

2
BEDAÆ PRESBYTERI

ANGLOSAXONIS, MONACHI BENEDI-
cti, viri literatissimi opuscula cumplura de temporum ratione di-
ligenter castigata : atq; illustrata veteribus quibusdam annotatio-
nibus vna cum scholijs in obscuriores aliquot locos, au-
thore Iohanne Nouiomago.

Nunc primum inuenta ac in lucem emissa, quo-
rum catalogum require pagina versa.

Di. Giovanni Giamelli
Coloniz excudebat IOHANNES Prael,
Anno M D XXXVII. Mense Maio,
Impensis Petri Quentel.

Cum gratia & privilegio. 7

CATALOGVS OPVSCVLO-
RVM QVAE HOC LIBRO

continentur.

Calendarium inscriptum Ephemeris duodecim mēsum Romanorum, solis & lunae cursus continens, cum stellarum in errantium ortus & occasus, cum tempestatum significatione per singulos dies.

Annales canones de solaris & lunaris temporis computatione,

De natura rerum liber vnus. f. 2.

f. 29. De temporum ratione liber vnus. *libri de temporib. computatione auctor. ut nigr. in hist. lib. 3. cap. 17.*

f. 30. De temporum ratione idem argumentum tractans copiosius, capitibus aliquot adiectis quae in priorē editione non erant, & historiarum vique ad hanc ætatem productione.

f. 97. De Paschae celebratione ad Vuichredam presbyterum opusculum.

f. 99. De ordinatione feriarum Paschalium iuxta veterum synodorum instituta.

f. 100. Canones ad inueniendum ea quae continentur circulo decennouenali.

Circuli decennouenales descripti à beato Cyrillo, Dionysio Romano abbate, arque Bedae, & producti quoque ad annum M D C, alijsq; quibusdam adiectis nondum antea excussis, quorum omnium capita collecta sunt indice alphabetico.

Epist. Bedae ad Wicchedum presbyterum de paschate. f. 97.

Thesaur. Graecic. epist. synodica, infra est inter epist. ipsius Bedae. tom. 2. in fine. ha. Janab. de temp. h. canon. cap. 73. in fine.

ILLVSTRISSIMO

ORNATISSIMOQVE PRINCIPI

IVNIORI GVILHELMO DVCI CLIVEN-

si, Iuliacensi, Montensi, Comiti Marchiæ & Rauenspurch &c.

Iohannes Nouiomagus S. P. D.

Voniam Guilhelme princeps iunior illustrissime, rerum consiliorumq; quæ vna cum clarissimis parentibus generis magnitudo, tuam mentem ad maiores curas & grauiorres cogitationes sollicitant, non existimabam me satis ex principis dignitate facturum, si animum tuum magnis multisq; negotijs impeditum, hac *epistola* ad leuiora studia reuocarem: hoc præsertim tempore, cum primum adolescentia egressus liberalibus disciplinis ac agendis præceptis imbutus (quibus te optimi parentes statim ab optimo præceptore formandum singulari prudentia curarunt) iam viro ac principe dignum aliquid gerere incipias, eaq; iam clarius ex vmbra veluti in lucem producere, quibus antea cuncta ætas præformaia est. Sed etiam ea res me abiecit ut spem haberem minorem cum gratia ad te perueniendi, quod scirem (dicam enim ingenue ac libere quod verecunde sentio) difficiles esse eorum aditus ad principes, maleicis accipii, qui neque genere neque fama neque fortunis per celebres, nec fauore aut commendatione chari sint: quibus præsidjs tametsi omnibus sum destitutus, & te arduis quoque negotijs impeditum facile intelligam: minime tamen propter has causas arbitrabar mihi esse cessandum, sed confidentiam sumpsi scribendi, quod longe aliter te de honestis disciplinis earumq; cultoribus iudicare perspicio, quàm eos qui sine literarum cognitione & philosophorum præceptis, ad tuendam principis dignitatem satis esse arbitrantur, generis, fortunarum, ac ditionum amplitudinem, quæ tametsi à maioribus tuis quàm cumulatissime acceperis, singulari tamē & diuina prouidentia optimorumq; parentum studio tibi contigit, statim à puero cum regio genere, scientiæ ac virtutis laudem copulare: qua in re, quemadmodum à Platone præclare accepisti, prima & maxima iuest nobilitas, animi videlicet magnitudinem principem agere. Hac igitur virtute & humanitate tua recreatus, fiduciam cepi non modo hæc scribendi ad te, sed & sperandi quoque tuam amplitudinem de cætero nostras aliquid esse putaturam nugas, nec eas alio animo esse laturam q̃ quo te erga bona studia ac liberales artes affectum confidimus. Huius nanque rei argumentum ac testimonium deprehendi in Cunrado Heresbachio, homine digno qui formando principis ingenio cōtingeret: cuius fidem & dexteritatem posteaquam paucis annis ante Colonix congressibus aliquot familiaribus perspexi, sic deinceps mihi persuasi, te non principem modo fore, dignum cui ditionum ac rerum publicarum cura & administratione committi posset, sed & nobilissimum quoque Musarum ingeniorumq; Mæcenatem. Neque enim (vt euentus docuit & docet adhuc quotidie) mihi imposuit persuasio, cum videam patris tui laudatissimi principis, tuamq; aulam optimis & doctissimis quibusque hominibus vnde cunque quesitis, tãquam publicum quoddam totius regionis oraculum celebrari: adeo vt hic Plato plane sibi satisfactum arbitrari possit, qui rectores vrbium esse philosophos oportere arbitratus est, aut earum reges philosophari: quorum vtrunque quàm pulcherrime implesti, dum ipse sapientiæ præceptis sis imbutus, atque huiusmodi delecteris consultoribus. His itaque præsidjs, tuæq; potissimum benignitate illustrissime princeps fretus, passus sum me vinci amicorum aliquot hortatu, qui hoc apud me egerunt, vt mearum lucubrationum, quas aliquando per ocium cōscribo vel effundo verius, aliquid ego tuo nominis inscriberem, tum quod hoc officij genus tibi non displicere aliquot exemplis,

EPISTOLA

cum maxima laude tua & nominis immortalitate declarasti: tum quod meis laboribus autoritatis aliquid accessurum existimabant per principis commendationem, sub cuius veluti tutela emitterentur. Dum igitur ad amici cuiusdam rogatum de natura rerum, de temporibus ac circulis decenniuenalibus, & similis argumenti libellos aliquot à Beda Anglosaxone conscriptos, ad istum modum antea non excusos, censendos accepissem, codicis vetustate primum delectatus, & eo quidem amplius, quod (ut ex inscriptione cognoui) Heriberti fuisset, eius qui diuorum catalogo postea adscriptus est: eruditionem minime vulgarem, iucundissimam etiam diagrammaticam passim adiectis, iudicavi posteritate non indignam: etiam si scriptor ipse simplicem quandam & prope supinam dicendi formam sit secutus. Igitur dum prelo destinaretur, cepti sibi deprauatum esset scribentis incitium, aut vetustate restitueretur, tum loca quædam, sed præter institutum explicatius, quàm ab eo erant brevissime congesta, enarrare: multa etiam apponere ex mathematico pænu, captus materię iucunditate, & calamo liberius currente plus laboris inter recognoscendum subrepsi, quàm institueram. Neque tamen instructiuum aut non necessarium hoc fore arbitratus sum hys, qui naturam rerum pulcherrimarum cognoscendi desiderio tenerent. Erant enim multa huiusmodi, quæ non adhibitis apodixibus grammicis, quibus hæ disciplinæ gaudent, intelligi vix poterant non bene in hoc studiorum genere versatos: alia etiam ad nihil viliâ, nisi adiectione temporum & computationis vsque ad nostræ ætatis annos producerentur, veluti de circulis decenniuenalibus, quæ Beda reliquit non absoluta, quæq; ad nos peruenierunt neque integræ, neque emendatæ: tum posteriores res gestas, quas intra ætatem authoris conscribi necesse erat, quisq; ad se vsq; requirit. Eam opam, ornatisimam principis, quæ etsi inter legendum atq; ex studio voluptate quam ceperam, verius mihi excidit quàm conscripta est, tuo autem auspicio in lucem atque in manus hominum dedi, ut si forte genius quem in victuro libro requirit Martialis, per nos illi ingenuus non sit, tui tamen nominis auctoritate, quæ honestissimis signis æternitati consecrata est, atque quotidie cõsecratur, etiam ad posterum perueniat. Tum quoq; ut communi studiosorum nomine aliqua in re tux gratiæ gratificari possimus, qui quantum tibi debeant, non facile dixerim. Equidem sic existimo, plurimum referre ad studiorum incrementum & cõseruatio nem, si honestis liberalibusq; artibus & philosophiæ præceptis imbuti sint principes, atq; rectores rerum publicarum. Eisdem enim studijs plerunque adici subditos, quibus eorum principes sunt dediti, multa sunt exempla. Quis enim temporibus Romuli & Alexandri non militabat? Sub Augusto omnes paugebant carmen. Neronis studium in Musica quàm plurimos ad canendi artem inuitauit. Iustiniano legum amore aut rapsodo potius, imperante etiam si eum quidam indoctum fuisse veteris iuris, & quod turpius dictu foret *avatothorp* puteum quisq; de iure respondere didicit. Neque hoc tam falsum quàm vulgo iactatum: Qualis princeps talis populus. Quæ cū ita sint plurimum sane arbitror tibi bonas literas debere, quod non solum armas & promoues, sed eas quoque pulchre intelligis & colis, quorum alterum te prudentia & humanitate, alterq; eruditissimorum hoim frequentia præcellere, verumq; principem agere facit, vtrumque tux laudis quàm plurimos admiratores amatoresq; conciliat, eos præfertim qui honestis disciplinis bene consultum volunt. Postremo quod non dubitavi me quoque priuatim rem gratam facturum, si de hys artibus ad te scriberem quæ cogitationes nostras, ab humanis rebus in cælum tollunt, rerumq; cælestium contemplatione mentem naturæ maiestatem admiranterem, inexplēbili iucunditate afficiunt, atque ut præclare à Platone scriptum est, oculos mentemq; barbarico cœno immissos erigunt, & detergo squalore ad præstantissima quæq; naturæ prospectum dirigunt. Quis enim est vsque adeo alienus ab humanitatis studio, qui non aliquando in cælum ad pulcherrima mundi lumina sublati oculis, non admiretur hoc intransmutabile dei opificium omni admiratione superius? quæ cogitatio animos hinc etiam vltra cælos in venerationem summi creatoris eripit. Igitur & prophetico spiritu exclamat Dauid in psalmis: Cæli enarrant gloriam dei, &

N V N C V P A T O R I A.

opera eius annunciat firmamentum. Emerfit primum ab harum contemplatione, totus sapientie atque humanitatis primordium. Neque aliter Thales ille Milesius primus apud mortales sapientie nomine celebratus esset, nisi post negocia reipublice se ad rerum celestium studium contulisset, & primus inde hominibus aliquid aperuisset, ut Callimachi versiculis hisce laudatus est.

ἡγοῦντο δὲ ἀμείβεσθαι ἐλπίσιν τοῦ ἀποστόλου
τῶν ἐκείνων ἐπὶ πλείονι φοίνικι

Deinde Pythagoras qui primus philosophie nomen assumpsit, non ob aliud hominem à deo conditum arbitratus est, quàm ad harum rerum indaginem. Et sane quàm plurima excoiudicio tractari uelle est, in omnibus pene dixerim professionibus, sine huius sapientie parte. Dii boni quàm ridicule audio quædam sæpe disputari de rebus etiam sacris ex harum artium ignorantia, tum si qua alia sunt quæ ad ceremonias quasdam ecclesie non possunt nisi huius cognitionis præsidio excuti. Neq; nō fallantur, qui has artes optimis etiam iudicij non singulariter prodesse existimant, cum quorum sententia, quia doctissimorum hominum testimonijs satis confutata est, non puto esse huius instituti latius cōtendi oportere. His de causis iustis quidem, ut opinor, nisi mihi studij huius amor imponit, permotus sum optime princeps, ut diguum aliquid diuina tua mente honestissimisq; cogitationibus videri mihi adferre, etiam si speciem habeant vulgarem: quod si etiam gratum tibi esse cognouero, habeo alia quæ iam annis aliquot parturio in eodem genere artium superioribus addenda. Accipe igit libellos hos nostra cōmentatione utcumque adiutos, ea mente ac animo, quem gerere soles erga bonas literas, quorum patrocinio ut felicissimo fydere natus es, ita faciat deus optimus maximus, ut quàm diutissime his vñ cū optimis illustrissimisque parentibus conserueris. Coloniz postri die Idus Iulij. Anno M.D.XXXVII.

V I T A B E D A E E X I O H A N N E T R I T H E M I O.

BEDA monachus & presbyter monasterij sanctorum Petri & Pauli apostolorum, quod est in Anglia, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & valde eruditus, atq; in secularibus literis peritissimus, philosophus, astronomus, calculator & poeta insignis, græci sermonis non ignarus, ingenio præstans, eloquio non curiosus, dulcis tamen & compositus, multa scripsit volumina, in quibus acumen ingenij eius probatur. Hic cum esset septem annorum cura propinquorum datus fuit educandus Benedicto abbati, ac deinde Ceolfrido dicti monasterij Muramutha, cunctumq; ex eo tempus vitæ in eiusdem monasterij habitatione peragens, omnem meditando scripturis operam dedit, atq; inter obseruantiam regularis discipline, & quotidianam ecclesie curam cantandi, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habuit. Nonodecimo autem ætatis suæ anno diacōnatum, trigesimo presbyteratus gradum, utrumq; per ministerium Iohannis episcopi, iubente Ceolfrido abbate suscepit, ex quo tempore accepti presbyteratus, usque ad finem vitæ suæ subiecta opuscula composuit.

In Genesim vsque ad Isaac	Lib. 4.	
In Exodum	Lib. 1.	
In Leuiticum	Lib. 1.	
In Numeros	Lib. 1.	
In Deuteronomium	Lib. 1.	
In principium Regum	Lib. 3.	
In Iosue	Lib. 1.	
In Iudicum	Lib. 1.	
In Regum. xxx. questionum	Lib. 3.	Dilectissimo fratri Nothelino.
De ædificatione templi	Lib. 2.	Horroratur nos vas electionis.
De tabernaculo & vasis eius	Lib. 3.	
In Paralipomenon	Lib. 2.	
In Esdras & Neemiam	Lib. 3.	Eximius sacre interp.
In Tobiam	Lib. 1.	Liber sancti patris nostri.
In Prouerbia Salomonis	Lib. 3.	Parabolæ græce, latine.
In Ecclesiasten	Lib. 1.	
In Cantica canticorum	Lib. 6.	Scripturus iuuant gratia.
In Isaiam prophetam	Lib. 2.	
In Ieremiam	Lib. 2.	
In Ezechielem	Lib. 1.	
In Danielelem	Lib. 1.	
In duodecim prophetas minores	Lib. 12.	
In euangelium Marci	Lib. 4.	Expositionem euangelij.
In euangelium Lucæ	Lib. 6.	Beatus euangelista Lucas
Homiliæ euangeliorum	Lib. 2.	Exordium nostræ redemptionis
In epistolas Pauli	Lib. 14.	
In epistolas canonicas	Lib. 7.	Iacobus &c. Dixit de,
In Actus apostolorum	Lib. 2.	Actus vero apostolorum, &c.
In Apocalypsim	Lib. 3.	Apocalypsis sancti Iohannis.
De temporibus & natura rerum	Lib. 1.	De natura rerum & ratione.
Aliud minus volumen	Lib. 2.	
Scintillarum ex sententijs patrum	Lib. 1.	Dominus dicit in euangelio.
Gesta Anglorum	Lib. 2.	Britannia Oceani insula.
Flores beati Gregorii in Cantica.	Lib. 2.	In expositione cantici cantico.
Gesta diuerforum sanctorum	Lib. 1.	
De passione sancti Felicis	Lib. 1.	
Vitam sancti Alberri episcopi	Lib. 2.	
Chronica sui cœnobij	Lib. 2.	
Martyrologium	Lib. 1.	
Hymnorum diuerso carmine	Lib. 1.	Primo deus globum cœ.
Epigrammata heroico metro	Lib. 1.	
De locis sanctis	Lib. 1.	
Lectiones in vetus testamentum	Lib. 1.	
Lectiones noui testamenti	Lib. 1.	
Distinctiones in Ieremiam	Lib. 1.	
Distinctiones in Iob	Lib. 1.	
De Christo & ecclesia	Lib. 2.	
De cantico Habacuk	Lib. 1.	
De arte metrica	Lib. 1.	Qui notitiam metricæ.
De schematibus	Lib. 1.	Solet aliquotiens.
De orthographia	Lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	Lib. 1.	

Alia insuper multa edidit, quæ ad nostræ lectionis notitiam nō peruenerūt. Huius opuscula etiam adhuc eo viuente, tātq̃ autoritatis erāt,

B E D A E.

Vt ordinatione presulum Angliæ in ecclesiis publice legerentur. Cumq; in homilia-
rum impositione nomen ex more authoritatis venerabilis Bedæ presbyteri scribe-
rent, aliter eum cum viueret prædicare non valentes, obtinuit vsque in hodiernum
diem titulus semel à principio attributus, vt Beda venerabilis potius dicatur quàm
sanctus. Viuentem enim aliter nuncupare (& si sanctus fuerit) non licebat. Sunt qui

alias rationes huius tituli venerabilis fingant, alij ex inscriptione epitaphij, alij

ex eum fuisse Bedam somniantes, sed errant, quoniam Beda nec cæ-

cus fuit, nec sepulchro eius tale Epitaphium inscri-

ptum nouimus. Et quidem nisi breuita-

ti consulerem, deliramëta hæc

facile confuta-

rem. Mori-

tur

sub Leone Imp. Anno domini D. CC. XXXII.

Indictione XV. ætatis sue anno

LXXII. pridie Calen-

lunij.

Journal of the

Proceedings of the

General Assembly

of the

State of New York

for the year

1880

INDEX RE

RVM AC VERBORVM QVAE TO-

to hoc libro, & in scholijs & in autore ipso continentur,

locupletissimus.

A Ab quintus mensis Hebræorum.		Aegyptij hauserunt multa ex Marco	
39. d		66. a	
Abauj	83. d	Aegyptij vmbra	54. d
Abel	74. c	Aegyptiorum regnum	28. d
Abdias	29. a	Aegyptij dies V. intercalant	40. b
Abiam Hieroboam priuignum supera-		Aegyptus artium magistra	44. b
uit.	76. d	Aelius pertinax Imperator 81. c & 29. c	
Abeſſan	28. d	Aequinoctium autumnale in medicinis	
Abias annis III.	29. a	54. c	
Abimelech pontifex	29. a	Aequinoctia toto orbe æqualia sunt	54. d
Abimelech fratres suos LXX. interfecit		Aeneas venit in Italiam	28. d
8. d		Aequinoctialis circulus	4. d
Abraham	75. c	Aequinoctia verno quomodo defendē-	
Abraham astrologiz peritus	36. a	da valetudo vsq; ad æstatem	54. b
Abraam	28. d	Aequinoctia quo tempore ex traditione	
Abeſſan de Bethleem	76. b	veterum	39. c
Abſides planetarum in quibus partibus		Aequinoctium XI. Calendas Apriles	
signorum ſint	7. a & 7. d	97. b	
Abſis planetarum duplex	7. b	Aequinoctia duo	26. d
Abſiſſus quid ſit in Geneſi	34. d	Aequidialis qui & æquinoctialis	55. b
Achas	29. a	Aer	15. b
Achiuorum menſes	41. a	Aer pro czlo	19. c
Achialon	76. b & 28. d	Aeris regiones	15. c
Achazi	77. b	Aeſtas	27. a
Adam	74. c	Aetas p. ima mundi	28. b
Adam annis CXXX. genuit Seth	28. c	Aetas ſecunda mundi	28. b
Adam quando ex paradifo pulſus	65. a	Aetas tertia mundi	28. b
Adar duodecimus menſis Hebræorum		Aetas mundi quarta	28. b
39. d		Aetas mundi quinta	77. d
Adrianus Imperator	81. b & 86. a	Aetas mundi ſexta	28. c
Adrianus Hieroſolymam reparat & vo-		Aetati mūdi myſtica cōparatio	96. a
cat Aeliam	81. b	Aetati mundi myſtica expoſitio	39. b
Adrianus mitior erga Chriſtianos	81. b	Aetatem lunæ indagare ſine ſcientia nu-	
Adulphus Imperator	91. a	merandi	49. c
Aduentus domini incognitus	94. c	Aeſtas calida & ſicca	60. b
Ad Calendas græcas prouerbii	41. c	Aeſtus ad lunam mutatur	52. b
Aegyptus deficit à Peiſis	79. a	Aeſtus toties ſunt quoties ſunt lunæ cō-	
Aegyptus imbris caret	18. d	uerſiones	51. d
Aegyptij Calēdis & Nonis & Idibus ca-		Aeſtus maris	18. a
rent	40. b	Aeſtas quando incipit	60. d
Aegyptiorum menſes	40. b & 41. a	Aethnæ montis incendium	21. c
Aegyptij arithmeticæ peritiſſimi	53. d	Aethnæ ſimilitudo	23. c
Aegyptij menſes ad ſolis curſum exige-		Aether quid	3. a
runt	40. b	Africus	14. c
Aegyptij quomodo intercalant	27. b	Africanus temporum ſcriptor	82. a
Aegyptiorum mēſes quomodo noſtris		Agatho episcopus Romanus	86. b
reſpondeant	48. b	Alba condita	28. d

B

INDEX.

Albertus Imperator	91. a & 91. d	Antonij monachi corpus inuentum Ale-	
Alexandrinorum mensis	41. b	andriam transfertur	85. a
Alexander	79. a & 81. d	Antonius Caracalla Imperator	81. d
Alexander Capadox	81. d	Antichristi persecutio annis tres semis	
Alexander magnus	29. d	95. b	
Alexander Romanus Episcopus	81. b	Antiochia	79. b
Alexandrini Episcopi officium	66. a	Antiochus	29. a
Alphonfus rex Hispauis	87. d	Antiochus epiphanes	79. c
Alexandria conditur	79. a	Antigono regi Hipocrates medicus	53. c
Alphragani sententia de magnitudine so-		Antigonus	79. b
lis	51. b	Angheros	82. a
Algemonath nonus mensis Anglorum		Anni communes	66. b
37. d		Annus Ani	61. b
Alpes Gottiz ad sedem Romanam per-		Annus ciuilis	62. a
tinuerunt	86. d	Annus planetarum	61. d
Albimelech	76. d	Annus vertens	62. b
Amasias	77. a	Anni non vbiq; æquales	62. b
Ambrosius	29. d & 83. c	Annus iubilæus	38. a
Ambrosius de temporum mutationibus		Annus eniautos cur dicatur græce	62. b
disputatio	54. d	Annus cur ciuilis dicatur	17. a
Ambrosius Cargaldulensis	92. a	Anni partitio in quatuor partes per duo	
Ambrosius de luna	52. b	decim signa zodiaci	14. d
Amon à seruis suis occiditur	77. c	Anni pars quælibet quot diebus constat	
Amon	29. a	iuxta motum solis in eccentrico	38. a
Amos	29. a	Annus vertens apud Ciceronem	17. b
Amphion musicus	23. d	Annus bisextilis quare fit quarto quoq;	
Anterminum	61. c	anno	17. b
Amphiscij	54. d	Annus embolismus	6. d
Amarias	29. d	Annum vario modo gentes incipiunt	
Anatholius de celebratione Paschæ		40. d	
64. c		Annus quid sit & vnde dictus	61. b
Anatholius sacerdos Aegyptiacus con-		Annus apud Acarnanes	61. c
tra Aegyptios	97. b	Anni partes cur non æquali numero di-	
Annalis ratio varie habita	62. c	erum consistet	54. b
Anatholij liber de celebratione Paschæ		Annus apud Aegyptios	61. c
42. d & 60. d & 98. d		Annus communis	61. d
Anatholius	82. c	Annus viri græce dicitur & quare	
Anatholij liber corruptus de celebratio-		27. b & 62. b	
ne Paschæ	98. b	Antiorum computatio diuersa apud di-	
Anastasius Imperator	9. d & 87. a	uerfos scriptores	87. c
Ancus Martius	77. c	Anni domini quomodo inueniri possunt	
Anastasi historia	85. c	23. a	
Anastasi	84. d	Annus lunaris	61. d
Anabibaron	37. b	Anni partitio	54. b
Angli ad fidem conuersi	85. b	Annus ciuilis quid	17. a
Antisia signa	56. b	Annus solaris	61. d
Anglorum menses	43. c	Annus apud Arcades	62. c
Anipodes	60. b	Anni & hominis & elementorum con-	
Andree ossa Constantinopolim vecta		cordia	60. c
83. b		Anni Hebræorum ad lunæ cursum exi-	
Antonius commodus Imperator	81. c	guntur	39. a
Antonius pius	29. c	Annus magnus quot milibus annorum	
Antonius monachus	29. c	constet	62. a

INDEX.

Aoth	76. a & 13. d	per	47. b
Apamia	73. b	Asci	14. d
Appollinaris	81. c	Asareas	77. a
Appius Claudius	73. b	Asix termini	13. d
Aprilis	16. b & 41. c	Asuerus à Iudæis appellatus	79. a
Aprilis vnde dictus	16. c	Athalia	77. a
Aprilis cur dicat Veneris mensis	41. b	Athanasius hospicio susceptus à Maximi no episcopo Treutorum	83. b
Aphricæ termini	13. d	Athenodorus	81. a
Aparctias	14. c	Atheniensium menses	41. a
Apeliotas	14. c	Aromum	39. b
Apuleius de mantice	14. c	Augustini sententia de prima die opera tionis	34. c
Apocalypsis de antichristo	95. b	Augustinus	79. d
Aqua rerum omnium principium	17. b	Augustus	41. d
Aqua aëre grauior, quanto aqua ipsa ter ra leuior est	36. b	Augustus olim sextilis	16. c
Aqua est torunda	19. c	Augustinus Hipponensis Epus	84. b
Aque quæ sup celos sunt qd sunt	4. d	Augustini ossa	87. b
Aque glaciales quare in celo	4. c	Augustus bella gerit cū Antonio	80. b
Aquarius	10. c	Aurelius Antonius	19. c
Aquarius cur præcepit	45. a	Aurelius Alexander Imperator	82. a
Aquarium duæ species	17. b	Auster	14. c
Aquilo	14. c	Aurelianus Imperator	82. c
Archelaus	81. c	Australis circulus	4. d
Arcturus	60. b	Aues cæli	95. c
Aristoteles de Euripo	18. b	Autumnus siccus & frigidus	60. b
Aristoteles: Anaxagorem reprehendit	3. a	Autumnus	17. a
Aristoteles	19. a	Autumnus quando incipit	60. d
Aristides	81. b	Auitus	84. a
Aries	10. c	Azarias	77. b
Aries Phrixæus quare	44. d	Azymorum dies	71. b
Arietis quarta pars apud Philosophos	35. c	Azyma mystice	71. d
Armenij sunt Christiani	19. d		
Anulphus filius Caroli rex Germaniæ	89. a		
Arcturi sydus frigidum	59. b		
Arcades primi mortalium	62. c		
Archelaus Herodis filius exultat	80. c		
Arnobius rhetor	85. b		
Aristobolus vnus LXX. interpretum de Pascha	54. a		
Aristobolus	79. d		
Arphaxat	71. a		
Arles Othi filius	79. a		
Artaxerxes Memnon	79. a		
Artaxerxes	78. d & 19. a		
Artaxerxes Othus	79. a		
Artabanus	19. a		
Articulus apud Arithmeticos	31. d		
As & partes eius	33. d & 35. d		
Asa	19. a		
Assis & partes eius apud Bedam corru-			

33. cap. 9

B

Babylonia conditur	18. d
Balduinus rex Hierosolymitanus	90. a
Bachomius angelo dictate scripsit	65. b
Beda monachus	67. b
Beda scripti de ratione temporis	30. a
Beda Victorium confutat	68. d
Beda Vichredæ presbytero	97. a
Beda anglus	43. c
Beda sua sumpsit ex C. Plinio	1. d
Beda verficator tolerabilis	2. b
Beda patria	51. d
Beda computatio cur annis vnde vigin- ti minor sit	80. c
Beda Herenfridæ	101. b
Beda dubitatio de Hebræorum ordina- tione menstrua	99. d
Bellum Troianum	18. d

B ij

INDEX.

Bersyllaba supplementum vocis	42. b	Caius Caligula Imperator	80. d
Benedictiones dici dominici	99. d	Cainan	74. c
Benedictus monachus	109. c	Calabra curia	41. c
Berengarius hæreticus respicit	85. c	Calendæ vnde diste	16. c
Berengarius desceit	89. a	Calendæ in scripturis	41. c & 43. a
Berengarij duo regnum accipiunt	89. a	Cambylis	78. c
Bilis crescit ætate	53. c	Cancer	10. c
Bithiniorum menses	41. a	Cancer cur ardens	44. d
Bissexilis quomodo inueniatur	28. a	Capones ad inueniendum omnem tem-	
Bissexus quando fit	69. c	porum computationem	100. a
Bissexus vnde fiat	61. d	Caiones Apostolorum	41. d
Bonifacius episcopus	84. a	Canopum Italia non videt	57. a
Bombardarum inuentor monachus ca-		Canopicum ostium Nili	20. a
pie punitur	91. c	Canicula omnium stellarum maxima	6. a
Boreas	14. c	Canicula seirius à siccitate græce dicitur	6. a
Blot monath vndecimus mēsis Auglo-		Canicula quomodo oriatur	5. d
rum	43. d	Canicorum locus explicatur	11. b
Brizami à Claudio subiguntur	80. d	Carolus magnus Imperator fit	38. b
Br. taniorum menses	41. b	Caroli Magui historia & res gestæ ante	
Britannicum littus ætiosum	53. b	imperium	83. a
Briannorum peregrinatio Romam vs-		Carolus Crassus Imperator	83. d
que	57. b	Carolus Bohemus Imperator	61. b
Britannos inuanc Romani exterminare		Carolus aureæ bullarum author.	91. b
hostem	84. a	Carolus V. Imperator	91. b
Britanni fortissimi à Scotis oppugnantur		Carolus Caluus Ludouici filius Imper.	
84. b		88. d.	
Bruma vnde dicatur	59. d	Carus	29. d & 81. d
Bruma	53. c	Carthago à Sarracenis	86. c
Bruma an recte solstitium	54. a	Carthago conditur	29. a
Brumalis circulus	4. d	Carthago	76. d
Brutus	29. a	Cardo	3. d
		Carmenta latinas litteras repperit	19. d
		Capricornus	10. c
		Casleu nonus mensis Hebræorum	39. d
		Catholica planetarum	51. b
		Cataphrygarum hæresis	29. c
		Catabibazon	37. b
		Causa terrarum plena sunt flatibus	35. c
		Cereis antiquius annos dominicæ nati-	
		uitatis incalpebant	61. b
		Cecrops Athenas condidit	18. d
		Chalæorum menses	41. a
		Chaldæi	28. d
		Cham punici sermonis author	75. b
		Chaldæi ab Arphaxa originem duxerūt	
		75. a	
		Chalæorum astrologia	36. a
		Chaos quid sit	2. a
		Christus natus nocte brumali	44. c
		Christus quomodo tribus diebus & tri-	
		bus noctib' fuerit in sepulchro	35. b
		Christus cōceptus in æquinoctio verno,	

C

Cadmus Thebas condidit	28. d
Cæsar à cōiuratorib' occidit	80. d
Cæsar dictator imperiū arripuit	80. b
Cæsar & Gallos & Germanos capit	81. a
Cæsares	29. a
Cælum si aëriū igne absumeretur, æthe-	
rium vero non	95. c
Cælum vnde dicatur	33. b
Cælum ardet	91. c
Cælum triplex	3. b
Cælum casurum nisi aduerso motu pla-	
netarum retineretur	3. d
Cælum quinq; parallelis distinctū	4. d
Cælum cuius essentie sit	3. d
Cælum supremum seu empyreum quid	
sit	14. c
Cælum quomodo accipiendum in Ge-	
nesi	34. d
Caius	29. c

INDEX.

natus in bruma	53. d	ticulos digitorum	69. d
Christus paulo maior XXXIII. annis diu pateretur	69. b	Computus annalium Roma ad Bedam	3.
Christus cur plenilunio passus	35. d	millus	42. d
Cicero	79. d	Computandi modus per digitos	31. a
Circulorum decennouenaliū continu- atio	43. b	Commodus Theodotion	19. c
Circuli decennouenalis quantitas	66. b	Commissuræ absidium quid sint	10. b
Circulorum decennouenaliū explicatio	43. b	Cometæ unde fiant	11. a
Circulus decennouenalis quo loco epa- stas habet	69. b	Cometas quare bella & interitus sequun- tur	15. a
Circius ventus	15. a	Cometæ quid portendant	12. b
Creatio mundi per septem dies distribu- ta	1. c	Cometarum quot species	13. b
Cisterciensis religio exiit	89. d	Cometæ in septentrione	9. a
Cyclus decennouenalis sexto loco conti- net lunas decimasquartas	70. d	Cometæ quod diebus ut minimum & ut maximum sint in celo	13. a
Cyclus decennouenalis ultimo loco lu- nam habet diei Paschalis	71. a	Computus temporis triplici ratione diui- sus	31. c
Cyclus Romanorum	70. a	Cometa	12. d
Cyclus decennouenalis quinto loco con- tinet cyclos lunares	70. b	Cornelius	32. b
Cyclus decennouenalis septimo loco ha- bet diem dominicum Paschæ	71. c	Conradus imperauit	90. a
Cyrus	78. a	Conradus postremus e progenie Caroli M.	89. a
Cyri imperium per Prophetas præsigni- ficatum	78. b	Constantinus Tyrannus	85. a
Cyrillus	29. d	Constantinus quam plurima templa Ro- mæ ædificat	89. a
Cyrillus de Paschæ celebratione	97. b	Constantinus Imperator	81. d
Cypriorum menses	41. a	Constantinopolis expugnatur	92. a
Cyprianus Carthagenensis Episcopus	81. b	Constantinus filius Constantini Impera- toris	86. a
Codex Iustiani editus	53. a	Constantinus cum fratribus Impera.	83. b
Classis	42. c	Constantinus filius Heraclij	81. d
Claves, id est, limites Paschæ	53. d	Constantinus	81. d
Claudius Imperator	81. c & 80. d	Constantij filius Imperator	81. a
Claudius	19. c	Conticinium	36. d & 15. d
Claudius Imperator	80. d	Centrum quid	9. c
Cleopatra	80. a	Costur Monath quartus mensis Anglo- rum	43. c
Cleopatrz filius	19. a	Corinthorum imperium	76. c
Clemens hic Alexandrinus fuit	15. d	Concurrentes	13. a
Clemens	84. d	Consules Romæ regibus electis	78. d
Climata IIII quæ & plagæ dicuntur	5. b	Corpus Barnabæ reperiunt	19. d
Clima quid	5. c	Crepusculum	15. d & 36. d
Climata	5. b	Creatio mundi per sex dies	1. b
Climata terræ	57. b	Crescens Cynicus	81. c
Clodius Albinus	81. d	Chrysostomus	19. d
Colonia Agrippina quas habeat umbras	55. b	Crucis domini pars quædam Romæ re- perta	86. c
Computationis cognitio per digitos utri- usque	31. b	Cuthbertus	68. d
Computus lunaris & solaris circuli par-			

INDEX.

D ies intercalares	26. b	Diluculum	25. d
Dies unde dicatur	35. b	Dimidium hebdomadis	39. a
Dies	25. c	Digirus quid apud Arithmeticos	32. b
Damasus	83. c	Diluculum	16. d
Daniel propheta nouo modo hebdomada accepit	38. b	Diocletianus cum Maximiano Impera.	82. d
Darius	79. a & 78. c	Diocletianus	67. a
Darius nothus	79. a	Diocletianus & Maximianus	29. d
Dauid	76. b	Digitum supputatio	34. d
Dauid annis XL	29. a	Dodrantis enarrauo	99. a
Debbora prophetissa	76. a	Dodrans	33. d
Decius Imperator	82. c	Domitianus	29. c
Decennouenalis circulus constat ogdoade & hendecade	27. b	Dominicus dies fuit primus seculi	99. c
Dezmones corpora ex aere sumunt	13. b	Dominicanorum religio	90. c
Demoithenes	79. a & 29. a	Domitianus secundo Christianos persequitur	81. a
Dextra & sinistra quae sunt in caelo	6. b	Dominicae passionis annos quemadmodum inquirere oportet	67. b
Dextrans	33. d	Dominus quo tempore passus	99. d
Dies bifariam accipitur	34. b	Duodecim horae dici in Euangelio quid significent	33. a
Dies vnde dicatur	25. c		
Dies septimanae cur feriae appellatur	26. a		
Dies quomodo diffinitur	35. b		
Dies longissimus in Britannia	55. a		
Dierum mutatio iuxta climata	5. b		
Dierum annotatio ecclesiastica	26. a		
Diei initium non eodem modo apud omnes gentes sumitur	25. c		
Dies & quinoctialis toto orbe & qualis demonstratur	26. d		
Dierum nomina per integrum mensem	43. a		
Dies ab occasu	34. c		
Dierum etymologia germanica	38. b		
Dies cur à planeis nomina acceperunt	26. b		
Dies vnde	34. b		
Dierum varia exordia	35. a		
Diei ratio	35. a		
Dies longissimus non ubique pari numero horarum consistat	26. d		
Dies à planetis denominantur	26. a		
Dietae praescriptae ad permutationem porum	53. c. a		
Quid quando primum adorantur	26. a		
Dionysius Romanus de celebratione Paschae	64. d		
Dionysius Romanus	85. a		
Dionysius quousque produxerit circulos Paschae	73. d		
Dionysius Alexandrinus	82. b		
Dionysius abbas graece ac laeue doctus	67. a		
Dionysius	29. a		
		E clypsus tempore Alexandri Magni	13. c
		Embertus rex Anglorum	85. b
		Eclypsus solis ac lunae	51. d
		Eclypsus cur non fiat singulis mensibus	36. c & 11. a & 51. d
		Edessa	
		Elementa loco & natura differunt	2. b
		Elementa symbola	3. c
		Elementorum qualitas	60. c
		Elul septimus mensis Hebraeorum	39. d
		Emaus nicopolis	81. a
		Embolismi	66. b
		Enoch	74. d
		Enoch & Helias contra Antichristum	95. b
		Enoch trecentis annis ambulauit cum deo	74. d
		Enos	74. c
		Enoch	28. c
		Epactarum ratio	28. a
		Epactas & reliquas partes circuli decennouenalis quomodo inuenire oportet	67. a
		Epactae quot sint singulis annis inuenire	69. b
		Ephesus	76. d
		Episcopus quid sit	8. b
		Episcoporum aliquot error de equino-	

INDEX.

Arto verno	98. a	Florentiæ concilium	91. d
Episcoporum synodus de celebratione Paschæ	97. a	Flumina quomodo fiant	15. c
Epicuri	81. a	Fœmina Romæ monstrum parit	91. a
Erasmus Roterodamus	91. b	Firmamentum	4. d
Error in computatione lunari	64. d	Franciscus à Sickingen	91. b
Error quorundam in computatione Paschali	63. b	Franciscus patriarcha	91. a
Erythras rex iuxta mare rubrum	18. d	Fratres magi	78. c
Eidras	19. a	Fredericus Imperator	90. c
Eisentiæ linea iuxta Platonem	9. c	Fredericus à pontifice Romano excommunicatur	90. b
Etefix	64. a	Frederico imperium abrogatur	90. d
Eudoxus	83. c	Fredericus Barbarossa	90. b
Euclidis demonstratio de circulis mundi	31. d	Fredericus Imperator	91. a
Europæ termini	13. d	Fructus apud Matthæum vigecuplus & sexacuplus & cœuplus quid sit	32. b
Europa non habet loca ascia nec amphiscia	55. c	Fulco rex Hierosolymitanus	90. a
Euergetes	19. a	Fulmina cur raro ætate aut hyeme	15. d
Euripus	51. c	Fulmen citius quàm tonitruus	15. c
Euripi reciprocatio	18. a	Fulmen cur penetret	15. c
Euronotus	14. c	Fulgentius	29. d
Euroauster	14. c		
Eurus	14. c	Galli imperium Romanum suscipiunt	82. b
Eurychij hæresis de resurrectione	85. b	Gallinicus Imperator	15. d
Eurychianus Romanus episcopus	81. c	Galli Romam capiunt	79. a
Eutychius inuentor circulorum decennouenialium	65. d	Gallicinium	36. d
Eusebij annorum supputatio	80. c	Gallus cum Volusiano Imperator	81. b
Ezechias	77. b	& 19. c	
Ezedechias	19. a	Gehenna	19. c
		Gedeon	18. d & 76. b
		Gemini	10. c
		Gemini Castor & Pollux	44. d
		Godfridus Imperator	87. b
		Germanorum menles	41. b
		Germanus episcopus	81. a
		Germanix umbræ	55. b
		Germanicæ voces cõueniunt cum grecis	59. d
		Genera fulminum iuxta Aristotelem	
		19. d	
		Gentilium stultitia	64. a
		Gentiles septimanæ usum ab Israelitis mutuati sunt	37. c
		Gigantes quomodo nati sunt	18. d
		Giuli primus & duodecimus menses apud Anglos	43. c
		Gnomonice quid	13. b
		Gotthardus Imperator	81. a
		Gothi superantur	81. c
		Gothorum rex Totila in Italia superatur	85. a

INDEX.

Gothi ad fidem conuerſi	85. b	Heldericus	85. a
Græci quomodo dies menſis notant		Helias	29. a
43. b		Heli	76. c & 28. d
Græci cum Romana eccleſia conueniunt		Hendecas	66. b
de proceſſione ſpiritus ſancti	30. d	Henricus Imperator	86. c
Græcorum menſis	42. d	Henricus Imperator ſit	90. b
Græcorum menſes	41. a	Henrico imperium abrogatur	89. d
Græcia ſegetes inuenit	29. d	Henricus III.	89. d
Græcorum numeri per elementa & no-		Henricus Imperator V.	91. a & 89. b
tas	31. b	Heraclius Imperator	29. d
Grauida ubi ſit	16. b	Heraclius Imperator	29. d & 85. c
Gratianus	29. d	Heraclitus	81. a
Gregorius Neocæſarienſis	82. c	Heraclonas Imperator	85. d
Gregorius pontifex	85. b	Heracionus Imperator	29. d
Græci Chronographi	75. a	Herodis quatuor fratres	80. c
Gordianus Imperator	29. c	Herodes Agrippa ab angelo percuſus	
Godefridus à Billion magnæ famæ pri-		80. d	
mus rex Hieroſolomitani	89. d	Herodotus	29. a
		Hermingildus Gothorum rex martyr	
		85. b	
		Hermingildus	29. d
		Herodes omnes libros Iudæorum com-	
		buſit	80. b
		Herodis miſerabilis exitus	80. c
		Herodes filios ſuos necat & vxorē	8. b
		Herodotus hiftoriographus	78. d
		Hefter	29. a
		Heribrechtus	86. d
		Hieronimus moritur	84. a
		Hieronimus de ecclypſi facta tempore	
		paſſionis domini	51. d
		Hieronimus in Amos prophetā	39. c
		Hieronimus	29. d
		Hieroſolyma quando deſtructa	77. c
		Hieroſolyma iterum auſertur à Chriſtia-	
		nis	90. b
		Hieroſalem muri extruuntur	78. d
		Hyades vnde dicuntur	5. d
		Hyems quando incipit	60. d
		Hyems frigida & humida	60. b
		Hyems	27. a
		Hilarius	83. b
		Hypſitus	81. b
		Hipparchi ſententia de eclypſi Solis	
		51. d	
		Hypogeium	37. a
		Hippocrates	53. c
		Hypaugaſydera	7. a
		Hiſtrus ciuitas	77. c
		Horodorum & arcſturi exortus	3. d
		Homo poſtremo à deo eſt creatus	
		1. c	

H

Habitatio filiorum Iſrael in Aegy-
pro

Hadrianus Imperator	29. c
Hebdomada	26. a
Hebdomadam ratio	38. a
Hebdomade diuiditur vniuerſus mun-	
dus per ætates ſeptem	39. b
Hebdomada prophetica	38. b
Hebdomada ex authoritate dei inſtituta	
37. b	
Hebdomadæ apud Danieleſ quomodo	
computari debent	38. c
Hebdomadæ annorum apud Hebræos	
26. a	
Hebræi lunares tantum menſes obſeruat	
66. b	
Heber author diuiſionis linguarum	75. b
Hebræi menſem integrum intercalant	
36. d	
Hebræorum captiuitas	29. a
Hebræorum ſeruitus	28. d
Hebræorum menſes	1. a
Hebræi menſem à luna naſcente	26. b
Hebræorum gens crebris malis afficitur	
in quinta ætate mundi	28. c
Hebræi menſes obſeruarunt diligenter	
39. c	
Hebræi	29. d
Hebraica veritas potius in temporum ra-	
tione quàm LXX. ſequenda	30. a
Heliam & Enoch abſumet beſtia	95. b
Helias pluuiam continuit	76. d

INDEX.

Homo cur minor mundus philosophis dicatur	74. a	Ignatius	81. b
Homines prisci quā diutissime vixerūt	61. a	Ignis elementalis qualis sit	13. c
Homeri horoscopus	21. 36. b	Ignis quot species	3. c
Homeri sententia de sole	37. b	Ignis qui terram sit oporitur officium	96. a
Honorius	29. d	Ignis ex celo lapsi quid significent	5. d
Hora	25. b & 35. a	Imperium vacat II. annis.	89. d
Horarum partes	33. d	Imperium vacat XXVIII. annis	90. d
Hora inaequalis	25. c	Imperatoris electio cū dissensione	89. d
Horarum diuisio	33. c	Imperium ad Germanos translatum	89. a
Hora vnde	33. b	Imperatores orientales pratermissi in historia	88. b
Hora apud Homerum	25. b	India	18. d
Hora xquinotialis	33. c	Indictiones	68. a & 31. c
Hora xitiaz	33. c	Indictio quota sit inuenire	85. d
Horologia solaria	33. c	Initium mensium in xquinotio verno	64. c
Horoscopa vasa	55. c	Intempestum	36. d
Horoscopus	41. b & 36. b	Intempesta	25. d
Horoscopi signa	97. c	Intercalandi orlgo	31. c
Horoscopi vasa variant ex climatum varietate	74. d	Intercalatio noua opus esse propter mutationem solstiorum & xquinotiorum	44. c
Hori disputatio de anni mensium institutione	41. a	Intercalandi modus	31. d
Huilarum haresis	91. d	Intercalarum cur sit mense Februarii & sexto Calend. Martij	31. d
Humani corporis vmbra quā sit singulis diebus, & horis quibet mense	58. a	Intercalandi ratio varia	61. d
		Intercalarum tribus locis	100. a
I		Iohannes Apostolus moritur	81. a
Iacobus frater domini lapidat	81. a	Iohannes in Parthum relegatur	29. c
Iacob	28. d & 75. d	Iohannes Baptista cur cōceptus in xquinotio autumnali	55. d
Iair	76. b & 18. d	Iohannes Baptista cur natus in solstio	59. d
Ianuarii vnde	41. d	Iohannes seruientis olei dolio immisus	81. a
Ianuarij Calēda olim die brumali	44. d	Iohannis Baptista ossa dissecta religiose colliguntur	85. b
Ianux celi	5. b	Iohannes Euangelista	81. a
Ianum veteres quo gestu digitorum fingerint	31. a	Iohannes Baptista quoto Tiberij anno	67. c
Iareth	28. d & 74. c	CHRISTVM pradicare cepit	67. c
Iapheth apud Tigrim	75. b	IOHANNES Pontifex locupletissimus	91. b
Iacobus frater domini episcopus Hierosolymitanus	80. d	Iohannes Hus	91. d
Iar secundus mensis Hebraeorum	39. d	Iohanni Pontifici dignitas Pontificalis abrogatur	89. b
Idus	41. c & 26. c & 43. a	Ioas	77. b & 29. a
Iduare	26. d	Ioatham	77. b
Iepthe	28. d	Ioachim	77. d & 29. c
Iepthe Galathites	76. b		
IESVS CHRISTVS nostra salus	29. a		
Iesus	29. a		
Iesus Christus mundum morte redemit	80. d		
Iesus filius dei nascitur	80. a		
Iesus filius Sirach	79. c & 39. c		

INDEX.

Ionadab	29. a	Lacedæmon conditur	28. d
Ioram	29. a	Lactei orbis variz opiniones apud veteres	80. d
Iohel	29. a	Lacteus orbis quid sit	10.
Ioseph	28. d	Lagi filius	29. a
Iofias	77. c	Lamech	74. d
Iosaphat	29. a	Laodicea	79. b
Iosephus de Pascha	54. a	Latitudo orbis	57. c
Iosephus de decimaquarta luna	71. b	Leander Hispalensis	85. b
Iofias	76. a & 29. a	Ledon species æstus marini	17. c
Iouinianus Imperator	83. b	Leo cur feruidus	44. d
Iouianus	29. d	Leo Constantini filius	83. a
Ioram	77. a	Leo Imperator	84. c & 87. b & 19.
Ionathas Pontifex	79. d	Leonora Frederici coniunx	91. a
Iosaphat	76. d	Leodienfium seditio	91. d
Irenæus	81. c	Leonides	81. d
Iris nocturna	16. a	Leo	80. c & 19.
Iris quomodo fiat	85. d	Libs	14. c
Isaac primus circūcisus	75. d	Libra	10. c
Isac	28. d	Lida sextus & septimus mensis Anglorū	
Ismael	23. d	43. c	
Iubileum instituitur à Bonifacio Pontifice	91. a	Linus	28. d
Iudith	29. a	Linea Heliaca	10. a
Iudæi in Hispânia fidem Christi recipiūt	29. d	Lingua Latina multiplex	75. b
Iudæi in Aegyptum	79. c	Literæ primum inuentæ	28. d
Iudices à Mole vsq; ad Samuelem	23. d	Litterarum imperitus ad electionem Imperatoris non admittitur	91. c
Iudicij extremi duo indicia	95. b	Longobardi vastant Italiam	85. b
Iudæorum regnum subuersum	81. a	Lotharius Imperator	90. a
Iulianus	81. c & 29. d	Lotharij filijs regnum diuiditur	83. d
Iulius Cæsar	29. a	Lotharius	83. d
Iulius	41. d	Luciano reuelant reliquæ Stephani protomartyris	84. a
Iulius olim quintilis	26. b	Lucianus presbyter	83. a
Iulianus Imperator	83. b	Lux ossa Constantinopolim vecta	
Iulius Africanus	82. a	81. b	
Iunius	41. c	Lucretius de tonitruo	15. b
Iuno moneta	41. c	Lucifer candens	80. b
Iuppiter peregrinus	79. c	Ludouicus Arnulphi filius Imperator	89. b
Iuppiter idem qui sol	35. b	Ludouicus Ballus	88. d
Iuppiter	6. c	Ludouicus Lotharij filius	89. c
Iuppiter clarus	80. b	Ludouicus Imperator sedis Romanæ contemptor	91. b
Iustinianus Imperator	29. d & 86. d	Ludouicus Pius à Paschasio coronatur	88. d
Iustinus philosophus	81. c	Luna quota sit, in ferijs Paschalibus inuenire	98. b
Iustinus Imperator	29. d & 85. a	Luna in Septentrione altissima est	51. a
Iustianus ecclie restituit priuilegia	87. a	Lunam in Arietis figuo citissime cerni	65. b
Iustignus nepos Iustini Impatoris	35. a	Luux deliquio corpora redduntur inania	51. b
Iustianus minor Imperator	86. c		
Iustianus minor exul	86. c		

L

L Abdon 76. b & 12. d
 Lacedæmoniorum regnum 28. d

INDEX.

Lunæ saltus	64. b	Magnitudinum æque sublimium cur a-	
Lunæ & solis magnitudo	51. b	liæ alijs aliores appareant	51. c
Luna illi. pñctis quotidie vel augetur vel		Magorum corporum Coloniam Agrip-	
minuitur	47. a	pinam aduecta	90. b
Lunam in quo signo sit deprehendere		Magnus annus	61. c
11. b & 47. a		Magnitudo solis	51. d
Lunæ quædam prognostica vana	50. c	Maleus mons	55. a
Luna germana est solis	51. b	Malaliel	28. c & 74. c
Luna	6. c	Malathias	78. c
Luna & sol cur sola eclypsim patiantur		Manticæ Petrosiris de diuinatione vitæ ac	
37. a		mortis	23. d
Luna in quo signo sit quolibet die inue-		Manichæi	81. c
nire	11. d	Magnus circulus paschæ	73. d
Luna cur prona vel supina vel directâ vi-		Malua species æstus est	17. c
deatur	50. b	Marcus euangelista	29. c
Luna in partib ⁹ Australibus humilis cer-		Martius	16. b
nitur	51. a	Martianus	29. c
Luna qua magnitudine à deo facta sit		Maria coniunx Maximilian	92. a
99. c		Maris & lunæ concordantia	17. d
Lunæ effectiones	52. b	Marcus euangelium scripsit	80. d
Lunæ species in fulxionibus	16. d	Mare cur saluum	18. b
Luna sublimi sole humilis & cōtra	47. a	Mariz matris domini festum quare insti-	
Luna ecclesia	35. d	tutum	41. d
Luna quot horis singulis diebus luceat		Macedonum menses	41. a
49. b		Martio mense cur intercalatum sit	
Luna quota sit singulis diebus	12. b	65. b	
Lunaris luminis incrementum & decre-		Maius	26. b
mentum	12. b	Mare congelatum	4. d
Lunâ quomodo inuenire oporteat	71. b	Mars igneus	10. b
Luna quoq; quadrantem habet	64. a	Martius	41. c
Luna larga roris	51. b	Marcus primus Episcopus Hierosolymi-	
Lunæ comparatur stultus	65. a	tanus	81. c
Luna q̃ta sit in Calendis Ianuarij	70. d	Mare cur non crescat	18. b
Luna cur sole aliquando superior videat-		Manasses	77. c
ur	50. d	Manichæorum hæresis	
Lunæ mutatio per schematismos	50. d	29. c	
Lunæ cursum absque numerandi peritia		Manasses	29. a
inuenire	47. d	Macrinus Imperator	81. d
Lunæ cursum inuenire ratione arithme-		Marcion	82. c
tica	47. b	Martinus Lutherus	92. b
Lunæ cursum per signiferum	44. c	Maris & lunæ coniunctio	52. d
Luna lumen à sole mutatur	50. b	Mare rubrum	18. d
Lunæ conuersio Pascha significat mysti-		M. Aurelius Imperator	81. d
ce	73. a	Mars	6. c
Lupus	84. c	Maius	41. c
Lustrationes vnde	37. d	Marcus octauus mensis Hebræorum	
Lustrationes gentilium	41. d	39.	
Lustratio quinto quoq; anno	68. a	Martianus cum Valentiano Imperator	
		84. c	

M

Macedonici regni initium 72 d
Machabæorum gesta 79. c & 29. a

Materiam quo mense cedere oporteat
52. b
Matthæus Euangelium scripsit
80. d

INDEX.

Marthæus cur genealogiam ab Abrahâ	29. b	Mona Anglorum lingua significat luna	
Marthæus euangelista	29. c	43. c	
Materies quæ luna cedenda sit	51. b	Moses Israel regit	29. d
Mathusalem	23. c	Moses dux populi Israelitici	75. d
Maruinum tempus	36. d	Mundus quid sit	2. d
Maruinum	25. d & 36. d	Mundi creatio per sex dies	84. b
Mauritanus	35. b	Mundi caput vbi	99. c
Maximianopolis	77. c	Mundi parens est temporis	1. d
Maximinus	29. d	Mundi maioris & minoris convenientia	
Maximus	29. c	61. b	
Maximilianus Imperator	92. b	Mundus sextantibus distinguitur	23. b
Maximinus Imperator	82. a	Mundus an in vere vel autumnu cratus	
Maximinus cum Seucro Imp.	83. a	35. b	
Melancholia seu nigra Cholera	53. c	Mundus græce ab elegantia dictus	2. d
Mensis germanice à luna nomen habet		Mundus momento factus	3. b
40. d		Mundi conflagratio iusto non nocebit	
Menses vnde dicti	40. c	56. a	
Menses peregrinorum quomodo nostris	66. b	Mundus est sphaera	3. a
respondent	39. c	Mundus ab elephantia	2. d
Menses veteres non ad solis, sed ad lunæ	40. a	Mundus cur colmos græce dicatur	3. b
cursum exigerunt	40. b	Mundus spatio sex dierum	2. b
Mensis solaris	68. c	Mundi partes præcipue	2. d
Mensium computatio variat	39. c	Mundus quinque circulis diuiditur	4. d
Mensis initio quidam errant	40. a	Mundus vnde dicatur	3. b
Menses vnde dicti	39. c	Mundus ab æterno factus	2. b
Mensis lunaris	40. a		
Mensibus medijs pierunq; sol transit in	44. b	N	
aliud signum	26. b	Nabuchodonosor	29. a
Mensium varia initia	26. b	Nachor	23. d & 75. c
Mensis lunaris	42. d	Narcissus	81. d
Mensium nomine græca	73. b	Natura non est dea	33. a
Mensis nondum aboluitur dum luna si-	26. b	Nautæ olei aspergine profunda reddunt	
gniferum permensus est	40. a	perspicua	35. a
Mensis solaris lunari productior	41. d	Necrosis	29. a
Menses nouos quid significant	28. d	Neomenia	42. c
Menses singuli sua habent signa in signi-	39. a	Nero	29. c & 80. d
fero	35. a	Nero Christianos persequitur	81. a
Memphis	28. d	Nicæna synodus circulum decennone-	
Mesopotamiam ad fidem Christi conuersi	92. a	nalem primum instituit	29. b
92. a		Nicæna synodi statutum	65. b
Meroë caput Aethiopiæ	55. a	Nitena	29. d
Micheas	29. a	Nicolaus Euboicus	92. a
Milesius	29. a	Nicæna synodus de celebratione Paschæ	
Minutum	25. b	51. d	
Minuta	33. b	Nili inundatio	18. d
Minum in mari rubro	18. c	Nilus incertæ originis	18. d
Minuta quomodo diuiduntur	35. d	Nili origo	18. d
Mystica interpretatio arcæ Noë	83. a	Nisan primus mensis Hebræorum	39. c
Momenta	33. b	Niues	16. c
Monath Anglorum lingua significat mē-	43. c	Noctis partes	36. d
lem	25. b	Noctes cur frigidis locis & temporibus	
Momentum à motu		prolixiores	36. d

INDEX.

Noctis etymologia ex Varrone	37. a	Onias pontifex	79. c
Noctis quis sit finis	15. c	Operationis diuinæ quadruplex modus	
Noctis proles	25. d		2. a
Noctis vsus	36. d	Opinio varia de creatione mundi	34. c
Noë	28. c & 74. c	Opinio falsa de aduentu domini	94. c
Noë quando de arca egressus	75. a	Opinio triplex de aduentu domini	95. b
Nonæ	41. c & 16. & 34. a	Orbis lacteus per transuersum signoseque	
Notus	14. c		44. d
Nouember	41. d	Origenes	29. c
Nouorum mensis	18. b	Orontis historia	51. a
Nouatiana hæresis	29. c	Origenes	81. a
Nouorum mensis	72. d & 28. b	Origenes moritur	82. b
Nox quomodo fiat	3. c	Origenis libri aduersus Celsum	85. b
Nox quid	25. c & 36. b	Orpheus	28. d
Nox vnde fiat	20. a	Orion	60. b
Nox à septentrione	34. c	Oretæ populi	55. a
Nox est vmbra terræ	37. a	Ortus & occasus duodecim signorum	20. d
Nox diei fit æqualis	59. b		24. d
Nox à nocendo	25. d & 36. b	Ostia Andree & Lucæ translata	29. d
Nox est vmbra terræ	25. d	Ostenta in signifero	33. b
Nubes vnde & pluuie	16. b	Otho Imperator	89. a
Nubes quomodo fiant	16. a	Othoniæ primus iudex Israel	76. a
Numa duos menses adiecit anno Romuli	42. a & 41. d	Otho tertius	89. b
Numa Pompilius	77. a & 17. a	Othoniæ	28. d
Numæ mensis	45. a	Otho primus	89. a
Numeri regulares ad deprehendendum quæ sit luna in Calendis mensium	43. b	Otho secundus	89. b
Numerandi modi varij	31. d	Otho excommunicatur	90. c
Numerandi modus per tzipheras	32. a	Oreas	29. a
		Oozias	29. a

O.

Octavianus	29. a
Octaua in scripturis	96. c
October	41. d
Occasus heliacus	6. d
Oceani ælius ad lunæ ætatem & cursum fit	17. c
Octavianus Augustus	80. b
Occasura calæ pars quæ intelligatur apud Plinium	13. b
Ochozias	9. a
Ogdoas	66. b
Ogdoas vnde dicatur apud græcos	3. b
Olympus vnde dictus	15. d
Olympus lunæ vicinus	13. b
Olympia primum constituta	74. b
Olympus	13. b
Olympiades	32. c
Onesicritus	55. a

P.

Palladius	84. b
Panthemus	81. d
Panthemum	81. b
Panthemum cõuersum in templum omnium sanctorum	35. c
Pandectæ Hieronymi	87. b
Paradisus vbi sit & quid sit	2. d
Paradisus fons	2. d
Paradisus flumina	2. d
Paralleli XXXVII. in terra	21. b
Parallelorum quinq; demonstratio	60. a
Paralleli segmenta mundi	57. b
Parisiis studentes ad duo milia necantur	91. d
Partes	33. b
Pasche dies	72. b
Pascha transitum significat	28. b
Pascha eodem die redit elapso circulo de cennouenali	28. b

C.

INDEX.

Pascha quo anni tempore seruari debeat	Philadelphus	29. a	
99. d	Philo de pascha	34. a	
Paschæ obseruandæ ratio	35. d	Philo pater	29. a
Paschalis agni mysticæ immolatio	70. d	Phocas Imperator	85. c
Paschasimus Lilibæus Episcopus ad Leonem papam de celebratione Paschæ	65. c	Phlegma augetur à bruma	53. d
Paschalium feriarum celebratio instituta per Theophilum	99. b	Picus primus rex Latinorum	23. d
Paschæ celebratio ad lunæ cursum ab episcopis instituta	103. b	Pilatus se interimit	80. d
Pascha quibus diebus celebrari possit.	102. a	Pilatus	80. c
Paschæ celebrandi ratio insigni miraculo cælitus ostensa	65. d	Pipinus pater Caroli Magni	88. a
Paschæ exordium	35. d	Pyrrhi ficta poenitentia	85. d
Paschæ interpretatio typica	72. d	Pisces	10. c
Pascha mysticum	50. b	Pythagoras	78. c
Pascha cur in æquinoctio	36. a	Plagæ quæ & quot sint	5. c
Pascha & Azyma quid differunt	72. a	Planetæ cur in cælo aliquando non cernant	18. d
Paschæ celebrationes	67. c	Planetarum motus non vniformis	16. a
Pastoris liber	81. c	Planetarum motus	6. d
Patalis portus	55. a	Planeta quo sensu dicatur esse in signo quodam	8. a
Paulus viuentis Romam mittitur	81. a	Planetæ quid largiantur corporibus hominum	37. c
Paulus Aegmatæ epistola	54. b	Planetæ quomodo alias stant, alias progrediuntur	8. c
Paulus Samosatensis	82. c	Planetæ motus per circulos eccentricos	7. d
Paulus apostolus occiditur	81. a	Planetarum contra mundum motus	6. d
Pelagiana hæresis	84. c	Planetæ quantum temporis zodiacum conficiant	37. d
Perisicia	55. c	Plato	79. a
Perfarum regni finis	79. b	Plinius secundus	81. b
Pestis vnde ex Lucretio	17. a	Plinij locus enodatur	56. a
Pestilentia & morbi vnde fiunt	16. d	Plinius errorem veterum scriptorum sequitur	56. c
Petrus apostolus	29. c	Plinius orator & philosophus	56. c
Petrus Romæ pontifex	81. a	Plinij castigatio difficilis	56. c
Petrus Corbonensis	91. b	Plinius	81. b
Petro ac Paulo quis primus templum creauerit	83. a	Plinij locus tractatur	56. a
Petrosiris Miceps regi salutem	24. b	Plinij lectio discutitur	52. a
Phari in ædibus sacris	53. a	Plures lunæ apparent	91. b
Pharos videndi ratio per optice	51. c	Pluuiæ quot species	16. b
Phalech	75. c & 28. d	Plades	54. c
Philippus Imperator	87. a	Polus	3. d
Philippus Henrici filius	90. b	Poli latine vertices appellantur	4. b
Philippus primus Christianus Imperator	82. a & 78. c	Polycarpus	81. c
Philippus Imperator Spiræ moritur	99. c	Poli duo	3. d
Philippo & Iacobo templum ædificant Romanæ	85. a	Poligraphia Trithemij	32. b
Phierius minor	82. d	Pontifices succedunt regibus	79. a
Philosophorum falsa sententia de administratione mundi	2. b	Pontificis minoris officium	42. c
		Pontianus	82. a
		Pompeius templum Iudeorum deuastat	80. a

INDEX. I

Pompeius occiditur	80. a
Pompeius	89. a
Priamus	18. d
Probus	19. c
Probus Imperator	81. c
Proterius Episcopus ad Leonem Papam	97. a
Proterius de celebratione pasche	66. a
Propitiationis dies	37. d
Prima ætas mundi	73. d
Primus dies seculi an in Vere an in Autumno	35. c
Prima ætas mundi quot annis constat	18. c
Prima synodus	86. b
Praga ciuitas Bohemize	91. b
Prognostica tempestatis	16. c
Prognostica ex tonitru & fulminei tor	c
Pro per quitanis	69. d
Psalmus domine ne in furore tuo	39. c
Ptolomeus	79. b
Ptolomeus primus	79. b
Ptolomeus secundus	79. d
Ptolomeus III.	19. a
Ptolomeus IIII.	79. c
Ptolomeus V.	79. c
Ptolomeus VI.	19. a
Ptolomeus VII.	80. a
Ptolomei fortunæ	79. c
Ptolomeus VIII.	79. c
Ptolomeus IX.	89. a
Ptolomeus X.	79. c
Ptolomei locus de parallelis orbis terrarum	11. a
Punctus	15. b
Punctus horarum	47. a
Puncti lunares	52. d

Q

Quarta synodus	86. b
Quarta ætas	19. c & 76. c & 74. a
Quadrans	33. d
Quadrans in euangelio quid sit	34. a
Quadrans	81. b
Quadrans distributio per singulos menses	63. b
Quinta synodus	86. b
Quinta ætas	74. b
Quinq; circuli mundi	4. d
Quot annis Sem	18. d
Quoto die crucifixus sit Christus	74. c
Quot annis constat prima ætas mudi	18. c

Quicunx 33. d
Quisq; planeta suū habet colorem 18. b

R

Reges Sicinorum	76. c
Reges Latini	76. c
Religiosum non est denotare dies à dijs gentilium	
Regionum per quæ ducuntur paralleli enumeratione	57. b
Reth Monath tertius mensis Anglorum	45. c
Regnum Achiuorum	18. d
Reinardus comes à Vuestenburch	55. d
Remus à fratre occiditur	77. b
Requies Dei septimo die	2. c
Ren	77. c
Reu	18. d
Roboam annis XVII.	19. a
Roboam	16. d
Rodolphus comes Hapsburch Imperator	90. d
Romanorum menses	41. a
Romanum impietium ad Gallos transfertur	83. a
Romanorum mensis	41. d
Romulus primus annos digessit in menses	41. c
Roma capitur	92. b
Romulus & Remus	77. b
Romani ludæam prius inuadentes	80. a
Roma conditur	19. a
Romulus peritior rei militaris quam fieri derum	16. c
Romulus	19. a
Romanorum mensis	16. b
Roma quando condita	77. b
Romani mensem à Calendis	16. b
Rupertus Imperator	94. c
Rusticorum eruptio	91. b

S

Sabath vndecimus mensis Hebræorum	39. d
Salomon eleganter nocte umbrarum inclinationem appellat	36. c
Sabbato cur ferientur homines	2. d
Sergius exulat	86. c
Seruch	75. c
Seruius sextus Romauor rex	77. d
Sesath rex Aegypti templum Salomonis	

INDEX.

spoliavit	28. d	mutetur	10. d
Seth annorum CX. genuit Cainam	18. c	Somnus & mors fratres	29. d
Seth	74. c	Szbaſte	79. d
Seuerus Imperator	81. d	Sabbatum vnde dictum	2. d
Seuerus	29. d	Sabine raptę	77. b
Sextans	39. d	Sacrificij oblam	35. d
Sextula	34. a	Sagittarius	10. c
Sexta synodus	86. b	salustius	29. a
Sexta ætas	29. a	sale	75. a
Sexta ætas	74. b	salomon templum ædificat in Ierusalem	76. d
Sidera eadem non vbiq; cernuntur	4. b	sale	29. d
Sidera cur nocte cernantur	13. b	Salomon	76. d
Siderum diuerſa natura	5. d	samaritę	28. d
Signorum Zodiaci ratio	10. c	samſon	76. c & 28. d
Signa Zodiaci ſingula per tricenas partes diuiduntur	44. a	samuel	26. c
Signiſifer diuidit ab orbe lacteo	44. d	sanguis augetur vere	53. c
Signorum partibus qui dies respondeat per totum annum	46. a	saraceni Conſtantinopolim oppugnant	87. b
Significandus Imperator	91. d	sardinapalus ſeſe concremat	77. b
Silicus	44. a	ſaturnus candidus	10. b
Simon Hieroſolymitanus epiſc.	29. c	ſaxones in Britannia	29. d
Simeon	81. b	ſaturnus	6. c
Sivan tertius menſis Hebræorum	39. d	ſaul	76. c
Siuach	29. a	ſcaphe apud Vitruuſum	77. d
Synodus Aquileiæ	86. d	ſchitarum regnum	28. d
Socrates	29. a	ſcylli canes	29. d
Sogdianus	79. a	ſcotti ad fidem Chriſti conuertuntur	84. b
Socrates	78. d & 29. a	ſcorpious	10. c
Solſtitia & æquinoctia	26. d	ſcorpious cur præcepſ	45. a
Sol	6. c	ſcrupulus	34. a
Sol quantus	10. d	ſecunda ætas	28. d
Solis magnitudo iuxta Hyparchum	9. b	ſecunda ætas generationes habet decem	24. a
Solis & lunę eclipses quomodo ſiant	8. d	ſecunda ætas mundi	75. a
Solſtitia duo	28. d	ſecunda ſynodus	86. b
Solis & lunę eclipses	11. a	ſedechias	29. a
Solſtitialis circulus	4. d	ſeleucia	79. b
Sol non omnibus gentibus eodem tempore oritur	56. d	ſeleucus	79. b
Solſtitium	59. c	ſelenitis lapidis mirabilis effectio	65. c
Sol tempora diuidit	10. d	ſelenites vbi naſcitur	52. c
Sol vnde nuriatur	10. d	ſelenites mire lunam imitantur	51. b
Solem obſcurari	55. c	ſemis	35. d
Sol an epicycleum habeat	8. b	ſem	75. a
Solis curſus quando finiſ	97. d	ſenarij numeri myſteria	69. c
Sol quantum diſtet à luna	50. d	ſenarij numerus quare pfectus	37. b
Solſtitio hyemali quid faciendum vſque ad æquinoctium proximum	54. b	ſenarij numeri viſ & poteſtas	38. a
Sol omnia intruerur	37. a	ſeptuaginta Interpretes	29. a
Solinus de Thile	35. b	ſeptentrionalis circulus	47. d
Sol	6. c	ſeptimanę dies quis ſit in ſingulis Calen	48. b
Sol cur ad ſeptentriones & auctros per-		dis	2. c
		ſeptimo die Deus quieuit	26. a
		ſeptimanę ordinatio	

INDEX.

septentriones in India tantum XV. diebus apparent	4. b	Tamburlanes præfectus Tartarorum	91. c
septuaginta interpretes non ab omnibus recepti	30. b	Tartarorum eruptio	90. c
september	41. d	Taurus Agenoreus	44. d
septunx	33. d	Terra quam umbram efficit	37. a
seruch	28. d	Terræ motus quomodo fiat	23. c
sol modo tardior modo celerior esse vi- detur	8. a	Terræ tres partes	23. d
solis cursus per Zodiacum	62. d	Terræ situs & positio	19. b
soles tres visi	90. b	Terra parua quædam est insula	19. b
solstitium æstiuum in medicina	34. c	Terra insula est in medio oceani	19. a
sol monath secundus mensis Anglorum	41. c	Terra quanti distet à sole & luna	50. d
solstitia & æquinoctia non sunt æqualia	54. d	Terra est in medio mûdi rotunda	19. d
sol Christus	35. d	Terra excavata maribus communes vi- as facit	17. c
solis ac lunæ euagatio	51. a	Terræ rotunditas causa inæqualitatis di- erum ac noctium	26. d
solis & veneris demonstratio	9. d	Terra instar niuis pineæ	59. d
sol in qua parte signi sit quotidie	45. a	Terræ motum sequitur inundatio maris	13. c
solomon	29. a	Terra vndiq; incolitur	59. c
sonus sit delatione successiva	15. d	Tempus facilius intelligitur quàm expri- mitur	32. d
spensippus	79. a	Tempus quod primum factum sit	99. c
sphæra cricote quinq; habet parallelos	59. d	Tempus vnde dictum	31. d
stephani reliquæ deportatæ	84. b	Templum salomonis conditur	29. a
stephani protomartyris ossa	84. a	Temporis partes	25. b
stenographia Trithemi	32. b	Tempus vnde dictum	31. c
stellæ lumen à sole mutuantur	5. d	Terra minor est linea	11. a
stellæ quomodo à nobis videntur	13. d	Terra globus est licet non plane rotun- dus	19. d
stoicorum opinio de ventis ab Aristote- le reprehensa	13. d	Tertia ætas	76. c
subsolanus	14. c	Terra in medio mundi	56. d
succule vnde sunt dictæ	6. a	Tertia ætas mundi annis D C C C C X L	
sidera quomodo obscurabuntur	95. c	Tertia ætas	74. a
synodus	29. d	Terra quid sit in Genesi	34. d
syria Romanis additur	80. a	Tempus	27. a
symmachus	84. d	Tempus seculare quid	2. b
symmachus pius papa	84. d	Templum Hierosolymitanum quot an- nis manserit desolatum	78. a
symmachus patritius occisus	85. a	Templum Hierosolymitanum inceditur	29. a
synodoche in sacris frequens	40. a	Terminalia	63. d
symachus	29. c	Terminus deus	65. d
synod' Romæ habita sub Martino	86. a	Tertullianus	81. d
		Tertia synodus	86. b
		Templi ædificatio perficitur sub Dario	78. c
		Thara	28. d
		Thamul quartus mensis Hebræorum	39. d
		Thales	29. a
		Thalis Milesi opinio	17. b

INDEX

Theophilus	83. d		
Theophilus ad Theodosium maiorem		V	
71. c			
Theophilus	81. d	V	Andali omnia vastant 84. d
Theodosius Arcadij filius Impe.	84. b		Vandalorum validissima erupcio
Theophilus de pascha	74. b	84. b	
Theodorus	86. a		Vandali pulsi ex Africa 85. a
Theodosius Imperator	87. b		Valens 29. d
Theophili liber paschalis	65. d		Valentianus 29. d
Theodorus	81. c		Varro 29. a
Theophilus Cæsariensis	67. b		Valerius Imperator 81. b
Theoci septimus mensis Hebræorum	59. d		Venus 61. c
Theodoretus Ecclesiasticam historiam scribit	84. c		Venus quando Lucifer & quando Hesperus dicatur 38. d
Thebethi decimus mensis Hebræorum	39. d		Venus à veniendo dicta 41. b
Theodosius	29. d		Ventus quomodo fiat 13. d
Theophili error	103. c		Ventorum duodecim positio in horizon-
Theophilus	71. d	14. a	
Thare	75. c		Veni cardinales 14. d
Thile longissimus dies durat aliquot mē-	25. d		Ver calidum & humidum 60. b
fibus			Ver 27. a
Thile insula	4. d		Ver quando incipit 60. d
Tholus	28. d		Vergiliarum exortus 54. c
Thomas Aquinas	90. d		Vergiliarum occasus 54. e
Thola	76. b		Vespasianus Imperator 81. a
Thrascias	14. c		Vespasianus contra Iudæos 81. a
Tiberius Constantinus Imperator	85. b		Vespasianus 29. c
Tiberius Imperator	86. d		Vesperum 25. d
Tiberius	29. a		Vesper splendens 10. b
Tiberis calamitatem facit Romæ	78. b		Vesperum 26. d
Tiberius Imperator	80. c		Vetus hebdomadz computatio 3. b
Tiberius	35. c		Victor episcopus Romanus 81. d
Timothei ossa Constantinopolim vecta	83. b		Victorius Clemens 64. c
Titus	29. c		Victor capuanus episcopus de celebrati-
Titus Imperator	81. a		one Pasche 69. a
Traianus	29. c		Victorij error de celebratione Pasche 85. a
Traianus Imperator	81. a		69. c
Trimilchi quintus mensis Anglorum	43. c		Victoris capuani verba de Pasche cele-
			bratione 98. d
Triens	31. d		Vidus Hetruscæ originis 41. c
Troia capta	76. b		Vincislaus imperium abrogatur 91. c
Trogloditæ qui & vbi	10. a		Vincislaus Imperator 91. e
Tullus Hostilius rex	77. c		Virgilius nascitur 80. a
Tullus	29. a		Virgilius in quinque Zonarum explica-
Turcarum insigne	62. c		tione 59. b
Turcarum crudelitas	91. a		Virgilius de duodecim signis 97. c
Turcarum Imperator Solymon	91. b		Virgo 10. c
Turcarum Imperator cauea inclusus cir-	51. d		Vitruuius ventos facit vigintiquatuor
cunferitur		15. a	
Turris Babylonica	18. d		Vitalianus episcopus Romanus 86. a
Typica interpretatio sex dierum	64. c		Vmbrarum demonstratio 55. b
			Vmbra terre 57. a

INDEX.

Vmbra terræ Pyramis	36. d
Vmbrarum ratio triplex	8. d
Vmbra vbi meridiano tēpore absuman- tur	55. a
Vmbrarum varietas	23. b
Vmbra ratio vnde variat	55. b
Vmbilici	23. a
Vmbrarum mutatio	54. d
Vncia	33. d
Vna sabbati	73. c
Vnciarum diuisio	33. d
Vintir syllith decimus mensis Angloꝝ	45. d
Vued Monath octauus mensis Angloꝝ	45. d
Vulgus fallitur in mensis computatione	40. a
Vulturnus	14. d
Vrbanus	82. a
Vrbanus pontifex sex Cardinales simul trucidat	91. c

X

Xenocrates	79. a
Xenocrates rhetor	29. a
Xerxes	29. a
Xerxes Aegyptum capit	78. d
Xerxes exercit ^{us} mirę magnitudinis	78. d

Z

Zacharias	29. a & 78. c
Zenon Imperator	84. d
Zephius	14. c
Zeuxis pictor	78. d
Zodaici imagines stellatę non semp sunt in eisdem partibus signorum	45. b
Zodiaci signa ab Aegyptiis primū anm aduersa sunt	45. b
Zonę in mundo	59. a
Zonę quot habitabiles	59. a
Zonę quot intemperatę	5. b
Zonis quinq; terra distinguitur	20. b

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

Perfandū summo pere est, quod undecimo anno in quarto nonas Ianuarias, luna finitur IIII. ember-

*Mensis Ianuarius habet dies xxx luna xxix epactas & concurrentes **

KL

I A N V A R I V S.

1		Dicrum clementū sit	ij	A	A	A	A	A	A	A	A
2	iiij non								B	B	b
3	ij		xi			B		B	C	C	c
4	ij	Aquilo continue.		B	B		E		D	D	d
5	no n	Tempestas varia.	xix			C		C	E	E	e
6	viij d		viij						F	F	f
7	vij			C	C	D	I	D	G	G	g
8	vi	Flat aust. & aquilo.	xvi						H	H	h
9	v	Aust. plu. & caligo.	v			E		E	I	I	i
10	iiij			D	D		O		K	K	k
11	ij	Tempest. ex Septen.	xij			F		F	L	L	l
12	ij	& Sol in aquarium	ij						M	M	m
13	idus	transit		E	E	G	V	G	N	N	n
14	xix	Piauit nocte	x						O	O	o
15	xviij					H		H	P	P	p
16	xvij	Vultura. cum plu.	xvij	F	F		A		Q	Q	q
17	xvi		vij			I		I	R	R	r
18	xv								S	S	s
19	xi ij	Hyemis dimidium	xv	G	G	K	E	K	T	T	t
20	xiij		iiij						V	V	v
21	xij	Africus				L		L	A.	A.	a
22	xi		xij	H	H		I		B.	B.	b
23	x		i			M		M	C.	C.	c
24	ix	Aquilo & vult.							D.	D.	d
25	vij	Tempestas	ix	I	I	N	O	N	E.	E.	e
26	vij								F.	F.	f
27	vi		xvij			O		O	G.	G.	g
28	v	Venti & niues	vi	K	K		V		H.	H.	h
29	iiij					P		P	I.	I.	i
30	ij	Aquilo cum imb.	xiiij						L.	L.	l
31	ij	Imoer cum niue.	ij	L	L	Q	A	Q	K	K	k

Nox habet horas xvi. dies vij

*Ianuarius dierum & noctium quantitate & vmbrarum ratione, est æqualis Decē-
bri & solem habet in aquarium ætate hac circa diem vndecimum*

SIVM ROMANORVM.

IANVARIVS.

Uſque qui inferitur ſecundo Nonas Decembris anno undecimo, & luna Ianuarij ſinitur in Februario.

i	ii	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiiii	xv	xvi	xvii	xviii	xix
ix	i	xxii	xv	vii	xxix	xxi	xiii	v	xxvii									
xi	iii	xxv	xviii	ix	•	xxii	xv	vii	xxix									
xiii	v	xxvii	xix	xi	i	xxii	v	xvii	ix	•								
xv	vii	xxix	xxi	xiii	ii	xxv	xvii	ix	o	xxii								
xxvii	xix	•	xxii	xv	v	xxix	xxi	xiii	i	xxv								
xxix	xi	xxi	iii	xxv	vii	vii	•	xxii	xv	xxix								
o	xxii	xv	v	xxix	xxi	xiii	i	xxv	xvii	vii								
xi	iii	xxv	xviii	ix	•	xxii	xv	vii	xxix									
iii	v	xxvii	xix	xi	i	xxii	v	xvii	ix	•								
xxvii	xix	•	xxii	xv	v	xxix	xxi	xiii	i	xxv								
xxix	xi	xxi	iii	xxv	vii	vii	•	xxii	xv	xxix								
•	xxii	xv	v	xxix	xxi	xiii	i	xxv	xvii	vii								
xi	iii	xxv	xviii	ix	•	xxii	xv	vii	xxix									
i	xii	v	xxix	xix	•	xxi	iii	xxv	xvii	vii								
iii	xxvii	xvii	ix	i	xxii	xv	vii	xxix	xix	i	xxv							
xv	xxix	xix	o	xxi	iii	xxv	xvii	ix	•	xxii								
v	xxix	xix	i	xxii	xv	vii	o	xxi	iii	xxv								
vii	•	xxi	iii	xxv	vii	vii	•	xxii	xv	xxix								
ix	xix	xi	iii	xxv	vii	vii	•	xxii	xv	xxix								

SIGNVM MENSIS.

Principium Iani ſancit tropicus Capricornus.

computatur, siue ante siue post calendas Martias computetur. Et notandum quod xi. anno luna lan. in cal. Februar. finitur xxx. & non est Februarj, sed Ianuarij. Februarj luna finitur in Martio. In eodē videlicet xi. anno, luna qui de-

FEBRVARIVS.

i	ij	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiiii	xv	xvi	xvii	xviii	xix
	xxi	xii	v		xxvii	xix	o	xi		ii		xxv	xvii	xxix				
xi	xii	xv	vii	xxix	xxi	ii	xiii	v	xxvii	xix								
xii	v	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix	h								
xv	vii	xxix	xxi	ii	xiii	v	xxvii	xix	o	xi	iii							
xvii	ix	ij	xxiii	xv	vii	xxix	xxi	xii	vi									
xix	xi	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix							
	ii	xxii	xv	viii	xxix	xxi	xii	vi	xxvii	xix								
xxi	xii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix								
xxii	xv	vii	xxix	xxi	ii	xiii	v	xxvii	xix									
xxv	xvii	x	ij	xxiii	xv	vii	xxix	xxi	xii	vi								
xxvii	xix	xii	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix						
xxix	xxi	xii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix							
	xii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix								
ij	xiii	v	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix								
iii	xv	vii	xxix	xxi	ii	xiii	v	xxvii	xix									
iiii	xvii	ix	ij	xxiii	xv	vii	xxix	xxi	xii	vi								
v	xix	xi	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix						
vi	xxi	xii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix							
vii	xxii	xv	vii	xxix	xxi	ii	xiii	v	xxvii	xix								
viii	xxiii	xvii	ix	ij	xxiii	xv	vii	xxix	xxi	xii	vi							
ix	xxiv	xviii	x	ij	xxiii	xv	vii	xxix	xxi	xii	vi							
x	xxv	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix										
xi	xxvi	xx	xii	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix					
xii	xxvii	xxi	xiii	iv	xxvi	xviii	x	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix					
xiii	xxviii	xxii	xiiii	v	xxvii	xix	xi	ii	xiii	v	xxvii	xix						
xiiii	xxix	xxiii	xv	vi	xxviii	xx	xii	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix	
xv	xxx	xxiiii	xvi	vii	xxix	xxi	xiii	iv	xxvi	xviii	x	ij	xxiii	xv	ii	xxvii	xix	
xvi	xxxi	xxv	xvii	viii	xxx	xxii	xiiii	v	xxvii	xix								
xvii	xxxii	xxvi	xviii	ix	xxxi	xxiii	xv	vi	xxviii	xx	xii	iii	xxv	xvii	ix	ij	xxiii	xv

SIGNVM MENSIS.

Mense Numæ in medio solidi dat fyduz aquari.

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

6uit in calendis Martijs xix. esse, nicephorus dicitur erit propter embolismum, qui in 11. nonas De-

Mensis Martius habet dies xxxi. Luna xxx. epactas 4 concurrentes,

KL

MARTIVS.

1	vi non	Aquilo gelidus.	iiij	A	A	A	D	A	d
2	v	Acr nimbofus.	xi		A	B	E	B	e
3	iiii			B				C	f
4	iii		xix		B	C	F	D	g
5	ii	Nubil. celum.	viii					E	A
6	i	Imber.		C		D		F	b
7	non		xvi		C	I	G	G	c
8	viii id.	Aues marinæ incipiunt apparere.	v			E		H	d
9	vii	Sol in ariete.		D			H	I	e
10	vi	Hyems abit & ventorum commut.	xiii		D	O		K	f
11	v		ii				I	L	g
12	iiii			E		G		M	A
13	iii	Aquilo.	x		E	V	K	N	b
14	ii							O	c
15	idus		xviii	F		H	L	P	d
16	xvii		vii		F			Q	e
17	xvi	Inconstan. vent.			I	A	M	R	f
18	xv		xv	G				S	g
19	xiiii	Aquilo serenus.	iiii		G	K	E	T	A
20	xiii						N	V	b
21	xii					L		A	c
22	xi		xii	H			O	B	d
23	x	Pluit & tonat.	i		H	M	I	C	e
24	ix							D	f
25	viii		ix	I		N	A	E	g
26	vii				I	O	B	F	A
27	vi		xvii					G	b
28	v		vi	K		P	C	H	c
29	iiii				K			I	d
30	iii		xiiii			V	D	K	e
31	ii	Ventorum procellæ.	iii	L		Q		L	f

Nox habet horas xij. dies xij.

Martius vero responder diebus & noctium longitudine Octobri, præterea vmbra ratione solem recipit in piscibus, estq; dierum incrementum velox propter directum ascensum signiferi.

embrio inferitur si biſſextus non eſt. Si autem fuerit biſſextus xxix. in calendis Martijs, & xxx. in ſexto nonas ainf-
dem menſis, ſed Februario computabitur iſta luna.

MARTIVS.

i	ij	iii	iv	v	vi	vij	viii	ix	x	xi	xij	xiii	xiv	xv	xvi	xvij	xviii	xix
	xx	xiij	iiii		xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi							
x	xiij	iiii	xxvi	vij	xxix	xxij	xiiij	vi	xxviii									
xij	xxiij	xvi	vij	o	xxd	xiiij	xxvi	xvij	x	ij								
xiii	vi	xxviiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij									
xvi	viiij	xviij	x	ij	xxiiij	xvi	viiij	o	xxij	iiii	xxviiij	xx						
xviiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx		
xx	xiij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx			
xiij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx				
iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx					
vi	xxviiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx	
viiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx		
x	xiij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx			
xiij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx				
iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx					
vi	xxviiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx	
viiij	xx	xij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx		
xx	xiij	iiii	xxvi	xvij	x	ij		xxiij	xvi	viiij	o	xxd	iiii	xxviiij	xx			

SIGNVM MENSIS.

Procedunt duplices in Martia tempora piſceſ.

D ij

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

In isto igitur argumento anni advertere monemus lectorem, quod in octavo & decimo octavo an-

Menſis Aprilis habet dies xxx. luna xxix. epactas concurrentes.

KL

APRILIS.

1		Dies: velox increm.		A		A	E	M.	g
2	iii non	Nebulosus aer.	xi		R			N.	A
3	ii non			M			F	O.	b
4	i non		xix		B	S	E	P.	c
5	vi idus	Pluix ex aust.	vi non				G	Q.	d
6	v idus		xvi	N	T			R.	e
7	iiii idus		v		C	I	H	S.	f
8	iii idus				V			T.	g
9	ii idus	Procellæ ex aust.	xiii	O			I	V.	A
10	i idus	Sol in Tauro.	ii		D	O		.A	b
11	vi kal.	Frigidus vent. & plu.		P		A.	K	.B	c
12	v kal.		x		E	B.	V	.C	d
13	iiii kal.		xviii				L	.D	e
14	iii kal.		vii	Q		C.	M	.E	f
15	ii kal.	Faunius.	xv		F	A		.G	g
16	i kal.		iiii	R		D.	N	.H	A
17	vi non	Aphricus vesperi.	xiii		G	E.	O	.I	b
18	v non		ii	S		F.	A	.K	c
19	iiii non				H	I	B	.L	d
20	iii non		ix	T		G.		.M	e
21	ii non		xvii		I	H.	O	.N	f
22	i non		vi	V			D	.O	g
23	vi idus	Conuerſio veris.	xvi		L.			.P	A
24	v idus		v					.Q	b
25	iiii idus		xiiii	K		V	E	.R	c
26	iii idus		iii		A			.S	d
27	ii idus							.T	e
28	i idus		xii					.U	f
29	vi kal.	Aer turbidus.	i	A			F	.V	g
30	v kal.							.W	A

Nox habet horas x. dies xiiii.

Aprilis æqualis est lucis & tenebrarum quantitate Septembri, recipit autem solem in ariete; estq; apud Hebræos anni initium, crescunt & hic dies celeriter.

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

no anno luna que debuit XXVIII. esse iuxta regulā in calen. Mai XXVII. fit propter emb-

Mensis Maius habet dies xxxi. luna xxx. epactas ¹ concurrentes.

KL.

MAI V S.

	Ros largus.	xi	A	B	A	G.	C	b
1	vi non		B				D	c
2	v	xix		C			E	d
3	iiii	viii	B	E	H.		F	e
4	iii		C	D			G	f
5	ii	xvi			L		H	g
6	i	v	C	E	I		I	a
7	non		D			K	J	b
8	viii idus	xv		F			K	c
9	vii	iiii	D	O	L	M	L	d
10	vi	iii	E				M	e
11	v	ii		G			N	f
12	iiii	x	E	H	V		O	g
13	iii		F			N	P	a
14	ii	xviii		I			Q	b
15	i idus	xvii			A	O	R	c
16		xvi	G	K		A	S	d
17	xv	xv		L	E	B	T	e
18	xiiii	xiiii	H				V	f
19	xiii	xiii		M		C	A	g
20	xii	xii	I	H	I	D	B	a
21	xi	xi		N			C	b
22	x	x	I			D	D	c
23	ix	xviii		O	O	E	E	d
24	viii	xvii	K				F	e
25	vii	xvi		P	V	F	G	f
26	vi	xv		Q		G	H	g
27	v	xiiii	L				I	a
28	iiii	xiii		R	A	H	J	b
29	iii	xii					K	c
30	ii	xi					L	d
31	i	x					M	

Nox habet horas viij. dies xvi.

Maius est æqualis Augusto diebus, noctibus & umbris. Nam quantum noctes hoc mense decedunt, tantum Augusto augentur: dies deinceps crescunt tardiuscule, solem recipit in Tauro.

Hissum qui inferitur II. nonas Martij. & que in calend. lunij xxx. esse debuit xxix. erit. Item xix. anno cycli decennouenalis que debuit xxix. esse in cal. Maii xxvij. erit propter embolismum iij. nonas Martij Inferitur.

M A I V S.

i	ij	iii	iiii	v	vi	vij	viii	ix	x	xi	xij	xiii	xiiii	xv	xvi	xvij	xviii	xix
xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij
xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix
xxv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i
xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij
xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv
i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij
xxd	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij
xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix
xxv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i
vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij
xxv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i
xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv
i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij
iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix
xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i
v	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix
vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij
ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv
xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij	xxix	xi	iiij	xxv	xvij	ix	i	xxiiij	xv	vij

S I G N V M M E N S I S.

Maius Agenorei miratur cornua Tauri.

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

Intendum est quod in offeuso anno, quarto nonas Iunij luna xxx est. sed Mai esse debet. Luna 118
Mensis Iunius habet dies xxxi. Luna xxix. epactas, 8 concurrentes.

KL

I V N I V S.

1			xix	M		S	I	O.	e
2	iiii		xviii		B	E		P.	f
3	iii	Procellæ.	xvii	N			K	Q.	g
4	ii		xvi		T			R.	A
5	i		xv			C	V	S.	b
6	vi	idus	xiiii	O		I	L	T.	c
7	v		xiii		A.		M	V.	d
8	iiii		ii		D			A.	e
9	iii	Pluuiæ & tonitru.	x	P		B.	O	B.	f
10	ii		xviii		E		N	C.	g
11	i		xvii			C.	V	D.	A
12	vi	Sol in Cancro.	xvi	Q		A		E.	b
13	v		xv		F	D.	A	F.	c
14	iiii		xiiii		R		B	G.	d
15	iii	Aeris tempestas.	xiii		E.		C	H.	e
16	ii		ii		G			I.	f
17	i		x	S		F.		K.	g
18	vi		xviii		H		D	L.	A
19	v		xvii		I		E	M.	b
20	iiii		xvi			H.		N.	c
21	iii	Calorum intensio.	xv	T		O	F	O.	d
22	ii		xiiii		I		G	P.	e
23	i		xiii		V			Q.	f
24	vi	Dies decrescunt.	ii		L			R.	g
25	v	Pluit vespere.	x	A	K.	A	V	S.	A
26	iiii		xviii				H	T.	b
27	iii		xvii		B			A	c
28	ii		xvi		L		A	B	d
29	i	Tranquillitas.	xv	B			I	C	e
30	vi		xiiii				D	D	f

Nox habet horas vi, dies xviii.

Iunius respondet Iulio diebus, noctibus & vmbris: dies hic vltimus non crescunt
 & solem habet in geminis.

SIVM ROMANORVM.

6

vo lunij in talio finit:uv. Item anno xix, in calendis lunij luna xxx. est C et Mai, luna nero lunij finitur in calend. iulij.

IVNI VS.

i	ij	iii	iv	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiv	xv	xvi	xvii	xviii
	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	v	xxvii	xix								
xiiij	v	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	xvii	ix	i								
xv	vii	xxix	xxi	iiij	xxv	vii	xxix	xxi	iiij								
	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	vii	xxix	xxi	iiij								
xvii	ix	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	v								
xix	xxix	xxi	xiiij	v	xxvii	xix	xi	iiij	xxv								
	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii								
xxi	xiiij	vi	xxvii	ix	xi	iiij	xxv	xvii	ix								
xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	iiij	xxv	vii	xxix	xxi								
xxv	xvii	x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	iiij								
	vii	xxix	xiiij	vi	xxvii	xix	xi	iiij	xxv								
xxvii	xix	xiiij	vi	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	xvii								
x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii								
xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	xvii								
ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii	xix								
iiij	xxv	xvii	x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi								
	xvi	vii	xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii	xix	xi								
vi	xxvii	ix	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	iiij								
vii	xvii	x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	iiij								
	xx	xiiij	vi	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	xvii								
x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix	xxi	xiiij	vi	xxvii								
ij	xxiiij	vi	xxvii	xix	xi	iiij	xxv	xvii	ix								
ij	iiij	xxv	xvii	x	ij	xxiiij	xv	vii	xxix								

SIGNVM MENSIS.

Iunius aequatos caelo videt ire Laconas.

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

Intensum est quod in octavo anno in calendis Iulij, luna xxx. esse debuit, sed xxix. est, et est in-

Mensis Iulius habet dies xxxi. Luna xxx. epactas 11 concurrentes A

KL

IVLIVS.

1		Aquilo	xix		C		E	F	G
2	vi non	Nox nubila.	vij					K	A
3	v			C	B	D	E	L	b
4	iiii	Fauonius.	xvi						c
5	iii		v			B			d
6	ii	Incipiunt prodromi.	xv	D	C		I	M	e
7	non		xiiij			F			f
8	viii id.		ij					N	g
9	vii			E	D	G	O		A
10	vi		x					O	b
11	v	Imber & tonit.				H		A	c
12	iiii		xviij	F	E		V		d
13	iii	Sol in Leone.	vij			I		B	e
14	ii	Flatus etesiarum.							f
15	idus		xv	G	F	K	A	C	g
16	xviij	Dies canicula.	iiiiij						A
17	xvi	Aestatis dimidium.				L		D	b
18	xv	Calor lenitur Septet.	xij	H	G		E		c
19	xiiii		i			M		E	d
20	xiii								e
21	xii		ix	I	H	N	I	F	f
22	xi	Etesia continui.							g
23	x		xviij			O		G	A
24	ix		vi	K	I		O		b
25	viii					P		H	c
26	vii	Caligo arenosa.	xiiiiij						d
27	vi		ij	L	K	Q	V	I	e
28	v	Calor vehemens.							f
29	iiii		xi			R		K	g
30	iii	Autumni fructus.		M	L		A		A
31	ii	Flant Aust. & Afri.	xix			S		L	b

Nox habet horas vij. dies xvi.

Iulius vt dictum est, anaphoricos est Iunio. decedere incipiunt hoc mense dies licet lente. Solem recipit in cancro signo solstitiali.

nj. Hucusq; peruenit perturbatio tertij embolismi, qui in secundo nonas Martis inseritur.

I V L I V S.

i	ij	iij	iiii	v	vi	vij	viii	ix	x	xi	xij	xiii	xiiii	xv	xvi	xvij	xviii	xix
xxiij	xvi	viii	xxix	xxij	xiij	vi	xxvij	xx										
xiij	vi	xxvij	xx	ij	xxiij	xvi	vij	x	xxij	ij								
xxvi	xvij	x	ij	xxiij	xvi	vij	xx	x	xxvij	xx	ij	xxij	iiii					
xvi	vij	o	xxij	iiii	xix	vi	xxvij	xx	x	ij	xxij	iiii	vj					
xxvij	xx	ix	xxij	iiii	xix	vi	xxvij	xx	x	ij	xxij	iiii	vj					
xvij	x	ij	xxiij	xvi	vij	ij	xxij	iiii	xxvi	vij								
•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij				
xx	ix	xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij				
ij	xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij					
xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij					
iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
vi	xxvij	xx	ix	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
xxvi	xvij	x	ij	xxiij	xvi	vij	ij	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij		
vij	o	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii
xx	ix	xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi
•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi
xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij
iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
vi	xxvij	xx	ix	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
xxvi	xvij	x	ij	xxiij	xvi	vij	ij	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij		
vij	o	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii
xx	ix	xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi
•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi
xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij
iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	
xxiij	xvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	•	xxij	iiii	xxvi	vij	

SIGNVM MENSIS.

Solstitio ardentis cancri fert Iulius astrum.

Considerandum est in anno decimo septimo quod in secundo calendis Septembres, xxx. luna inue

Menſis Auguſtus habet dies xxxi. Luna xxix. epaſtas ^A concurrentes ^A

KL

A V G V S T V S.

1		Aeſtus arentes.	viij						Q.	c
2			xvi	N	B	T	E	M	R.	d
3	iiij	noſi	v						S.	e
4	iii	Auſter nimboſus				V		N	T.	f
5	ii	grues apparent.	xiij	O	C		I		V.	g
6	i	noſi	ij			A.		O	A.	a
7	viij	id. Dies caliginofus &							B.	b
8	vi	æſtuoſus.	x	P	D		O	B	C.	c
9	v					B.			D.	d
10	iiii	Calor ingens, autu-	xviij						E.	e
11	iii	mnus inchoat,	vij	Q	E	C	V	C	F.	f
12	ii								G.	g
13	i		xv			D.		D	H.	a
14	idus	Squallentes calo. &	iiii	R	F		A		I.	b
15	xix cal.	ſol in virgine.				E.		E	J.	c
16	xviii		xiij						K.	d
17	xvii		i	S	G	F	E	F	L.	e
18	xvi								M.	f
19	xv		ix			G.		G	N.	g
20	xiiii			T	H		I		O.	a
21	xiii		xviij			H.		H	P.	b
22	xii		vi						Q.	c
23	xi			V	I	I.	O	I	R.	d
24	x	Aeris ſerenitas, et eſe	xiiij						S.	e
25	ix	definunt.	ij	A		A		K	T.	f
26	viii	Septentrio frigidus.			K		V		A.	g
27	vii		xi			B		L	B.	a
28	vi			B					C.	b
29	v		xix		L	C	A	M	D.	c
30	iiii	Fauonius flat molli-	xviij						E.	d
31	iii	ter.		C		D		N	F.	e
	ii								G.	

Nox habet horas x. dies xiiij.

Auguſtus reſpondet Maio ratione vmbrarum, ac dierum & noctium quantitate, ſolem recipit in leone, à cuius ſideris ſeruore caloris habet aridos & ſeruientes tum quoque caniculares.

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

si mensis repulabitur, sed quasi superflua est. Considerandum est quod in quinto anno quarto no-

Mensis September habet dies xxx. Luna xxx. epactas concurrentes

KL

SEPTEMBER.

1	iii non	Pluuiz & tonitrua.	xvi	B	E	O	H	I
2	ii non		v		E		I	K
3	i non			D		A	K	L
4	vi id.		xii	C	F	I	L	M
5	v id.	Ventoru inconstan-	xi			B	M	N
6	iiii id.	tia & imbres.		E	G		N	O
7	iii id.	Africus vesperti, &	x	D	O	C	O	P
8	ii id.	pluit.			H		P	Q
9	i id.	Fauonius & Afri-	xvii	F		D.	Q	R
10	vi kal.	Idem status.	vi	E	I	V	R	S
11	v kal.	aeris per tres dies				E.	S	T
12	iiii kal.	continuos.	xv	G	K		T	V
13	iii kal.	Sol in libra.	xiiii	E		A	V	A.
14	ii kal.	Imbres cadunt.			L		A.	B.
15	i kal.	Hirundines non vi-	xiii	H		G.	B.	C.
16	vi non	dentur.	ii	G	M	E	C.	D.
17	v non					H.	D.	E.
18	iiii non		ix	I	N		E.	F.
19	iii non			H		I	F.	G.
20	ii non		xvii		O		G.	H.
21	i non		vi	K		K	H.	I.
22	vi id.	Aer pluuiosus.		I	P	O	I.	K
23	v id.	Tempestas maris.	xiiii			L	K	L.
24	iiii id.		iii	L	Q		L.	M.
25	iii id.				K	V	M.	N.
26	ii id.		xi		R		N.	O.
27	i id.			M		N	O.	P.
28	vi kal.	Horrida tempestas.	xix	L	S	A	P.	Q.
29	v kal.		xviii			O	Q.	R.
30	iiii kal.			N	T		R.	

Nox habet horas xij. dies xij.

September respondet Aprili diebus noctibus & vmbri: dies hoc mense cele. rime decedunt & augentur tenebræ: solem recipit in virgine,

E 卅

Sidere virgo tuo Bacchum September opimat.

E 卅

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

Notandum quod in quinto anno in calendis Octobris xxx. inuenitur et embolimus luna est. Lxx.

Mensis October habet dies xxxi. Luna xxix. epafias concurrentes A

KL

OCTOBER.

1		rust. mane.	xvi	B	E	A	S.	A
2	vi non		v	V		B	T.	b
3	v		xij	O			V.	c
4	iiii	Pluit.	ij	C	A	I	A.	d
5	iii	Conuersio autumn.	x	P			B.	e
6	ii				B.		C.	f
7	non			D		O	D.	g
8	viii id.	Aer turbatur.	xvij		C.		E.	a
9	vii		vi	Q			F.	b
10	vi			E	D.	V	G.	c
11	v	In mari hyems.	xv				H.	d
12	iiii		iiii	R		E.	I.	e
13	iii	Aeris tumultus.		F		A	K.	f
14	ii	Sol in Scorpio.	xij		F.		L.	g
15	idus		i	S			M.	a
16	xvij	Aer rorulentus.		G	G.	E	N.	b
17	xvi		ix				O.	c
18	xv	Tristis dies.		T	H.		P.	d
19	xiiii	Fauonius.	xvij		I	K	Q.	e
20	xiii		vi		L		R.	f
21	xii			V		L	S.	g
22	xi	Pluuus auster.	xij		I	A	T.	a
23	x	Aquilo in mari.	ij				M.	b
24	ix			A	B		B.	c
25	viii		xi		K		C.	d
26	vii				C		D.	e
27	vi		xix	B			O.	f
28	v	Aquilo frigidus & venemens.	xvij		L	D	A	g
29	iiii						A	a
30	iii		xvi	C		B	E	b
31	ii		v		B		B	c

Nox habet horas xiiij. dies x.

October cum Martio conuenit par celeritas in decremento lucis cum superiore: semper recipit in hora.

4 auro o. luna in calendas Nouembrii finitur. Notandum; quod in nouissimo decemouennalis c. c. anno in septimo ca

OCTOBER.

i	ij	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiiii	xv	xvi	xvii	xviii	xix
xxvi	i	xi	xi	iii	xxv	xvii	ix	i	xxii									
xvii	xx	x	xxi	xii	v	xxvii	xix	xi	ii	xxii	ii	xxv	vii					
xix	ij	xi	iii	xv	vii	xxix	xxi	xii	v	xxvi								
xxi	iii	xii	v	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii	xvii	ix	xxix	xxi	xii				
xxiii	vi	xv	vii	xxix	xxi	ii	xxv	xvii	ix	xxix	xxi	xii						
xxv	xvii	ix	ij	xxii	xv	vii	xxix	xxi	xii									
xvii	xix	xxi	ii	xxv	xvii	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxvii	xx	ij	xi	xxii	xv	vii	xxix	xxi	xii	ii	xxv	vii						
xxviii	xii	iii	xxv	vii	xxix	xxi	ii	xxv	xvii	ix	xxix	xxi	xii					
ix	xxii	ii	xxv	vii	xxix	xxi	ii	xxv	xvii	ix	xxix	xxi	xii					
xi	xxiii	iii	xxvi	viii	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xii	xxiv	iiii	xxvii	ix	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xiii	xv	v	xxviii	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xiv	xvi	vi	xxviii	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xv	xvii	vii	xxix	xi	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xvi	xviii	viii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xvii	xix	ix	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xviii	xx	x	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xix	xxi	xi	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xx	xxii	xii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxi	xxiii	xiii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxii	xxiv	xiiii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxiii	xxv	xv	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxiv	xxvi	xvi	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxv	xxvii	xvii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxvi	xxviii	xviii	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			
xxvii	xxix	xix	xxxi	x	xxxi	x	ij	xxii	vi	xxvii	xix	xi	ii	xxv	vii			

SIGNVM MENSIS.

Sidere virgo tuo Bacchum September opimar.

E iii

EPHEMERIS DVODECIM MEN-

lendis Decembris luna tricesima esse debuit, sed ibi prima luna inuenitur propter solut

Menfis Nouember habet dies xxx. Luna xxx. epactas concurrentes.

KL

NOVEMBER.

1		Aeris conuersio ad	D			C	K	d
2	iiij non	frigora & prui-	xiiij		F		L	e
3	ij	nas.	ij	C	I	D	M	f
4	ij	Auster & fauo.		E	G		N	g
5	non		x			E	O	A
6	vij id.	Aer nebulosus.		D	H	O	P	b
7	vij		xviij	F			Q	c
8	vi	Aer molestus.	vij		I		R	d
9	v			E	V	G	S	e
10	iiii	Hymis prin.	xv	G	K		T	f
11	iii		iiii			H	V	g
12	ij	Sol in sagittario.		F	L	A	A.	A
13	idus		xij	H		I	B.	b
14	xviij		i		M		C.	c
15	xviij	Vultur Auster &		G	E	K	D.	d
16	xvi	Boreas simul.	ix	I	N		E.	e
17	xv					L	F.	f
18	xiiij	Tempestas aeris.	xviij		H	O	G.	g
19	xiiij		vi	K			H.	A
20	xiij	Horrei tempest.			P		L	b
21	xi		xiiij	I		O	K.	c
22	x	Frigidus imber.	ij	L	Q		L.	d
23	ix					O	M.	e
24	viii	Frigora incip.	xi		K	R	N.	f
25	vij		xix	M			O.	g
26	vi				S	A	P.	A
27	v		viiij	A		A	Q.	b
28	iiii	Nebulæ.		N	T		R.	c
29	iii	Imber Afric.	xvi			C	S.	d
30	ij		v	B	V	E	T.	e

Nov habet horas xvi. dies viij.

Nouember Februario antiphus est seu anaphoricos diez notium & vmbrarū quietate: tardius hoc mense dies decedit, propter flexuosum signiferi ambitum, solem recipit in Scorpione.

SIVM ROMANORVM.

quæ ibi latini colisserant, quia xxx. vel illic dirimitur & transitur, ut in primo anno luna ix. fiat in calendis Ianuarij.

NOVEMBER.

i	ij	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiv	xv	xvi	xvii	xviii	xix
xviii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi									
xx	xi	xxii	ix	xxvi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
xxij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xi	xii	xv	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
xxiii	xv	viii	o	xxij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xi	xii	xv	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi
xxv	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi								
xxvii	xx	xi	xxii	ix	xxvi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi			
o	xi	xxii	ix	xxvi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
ij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xi	xii	xv	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
iii	xv	viii	o	xxij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xi	xii	xv	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi
vi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi								
viii	o	xxij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
x	xi	xxii	ix	xxvi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi				
xi	xxii	ix	xxvi	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi					
xii	xv	viii	o	xxij	xiii	vi	xxviii	xx	ij	xi	xii	xv	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi
xiii	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi								
xv	xvii	x	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi								
xxviii	xx	ij	xxiii	xvi	viii	o	xxij	xiii	vi									

SIGNVM MENSIS.

Scorpius hybernus preceps iubet ire Nouembrem.

Notandum autem quod in decimotertio anno in calendis Decembris Luna xxx. inuenitur pro-

Menſis December habet dies xxxi. Luna xxix. epaſtas ꝑ concurrentes

KL

DECEMBER.

1				O		D.	V.	f
2	iii non	Aeris turbatio.	xii		A.	I	.A	g
3	ii non	Dies nubilus.		C		E	.B	A
4	i non		x	P			.C	b
5	non	Plu. tota die.			B.	F	.D	c
6	viii idus		xviii	D		O	.E	d
7	vii idus	Africus flat.	xvii	Q	C.	G	.F	e
8	vi idus						.G	f
9	v idus		xv	E	D.	V	.H	g
10	iiii idus	Cælum caliginosum	xiiii	R			.I	A
11	iii idus	Carcias.			E.	I	.K	b
12	ii idus	Sol in Capricorno.	xiii	F		A	.L	c
13	i idus		xii	S	F.	K	.M	d
14	xix						.N	e
15	xviii		ix	G	G.	E	.O	f
16	xvii			T			.P	g
17	xvi		xvii	H	H.	M	.Q	A
18	xv	Ventorum pugna.	vi	V	L	N	.R	b
19	xiiii						.S	c
20	xiii		xiiii	A	I	A	.T	d
21	xii	Auster totum diem precedente aquil.	xiii			O	.A	e
22	xi		xii	B	B	V	.B	f
23	x		xi	K	C		.C	g
24	ix		xix				.D	A
25	viii					C	.E	b
26	vii		xviii	C	A	D	.F	c
27	vi	Dierum tardum in- crementum.	xvii			A	.G	d
28	v		xvi	D	B	E	.H	e
29	iiii		xv			E	.I	f
30	iii		xiiii	F			.K	g
31	ii		xiii				.L	A

Nox habet horas xviii. dies vi.

December conuenit diebus, noctibus & vmbris cum Ianuario. Finis in hoc menſe decrementi dierum: ſolem recipit in ſagittario, eſt ꝑ apud Romanos menſis poſtre-
mus.

per V. embolismū , qui in III. Nonas Novembris incipit & non est Decembris. Luna autem Decembris finitur in tertio edendas lannarij.

DECEMBER.

i	h	ij	iiij	v	vi	vij	viiij	ix	x	xi	xij	xiiij	xiiij	xv	xvi	xvij	xviiij	xix
xvij	x	ij	xxij	xiij	vi	xxvij	•	xxij	xiij	vij	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xx	xij	xiij	xxvi	ix	xxvij	x	ij	xxij	xiij	vi	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xxij	xiiij	vi	xxvij	ix	xxvij	x	ij	xxij	xiij	vi	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xxiiij	xvi	vij	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
xxvi	xvij	x	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
ix	i	x	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
xxvij	xx	xij	v	xxvi	xvij	x	ij	xxij	xiij	vi	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
i	xiij	v	xxvi	xvij	xi	xxij	xiij	vi	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
ij	xxiiij	xvi	ix	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi
v	xxvi	xvij	xi	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi
vij	xvij	vij	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
ix	i	x	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix
xi	ij	xxiiij	xvi	ix	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xiiij	v	xxvi	xvij	xi	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xv	vij	xxvi	xvij	xi	ij	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi
xvij	ix	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv
xix	xi	ij	xxiiij	xvi	ix	i	xxij	xiij	vi	xvi	vij	xxvij	ix	xxv	xi	xxvi	ix	xxv

SIGNVM MENSIS.

Terminat arcitenens medio sua signa Decembri.

SEPTEM FERIARVM INDAGATIO.

Cicli. 30. S4. Do. F2. F3. F4. F5. F6.

F1. F2. F3. F4. F5. F6. F7. Ann.

i	e	f	g	A	b	c	d	Agb	Acb	dc	ed	fe	gf	i	B
ij	d	e	f	g	A	b	c	f	g	A	b	c	d	ij	
iii	c	d	e	f	g	A	b	d	e	f	g	A	b	iii	
iv	b	c	d	e	f	g	A	cb	dc	ed	fe	gf	Ag	iv	B
v	g	f	e	d	c	b	a	A	b	c	d	e	f	v	
vi	f	e	d	c	b	a	g	g	f	e	d	c	b	vi	
vii	e	d	c	b	a	g	f	A	b	c	d	e	f	vii	
viii	d	c	b	a	g	f	e	f	g	A	b	c	d	viii	
ix	b	c	d	e	f	g	A	ed	fe	gf	Ag	b	Acb	ix	B
x	A	b	c	d	e	f	g	c	d	e	f	g	A	x	
xi	g	f	e	d	c	b	a	b	c	d	e	f	g	xi	
xii	f	e	d	c	b	a	g	A	b	c	d	e	f	xii	
xiii	e	d	c	b	a	g	f	g	f	e	d	c	b	xiii	B
xiv	d	c	b	a	g	f	e	d	e	f	g	A	b	xiv	
xv	c	b	a	g	f	e	d	c	d	e	f	g	A	xv	
xvi	b	a	g	f	e	d	c	b	Acb	dc	ed	fe	gf	xvi	B
xvii	a	g	f	e	d	c	b	g	A	b	c	d	e	xvii	
xviii	g	f	e	d	c	b	a	f	g	A	b	c	d	xviii	
xix	f	e	d	c	b	a	g	e	f	g	A	b	c	xix	
xx	e	d	c	b	a	g	f	d	c	e	f	g	A	xx	
xxi	d	c	b	a	g	f	e	dc	de	fe	gf	Ag	b	xxi	B
xxii	c	b	a	g	f	e	d	b	c	d	e	f	g	xxii	
xxiii	b	a	g	f	e	d	c	A	b	c	d	e	f	xxiii	
xxiv	a	g	f	e	d	c	b	g	A	b	c	d	e	xxiv	B
xxv	g	f	e	d	c	b	a	fe	gf	Ag	b	Acb	dc	xxv	
xxvi	f	e	d	c	b	a	g	d	e	f	g	A	b	xxvi	
xxvii	e	d	c	b	a	g	f	c	d	e	f	g	A	xxvii	
xxviii	d	c	b	a	g	f	e	b	c	d	e	f	g	xxviii	

Sabbato.

Domitica.

Fe. secunda.

Fe. tertia.

Fe. quarta.

Fe. quinta.

Fe. sexta.

A	g	f	e	d	c	b
b	A	g	f	e	d	c
c	b	A	g	f	e	d
d	c	b	A	g	f	e
e	d	c	b	A	g	f
f	e	d	c	b	A	g
g	f	e	d	c	b	A

AD feriam cuiusque diei inueniendam, hæc est facta figura. Constat autē xviii lineis secundum numerum annorum cicli solaris, per quem cōcurrentes ire notissimum est. Habet vero septem tantum literas, quia totidem constat esse ferias. Cum igitur feriam cuiuslibet diei inuenire volueris vide in annali quam literā ipsa habet dies annotatam retro iuxta se, & rediens ad hanc figuram, inuenio cicli solaris anno ex numero retro scripto. In ipsa linea reperta diei litera, rursus respiciens inuenies feriam quam quæris ascriptam.

¶ Litera huius laterculi qui no catur ratio septizodij, eo quod per septem annorum circulum in semet reuoluntur. Qui sunt secundo ordine a. b. a. usque g. in singulis mensibus posita, pertinet ad rationem bisexti & ad rationem feriarum, qui per oloedecim annos reuolunt.

Scriptum hoc pertinet ad præcedentem faciem: ubi, quod illa schemata plus spatij requirebāt in typico opere, quam in scripto, citra incommoditatē poni non potuit, quod & in aīse quoque facere nos necesse fuit. Voluimus enim, quantum id fieri potuit, nibi omittere rerum, quas in exemplari repperimus dignas editione: habebat enim insignis vetustatis insignia monumēta, quæ etsi nullo alio modo placent, vbi id tamen placent quod vetusta sunt, id est, in ætate recentia vetusta.

Sequens vero minor paginula, bissextilibus tantum annis est necessaria: à calendis Ianuarijs vsq; in diem bissexti. Harum autem figurarum alphabeta in annu eandem habent literam vltimo die anni, id est, pridie calendarum Ianuariarum quam & primo, id est, calend. Ianua. A. scilicet. Quarto igitur anno qui est bissextilis hanc minorem figuram ingressurus, quære primum in illa maiori feriam pridie calend. Ianu. qui est vltimus dies anni præcedentis quam supra A. scriptā repperiri certissimum est. Sequenti autem die, qui est sequentis anni primus, veniens ad istam, quære eandem A in eadem feria. Sed illa linea dimissa, sume A. sequentis lineæ eidē subpositum, & retro respiciens, inuenies feriam calend. Ianuā. Sicq; per totum illum mensem & per Feb. vsq; ad diem bissexti per eandem lineolam non intransuersum sicut in illa maiori, sed in longū sicut vides ferias adiutas, more solito singulorum dierum inuenies ferias. Dies autem vi. calend. Marti. quibus computatur bissextū facit, semel tantum in annali est descriptus, & habet f. literam. Illam igitur feriam quam primum vi. calend. Mart. legitur, in hac minori consuete repperies contra f. Sequenti autem die, cum iterum vi. calend. Marti. propter bissextum dicis, redi ad illam maiorem figuram, & illa linea quam ingressurus es, quam hinc cycli solis, illinc notatus designat, bissextus, quære eandem f. & rursus respiciens, inuenies iterum feriam illius diei. Et sic deinceps toto illo anno per eandem lineam incedes, & sequentibus tribus annis per tres sequentes lineas, donec quarto ordine quo dictum est, hanc rursus repetas.

¶ Hoc scriptum interpretationem continet figure statim sequentis uersa pagina.

In hac figura duos lunæ circuitus, id est, LIX. dies terha tenent alphabeta. Quorum primum discernēdi causa nudis utrisque literis, alterum ante, tertium retro notatis determinandum prouidit antiquitas. Vbi nullum est spatium, sed vnaquęq; luna suam habet literam ascriptam. Vide ergo in annali quam volueris diem, quā habeat in secunda retro linea literā, & luna nudā siue ante siue retro appunctā, & recurre ad hanc paginā decennouenalis cycli anno ex titulo frontis inuento. In ipsa linea, eandem & similem quære literam, & respiciens retro numerum quem contra videris, ipsa est ætas lunæ quam quæris. De anteriore numero, eadem est quæ in superioribus embolismorum ratio.

ix	A	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	vñj
x	b	.i	.k	k	f	.g	f	.p	.c	c	.l	v	.t	.h	h	.q	.e	e	.n	.c	ix
xi	c	.l	.l	.l	.h	h	.q	.r	.e	e	.n	.b	b	.k	k	.f	.g	g	.p	.d	x
xij	d	.m	m	b	.i	k	k	.f	.g	g	.o	.c	d	.l	l	.t	.h	h	.q	.r	xi
xij	e	.o	n	b	.e	.l	.l	.t	.h	h	.p	.e	e	.n	n	b	.k	k	.f	.g	xij
xv	g	.p	p	e	.d	.m	m	A	.i	i	.r	.f	f	.o	n	c	.l	l	.t	.n	xij
xvi	h	.q	q	r	.f	.n	u	b	.k	k	.f	.g	g	.h	h	.p	p	e	.d	.m	xv
xvij	i	.r	r	f	.g	.h	h	.l	.l	.t	.h	.q	q	.e	e	.n	n	b	.k	.xvi	
xvij	k	.f	f	g	.h	.p	p	d	.m	m	A	.i	i	.r	r	f	.o	n	c	.l	xvij
xix	l	.t	t	i	.r	.q	q	e	.n	n	b	.k	k	.f	f	g	.p	p	e	.d	xvix
xx	m	.v	v	.h	.r	.j	j	.f	.o	o	.c	.l	l	.t	t	h	.q	q	e	.n	xx
xxi	n	b	A	.k	.f	f	g	.p	p	d	.m	m	A	v	i	.r	r	f	.o	.xx	
xxij	o	c	b	.l	.t	.h	.q	q	e	.n	n	b	A	.k	.f	f	g	.p	p	xxi	
xxij	p	d	c	n	b	A	.k	.f	f	g	.o	p	d	c	b	.l	.t	t	i	.r	xxij
xxv	q	r	f	e	o	c	b	.l	.t	t	h	.q	q	e	d	.n	b	A	.k	.f	xxiij
xxvi	r	f	e	f	p	e	d	c	.m	b	A	v	i	k	.f	r	f	e	.o	p	xxv
xxvij	t	h	h	r	f	e	.o	n	b	A	.k	.f	r	g	f	e	.o	p	d	c	xxvi
xxvij	v	i	k	h	r	f	e	.o	n	b	.l	.t	t	h	g	.q	p	e	d	.n	xxvij
xxix	A	.k	i	k	f	.g	f	.p	p	d	c	.m	b	A	v	l	h	.r	f	e	xxvij
xxx	b	.l	.l	k	f	g	h	.q	q	e	.n	b	A	.k	i	f	g	f	e	.p	xxix
i	c	.m	l	v	i	k	h	.r	f	e	.o	p	d	c	b	.l	k	t	h	g	i
ij	d	.n	m	A	.k	i	f	g	f	.p	d	c	.m	l	v	i	h	r	f	i	
ij	e	.o	n	b	.l	k	t	h	g	.q	f	d	.n	n	b	.l	k	i	f	g	ij
ij	f	.p	p	o	c	.m	l	v	i	h	h	r	f	e	.o	n	b	.l	k	i	ij
v	g	.q	q	p	d	.n	m	A	.k	i	f	g	f	p	p	.o	c	.m	l	v	v
vi	h	.r	r	f	e	.o	n	b	.l	k	t	h	g	.q	p	e	d	.n	n	b	vi
vij	i	.f	f	g	p	e	.d	.n	m	A	.k	i	f	h	r	q	e	.o	n	b	vij
vij	k	.t	f	g	p	p	d	.n	m	A	.k	i	f	f	q	e	.f	p	.o	c	vij
ix	l	.v	t	h	r	q	e	.o	n	b	.l	k	t	h	g	.q	p	d	.n	ix	
x	m	A	v	i	f	f	.g	p	p	d	.n	m	l	v	t	h	r	q	e	.f	x
xi	n	b	.A	.k	t	f	h	r	q	e	.o	n	b	.A	v	i	f	r	e	.f	xi
xij	o	c	.b	.l	v	i	h	r	q	e	.o	n	b	.A	k	t	f	g	.q	xij	
xij	p	.d	c	m	A	v	l	f	f	p	p	.o	c	.b	l	v	t	h	r	xij	
xij	q	e	.d	m	b	.A	.k	.f	f	g	p	d	c	b	m	A	v	i	f	xij	
xv	r	f	e	.o	c	.b	.l	v	t	h	r	q	e	.d	u	b	.A	k	t	xv	
xvi	f	.g	f	p	d	.c	m	A	v	i	f	f	f	e	.o	c	.b	l	v	xvi	
xvij	t	h	g	q	e	.d	h	.b	.A	k	t	f	g	.f	p	d	c	m	A	xvij	
xvij	v	i	h	r	f	e	.o	c	.b	l	v	t	h	g	q	e	.d	n	b	xvij	
xix	A	.k	i	f	g	.f	p	d	.c	m	A	v	i	h	r	f	e	.o	c	xix	
xx	.b	.l	.k	t	h	g	q	e	.d	u	b	.A	k	i	f	g	.f	p	d	xx	
xxi	c	.m	.l	v	i	h	r	f	e	.o	c	.b	l	.k	t	h	g	q	e	xxi	
xxij	.d	n	.m	A	.k	i	f	g	.f	p	d	.c	m	.l	v	i	h	r	f	xxij	
xxij	e	.o	.n	b	l	.k	t	h	g	q	e	.d	n	.m	A	k	i	f	g	xxij	
xxij	f	p	.o	c	m	.l	v	i	h	r	f	e	.o	n	b	l	.k	t	h	xxij	
xxv	g	q	.p	d	n	.m	A	k	i	f	p	.f	p	.o	c	m	.l	v	i	xxv	
xxvi	h	r	.q	e	.o	n	b	l	.k	t	h	g	q	.p	d	n	.m	A	k	xxvi	
xxvij	i	f	.r	f	p	.o	c	m	.l	v	i	h	r	.q	e	.o	n	b	l	xxvij	
xxvij	k	t	.f	g	p	d	n	.m	A	k	i	f	r	f	p	.o	c	m	xxvij		
xxix	.l	v	.t	h	r	.q	e	.o	n	b	l	.k	t	.f	g	q	.p	d	n	xxix	
i	.m	A	.i	f	r	.f	p	.o	c	m	.l	v	.t	h	r	.q	e	.o	xxx		
ij	.n	b	b	.k	t	.f	g	q	p	.q	e	.o	n	b	b	.k	t	.f	p	i	
ij	.o	c	c	.l	v	t	h	r	.q	e	.o	n	b	b	.k	t	.f	g	q	ij	
ij	p	.d	d	m	A	A	.i	f	r	f	p	.o	c	c	.l	v	.t	h	r	ij	
v	.q	e	e	.n	b	b	.k	t	.f	g	q	.p	d	d	.m	A	A	.i	f	ij	
vi	.r	.f	f	.o	c	c	.m	A	A	.i	f	r	.q	e	.f	.o	c	c	.l	vi	
vij	.f	g	g	p	d	e	.m	A	A	.i	f	r	.f	f	.o	c	c	.l	v	vij	
vij	.t	h	h	.q	e	e	.n	b	b	.k	t	.f	g	g	.p	d	d	.m	A	vij	

ix	A	e	c	g	b	d	h	c	vii
x	e	i	d	b	f	A	A	e	ix
xi	b	f	d	h	c	e	i	d	x
xii	f	A	e	c	g	b	f	d	xi
xiii	c	g	b	f	d	h	c	e	xii
xiiii	g	b	f	d	h	c	g	b	xiii
xv	d	h	c	g	b	f	d	h	xiiii
xvi	h	c	g	b	f	d	h	c	xv
xvii	e	i	d	b	f	A	A	e	xvi
xviii	i	d	h	c	g	b	f	d	xvii
xix	f	k	h	c	g	b	f	d	xviii
xx	A	e	c	g	b	f	d	h	xix
xxi	g	b	f	d	h	c	g	b	xx
xxii	b	f	d	h	c	g	b	f	xxi
xxiii	h	m	A	e	i	d	b	f	xxii
xxiiii	c	g	b	f	d	h	c	e	xxiii
xxv	i	n	b	f	k	e	i	d	xxiiii
xxvi	d	h	m	A	e	i	d	b	xxv
xxvii	k	o	c	g	b	f	d	h	xxvi
xxviii	e	i	n	b	f	k	o	c	xxvii
xxix	l	p	d	h	m	A	e	i	xxviii
xxx	f	k	o	c	g	b	f	d	xxix
i	m	q	e	i	n	b	f	k	i
ii	g	b	f	d	h	c	g	b	ii
iii	n	r	f	k	o	c	g	b	iii
iiii	h	m	q	e	i	n	b	f	iiii
v	o	f	g	b	f	d	h	c	v
vi	i	n	b	f	k	o	c	g	vi
vii	p	t	h	m	q	e	i	d	vii
viii	k	o	f	g	b	f	d	h	viii
ix	q	v	i	n	b	f	k	o	ix
x	l	p	t	h	m	q	e	i	x
xi	r	A	k	o	f	g	b	f	xi
xii	f	m	q	v	i	n	b	f	xii
xiii	n	b	r	A	k	o	f	g	xiii
xv	t	o	c	f	m	q	e	i	xv
xvi	o	c	f	m	q	e	i	d	xvi
xvii	v	p	d	t	h	m	q	e	xvii
xviii	A	q	e	v	n	b	r	A	xviii
xx	q	e	v	n	b	r	A	q	xx
xxi	p	d	t	h	m	q	e	v	xxi
xxii	b	r	f	A	q	e	v	n	xxii
xxiii	q	e	v	n	b	r	f	A	xxiii
xxiiii	c	f	g	b	r	f	A	q	xxiiii
xxv	d	t	h	c	f	g	b	r	xxv
xxvi	c	f	g	b	r	f	A	q	xxvi
xxvii	e	v	i	d	t	h	c	f	xxvii
xxviii	f	A	A	c	f	g	b	r	xxviii
i	e	v	i	d	t	h	c	f	i
ii	g	b	f	A	A	c	f	g	ii
iii	b	f	A	A	c	f	g	b	iii
v	h	c	e	v	i	d	t	h	v
vi	a	g	b	f	A	A	c	f	vi
vii	i	d	b	f	A	A	c	g	vii
viii	d	h	c	e	v	i	d	b	viii

Quod hic statim sequitur, interpretatur annum proxime antecedentem, qui sursum, dextra ac sinistra numeros habet, ab uno ad duodeviginti ac undeviginti progredientem.

In hac figura singulae litterae binos complectuntur dies. Sunt autem omnes simul xxxix. id est, primum alphabetum usque v. videlicet vtriusque litteris. Alterum punctis ante signatur usque ad i. & per ordinem duas explicat lunationes, id est, novem dies. Sed quia inter illas duos significationibus unus remanet, bis xxix. lxxviii sunt tantum. Ideo in secundo scilicet per alphabetum, prima littera ternos explicat dies. Inventa die quam quæris, notataque littera quae habet martyrologia quinta retro linea, reuersus ad hanc paginulam, annuorum cycli decennouenalis supra inuenito, & in eadem linea reperta littera, numerum quem retro contra scriptum videris, ipsa est luna quam quæris. De anteriore numero, sicut & in superiori & supra facito. Sequens paginula continet xx. litteras, quae singulae nudis vtriusque lateribus ternos dies complectuntur. Sed quoniam viginti sexaginta sunt, in duabus autem lunationibus quinquaginta novem dies solummodo existunt: una littera videlicet v. binos dies complectitur. Vnde fit, ut viginti litteris aequentur lxx. dies geminatae lunationis. Inspecta igitur septima linea in animali, quae littera v. binos dies complectente clauditur, & notata littera vel spatium quod instat, redi ad sequentem paginulam, & decennouenalis cycli qui sit praefixus, circumspice numerum eidem litterae praefixum, qui profecto aetatem lunae cuiusque ostendet: per totum anni vertentis spatium per lunae decennouenalis cycli processum.

Hoc vero scriptum quod hic subiectum est, exponit figuram tertio loco sequentem, quae inscribitur Ordo solaris.

Hanc figuram superior exponit sententia. Sequentem vero, talis manifestat ratio. A sinistra legentis ad dexteram, ordinantur extranverso in duabus lineis tota alphabeta illis simillima, quae per lunae circuitus abscissa vltimo spatio lxx. dies complectuntur, ut supra ostendimus. Vnde & easdem in animali habet litteras, secunda scilicet retro linea tantum differens, quod anni decennouenalis cycli sunt ad sinistram legentis hic dispositi. Lunae autem aetatem demonstrans, numerus est in figurae frontispicio praefixus. Quapropter in animali reperta cuiuslibet diei littera abscissa puncto, vel etiam quam punctus autem vel retro determinat: redi ad hanc figuram, & inuenito cycli decennouenalis anno percurrere geminas ex transverso lineas tota alphabeta continentes, & ubi similem litteram inueneris, rursus retro ductu aetatem lunae notabis. Aut ipsam figuram in margine cernis ubi embolismorum annuorum lunationes embolismares, per quas quo calendario debeat inchoari. Post hanc quae sequitur figura ostendit in quo signo sit luna. Siquidem totam annalis seriem ita alphabetis distinximus quae in ordinantur, ut primus & secundus ordo xxviii dies: & tertius autem vno amplius complectatur, & litteras non singulis diebus sed alternis apposuerimus. Quia propter hanc regularis pagina iuxta numerum dierum quibus luna zodiacum peruolat, xxviii lineas habet in longitudine, nominibus signorum ante: nominibus vero mensium retro annotatis xix. quoque lineas in latitudine, quae decennouenaliu[m] cyclum supra notandum demonstrant. Cum igitur in quo signo sit luna quæris, in animali retro tertia linea, notabis quae diei littera praeposita sit: quam notato anno cycli decennouenalis hic inuestigabis, & ante ac retro incipiens quod signum signorum debitu[m] mensem e regione inuenies.

i
ij
iij
iij
v
vi
vij
vij
ix
x
xi
xij
xij
xiiij
xv
xvi
xvij
xvij
xix
xx
xxi
xxij
xxij
xxiiij
xxv
xxvi
xxvij
xxvij
xxix
xxx
i
ij
iij
iij
v
vi
vij
vij
ix
x
xi
xij
xij
xij
xv
xvi
xvij
xvij
xix
xx
xxi
xxij
xxij
xxiiij
xxv
xxvi
xxvij
xxvij
xxix

f Ar q p o n m
v t f Ar q
t p b f o Ar n m p v n
t b f Ar v t b f Ar
q c t p b f o Ar n q c t p b f o
v c t b f Ar v c t p b f o
Ar d v c t p b f o Ar d v q c t p
b f Ar d v q c t p b f Ar d v q
c t b f Ar d v q c t b f Ar
d v c t b f Ar d v c t b f
A g f e d v c t b f
e d v c t b f A g f
b h A g f e h d v c t
f e h d v c t b A g
g c f b h A g f i e h d v
g k i h A g k f i e
h l g f b A d k c i b
i e h d g c f b l g k f
i e h d g c f i e h d g
k f i e h d g c f m l d
l g k f i e h d g n f m e
h o n m l g k i f
m l g k f i e h o g n f
i p l o k n m l g k f
n h l g f i p h o g
x q m p l o k n i m l g
o k n i h g q p h
x r q m p l o k n i m
xx l o k i p h r q m
xxi f o r n m l k i
xxij m l r k q i p f o r n
xxiiij q p f o r n m l k
xxv t m l r k q p f o
xxvi r q p f o r n m l
xxvij v q t f r v q t p
xxix o n m l v t p

15

Hanc paginā supra expo-
sumus, quae in tractu mo-
di figuratur, habetq; dex-
tero brachio xj. signa
Graecae & Latinae scriptae,
quorum tria i. cancer, scor-
pius & pisces occupant
tria spatia, reliqua uero
non nisi gemina.

CURSVS LVNAE PER XII. SIGNA

cō. em. cō. cō. cō. em. cō. cō. em. em.
cō. cō. em. em. cō. cō. em. cō. cō.

Sinistro brachio continē-
tur graecae & Latinae nomi-
na mensium, sicut aextro
signorum. Tres quoq; re-
periuntur terribi idus. In-
bi Nouemb. & Marti.
cum alijs joiummodo geni-
untur.

		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
aprilis	Aries.	A	u	u	c			k	c			m	g	b													
maius	Taurus.	b	k	e			m	g	b			o	i	d			l	f	A			h	c				
junius	Gemini.	c	l	f	A			n	h	c					k	e			m	g							
julius	Cancer.	d	m	g	b			o	i	d			l	f	A			n	h								
augustus	C.	e	n	h	c			k	e			m	g	b			o	i									
september	Leo.	f	o	i	d			l	f	A			n	h	c			k									
october	Virgo.	g	b			o	i	d			l	f	A			n	h	c									
november	Libra.	h	c			l	f	A			n	h	c			k	e			m	g	b					
december	Scorpius.	i	d			m	g	b			o	i	d			l	f	A			n						
januarius	S.	j				l	f	A			n	h	c			k	e										
februarius	Sagittar.	k				n	h	c			k	e			m	g	b			o							
martius	S.	l				k	e			m	g	b			o	i	d			l	f	A					
aprilis	Capricor.	m				o	i	d			l	f	A			n	h	c									
maius	C.	n				l	f	A			n	h	c			k	e			m	g	b					
junius	Aquarius.	o				m	g	b			o	i	d			l	f	A			n	h	c				
julius	Pisces.	p				n	h	c			k	e			m	g	b			o	i	d					
augustus	P.	q				o	i	d			l	f	A			n	h	c									
september	Aries.	r				l	f	A			n	h	c			k	e										

Porro pars superior ostē-
dit decennouenalis cycli
qui in ea descriptus est cō-
munes & embolismos an-
nos. Quorum alij idus cō-
munes atq; aextro alij idus
embolismi, decripti sunt
in medio.

Inferior tunc pars ubi ad al-
phabetū bulasque eius p̄inet,
sed potius ad illud enus, em-
per duo ordines publicis re-
tro a t ante notantur, & ter-
tius est uacuus. Signatq; due
ex tramento luce in annali
lunari & due ex m̄io NN.
per totū annū decennouenaliē
eui subscriptae sunt.

Qua modo erant scripta in exemplari per nos hac forma (literarum) expressimus.

F lūj

	i	ii	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiv	xv	xvi	xvii	xviii	xix	xx	xxi	xxii	xxiii	xxiv	xxv	xxvi	xxvii	xxviii	xxix	xxx
i	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																				
ii	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																				
iii	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																			
iv	b	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																		
v	c	b	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																	
vi	c	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																	
vii	d	c	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																
viii	d	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b																
ix	e	d	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b															
x	e	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b															
xi	f	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b														
xii	f	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b														
xiii	g	f	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b													
xiv	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b													
xv	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b												
xvi	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b											
xvii	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b										
xviii	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b									
xix	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b								
xx	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxi	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxii	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxiii	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxiv	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxv	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxvi	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxvii	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxviii	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxix	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							
xxx	k	k	i	i	h	h	g	g	f	e	d	c	b	A	k	i	h	g	f	e	d	c	b							

TES LVNAE AC SEPTIMANAE DIES.

AD LECTOREM.

Explicatio figura proximè antegresse, in qua literæ similes per quadrati spatij diagonias lineas digestæ sunt, quæ res tamen alijs aliquot rationibus edagari possent, & quidem facili-
oribus, apponere tamen libuit ut veteris subtilitatis & diligentia in his computationibus refer-
ratur monumenta.

Hæc figura denis alphabeti per ordinem constans literis, id est, ab A vsque
K singulis literis ternos explicat dies. Vnde totam lunationem ex ordine di-
gestam habet, continētē dies triginta. Huius autem literas, in annali sexta, retro li-
nea continet. Inspecta ergo qua volueris die, literarū illic ascripta vel spatio nota-
to, veniens ad hanc paginam, quære lunam quæ fuit in Calend. Ianuaria. In numero
superius scripto, & ubi illam inueneris, inde per singulas lineas binos menses com-
puta, & peruenies ad mensem de quo quæris, litera vel spatio quæ sit diei inuento
quem retro videris numerum, lunarem ipsius diei noueris ætatem. Hoc autem tam
in hac, quam in vocalium pagina considera, ut cum per singulas lineas binas luna-
tiones computas, quarum prima est tricesima, sequens vigesima nona, tertia incipi-
ente lunatione, statim in sequentem transfeas lineam, licet necdum finito mense so-
lari.

Iod quod sequitur respicit sequentem figuram quæ similis est superiori, nisi quod initium eius spati-
um à superiore sit diuersum, quod statim subiecto scripto aperitur.

Sequens pagina huic similis, habet ad sinistram legentis numerum, per vndecim
rescenscūtē more epactarum, cuius principium est, is qui Ianuarij dicitur regularis,
ætatē lunæ inueniendam singulis annis. Nam ordine cycli decennouenalis,
in Calendas Ianuarias primo anno nona, secundo vicefima, tertio prima reperitur
luna. In paginæ quoque superioribus, cyclus decennouenalis digeritur. Et quoniam
ipsius paginæ series est difficilis, idcirco eius alphabetum non digesti, cum reliquis
in superiori annali, sed suum annalem illi supposui, qui habet xxvij. lineas in lantū-
diue, & xij. in longitudine. Cum ergo lunam cuiuslibet diei quæris, vide Calenda-
rium, & in figura cycli decennouenalis annum. Si in annali literam inueneris, sub li-
nea cycli decennouenalis eandem inuestigabis, & e regione luna manifestabitur ti-
bi. Sin primum post literam spatium propter vndecim epactas, quibus crescat præ-
cedens numerus in figura, vndecim lineis progredere in antea, & ibi in primo spa-
tio post similem literam, inuenies e contra competentem lunæ ætatē. Sin secundum
spatium fuerit in annali & in figura, secundo vndecim lineis progredieris antea, &
ita ab anno cycli decennouenalis, linea vicefima, secundo spatio post similem lite-
ram, inuenies e regione competentem lunæ ætatē.

ANNALES AD INVENIENDVM AETA-
ARGVMENTVM QVOTA SIT LVNA.

	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
ix	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xx	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
i	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xiij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xv	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xvi	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
vii	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xviij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxix	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
x	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxi	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
ij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xiij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxiij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
v	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xvi	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxvij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
viiij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xix	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxx	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xi	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
ij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xiij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxv	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
vi	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xvij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b
xxvij	A	A	k	k	i	i	h	h	g	g	f	f	e	e	d	d	c	c	b	b

Emb. I.	Embo. II.	Embo. III.	Embo. IIII.	Embo. V.	Emb. VI.	Embo. VII.
iiij	iiij non	Ogdo.			iiij	Hende.
non	Septēb.	ij non	ij non	iiij non	non	in non
Decē		Martij	Decēb.	Nouēb.	Aug.	Mart.

xiiij	xvij	idus	iiij	vij	Non.	ij
s H xij	xvi	r G xix	ij	q F viij	f F viij	p E ij
x	xv	xviiij	q G ij	vi	vi	noñ
xi	xiiij	xvñ	idus	v	v	viij
il x	xij	s H xvi	xvñ	r G iiij	g G iiij	q F viij
ix	ix	xv	h H xvñ	ij	ij	vi
viij	xi	xiiij	xvi	ij	ij	v
v K viij	x	il xij	xv	s H idus	ij	r G iiij
vi	k K ix	xij	iiij	xvñ	h H idus	ij
a A v	viij	xi	xij	xvi	xvñ	ij
iiij	viñ	v K x	xñ	t I xv	xvñ	s H idus
ij	la vi	ix	k K xi	xiiij	il xvi	xix
b B ij	v	a A viij	x	xij	xv	xvñ
Cal. lul.	iiij	vñ	ix	v K xñ	xiiij	tl xvñ
vi	m B ij	vi	la viij	xi	k K xñ	xvi
c C v	ñ	b B v	vñ	a A x	xñ	xv
iiij	cal. Aug.	iiij	vi	ix	xi	v K xiiij
ij	n C ij	ij	m B v	vñ	la x	xij
d D ij	ñ	c C ij	iiij	b B vñ	ix	a A xñ
noñ	ij	Cal. Sep.	ij	vi	viij	xi
viij	o D noñ	iiij	n C ij	v	m B vñ	x
e E viij	viij	d D ij	Ca. Oct.	c C iiij	vi	b B ix
vi	vñ	ij	vi	ij	v	vñ
v	p E vi	noñ	o D v	ñ	u C iiij	vñ
f F iiij	ij	e E viij	iiij	d D cal. No.	ij	c C vi
ij	q F ij	vñ	ij	ij	h	v
ñ	q F ij	vi	p E ij	ij	o D ca. Dec.	iiij
g G idus	ij	f F v	noñ	e E ij	iiij	d D ij

xxi	xxiiij	xxvñ	xxx	ij	vi
E	F	G	H	I	K
xxi	xxiiij	xxvñ	i	iiij	vñ
P	Q	R	S	T	V

Id quod sequitur, continet huius figure & antegresse usum.

SI qualis sit luna per singulos dies quæris, scito prius qualis epacta ipsius anni: qua inuēta, quære in hoc annali vel in superiori alphabetum, q̄ duobus à se spa- tijs distat, pertingens vsq; ad v literā, & illius diei cuius lunam scire vis, litera vel spatio reperto, in his duabus lineis, eandem literam vel idem spatium inuestigabis. Quod dum inueneris ab eo loco secundum numerum epactarum ipsius anni in an- tea supputabis. Qui numerus vbi finietur, ibi p̄fecto lunæ ipsius diei ætas esse cre- ditur: quoniam in hac figura puncti pro numero habentur. Siquidem primo scri- buntur ix. deinde duo puncti qui habentur pro x. & xi. Et rursus scribuntur xñ. & sequuntur duo puncti, qui habentur pro xij. & xiiij. Idem quoque intelligitur in omnibus alijs. Hac figura bene & diligenter considerata. In prima & duodeci- ma lineæ tabulæ sequentis, nullo modo dubitabis quoniam eadem ratio existit. Ha- bent enim hæ duæ lineæ hoc notabile, quia quæ luna prima incipit in literis vel spa- tijs superioris lineæ, xxix finitur in inferiore, & econtra huius prima superius fini- tur, xxx. nisi tertio anno cycli decennouenalis. Et vt de reliquis pateat, eo anno quo epacta est, xxij. in calendas August. secundum spatium post M. est. Quod spa- tum repertum in inferiori lineæ, ab eo vicesimo tertio loco luna mōstratur vij. quæ cœpta est primo spatio post calend. litera prima. Eadem omnia inuersibus inuesti- a quibus in eo studio satisfeci, & sagacitati non quorumlibet simplicium, sed studio- rum consului, quippe minus eruditi in alijs inuenient figuris, quicquid ego pro exercendis etiam ignarijs vtiliter luc digessi.

Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē. Calē.
 Ianu. Febr. Mar. Apr. Mai. Iuni. Iuli. Aug. Sept. Octo. Nou. Decē.

A											
	B ^{no}	B ^o	B ^o	B ^{no}	C ^o	C ^o	C ^{no}	D ^o	D ^o	D ^{no}	D ^o
	C ^{no}	C ^{id}	C ^{id}	C ^{id}	D ^o	D ^o	D ^{id}	E ^o	E ^o	E ^{id}	E ^o
	D ^o	D ^o	D ^o	D ^o	E ^o	E ^o	E ^o	F ^o	F ^o	F ^o	F ^o
	E ^o	E ^o	E ^o	E ^o	F ^o	F ^o	F ^o	G ^o	G ^o	G ^o	G ^o
	F ^o	F ^o	F ^o	F ^o	G ^o	G ^o	G ^o	H ^o	H ^o	H ^o	H ^o
	G ^o	G ^o	G ^o	G ^o	H ^o	H ^o	H ^o	I ^o	I ^o	I ^o	I ^o
	H ^o	H ^o	H ^o	H ^o	I ^o	I ^o	I ^o	L ^o	L ^o	L ^o	L ^o
	I ^o	I ^o	I ^o	I ^o	L ^o	L ^o	L ^o	B ^o	B ^o	B ^o	B ^o
	L ^o	L ^o	L ^o	L ^o	B ^o	B ^o	B ^o	C ^o	C ^o	C ^o	C ^o
	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}	ij ^{no}
	Mar.	Mar.	Mar.	Mar.	Aug.	Aug.	Aug.	Sept.	Sept.	Sept.	Sept.
	Emb. iii.	Emb. vii.	Emb. vii.	Emb. vii.	Emb. vi.	Emb. vi.	Emb. vi.	Emb. ii.	Emb. v.	Emb. ii.	Emb. ii.

Hoc magis Græce q̄ Latine compositum, annale elementorum scilicet distinctione superius descripsi suo ordine. Sed ne auctoritatem Græcizātis abolerem, idipsum repetens innotescere decreui, quod nihil calendariorum prædictus author apposuit, nisi quæ præfigurentur literis ad lunam inueniendam in sequenti pagina constitutis, exceptis mensium quorundam calēdis. Cumq̄ decem alphabeti literis conficta ipsa sequens pagina, quarum singulæ ternos dies complectūtur, hoc nō tādum existimauimus, quod in hoc annali decima secundi semper ordinis litera duos dies tantum habeat, ne duarum lunationum quinquagintanouem dies transcendat, quæ circa cum post vnāquāq̄ literam duo spacia sunt vacantia. In sex alphabetorum istorum extremitatibus sunt singula. Quomodo vero hæc debeant intelligi, supra exposui. Nam numeri ad sinistram legēns sibi sunt iuxti more epactarum familiari. Qui qualiter se tertio loco sequūt, coloribus distincti, vt inter massis duobus spatijs vel vno, sicut in annali ostēdi, facilius luna cuiuslibet diei possit inueniri.

SCHOLIA.

Coloribus distincti. Colorum differentiam difficile erat seruare, idcirco characterum duplici specie distinctimus, ut alia essent maiores, alia minores, variæ spationum obseruata.

G

FERIAE.

A

B

C

vñj	i	L iij non.mar. lvi	L iij non.mar. lv	L v non. mar. lñj	C
		P xvi ca.mai.lxviñ	P xvñj ca.mai.lxviñ	P xvñj ca.mai.lxvi	
xvñj	ñj	L iij non.mar.lvñj	L iij non.mar.lvñj	L v non.mar. lvi	
		P xvi ca.mai. lxx	P xvñj cal.mai.lxvi	P xvñj c.ma.lxviñj	
xxx	ññj	L iij non.mar.lvññj	L iij no.mar. lvññj	L v non.mar. lvñj	
		P xvi cal.mai. lxxi	P xvñj cal.mai.lxx	P xvñj ca.ma.lxix	
xi	vi	L iij cal.mar. lññj	L v cal.mar. lñj	L vi cal.mar. lix	
		P vid.april. lxxvi	P vid.april. lxxv	P vñj id.april. lxxi	
xxñj	vñj	L iij cal.mar. lvi	L v cal.mar. lv	L vi cal.mar. lññj	
		P vid.april. lxviñj	P vid.april. lxviñj	P vñj id.april. lxvi	
ñj	lx	L iij cal.mar. lvñj	L v cal.mar. lvi	L vi cal.mar. lv	
		P vid.april. lxix	P vid.april. lxviñj	P vñj id.april. lxviñj	
xiñj	xi	L iij ca.mar. lix	L v cal.mar. lvññj	L vi cal.mar. lvñj	
		P vid. april. lxxi	P vid.april. lxx	P vñj id.april. lxxix	
xxv	xñj	L xi cal. mar. lññj	L v cal.mar. lix	L xñj cal.mar.lvññj	
		P iij non.april.lxv	P vid.april. lxxi	Pñj cal.april. lxx	
vi	xññj	L xi calen.mar. lv	L xi cal.mar. lññj	L xñj cal.mar. lñj	
		P iij no.april.lxviñj	P cal.april. lxxvi	Pñj cal.april. lxv	
xvñj	xv	L xi cal.mar. lvi	L xñj cal.mart. lv	L xñj cal.mar. lññj	
		P iij no.april.lxviñj	P calen.april.lxviñj	Pñj cal.april. lxvi	
xxvñj	xvñj	L xi cal.mar. lvññj	L xñj cal.mar. lvñj	L xñj cal.mar. lvi	
		P iij no. april. lxx	P cal.april. lxix	Pñj cal.april. lxviñj	
lx	xix	Lñj id. feb. lñj	Lñj id.febr. lix	Lññj id feb. lvññj	D
		P vñj cal.april. lxxv	P vñj cal.april.lxxi	Pñj cal.april. lxx	
xx	xx	Lñj id.feb. lññj	Lñj id.feb. lññj	Lññj id. feb. lix	
		P vñj cal.april.lxvi	P vñj cal.april.lxxv	Pñj cal.april. lxxi	
i	xxñj	Lñj id. feb. lvi	Lñj id.feb. lv	Lñj id. feb. lññj	
		P vñj ca.april.lxviñj	P vñj ca.april.lxviñj	Pñj cal.april. lxvi	
xñj	xxññj	Lñj id.feb. lvñj	Lñj id.feb. lvi	Lññj id feb. lv	
		P vñj cal.april.lxxix	P vñj ca.april.lxvñj	Pñj cal.april.lxviñj	
xxññj	xxv	Lññj id. mar. lvñj	L v id. mar. lvi	L vi id.mar. lv	
		Pñj cal. mar. lxix	P x cal.mai. lxviñj	Pñj cal.mai. lxviñj	
ññj	xxvi	Lññj id.mar. lvññj	L v id.mar. lvñj	L vi id.mart. lvi	
		Pñj cal.mai. lxx	P x cal.mai. lxix	Pñj cal.mai. lxviñj	
xv	xxvñj	Lñj non. mart.lñj	L v id.mar. lix	L vi id-mar. lvññj	
		P xvi cal.mai. lxxv	P x cal.mai. lxxi	Pñj cal.mai. lxx	
xxvi	xxx	Lñj non.mar. lv	Lññj non.mar.lññj	L v non.mar. lññj	
		P xvi cal.mai.lxviñj	P xvñj cal.mai.lxvi	P xvñj cal.ma.lxxv	

PRīmz septem literz in capite huius pagine signant septem ferias, quibus eueniunt calend. Ianua. Sed & literz L. & P. per totam paginam sparsz, przfiguntur calendarijs, quibus per xix. annos, dominicus vññññj sollemnitas occurrit. Nam L. initium quadragesimz, & P. pascha certū est significare. Scribuntur przterea ē latere Romanorum epactz, quas prztedit numerus, ab vno in xxx. naturali serie progrediens, nullum numerum nisi qui in epactis reperitur, admittens. Quapropter dominicum diem quadragesimz & paschz inuenturus, scito qua feria fuerint calen. Ianua. & quz sint epactz Romanorum ipsius anni, & in fronte qui in latere huius pagine est apparebūt feriez & epactz. Si ergo cuiuslibet anni vis scire vbñ

D

E

F

G

A	L vi no.mar.liij	L viij id.mar.lix	L noñ.mar.liij	L ij no.mar.lvij	xiiij
	P id.april. lxxv	P xij ca.mai.lxxi	P xij ca.mai.70	P xv cal.mai.69	
	L vi no.mar.lv	L cal.mar. liij	L ij ca.mar.lxx.	L ij no.mar. lix	vi
	P id.april. lxxvij	P ij id.apri.lxxvi	P ij id.april.lxxv	P xv cal.mai.71	
	L vi no.mar.lvi	L cal.mar. lv	L ij cal.mar.liij	L ij ca.mar. liij	xvij
	P id.april. lxxvij	P ij id.april.lxxvij	P ij id.april.lxxvi	P ij id.april.lxxv	
	L vij ca.ma.lvij	L cal.mar. lvij	L ij cal.mar. lvij	L ij cal.mar. lv	lx
	P ix id.apr. lxx	P ij id.apri. lxxix	P ij id.april.lxxix	P ij id.apr.lxx	
	L vij ca.mar.liij	L cal.mar. lix	L ij cal.mar.lvij	L ij ca.mar.lvij	i
	P vij id.apri.lxxv	P ij id.april.lxxxi	P ij id.april.lxx	P ij ca.apr.lxxix	
	L vij ca.mar.lvi	L vij ca.mar.liij	L ij cal. mar.lix	L ij no.apr.lvij	xij
	P vij id.ap.lxxvi	P noñ.april.lxxv	P ij id.apri.lxxxi	P ij id.apri.lxx	
	L vij ca.mar.lvi	L vij ca.mar.lv	L ix ca.mar.liij	L x cal.mar. liij	liij
	P vij id.mar.68	P noñ.apr. lxxvij	P ij no.apr.lxxvij	P ij no.apr. lxxv	xv
	L xij ca.ma.57	L vij ca.ma.lvi	L ix cal.mar.lv	L x cal.mar. liij	
	P ij cal.apr.lxxix	P uo.apri. lxxvij	P ij no.apr.lxxvij	P ij no.apr.lxxvi	vij
	L xij ca.ma.59	L vij ca.mar.58	L ix ca.mar.lvij	L x cal.mar. lvi	
	P ij ca.apri.lxxxi	P uoñ.april. lxx	P ij no.apri.lxxix	P ij no.apr.lxxvi	xvij
	L xij ca.ma.liij	L vij ca.mar. lix	L ix ca.mar.lvij	L x ca.mar.lvij	
	P ij cal.apr.lxxv	P uoñ.apri. lxxxi	P ij no. apri. lxx	P ij no.apr. lxxix	x
	L xij ca.mar.lv	L xv ca.mar.liij	L xvi ca.mar.liij	L x cal.mar. lix	
B	P ij ca.apr.lxxvij	P ij ca.apr.lxxvi	P v cal.apri. lxxv	P ij no.apr. lxxxi	
	L xij ca.ma.57	L xv cal.mar.lvi	L xvi ca.mar.lv	L id. febr. liij	ij
	P ij ca.apri.lxxix	P ij cal.mar.63	P v ca.apri.lxxvij	P v cal.apr.lxxvi	
	L xij ca.ma.58	L xv ca.ma.lvij	L xvi ca.mar.lv	L id. feb. lv	xij
	P ij cal.apr. lxx	P ij ca.apr.lxxix	P v ca.mar.lxxvij	P v ca.apr.lxxvij	
	L v idus. feb. liij	L xv ca.mar.lix	L xvi ca.mar.58	L id. feb. lvij	v
	P x cal.apr. lxxv	P ij cal.apri.71	P v cal.apri.lxx	P v ca.apri.lxxix	
	L v id.mar. liij	L v id.feb. liij	L xvi ca.ma.lix	L id. febr. lvij	xvi
	P x cal.apri.lxxvi	P xi ca.apri.lxxv	P v ca.apri. lxxi	P v cal.apri.lxx	
	L vij id.mar. liij	L vij id.ma.liij	L ij id.mar. lix	L ij id.mar.lvij	vij
	P x cal.mai.66	P xij ca.mai.lxxv	P vij ca.mai.lxxxi	P vij ca.mai.lxx	
	L vij id. mar. lv	L vij id.mar.54	L noñ. mar. liij	L ij id. mar. lix	xix
	P xij ca.mai.67	P xij cal.mai.61	P xij ca.mai.65	P vij ca.mar.71	
	L vij id.mar.lvij	L vij id.ma.lvi	L noñ. mar. lv	L ij no.mar. liij	xi
	P xij cal.mai.69	P xij ca.mai.69	P xij ca.mai.67	P xv ca.ma.lxxvi	
	L vij id.mar.lix	L vij id.mar.58	L noñ.mar. lvij	L ij no.mar. lvi	ij
	P xij ca.mai.lxxi	P xij ca.mai.70	P xij ca.mai.67	P xv cal.mai.68	

fit dominicus dies quadragesimæ & paschæ, scito vbi fit epacta eiusdem anni e regi one, quæ profecto Romanorum propria semper habetur, aut e epactam Aegyptio rum retro ij. linea. Si quidem qui apud Romanos decennouenalis cycli est tertius an nus apud Aegyptios habetur primus. Sicq; fit, vt si addas vij. cuilibet epactæ Aegy ptiorum, reddatur tibi epacta Romanorum, ita tamen si iussu xxx. summa numeri excreuerit. Si vltra xxx. his demptis, quid remanserit, sume pro epacta Romanorū. Qua inuenta, in altero numero sequenti, tandē inuestiga. Et vbi inuenieris, per ipsam lineam vsque contra literam quæ designat feriam calendarum Ianua. & ibi occur rit initium quadragesimæ & dominicus paschæ cum sua lunatione.

ANNO I.

II.

III.

IIII.

V

A
Q iij cal. mar.
P v idus april.
R idus mai.

A
Q ij idus feb.
P vij cal. april.
R cal. mai.

A
Q iij no. mar.
P xvi cal. mai.
R xi cal. ianu.

A
Q iij cal. mar.
P v idus april.
R idus mai.

A
Q ij idus feb.
P vij cal. april.
R cal. mai.

C

B
Q v cal. mar.
P v idus april.
R ij idus mai.

B
Q xij cal. mar.
P cal. april.
R non. mai.

B
Q iij no. mar.
P xvij cal. mai.
R xij cal. iun.

B
Q v cal. mar.
P v idus april.
R ij idus mai.

B
Q iij idus feb.
P vij cal. april.
R ij cal. mai.

C
Q vi cal. mar.
P vij idus april.
R ij idus mai.

C
Q xij cal. mar.
P ij cal. april.
R ij no. mai.

C
Q v no. mar.
P xvij cal. mai.
R xij cal. iun.

C
Q vi cal. mar.
P vij id. april.
R ij idus mai.

C
Q iij id. april.
P ix cal. april.
R ij cal. mai.

D
Q vij cal. mar.
P vij id. april.
R iij idus mai.

D
Q xij cal. mar.
P ij cal. april.
R iij id. mai.

D
Q vij id. mar.
P xij cal. mai.
R vij cal. iun.

D
Q vij cal. mar.
P vij idus april.
R iij idus mai.

D
Q v idus feb.
P x cal. april.
R iij cal. mai.

E
Q cal. mar.
P ij idus april.
R xvi cal. iun.

E
Q xv cal. mar.
P iij cal. mar.
R iij no. mai.

E
Q vij id. mar.
P xij cal. mai.
R vij cal. iun.

E
Q vij cal. mar.
P non. april.
R v idus mai.

E
Q xv cal. mar.
P iij cal. april.
R iij no. mai.

D

F
Q ij cal. mar.
P ij idus april.
R xvi cal. iun.

F
Q xvi cal. mar.
P v cal. april.
R v no. mai.

F
Q no. mar.
P xij cal. mai.
R ix cal. iun.

F
Q ix cal. mar.
P ij non. april.
R v idus mai.

F
Q xvi cal. mar.
P v cal. april.
R v no. mai.

G
Q iij cal. mar.
P iij idus april.
R xvij cal. iun.

G
Q idus feb.
P vi cal. april.
R vi no. mai.

G
Q ij no. mar.
P xv cal. mai.
R x cal. iun.

G
Q x cal. mar.
P ij non. april.
R vij idus mai.

G
Q idus feb.
P vi cal. april.
R vi no. mai.

xxx

xi

xxij

ij

xiiij

EAdem fere ratione harum duarum paginarum quæ & superioris paginæ, quæ quidem nisi errore scribentis, nusquam in calendariorum serie discrepant. Annus etiam decennouenalis cycli prætitulatur, hæc & literis septem feriarum contentum, quibus epactæ Aegyptiaco more subiunguntur deorsum. Ad dexteram vero legimus, sunt xxvij. anni cycli solaris cum suis concurrentibus, quibus feria calen. lanua agnoscitur. Quia inuenta, annoq; cycli decennouenalis hic perspecto, dominicum diem inijt quadragesimæ, paschæ, rogationumq; poteris inuenire, quod designant maiuscula Q. P. R. literæ. Nam si primo decennouenali anno calen. lanua. prima feria fuerint, profecto initium quadragesimæ erit quarto calen. mart. paschæ quinto idus april. rogationum id. mai. Vnde singulis annis atende decennouenalem cyclum, & diem præteritarum calendarum lanua. & sic facito, vt de primo est dictum. Vt vero noueris quem ordinem calculator tenuerit, ram in superiori et sola quàm in his duabus paginis scire debes, quomodo ordinantur termini per singu-

VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

A Q iij no.mar. P xvi cal. mai. R xi cal.iun.	A Q xi cal.mar. P iij no.april. R viij id.april.	A Q iij id.mar. P ix cal.mai. R iij cal.iun.	A Q iij cal.mar. P vi id.april. R id.mai.	A Q xi cal.mar. P iij no.april. R viij id.mai.
B Q iij no.mar. P xvij cal.mai. R xij cal.iun.	B Q xij cal.mar. P cal.april. R no.mai.	B Q vi id.mar. P x cal.mai. R v cal.iun.	B Q v cal.mar. P vi id.april. R iij id.mai.	B Q xij cal.april. P cal.april. R no.mai.
C Q v no.mar. P xvij cal. mai. R xvi cal.iun.	C Q xij cal.mar. P iij cal.april. R ij no.mai.	C Q vi id.mar. P xi cal.mai. R vi cal.iun.	C Q v non.mar. P xvij cal.mai. R xij cal.iun.	C Q xij cal.mar. P ij cal.april. R ij no.mai.
D Q vi no.mar. P idus april. R xvij cal.iun.	D Q vij cal.mar. P viij id.april. R iij id.mai.	D Q vij id.mar. P xij cal.mai. R vij cal.iun.	D Q vi no.mar. P idus april. R xij cal.iun.	D Q xij cal.mar. P ij cal.april. R ij no.mai.
B Q cal.mar. P ij id.april. R xv cal.iun.	E Q vij cal.mar. P uo.april. R vi id.mai.	E Q vij id.mar. P xij cal.mai. R vij cal.iun.	E Q cal.mar. P ij id.april. R xv cal.iun.	E Q xv cal.mar. P iij cal.april. R iij no.mai.
F Q ij cal.mar. P ij id.april. R xvi cal.iun.	F Q ix cal.mar. P ij no.april. R vi id.mai.	F Q ij id.mar. P vij cal.mai. R ix cal.iun.	F Q ij cal.mar. P ij id.april. R xvi cal.iun.	F Q xvi cal.mar. P v cal.april. R uo.mai.
G Q ij cal.mar. P iij id.april. R xvij cal.iun.	G Q x cal.mar. P ij no.april. R vij id.mai.	G Q iij id.mar. P vij cal.mai. R x cal.iun.	G Q ij cal.mar. P iij id.april. R xvij cal.iun.	G Q x cal.mar. P april. R vi no.mai.
xxv	vi	xvij	xxvij	ix

los annos cycli decennouenalis, qui per septem dies possunt variari propter rationem dominici diei quem expectant l. singuli termini, quoniam in ipso termino nunquam incipit festum illud, cuius terminus esse proponitur. Cumq; (vt de reliquis tacem) primo anno cycli decennouenalis paschalis terminus sit in nonas april. non ipso die etiam si dominica sit, pascha vilo modo erit. Si vij calendarij sequentibus videlicet, viij id. viij id. & ceteris. Secundo anno cycli decennouenalis est paschalis terminus vij calen. april. & idcirco septem sequetes dies deputabuntur ipso anno dominica paschali, sicut hic calculator instituit. De reliquis idem notabis, prius consideratis terminis. Vtigitur dictorum fides sit, anno domini incarnati deccc lxxxij. fuit decennouenalis cyclus decimatertia, epacta secundum Aegyptios vice sima tertia, secundum Romanos prima calen. Ianua. fer. & idcirco in superiori & in his paginis occurrit initium quadragesimae tertio nonas Martias, dominica paschae xvi calen. Mai. & in priori pagina decimaquarta luna ipius diei.

ANNO XL

XII.

XIII.

XIIII.

XV.

A

Qij no. mar.
P xvi. cal. ma.
R xi. cal. iun.

A

Q iij cal. mar.
P v idus april.
R idus mai.

A

Q ij idus feb.
P vij cal. april.
R cal. mai.

A

Q iij no. mar.
P xvi cal. mai.
R xi. cal. iun.

A

Q xi cal. mar.
P iij non. april.
R vij idus mai.

C

B

Q v id. mar.
P x cal. mai.
R v cal. iun.

B

Q v cal. mar.
P vi idus april.
R ij idus mai.

B

Q iij idus feb.
P cal. april.
R ij cal. mai.

B

Q iij no. mar.
P ij cal. mai.
R xij cal. iun.

B

Q v. cal. mar.
P vi id. april.
R ij idus mai.

C

Q vi idus mar.
P xi cal. ma.
R vi cal. iun.

C

Q vi cal. mar.
P vij idus april.
R ij idus mai.

C

Q xij cal. mar.
P ij cal. april.
R ij no. mai.

C

Q vi no. mar.
P xvij cal. mai.
R xij cal. iun.

C

Q vi. cal. mar.
P vij idus april.
R ij id. mai.

D

Q vij idus ma.
P xij cal. mai.
R vij cal. iun.

D

Q vij cal. mar.
P vij idus apri.
R ij idus mai.

D

Q xij cal. mar.
P ij cal. apri.
R ij non. mai.

D

Q vi no. mar.
P idus april.
R xij cal. iun.

D

Q vij. cal. mar.
P vij id. april.
R ij idus mai.

E

Q vij idus mar.
P xij cal. mai.
R ix cal. iun.

E

Q vij cal. mar.
P non. april.
R v idus mai.

E

Q xv cal. mai.
P iij cal. april.
R ij non. april.

E

Q vij id. mar.
P xij cal. mai.
R vij cal. iun.

E

Q vij cal. mar.
P non. april.
R v idus mai.

D

F

Q no. mar.
P iij cal. mai.
R ix cal. iun.

F

Q ij cal. mar.
P ij idus april.
R xvi. cal. iun.

F

Q xvi cal. mar.
P v. cal. april.
R v no. mai.

F

Q non. mar.
P xij cal. mai.
R ix cal. iun.

F

Q iij cal. mar.
P ij non. april.
R vi idus mai.

G

Q ij no. mar.
P xv cal. mai.
R x cal. iun.

G

Q ij cal. mar.
P ij no. april.
R xvij cal. iun.

G

Q idus. feb.
P vi cal. april.
R vi. no. mai.

G

Q ij non. mar.
P xv cal. mai.
R x cal. iun.

G

Q x cal. mar.
P ij non. april.
R vij idus mai.

xx

i

xij

x xij

liij

Quoniam in primo decennouenalis cycli anno in calendis Ianuarijs luna octa
ta semper esse solet. In secundo quoque anno fit eiusdem cycli in praedictis ca-
lendis luna vigesima, atque in tertio prima: Nota lunas calendarum Ianuariarum in
primo ordine positas, ac deinde suis ordinibus omnes septem ferias positas, id est,
diem dominicam, secundam feriam, tertiam, quartam, quintam, sextam, septimam si-
ue sabbatum. Post harum quoque feriarum ordines, in nono ordine positas deci-
mas quartas lunas paschales, & tunc computa vniuersi anni calendis Ianuarias, quo-
ta occurrit feria, quoties in ipsis calendis luna: & incipe ab ipsa luna tenens ipsum
versum, in quo eandem aetatem lunae inueneris, quam in calendis Ianuarijs compu-
tasti, quousque venias ad ordinem feriae in qua eadem calendae inuenisti, & ibi do-
minica paschae cum sua luna quomodo eodem anno esse debet. Perge quoque per
eundem versum usque ad ordinem lunarum quartae decimarum, quae postea sunt
in ordine nono, & ibi habes lunam quartam decimam, in qua Hebraicum pascha es-
se debet. Et quia decies nouies vij. sunt, cxxxij. toties hic sunt dies paschales domi-

XVL

XVII.

XVIII.

XVIIIIL

A	A	A	A	I	I	B
Q ij idus feb. P vij cal. april. R cal. mai.	Q iij non. mar. P xvi cal. mai. R xi cal. iun.	Q xi. cal. mar. P iij non. april. R vij id. mai.	Q iij idus mar. P ix cal. mai. R iij cal. iun.	ij	ij	
				ij	ij	B
				ij	ij	
B	B	B	B	v	vi	
Q iij idus feb. P vij cal. april. R ij cal. mai.	Q iij non. mar. P xvij cal. mai. R xij cal. iun.	Q xij cal. mar. P cal. april. R non. mai.	Q v id. mar. P x cal. mai. R v cal. iun.	vi	vij	
				vij	i	
				vij	ij	B
C	C	C	C	ix	liij	
Q iij id. febr. P ix cal. april. R ij cal. mai.	Q v non. mar. P xvij cal. mai. R xij cal. iun.	Q xij cal. mar. P ij cal. april. R ij non. mai.	Q vi. idus mar. P xi cal. mai. R vi cal. iun.	x	v	
				xi	vi	
				xij	vij	B
D	D	D	D	xij	ij	
Q v idus feb. P x cal. april. R iij cal. mai.	Q vi non. mar. P idus april. R xij cal. iun.	Q xij cal. mar. P ij cal. april. R ij non. mai.	Q vij id. mar. P xij cal. mai. R vij. cal. iun.	xij	ij	
				xij	ij	
				xv	liij	
				xvi	v	B
E	E	E	E	xvij	vij	
Q vi idus feb. P xi cal. april. R v cal. mai.	Q cal. mar. P ij idus april. R x cal. iun.	Q v cal. mar. P non. april. R v idus mai.	Q vij idus mar. P xij cal. mar. R vij. cal. iun.	xvij	i	
				xvij	ij	
				xix	ij	B
				xx	ij	
F	F	F	F	xxi	v	
Q xvi cal. mar. P v cal. april. R v no. mai.	Q ij cal. mar. P ij idus april. R xvi cal. iun.	Q ix cal. mar. P ij no. april. R vi id. mai.	Q non. april. P xij cal. mai. R ix. cal. iun.	xxi	v	
				xxij	vi	
				xxij	vij	
				xxij	i	B
G	G	G	G	xxv	liij	
Q idus feb. P vi cal. april. R vi no. mai.	Q ij cal. mar. P iij idus april. R xvij cal. iun.	Q x cal. mar. P ij non. april. R vij id. mai.	Q iij id. mar. P vij cal. mai. R ij cal. iun.	xxvi	liij	
				xxvij	v	
				xxvij	vi	
xv	xxvi.	vij.	xvij.			

nici descripti, quos si per quartam multiplicaberis partem, videlicet quater trigeni, & quater terni (id est, quater centum trigintatria) sunt in summa quingenti trigintaduo, quæ summa est anni magni. Et cum per centum triginta, & in annos diversus sit cursus feriarum ad lunam propter rationem bissexti. Post quingentos triginta & duos ad eundem ordinem redit. Sicq; fit, vt totius anni magni, paschaliū ordinum absq; errore hæc formula cōtineat veritatem, præterquam vno tamen in loco, vbi cum vno anno inueneris decimam quintam lunam in dominico die paschæ, post multos annos inuenies eam decimam sextam ibi esse debere. Id semel tantū quæres, quoniam nullū aliū affert errorē. De cætero animaduerte, quod excepta quadragesima x & rogationum dominica, in his paginis demonstratur dies dominica paschæ, sicut in superioribus eodem ordine: quippe hic & illic calendarum Ianuariū ferie deseruiunt inuestigando paschæ. Martij quoq; calendæ concordant Ianuariū in lunationis ferie, & ideo se sequuntur in paschali ratione.

ix	v id.april. lxvij	vi id.april. lxvij	vii id.april. lxvi	viii id.april. lxv
xx	vñ cal.april. xv	cal.april. lxxi	ii cal.april. lxx	in cal.april. lxix
i	xvica.mai. lxvij	xvij ca.mai. lxvi	xviii cal mai. lxv	xñ cal.mai. lxci
xij	vid.april. lxxi	viid.april. lxx	vii id.apr. lxviii	vñ id.apr. lxvij
xxij	vñ ca.april. lxvij	vñ ca.april. lxvij	ix cal.apr. lxvi	x cal.april. lxv
iiij	xvi cal.mai. lxx	xvij ca.mai. lxix	xvij ca.mai. lxvij	id.april. lxvij
xv	iiij no.apr. lxvij	cal.april. lxvi	ij cal.april. lxv	vñ id.april. lxxi
xxvi	ix cal.mai. lxix	x cal.mai. lxvij	xi cal.mai. lxvij	xñ cal.mai. lxvi
vñ	vid.april. lxvi	vi id.april. lxv	xvij ca.ma. lxxi	id.april. lxx
xvij	iiij no.april. lxx	cal.april. lxix	ij cal.april. lxvij	vñ id.april. lxvij
xxix	xvi cal.mai. lxv	x cal.mai. lxxi	xi cal.mai. lxx	xñ cal.mai. lxix
x	v id.april. lxix	viid.april. lxvij	vñ id.april. lxvij	vñ id.april. lxvi
xxi	vñ cal.april. lxvi	vñ cal.april. lxv	ij cal.april. lxxi	iiij cal.april. lxx
ij	xvi ca.mai. lxvij	xvij ca.mai. lxvij	xvij ca.mai. lxvi	id.april. lxv
xiij	iiij no.april. lxv	vi id.april. lxxi	vñ id.april. lxx	vñ id.april. lxix
xxiiij	vñ ca.april. lxvij	vñ ca.april. lxvij	ix cal.april. lxvi	x cal.april. lxvij
v	xvi cal.mai. lxxi	xvij cal.mai. lxx	xvij ca.mai. lxix	id.april. lxvij
xvi	iiij no.april. lxvij	cal.april. lxvij	ij cal.april. lxvi	in cal.april. lxv
xxvij	ix cal.mai. lxx	x cal.mai. lxix	xi cal.mai. lxvij	xñ cal.mai. lxvij

Primo decennouenalis cycli anno, quando nulla epacta ponitur, in calen. Mar: nona inuenitur luna, secundo xx. tertio prima, quarto duodecima. Harum calendarum Martiarum lunas per decennouenales annos collectas primo præfiximus ordine, deinde qui in septem, qui sequuntur ordinibus, feriarum rationem pasche descripsimus. Cum igit decimiquarta paschalis festi lunæ, deniq; pasche cum luna sua cuiusvis anni decennouenalis cycli desideras inuenire, inspecta iuna calendarum supradictarum consideras, eamq; sequens deuenies ad feriam, in qua præfati mensis habuisti calendas, vbi diem pasche cum sua luna, linea tibi quam tenueris ostendet: Verbi gratia, si prima feria, fuerint calendæ Martiæ, in prima feria quâ posuimus ipsum diem pasche, cum luna sua inuenies. Si vero secunda, in ea similiter vt in prima diximus diem & lunam paschalem reperies. Quæ inquisitio vsq; ad septimam feriam simili modo procedens, nulla vnquam falsitate notatur, quin huius argumenti ratio per c x x annos quod est anni magni pars quarta, firma stabilitate progredietur. Quæ cum ad finem vsque deducta fuerit, rursum in se rediens explicatur, atque explicata in se semper reuertitur. Porro hunc cyclum ita ordinauimus, vt in capite decennouenalis quem posuimus. In prima feria reddat calendas Martias concurrēs

A

ij idus april.	lxxi	ij id. april.	lxx	ij id. april.	lxix	non. april.
iiij cal. april.	lxvij	v cal. april.	lxviij	vi cal. april.	lxvi	vij cal. april.
xij cal. mai.	lxx	xiij cal. mai.	lxix	xv cal. mai.	lxvij	id. april.
non. april.	lxviij	ij no. april.	lxvi	ij no. april.	lxv	ij non. april.
ij id. april.	lxxi	v cal. april.	lxx	vi cal. april.	lxix	xi cal. april.
ij idus april.	lxvi	ij id. april.	lxv	ij id. april.	lxvi	ij id. april.
non. april.	lxx	ij non. april.	lxix	ij no. april.	lxvij	ij cal. april.
xiij cal. mai.	lxv	vij cal. mai.	lxxi	vij cal. mai.	lxx	xiij cal. mai.
ij idus ap. il.	lxix	ij id. april.	lxviij	ij cal. april.	lxvij	vij id. april.
iiij cal. april.	lxvi	v cal. april.	lxv	vi cal. april.	lxix	vi cal. april.
xij cal. mai.	lxvij	xiij cal. mai.	lxviij	xv cal. mai.	lxvi	xvij cal. mai.
non. april.	lxv	ij id. april.	lxxi	ij id. april.	lxx	ij non. april.
iiij cal. april.	lxxi	v cal. april.	lxviij	vi cal. april.	lxvij	vij cal. april.
xij cal. mai.	lxix	xiij cal. mai.	lxx	xv cal. mai.	lxix	ij id. april.
non. april.	lxviij	ij non. april.	lxviij	ij no. april.	lxvi	cal. april.
xi cal. april.	lxxi	v cal. april.	lxx	vi cal. april.	lxix	xij cal. april.
ij id. april.	lxviij	ij id. april.	lxvi	ij id. april.	xv	v id. april.
iiij cal. april.	lxxi	v cal. april.	lxx	vi cal. april.	lxix	ij cal. april.
xiij cal. mai.	lxvi	xiij cal. mai.	lxv	xiij cal. mai.	lxxi	xv cal. april.

B

tertius qui ponitur, in anno primo preparationis bissextili. Sed quia solaris cycclus xxvij, lunaris xix peragitur annis, non ante ad eundem locum concurrens, quem diximus, quam quingentos xxxij explicat annos, id est, hunc cyclum quater circueat, quam sum. nam uterque circulus per alterutrum efficit multiplicatus. Sciendum vero quod hęc pagina nihil à superiore discrepat, nisi quod illa lunas calendarum Ianuariarum, ista continet Martiarum, quę tamen uterque eundem continent modum. Hoc quoque differunt, quod quę calendaria subnotantur, quintę ferię lunationum Ianuarię, occurrunt dominica die ipso ordine sub lunationibus Martię. Cumque utriusque pagina eadem sint calendarum lunę, ferię, & calendaria paschalis diei cum suis lunationibus, hoc vno differunt, quod dissimiliter currunt. Nam ut dictum est, calendaria quę subnotantur, quintę ferię Ianuarię, hic proveniunt domini Martię, & quę ibi sexta feria, hic scribuntur in secunda, ut tali modo per omnia de cetero sit concordia. Siquidem quartasdecimas lunas ut in superiori pagina, hic nona continet linea. Ex quibus singulis in eodem versu contra se posita, oriuntur vij. calendaria, quę sequuntur calendarium in quolibet anno decimę quartę lunę debitum iuxta decretum Niceni Concilij sanctorum trecentorum decem & octo patrum.

ix	ij idus april.	lxxi	ij idus april.	lxx	ij idus april.	lxix
xx	iiij calen.april.	lxvij	v calen.april.	lxvj	vi calen.april.	lxvi
i	xij calen.maias	lxx	xiij calen.mai.	lxix	xv calen.april.	lxvij
xij	non.april.	lxvij	ij non.april.	lxvi	ij non.april.	lxv
xxij	iiij calen.april.	lxxi	v calen.april.	lxx	vi calen.april.	lxix
iiij	f. idus april.	lxvi	iiij idus april.	lxv	iiij idus april.	lxxd
xv	non.april.	lxx	ij non.april.	lxix	ij non.april.	lxvij
xxvi	xiij calen.maias.	lxv	vij calen.mai.	lxxi	viij calen. mai.	lxx
vij	ij idus april.	lxix	ij idus april.	lxvij	iiij idus april.	lxvij
xvij	iiij calen.april.	lxvi	v calen.april.	lxv	vi calen.april.	lxxi
xxix	xiij calen.mai.	lxvij	xiij calen.mai.	lxvij	xv calen.mai.	lxvi
x	non.april.	lxv	ij idus april.	lxxi	iiij idus april.	lxx
xxd	iiij calen.april.	lxix	v calen.april.	lxvij	vi calen.april.	lxvij
ij	xiij calen. mai.	lxxi	xiij calen. mai.	lxx	xv calen.mai.	lxix
xij	non.april.	lxvij	ij non.april.	lxvij	ij non.april.	lxvi
xxij	xi calen.april.	lxxi	v calen.april.	lxx	vi calen.april.	lxix
v	ij idus april.	lxvij	ij idus april.	lxvi	iiij idus april.	lxv
xvi	iiij calen.april.	lxxd	v calen.april	lxv	vi calen.april.	lxix
xxvij	xiij calen.mai.	lxvi	xiij calen. mai.	lxv	vij calen.mai.	lxxd

D

FERIA III. FERIA V. FERIA VI. FERIA VII.

A	v id.april. lxviij	viip.april. lxvij	vij id.april. lxi	vliij id.april. lxxx	non.april.
	vij cal.april. lxx	cal. april. lxxi	ij cal.april. lxx	ij cal.april. lxxix	vij cal. april.
	xvi ca.mai. lxviij	xviij ca.ma. lxvi	xix cal.mai. lxx	xij cal.mai. lxxi	idus april.
	vid.april. lxxi	vi id.april. lxx	vij id.april. lxxix	vij id.ap. lxviij	liij non. april.
	vij ca.apr. lxviij	vij ca.apr. lxvij	ix cal.april. lxvi	x cal.april. lxx	xi cal. april.
	xvi cal.mai. lxx	xvij ca.mai. lxxix	xviij ca.ma. lxviij	idus april. lxviij	liij idus april.
	liij no.apr. lxviij	cal. april. lxvi	ij cal.april. lxx	vij id.apri. lxxi	liij cal. april.
	ix cal. mai. lxxix	x cal.mai. lxviij	xi cal.mai. lxviij	xij cal.mai. lxvi	xliij cal.mai.
	vid.april. lxvi	vi id.april. lxx	xviij ca.ma. lxxi	idus april. lxx	vij idus april.
B	liij no.april. lxx	cal.april. lxxix	ij cal.apri. lxviij	liij cal.apri. lxviij	vi cal. april.
	xvi cal.mai. lxx	x cal.mai. lxxi	xi cal.mai. lxx	xij cal.mai. lxxix	xvij cal.mai.
	v id.april. lxxix	vi id.apri. lxviij	vij id.april. lxviij	vij id.apri. lxvi	ij non.april.
	vij cal.april. lxvi	ix cal.april. lxx	ij cal.april. lxxi	ij cal. april. lxx	vij cal.april.
	xvi ca.ma. lxviij	xvij ca.mai lxviij	xviij. ca.ma. lxvi	idus april. lxx	ij idus april.
	liij no.april. lxx	vi no.april. lxxi	vij id.april. lxx	vij id.apri. lxxix	calen. april.
	vij ca.apr. lxviij	vij ca.apr. lxviij	ix cal.april. lxvi	x cal.april. lxx	xij cal.april.
	xvi cal.mai. lxxi	xvij ca.mai. lxx	xviij ca.ma. lxxix	idus april. lxviij	v idus april.
	liij no.apr. lxviij	cal.april. lxviij	ij cal.april. lxvi	liij cal.april. lxx	liij cal.april.
	ix cal.mai. lxx	x cal.mai. lxxix	xi cal.mai. lxviij	xij cal.mai. lxviij	xv cal.april.

DE NATVRA RERV M LIBER. I. B
CAPITA LIBRI SEQVENTIS.

A

De quadrifatio dei opere.
De mundi formatione.
Quid sit mundus.
De elementis.
De firmamento.
De vatio habitu czli.
De czlo superiore.
De aquis celestibus.
De circulis mundi.
De plagis mundi.
De stellis.
De cursu planetarum.
De ordine earum.
De absidibus earum.
Quare mutant colores.
De zodiaco circulo.
De duodecim signis.
De laeteo circulo.
De cursu & magnitudine solis.
De natura & situ lune.
B Arguementum de cursu lunz.
De eclipsi solis & lunz.
Vbi non sit & quare.
De cometis.
De aere.
De ventis.

I.	De ordine ventorum.	xxvij.
ij.	De tonitru.	xxvij.
iii.	De fulminibus.	xxix.
iiii.	Vbi non sint & quare.	xxx.
v.	De arcu.	xxxi.
vi.	De nubibus.	xxxij.
vij.	De imbribus.	xxxij.
viii.	De grandine.	xxxij.
ix.	De niue.	xxxv.
x.	Signa tempestati vel serenitatis.	xxxvi.
xi.	De pestilentia.	xx xvij.
xij.	De natura aquarum.	xxxvij.
xiii.	De aestu oceani.	xxxix.
xiiii.	Cur mare non cessat.	xl.
xv.	Cur sit amarum.	xli.
xvi.	De rubro mari.	xliij.
xvij.	De nilo.	xliij.
xviii.	Aquas terris innecti.	xliij.
xix.	Terrz positio.	xlv.
xx.	Terram globo similem.	xlv.
xxi.	De circulis terrz.	xlvij.
xxij.	Gnomica de eisdem.	xlvij.
xxiii.	De terrz motu.	xljx.
xxiv.	De Aethna monte.	I.
xxv.	De diuisione terrz.	li.
xxvi.		

ARGVMENTVM V. BEDAE
IN LIBRVM SEQVENTEM
comprehensum disticho.

Naturas rerum varias habentis & xui.
Per strinxit titulis tempora lata citis.

Peratio diuina, quæ secula creauit & gubernat, quadriformi ratione distinguitur. Primo, quod hæc in uerbi dei dispensatione non facta, sed æterna sunt: qui nos, Apostolo teste, ante tempora secularia prædestinauit in regnum. Secundo, quod in materia informi pariter elementa mundi facta sunt, ubi qui uiuit in æternum, creauit omnia simul. Tercio, quod eadem materies, secundum causas simul creatas, non iam simul, sed distinctione sex primorum dierum in cælestem, terrestremque creaturam formatur. Quarto, quod ex eiusdem creaturæ seminibus, & primordialibus causis totius seculi tempus naturali cursu peragitur, ubi pater usque nunc operatur & filius, ubi etiam coruus pascit, & lilia uestit deus.

Ephes. 1.

Eccle. 18.

Psal. 146.

Matth. 6.

tius seculi tempus naturali cursu peragitur, ubi pater usque nunc operatur & filius, ubi etiam coruus pascit, & lilia uestit deus.

SCHOLIA IN PRIMVM LIBRVM,
auctore Ioanne Nouiomago.

Naturæ rerum. J Distichon hoc in exemplari scripto & satis ueteri usque, ad tetraſtichon productum fuit adiectis his duobus: Bæda dei famulus, tu fixa obſecro perennem. Qui legis ista super mente tuere diem. Quæ ab alio quopiam adiectis uidentur: fuit enim bæda uersificator totum in theologicis disceptationibus quæri solet, de temporis duratione id est, quantum temporis de æterno sum occupatus in producendo fuerit, nam ex Geneſeos principio modo momentaneum fuisse intelligitur, id est, facta esse omnia uno temporis momento, modo certitudo, duratio dicitur fuisse æterna. ne igitur uideatur pugna esse in sacris, enumerat hic Bæda quatuor species operationis: omnis, quibus mundus dicitur esse factus, prima quidem est quem deus ab æterno (ut sic dicam) concepit. Nam theologi autem hæreticum esse statuere in deo nouum aliquod faciendi consilium, finem quod optimum esse posterius cõcepisset, nesciuisse eam id ante, aut noluisse sequeretur, quorum in deum neuitum ea dere potest, aut optima quæ sint non uidere, aut nolite facere: itaque a principio seculorum, id est, ab æterno creatio mundi in mente diuina fuit: de hoc conceptu loquitur Iohannes in exordio Euangelij sui: In principio erat uerbum &c. & Apostolus ad Ephesios: Qui nos ante tempora prædestinauit in regnum. Secunda creatio quæ deus cum iam iam orbis nasciturus erat) uno momento ex nihilo creauit materiam informem, id est, syluam quandam omnium rerum, quæ postea per formatu aplicationem formaritur: hanc informem materiam, in qua adhuc nullius rei, nec arboris nec hominis species fuit, Gentiles philosophi negabant esse factam, sed fuisse ab æterno putabant: uocabaturque syluam huiusmodi Chæos, quod rerum omnium confusam materiam significat. De hac creatione sic scriptum est: Qui uiuit in æternum creauit omnia simul, id est, rerum omnium materiam. Tertia creatio est, quæ deus ex illo Chæos formas & facies rerum inchoabat atque produxit: ut cæli, terrarum, marium, arborum, animalium, quæ operatio temporalis fuit & attestante scriptura, sex dierum. Quarta operatio, quæ deus quotidie mundum cõseruat, uiuificat & gubernat: falsa enim quorumdam philosophorum sententia est, existimantibus hunc tenere & nulla potestate dei conservari & regeri: ex hac operatione animalia alia ex alijs nascuntur, terra ex se producit arbores, semina in agris cõdit: cum senore redeunt: producit igitur deus quotidie nouas eiusdem generis res, de hac cõscriptum est in Psalmo XLVI. Qui operit cælum nubibus, & parat terræ pluuiam. Qui producit in montibus fœnum, & herbam: & qui dat iumentis escam suam & pulis coruorum inuocantibus se. Prima igitur creatio facta est ab æterno, secunda momento, tertia spatio sex dierum, quarta est quotidiana durans usque ad consummationem seculi. Disputantur hæc quæstiones pæsum à sacris interpretibus & à B. Augustino libro IX. de ciuitate dei, à Petro Lombardo II. Sententiarum distinctione XII. à D. Thoma & alijs.

Creatio mundi ab æterno sum in mente diuina.

Operatio diuina. J Creditur Bæda à mundi generatione, iam enim in confesso est mundum esse à deo creatum, ut primo Geneſeos scriptum est: In principio creauit deus cælum & terram: Ve rum in theologicis disceptationibus quæri solet, de temporis duratione id est, quantum temporis de æterno sum occupatus in producendo fuerit, nam ex Geneſeos principio modo momentaneum fuisse intelligitur, id est, facta esse omnia uno temporis momento, modo certitudo, duratio dicitur fuisse æterna. ne igitur uideatur pugna esse in sacris, enumerat hic Bæda quatuor species operationis: omnis, quibus mundus dicitur esse factus, prima quidem est quem deus ab æterno (ut sic dicam) concepit. Nam theologi autem hæreticum esse statuere in deo nouum aliquod faciendi consilium, finem quod optimum esse posterius cõcepisset, nesciuisse eam id ante, aut noluisse sequeretur, quorum in deum neuitum ea dere potest, aut optima quæ sint non uidere, aut nolite facere: itaque a principio seculorum, id est, ab æterno creatio mundi in mente diuina fuit: de hoc conceptu loquitur Iohannes in exordio Euangelij sui: In principio erat uerbum &c. & Apostolus ad Ephesios: Qui nos ante tempora prædestinauit in regnum. Secunda creatio quæ deus cum iam iam orbis nasciturus erat) uno momento ex nihilo creauit materiam informem, id est, syluam quandam omnium rerum, quæ postea per formatu aplicationem formaritur: hanc informem materiam, in qua adhuc nullius rei, nec arboris nec hominis species fuit, Gentiles philosophi negabant esse factam, sed fuisse ab æterno putabant: uocabaturque syluam huiusmodi Chæos, quod rerum omnium confusam materiam significat. De hac creatione sic scriptum est: Qui uiuit in æternum creauit omnia simul, id est, rerum omnium materiam. Tertia creatio est, quæ deus ex illo Chæos formas & facies rerum inchoabat atque produxit: ut cæli, terrarum, marium, arborum, animalium, quæ operatio temporalis fuit & attestante scriptura, sex dierum. Quarta operatio, quæ deus quotidie mundum cõseruat, uiuificat & gubernat: falsa enim quorumdam philosophorum sententia est, existimantibus hunc tenere & nulla potestate dei conservari & regeri: ex hac operatione animalia alia ex alijs nascuntur, terra ex se producit arbores, semina in agris cõdit: cum senore redeunt: producit igitur deus quotidie nouas eiusdem generis res, de hac cõscriptum est in Psalmo XLVI. Qui operit cælum nubibus, & parat terræ pluuiam. Qui producit in montibus fœnum, & herbam: & qui dat iumentis escam suam & pulis coruorum inuocantibus se. Prima igitur creatio facta est ab æterno, secunda momento, tertia spatio sex dierum, quarta est quotidiana durans usque ad consummationem seculi. Disputantur hæc quæstiones pæsum à sacris interpretibus & à B. Augustino libro IX. de ciuitate dei, à Petro Lombardo II. Sententiarum distinctione XII. à D. Thoma & alijs.

Ante tempora secularia. J Tempus seculare quod ex cæli ac stellarum circumactû obseruatur, aliud est tempus ante seculare, sine ulla permutatione sempiternum duratio, id uocant philosophi à sempiternitate diuina uide Aristotelem de cælo, uolumine primo capite nono.

DE NATURA RERUM LIBER.
SCHOLIA IN CAPVT III.

3.

A Mundus est vniuersitas &c. Continet caput hoc mundi definitionem tum partium que in eo sunt, enumerationem, postremo nominis rationem. Definitio autem ex Aristotele libro de mundo ad Alexandrum assumpta uidetur, sic enim habet: *mundus est quod est in eo sunt, enumerationem, postremo nominis rationem.* Definitio autem ex Aristotele libro de mundo ad Alexandrum assumpta uidetur, sic enim habet: *mundus est quod est in eo sunt, enumerationem, postremo nominis rationem.* Definitio autem ex Aristotele libro de mundo ad Alexandrum assumpta uidetur, sic enim habet: *mundus est quod est in eo sunt, enumerationem, postremo nominis rationem.*

¶ In speciem orbis absoluti globata. Ad eundem modum Plinius capite secundo libri secundi de forma eius. Porro mundi figuram esse sphaeram non argumenta modo docent, sed et hominum consensus orbem appellantium a rotunditate. Multis probationibus hoc conuincit Aristoteles libro secundo de celo.

¶ Igne quo sidera lucent. Multi ac preclari auctores crediderunt eum igneum esse, stel- las ipsas sempiternos ignes, quod splendet, calore rebus affundant, ac perpetuo motu ciantur que ignium sunt affectiones naturales, quapropter Anaxagoras Glaxomenus eum sphaeram dictum uoluit ab ardendo. *ardens est.* Sed Aristoteles hanc persuasionem usque contendit esse falsam, afferens in eum nihil esse elementare, huiusmodi enim corrumpi potest per naturam, sed habere essentiam incorruptibilem ac sempiternam, diuersam ab igneo acrio, humido et terreno, quam quintam uocat Cicero naturam, hac ex Aristotelis sententia ether dicitur a sempiterno curu. Habet tamen hac questio in utramque partem multos et magnos scriptores, quod nobis eursim annotasse uisum est esse satis.

B Verum mundino nomine etiam celum a perfecta absoluteque elegantia uocat. Celum ex Aristotelis sententia plura significat, uniuersus namque mundus celum dicitur, ueluti apud grecos *kosmos* & *kosmos*. Sic apud Plinium capite primo: *Mundus* et hoc quod alio nomine eam appellare libuit, cuius circūflexu omnia teguntur, alias significat uniuersum ethera, id est totam eorum rerum celestium, a Luna uidelicet usque ad ambitum mundi, hoc plerique; secundum celum uocant et secundum mundum. Primus enim est mundus seu celum quatuor elementorum est comprehensio, qui corruptibilis est et sphaera actiuorum et passiuorum a philosophis recentioribus dictus. Tertium celum continet res immortales ac diuinas quod a claritate diuini luminis *luminis* cognominatur. Ex hac distinctione quidam interpretantur locum Apostoli de raptu in tertium celum. Significat preterea celum cuiusque planetæ suum orbem, ueluti apud Ciceronem luna infimum celorum obtinet: Postremo significat peculiariter celum orbis a Luna quod greci *kosmos* Latini firmamentum uocant, cōtine: et in stellas fixas: hoc M. Varro quod celatum sit stellatis signis scilicet, celum dictum arbitratur. Verum hic Bede locus incōcinnitate non caret, nam mundus et cosmos ab elegantiā absoluteque pulchritudine ac ordine nomen habet. Celum quod ut iam dictum est, et *kosmos* ut Plato scribit quod sit superiorum terminus, id est, *kosmos* cui et Cleomedes assentitur in Meteoris, Mundus uero nomen magno consensu ab ornatu nomen accepit, quem Aristoteles in ordine maxime suum esse existimat. Vniuersum ipsum commodius *kosmos*, inquit, nominaueris id est, cōpositum rerum compositum concinnis; ordine digestum, quod *kosmos*, id est, congeriem cōfusam ac inordinatam. Alij ornatum quoque eo ligunt ex figura et colore et astrorum collocetum stans, quos Plinius oculus mundi uocat: huc enim pertinet fabula Argus, quem tunc occidit, uisum enim physici aeram intelligunt, hic desatus in nubes solem ac stellas et conspectu nostro auferre, hoc est, Argocentum oculos eruit.

DE ELEMENTIS. CAPVT IIII.

Elementa sibi met sicut natura sic etiam situ differunt. Terra enim ut grauissima, & quæ ab alia natura sufferri non possit, immo in creaturis obtinet locum. A qua uero quanto leuior terra, tanto est ære grauior: Quis forte aquis in uase aliquo subdatur, statim ad superiora ut leuior euadit. Ignis quoque materialiter accensus, continuo naturalem sui sedem super æra querit: sed ne illic proueniat, in mol-

lem aërem, cuius circumfusione deprimitur, euanesceat: Quæ tamen quadam naturæ propinquitate sibi in se ita commiscetur, ut terra quidem arida & frigida, frigidaque aqua: aqua vero frigida & humida, humido aëri: porro aër humidus & calidus, calido igni: ignis quoque calidus & aridus terræ societur arida. Unde & ignem in terris, & in aëre nubilat terræque corpora videmus.

SCHOLIA IN CAPVT IIII.

Qui si forte aquis in vase. Gleba & qualibet terra pars per aquam inferius cadit, quo signo constat terram aqua esse grauiorem, grauius enim sunt que naturaliter deorsum cadunt.

Ignis quoque materialiter accensus. Ignium plura sunt genera quæ hic obiter recensendo. Primus est celestis ille lucidus cuncta fouens seruans ac uiuificans. Secundus est qui lune statim subiectus est usque ad loca nubium non lucens quidem, est enim ueluti aer torridus qualis est in caldarijs, prunis ac flamma extinctis, qui quidem non lucet nisi materia fortitur in quam caloris nimis exerceat, hinc incenduntur sub æglo ignes repètini, quos alij uocant deciduos, alij uolantes: Tertius est quo humanum genus ad uarios usus & necessarios utitur, quartus quem summo artificio natura rebus animalibus pariter & in animalis afflavit nihilnamque caloris est expers.

Quæ tamen quadam naturæ propinquitatē sibi in se ita commiscunt. Elementa mundi que loco ac situ coniunguntur symbola sunt, id est, altera qualitate consentientia ut aqua & terra frigiditate cum aqua aer mobilitate ac humiditate, à symbola interuallo discreti sunt, ut aqua ignis intermedio aere.

DE FIRMAMENTO CAPVT V.

Cælum subtilis ignis quoque naturæ, rotundumque, & à centro terræ quousque spacijs undique collectum. Unde est & conuexum mediumque quacumque cernatur inenarrabili celeritate quotidie circumagi sapientes mundi dixerunt, ita ut rueret, si non planetarum occursum moderetur: argumento syderum nitens, quæ fixo semper cursu circunvolant, septentrionalibus breuiiores gyros circa cardinem peragentibus: cuius vertices extremos, quos circa sphaera cæli uoluitur, Polos nuncupant, glaciali rigore tabentes. Horum unus ad septentrionalem plagam cõsurgens Boreas: Alter deuexus in Austros, terræque oppositus, australis uocatur: Quem interiora Austri scriptura sancta nominat.

SCHOLIA IN CAPVT V.

Inenarrabili uelocitate quotidie circumagi. Hoc est spatium uiginti quatuor horarum. Celeritatis ratio ex partibus cæli deprehendi potest, nam sol totus exoritur breui temporis momento, at qui uel triens maior est toto terrarum ambitu, proinde ex hac collatione a nimaduertitur nihil sub cælo, neque uentor, neque auium uolatus, neque missilium iactus tam pernie iter rapi posse, ut cum illa incredibili uelocitate conferri queat. Quod autem ex Plinii auctoritate, dicitur scriptores quamlibet grauiissimi casurum cælum, id est, motus rationem egressurum, qui quadam successione partium perficitur, nisi aduerso cursu planetarum (qui sit à dextris partibus in sinistra) tempe ratur, lapide sane dictum est, magis quam physicè.

Septentrionalibus breuiiores gyros circa cardinem peragentibus. Ex mundi circumacti unaquæque nota in cælo circulum qui animo tantum cõcipitur, describit: mathematici enim singulos transitus punctorum singulas aiunt efficere lineas. Sphaera itaque circumacta super cardine immobili, notæ quæ sunt uicina utriusque cardinis extremitati, angustiores describunt circulorum ambitus: quæ uero in medio sphaeræ maximos circulos efficiunt, quod apud Euclidem demonstratur in conuersionibus sphaeræ, sit namque in subiecto schemate sphaera a. b. c. d. axis uero quem circumuertitur a. d. circumacta itaque sphaera super linea a. d. circuli qui describuntur à partibus signorum quo sunt uiciniores termino. a. aut d. eo continuo euadunt angustiores, maximus uero omnium is est qui describitur ex b. uersus c.

¶ Cuius vertices extremos, quos circa sphaera caeli voluitur polos nuncupant. Extremitates axis Graeci *ἄκρας* vocant, Latini uertices, ut apud Cicronem in Arato. Alter de cardine uertex dicitur esse polus & apud Vergilium lib. primo Georgi.

Hic uertex nobis semper sublimis, et illum Sub pedibus styx atra uidet manesq; profundi.

Dicuntur autem & Graece & Latine a uertendo, quod circa has extremitates caelum uertitur, paulo ipso manente immobili, quare astra uicina polis, angustos describunt circulos: ueluti in orbe nostro, Septentrio & Cynosura totis noctibus sine occasu circa poli angusto ambitu feruntur, & stella ipsa uicina polo, quam polarem uocant in extremitate Cynosurae, breuissimo circumsistit tota nocte in eadem parte caeli sine ulla inclinatione cernitur.

¶ Glaciali rigore tabentes. Sol per medium sphaerae uertitur, extrema igitur, quia ad haec nunquam accedit loca semper frigora occupant.

DE VARIA ALTITVDINE CAELI. Cap. VI.

NON autem ita mundus hoc polo excelsiore se attollit, ut undiq; cernantur haec sidera: verum eadem quibusq; proximis sublimiora creditur, eademq; demersa longinquis: utq; nunc sublimis in deiectu positus uidetur hic uertex, sic in illa terrae deuexitate transgressis illa se attollunt, residentibus quae hic excelsa fuerant, opponente se contra medios visus globo terrarum, adeo ut septentriones, quae nobis a uertice pendent, in quibusdam Indiæ locis XV. tantum in anno diebus appareant.

SCHOLIA IN caput VI.

NON autem ita mundus. Poli altitudo non in omnibus regionibus eadem permanet, nam ex quolibet loco uersus septentrionem di gressus sexaginta stadia polis septentrionalis una

parte quales sunt in circulo maximo CCCLX. Sublimior sit, si uero ad austrū uergat hoc, idē po-
 lus una parte, per totidē stadia sit humilior, & quam u unus polorum sit sublimior, tantum aliter ex
 aduerso sub terra sit humilior: euenit igitur ut sidera quae sub hoc caelo nobis totis noctibus cernun-
 tur, transgressis ad austrum aliqua noctis parte nō cernantur ueluti hyra Orphei in Germania nō
 occidit, uerum in Italiā pleriq; locis duabus horis sub horizonte occultatur priusquam emergat.

In quibusdam India locis XV. tantum in auno diebus appareant. Similia sunt
 quae habet Plinius de lunę effulSIONIBUS in Taprobana & alia pleraq; quae Beda in hoc opere pro
 confectis habet, uerū si hęc ad certā sphaerę & circini, cuius ratio indubitate cā descriptionē accō
 modentur, hoc certe de septentrionibus consistere nequit, sed hęc ipso loco discentere nō putauimus
 esse oportū.

DE CAELO SUPERIORE.

Cap. VII.

Caelum superioris circuli proprio discretum termino, & aequalibus vndiq; spa-
 cijs collocatum, virtutes continet augelicas: quae ad nos exeuntes aethera libi
 corpora sumunt, ut possint hominibus etiā in edeudo similari, eademq; ibi reuer-
 se deponunt. Hoc deus aquis glacialibus temperauit, ne inferiora succederet ele-
 menta. Dehinc inferius caelum non vniiformi, sed multiplici motu solidauit, nuncu-
 pans illud firmamentum, propter sustentationem superiorum aquarum.

DE AQVIS CAELESTIBVS.

Cap. VIII.

A Quas super firmamentum positas, caelis quidem spiritalibus humiliores, sed
 tamen omni creatura corporali superiores, quidam ad inundationem diluuij
 seruatis, alij uero rectius ad ignem syderum temperandum suspensas affirmant.

SCHOLIA IN CAPVT VIII.

Alij uero rectius ad ignem syderum temperandum. Vide Isidorum Hippa lensen-
 Episcopum in libro de natura rerū, ubi harum aquarum meminit, nata est opinio dispu-
 tio hęc ex cantico trium puerorū: Benedictio aq; quae super cōelos sunt: datum est hinc negocium
 doctis indagandi herum aquarum qualitatem.

Firmamen-
tum.

DE CIRCVLIS MVNDI.

Cap. IX.

Quinq; circulis mundus diuiditur, quorum distinctionibus quaedam partes tē-
 perie sua incoluntur, quaedam immanitate frigoris aut caloris existunt inha-
 bitabiles. Primus est septentrionalis, frigore inhabitalis cuius sydera uobis nunquā
 occidunt. Secundus est solstitialis, à parte signiferi excelsissima, nobis ad septentrio-
 nalem plagam uersus temperatus, habitabilis. Tertius æquinoctialis, medio ambi-
 tu signiferi orbis incedens, torridus, inhabitalis. Quartus brumalis, à parte humi-
 lima signiferi ad austrinum polum uersus, temperatus, habitabilis. Quintus austrā-
 lis, circa verticem austrinum, qui terra tegitur, frigore inhabitalis. Tres autem
 medijs circuli inæqualitates temporum distinguunt, cum sol hunc solstitio, illi æqui-
 noctio, tertium bruma teneat. Extremi em̄ semper sole carent. Vnde & à Tyle insu-
 la vnius diei nauigatione ad aquilonem mare congelatum inuenitur.

Quinq; cir-
culi mundiMare con-
gelatum.

SCHOLIA IN CAPVT IX.

Quinq; circuli mundus diuiditur. Agitur hoc capite de circulis parallelis, quorum
 internallis distinguuntur in cōlo ac terra, quinq; zonae quatuor passim scriptores memine-
 runt. Sunt uero paralleli circuli qui mundi circumactu describuntur, nam alij sunt in cōlo non pa-
 ralleli, ut horizon, meridianus, colari quos motus cœli non efficiū. Parallelorum itaq; seu æquidi-
 stantium circularum tres sunt, qui describuntur à sole, æquinoctialis, quem sol describit bis in æ-
 no, mēse Martio ac Decembri in primis partibus Virginis & Libræ: ceteri hic circuli æqui distan-
 tia omniū maximus, ducitur enim per mediū sphaeræ, reliqui duo tropici dicuntur, Graeci τρεῖς ὅροι

ant, horum unus describitur die solstitiali sole existente in prima parte Cancrī, alter die brumali, dum sol primam partē Capricorni ingressus est: bi duo solis limites sunt, extra quos ad extrema maxili longius nō progreditur: duo reliqui sunt, quorum hic continet astra semper apparentia, ille perpetuo sub horizonte demersa habet, uerum bi duo postremi hoc à superioribus differunt quod horum magnitudo non in qualibet regione est eadem: obiectibus enim ad septentriones continuos sūt maiores, ut in Græcia describitur à pede posteriore urse maioris, at in Germania à stella quæ in tyra maxime lucet: sit autem in subiecto schemate a, b, c, d, sphaera, et eius axis a, b: conuersa igitur sphaera super axe a, b, in media sphaera describitur parallelus ex, e, uersus d, æquinoctialis, deinde ab m, uersus n, tropicus estiuus: ab k, uersus l, tropicus alter scilicet Capricorni, deinde a b e, uersus f, circulus antarcticus sydera continens nonquam sub nostrum conspectum uenientia: postremo ex g uersus i, continens non occumbentia astra circulus arcticus.

Spacium uero comprehension inter lineam m, k, ac rursum inter lineam n, l, per quod transuersa ducitur linea m, l, torrida zona est: nam huic exlo quod in terris est subiectū uehementia caloris solis ægre habetur. Similiter extremæ partes uidelicet g, a, i, c, e, b, f, inhabitabiles ex frigore: ad has namque partes radij solis non penetrant, præter has duæ sunt habitabiles, quarum una nostra est, uidelicet g, i, m, n, reliqua antiechthonum scilicet k, l, e, f.

DE PLAGIS MVNDI.

Cap. X.

Climata, id est, plagæ mundi sunt quatuor. Orientalis ab exortu solstitiali ad brumalem: Australis inde ad occasum brumalem: Occidentalis ex hinc usque ad ortum eiusdem partis contingens. Ex quibus orientalem & occidentalem ianuas cæli nominant. Hæc in medio tantum terræ positis habentur æqualia. Nam sub aquilone degentibus brumalis dies breuior, & solstitialis prolixior, ortum occasumque dilatās, alias plagas an-

gaſtat. Item apud australes vtraq; præfata dies moderatior, ſupradictam diuerſi-
tem immutat, licet vbiq; ſolſtitiali exortui brumalis occaſus ex eadem linea respon-
deat. Nam & cunctis exortibus ſolis eodem modo poſt ſex ſemper meſes congruit
occaſus.

SCHOLIA IN Cap. X.

Climata, id eſt plagæ mundi ſunt quatuor. Climata pro plagis improprie accipit. Cli-
mata namque in agris ſignificat, quod quoque verſum patet Lx. pedes in mundo autem clima-
ta ſunt ſpatia terrarum, quæ diſtingunt duo paralleli diſtantes dimidiatis partibus horarum: huius
modi ſpatijs terrarum globus eſt diuiſus ab æquinoctiali ſub quo dies longiſſimus non eſt maior du-
odecim horis, uſq; ad eum locum ubi dies ſolſtitialis continet horas æquinoctiales XVI. cum igitur
climata diſſent horarum ſemiſibus, ſit ut climata ſint oſto. Plaga autem eſt finitorea per quatuor
limites diuiſo, unaquælibet eius pars, ſic enim à Plinio accipiuntur, alij uocant cæli cardines. Astro-
logi centra: & angulos uulgo appellamus: ſunt autem ex his meridies & ſeptentrio ſtabiles, ortus
uero & occaſus, quia ſol propter flexum ſigniferi non ſemper ex eodem loco exoritur, uariant: ſe-
cerunt itaq; fluidioſi exortus tres & totidem occaſus, unum ſcilicet ex quo ſol oritur dum primam
partem cancri eſt ingreſſus, quod ſit die ſolſtitiali, eſtq; hic prope ſeptentrionem: alius unde oritur
ſol brumalis ſub nonas decembris, qui eſt iuxta meridiem. Inter hos melius eſt, unde oritur diebus
æquinoctialibus ſole exiſtente in primis partibus arietis & libræ: hic exortus uerus eſt, ſimiliter in
occidua parte cæli totidem ſunt occaſus, quorum latitudo uerſus ſeptentrionem progreſſet cæti creſcit,
uerſus meridiem uero decreſcit, quemadmodum ex ſphæricis manifeſtum eſt.

¶ Ex quibus orientalem & occidentalem. Quæmadmodum enim mundus ab exortu ape-
ritur, ſic ab occaſu clauditur, quapropter utraq; pari ætate eſt. In ſacris quoq; ſit huiusmodi æ-
tatis mentio, ut ſalmo LXXVII. Ianuas cæli aperuiſſe dicitur.

DE STELLIS.

Cap. XI.

Stellæ lumen à ſole mutuantes, cum mundo verti, utpote in vno loco fixæ, &
non ſtante mundo, vagæ ſerri dicuntur: exceptis ijs quæ planetæ, id eſt, erran-
tes vocantur: eaſq; diu aduentu cælari: nec unquam cælo decidere, ſulgor plenitu-
dinis, & ſolis probat deliquium. Quamuis videamus igniculos ex æthere lapſos por-
tari ventis, vagiq; lumen ſyderis imitari, trucibus cito coorientibus ventis. Sydera
autem alia ſunt in liquorem ſoluti humoris for cunda alia concreti in pruinis, aut co-
acti in niues, aut glaciati in grandines: Alia ſtatus temporis, alia vaporis, alia roris, alia
frigoris. Nec ſoli errantia, ut Saturnus, cuius tranſitus imbriferi ſunt, ſed & quæ-
dam fixa polo, cum errantium fuerint acceſſu vel radijs impulſa: ut ſuculæ in fronte
tauri, quas ob id Græci pluuio nomine hyadas appellant. Quin & ſua ſponte quæ-
dam, ſtatimq; temporibus, ut hædorum exortus & arcturi, qui per idus ſeptembris
cum procelloſa grandine ſurgit, & nimboſus Orion, & canicula, quæ nimum ſer-
uens, XV. Calendas Auguſtas emergit.

SCOLIA IN CAPVT XI.

Stellæ lumen à ſole mutuantes. Plinius iunior de laudibus Solis: Hic ſuum lumen ex te
terris quoque ſyderibus fecerat, præclarus, eximius, omnis intuens, omnia etiam exaudiens ut
principi literarum Homero placuiſſe in uno eo uideo.

¶ Exceptis ijs quæ planetæ, id eſt errantes vocantur. Errantes non dicuntur quod
queſcentibus orbibus, in quibus ſunt, uagi diſſoluitiq; agerent ſeu quod non ſtabiles curſus necq;
ſpatia certis intervalis definiant, ſed quod inter ſe & cum illis inſerantibus non paria locorum in-
ter ſticia cuſtodiant, tum quod iuxta ſigniferi inclinationem modo humiles ſint, alias ſublati ad uer-
ticem mundi.

¶ Quamuis videamus igniculos ex æthere lapſos. Sub cælo ac ſupra nubes, igneo
quidam ex motu repentini ſunt, quorum alij ad terram traduntur, alij in diuerſum directo motu
agerunt, quos quidam uolentia ſydera appellant.

¶ Sydera autem alia ſunt in liquorem ſoluti humoris for cunda. Hæc ad planetarum

† Plin. lib. 2. cap. 3.
lib. 2.

de stellarum fixarum significationes atq; effectiones pertinent, de quibus vide Pontanum lib. III. de rebus celestibus.

¶ Ut fuculæ in fronte tauri.] Has stellas imperite Romani fuculas vocauerunt quasi graece dī canter dicitur, vñ illi hoc est per dinationem a suis ab & non potius dno ver. scilicet est a pluchas vide Aulum Gellium in noctibus Atticis.

¶ Ut hœdorum exortus & arcturi.] Exortum intelliges heliacum, id est dum a sole recedant. Sunt autem hœdi in humeris Hætiocli. Arcturus septentriones proxime sequitur de significationibus, vide primum Georgicon.

¶ Nimbolus Orion & canicula.] Orion tempestuosam fidus est occumbens & oriens, est enim stellarum magnitudine ac multitudine maximum, vide Aristotelem lib. I. Meteor. Canticula stella est fixarum omnium maxima in ore Canis maioris quem Graeci vocant *antares* à siccitate, alij Canticula nomen significari Canem maiorem quem Graeci vocant *antares*, Cicero uertit antecanē in Arato.

Antecanis *antares* grado qui nomine scitur.

DE CURSV PLANETARVM.

Cap. XII.

Inter caelum terrasq; septem sydera pendunt, certis discreta spatij, quæ vocatur Terrantia, contrarium mundo agentia cursum, id est, laeuum, illo semper in dextra præcipiti. Et quamuis assidua conuersione imminente celeritatis attollantur ab eo, rapianturq; in occasus, aduerso tamē ire motu per suos quæq; passus aduertitur in inferius, nunc superius, propter obliquitatem signiferi vagantia: Radius autem solis præcedit, anomala, vel retrogada, vel stationaria sunt.

CHOLIA IN CAPVT XII.

Contrarium mundo agentia cursum, id est, laeuum.] Quæ sunt in celo dextre & sinistra partes, copiose disputatur ab Aristotele lib. I. de calo. Astrologi autem dextra rescunt ad occasum leua ad exortum: uertunt namq; pectus ad meridiem ubi stellarum motus quæ illa professio obseruat, celerissimus est, ad hunc modum planete à dextris ad sinistra progrediuntur qui motus est secundam naturam facile autem est hunc motum oculis deprehendere, primum in luna. Notetur quippe qualibet nocte luna in celo & proxima illi stella quæ apion fixa, post ridle uero magno intervallo celi luna eam stellam ante uertisse clarum fiet. Porro quis ordo sit planetarum & quomodo signiferum ambiat, uideatur ex subiecto schemate.

Si Zodiacus circulus cui descripte sunt ABC, &c. usque ad 28 duodecimo loco possum. Sub hoc circulo septem inferiora sydera perpetuo motu, inequali tamq; ac dispari inter se uoluntur occurrere quidem ambitu quæ sunt centro uiciniore: de quo dicitur capite sequenti.

**BEDÆ ANGLOSAXONIS
DE ORDINE EORVM.**

Cap. XIII.

Saturnus.
Iupiter.
Mars.
Sol.
Venus.
Mercurius.
Luna.

S Vmmum planetarum Saturni sydus est, natura gelidum, XXX. annis significat peragens. Deinde Iouis, temperatum, annis XII. Tertium Martis, feruidum, annis II. Medius Sol, CCCXLV. diebus, & quadrâte. Infra Solem Venus, quæ & lucifet & vesper, CCCXLVIII. diebus, à sole nunquam assistens partibus sex & quadraginta longius. Proximum illi Mercurij sydus, nouem diebus ocioe ambitu, modo ante solis exortus, modo post occasus splendens, nunquam ab eo XXII. partibus remotior. Nouissima luna XXVII. diebus, & tertia diei parte signiferum conficiens, dein morata in coitu solis, biduo non comparere in cælo. Saturni sydus & Martis cû plurimum diebus CLXX. Iouis XXXVI. aut cum minimum LII. Mercurij XIII. aut cum plurimum XVIII. Occulantur vero meantes cum sole in partibus nunquã amplius vndenis: interdum & à septenis partibus erumpunt.

SCHOLIA IN caput XIII.

S Vnt huius libri & sequentis loca quædam vetustis commentarij incerti auctoris explicata, quæ quia in vetusto exemplar caputibus bisce ad scripta fuerant, tum propter vetustatem exemplaris quæ ex se habet aliquid uenerationis, tum propter eruditionem quoq; ad uerbum, quæ admodum ibi erant scriptæ huc translata, adscripto titulo ueteris commentarij, ut nostrâ ab illis essent diuisa. Quod igitur sequitur, respicit figuram modo antegressam.

VTVS COMMENTARIVS.

Secundum ordinem hic dispositi in figura alphabeti oriuntur XII. signa zodiaci, quorum ab Ariete retrorsum ordinem sequuntur sol & luna, & ob hoc dictatur ab Ariete retrorsum reliqui planetæ ante & retro possunt incedere.

ORDO MOTVS ET MVSICA PLANETARVM.

I. SATVRNVS. Semitono III. Huius euagatio in latitudine zodiaci obinet partes III. cuius longitudinem peragit annis XXX. Qui semper uesperis occidit & mane exoritur.

II. IVPITER. Semitono. Huius euagatio in latitudine V. partes, in longitudine XII. annis, qui uesperis semper occidit & mane exoritur.

III. MARS. Semitono. Huius similiter V. partes, in longitudine II. annis, qui uesperis semper occidit & mane exoritur.

IIII. SOL. Tono. Huius tantum unam partem, in longitudine anni anno, id est, CCC XLV. diebus & senis horis.

V. VENVS. Semitono III. Huius euagatio ad XII. portiones peruenit, longitudinem sicut sol conficit, licet gressibus impar sit, qui si uespere oritur, alia uespere occidit, si mane in aliud mane occidit.

VI. MERCVRIVS. Semitono. Huius euagatio est in partibus octio, qui in longitudine idem quod Venus agit, qui si uespere oritur in aliam uesperem occidit, si mane in aliud mane.

VII. LVNA. Semitono. Huius similis euagatio est Venæ, longitudinem diebus XXVII. & horis VIII. perficit.

GLOBVS Terrarum deinde immobilis, tono.

¶ Occulantur vero micantes, cum sole. Hanc occultationem Astrologi vocant occasum bellicum, id est solarem, nam occasus quemadmodum exortus duplex est, uerus scilicet & apparentis, uerus est quem facit mundi circuitus, iuxta quem intra quatuor & uiginti horas omne astrum ex non semper apparitionibus simul oritur & occidit. Apparens autem est hæc syderum occultatio, qui occasus dicitur. Sol enim propter luminis maiestatem æstra omnia fixa obscurat quæ non

A quoque uersum quindecim partibus, id est gradibus remotum est. Planetas uero maiores, ulteriores octonis partibus, minores denis partibus radijs tegit: Dicuntur autem hæc sidera quædiu implicata radijs solis non cernuntur ab Astrologis hypauga. Finit huiusmodi exortus & occasus stellarum incrementum statim temporibus: unde apud poetas & rei rusticæ scriptores temporum distinctio ab eis sumitur, errantes propter motus uarij non faciunt certis diebus exortus & occasus bellicos.

DE ABSIDIBVS EORVM. Cap. XIII.

Sunt autem suicuique planetarum circuli, quos Græci absidas in stellis vocant, alijque quàm mundo, quoniam terra à uernicibus duobus, quos appellauerunt polos, centrum cæli est, necnon & signiferi obliqui inter eos siti. Omnia autem hæc constant ratione circini semper indubitata. Ergo ab alio cuique centro absides suæ exurgunt: ideoque diuersos habent orbés, motusque dissimiles. Quoniam interiores à absidas necesse est breuiiores esse: Igitur à terræ centro absides altissimæ sunt, Saturno in scorpione, Ioui in Virgine, Marti in Leone, Soli in geminis, Veneri in sagittario, Mercurio in Capricorno, medijs omnium partibus. Et e contrario ad terræ centrū humilissimæ atque proximæ: sic fit ut tardius moueri videantur, cum altissimo ambitu feruntur: non quia accelerent tardentue naturales motus, qui certi ac singuli sunt illis, sed quia deductas à summa abside lineas coartari ad centrum necesse est, sicut in rotis radios: idemque motus alias maior, alias minor centri propinquitate sentitur. Motum autem augeri quàm diu in uicinia sunt terræ, cum abecedant in altitudinem minui, lunæ maxime sublimitatibus approbatur. De quibus si plenius scire uelis, lege Plinium Secundum, ex quo & ista nos excerpimus.

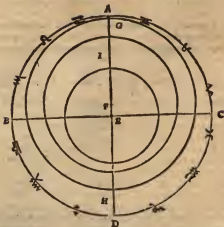
SCHOLIA IN Cap. XIII.

Sunt autem sui cuique planetarum circuli quos Græci absidas in stellis vocant. Supra iam testati sumus unumquemque planetarum suum habere orbē, cui infixus mundi motus ac sui orbis, hoc est proprius, cursus suos definit. Iam luna suū habet orbē, cuius initium est in cōfinio mundi elementaris & ætheris finis, ubi Mercurij sphaera incipit. Aduertendū autē est præcipue ad intelligendū Plinij librum secundū illius uniuscuiusque planeta sphaeram diuisam esse in circulos ut nimum tres, quorum supremus exteriore ambitu idem centrum habet cum mundo: interiore uero excentrus est in finem contra interiorem circulum habet, mundo concentrum superiorem excentrum. Communis horum circulorum est partium inæqualitas, ut ex lato paulatim in angustum desinant. Inter quas medius orbis secundum circulum exteriorem & interiorem non habet idem centrū quod mundus, omnino enim est excentrus trāsitu tamen equali. Hic orbis in omnibus planetarum sphaeris astrum medio loco infixum habet, qui dum ipse suo motu circumagitur cūenit, ut planeta aliquādo à terris sit altior alias aut uicinior. Verbi gratia, luna est singulis mēsis semel in infima parte sui cū, deinde in mediā: postremo in summa, quæ res etiā uisui manifesta est: alias nāque maior alias minor apparet integra, proinde ut est in altiore aut humiliori loco orbis sui. Dicit autē absida supremi superioris circuli curuatura, quæ crassities in tenuitate desinit, summa absis: nam semper à terra hæc curuatura est altissima, infimi uero circuli angustior pars absis ima: terris enim hæc pars semper proxima est: absis significat huiusmodi circuli curuaturā enim recentiores peregrina uoce augem uocant absidē summā, & augis oppositum imam, quod ut astrologie imperitis manifestum fiet, gramicam apodixin hic subiici.

b

Plin. lib. 2. cap. 15. u.
Absides 39.

Plin. lib. 2. cap. 16.

Sit cuiuslibet planete cum solis, sphaera a b e d e secula in partes tres, quarum suprema g h exte-
riore ambitu, scilicet a b e d idem centrum habet cum mundo e, interior autem g h aliud cen-
trū à terra remotum scilicet f infima uero pars i interius centrū habet e, quod est mundi centrū,
exterius aut centrū f: at medius circulus G, orbite quidem in circuitu equalis, iuxta exteriorem
et interiorem circulum centrum habet f. Ex his tribus medius stellam sibi fixam transuehit iuxta
signorum ordinem, qui est ab arietis per signa sequentia. Progredite itaq; hoc circulo ex a uersus
b necesse est stellam huic orbi infixam scilicet g, dum uicina sit a signo, a terris esse altiorē: uicino-
rem autem, dum pereat, o spatia a b inde peruenit ad h.

¶ Aliq; quam mundo. Ex pliniana lectione hunc locum restituimus, unde fere ad uerbū
caput hoc desumptum est, sed liberariorū incuria in multis locis deprauatū. Sensus autē huius pe-
riodi est iste: esse peculiares circulos planetarū quorum suprema et ima non aequis interuallis di-
stent à terra et à polis mundi, quorum terra quidem est centrū, sed nō horū circulorū eccentricorū.
Ergo his uerbis continetur definitio circulorū, quos astrologi descendentē uocant, quod ut elatius
intelligatur: Respice denuo schema superius descriptum, in quo poli quidem sunt, quos Plinius uer-
tices uocat, unus a, alter b, et centrū e terra, quod celi et signiferi e f centrū, id est octauū orbis
et omnium inferiorū sphaerarū circulus uero eccentricus g, aliud habet centrum uidelicet f et
alios polos. Nam poli erunt, extremitates lineae, quae ducta per centrum f, eccentricum diuidet in
quatuor aequales partes cum linea, a d, quemadmodum linea e b exteriorem ambitum cū linea a d,
quoq; diuiditur in III. partes, ueluti suprapositum schema declarat.

¶ Omnia autem haec constant ratione circini semper indubitata. Reiectio disputa-
tionis prolixioris, in demonstrationes lineares, neq; enim haec uerbis explicari possunt, quae circini
deliucationibus, quarum ratio certa est et euident, oculis spectanda subiiciuntur: ueluti in geome-
triae principia quae dicuntur leuimata, saepe ante descriptionem ambiguam apud huius disciplina
imperitos, adhibita descriptione per lineas, omnem dubitationem deponunt.

¶ Ergo ab alio cuiq; centro absides suae exurgunt. Planetarum absides neq; omnes
sunt sub eisdem partibus signorum, neq; sub eisdem perpetuo manet: ut solis, etate Plinij in medijs
partibus geminorum nostra etate in secunda parte ceteri, nam ex orbibus illis eccentricis crasti-
tici inaequalis, secundum signorum ordinem suo motu incedunt ex a uersus b usq; ad e d: ita fit, ut
summa absis, quae est sub inuicem illa orbis supremi, non sit perpetuo sub eisdem partibus signife-
ri, quae res demonstrationibus erit manifesta. Inuenimus enim in hunc locū, ueterem cōmentarium
cum multis descriptionibus qui sane uetusti cuiusdam uidetur esse scriptoris, nescio etiam nūm
alicuius graeci, etenim graecis elementis res agitur: nos, ne exemplari et uetustati fieret fraus, ad
literam ut inuenimus, subiicimus;

A Septem sphaera in quibus VII. discurrunt planetae, aplanis id est caelo, sunt subiectae, exteriores quoque, quas interius continet ambiente: longaeque & à se singule recesserunt. Constat ergo unaquaeque de uagis, quod licet in sideribus signorum zodiaci, mixta ferri uideatur, nunquam tamen ut alicui haerens miscetur, sed in illo signo dicitur, quod super uertice uage habetur. Alij sphaeras eccentricas id est quae terram intra se continent quod, sed non ut punctum suum uelut planetas afferant. Alij epicyclos potius, hoc est à terra separatis, nec imminutibus et globis. Sit igitur solstitialis eccentricus circulus \odot X H κ , & habeat punctum sub ϵ , Z ambitum inuicem dicitur scilicet, ubi est M, hoc igitur circulo in CCCLXV. partes & parte quarta unius portionis diuiso: ad eandem partem exa quationem, E Z quidem ambitus reliquis portionibus continebitur Z H xxiij. H κ lxxx. & iij. & horis iij κ . x. partibus & horis iij. Necesse est itaque ut cum sol accedit ad ϵ . nobis ex \odot . id est terra, quasi ex puncto intuentibus, super A. tunc ferri uideatur, cum illa regio non solstitialis circuli, sed zodiaci sit multo altioris, summitas, ad quam uisus noster non potest peruenire. Atque ita per ϵ . Z. ambitum means equabiliter, qui ambitus tribus circulis maior est, pulsaribus, ut necesse est dicbus, maiorem ambitum conficiens ubi ad Z. peruenierit ad B. peruenisse uidebitur. Rursus Z. H. peragrato ambitu A B. ad r. peruenisse creditur. Eodem modo dum transsit ab H. in κ . uidetur transire à r. in A. Similiter dum κ & ϵ . ambitum peragit à ϵ . in A. transsit alienam scilicet zodiaci circuli summitatem. Quod si solstitialis eccentrici & zodiaci circuli, duo puncta iungatur, id est M \odot . deinde per hoc exeat H κ . linea, quia ϵ Z H κ . medietas est M. aequales erunt lineae N M M κ . Maior igitur est N M. linea, quam H \odot . Multo ergo maior N \odot . quam \odot x. Cum ergo sol per N ferretur, \odot id est terra elongi quo minor & tardior nobis uidebitur, cum uero per x. proximus terra, maior putabitur & uelocior, quoniam illuc in quinta & semis parte gemituorum, hic in quinta semis parte sagittarum creditur.

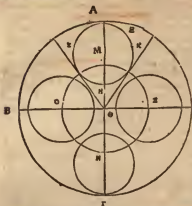
B Dies CXIIII.

LXXXVIII. ho. III.

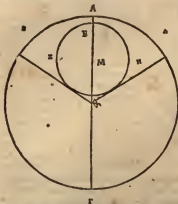
Sicut quidam putant, per epicyclos globos sol fertur, nihilominus, modo de ratas cum gressibus temperatius consideramus annuos cursus, exposita epicyclorum forma docuimus. Epicyclus enim dicitur globus, qui per aliquem circulum fertur. Sit igitur zodiacus circulus, quem limitant A B r a. solstitialis, excludens zodiaci circuli punctum ϵ Z H κ . qui epicyclus intelligatur, habens proprium punctum M. & puncto quidem \odot . in aeternello autem M. describatur circulus M O N X. Epicyclus ergo rapiatur cum mundo ab oriente in occidentem raptatus quotidianus: feratur tamen naturaliter contra mundi cursum, & sol in eodem epicyclo constitutus, iuxta totius mundi conuersionem moueatur. Quapropter

sol suo epicyclo contrarium motum agens per descriptum M O N X. circulum, anni spatio utique suum conficit cursum. Nem cum epicyclus ab M. peruenierit ad O. litteram, quartam mundi partem, obibit & tunc sol ab ϵ ad κ . pergit. Erat ergo sol ubi & littera O. nobis tamen à terra, id est \odot . spectantibus, directa uisus acie uidetur esse apud notam B. Sicque fit, ut rursus epicyclus pergit à littera O ad N. pergat sol à κ ad H. licet uideatur esse ubi est r. Rursus idem epicyclus transsit ab N in x. & sol ab H in z. cum non uideatur esse in a. Residuum demum quadrante idem epicyclus obeat à b x. in M & sol à z representatus in ϵ . post annum loco suo uidebitur esse ubi est A. & putabitur zodiaci circuli transcurrere semitam. Quae ratioque palam sit etiam secundum epicycli motum, ea quae uidentur nobis aliter quam reapse sunt, aliter. Tardior enim & minor uisu uidetur sol, cum uelut in geminis erit, maximus uero & incitissimus, cum uelut in sagittario. Est in solis circulo ma-

rimum intervallū à \odot ad π , id est à terra ad summum litem solstitialis epicycli, minimum vero ad eiusdem infimum litem.

eodem loco morari putatur. Sed mathematici mundum \odot stellas omnes uniformiter secundum hanc iurā putat circūferri. Ergo stella cū erit in H. videbitur esse penes \odot . Et cū H E. lustraverit ambitum Δ A. zodiaci orbis ambitum obisse credetur iuxta signorū sequentium ordinem. Sic stationū præcessionum \odot regressationem visa patefunt. Hic patefactis ad coetus, id est concursiones errantium veniamus. Sphæra quæ a planetis dicitur subter se septem habet sphaeras planetarū. Cumq; aliquis eorum nobis viciniorum, obiectus fuerit visui nostro, qui naturaliter in directum porrigitur, ne videatur superiorum, sit ipsius superioris repentina obsecratio, \odot post repentinā effusio.

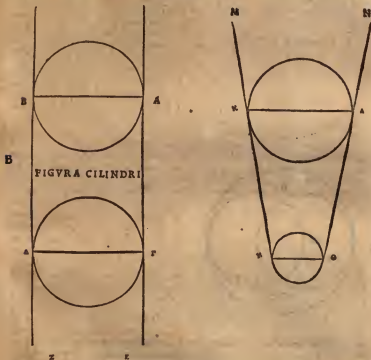

ratio. Quia luna utpote minor, illi obiecta, si huic climati lucem eius subtrahit, alteri nequē, sicut manifestat pictura. Luna ut quibusdam placet minor est quam terra, ut quibusdam maior, ut quibusdam equalis. Sed cum ignis lucem præbens equalis erit corpori, ex quo emicant umbrae, ipsa umbra nascitur in modum cylindri: utpote se lucem affertens A B. Quod vero illuminatur π a. Nec quoq; equalia sint \odot globosē utraq; perspicuum est radios unum A r. alterum B. a. indirectū ex altiorē iuxta se esse posuit equali distantia, merito quia circuli A B. diametro visus equalis est. Idem radij crescant in altum erit A r. radius radio B a. x. distans equali rigore, hoc est sine incli-

Sequitur, ut quoniam planeta modo stāt, modo progrediuntur, modo retro gradiantur per certa zodiaci signa quæ causa sit, inuestigari. Sit zodiacus circulus A B r. cuius punctus est \odot . epicyclus aut erratice cuiuslibet stellæ π z H. cuius punctus sit. M. litera, per quā velut axem proprium feratur, idem epicyclus eam stella in semet locata ab oriente in occidentem. Agantur etiā ē regione \odot oblique duæ lineæ stringentes utring; extremos ambitus epicycli \odot H A. per quæ M. epicycli punctum, ducatur in altum lineā \odot M A. Ergo stella cum erit in z. putabitur esse in B. \odot cum fuerit in H. estimabitur esse in a. \odot cum de z. progreditur ad x. putatur de B. progressa esse ad A. ad præcedentis scilicet signa. Cumq; enim multum spatij A x. recedet tanquam in B. diu in

Deniq; nec luna nec ulla alia stella inferior superiori opposita, ad illam superiorem videndam visui nostro est peruisa. Nec mirum cum quidam planetarum non solum oppositione, sed etiam vicinitate, quosdam obnubient. Nam luna quæ omnibus est inferior, non stella sed terrena umbra diametro à sole distans, obsecratur: ita tamen utrolq; orbes epipedos, id est planos aduersum se, eam solis quam luna cōstituas, \odot ita directa positione ut per centrum utriusq; lineæ (quæ diametros dicitur) transcat, nunc solem oculis nostris, licet minor sit, luna subtrahit, nunc lux luna obiecta terræ deficit, quæ si etiam dimidio momēto declinet, sed à diametro in aequilonem vel austram nunquam patitur defectum. Cuiusmodi non fiat per totum orbem eclipsis solis uno diei momento hinc sumitur ratio.

A natione, & quantumcumq; crescant, nunquā corū se eacumina contingent x , scilicet $de z$. Sin quod illuminet minus ut H^o , quod illuminatur maius ut x . A . articuli r a . diametro. Manifestum est umbram cybis k A . quæ est k M & A N . in formam quidem effigiarij calatbi, cuius species crescit in immensum. Nam cum sit maior k A . diēmetrus H^o . diametro profecto tamen H k M . radius quā o A N . in immensum porrecta, latiore quo plus crescant effigiat opacitatem. Sed oportet semper maiorem esse illustrantem globum hisq; illuminantur. Si itaq; lucem aduchens præstabit magnitudine, ut x O . & sit minus quod illustratur, ut n P . utraq; autem globola in modum conī desinens nascitur umbra in acumen radijsq; porrectis x n . & O P . in altum & contingētibus se inuicem apud notam C . Quod fit ex eo quia n P . diēmetros minor est diametro x O . proptereaq; umbra species concordēs erit.

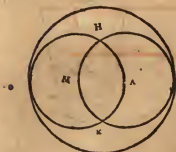
Quia igitur byperchus docet magnitudinem solis in D.CCC. L XXX. partibus, potiores esse quam terram: terram demum XXVII. potiores esse quam lunem multoq; solem altiores quam luna sit, apparet umbram terre conī similem effici. Quippe radijs solis x n . & nūc O P . angustant seiuxta diēmetrum terre, n P . & dextra lenaq; omnia illuminant. Terra uero obiecta lumini solis circumfluente se lumine umbram efficit a diēmetri sui latitudinem in angustiam prouectam, & usq; ad finem ultimum angustiarum attenuatam. Quam cum incidit nocturna luna diēmetro à sole distans in tenebras conditur, porro cum non per centrum solis & luna transis diēmetra linea, nullam patitur oblcuratione euadens terrenam umbram.

BEDAE ANGLOSAXONIS

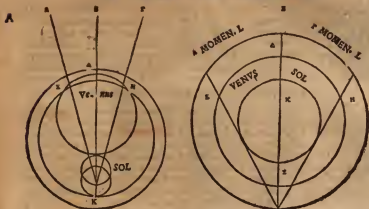
EST autem centrum punctus medius circuli equaliter undiq; differens, circum ducta linee spatij. Cumq; in eodem circulo ab una in alteram parti plures linee in trāuersum possint duci, nulla unquam diētrū diametris nisi illa sola quae circuli equaliter diuidens recta, per medium centram transfū.

Essentie gemine partes sunt, quam Plato uocat lericm. Hanc enim nō materiā neq; corpus secūit inquit, Deus, ut si quis A B. rectam lineam in longo fundat & de legmibus duobus ubi faciat x & E. idipsum incuruet demum & duos innexos sibi inuicem circulos faciat H & k. A & H M k N. Hosq; ipsos exteriore alio circulo, cuius motus conuersio quidem semper & uniformis sit, circūliget ut est apiani qui à dextra mundi parte oriente uidelicet semper eodem modo agitur.

AD Solis & Veneris demonstrationem, erit una linea directa ex terra medietate solem demonstrā à litera x. duae uero aliae dextera leuāq; nihilominus directae lineae: à sole quidem distantes L. momentis à se aut inuicem C. dextera quidem à parte orientis per x & A. leua uero ab occidente per x & r. zodiacus quoq; circulus sit A B r. quae singulae distant à se momentis. L. & cum sol sit in B, & per X B. lineam, sit punctus solis in litera u. hac, id est x r. linea prius occidit & prius oritur quia sol: illa uero alia x A. posterius occidit & posterius oritur. Necessē est igitur ut litera A. demonstrēt besperam post solis occasum, r. uero luciferum ante solis ortum. At uero Plato & alij, aliquanto quam solis est, latiore Luciferi globum astruunt, qui limitatur, A E z H. contingens, A. quidem lineam per E. literā u r. uero per H. Cum ergo fuerit in z. Lucifer uidebitur esse in A. & cum in H. putabitur esse in z. cum uero penez A. dubium non est proximum soli uideri excelsiorē, & cum in z. proximum terrae humiliorē. tam illud obseruandum quod siue ad orientem, siue ad occidentē Lucifer secesserit diebus fere D. LXXXIII. ad id in quo fuerat remeare pridē, & Ha z. quidem peragrat diebus CCCCXLV. ut maiore ambitum, minore uero depreffiorēq; reliquis diebus CXXXIII.

DE SOLE ET VENERE.

Cum fixo cardine circuli casu uel etiam uoluntate nostra oppresso aut relaxato circulo, descendiunt circuli tales, ut postremitas circumducta linea non solum perueniat ad exordium, sed deficiens à competenti rigore, infra uel supra circumducta linea saepius artiores laxioresque circuitos faciat, hoc genus circulorum spiram, uel acantum, uel uolumen uocamus. Igitur quia planetas sic aplanis rapit quotidiana uertigine, ut non patitur eos in eundem locum et uelut sedem, ex qua progressi fuerant, representari. Recte dicuntur in spiram et uelut sinuosum acanti uolumen rotari, ob inconstantem atque inaequalem circumeuersionem, ut si stella qualibet errans sit in signo Arietis, quae ad praecedentis signi Pisces et Aquarium prouehatur. Contra si remissior erit raptatio ab Ariete ad sequentis signi Taurum, Geminos et Cancrum recedet, gyris defluentibus ab exordio et conuenienti rigore. Quos quidem gyros Graeci heliacos appellant à Sole, cuius potentia sedunt planetae.

QVARE MUTENT COLORES. Cap. XV.

Sus quidem cuius color est: Saturno candidus Ioui clarus, Marti igneus, Luciferus et gaudens. Vespero et splendens, Mercurio radians, Lunae blandus, Soli cum oritur ardens: postea dies. Sed colores ratio altitudinum temperat: Si quidem earum similitudinem trahunt, in quarum aëra uenere subeundo, tingitque appropinquantes utrolibet alieni circuli meatus. Circulus frigidior in pallorem, ardentior in ruborem, ventosus in horrorem, Sol atque commissurae absidium, extremaeque orbitae atra in obscuritatem.

SCHOLIA IN CAPVT XV.

Lucifero gaudens. Apud Plinium legitur candens, quomodo et hic legendum opinor.

¶ Vespero splendens. Apud Plinium est, uesperis resurgens.

¶ Postea resurgens. Sic quidem cum aliquo sensu legitur, apud Plinium autem: Postea radians.

¶ In quarum aërea Venere. Pro aërea suspicor legendum aëra: non calo cuiuslibet planetae accipitur, ut Iouis aër et Saturni aër.

¶ Sol atque commissurae absidium. Commissurae sunt uarietatesque et breuitatesque circuli, id est, caput et cauda draconis, in quibus sunt Lunae ac Solis eclipses.

DE ZODIACO CIRCVLO. Cap. XVI.

Zodiacus uel Igmifer, est circulus obliquus, XII. signis constans, per quem errantes stellae feruntur. Ne aliud habitatur in terris, quam quod illi subiaceret,

Plin. lib. 2. cap. 10.
u. 47.
resurgens.

Plin. lib. 2. cap. 10. u. 47.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

reliqua polis squalent. Veneris tantū stella excedit eum binis partibus. Luna quoq; per totam lantudinem eius vagatur, sed omnino non excedens eum. Ab his Mercurij stella laxissime, vt tamen ex duodenis partibus (tot sunt enim latitudines) non amplius octonas pererret; Neq; has æqualiter, sed duas medio ei; & supra quatuor, & infra duas: Sol deinde medio fertur inter duas partes flexuoso Draconum meatu inæqualis. Martis stella quatuor medijs, Iouis media, & supra eam duabus: Saturni, duabus vt sol.

DE DVODECIM SIGNIS. Cap. XVII.

*Aries.
Taurus.
Gemini.
Cancer.
Leo.
Virgo.
Libra.
Scorpius.
Sagittari.
Capricornus.
Aquarius.
Pisces.*

Signa XII. vel à causis annalibus, vel à Gentiliū fabulis nomina sumpserunt. Nam Arietem Martio mensi propter Hammonem Iouem tribuunt: Vnde & in eius simulachro Arietis cornua fingunt. Taurum Aprili, propter eundem Iouē, quod in bouē sit fabulose conuersus. Castorem & Pollucem, Maio, propter insigne virtutis. Porro Cancrum Iunio, quando sol ad inferiora redit: Quia cancer impulsus recto cursu dirigere solet. Leonem quē occidit Hercules, Iulio, propter vim feruoris a designant. Virginem Augusto, quod tūc exhausta caloribus tellus nihil pariat. Libram Septembri, ob æquiratem diei & noctis. Scorpium & sagittarium equinis cruribus deformatum, propter fulmina mensium ipsorum October & Nouem ber accipiūt. Capricornum Decembri, propter capram Iouis nutricem, cuius extrema picipi similia pinguntur, quod huius mensis vltima pluuialia sint. Aquarium Ianuario: Februario pisces ob menses imbriferos tradunt. Singulis autem signis XXX. partes. Terræ vero decades putantur, eo quod sol XXX. diebus & decem semis horis illa percurrat. A medio mensis, id est, XV. Calendarum die semper incipiens.

DE LACTEO CIRCVLO. Cap. XVIII.

Lacteus circulus est figura candidior per medium celi verticem, quem vulgo dicunt ex splendore solis in eo currētis ita fulgere, sed frustra, cum ab illo, nunquam, nisi in parte sagittarij & geminorum tangatur, in quibus candidum circulum lignifer cingit.

SCHOLIA IN CAPVT XVIII.

Lacteus circulus est figura. Descriptio circuli quem Græci galaxiam vocant à candore lacteo. Aristoteles primigema dictione vocat *γαλαξίας*. circulus est vulgo etiam notus, solus namq; ex his quæ sunt in sphaera sensu deprehenditur. Apud poetas via est per quam diæ celum sursum ac deorsum scandunt. Recensentur apud Aristotelem multæ opiniones de huius circuli essentia, de quib; definire aliquid non est huius loci. tātum subiiciam per quæ sydera ducatur, est enim hoc opere precium scire nec inlucundum, ducitur igitur in sphaera à septentrione meridiem uersus per medium signiferum, principium ducens ab septentrionibus, in quo reuertitur per signa & lignorum partes, quæ sequuntur per mediam Cassiopeiam, per dextra Persei, per sinistra Erichonij, & utrunq; eius pedes, deinde per cornua tauri, per omnes pedes geminorum per dextram Orionis, per occiput Canis, deinde per mediam nauim Argo, per imos pedes cetauri per aram, per Scorpionis caudam atq; arcum Sagittarij, per aquilam & telum, hinc per cygnum & Cipei caput usque ad Cassiopeiam unde sumus egressi.

DE CVRSV ET MAGNITVDINE SOLIS.

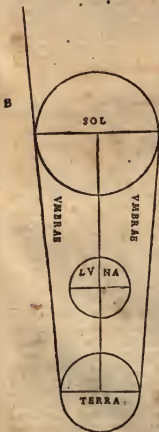
Caput XIX.

Solis ignem dicunt aqua nutriti: multoq; hunc luna ampliorem: Lunam vero terra esse maiorem: vnde & cunctis vnus magnitudinis apparet. Quod enim nobis quasi cubitalis videtur, nimis celsitudinis distantia facit: alioqui maior oriēs Indis, & maior Britannis apparet occidēs: Qui dum natura sit igneus, motu quoq; nimio calorem adauget. Hic cursu variante dies & menses, tēpora diuidit & annos, aëris temperiem accedendo vel recedendo pro temporum ratione dispensat: ne si semper in rēdem moraretur locis, alia calor alia frigus absumeret.

DE NATVRA RERV M LIBER.
DE ECYPSI SOLIS ET LVNAE. CAP. XXI.

A Solem interuentu lunæ, lunamq; terræ obiectu nobis perhibent occultari. Sed solis defectum non nisi nouissima primave fieri luna, quod vocant coitum: Lunæ autem non nisi plena. Non posse autem totum solem adimi terris intercedente luna, si terra maior esset quàm luna. Omnibus autem annis fieri vtriusq; syderis defectus, statis diebus horisq; sub terra: Nec tamen cum superne hiant vbiq; cerni, aliquando propter nubila, sæpius globo terræ obstante conuexitatibus mundi: & lunæ defectum aliquando quinto mense à priori, solis veto septimo fieri. Eandem bis triginta diebus super terras occultari, sed ab alijs, hoc cerni, quondam in quindecim diebus vtrunque sydus defecisse: semel iam mirâ ratione lunam in occasu defecisse, vtroq; super terras conspicuo sydere. Sed ne singulis mensibus eclypsis fieret, latitudo igniferi lunam superius inferiusve transmittit.

SCHEMA DE ECYPSI SOLIS.

SCHOLIA IN CAPVT XXI.

Solem interuentu lunæ. Quæ faciunt ad exactiorem huius capitis explicationem, supra expōsitæ sunt in veteri commentario.

ARGVMENTVM DE CVRSV LVNAE PER SIGNA.
Caput XII.

Luna zodiacum tredecies in duodecim suis conficit mensibus, duobus scilicet diebus, & sex horis, & besse, id est, octo vncijs vnius horæ, per singula signa decurrens. Si ergo vis scire, in quo signo luna versetur, sume lunam quæ volueris computare, vspote XII multiplica per IIII, fiunt XLVIII. Partire per nouem, noui es quiniq; dragies quinq;es. Quinq; ergo signis ex q; luna nata est, exactis quæ haud dubie in eodem quo sol est sydere semper acceditur. In sexto autem signo luna duodecima commoratur: Quod signum remanserit, sex horas signi sequentis noueris esse completas: si duo, duodecim: si tria, decem & octo: si quatuor, diem integrum: si octo, octies senas horas, id est, duos adiectos esse dies. Ex quibus tamen horis per ternam semper signa binas subtrahere memento. Operosum est enim in singulis signis horas minutatim diuidere per vncias. Vnde in præsentī quamuis ad nonas portiones tria remanserint, non horas XVIII, sed XVI sexti signi quoddecima luna complebit: Et hæc quidē luna in prima vel media parte signi cuiuslibet nata, prima est computatio. Siu autem alias, quod primo signo luna accessit vel depserit, vel retinuerit partes, tot sequentibus etiam detrahere vel adscere recorderis: nouem horis in luna pro quinque diebus in sole computatis.

H Vius pagine 1111. sunt figura prima pratizatur mensibus xij. & contra annumque; men-
sem totidem subnotatur signis. Et quoque; elatere etas uniuscuiusq; lune. Ita ut contra primā
& secundam sint xij. lunationum exordia. Quae propter in hac deservuntur etates lineis quae conti-
nētur de cetero sub singulis signis. Et quia semper prima luna occidente Sole, oritur. In secunda
gura quae sequitur xij signa exterius quasi in zodiaco ordinantur. Cumq; per singulos menses sin-
gulorum teneat primordia. Exempli gratia ab uno eorum id est arietate coepi. Et quod formas a pri-
ma usq; ad xij habeat grecis nominibus subnotat quae deficiēdo iterat quoniam eiusdem momenti
deficit quibus crescit. Quod designat etates lune sub singulis descriptis. Sicq; fit ut semper appareat
parvitas versus occidentem, & xij. & superior versus septentrionem & xij. & inferior versus orientem
& xij. & inferior versus meridiem. Deniq; clxxx. partibus id est clxxx. diebus elongatur a sole,
quod demonstrat tertia figura inferior, parte altera longior. Nam a prima paulatim xij. parti-
bus progressa clxxx. partibus decimam quintam erigione scilicet lune determinat. Talisq; mo-
do decima quarta & decima tertia, & reliquae contra se reliquias concordant. Ut tandem neces-
sarianona xij. partibus a sole distet sicut & prima. Totius vero lunaris circuitus summa deprehēdit
tur in cccx. quod ibidem alius ordo denotat, licet desit luna xxx. In quarta figura ubi prepa-
ratio bissexti colligitur, superius anni prescribuntur. Primus scilicet a bissexto, secundus, tertius
& quartus. Contra quos singulos xij. horae deorsum possint, quibus signatur quae eam ingre-
diatur sol: signum ante positum, quod uidelicet calendario, quod supponitur unicuique signo. Denique
horae noctis atramento nigrescunt. Diei horae minio rubet, & quibus tria puncta desuper sunt ipsius
horae tertio puncto in signum notat solis ingressus, quibus nihil inchoat hora, signum introitū. Tri-
ginta numerum praefino singulis horis subieci, & ad ultimum xs. quoniam ab hora, quae ingreditur
xxx. diebus & x. s. horis. in uno quoque; signo sol moratur.

TABVLA MENSIVM AC SIGNORVM.

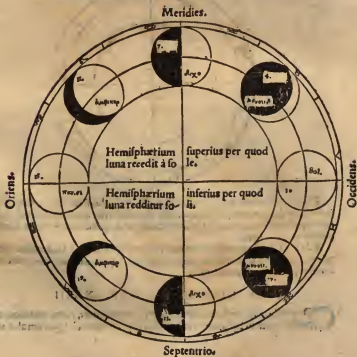
[illegible]

LVNA. xv xvi xvij xvij xix xx xxi xxiij xxiij xxv xxvi xxvij xxvij xxix
 Totius iu-
 neris sup-
 putatio.
 His ad est
 & abest so-
 li.
 LVNA. xv xvi xvij xvij xix xx xxi xxiij xxiij xxv xxvi xxvij xxvij xxix

Præparatio bissexti. Primus. Secundus. Tertius. Quartus. Dies. Horæ.

Aries. xv ca. apri. i xxx D vii xxx D i xxx D vii xxx x s
 Taurus. xv ca. mai. xi xxx D v xxx xi xxx v xxx x s
 Gemini. xii cal. iun. x. xxx D iij xxx x xxx iij xxx x s
 Cancer. xv cal. iul. viii xxx ii xxx viii xxx ii xxx x s
 Leo. xvi ca. au. viii xxx i xxx vii xxx i xxx x s
 Virgo. xvi ca. sep. v xxx xi xxx v xxx xi xxx x s
 Libra. xvi ca. oct. iii xxx x xxx iii xxx x xxx x s
 Scorpio. xvi ca. no. ii xxx viii xxx ii xxx viii xxx x s
 Sagitta. xvi ca. dec. i xxx vii xxx i xxx vii xxx x s
 Capricor. xvij ca. ian. xi xxx v xxx xi xxx v xxx x s
 Aquarius. xvij cal. fe. x xxx iii xxx x xxx iii xxx x s
 Pisces. xv ca. mar. viii xxx ii xxx vii xxx ii xxx x s

Hinc fit bissexti dies. vi vi vi vi

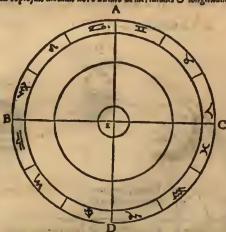
VBI NON SIT ET QVARE. CAP. XXIII.

D Efectus solis & lune vespitinos orientis incolæ nō sentiunt, nec maturitās ad occasum habitātes, obstante globo terrarum. Neq; enim nox aut dies quāvis

eadem toto orbe simul est, oppositu globi noctem aut ambitu diem adserente. Tē-
pore enim Alexandri Magni luna defecit in Arabia hora noctis secunda, eademq;
in Sicilia exoriens. Et solis defectum, qui fuit Ipsanio & Fonteio CONSS. 11. Cal-
Marj, Campania hora diei inter septimam & octauam, Armenia inter decimam &
vudecimam sensit.

SCHOLIA IN CAPVT XXIII.

Obstante globo terrarum. I Est o celi ambitus maximus a. b. c. d., horizon habitantium
orientalem plagam: a. b. d., celum eorum conspectum, inconspectu vero a. c. d. & d., quidem
oriens b. meridies, a. occasus: alius vero horizon (eorū qui occasum uersus partibus XC, hoc est,
quadrante mundi à superiore horizonte remotis) b. c. & celum conspectum b. a. c., inferius autē
celum seu non conspectum b. d. c. & b., quidem oriens, a. meridies, c. uero occidens. igitur eclyp-
sis lune aut solis habitantibus oriētem, fiat in exortu, hoc est, in d., manifestum est eam non posse
uideri ab his quorum horizon est b. c. & b. a. c., celum conspectum. Cum autem eclypsis sit lux a
b, hoc est, in meridiē, his scilicet qui habitant uersus orientem, cernitur eclypsis eadem his qui alte-
rum horizontem habent in exortu, b. enim in hoc horizonte erat exortus. Dum autem eclypsis ui-
detur in puncto a. qui horizontem habent a. d., uident eam in occasu, quorum uero horizon est b.
c. his est in meridiē, quare quē eclypsis sit orientalibus gentibus in meridiē & hora sexta, ea sit oc-
cidentalibus in occasu & hora duodecima, distant enim quadrante mundi hi horizontes, hoc est, se-
mis horis, totus namq; mundus uiginti quatuor horarum spacia continet. Horum facillime erit intelle-
ctus si legantur, quae copiosius dicemus libro ultimo de meridianis & longitudine caeli.

¶ Neque enim nox aut dies quamuis eadē. I Nox quae est umbra terrae semper fit aduer-
so sole, quemadmodum igitur sol mundum ambit ab exortu uersus occasum, sic nox ab occasu pau-
latim discedens subterraneo meatu uersus exortum sequitur, quemadmodum plenius docebitur de
positione & figura terrae.

¶ Et solis defectum qui fuit Ipsanio & Fonteio CONS. I Apud Plinium legitur non
ipsanio, sed vipsanio, suspicor lectionem apud Bedam esse deprauatam. Fuit autem pridie calendas
Mai non tertio, ut apud Bedam legitur.

DE COMETIS. CAP. XXIII.

Cometae sunt stellae flammis crinitae, repente nascentes, regni mutationem, aut
pestilentiam, aut bella, aut ventos, & stusue protendentes. Quarum aliae mouē-

Atur errantium modo, alix immobiles hærent. Omnes ferme sub iplo septentrione, aliqua eius parte non certa, sed maxime incandida, quæ lætæ circuli nomē accepit. Breuissimum quo cerneretur spatium septem dierum adnotatum est, longissimum LXXX. Spargitur interdum & errantium stellis exterisq; crines, sed comete non quam in occulta parte cæli est.

7.11.67.2.2.2.2.
 Comets in
 September
 No. 672 11A

SCHOLIA IN CAPVT XXIIII.

Cometæ sunt stellæ flammis crinitæ. *Quævis autem res novæ dicitur, hoc est, à coma co-*
meta dicitur, significat enim coma latine crinem seu cesariem. Physicorum quidam putant fieri
fortuito igne, & repentinò incendio aeris qui est supra nubes in conspectu ætheris, etenim illeser
videtur esse & est superiorior motu, quæ citiù in occasum rapitur: alij putant esse fulgura in celo perpetua,
sed non videri nisi iusto spatio à sole relicta, quemadmodum & Mercurio accidit & Veneri.

¶ Regni mutationem, aut pestilentiam, aut bella, aut ventos protendentes. ¶ Corporum affectiones animorum motus sepe efficiunt, itaq. fit ut qualitatibus corporum, ex rerum calidum et aeris in fluxu permotis, volantes et sentencie hominū in diuersa conflictia agantur ut cholera exorta, quod Marti tribuit et Cometis: sunt enim huius factionis homines ira et furore exagitatur. Naturale est igitur ut alijs influentijs alia bores afficiant, velim, et anti. Cometa autē qui proxime terras feruntur, validissime corporibus influunt: nā cū faciliates efficiant haustis humoribus, naturā eis quorū sunt pronostica, etiā causā haberi possūt. Siccitates aëris se sequitur et sterilitas et terremotus, pestilentis lues et inundationes et tempestates aëris. ceteraq. huiusmodi.

¶ Quarum alie moventur errantium modo, alie immobiles habent. I. sparguntur eandē aliquando stellis aut fixis aut errantibus, quemadmodum Aristoteles memorie prodidit quia etate evanescit, in stella que est in femore canis maioris, alia sunt libera incerta in uago ære, suorum motus est tardior quàm mundi, propter ætatem, alii supra nubes leniter insequuntur motum veli: huiusmodi omnes sunt infra celum alio tamen loco quàm sunt venti, imbres, aut pluuia.

¶ Sub ipso septentrione. Ratio sumitur à loci eius qualitate, istic enim sol, à quo hęc re
gioremota est, horum ignium materiam dissolvit nec dissipat.

¶ Sed cometes nunquam in occaltura caliparte. J Occalturam partem opinor intelligi
poffe occaltum equinoctialem, hic nemp; medius eſt ſub ſolis itinere ubi rarum conetac u idere eſt.
Vide Ariſtolelem libro primo ^{de meteoris} ~~de meteoris~~. Opera pretiū eſt, iſto loco annotare plura eſſe eorū ge-
nera, quorum diſcrimina ſumuntur à figuris & magnitudine. Cometæ ipſe generaliter quidem ſu-
mitur, interim tamen ſpecialiter, ut apud Ariſtolelem, pro eo, cuius crines quoquo verſum ſpargun-
tur rotunda ſpeciem. Pogiſcæ alię dicuntur, quibus ex inferiore parte in ſpeciem barbæ inba pro-
minet ^{et} enim barbæ eſt. Alię ^{et} in iaculi ſimilitudinem forma tenentur, ſed longiore dirigi-
tur, à græco ^{ἀκμή} quod iaculum ſignificat, & telum miſile minus baſta. Alię breviores ſunt
& ad ſimilitudinem enſis faſtigio tuncrone, hos græci ^{ἐπί} enim eſt enſis, ſunt enim hæc o-
mnium pallidiffimæ, & quodam gladij nodore ſine ulla tridie. Eſt etiam quæ ^{ἀκμή} græci vocant
colore argenteo, à diſco quod notum eſt, alię purbetes dicuntur figura dolorum ^{ἀλγος} enim dolium
ſignificat, in his eamque quidam apparet, quod exterior ora eadē ſenſim in ſummad lucem eua-
neſcat. Eſt etiam ubi coma ad figuræ cornu reflexum ſit, hos græci vocant ^{κερας} æque quod cor-
nu ſignificat. Sunt etiā quæ ab animalibus figuræ & nomina recipiunt, ut Hippæus, ab equo qui bip-
pedi dicitur, hic habet equinæ inbas in orbem ſupra ſe reflexas. Trazi uel birri etiam quidam dicitur
ſpeciem uillorum & inba quadam circundati. Eſt etiam auctore Plinio cometes candidus at gen-
teo crine, ita reſurgens, ut uix contineri liceat, ſpecificæ humanæ dicit eſſe in gen-
te.

DE AERE. CAP. XXV.

A Er est omne quod inani simile vitalem hunc spiritum fundis, infra lunam, volatus auium nubiumque, & tempestatum capax. Vbi etiam potestates aëreæ superna deus deturbat, cum tormento diem iudicii durius tunc damnanda præstolantur. Ex quo hominibus apparentes, aërea sibi corpora meritis similia fumiūt. Nā supra lunam, que aëris ætherisq; confinio currit, omnia pura ac diurnæ lucis sunt plena, cuius vicinia tangere fertur Olympus. A nobis autem per noctem cernuntur

Низ. 6.2. cap. 307.

Olympus.

BEDAE ANGLOSAXONIS

*Aer pro
calo.*

Sydera, ut reliqua lumina è tenebris. Superior vero & serenus aer caelo, inferior autem, qui exhalationibus humidis corpora scit, terræ deputatur: ubi sunt ignis, grandæ, nix, glacies, & spiritus tempestatum, quæ dominum laudare de terrâ iubentur. Sed & ipse aliquando caelum vocatur: videt & Petrus ait caelos in diluvio perussisse, cum aer turbulentus esset conuersus in vndas. Et cæli caelorum dicuntur syderei cæli istorum æreorum, tanquam superiores inferiorum.

SCHOLIA IN CAPVT XXV.

Aer est omne quod inani simile vitalem hunc spiritum fundit. Docent physici statim sub caelo non esse aerem, sed ignem: aeris enim regio supra nubes desinit. Ostendit namque ignes nocturni, quorum alij è caelo in terram excurrentur, alij in directum feruntur occurruntque autem volantes, mundi huius inferioris supremam partem, qua lunam attingit totam esse incensam, tum quod calida suprema quæque petunt, deinde quod uniuersum illud à nubibus, usque ad æthereis confinium, una cum mundo celerrime ad occasum rapiatur: Et enim motus dissolvens materiam, incendiam facit: quod itaque est sub luna, nolunt esse aerem supra naturam suam calefactum, ex motione ætheris. Verum hic aer atque flamma est, neque ulla materia que lucem præbere potest, ut prænata aut huiusmodi aliquid. Flamma enim secundum ignis materiam ualens est, in quam caloris nimis exerceat: sed inane quiddam seruandum ueluti in hypocaustis, fornacibus, reliquisque caldarijs quibus ignis subiicitur: in quibus quidem flamma nulli, uerum talis feruor, ut si stappa aut similis pulvis in eum locum forte incidat, statim inflammetur. itaque interuallum hoc usque ad lunam non uno corpore seu elemento deus impleuit, ut elementorum inter se esset rectus ordo, atque cõueniens proportio.

Nam supra lunam omnia pura ac diurnæ lucis sunt plena. Supra ostensum est umbram terræ, quæ uocatur nox, non alius quam luna est, peruenire: forma enim eius umbra pyramidis similis est, cuius conus seu uertex intra calidam desinit: adeo sol omnia largissimo lumine collustrat, neque in caelo ulla nox aut obscuritas, sed tantum apud mortales, ut nostræ nos mortalitatis memoriam reddat.

Cuius vicina tangere fertur Olympus. Nota sunt quæ de Olympo traduntur fabulis similiora. Est autem mons cuius hoc loco memio sit, in Macedonia iuxta Larissam, alius non pariter celebritate est in Pbrigia, dicitur autem ^{Thymbris} ut Graeci quasi ^{Thymbris} id est, totus lucidus. Est huius loci, quod à grecis poetis apponatur ei ^{Thymbris}, quod nocte scilicet caret, sole enim iam dudum sub horizonte merso, in uertice adhuc dies est, usque ad secundam noctis uigiliam, ac matutino tempore paribus horis, præluet uleis campetribus.

A nobis autem per noctem. Quomodo fieri potest, ut clero die ex profundis tenebris seu puteis caterisque similis altitudinis cauernis, sydera cernantur in lumine, circumfusi uidelicet tenebris hebetatio pari modo nocte in caelo intuemur stellas in regione quidem lucis, sed tenebris circumfusi, quod si supra lune globum consistereamus, præ solis lumine nulla in caelo infra, aut supra stella cerneretur.

DE VENTIS. CAP. XXVI.

*Clemens
hic Alexan-
drinus fuit*

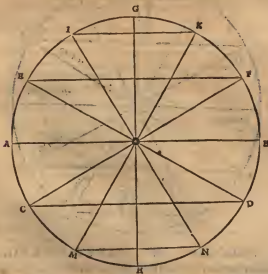
Ventus est aer commotus & agitur, sicut flabello breui potest approbari, nec aliud intelligitur quam flatus aeris: qui ut Clemens ait, ex quibusdam montibus excelsis, uelut compressus & coangustatus, ordinatione dei cogitur & exprimitur in ventos, ad excitandos fructus, & stusque temperandos. Porro diuersis autem partibus cæli nomina diuersa sortitur.

SCHOLIA IN CAPVT XXVI.

Ventus est aer commotus & agitur, sicut flabello breui potest approbari. Ventorum generationem tradit ex opinione Stoicorum. Putant enim Stoici aerem, nubes, uentos, imbres, materia atque subiecto esse eadem, sed differre tantum pro diuersis naturæ effectibus, motum enim aerem & ueluti percussum aut conuersum esse uentos, uentem constantem sine motione transsistere atque imbres efflicere: ceterum illud ut frigidum commotionem, Aristoteles reprehendit.

A die. Reddēda namq; erat ratio, quē nature vis aerē hoc passio undelibet impellat: ipse ne partes us-
luti oriēs aut septētrio, hoc molo aerē trūdūt, & si sic sit, eū per intervalla statū exciētūr & nō
potius sint perpetui. Sunt aliq; putantes hos spiritus esse quasi terrę anhelitum: quem admodum an-
tra & causa terrarum sine statu non sunt: Ad eandem sententiam inferri potest commentum poetę
in primo Aeneidos in descriptione ventorum, sic enim habet: Conuersa euspide montē impuist in la-
tus, illi uelut agmine facto. Quę data porta ruunt ac terras murmure perflant.

¶ Pro duetis aut partibus cęli uoia diuersa sortitur. Ordo & nota uentorum ex di-
uersis partibus horizontis sumuntur, sunt enim notę precipue 4. & in summa 12. quas scriptores
cōmuni cōsensu acceperūt, qui enim plures faciūt quā 12. nauticam magis sequuntur, quā physi-
ceas, quāq; apud ueteres ne plures quidem quā quatuor positos scimus, sed ut tota hęc res clare
d. probēdat, descriptionibus agemus. Sit itaq; horizon circulus, qui mundi partem conspiciam ab
incōspecta diuidit, quem cernimus sub aperto celo rotūdo ambitu super terrā. Sit i hoc circulo no-
ta, unde sol die equinoctiali exoritur, **A**: hinc ducatur linea in aduersam partem cuius terminus est
B occasus equinoctialis, per hanc ducatur linea à dextris ad sinistram, suq; dextra pars **H**, meridi-
em ostendens, sinistra **G** septentrionem, ex his duobus limitibus inuicem sese secantibus in centro ad
angulos normales, statim 4. loca emergūt in horizōte precipua, deinde ducāt alia linea sinistior
sum ab **E** uersus **C** quorum **F** ostendit exortum solstitialem. Post orientis enim notam sol estate ori-
tur uersus septentrionem, **C** autē occasum hybernū, hunc limitem secet alius ab **D** uersus **E**, quo-
rum **D** orientem hybernū, **E** uero occidentem ex aduerso ostendit aestiuū, sunt itaq; ex quatuor
his limitibus octo notę: sit in super alia nota media inter septentrionem & exortum, hoc est. circuli
arctici cōtra **A**u **K**: ab hac per centrū circuli agatur linea in cōtrariū, sitq; terminus **M**, hic eodē in-
teruallo distabit à meridie uersus exortum, quo prior ab oriente equinoctiali uersus septentrionem,
alia deinde linea medio loco inter septentrionem & occasum aestiuū à puncto **I** in contrarium si-
gnū **N**. Manifestum est igitur, ex tribus exortibus & totidē occasibus fieri sex notas quas signāt
B tres dimittentes seu diametri, tum à meridie septimam ab septentrione octauam, quam ostendit qua-
ta diameter, tum à binis contactibus angustioris lineę iuxta **G** & alterius iuxta **H** adijei reliquos
quatuor, ut in summa sint duodecim notę in horizōte ex solis determinatione partim, & ex cōtra-
dū arctici & antearctici cum horizōte, quem aduodum subiectū scēma demonstrat.

BEDAE ANGLOSAXONIS

Quing; sunt in hoc circulo lineae parallele, id est, equidistantes. K arcticum significat sequens exortum hybernium & aestiuum, tertius exortum & occasum uerum, hoc est æquinoctiale, quartus occasum hybernium & aestiuum, quintus antarcticum, sextus nulli parallelus est, secas enim antedictas lineas, quomodo igitur in horis designatione ex parallelorum terminis fiant diametri (ex quibus uenti sibi mutuo contrarij flant, superius ex descriptione apparet.

ORDO VENTORVM. CAP. XXVII.

Ventorum quatuor cardinales sunt, quorum primus septentrio, qui & Aparctias dicitur, fiat rectus ab axe, faciens frigora & nubes: Hinc dexter Circius, qui & Thrascias, faciens niues & grandines. A sinistris aquilo, qui & boreas, nubes constringens. Secundus cardinalis Subsolanus, qui & Apeliotes, abortu intonans folijs, temperatus: Cuius à dextris Vulturius, qui & Cecias, cuncta desiccans: A sinistris Eurus, nubes generans. Tertius cardinalis Auster, qui & Notus, temperatus, humidus, calidus, atque fulmineus: Huic à dextris Euroauster, calidus: A sinistris Euronotus, temperatus, calidus. Venti australes quia ex humili flant, maiores in mari tempestates faciunt, quàm septentrionales. Ideoq; post austros fiunt noxij præcipue terræmotus. Quartus cardinalis Zephyrus, qui & Fauonius, hyemem resoluens, floresq; producens: Cui dexter Africus, qui & Libs, tēpestuosus, tonitrua generans: & fulmina: A sinistris Corus, qui & Argestes, in Oriente nubila, in India faciens serena. Sunt etiam aliquidam peculiare quibusq; gentibus venti, non ultra certum producentes terminum, ut Atheniensibus Scyron, paulum ab Argeste deflexus. Narbonensibus Circius, qui nec ad Viennam quidem eiusdem provincie peruenit urbem. Duo sunt autem extra hos, utiq; spiritus magis quàm venti, aura & altanus: Aura enim est lenis motus aeris in terra: Altanus in pelago.

SCHOLIA IN CAPVT XXVII.

Ventorum quatuor cardinales sunt. Cardinales dicuntur quo ex quatuor mundi principalibus partibus quas designant duo limites secantes finitorem in quatuor quadrantes, cum his qua

Altior reliqui oēs sic agunt ut eius factiones esse dicantur, quos enim dextraq; sinistraq; habet septē-
trio, septentrionales dicuntur, quemadmodū in reliquis sit: quin & uernacula lingua quatuor di-
taxat simplicibus utimur uentorum nominibus, medios enim ab extremorum cōpositione efferimus,
ueteres quoque non plures fecerunt: uide Strabonem primo libro Cosmographie. Quomodo au-
tem per horizontem collocetur, & à quibus partibus emergat, non quos uicinos & cōtarios ha-
bent ex antegresso schemate manifestū est. Quod quidem sic disponitur, ut eius exortus exortui in
mundo respondeat, quo posito facilius erit deprehendere quolibet momento, quis sit uentus.

¶ Hinc à dextris Euroauster. ¶ Euroauster & Euronotus synonymi sunt, ^{ut} enim au-
strum significat. Impropriè itaque Beda accipit Euronotum pro phœnicia, sic enim græci hunc uo-
cant, quem à sinistris auster, Græcie namque ex ea mundi parte stat in qua phœnicia est, id est, iudea:
Dextrum autem & sinistram accipienda sunt, si pectore sit auersus ab eo uento, cui aliquis dicitur es-
se dexter aut sinister.

¶ A sinistris Corus qui & Argestis in oriente nubila. ¶ Suspicio hunc locum esse de-
prauatum. India enim est in exortu, uide igitur legendum ne sit, loco orientis occidens. Aristoteles
namq; auctor est, uentum esse uiuosum ac pluuium, quod haud dubie de occidētibz intelligendum
est, si spectemus India situm.

¶ Narbonensibus Circius. ¶ Vide præter Plinium, Gellium etiam libro secundo e capite duo
decimo. Marcus Cato hunc uentum non Circium appellat in libris Originum, sed Cercium.

¶ Altanus in pelago. ¶ Vitruuius libro primo de Architectura, Altanum uocat eum qui pro-
xime meridiem paululum inclinans ad occasum, hoc est, medio loco in austrum & uibanotum, nam
uentos facit uiginti quatuor, natus opinor seculus.

DE TONITRVO. Caput XXVIII.

BTonitrua dicunt ex fragore nubium generari, cum spiritus ventorum earum
sinu concepti, sese ibidem versando pererrantes, & uirtutis suæ mobilitate in
quamlibet partem uolenter erumpentes, magno concrepent murmure, uisitat & xi-
liensium de stabulis quadrigarum, vel uelica, quæ licet parua, magnum tamen so-
nitum disposita emittit.

SCHOLIA IN CAPVT XXVIII.

Tonitrua dicunt ex fragore nubium geuerari. ¶ Variæ sunt de tonitru apud phys-
icos opiniones, alij aiunt ignem ex caelo in nubes lapsum stridorē efficere, uelut e candens ser-
uum dum mergitur. Aristoteles putat fieri spirituum motione, qui se fortiore conatu è nubibus ex-
plicat. Beda hoc loco L. ucretij opinionem recensere uidetur, cuius uersus adseribam.

Principio tonitru quatiuntur cœula cœli.

Propterea quia concurrunt sublimē uolantes.

Aetheriæ nubes contra pugnantibus uentis.

Nec sit euius sonitus e cell de parte serena.

Verum ubicunq; magis densio sunt agmine nubes.

Tam magis hinc magno fremitus sit murmure sæpe

Præterea neq; tam con denso corpore nubes.

Esse queunt, quam sunt lapides ac ignea, neq; autem

Tam tenues, quam sunt nebule fumiq; uolantes.

Nam cadere abrupto deberent pondere pressæ.

Vt lapides, aut ut fumus conflare nequiret.

Nec cohibere niues gelidas, & graninis imbres.

Dant etiam sonitum patuli super æquora mundi.

Hoc etiam passio tonitru concussa uidentur.

Omnia sæpe graui tremere & diuisa repente.

Maxima dissiluisse capitis moenia mundi.

BEDAE ANGLOSAXONIS

¶ Vel vesicae quae licet parua sit magnum tamen sonum, dissipata emittit. J. 11. C
hoc simile ex Lucretij physico sumptum de tonitru, quoloco sic habet.
 Cum subito natiui uenti collecta procella.
 Nubibus intorsit sese, conclusaq; ibidem.
 Turbine versanti magis, ac magis undiq; nubem.
 Cogit uti fiat spisso caua corpore circum.
 Post ubi comouit uis eius & impetus aeer.
 Tum per terricrepro sonitu dat missa fragorem.
 Nec mirum cum plena anima uesicula parua.
 Sape ita dat pariter sonitum dissipata repente.

DE FULMINIBVS. Caput XXIX.

Flumina nubium attritu nasci in modum silicium collisorum, concurrente simul & tonitruo: sed sonitum tardius ad aures, quam fulgorem ad oculos penetrare. Nam omnium rerum collisio ignem creat. Quidam dicunt, dum aer in se vaporaliter aquam de imis, & ignem caumaliter de superioribus trahat, ipsis confluentibus horridos tonitruorum crepitus gigni: & si ignis uicerit, obesse fructibus: si aqua, prodesse. Ideo autem fulminis ignem vim habere maiorem ad penetrandum, quia subtilioribus elementis factus est, quam qui nobis in usu est.

SCHOLIA IN CAPVT XXIX.

Sed sonitum tardius ad aures, quam fulgorem ad oculos penetrare. D
Signe fieri certum est, collisione enim facta statim incendium emicat, quod uero cernatur citius fulgetrum quam tonitruum audiatur, non est alia ratio, nisi quod lux ocyor est plaga. Lumen enim repete & sine successione aerem illustrat, quae admodum lucerna loco tenebroso illata, statim omnia plena sunt luce, ad quaecumq; loca radius ignis peruenire potest: at sonus qui sit aeris motione tantquam lapide immisso in aquam stagnantem, quoq; uersum a centro exeunt innumerabiles circinationes paulatim ad terram peruenientes, unde Aristoteles libro secundo de anima.

¶ Et ignem caumaliter de superioribus trahat. ¶ Caumaliter aduerbiu traxit a gra-ro nescio quod calorem & aestum significat.

¶ Ideo autem fulminis ignem vim habere maiorem ad penetrandum. ¶ Plura sunt fulminum genera, primum humidum quod non urit quidem, sed infuscatur, id ab Aristotele pso locen cognominatur. Sicca alia sunt non urentia etiam, sed dissipantia. Tertium est quod a poetis, ut Aristoteles inquit dicitur. Plinius uidetur interpretari clarum: mirifica naturae, quod dolia exbauurit intactis operimentis, nec nullo signo alio relicto. Aurum, et, argentum intus liquatur, saeculis illis nullo modo ambustis, & Martia grauida ista fulmine partu exanimato, ipsa uixit citra uilum aliud incommodum.

VBI NON SINT ET QVARE. Caput XXX.

*¶ H*yme & aestate rara fulmina dicunt: Quia hyeme gelidus aer quicquid accipit ignei vaporis extinguit. Aestate calidi vaporis raro tenuescit densantur in nubes, siue quibus non fulgurat. Quae ratio Scythiam Aegyptumq; praemuniat a fulmine: cui subiaceat Italia, ubi mitiore hyeme & aestate nimborum semper quodammodo uernat vel autumat.

SCHOLIA IN CAPVT XXX.

¶ Hyeme & aestate rara fulmina dicunt. ¶ Vniuersa haec fere ad uerbum ex Plinio desumpta sunt.

DE ARCV. Caput XXXI.

Arcus in aere quadricolor, ex sole a duerso nubibusq; formatur, dum radius solis immixtus cauae nubi, repulsa acie in solem refringitur, instar ceræ imaginē

Annuli reddentis. Qui de cælo igneus, de aquis purpureum, de aëre hiacynthinum, de terra gramineum trahit calorem. Rarius autem æstate quàm hyeme, & raro noctibus, nec nisi in plenilunio cernitur, vtpote de luna refulgens.

SCHOLIA IN CAPVT XXVI.

Arcus in aëre quadricolor. Aristoteles in Meteoris libro III. trium duntaxat quorū rationem reddit, colorum meminuit.

¶ Et raro noctibus. Cernitur & nocturna iris, sed raro: Aristoteles ætate sua intra sexaginta annos, semel noctū visam, nec unquam nisi luna decima quinta dum plena est.

DE NVBIBVS. Caput XXXII.

Nvbes coacto guttatim aëre conglobantur, qui fumali leuitate vapores aquarum de terra marique sustollens, quandiu in minutissimis stillis consistunt, sua vi suspendit in altum, qua vel solis igne decocti, vel aëris itinere mutati decrefunt: vt marinam aquam humo, vel dulcem marinis herbis infundentes, in contrarium solemus transferre saporem.

SCHOLIA IN CAPVT XXXII.

Nvbes coacto guttatim aëre conglobantur, qui fumali leuitate. Tradunt physici, loca per quæ imbres suspensæ seruntur, frigida esse per antiparistias, qua proprietate natura fit, ut hyberno tempore putei ac subterranea loca tepeant, æstivo autem frigida sint. Igitur dum tepore solis continguntur maria, lacus & stagna, exhauriuntur vapores & vi caloris tolluntur in sublimitatem nubium, hi propter frigus densantur in nubes, quæ humore nondum sese conglomerante sua se vi & quadam inanitate istuc sese sustinent: primum igitur propter humoris breuitatem non decidunt, ubi autem è nube congestus sit humor, propter pondus sese sustinere nequit, sed denno ad terram fertur.

DE IMBRIBVS. Caput XXXIII.

Imbres ex nubium concreti guttulis, dum in maiores stillas coeunt, aëris amplius non ferente natura, nunc vento impellente, nunc sole dissolvente, pluuiatiter ad terras dilabuntur. Sed pluuias vocamus lentes & iuges: Nimbos autem repenti nos & præcipientes.

SCHOLIA IN CAPVT XXXIII.

Sed pluuias vocamus lentos & iuges. Pluvia generale nomen aquarum omnium celestium est, ros enim sublimi non fit, nec pluvia dicitur. Nimbi repentinii sunt, & præcipientes: hos Aristoteles vocat ἀέθριον: aliud genus est minutissimis guttis, densis tamen atque instar rosis cadens, quod idem author φινίς, imber autem est moderatus neq; torulentus neq; præceps.

DE GRANDINE. Cap. XXXIII.

Grandinis lapilli ex stillis pluuix, frigoris & venti vigore congelati, in aëre coagulantur, sed citius niue soluuntur, & interdiu sæpius quàm nocte decidunt.

SCHOLIA IN CAPVT XXXIII.

Grandinis lapilli ex stillis pluuix. Grando differt à niue modo, loco, & tempore, & enim nix modice concreta est flocci instar, aut tosti salis grando in solidam glaciem. Nix fit in nubibus: grando in inferiore loco: pluvia namque inter cadendum propter repentinam mutationem calidi & frigidi congelatur antiparistias, unde montes niuosi sunt, sed sine grandine, inferiore loco enim fit, sit deniq; nix frigidis locis temporibusq; at grando temperatis.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

¶ Sed citius niue soluantur. ¶ Qæcunq; antiperistasi sunt, statim redeunt ad naturam, C
 quæ causa est, ut grando statim solvatur.

¶ Et interdum sæpius q̃ nocte decidunt. ¶ Noctes propter absentiæ solis frigide sunt, at
 grandinis sunt dum gelidus humor tepido aere excipitur.

DE NIVE. Cap. XXXV.

Nives aquarum vapore, necdum densato in guttas, sed gelu præripiente for-
 mantur, quas in alto mari non cadere perhibent.

SIGNA TEMPESTATVM VEL SERENITATIS.

Caput XXXVI.

SOL in ortu suo maculosus, vel sub nube latens, pluuium diem præfigit. Si rube-
 at, syncerum: si palliat, tempestuosum: si concavus videtur, ita vt in medio ful-
 ges radios ad austrum & aquilonem emittat, tempestatem humidam & ventosam:
 Si pallidus in ni nigras nubes occidat, aquilonem ventum. Cælum si vespere rubeat,
 serenum diem: si mane, tempestuosum significat. Ab aquilone fulgur, & ab euro to-
 nitrus tempestatem, & ab austro flatus ælium portendit. Luna quarta si rubeat quasi
 aurum, ventos ostendit: Si summo in corniculo maculis nigrescit, pluuium mensis
 exordium: Si in medio, plenilunium serenum. Item cum aqua in nocturna nauiga-
 tione scintillat remos, tempestas erit. Et cum Delphini viridis sæpius exiliit, quo
 illi feruntur, inde ventus exurget, & vnde nubes discusse cælum aperiant.

SCHOLIA IN Cap. XXXVI.

SOL in ortu suo maculosus. ¶ Pertinent etiam ad terræ naturam, tempestatum per progno-
 stica consideratio, utilis in agris rem agentibus, quæ non à sole ac luna rebusq; celestibus tan-
 tum, quanquā ab his potissimum, lumitur: sed ab animalibus, tum etiā rebus vitæ earentibus. Purus
 oriens & non feruens, quædam. Immo lum à Plinio scriptum est serenum diem nunciat. Sol si pallidus
 hybernæ grandinæ, si serenæ occidit, ac rursus pridie serenæ oritur, prælagium indubitate se-
 renitatis.

¶ Vel sub nube latens. ¶ Præsertim si ueluti trabs superiori è loco solis globo immineat, ac
 eadem mox condatur.

¶ Si rubeat syncerum. ¶ Si ante exortum nubes rubeant uenti erunt, si cum his nigrae co-
 pulentur, miscentur uenti imbris, si occidens. Et rursus mane oriens rubeat, pluuias prælagit, ac
 si nubes circa occidentem rubeant, serenum fore eum, qui sequetur.

¶ Si pallidus in nigras nubes, aquilonem ventum. ¶ Si à solis exortu nubes dextra ac
 sinistra dispelluntur, prælagium est uentorum eum imbris. Aspera uero tempestas, si eum pluuia
 occidit.

¶ Luna quarta si rubeat. ¶ Quarta luna maxime in prælagijs observatur, si splendens ac pu-
 ro nitore fullerit, serenitatem, si rubicunda uentos, si nigra pluuias: pari modo observatur sextima,
 quintima, & nonidæ rursus quintima, deinde sextima, hinc auulsa, & postremo silens: id est
 prima, quarta, septima, undecima, decima quinta, decima nona, uigesima tertia, uigesima septima
 & interituum.

DE PESTILENTIA. Cap. VXXVII.

Pestilentia nascitur aëre uel siccitatis, uel caloris, uel pluuiarum intemperantia
 pro meritis hominum corrupto: qui spirando uel edendo perceptus, luem mor-
 tumq; generat. Vnde sæpius omne tempus ætatis in procellas turbinesq; brumæ
 ueni conspicimus. Sed hæc cum suo tempore uenerint, tempestates: cum uero
 alias, prodigia uel signa dicuntur.

SCHOLIA IN CAPVT XXXVII.

Pestilentia nascitur aëre vel siccitatis, vel caloris, vel pluuiarum intemperātia. Pestilentia unde nascatur, quemadmodum & alij euentus rerum naturalium, etiam à physiciis queritur, quanquā tota hæc disputatio ad medicos adijcienda sit, existimāt multi uenenofo halitu ex terra coorto, quem sol dum uenenum seruet, in aëra adducit, qui longe lateq; hoc ueneno infectus (inficitur enim unus omnium & facillime & maxime) uicissim corpora non hominum modo, sed & quadrupedum & auium etiam hoc afflatu inficit, itaq; ad solem quem alias tamen medicum faciūt poete, huius luis causam referunt, uocantq; Apollinem à greco *ἀπολλύναι*, quod perdere significat. Sunt de hac re non inegantes nec iniucundi uersiculi Lucretij poete in primis uetusti, quos adseribem, conueniunt enim cum hac sententia Bedæ.

E LIBRO SEXTO.

Nunc, ratio qua sit morbis, aut undere pente
Mortiferam possit cladem conflare coorta
Morbida uis hominum generi, pecudumq; caternis
Expediam, primum multarum semina rerum
Esse supra docui quæ sint uitalia nobis
Et contra, qua sint morbo mortiq; necesse est
Multa uolare, ea cum casu sunt sorte coorta
Et perturbantur calum sit morbidus aer
Atq; ea uis omnis morborum pestilentiasq;
Aut extrinsecus, ut nubes, nebulaq; superne
Per calum ueniunt, aut ipsa sepe coorta
De terra surgunt, ubi putorem humida nasci est
Intempestiuus pluuijsq; & solibus ista
Nonne uidet etiam celi nouitate & aquarum
Tentari, procul à patria, quicunq; domoq;
Adueniunt, ideo quia longe discrepant res
Nam quid Britannis celum differre putamus
Et quid in Aegypto est qua mundi claudicat axis
Quidni quod in Ponto est, differri, & gadibus, atq;
Vsq; ad nigra uirum percoctaq; secla calore
Qua cum quatuor inter se diuersa uidemus
Quatuor à uentis & celi partibus esse
Tum color, & facies hominum distare uidetur
Largiter & morbi generatim secla tenere.

DE NATVRA AQVARVM DVPLICI.

Cap. XXXVIII.

Aquarum duplici natura formantur & reformantur omnia quæ cernuntur in terra: Nam falsa in mari conuenientes mortalibus fructus nutriunt in terris, & aere: Dulces aptius alendis fructibus, sitiq; sedandæ congruunt. Sed quæ harum naturalis sit queritur. Vtraq; autem deprehenditur, dum in alterutrum refundi, hæc per marinorum holerum cineres, illa per humum diffusa queant. Maris uero fustibus crebris terrarum spacia distinguuntur, ut & gentium terminos intercludat, & alternis opibus omnes prouincias per commercia diuent.

SCHOLIA IN caput XXXVIII.

Aquarum duplici natura formantur & reformantur omnia quæ generantur in terra. sequitur opinionem uetustissimam Thalio Nileij qui numerat inter septem sapi-

entes: Hic ut Aristoteles loquitur humorem *nitratum* esse scripsit rerum omnium que sunt & que nascuntur in calo & in terra, cū quo fabula consentit Homeri de Oceano patre Iliados X. Hic igitur alijs omnibus sub terra affunditur maribus, primū in ternis, ueluti à Plinio dictum est Oceanū in terna maria allatrare: hic reliquibus omnibus generibus aquarum materiam suppeditat: at res alut deposita erasit & auferit, dum per arenas colatur hoc est, ut ita dicā cribretur, unde fit ut omnibus dulces aquas reddat. Sunt enim flumina dulcia, unde non modo agri & stirpes aluntur, sed animalibus quoque potus fit, quapropter græce dicta sunt *nitrata* à potando flumina & apud poetas pocula, quod eandem rationem respicit.

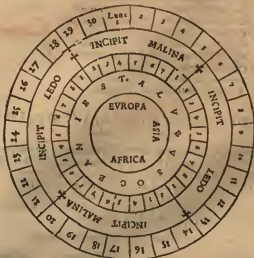
¶ Maris veto fructibus. Majores regiones maribus distinguuntur: minores fluminibus ut qui ad extras regiones penetrat maria transmittit, unde litteræ & studia transmarina apud Hieronymum, pro Atheniensium & philosophorum apud eos schola. Et apud prophetam ex spiritu dei maria laudantur ulu navigationis & commerciorum intra sese. Vtrum uero mare sit & an naturaliter falsa, tum de fluminiū origine, uide Aristotelem libro primo *top. met. sup.*

DE AESTV OCEANI.

Cap. XXXIX.

A Estus oceani lunam sequitur, tanquam eius aspiratione errorum trahatur, eiusque impulsu retracto refundatur: q̄ quotidie bis adfluere & remeare, vnius semper horæ dodrante & semiuncia transmissa videtur, eiusque omnis cursus in Ledones & Malinas, id est, in minores æstus diuiditur & maiores. Sed Ledon à quinta & viceſima luna inchoās, quot horis occurrit, tot & recurrit. Malina autem à XIII. & à XXVIII. incipiens, citius in accessu, sed tardior in recessu, septem diebus: & quindecim horis perseuerat. In medio sui semper lunam primam & decimam quintam ostendens, & per æquinoctia vel solstitia solito validius exarsuans, per octonos autem annos ad principia motus, & paria incrementa certissimo lunæ reuocantur ambitu: illa semper æquilonia tenente mitiores, quàm cum in austris digressa propiore nisu vim suam exercet.

DE CONCORDIA MARIS ET LVNAE.

Figuram hanc interpretatur sequens scriptum.

A Ita rote pertinet ad concordiam maris & luna, quæ sic concordat maxima est, ut Beda dicit in lib. tertio de temporibus. Nam æstus Oceani cotidie bis uenire & remeare perhibetur, in octo scilicet & oceanus luna. Alesus autem ipsi in ledonas & malinas diuiduntur, id est in minores ac maiores æstus. Malina enim à maiore luna & ledona quasi lesa dicitur unde. Qui accessus quando incipiant, uel quantum tempori teneant, signatum est in figura. Nam interior rotula trium partium mundi habet nomina. Spatium quod extra hanc est aeris terram nudi, cingentis, stipum gestat: unde & uentorum per aerem flammium nomina habet. Exterior sane rota ætates lune habet à prima usque ad tricesimam. Subter hanc quæ est linea circularis angustior continens aqua, signum ficit Oceanum qui totum orbem circuit. At infra hanc ducta linea numerum edinet diernum, quibus accedant uel recedant præfati æstus. Unde semper contra primum numerum est sortis signatum quota luna incipiat, quique eorundem accessuum ad maline uel ledonæ exortum.

ALIVD SCHOLIUM.

Superior commentarius recentioris est cuiusdam, quem illa antegressæ expositiones quemadmodum facile colligitur sum ex sermonis habitu, tum ex tractatione ledon uel ledonæ & malinæ peregrinarum uocum, nos tamen schema & commentarium ut inuenimus in exemplari scripto extendendum dedimus. Quod uero ad æstus attinet, (est enim hoc propter Ptolemæi Cosmographias atque propter physica annotandum non esse ubilibet, nec loca eadem semper obtinere æstus. Est enim causa quædam ignea & occulta, quæ unde sic impelluntur, maxime in faucibus littorum, quæ usu longioris temporis sic euascent, ueluti in arboribus, & animalibus uitalis negetatio panletum emoritur. Hinc est quod quædam uetrum obseruata pro falsis atque incomptis habeantur: quemadmodum Ptolemæus in hystore Britanico, plures recenset quam hodie in his littoribus inueniuntur, tum quæ de memorabili illo æstu inter Atticam & Euboeam (quem Euripum uocant Græci) lōge aliter res deprehenditur nunc, atque à ueteribus memoriæ mandatum est. In Ptolemæi tabulis, quia interpretes græcam dictionem non uertit (quod tamen conuolte fieri potuisset) græcæ dictionis ignarus eo loci oppidum eius nominis positum arbitratur. Aristoteles auctor est (quoniam à quibusdam dem scribatur eum doloris impatientia uictum, quod in Euripo reciprocationis causam inuenire nequirit, in mare hoc præcipitem sese dedisse, adiecta causa mortis, quem ipsi uerbis prodidit: Aristoteles Euripum capere nequirit, at ipse capiet Aristotelem) hanc reciprocationis uenire ex occultis flatibus, qui ære in cunctatibus horum locorum constructio, expellunt. Fieri enim putat maxime in locis angustis, & ubi littora ex aduerso facho concursu, fretum efficiunt. Nam in locis angustia motus primum & maxime deprehenditur, qui in uago pelago propter latitudinem in immensum spargitur ac sic euascent. Vide Aristotelem libro secundo Meteorologia.

¶ Et per æquinoctia uel solstitia solito validius æstuant. Et hoc naturaliter est, quandoquidem quod Aristoteles quoque scriptum reliquit, hæc temporum permutationis æra communis propter uolentia sydera, quæ sunt in Ariete & in Orione. Vide rursum Aristotelem libro secundo Meteoron.

CVR MARE NON CRESCAT. Cap. XL.

Quod mare fluuiorum accursu non augetur, dicunt naturaliter salis vadis fluentium dulce consumi, uel uentis aut uapore solis abripi, ut in lacis lacunisq; proimus, in breui memento deficcatis, uel etiā occulto meatu in suos resuere fontes, & solito per suos amnes gressu recurrere: marinis autem aquis dulces superflui di, utpote leuiore: ipsas uero ut grauioris naturæ, magis sustinere superfluas.

SCHOLIUM IN CAPVT XL.

¶ Salis vadis fluentium dulce consumi. Scilicet pro calore, quod id est cineres efficit.

¶ Vapore solis absumi. In hac sententia est Aristotelis lib. II. Meteorologia.

¶ Lacis lacunisq; id est lacubus, utroque enim modo dicitur. Est hoc uidere in paludibus, quæ hyerno imbre stagnantes, æstate à sole deficcantur.

¶ Vel etiam occulto meatu in suos resuere fontes. Quemadmodum scriptum est in Ecclesiaste: Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat. Ad locum enim unde exeunt flumina reuertuntur, ut iterum fluant.

CVR SIT AMARVM. Cap. XLI.

Mare idcirco dicunt salium permanere, tot fluminibus ac pluuijs irrigati, &

DE NATVRA RERV M LIBER.
AQVIS TERRAM NACTL Cap. XLIII.

23

A Qua creator orbem medio ambitu præcinxit, quæ ex omni parte in centrum terræ vergeret, vt interiora nitens decidere non posset: vt cum terra arida & sicca constare per se ac sine humore nequiret: nec rursus stare aqua, nisi sustinente terra, mutuo amplexu iungerentur, hac sinus pandente, illa vero permeante totam intra, extra, supra, infra, venis vt vinculis discurrentibus, atq; etiam in lummis iugis erumpente.

SCHOLIA IN CAPVT XLIII.

Quæ sequuntur sic in veteri commentario inuenimus, quæ quoniam erudita sunt, & ab eruditis scriptoribus sumpta, non existimabam esse omitenda.

SEPTENTRIO.

MERIDIES.

Refusio Oceani per orbem quartæ partis totius terræ.

Zona terræ perusta, quam undiq; sursum ac deorsum circumfluit Oceanus. Qui à suis duabus extremitatibus oriente scilicet & occidente, in septentrionem & austrum refunditur. Quæ refusione reumata, id est ebullitionis maris fieri videtur.

Omnis terra quæ colit à nobis parua quedam est insula, quia & singule de quatuor habitati-
onibus, parue quedam efficiuntur insule, oceano bis eas ut videtis ambiente, ex quo omnia ma-
ria orta pro adiacentibus regionibus sumunt sibi nomina. Nam si adten- das superficiem nostræ insu-
le, alteram e contra deorsum potes intelligere: & rursus trans zonam torridam debes intelligere
superiorem & inferiorem insulam habitabilem.

TERRAE POSITIO.

Terra fundata est super stabilitatem suam: Abyssus sicut pallium amictus eius.
Sicut enim ignium sedes non est nisi in ignibus aquarum nisi in aquis, spiritus
nui in spiritu: sic & terræ + ardescuntibus cunctis in se locus non est, natura cohiben- + arcescen-
te, & quo cadat negante. Quæ in centro vel cardine mundi sita, humillimum in crea-
tibus

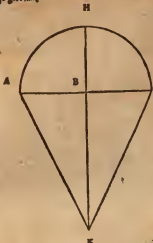
d

BEDAE ANGLOSAXONIS

turis, ac medium tanquam gratissima, locum tenet cum aqua, aer, & ignis vt leuitate naturæ, ita & situ se ad altiora præueniant.

SCHOLIA IN CAPVT XLV.

Vetus commentarius qui sequitur ostendit, aquæ superficiem esse sphericā, atq; terram ipsam esse globum.

M^Aris & totius aquæ, cum est in tranquillitate stabilis, forma apparet globosa, quare si ponamus aquæ superficiem planam & indirecta linea positam, ut est A B r, & à puncto terræ, id est k ducatur linea k B. Coniungantur autem lineæ k A & k r, quæ singulæ tanto sunt maiores mediis, id est k B, quantum est A B, ad H. Igitur tranquillæ aquæ per A H r ubiq; curuatur.

Sphæra terræ adscripta sunt A B C D. circa hanc sit aeris orbis, cui adscripta sunt E F G L M. Et utrunq; orbem, id est terræ & aeris diuidat linea ducta ab E usque ad L. Aeris superior ista, quia posidemus & illa sub pedibus. Nisi ergo caderet omne pondus in terram, peruenit nimis imbrium partem terræ susceperet ab A usq; C. Lætera uero aeris humorem suum in cælum dacerent, reflet ut ex omni parte aeris humor influat terris.

TERRAM GLOBO SIMILEM. Cap. XLVI.

O^Rbem terræ dicimus, non q̃ absoluti orbis sit forma, in tanta montium camporumq; disparilitate, sed cuius amplexus, si cuncta linearum comprehendatur ambitu, figuram absoluti orbis efficiat. Inde enim fit, vt septentrionalis plagæ sydera nobis semper appareant, meridianæ nung; rursusq; hæc illis non cernantur, obstante globo terrarum. Septentriones non cernit Troglodytice & confinis Ac-

T. Ph. A. Lib. 2. c. 70.
ver. 15.

Agyptus, nec Canopum Italia. Quamuis eiusdem orbis pene dimidio maior pars ab oriente ad occasum, quam à meridie ad septentrionem habitetur: hic calore illic rigore prohibente accessum.

t. Phn. lib. 2. cap. 109

SCHOLIA IN CAPVT XLVII.

Septentriones non cernit confinis Trogloditice, nec confinis Aegyptus. Trogloditæ greci dicuntur, quod pro domibus antra habitent. Iste exigente caloris uehementia. Horum alij sunt in Asia, alij de quibus hoc loco mentio fit, in Africa interiore ultra Aegyptum in torrida zona, et ultra æquinoctialem circulum, uide descriptionem Ptolomei.

¶ Nec Canopum Italia. Canopus Menelai nauclerus fuit, qui dum in Aegyptum nauigauit, Greci ad repetendam Helenam, submersus est in Nili ostio, quod hinc Canopicum uocatur. Hic relatus est inter sydera, ac constitutus in navi Argo, sed hanc partem regiones septentrionales non uident, idem de hac stella est apud Aristotelem et Plinium. Sed sunt et alia argumenta, quibus efficitur erram esse globum: lunc uidelicet eclipsis, quæ fit per menocides figuras et non? unde constat umbram eius esse Pyramidem, quæ ex nulla alia materia prouenit, nisi globata, id quod uetus commentarius hoc schemate proposuit.

VNDE SIT NOX.

Hanc figuram in commentario sequebatur ea, quam hic quoque statim subiecimus, in qua demonstratur terram eisdem circulis distinguui, quibus celum: sumptum autem est ex Macrobij commentario, super Scipionis somnium.

QVOMODO QVINQVE ZONAE
celi superiacent quinq; zonis terræ.

Orbis terræ est cui hic adscriptæ sunt literæ, A B C D. Quomodo uero ducantur lineæ inter literas, quæ in circuitu prædictarum sunt uides. Nam spatia duo aduersa sibi, id est ac l n l. septentrionum, et a d l n f. australem intelliguntur primum obriuisse perpetua. Si quidem id ostendunt: lineæ ab l in g et ab f in c. Inter hos extremos singulos et medium, sunt due mortalibus excessus ab l sel licet in n et ab f in l. Ab his quoque ducuntur lineæ ostendentes zonas ab n in m et ab l in k. Nam inter l et n. æstius. Inter l et f hyemalis constat, quæ utraq; alterius loci frigoris et caloris temperie gaudet, quoniam ab n in l. semper sole rubet. In interiore quoque rota, quæ hæc præcedit quinq; zonis terræ superiacent quinq; zone celi, quæ omnes distinguuntur literis, sicut hic prædictum terræ orbis. Est enim celi sphaera a b c d. et intra se claudit sphaeram terræ s x t u. His depictis constat singulas partes terræ à singulis celi partibus super uerticem suam positis qualitate mutuari.

d n

DE CIRCVLIS TERRAE Cap. XLVII.

Octo circuli terra pro dierum varietate distinguitur. Primus ab Indiarum parte Australi, per rubri maris accolae, & Africae maritima, ad columnas Herculis peruenit. Quo æquinoctij die in medio gnomon VIII. pedum, vmbra IIII. pedes longam reddit. Dies vero longissimus XIII. æquinoctiales habet. Secundus ab occasu Indiarum per Medos vadit & Persas, Arabiam, Syriam, Cyprum, Cretam Libiam, & septentrionalia Africae contingens. Vmbilicus æquinoctio XXXV. pedum, vmbra XXIII. pedes longam facit. Dies autem maxima XIII. horarum est accedente bis quinta parte vnius horae. Tertius oritur ab India Imao proximis, tendit per Caspias partes, Taurum, Pamphiliam, Rhodum, Cycladas, Cyraenicas, Catenam, Gades: gnomonis cunctae vmbra XXXVIII. vnciae faciunt. Longissimus dies horarum XIII. atque dimidia, cum tricesima vnius horae. Quartus ab altero latere Imai per Ephesum, mare Cycladum, septentrionali Sicilia, Narbonensis Galliae exortua, Africae maritima tendit ad occasum. Gnomoni XXI. pedum respondent vmbrae VI. pedum. Longissimus dies habet horas XIII. & tertias duas vnius horae. Quinto circulo continentur ab introitu Caspii maris Baethi, Armenia, Macedonia, Tarentum, Thuscil mare, Baleares, Hispania, Media: Gnomonis VI. Maximus dies horarum XV. Sextus amplectitur, Caspias gentes, Caucasum, Samothraciam, Illyrios, Campaniam, Hertruriam, Massiliam, Hispaniam, Terraconensem mediam, & inde per Lusitaniam. Gnomoni pedes IX. vmbrae VIII. Longissimus dies horarum XV. addita nona parte vnius horae. Septimus ab altera Caspii maris hora incipit, vaditque per Thraciam auresa, Venetiam, Cremonam, Rauennam, transalpinam Galliam, Pyrenaeum, Celtiberiam. Gnomon XXXV. vmbrae XXXVI. Amplissima dies horarum XV. & quinta pars horarum trium. Octauus à Tanai per Maotim lacum, & Sarmatas, Dacos, partemque Germaniae, & Galtas iugreditur. Longissimus dies horarum XVI. est. His circulis antiqui duos praeposunt, vnum per insulam Maotiam, & Ptolemaidam rubri maris urbem ubi longissimus dies horarum XVI. est. dimidia hora amplior: Alter per Syenem Aegypti, qui est horarum XIII. Duosque subiungunt, primum per Hyperboreos & Britanniam, horarum XVII. alterum Scythicum, à Rhiphaeis iugis in Tylen in quo dies continuantur noctesque per vices.

*Plin. lib. 6. climata seu paralleli.
cap. 33. in fin.
et cap. 37.*

A Post hoc caput inuenimus scriptum quoddam expositionis loco additum, fragmentum uidelicet ex secundo libro Ptolomei περιγεωγραφικῆς, nos operepretium arbitrati sumus, si totum illum commentarium adscriberemus huic capite: uniuersam enim hanc distributionem abso-
lute continet de climatis ac parallelis, quæ recte intellegat. studiosi cum fructu in Cosmographia,
Pliniana præsertim uerfabuntur.

CAPVT VI. EX SECUNDO LIBRO PTO-

LOMAEI DE MAGNA OPERATIO-

ne, quod Almagestum inscribitur.

¶ Expositionis proprietatum per singulos parallelos.

Odem modo in cæteris quoque parallelis uniuersales propositasq; proprietates sumentes, quarta parte unius æquinoctialis horæ declinationum excessibus adauctis, sufficienter fecerimus, si posuerimus uniuersalem earum expositionem, antequam ad particularia descendamus. ¶ Initium igitur à parallelo qui sub ipso æquinoctiali est capi-

Parallelus primus

B mus. Is diueparat proxime à totius quartæ nostri orbis parte, illam quæ ad meridiem est, solusq; dies & noctes uniuersas æquales inter se habet. Ibi enim solūmodo oēs qui in sphaera sunt paralleli ad æquinoctialem circulum in duo æqualia diuiduntur, ita ut partes quæ super terram sunt & inter se similes & æquales subterraneis partibus singulæ singulis sint, quod in nulla prorsus declinatione accidit, solus tamen æquinoctialis rursus ubiq; æqualiter ab horizonte diuisus, dies qui per ipsum sunt æquales ad sensum noctibus facit. De maximis enim ipse quoq; circulus est. Reliqui uero quum in æqualiter & secundū nostri orbis declinationem diuiduntur. Australiores quidem ipso partes quæ super terram sunt minores subterraneis, & dies noctibus breuiores faciunt. Borealiores autem e contra, maiores super terram partes, longiores dies, huius paralleli umbræ quoq; duplices sunt. Sol enim his super uerticem habitantium sub eo sit secundum æquinoctialis obliquit; circulis partēs. Quare tūc solum in meridie Gnomones nullam umbram reddere possunt. Quum uero sol per borealem semicirculum feratur, tunc ad meridiem, quū autem per australem tunc ad septentrionem umbræ à gnomonibus redduntur. In his regionibus qualium partium Gnomon est 60. Talium utraq; tam æstiuas quàm hyemalis umbræ 26. 30. proxime est. ¶ Dicemus autē uniuersaliter nisi de illis umbris quæ in meridiēbus sunt. Non enim accipere possumus ueritatem meridiei, neq; in punctis æquinoctialibus neq; solstitialibus. Sed tamē quando non acceperimus umbrā in his temporibus apud horam meridiei, erit proximum ueritati neq; casualiter aliquis error sensibilibus, supra uerticem uero eorum qui sub æquinoctiali habitant ille stellæ perueniunt quæ in ipso æquinoctiali uoluntur, & omnes tam oriri quàm occidere uidentur. Nam sphaeræ poli cum in ipso sint horizonte nullū circulum æquatori parallelum aut semper apparentem, aut nunq; apparentem faciunt orbem meridiei secantem. ¶ Habitationes autem posse sub æquinoctiali esse quasi in regione uimulm tēperata, multi contendunt. Nam solem nec in punctis super uerticem immorari: quoniam recessus secundum latitudinem uelociter ab æquinoctialibus punctis deficit, unde temperatam reddi æstatem, nec in solstitijs multum à uertice distant, quare leuissimas hyemes fieri. ¶ Quæ uero istę sint habitationes uerisimiliter dicere non possumus. Nam ad hunc usq; diem nostri orbis homines minime illo penetrarunt. Quare coniecturam magis quàm ueram historiam ea quæ de ipsis narrantur, quispiam extimabit. Sed de proprietatibus quidem paralleli qui sub æquinoctiali est, hæc breuiter dicta sint. ¶ De reliquis uero à quibus & habitationes nonnulli æstimant comprehendendi, illa re in singulis repetantur, addemus q; super uerticem in singulis ille stellę sunt quæ arcu æquali eius circuli qui per polos æquinoctialis est, ab ipso distat, æquali inquam arcui quo suppositus quoq; parallelus similiter distat, & q; semper ille apparet circulus qui polo æquinoctialis boreali polo ælevatione

Sub æquatore est habitatio secundū ple-rosq; nostrū temporis 1512.

poli spatio describitur à quoq; intercipiuntur stellæ omnes semper apparēt, contra vero nunquā ille apparet circulus qui polo australi & eodē describitur spatio, à quo quæ intercipiuntur stellæ nunquam apparent.

*Parallelus
3 Per te-
probationem.*

SÆCVNDVS est parallelus in quo maximus dies horarū est æquinoctialium 12. 15. hic ab æquinoctiali gradibus 4. M. 15. distat & describitur per insulam taproba- uenē hic etiam vmbra duplicis est: sol enim bis super verticem illorum fit. Qui sub eo habitant, & Gnomones in meridiēbus vmbra tunc priuat, quādo ab æstuali sol- stitio in vtrāq; parte G. 79. M. 30. distat: ita dum per hos. 159. gradus fertur ad au- stralia, dum vero per reliquos 101. ad borealia gnomonum vmbra protenduntur. Hic qualium gnomon est 60. talium est æquinoctialis vmbra 4. 15. Estiuus 11. 20. brumalis 32.

*Parallelus
5.*

TERTIVS parallelus est vbi maximus dies æquinoctialium est horarum 11. M. 30. Hic G. 8. M. 15. Ab æquatore distat & describitur per finem aulicum: vmbra du- plicis hic quoq; est, sol enim bis super verticem illorum fit: qui sub eo habitant, & gnomonica etiam in meridiēbus vmbra tunc priuat: quando ab æstuali solstitio in vtrāq; parte 69. partibus distat. Ita dum per hos 159. gradus fertur ad meridiē gno- monum vmbra protenduntur, dum vero per reliquos 111. ad septentrionem. Hic qualium gnomon est 60. talium æquinoctialis quidem vmbra est 8. 50. æstiuus ve- ro 16. 50. brumalis autem 37. 54.

*Parallelus
4.*

QVARTVS parallelus: in quo maximus dies est horarum æquinoctialium 11. 45. hic distat ab æquinoctiali gradibus 12. 30. & describitur per finem aduliticum: hic quoq; duplicis vmbra est: bis enim sol super verticem fit, & gnomonas in meridiē- bus vmbra tunc priuat: quando ab æquinoctiali solstitio in vtrāq; parte 57. 50. gra- dibus distat. Ita dum per hos. 115. 40. gradus fertur ad meridiē: vmbra gnomo- num protrahuntur, dum vero per reliquos 144. 10. ad septentrionem hic qualium gnomon est 60. talium æquinoctialis vmbra 13. 20. Estiuus 12. brumalis 44. 10.

*Parallelus
3.*

QVINTVS Parallelus sub quo maximus dies est horarum æquinoctialium 13. hic ab æquinoctiali G. 16. M. 17. distat & describitur per meroem iusulam, hic quoque vmbra duplicis est, & sol bis super verticem fit gnomonasq; vmbra in meridiēbus tunc priuat, quando in vtrāq; parte ab æstuali solstitio 45. gradibus distat, ita dum per hos 90. gradus fertur, gnomonum vmbra ad meridiē tendit: dum vero per reliquos 170. ad septentrionem, hic qualium quomodo est 60. talium est æquino- ctialis vmbra 17. 45. æstiuus 7. 45. brumalis 51.

*Parallelus
6.*

SEXTVS est parallelus sub quo maximus dies est 15. 15. horarum æquinoctialium, hic ab æquinoctiali 20. 14. gradibus distat, & describitur per napara: & est etiam iste duplicis vmbra, sol enim bis super vertices fit, & gnomonas in meridiēbus vmbra tunc priuat, quando ab æstuali solstitio ex vtrāq; parte 31. gradibus distat, ita dum per hos 61. gradus fertur gnomonum vmbra ad meridiē protrahuntur: dum ve- ro per reliquos 198. ad septentrionem, hic qualium gnomon est 60. talium æquino- ctialis vmbra 11. 10. æstiuus 3. 45. brumalis 58. 10.

*Parallelus
7.*

SEPTIMVS est parallelus vbi maximus dies est horarum æquinoctialium 15. 30. hic ab æquinoctiali 23. 51. gradibus distat: & describitur per syenem. hic parallelus primus eorum est qui simplicis vmbra nominatur, nūquam enim sub ipso gnomo- num in meridiēbus vmbra ad australia protenduntur. Sed in ipso æstuali duntaxat solstitio super verticem habitantium sub eo sol fit: & gnomones tunc absq; vmbra esse cernuntur: tantum enim ab æquinoctiali distat: quātum æstiale tropicum pun- ctum, reliquo vero tempore vniuerso ad septentrionem vmbra mittunt, hic qua- lium gnomon est 60. talium est æquinoctialis vmbra 16. 30. brumalis 65. 50. æstiu- ali vero vmbra gnomones carent. Omnes quoq; istos borealiores paralleli vsq; ad eum qui nostrum orbem dissepant habitabilesq; regiones terminat, simplicis vm- bra sunt, sub ipsis enim meridiēbus siue vmbra penitus gnomones cernuntur: nec ad meridiē eas sed ad septentrionem semper mittunt, nunquam tamen sol super vertices in istis fit.

- OCTAVVS** est parallelus sub quo maximus dies est 13.45. horarum & quinoctialium: hic ab æquinoctiali. G. 17. M. 40. distat: & scribitur per Prolemaidem, quæ in thebayde est: quæq; Mercur appellatur, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 3.30. æquinoctialis 31.50. brumalis 70.10. Parallelus 8.
- NONVS** est parallelus ubi maximus dies est 14. horarum & quinoctialium hic ab æquinoctiali 30.12. gradibus distat: & scribitur per inferiorem Aegypti regionem, hic quælium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 6.50. æquinoctialis 35.12. brumalis 83.15. Parallelus 9.
- DECIMVS** est parallelus in quo maximus dies est 14.15. horarum & quinoctialium hic ab æquinoctiali 33.18. gradibus distat: & scribitur per medium phæniciæ hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra x. æquinoctialis 39.30. brumalis 93.5. Parallelus 10.
- VNDECIMVS** est parallelus sub quo maximus dies est 14.30. horarum & quinoctialium est: hic 36. ab æquinoctiali gradibus distat: & scribitur per Rhodum hic qualium quod est 60. talium est æstivalis umbra 12.55. æquinoctialis 43.50. brumalis 103.20. Parallelus 11.
- DVODECIMVS** est parallelus in quo 14.45. maximus dies horarum & quinoctialium est, hic ab æquinoctiali 38.35. gradibus distat: & scribitur per Smirnam: hic quælium quod est 60. talium æstivalis umbra 15.10. æquinoctialis 47.50. brumalis 114.55. Parallelus 12.
- TERIVSDECIMVS** est parallelus in quo maximus dies est horarum 15. æquinoctialium: hic ab æquinoctiali 40.56. gradibus distat: & scribitur per Hellepontum, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 18.30. æquinoctialis 51.10. brumalis 127.50. Parallelus 13.
- QVARTVSDECIMVS** est parallelus ubi maximus dies 15.15. æquinoctialium horarum: hic distat ab æquinoctiali gradibus 43.5. & scribitur per Massiliam, hic qualium Gnomon est 60. talium est æstivalis umbra 20.50. æquinoctialis 55.55. brumalis 140.15. Parallelus 14.
- QVINTVSDECIMVS** est parallelus ubi maximus dies 15.30. æquinoctialium horarum, distat ab æquinoctiali gradibus 45.1. & describitur per medium pontum, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 23.15. æquinoctialis vero eorumdem 60. brumalis 155.15. Parallelus 15.
- SEXTVSDECIMVS** est parallelus sub quo maximus dies 15.45. horarum & quinoctialium est, hic ab æquinoctiali 46.51. gradibus distat: & scribitur per Danubij Amnis fontes: hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 25.30. æquinoctialis 63.55. brumalis 171.55. Parallelus 16.
- DECIMVS** septimus parallelus ubi cumq; maximus dies 16. horarum & quinoctialium est, hic ab æquinoctiali 48.23. gradibus distat: & scribitur per hostiam borythenis: hic qualium gnomon est 60. talium est æstivalis umbra 27.30. æquinoctialis 67.50. brumalis 181.55. Parallelus 17.
- DECIMVS** octavus est ubi cumq; maximus dies 16.15. horarum & quinoctialium est, hic ab æquinoctiali 50. gradibus distat: & scribitur per mediā montis paludē: hic quælium gnomon est 60. talium est æstivalis umbra 29.55. æquinoctialis 71.10. brumalis 198.20. Parallelus 18.
- DECIMVS** nonus parallelus est in quo maximus dies 16 horarum M. 30. æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 51.55. gradibus distat: & scribitur per australissimam britanniæ, hic qualium gnomon est 60. talium æstivalis umbra 32.15. æquinoctialis 75.19.25. brumalis 229.20. Parallelus 19.
- VIGESIMVS** est parallelus sub quo 16.45. horarum & quinoctialium maximus dies est: hic ab æquinoctiali 52.50. gradibus distat: & scribitur per Rheni fluvij hostiam hic qualium gnomon est 60. talium æstivalis umbra 35.20. æquinoctialis 69.5. brumalis 253.10. Parallelus 20.
- VIGESIMVS** primus est parallelus ubi maximus dies 17. horarum & quinoctialium est, iste ab æquinoctiali 54.1. gradibus distat: & scribitur per Tanaisos fluvij hostiam: hic qualium gnomon est 60. talium est æstivalis umbra 34.55. æquinoctialis 82.55. brumalis 278.45. Parallelus 21.
- VIGESIMVS** secundus parallelus est in quo maximus dies 17.15. horarum & quinoctialium est iste 55. gradibus distat ab æquinoctiali: & scribitur per brigantium magnæ britanniæ: hic qualium gnomon est 50. talium est æstivalis umbra 36.15. æquinoctialis 85.30. brumalis 304.30. Parallelus 22.

- Parallelus** VIGESIMVS tertius est parallelus vbi maximus dies 17.30. horarum æquinoctiali
 23. um est, iste ab æquinoctiali 56. gradibus distat: & scribitur per medium britanniæ magnam: hic qualium gnomon est 60. talium æstivalis vmbra est 37.10. æquinoctialis 89.50. brumalis 335.15.
- Parallelus** VIGESIMVS quartus parallelus est sub quo maximus dies 17.45. horarum æqui-
 24. noctialium est, iste ab æquinoctiali 57. gradibus distat: & scribitur per caturatoniū brianniz: hic qualium gnomon est 60. talium æstivalis vmbra 39.20. æquinoctialis 91.25. brumalis 371.40.
- Parallelus** VIGESIMVS quintus parallelus est vbi maximus dies 18. æquinoctium horarum
 25. est, iste ab æquinoctiali 58. gradibus distat: scribitur per parux britanniæ australia hic glūi gnomō ē 60. talū est æstivalis vmbra 40.44. æquinoctialis 96. brumal. 419.5.
- Parallelus** VIGESIMVS sextus parallelus est vbi maximus dies horarū est æquinoctialiū ho-
 26. rarum 18. M.30. Iste ab æquinoctiali 59.30. gradibus distat: & scribitur per mediam britanniæ parua. Non sumus hic vñ incremento quartæ partis horæ vnus: tum quoniam crebriores hic paralleli fiant: tum quoniam eleuationum differentia ne integri quidem vnus gradus colligatur: & ad hæc quia non similiter nobis in borealioribus scrutanda sunt omnia propterea & proportionēs vmbraarum ad gnomones: superfluum putauimus in separatis reconditisq; locis apponere.
- Parallelus** VBI ERGO dies maximus 19. horarum æquinoctialium est ille parallelus 61. ab
 27. æquinoctiali gradibus distat: & scribitur per borealia parux britanniæ.
- Parallelus** VBI AVTEM maximus dies 19.30. æquinoctialiū horarū est ille parallelus 62. gra-
 28. dibus ab æquinoctiali distat: & scribitur per insulas quas ebudas nominant.
- Parallelus** VBI AVTEM maximus dies 20. horarum æquinoctialium est: ille parallelus 63.
 29. gradibus distat ab æquinoctiali: & scribitur per thylem insulam.
- Parallelus** VBI VERO maximus dies horarū 21. æquinoctialium est ille parallelus 64.30. gra-
 30. dibus distat ab æquinoctiali: & scribitur per Scythias gentes signotas.
- Parallelus** VBI MAXIMVS dies horarum est æquinoctialium 22. ille parallelus 65.30. gra-
 31. dibus distat ab æquinoctiali.
- Parallelus** VBI MAXIMVS dies horarum est æquinoctialium 23. ille parallelus ab æquino-
 32. ctiali 66. gradibus distat.
- Parallelus** VBI AVTEM maximus dies 24. horarum æquinoctialium est ille parallelus di-
 33. stat ab æquinoctiali gradibus 68.40. ¶ Hic primus eorum est qui periscij: hoc est la-
 tine circumbratiles appellātur: in æstivali tamen solstitio duntaxat sole non occide-
 re: ad omnes horizontis partes: Gnomonis vmbra vertuntur: hic æstivalis tropi-
 cus parallelus semper: Brumalis vero nūquam apparet: ambo enim permutatim ho-
 rizontem tangunt. ¶ Obliquus autem circulus qui per medium signorum est: quan-
 do verū æquinoctiale punctum oritur: idem fit cum horizonte: si quis vero contē-
 plationis causa vniuersalia borealiorum declinationum accidentia querat: is inue-
 niet vbi eleuatio poli graduum 67. M.15. fere est, ibi nequaquam zodiaci gradus: si-
 ue orbis signorum partes ad vtramq; æstivalis solstitij partem occidere: ita vt dies
 maxima & vmbraarum ad omnes horizontis partes circunductio: mēstrua ferme fi-
 at. Hæc quoq; facile per iam expositam obliquationis tabulam intelliguntur. ¶ Nā
 quæcumq; distare ab æquinoctiali gradibus parellelū inueniemus: qui verbi gra-
 tia 15. gradus ab vtraq; tropici parte intercipiat: quicq; tunc aut semper, aut nūquam
 apparet: cum intercepta eius circuli parte: qui per medium signorum est: tot profe-
 cto gradibus ab 90. vnus scilicet quartæ partibus: borealis poli eleuatio deficiet.
- Parallelus** VBI AVTEM eleuatio poli 69.30. graduum est ibi 30. gradus ex vtraq; solstitij æsti-
 34. ualis parte solem non occidere quisquam inueniet: ita vt duob; proxime mensū ma-
 ximus dies: & Gnomones circumumbrales eodem tempore fiant.
- Parallelus** VBI ELEVATIO poli 73.10. graduum est ibi 45. gradus ex vtraq; solstitij æsti-
 35. ualis parte non occidere quisquam inueniet: ita vt maximus Gnomones periscij ad
 trium mensium proxime spatium extendatur.
- VBI ELEVATIO 78.20. graduum est: ibi ex vtraq; solstitij æstivalis parte 60. gra-

das non occidere quispiam inueniet: ita vt maximus dies & vmbra circumductio ad mensium quatuor spacium procedat.

VBI ELEVATIO poli 54. graduum est ibi ex vtraque solstitij æstivalis parte 76. gradus non occidere quispiam inueniet: ita vt quinque maximus dies mensium serme hat & Gnomonum vmbra eodem tempore circunducantur.

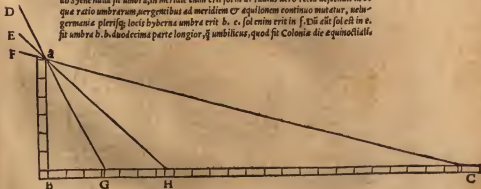
VBI VERO totius quartæ partis 90. gradibus borealis polus eleuatur ab horis: ibi borealis æquinoctialis semicirculus signiferi, hoc est circuli qui per medium signorum est medietas nunquam sub terra sit Australior nunquam super terram: ita vt dies vnus & nox vna annui spatij sint sex proxime mensium: Gnomones vero semper perischi sint. Huius declinationis propria sunt vt borealis polus super verticem sit: & obliquus quidem tum semper tum nunquam apparentis situm accipiat: & borealis semispherium situm super terram Australis sub terra semper efficiat: qui noctialis vero situm habet horis.

GNOMONICÆ DE IISDEM. Caput XLVIII.

Vmbilici quem gnomonem appellant, vmbra in Aegypto meridiano tempore æquinoctij die paulo plus quam dimidiam gnomonis mensuram efficit. In vrbe Roma nona pars gnomonis deest vmbra. In oppido Ancona superest quarta tricesima. In parte Italiz quæ Venetia appellatur, iisdem horis vmbra gnomoni par sit. Simili quidem modo est super Alexandriam V. milibus stadiorum, solstitij die medio nullam vmbra iaci. Sicut & in India supra flumen, Hypasim: quod & apud Troglodytas XLV. ante & post solstitium die fieri dicunt medij XC. diebus in meridiem vmbra sita. Sed & in Meroë insula Nili, V. milibus stadiorum à Syene bis in anno absumi vmbra, sole 2 duodecimam partem Tauri, & quartamdecimam Leonis obtinente.

SCHOLIA IN CAPVT XLVIII.

Vmbilici quem gnomonem appellant. Gnomonica inueniuntur à radijs solis, stilo ad perpendicularum à planitie secundum rectum angulum erecto, qui dum est in lumine vmbra necesse facit, quæ ratio ad horologiorum descriptionem & mundi inclinationem & cosmographiam sane necessaria est. Sit itaq; in proposito schemate umbilicus, id est, stilus erectus a. b. qui splendens sole facit vmbra, humili quidem sole longam, sublimi breuem. Sit itaque sol in d. radius à contactu umbilici ubi est a. descendit in g. efficiens vmbra b. g. dimidio breuiorem. stilus enim sit pedum lx. vmbra xxx. talis die æquinoctialis sit (solem semper intelliges in meridio) in Aegypto, eadē sit die solstitiali apud Colonia Agrippinensiu. Eodē die in oppido Syene nulla sit vmbra, in meridio enim erit sol in a. radius vero recta descendit in b. quæ ratio vmbra, uergetibus ad meridiem & æquilonem continuo mutatur, vel germania plerisque locis hyberna vmbra erit b. e. sol enim erit in f. Dū aut sol est in e. sit vmbra b. b. duodecima parte longior, q̃ umbilicus, quod sit Colonia die æquinoctialis.

BEDAE ANGLOSAXONIS

¶ Duodecimam partem tauri & quartamdecimam leonis. J. Quemadmodum ex signorum partibus antisus constat, hoc sic fieri nequit. Duodecims enim pars tauri antisiam habet decimam octavam leonis non quartamdecimam, veluti inferius copiosius docebimus de antisus signorum. Regitur & apud Plinium aliter, sed neq; hoc ad recentiore partium distinctionem quadrat. Vide inferius de equinoctio.

DE TERRAE MOTV. Caput XLIX.

vide Phil. lib. 1.
cap. 79.

TERRAE motum vento fieri dicunt, eius visceribus iustis spongiæ cauernosis incluso, qui hanc horribili tremore percurrrens, & euadere nitens, vario murmure concutit, & se tremendo vel dehiscendo cogit effundere. Vnde caua terrarum his moribus subiaceat, vapore venti capacia: harenosa autem & solida carent. Neq; enim fiunt, nisi ex lo maris tranquillo, & vento in venas terræ condito. Et hoc est in terra tremor, quod in nube tonitruum: hocq; hiatus, quod fulmen. Fiunt simul cū terræ motu & inundationes maris, eodē videlicet spū iussu, vel resedentis sinu recepti.

INCENDIVM AETHNAE. Caput L.

ILLUS Siciliae, quæ cauernosa & sulphure ac bitumine strata, ventis pene tota & ignibus patet, spiritu interiorum cum igne cōcertante, multis sæpe locis fumum, vel vapores, vel flammæ eructat, vel etiam vento acris incumbente, harenarum lapidumve moles egerit: Inde mōis Aethnæ ad exemplum gehennæ ignium tam diutinum durat incendium, quod insularum Aeolidum dicunt vndis nutiri, dum aquarum concursus spiritum secum in imum profundum rapiens, tam diu suffocat, donec venis terræ diffusus somenta ignis accendat. Hinc Scillæ canes latrare fingunt, dum procul nauigantes vndæ tremore terrent, q̄s sorbēte voragine collidit gētus. D

DIVISIO TERRAE. Caput LI.

TERRARUM orbis vniuersus, oceano cinctus, in tres diuiditur partes. Europam, Asiam, Africam, Origo ab occasu solis, & Gaditano freto, qua irrumpens oceanus Atlanticus in maria anteriora effunditur: hinc intranti dextra Africa, laeva est Europa. Inter has Asia magnitudine compar est alijs duabus. Termini sunt amnes Tanais & Nilus. XV. passuum in longitudine quas diximus fauces Oceani patens V. in latitudine. Europa ergo ab occidente vsque ad septentrionem, Asia vero à septentrione per orientem vsque ad meridiem, atque inde Africa à meridie vsque ad occidentem extenditur.

BEDAE ANGLOSAXONIS DE NATVRA RERVVM LIBRI .FINIS.

Pythagoræ
diuina-
tione.

symbolum de
ne mortis &.

A

i	i. d. lxxxvij.
ij	i. c. xvi.
iii.	i. c. xix.
iiii.	i. ccc. xv.
v.	dccc. xvij.
vi.	dc. xx. iij.
vii.	cccc. iij.
viii.	dccc. l. vi.
ix.	dc. l. i.
x.	d. xxx. ix.
xi.	d. xc. iij.
xii.	i. cccc. xliij.
xiii.	i. dccc. lxxx.
xiiii.	i. dc. lxxx. iij.
xv.	i. c. x.
xvi.	d. xxx. v.
xvii.	dccc. xc. iij.
xviii.	i. dc. xc. vii.
xix.	dc. xvij.
xx.	i. d. lx. vi.
xxi.	ii. xxxix.
xxii.	i. d. lx. vi.

xxij.	i. cccc. lx. vij.
xxiiij.	i. dcc. l. xi.
xxv.	i. cc. l. xliij.
xxvi.	i. c. iij.
xxvij.	dccc. lxxx.
xxviii.	dcccc. lxvi.
xxix.	i. c. xv.

In l. semel. xxix. & rem. xxi.
In c. l. xxix. rem. xij.
In cc. sexies. xxix. rem. xxvij.
In ccc. decies. xxix. rem. x.
In cccc. tredecies. rem. xxiiij.
In d. sept. decies. rem. vii.
In dc. vices. rem. xx.
In dcc. vices & quater. rem. rem. vij.
In dccc. vices sept. rem. xvij.
In dccc. tric. & semel. rem. l.
In i. tric. & quat. rem. xliij.
In ii. sexag. & octies. rem. xvij.
In iii. cent. & i. rem. xij.
In iiii. cent. trec. & sept. rem. xvi.

B

PETOSIRIS MICEPSO REGI
SALVTEM.

DE his quæ à me ad humanæ vitæ cautelam inuenta sunt, vnumquodq; me tibi mittere non piguit. Superest ut tu in his per inspiratam tibi diuinitus prudentiam, operando laborem impendas. Certus quod decumbentium vel fugitiuorum vel monomachorum, vel aliorum similibus euentibus, non fallacem poteris capere præscientiam. Si argumentum regulare quod huic scripturæ subicci diligenter inspexeris, consulturus igitur sic facito: Sume nomen vel discumbentis, vel in fugam lapsi, vel depugnaturi, vel alterius cuiuslibet de quo inquiris, & collige numerum eius, deinde lunam considera, quota fuerit ea die, qua vel eger decubuit, vel fugitiuus elapsus est, vel quota futura sit cum monomachus depugnaturus est, & cætera huiusmodi: numerumq; regularem qui ei lunæ ascriptus est, numero nominis adiunge. In summa quæ ex his cõficitur, per xxix. diuide. & numerum qui super fuerit collige, inspecta q; figura, quo in loco idem numerus sit positus inquire. Si eum inuenieris in *luna* *figura* & de egro agitur, cito conualefcet, si de fugitiuo, cito reuertitur, si de gladiatore vincet. Si autem in *luna* *figura* omnia hæc difficiliter euenient. si autem in *luna* *figura* inscriptus, eger post longam infirmitatem morietur: fugitiuus diu quæ situs non inuenietur, gladiator tamen difficile superabitur. Eadem in *luna* *figura* cetera riora fient, & in *luna* *figura* celerissima. Ponatur exempli græa, pugna Hectoris & Achillis, luna erit xvij. quæ habet numerum regularem. dccc. xc. iij. achillei nomē habet. m. cc. lxxxvi. qui umali iun. ti, faciunt. fi. c. lx. ix. Hos partire per xxix. & quod super fuerit, id est, xxvj. quæ re informæ regulari, & inuenies illud in eo loco vbi scribitur *luna* *figura*. Siquidem de Hectore feceris, inuenies residuum numerum in *luna* *figura* quæ posito numerorum, victorem Achillem, & Hectorem victum significat absq; ambiguitate. Est & alius modus. Si numerus lunæ fuerit in *luna* *figura*, & numerus homi

ÆBEDAE ANGLO^{us}

SAXONIS DE RATIONE TEMPO.

RVM LIBER.

CAPITA LIBRI.

Temporis diuifio.
De die.
De nocte.
De hebdomada.
De mense.
De menfibus Romanorum.
De folstitio & æquinoctio.
De temporibus.
De annis.
De biflextio.
De circulo decennouenali.

De falu lunæ.
Continencia circuli eiusdem
Argumenta titulorum pafchaliū.
De lacramento temporis pafchalis.
De mundi ætatibus.
Cursus & ordo temporum.
Secunda ætas.
Tertia ætas.
De quarta ætate.
De quinta ætate.
De fexta ætate.

ARGVMENTVM IN LIBRVM BEDAE DE TEMPORIBVS.

Superiore libro de mundo & præcipuis eius partibus, breuibus ac perfpicuis rudimentis, in
Comographia locorum institutus est quand oquidem ad temporum ac hiftoriarum cognitionē,
quibus hoc argumentum est deftinatum, ea difciplina parafcere est. Hoc autem volumine quod de
temporibus seu de temporum ratione infcribitur, temporum partes, species & difcrimina cursum
tantum expofcit, fequente enim idem argumentum copiofius tractat. Ordinis enim fuit & quidem
fecundum naturam, ut pofteaquam temporis caufam unde proueniat, id est mundum, explicaffet,
nunc de affectibus & confequentibus oratio inftitueretur, qua quia fequenti libro & fufius traden-
tur, explicationem locorum difficilium illi argumento referuabimus.

TEMPORIS DIVISIO.

Cap. I.

Tempora momentis, horis, diebus menfibus, annis, feculis & ætatibus
diuiduntur. Momentum est minimum atq; anguftiffimum tempus, à
motu fyderum dictum. Est enim extremitas horæ in breuibus inter-
uallis, cum aliquid fibi cedit atq; fuccedit. Hora græcum nomen est, &
tamen latinum fonat: ora enim finis est temporis, ficut & oræ funt fi-
nes maris, fluuiorum, veftimentorum. Conftat autem hora IIII. punctis, X.
minutis, XL. momentis. Et noranter propter errorem cauendum, quod compu-
tus partim natura, partim autoritate vel confuetudine nitatur: natura, ut annum cō
munem XII. menfes lunares habere: confuetudine, ut menfes XXX. diebus com-
putari: autoritate, ut hebdomadam feptem ferijs confiftare.

Momentum
à motu.

Hora.

SCOLIA IN CAPVT PRIMVM.

Hora græcum nomen est. J²^{ra} afpiratur, latine uero ora que non tempus fignificat,
fed fpatij cuiufq; aut magnitudinis extremitatem ut locorum regionū uerticem etiam, leuon
habet: non igitur idem est, fpiritu namq; diftinguitur Græcum & Latinum. Horas autem Græci uo-
cant quatuor anni trimeftria fpatia nota uulgo uer, æftatem, autumnum, & hyemem, quas partes
autor est Enftathius Homerū intelligere in Iliade ubi quatuor deas horas introducit quarū due ea-
lum aperire, relique eludare. Aperitur autem celum ut tradunt & phyfici, & probat Ariftoteles
lib. 2. de generatione & corruptione, à bruma ufq; ad folstitium, quod tempus est generationis,
clauditur uiciffim à folstitio ufq; ad brumam: quod tempus uocat corruptionis. Toto enim hoc tem-
pore fol decedit: fed uulgatiore fignificatione temporis momentum quoddam fignificat dici ciuilib

partem nicefiman quartam fcriptores equinoctiales vocant, et funt toto anno æquales, que dum funt, ortus mundi fenuit, id eſt nicefima quarta pars alias diei naturalis que à nocte diſtingitur partem fignificat duodecimam, he funt inæquales eſtate nancy longe funt huius generis bore hyberna itaq; nox quia prolixa eſt nocturna habet longiores horas.

DE DIE.

Cap. 11.

Dies vulgaris est solis praesentia super terras, qui proprie + XXXIII. horis imple-
tur. Hunc Hebraei, Chaldaei, & Persae inter duos solis exortus: Aegyptij inter
duos occasus iumentur: Romani à meridie noctis in medium. Vmbri & Athenien-
ses à meridie computant ad meridiem. Moses autem à mane vsq; ad mane vnum
diem appellat. Sed Dominus surgente vespere sabbati, luciferebat in primam sabbat-
ti, vt homo de luce lapsus in tenebras, deinceps à tenebris rediret ad lucem.

CHOLIA IN CAPVT II.

Dies vulgaris est solis. Idem hunc vulgo artificialē improprie nominant alij ut & sumus
 sępius testati naturalem nomen esse habet à loue, quem Græci ^{Δία} vocant, intelligunt autem
 physici Iouis nomine solem veluti ex notissimo Orphei & Ennii versiculo constat, atqui sol est
 autor diei.

¶ Hunc Chaldei & Persæ inter duos solis exortus. De nario dierum initio nunc Gel-
lium & Cælij lectiones antiquas.

DE NOCTE.

Cap. III.

NOx, est solis absentia terrarum vmbra conditi, mortalibus ad requiem facta, ne opere diutino auida deficeret humanitas: vbi rigidior ibi & ad opera inueniunda memoria fouēda prolixior. Cuius partes sunt septem: 1. Trisulculum, id est, dubia lux inter lucem & tenebras: Nam creperum dubium dicimus. Vesperum, ap parente stella huius nominis. Conticinium, quando omnia silent. Intempētū, quod est medium & inactiuum noctis tempus. Gallicinium, quando gallus resonat. Matutinium, iuer abscessum noctis, & auroræ præcedens: Et diluculum, quasi iam incipiens parua diei lux, hæc & Aurora, solem aduentens.

SCHOLIA IN caput TERTIVM.

NOx est solis absentia. *Nox* e greca ditione est littere unius mutatione. *Greece* enim *noctem* significat hunc Aristoteles desinit primo libro *metaphysice* dicens *id est umbram terre*. necessarium ut ex *physica* at optice constat corpore in lumine posito umbram fieri in adversa lucis regione. itaque dum sol infra finitorem quem Greci *horizonte* vocant accipitur necesse est umbram terre late per aera aspergi calo non aut penetrare usque ad ultimum a celorum ut docent Astrologi & *physici* est autem umbra hic quod ad figuram attinet seculis seu Pyramide de qua te ride schemata quedam superius descripta sed ex libro sequenti hac ipsa copiosius.

¶ Mortalibus ad requiem facta. Nox rebus agendis inepta est ob id quidam a nocendo di-
flam scribunt: faciant potius hanc terre prolem (cuius ratio deprehenditur ex his que modo di-
ximus) hæc statim genui ^{id est} id est somnum & mortem germinos fratres, cum quia nos
somnum conciet, qui dimidium vite hominibus aufert, hoc est semimortuos reddere, lepide itaque
excogeturatum mortis fratrem esse somni ut apud Senecam in troas id est: dixit frater amicum mortis.

¶ Vbi nox rigidior. ¶ Frigidus somnus producit, calidis autē cōducit, unde Aristotelem in libello de somno & vigiliis. Itaq; natura profusius est, ut hybernae noctes estivis sint longiores, & eo quidem magis, quo regio ipsa spectrionibus extra solis utram propius subiecia est, ut in Britannia, noctem brevissimam habet horarum XVII. Germania XVI. italiae vero XV. Hybernia autem XXIII. Porro thyle quo terrarum ultima est, mensibus pluribus nix nox durat, sed uicissim in his solstitiis dies totidem horas perdurant, itaq; lucis & tenebrarum ratio in omnibus regionibus aequalis est, facta inter se collatione & aequali & inaequali.

2. ¶ Apparente stela huius nominis. Hæc Veneris stella est, quæ dum solem sequitur, & sub noctem in occasura celi parte cernitur, vesper & vespertus, & vespertugo dicitur: si vero idem fidus mane solem antecedat, lucifer & græce phosphoros dicitur, omnium stellarum quæ in celo sunt maxima ac luculentissima umbra enim reddit tantò luna minor, quantùm ipsa solis umbra

Hebdoma-
da annorū
apud He-
breos.

Est autem seu *hebdomada* tot enim modis dicitur, tempus est septem dierum, unde et nomen habet etiam apud Latinos, nam septimanam uocamus. Quos non ex conuersione astrorum, unde reliqua ferre colliguntur, sed auctoritate Dei (qui sex diebus ut ante dictum est mundi creationem compleuit) et septimo quiescit) primum Iudei ordinant, quorum sex uacationibus rerum propinquarum tribuerant, septimum religioni et quieti, unde sabbatum dictum est. Quod inde gentiles et Christiani, diuersa tamen ratione sunt imitati, et primum quidem a sabbato diem, primum sabbati, deinde sequentem secundum sabbati, et ita deinceps, pro quibus ecclesia nititur feriarum ordine. Nam religio uetus has dies gentilibus dysinscribere, quales sint, dies Veneris, Martis &c. De cuius facili assensu est dictum copiosius.

B De cuius fidei ratione alibi est dictum copiosius.
¶ His nominibus gentilitas à planetis indidit. Id de affectionibus corporalibus, quas poe-
ta largiuntur nascemibus, si seire cupis exacte, lege Pontani de rebus celestibus librum quartum.

DE MENSE Caput V.

Mensis lunaris incremento lunæ senioꝝ conficitur, dum XXIX. & semis diebus paulo plus quàm Zodiacum peragit: sed facilitas computandi trigenis, & vndetrigenis diebus lunæ menses alternat. Solaris autem mensis XXII. horis est amplior, ex quibus XI. epactarum dies accrescunt, quibus sol lunæ cursum singulis annis exuperat. Duodecies enim vigeni & biui CCCLXIII. faciunt, & vndecies vigeni & quaterni eundem numerum complent. Sed Hebræi menses à luna nascente, Romani à Calendis incipiunt, Aegyptij à quarto die Calendarum Septembrium vsque in nonum Calendarum earundem, XXX. diebus suos menses putantes: Residuos vero dies intercallares appellant, qui primi ad solis cursum menses terminare cœperunt, ne lunæ velocior & dubius cursus impedimētum calculandi eis faceret.

SCOLIA IN CAPVT QVINTVM.

¶ Dum XXIX. diebus & semis paulo plus quā Zodiacum peragit. J. Reſte dictum paulo plus. Nam hoc dierum numero ſigniferum integrum permiſſum, & duodecimam eius ſere partem. Menſis enim eſt non, dum luna ad eandem partem ſigniferi, unde præcedente menſe exibat, reuertitur: ſed quod eſt inter duos eius ad ſole ſynodos, Latini cætus vocant. Sequenti autem libro de menſibus noſtris & peregriniſ plura diſſeram.

DE MENSIBVS ROMANORVM Caput VI.

Romani autem Romulo X. mensibus annum ordinatum agebant, diebus Martius, CCCIII, qui primum mensem genitori suo Marti dicavit: Secundum ab Aprilis, aperitione frugum nominavit Aprilem: Tertiū Maię matri Mercurij, Quartum Iu-

noni sacrauit: Quintili & Sextili, qui nunc à natiuitate Iulij Cæsaris, & Augusti triumpho nuncupantur, & cæteris sequentibus à numero nomen imposuit: Quorum initia Calendas appellauit, quia tunc calata, id est, vocata in Capitolium plebs, dicto C quinquies vel septies verbo calo, id est, voco, quot dies superessent ad Nonas pronunciabatur. Nonas autem, quod nono ante Idus die confluere in urbem, scitaturi quid esset eo mense faciendum. Porro Idus diem qui medium diuidit mensem: Iduare enim Heiruska lingua diuidere est. His Numa duos menses adiciens, Ianuariū à Iano, Februariū à Februo deo lustrationum nominando, actis LIIII diebus annum ad cursum lunæ disposuit, quem Iulius Cæsar XI diebus adiectis, sicut hoc die seruatur, instituit.

SCOLIA IN CAPVT SEXTVM.

¶ Romani autem Romulo. Romulus quod sic prima gens sue cōditio exigerit, disciplina militaris studiosior fuit, quam rerum celestium, quemadmodum perualgato Ouidij uersiculo inest: Scilicet arma magis quam sidera Romule noras. Trahitur hoc argumentum copiose Macrobius in Saturnaliis. Porro Quintilis, Sextilis, September, October tantum à numero dicuntur, nam propter uocabuli formam appositæ sunt syllabæ tilis & ber, nihilo plus significantes quam in medietate Tullius.

¶ Secundum ab apertione frugum Aprilem nominant. Alij malunt deducere à Venere quæ græce Aphrodite nūcupatur, estq; hic mensis Veneris quod Astrologi docent. Nam Taurus in quem mense Aprilis sol transitum facit, domicilium est Veneris.

¶ Iduare enim Heiruska lingua diuidere est. Sic & Festus docet & Macrobius, unde ad hoc manserunt uetus & nūda quasi diuisi à coniugibus.

DE SOLSTITIO AEQUINOCTIO

Caput VII.

Solstitia & æquinoctia bina putantur: VIII; Cal. Ianuarij & Iulij, Aprilisq; & Octobris. octauis scilicet partibus Capricorni & Canceri, Arietis & Libræ. Sed æquinoctialis dies omni mundo æqualis est, vario autem lucis incremento. In Meroc longissimus dies XII horas æquinoctiales, & octo partes vnius horæ colligit. Alexandriæ vero XIII horas: in Italia XV: In Britannia XVII. Vbi æstate lucidæ noctes haud dubie testantur id quod cogit ratio credi: Solstitij diebus accedente sole propius verticem mundi, angusto lucis ambitu subiectæ terræ continuos dies haberi lenis mensibus, noctesq; diuerso ad brumam remoto, quod fieri in insula Thyle Phitreas Massiliensis scribit, sex dierum nauigatione in Septentriones à Britannia distante.

SCHOLIA IN CAPVT SEPTIMVM.

¶ VIII Kalendas Ianuarij & Iulij. Ciceronis ætate alia fuit ratio solstitiorum & æquinoctiorum, nunc enim propter motum firmamenti seu noni orbis tardius proueniunt. Quod autem scribitur. temporum momenta prouenire in octauis partibus signorum, cum concordant sententia omnium astrologorum hæc eueniunt in primis signorum partibus, referendum est ad ueterem partium computationem, aliter enim partiti sunt signa ueteres, de qua re erudite differunt Zieglerus in commentarijs super secundum Plinij.

¶ Sed æquinoctialis dies omni mundo æqualis est. Estat huius rei demonstratio in Phænomenis Euclidis de Cōuersionibus spherarū. Omnes enim in spherâ circuli maximi secant sese in duas partes æquales uelut Horizon & æquator, reliquos uero circulos, quos sol mundi ambitū describit inæqualiter Horizon diuidit præterquam sub æquinoctiali. De dierum & noctium uario incremento libro superiore actum demonstrationibus aliquot, & tertius libro sequenti de gnomonice & rationibus umbrarum.

DE RATIONE TEMPORVM LIBER.

77

DE TEMPORIBVS Caput VIII.

Tempora sunt vices mutationum, quibus sol accedendo vel recedendo anni temperat orbem: Hyems enim illo longius morante frigida est humida: Ver, illo redeunte, humidum & calidum: Aestas vero, illo superferuente, calida & sicca: Autumnus, illo decedente, siccus & frigidus. Hæc autem antiqui sexto die ante Idus Februarias, & Maias, Augustasq;, & Nouembres iuchoabant, vt solstitia & æquinoctia in medio essent temporum. Ver autem oriētī cōparatur, quia tunc ex terris oīa oriuntur: Aestas meridiano, eo quod pars eius colore tagrauior sit: Autumnus occiduo, eo quod ob confinium caloris & frigoris graues morbos habeat: Hyems septentrioni, eo quod frigore torpeat.

DE ANNIS Caput IX.

Annus solaris vel ciuilis est, dum sol actis LXV diebus & quadrante Zodia cum peragat, quem Romani à bruma, Hebræi ab æquinoctio vernō, Græci à solstitio, Aegyptij iuchoant ab autumno. Annus lunaris communis XII lunis, id est, diebus CCCLIII. Embolismus XIII lunis & diebus actis LXXVIII implentur, à luna paschali sumentes initium. Annus magnus est, dum omnia fydera certis cursibus exactis ad locum suum reuertuntur, quem sexcentis annis solari quæ Iosephus dicit impleri.

SCHOLIA IN caput NONVM.

¶ Annus solaris vel ciuilis. Ciuilis apponi solet diebus non annis sunt enim dierum alij ciuiles q̄ cōstāt spatio diei & noctis uiginti quatuor horarū, alij naturales qui sunt inter solis exortum & occasum, alias hi anni uertentes dicuntur ut apud Ciceronem lib. 6. de repub. quod fiant solis conuersione per circulum zodiacum, unde & Græci eadem similitudine ducti annum ^{interuallū} uocant quod ueluti in se ipsum conuertatur quæ natura est motus circularis. Verum de magno anno quem etiam Platonem uocant nariæ sunt diuisionum sententiæ,

DE BISSEXTO Caput X.

Bissexus ex quadrantis ratione per quadriennium cōficitur, dum sol ad id signū, ex quo egressus est, non in actis LXV diebus, sed quarta diei parte superadsecra reuertitur. Verbi gratia: si nunc æquinoctialem celi locum sol oriens iugrauerit, in hunc anno sequenti meridie, tertio uespere, quarto medio noctis, quinto rursum in exortu recurrens, necessario diem præmonet augendum: ne si forte non addatur, per CCCLXV annos æquinoctium vernale solstitiali diei præueniat, quæ Aegyptij anno suo expleto, id est, IIII Calendarum Septembrium, Romani VI Calendarum Martiarum, unde & nomen accepit, interponunt. Breuiori autē & uulgari ratione bissextus retardatio generat solis, non ad eandem lineam post peractos LXV dies plene redeuntis: Quem si, uerbi gratia, in æquinoctio uernali, qd̄ iuxta Aegyptios XII Calendarum Aprilium die peruenit, surgentem à medio orientis diligenter adnotaueris, hunc anno sequenti, die uidelicet eodem, aliquantulum inferius oriri, & tertio, quarto, quintoq; anno eandem diminutionem in tantum augeri reperies, vt nisi diem ante superadicias, XI Calendas Aprilis æquinoctiū facturus sol e medio surgat orientis, eandem scilicet tarditatem cæteris quoq; seruaturus exortibus.

DE CIRCULO DECENNOVENALI Caput XI.

Cyclum decennouenalem propter XIII lunas paschales Nicæna Synodus instituit, eo quod ad eundem anni solaris diem unaquæq; luna per XIX annos CCXXV circumacta vicibus, inerrabili cursu redeat, qui diuiditur in octo adas, & hæc decadas, hoc est, in VIII & XI annos: Octo enim anni lunares totidem annos solares duobus tantum diebus transcendunt: quorū alter ad explemen-

tum occurrit hendecadis, alter ratione saltus absumit, alioqui hendecas solaris vno die transcenderet lunarem. Licet quidam violenter hos dies ex bissextilis octo annorum supplere nitantur: cum bissextus solet in mense Februario Soli superfluis, & lunæ futuro tempore nihil præiudicare, & ipsi nullum hendecadi bissextum addunt. Vt ergo apertius dicam, duo lunæ dies, qui super sunt in ogdoade, duos qui desunt in hendecade complent.

DE SALTU LVNAE Caput XII.

SALTI lunæ locus & hora citior in scensionis eius per XIX annos efficit: Quibus enim quidam singulas lunas XXIX semis diebus computantes, in scensionibus earum medio diei, & medio noctis semper alternent, non in hoc tamen veritatem naturæ, sed calculandi facilitatem vel cōpendium inquirunt. Nam si naturæ quæ ras lunæ primi mensis, quæ nunc in meridie: & secundi, quæ nunc in medio noctis accenditur, anno futuro hora, & vno puncto, & decem momentis, & nonadecima parte vnus puncti ante medium diei vel noctis illustratur. Hæc tamē distinctio nō ad certum emendilium, vel cōmunis anni terminum, sed ad æquā diuisionem XIX tendit annorum, sicq; per XIX annos paulatim lunaris ascensio sese præoccupando vnus diei spaciū amittens, vltimum decennouenalis cycli annum CCCLX XXIII diebus facit computari. Quod si facere negligas, per XV decennouenales cyclos, XV tibi luna vbi prima putatur occurrit.

CONTINENTIA CIRCVLI EIVSDEM Cap. XIII.

CYCLUS idem paschalis VIII. est lineis communis. Primus ordo cōtinet annos ab incarnatione domini, vnus singulis annis augmento crescentis. Secundus indictiones Romanorum, quæ in se semper XV annorum cursu reuoluunt. Tertius Epactas XI lunares, quæ per singulos annos solares ad cursum lunæ succrescunt & ad lunam Calendarum querendam semper adiunguntur post IX Calendas Apriles. Quartus concurrentes septimanæ dies, quæ post IX Calendas Apriles, propter dispendium bissexti necessario XXVIII annis implentur. Quarum ratio cogit cyclos decennouenales XXVIII describi, vt singulæ concurrentes singulos cyclos inchoent. Totiq; summa paschalis calculi DXXXII annis explicetur. Quintus cyclum lunarem, quem tribus annis decennouenalis præcedit: XIX annis etiā ipse comprehensus. Sextus XIII lunas, quibus veteres pascha faciebant, quæ à XII Calendas Apriles vsq; in XIII Calendas Maias vario discursu vagantes, tempus in scensionis ab VIII Idus Martias vsque in Nonas Apriles accipiunt: A XIII autem luna vsque ad XIII anni sequentis discessit CCCLIII, si communis annus est: Si embolisinus, CCCLXXIII, septimo, dies dominicæ Paschæ reperiuntur ab XI Calendarum Aprilium vsque in VII Calendas Maias, ob rationem embolisimorum licenter extendi, vltimo ordine luna festi paschalis à XV vsque in XXI propter diem dominicæ variata: adimit enim saltus noctem, addit vero ætatem, quæ per omnem cyclum adoleuit. Sed in hoc nox adimitur, quod ante luna deficit, quod putatur, naturaliter vero non ipsa perseuerat, quæ nox initium est futuri anni, & cycli incipientis exordium: propter quod idem vltimus annus Epactas XVIII tunc retinens, primo anno non XI, vt in cæteris annis fieri solet, sed XII dies accommodat. Et quia XXX die rum sine reuoluuntur, nulla Epacta in principio cycli ponitur.

SCHOLIA IN CAPVT DECIMVM TERTIVM.

Redditar hic ratio illorum indicum, qui libro vltimo ad finem sunt adiecti, qui constant annis DXXXII. quibus cæclis omnia redeunt eadem ut sunt ab initio, quæma dmodum alibi pluribus doctum est. Reduximus hos circulos in pristinum dignitatem, et æt enim in exemplaribus quibusdā fuisse in u/ju supra modum deprauati.

DE RATIONE TEMPORVM LIBER.

ARGVMENTA TITVLORVM PASCHAE

LIVM.

Cap. XIII.

Si nosse vis quot sunt anni ab incarnatione Domini, scito quot fuerint ordines Indictionum, vtpote v anno Tiberij Principis XLVI. hos per XV. multiplica, fiunt DCXC. Adde semper regulares XII. quia quarta Indictione secundum Dionysium Dominus natus est, & Indictionem anni cuius volueris, vtpote in presenti seculum, fiunt DCCIII. Isti sunt anni natiuitatis domini. Si vis scire quanta sit Indictio, sume annos Domini, & adde tria, partire per XV. & quod remanserit ipsa est Indictio anni presentis. Si vis scire quot sunt Epactae lunares partire annos Domini per XIX. & quod remanet multiplica per XI. Item partire per XXX. & remanet Epacta. Si vis scire concurrentes VII. dies, sume annos Domini, & eorum dem quartam partem adde. His quoque quatuor adde, quinque concurrentes fuerunt anno natiuitatis Domini, hos partire per VII. & remanet Epacta solis. Si vis scire quotus sit annus circuli decennouenalis, sume annos Domini & vnum adiciens, quia eiusdem anno secundo natus est Dominus, partire per XIX. & quod remanet ipse est annus cycli decennouenalis. Si vis scire quotus cyclus lunaris est, sume annos Domini, & duo subtrahens diuide per XIX. & quod remanserit ipse est annus circuli lunaris. Si vis nosse bissextilem annum, partire annos Domini per IIII. quantum remanserit, tot sunt anni a bissexto. His ergo ad certum, inuenies facile diem paschae lunae reperies. Quod si a presenti post aliquot annos, verbigratia post C. pascha scire velis, Epactas tamen, & concurrentes solis dies inuenire sufficit, partire autem centum per XIX. remanent V. Illas ergo scito Epactas centesimo quinto anno futuras. Eodem modo centum per XXVIII. dimidens, eas centesimo, quas XVI. anno concurrentes solis inuenies.

*regulares indictionum
XII. id est in f. 100.
Item in f. 100.*

*Epactarum
ratio. quia 9. Ordinum
Concurrentes 333. parat ad
tes. Natiuitatis Domini id est
in f. 100. 6. 97*

concurrentes solis

DE SACRAMENTO TEMPORIS

paschalis.

Cap. XV.

Ideo autem Pascha non ad eundem redit anni diem, sicut tempus dominicae natiuitatis quod ibi natiuitatis ipsius memoria tantum solenis habeat: hic vero vitae veteris & mysteria celebrent, & munera capiant: Vnde & nomen ipsum Paschae transitum de morte ad vitam significans, congruum quoque mysterijs tempus inquirat. Primo ut equinoctio transcurso, tenebrae mortis a vera luce vincantur. Deinde, ut primo mense anni, qui dicitur mensis Nouorum, vitae nouae gaudio celebretur. Tertio, ut resurrectio die tertio facta, & tertio tempore seculi, id est, sub gratia manifestetur, cuius ante legem, & sub lege in prophetico lateret in enigmate, in tertia lunae seprimana veneretur, cum & ipsa tunc lunae conuersio mentis gloriam de terrenis ad caelestem doceat mutari conuultum. Atque ad vltimum, ut dies dominica conditione lucis insignis, & triumpho Christi veneranda, nostra quoque resurrectione nobis optabilis in memoriam reuocetur.

*Pascha tri-
stium signi-
ficat.*

DE MVNDI AETATIBVS.

Cap. XVI.

Sex aetatibus mundi tempora distinguuntur. Prima aetas ab Adam vsque ad Noe continens generationes X. annos vero M. DCLVI. Quae tota perijt diluio, sicut infantiam mergere solet obliuio. Secunda a Noe vsque ad Abraham generationes similiter complexa X. annos autem CCXCII. Quae in lingua inuenta est, id est Hebraea. A pueritia namque homo incipit nosse loqui post infantiam, quae & nomen inde accepit, quod fari non potest, id est loqui. Tertia ab Abraham vsque ad David generationes XIII. annos vero DCCCXLIII. continens. Et quia ab adolefcentia incipit homo posse generare, Mathaeus generationum ex Abraham sumplit exordium, qui etiam pater gentium constitutus est. Quarta a David

e in

BEDAE ANGLOSAXONIS

vsque ad transmigrationē Babylonis generationibus æque iuxta Mathæum XIII. annis autem CCCCLXXIII. porrecta, à qua Regum tempora cœperunt: luuenilis enim dignitas regno est habilis. Quinta deinde vsq; ad aduentum Saluatoris in carnem generationibus & ipsa XIII. porro annis DLXXXIX. extenta, in qua vt graui senectute fessa malis crebrioribus plebs Hebræa quassatur. Sexta, quæ nunc agitur, nulla generationum vel temporum serie certa, sed vt ætas decrepita ipsa totius sæculi morte finienda.

CVRSVS ET ORDO TEMPORVM.

Cap. XVII.

Prima ergo ætas continet annos iuxta Hebræos M. DCLVI. Iuxta Septuaginta interpretes MIICCLXII. Adam annorum CXXX. genuit Seth, qui pro Abel natus est. Seth annorum CV. genuit Enos. Iste incepit inuocare nomen Domini. Enos annorum XC. genuit Cainan. Cainan annorum LXX. genuit Malaleel, qui interpretatur plantatio Domini. Malaleel annorum LXV. genuit Iareth. Iareth annorum CLXII. genuit Enoch, qui est translatus à deo. Enoch annorum LXV. genuit Mathufalam. Concupiscunt filij dei filias hominū. Mathufalam annorum CLXXXVII. genuit Lamech. Gigātes nati sunt. Lamech annorum CLXXXII. genuit Noë, qui Arcam ædificauit. Noë anno DC. venit dilunium.

DE SECVNDÆ AETATE.

Cap. XVIII.

*Chaldei.
Samaritæ.
Indi.
Hebræi.*

Secunda ætas continet annos iuxta Hebræos CCVCII. Iuxta Septuaginta interpretes DCCCCXLII. vel adiectio Cainan MLXXXII. Sem anno II. post dilunium genuit Arphaxat, à quo Chaldæi. Arphaxat annorum XXXV. genuit Sale, à quo Samaritæ & Indi. Sale annorum XXX. genuit Heber, à quo Hebræi. Heber annorum XXXIIII. genuit Phalech. Turris ædificatur. Phalech annorum XXX. genuit Reu. Dñi primum adorantur. Reu annorum XXXII. genuit Seruch. Regnum Scytharum inchoat. Seruch annorum XXX. genuit Nachor. Regnum Aegyptiorum nascitur. Nachor annorum XXIX. genuit Thara. Regnum Assyriorum & Sicyoniorum exoritur. Thara annorum LXX. genuit Abraham. Semiramis condidit Babyloniam.

DE TERTIA AETATE.

Cap. XIX.

Tertia ætas continet annos DCCCCXLII. Abrahā annorum LXXXV. venit in Chanān. Abraham annorum C. genuit Isaac. Nam primo genuit Ismaël, à quo Ismaëlitz. Isaac annorum LX. genuit Iacob. Regnum inchoat Argiuorum. Iacob annorum XC. genuit Ioseph. Memphis in Aegypto conditur. Ioseph CX. annos vixit. Græcia sub Argo segetes habere cœpit. Hebræorum seruitus annorum CXLIII. Cærops Athenas condit. Moyses annis XL. rexit Israel. Lacedæmon conditur. Iosue annorum XXVI. Iudices à Mose vsq; ad Samuel præfuerunt annis CCCCv. Othoniel annis XL. Cadmus Thebarum rex Græcas literas inuenit. Aoth annis LXXX. Amphion musicus clauit. Debbora annis XL. Primus Latinis regnat Picus. Gedeon annis XL. Orpheus Linusq; musici clauerunt. Abimelech annis III. Iste fratres suos septuaginta interfecit. Thola annis XXIII. Prizmus regnat in Troia. Iair annis XXII. Carmen tes Latinas literas reperit. Iepthe annis VI. Hercules se flammis iniecit. Abesfan annis VII. Bellum Troiæ decennale surrexit. Achialon annis X. Hie in LXX. Interpretibus nō habetur. Labdon annis VIII. Aeneas venit in Italiam. Samson annis XX. Ascanius Albam condidit. Heli annis XL. Regnum Sicyoniorum finitur. Samuel & Saul annis XXXII. Lacedæmoniorum regnum exoritur.

Quarta ætas continet annos iuxta Herxos CCCCLXXXIII. Translatores Septuaginta XII. adiungunt. David annis XL. Carthago à Didone conditur. Solomon annis XL. Qui templum ædificauit anno CCCCLXXX. egressionis ex Aegypto. Ex quo apparet Samuel & Saul XXXII. annis, nō XL. præfuisse. Roboam annis XVII. Regnum Israel & Iuda diuiditur. Abias annis IIII. Pontifex Abimelech insignis habetur. Afa annis XLI. Hieu. propheta occiditur ab Afa rege Israel. Iosaphat annis XXV. Helias, & Abdias Michasq; prophetant. Ioram annis VIII. Eodē defecit à regno Iudæ. Ochozias anno I. Helias rapitur. Athalia annis VI. Ionadab filius Rechab sacerdos clauit. Ioas annis XL. Zacharias Ioadæ filius lapidatur. Amazias annis XXIX. Amos prophetat in Israel. Ozias annis LII. Assyriorum regnum in Medos transfertur, quod à belli principio steterat, annis M.CCCV. Iotham annis XVI. Osee, Iohel, Elaiasq; prophetant. Achaz annis XVI. Roma conditur, & Israel in Medos transfertur. Ezechias annis XXIX. Romulus centum Senatores constituit. Manasses annis LV. Numa duos menses adiecit. Amon annis II. Tullius in republica censum egit. Iosias annis XXXI. Thales physicus clauit. Ioachim annis XI. Huius anno tertio Nabuchodonosor Iudæam cepit. Sedechias annis XI. Templum Hierosolymitanum incensum est.

DE QVINTA AETATE.

Cap. XXI.

Quinta ætas continet annos DLXXXIX. Hebræorum captiuitas anno LXX. Iudith historia cōscribitur. Darius annis XXXVI. Hulus secundo anno templum Hierosolymis extruitur. Primus autem tegni eius inter septuaginta annos captiuitatis Iudææ concluditur. Xerxes annis XXII. Herodotus historiographus agnoscitur. Artabanus mensibus VI. Socrates nascitur. Artaxerxes annis XL. Elfdas legem, Neemias Hierosolymam restaurat. Darius, qui & Nartus, annis XVIII. Plato nascitur. Artaxerxes annis LX. Hestec historia completur. Artaxerxes, qui & Ochus, annis XXVI. Demosthenes, & Aristoteles prædicantur. Xerxes Ochi filius annis IIII. Xenocrates clauit. Darius annis VI. Hucusq; regnum Persarum, dehinc Græcorum. Alexander annis V. Nam VII. eius anni cum Persarum regibus supputantur. Ptolemæus Lagi filius annis XL. Machabæorum liber inchoat. Primus Philadelphus annis XXXIII. Septuaginta interpretes clauerunt. Euergetes annis XXVI. Iesus sapientiæ librum composuit. Philopater annis XVII. Machabæorum liber secundus inchoat. Epiphanes annis XXIII. Romani Græcos obtinuerunt. Philometor annis XXXV. Hunc Antiochus superans Iudæos oppressit. Euergetes annis XXIX. Brutus Hispaniam subegit. Soter annis XVII. Varro Ciceroq; nascuntur. Alexander annis X. Syria per Gabinius ducem subijcitur Romanis. Ptolemæus Cleopatraz filius annis VIII. Sallustius historiographus nascitur. Dionysius annis XXX. Pompeius Iudæam cepit. Cleopatra annis XXII. Hucusq; regnum Græcorum, nunc Romanorum. Iulius Cæsar annis V. Ab hoc Cæsares appellati.

DE SEXTA AETATE

Caput XXII.

Sexta ætas continet annos præteritos DCCVIII. Octauianus annis LVI. Huius anno XLIII Dominus nascitur, completis ab Adam annis MIIID CCCGLII. Iuxta alios, MVCXCIX. Tiberius annis XXIII. Huius anno

BEDAE ANGLOSAXONIS

XVIII Dominus crucifigitur. Gaius annis IIII. Mattheus Euangelista scribit. Claudius annis XIII. Petrus Romam, Marcus Alexandriam petit. Nero annis XIII. Petrus & Paulus cruci gladioq; traduntur. Vespasianus annis X. Huius secundo anno Hierosolyma lubuerunt. Titus annis II. Hic sacundus & pius fuit. Domitianus annis XVI. Ioannes in Pathmon relegatur. Nerua anno I. Ioannes Apostolus Ephesum rediēs Euangelii scripsit. Traianus annis XIX. Simon Hierosolymorum Episcopus crucifigitur, & requiescit Ioannes Episcopus. Hadrianus annis XXII. Aquila interpretis habetur. Antonius Pius annis XXII, mensibus IIII. Valentinus & Marcion agnoscunt. Antonius minor annis XIX. Cataphrygarum hæresis exoritur. Commodus annis III. Theodotion interpretis habetur. Aelius Pertinax anno I. Seuerus annis XVIII. Symmachus interpretis habetur. Antonius Caracalla annis VII. Quinta editio Hierosolymis inuenitur. Marrianus anno I. Aurelius Antonius annis IIII. Sexta editio Nicolipoli reperitur. Alexander annis XIII. Origenes Alexandria claruit. Maximus annis II. Hic persequitur Christianos. Gordianus annis VII. Fabianus Episcopus Romæ celebratur. Philippus annis VII. Hic primus Christianus Imperator fuit. Decius anno I. Antonius monachus claruit. Gallus & Volusianus annis II. Nouatiana hæresis exoritur. Valerianus annis XV cum Galeno. Cyprianus martyrio coronatur. Claudius annis I. Paulus Samosatæ hæresim condidit. Aurelianus annis V. Hic persequitur Christianos. Tacitus anno I. Probus annis VII. Manichæorum hæresis exorta est. Carus annis II. Iste de Persis triumphauit. Diocletianus & Maximianus annis XX. Iste persequitur Christianos. Maximinus Seuerusq; annis II. Constantinus annis XXXI. Nicæna Synodus congregatur. Constantius & Constans annis XXIIII. Offa Andree & Lucæ Constantinopolim transferuntur. Iulianus anno I. Hic ex Christiano paganus persequitur Christianos. Iouianus anno I. Hic cum omni exercitu Christianus efficitur. Valentinianus annis + XIII. qui à Iuliano ob fidem Christi militia fuerat priuatus. Gratianus annis IIII. Ambrosius & Martinus Episcopi clarificunt. Valens annis III. Valentinianus cum Theodosio annis IX. Hieronymus in Bethleem prædicat. Theodosius annis III cum Arcadio & Honorio. Anchorita Ioannes claruit. Arcadius annis XIII cum fratre Honorio. Ioannes Chrysostomus & Augustinus Episcopi prædicantur. Honorius annis XV cum Theodosio minore. Cyrillus Alexandria claruit. Theodosius minor annis XXVI. Ephesina Synodus Nestorium condemnat. Martianus annis VII. Chalcedonense Concilium geritur. Leo maior annis XVII. Aegyptus errore Dioscori laturat. Zenon annis XVII. Corpus Barnabæ Apostoli reperitur. Anastasius annis XXVI. Fulgentius Episcopus prædicatur. Iustinus annis IX. Acephalorum hæresis abdicatur. Iustinianus annis XXXIX. Huius VII anno Dionysius paschales circulos inchoat. Iustinus minor annis XI. Armeni fidem Christi suscipiunt. Tiberius annis VII. Herminigildus rex Gothorum martyrio coronatur. Mauritianus annis XXI. Gregorius Romæ floruit Episcopus. Phocas annis VIII. Saxones in Britannia fidem Christi percipiunt. Heraclius annis XXXV. Iudæi in Hispania Christiani efficiuntur. Heracleonius cum matre sua Martina annis II. Constantinus filius Heraclii mensibus VI. Constantinus filius Constantini annis XXVIII. Eclipsis solis facta est indictione septima, v. Nonas Maias. Constantinus filius Constantini superioris annis XVII. Hic sextam Synodum composuit. Iustinianus filius Constantini annis X. Africa restaurata est imperio Romanorum. Leo annis III. Reliquum sextæ ætatis deo soli pareat.

† alias XI

Saxones
Britanni.

BEDAE ANGLOSAXONIS DE RATIONE TEMPORVM LIBRI FINIS.

B E D A E A N G L O . 10

S A X O N I S I N L I B R V M D E *temporis spatio.*
~~N A T V R A R E R V M P R A E F A T I O .~~

DE natura rerum, & ratione temporum, duos quondam stricto sermone libellos discentibus, vt rebar, necessarios composui: Quos cum fratribus quibusdam dare atq; exponere coepissem, dicebant eos breuius multo digestos esse quam vellent, maxime ille de temporibus: Cuius propter rationem Paichæ potius videbatur vsus indigere: Suadebātq; mihi, latius aliqua de temporum statu, cursu, ac fine disserere. Quibus concitus, parens, præspectis patrum venerabilium scriptis, prolixiorē de temporibus librum edidi, pro ut ipso largiente potui, qui æternus permanens, tempora quādo voluit cōstituit, & qui nouit temporum fines: imo ipse labentibus temporum curculis finē cum voluerit imponet. In quo videlicet opere, ne quem forte offenderet, quod hebraicam magis veritatem, quam LXX translatorum editionem in seculi præcedē

*Hebraica
veritas po
tius inter
porum ra
tione, quam
LXX se
quenda.*

Briserie secutus sum: & illam quodque per omnia quoties discrepare videbatur inserui, vt legens quisq; simul vtrunq; conspiciat, & quod amplius sequendum putaret, eligat. Fixa autem mihi stat sententia, quam à nullo prudentium redarguendam autumno, vt sicut reuerendissimus eiusdem hebraicæ veritatis interpres obrectatoribus sui operis: non damno, inquit, non reprehendo LXX, sed omnibus his Apostolos præfero: Ita & ego confideiuter profiteor, quia non reprehendo veteres Chronographos: qui translationem LXX interpretū modosecuti esse, modo pro vt libuit probantur habuisse contemptui, sicut etiam in processu huiusce opusculi nostri monstrabitur, sed omnibus his hebraicæ veritatis integram præfero puritatem, quam præmiuentissimi doctorem, Hieronymus in libris Hebraicarum questionū, Augustinus in libro de ciuitate dei, Eusebius ipse Chronographus in tertio historie Ecclesiasticæ libro, ex verbis Iosephi historici aduersus Appionem grammaticum scribentis, breuiorem temporum seriem quam in LXX editione vulgo fertur cōtineri comprobant: Neque hanc amplius sequēdam, etiam hi qui LXX magnis diuinisq; laudibus ad cælos tollunt dubitant, quorum quisque dicta perpexerit, credo in eo nostro labori calumniam facere delisset, si non huic tamē fluidis, quod absit, contemplantur obtutibus. Verum vtrunque serant hæc mea scripta legentes, primo editum pro capto meo libellum, tibi dilectissime Abba percurrendum offero, multum deprecans, vt si quid in eo tu vituperabile deprehenderis, statim mihi corrigēdum insinues. At vbi ordinate ac rationabiliter actum videris, mecum deo qui donauit, & siue quo nihil possumus facere, deuotus gratias agas. Si quē sane vel illud offendit, cur aliquid de huiusmodi negotio tētare præsumpserim, quare de his quæ sparsim in veterum scriptis inueniri poterant, ipse nouum opus condere studuerim, audiat, dicente sancto Augustino: quia ideo necesse est plures à pluribus fieri libros diuerso stylo, non diuersa fide, etiam de questionibus eisdem, vt ad plurimos res ipsa peruenit: ad alios sic, ad alios autem sic. Audiat & me pro me simpliciter respondentem, cui displicet, vel superfluum videtur, quod hæc rogatu fratrum vnde cumque collegi, vnusq; libelli tenore conclusi, dimittat ea legenda, si quis velit, & ipse de communibus patrum fontibus, quæ sibi suisq; sufficere arbitretur hauriens, mecum nihilominus debita fraternitatis intemperata iura custodiat.

CAPITA LIBRI SEQUENTIS.

De computu vel loquela digitorum. 1
De trimoda temporum ratione. 2
De minutissimis temporum spatijs. 3
De ratione vnciarum. 4
De die. 5
Vbi primus dies seculi sit. 6
De nocte. 7
De hebdomada. 8
De hebdomadis LXX prophetis. 9
De hebdomada ætatum seculi. 10
De mensibus. 201
De mensibus Romanorum. 12
De mensibus Anglorum. 13
De calendis, nonis & idibus. 14
De mensibus Græcorum. 15
De signis duodecim mensium. 16
De lunæ cursu per signa. 17
De lunæ discursu si qui signa ignorant. 18
De eodem si qui computare nō dicerint. 19
Quota sit luna in calendis quascumque. 20
Quæ sit feria in calendis. 21
Argumentum de qualibet luna vel feria. 22
De ætate lunæ si qui cōputare nō potest. 23
Quot horum luna luceat. 24
Quando, vel quare luna vel prona vel supina, vel videatur erecta. 25
Qua ratione luna cum sit situ inferior, superior sole aliquoties videatur. 26
De magnitudine vel defectu solis & lunæ. 27
De effectibus lunæ potentia. 28
De concordia maris & lunæ. 29
De æquinoctijs & solstitijs. 30
De dispari longitudine dierum, & vario statu vmbrarum. 31
Causa inæqualitatis dierum eorundem. 32
Quibus in locis partes sunt vmbræ vel dies. 33
De quinq; circulis mūdi, & subteraneo syderum meatu. 34
De quatuor temporibus, elementis, humoribus. 35
De annis naturalibus. 36
De disparibus antiquorum annis. 37
De ratione bissexti. 38

De mensura crementi bissextilis. 39
Quare sexta Cal. Martias intercaletur. 40
Quod & luna quadrantem habeat. 41
De saltu lunæ. 42
Quare luna aliquoties maior quàm putatur appareat. 43
De circulo decennouenali. 44
De embolismis & annis communibus. 45
De ogdoade & hendecade. 46
De annis dominicæ incarnationis. 47
De indictionibus. 48
Argumentum inueniendi quota sit indictio. 49
De epactis lunaribus. 50
Quomodo errent quidam in primo mensis initio. 51
Argumentum quod sint epactæ lunares. 52
De epactis solis. 53
De reditu & computu articulari vtrarumque epactarum. 54
Argumentum quod sint epactæ solis, & quando bissexti annus. 55
De cyclo lunari. 56
Argumentum de eo, quota sit luna in calendis Ianuarijs. 57
Argumentum quotus sit annus cycli lunaris, vel decennosenalis. 58
De XVIII luna Paschæ. 59
Argumentum inueniendi eam. 60
De die dominico Paschæ. 61
De luna ipsius diei. 62
Quid inter Pascha & azyma distet. 63
Typica Paschæ interpretatio. 64
De circulo magno Paschæ. 65
De sex huius seculi ætatibus. 66
De cursu ætatum earundem. 67
De reliquis sex ætatibus. 68
De trina opinione fidelium, quando veniat dominus. 69
De temporibus Antichristi. 70
De die iudicii. 71
De septimana & octaua ætate seculi futuri. 72

A BEDAE ANGLOSA .XXXI.

"XONIS DE NATVRA RERV M LIBER.

DE COMPTV VEL LOQVELA DIGITORVM.

Caput primum.

E temporum ratione domino iuvante dicturi, necessarium duximus vtilissimam primo promptissimamq; flexus digitorum paucis prae monstrare solertiam: vt cum maximam computandi facilitatem dederimus, tum paratiore legentium ingenio ad inuestigandam dilucidandamq; computando seriem temporum veniamus. Neq; enim contemnenda parue pendenda est regula, cuius omnes pene sacrae expositores scripturae, nō minus quā litterarum figuras mōstrantur amplexi. Deniq; & multi alij alias, & ipse diuine

interpret historiae Hieronymus, in euangelicae tractatu sententiae huius adiumentū disciplinae non dubitauit assumere: Centesimus, inquit, & sexagesimus, & tricesimus fructus quamquam de vna terra, & de vna semente nascitur, tamen multum differt in numero. XXX. referuntur ad nuptias: Nam & ipsa digitorum coniunctio quasi molli osculo se complectens & cōfederans, maritum pingit & coniugem, LX. ad vi duas, eo quod in angustia & tribulatione sint posite: vnde & in superiore digito deprimuntur: quantoq; maior est difficultas experta quondam volupciis illecebris abstinere, tanto maius & prae mium. Porro centesimus numerus, quāto diligenter lector attende, à sinistra transfertur ad dexteram, & nō idem quidem digitus, sed non eadem manu, quibus in laeva manu videtur significatur & videtur, circulum facies exprimit virginis coronam. Cum ergo dicis vnum, minimum in laeva digitorum inueniens, in medium palmae artum iunges. Cum dicis II. secundum à minimo flexum ibidem impones. Cum dicis III, tertium similiter adflexes. Cum dicis IIII, itidē minimum leuabis. Cum dicis V, secundum à minimo similiter eriges. Cum dicis VI, tertium nihilominus eleuabis, medico duntaxat solo, qui medicus appellatur, in medium palmae fixo. Cum dicis VII, minimum solum, ceteris interim leuatis, super palmae radicem pones. Iuxta quod cum dicis VIII, medicum: cum dicis IX, impudicum ē regione compones. Cum dicis X, vngue indicis in medio figes artu pollicis. Cum dicis XX, summitatem pollicis inter medios indicis & impudici artus immittere. Cum dicis XXX, vngues indicis & pollicis blando coniuges amplexu. Cum dicis XL, interiora pollicis lateri vel dorso indicis superduces, ambobus duntaxat erectis. Cum dicis L, pollicem exteriori artui instar v literae curuatum ad palmam inclinabis. Cum dicis LX, pollicem vt supra curuatum indice circumflexo diligenter à fronte praecinges. Cum dicis LXX, indicem vt supra circumflexum pollicem immisso superimplebis, vngue duntaxat illius erecta trans medium indicis artum. Cum dicis LXXX, indicem vt supra circumflexum pollicem in longum tenso implebis, vngue videlicet illius in medium indicis artum infixa. Cum dicis XC, indicis inflexi vngulam radici pollicis infiges. Haec tenus in laeva. Centum vero in dextera, quemadmodum X, in laeva facies. CC in dextera, quemadmodum XX, in laeva. CCC, in dextera, quemadmodum XXX, in laeva. Eodem modo & cetera vsq; ad DCCC. Item mille in dextera, quemadmodum vnum in laeva. II M. in dextera quemadmodum II, in laeva. III M. in dextera quemadmodum III, in laeva, & cetera vsque ad IX M. Porro X M. cum dicis, laeuam medio pectori supinam appones, digitis tantū ad colum erectis. XX M. cum dicis, eandem pectori expātam late superpones. XXX M. cum dicis, eadem prona, sed erecta pollicem cartilagine mediū pectoris immittes. L M. cum dicis, eiusdem prona, sed erecta pollicem vmbilico impones. LX M. cum dicis, eadem prona formur laeuam desuper comprehendes. LXX M. cum dicis, ean-

Ex primo libro contra Iovinianum.

vt. prona laeva

in dextera antea singuli numeri

explicanti laeva

in ad. ad. so. singuli numeri notati

et dicitur X. M. eandem in vmbilico

directa supina fig

BEDÆ ANGLOSAXONIS.

dem supinam formam superpones. LXXX cum dicis, eandem formam formiori
superpones, XC cum dicis, eandem lumbos apprehendes pollice ad inuicem
verso. At vero C, & CC, & cetera vsq; ad DCCC, eodem quo diximus or-
dine in dextera corporis parte complebis. Dices autem centena millia cum dicis,
ambas sibi manus inseritis inuicem digitis implicabis. Est & alterius modi compu-
tus articulatum decurrens, qui quoniam specialiter ad pasche rationem pertinet, cū
ad hanc ex ordine ventum fuerit oportunitus explicabitur. Potest autem & de ipso
quem prænortamus computu quædam manualis loquelæ, tam ingenij exercitū, quā
ludi agendi gratia figurari: qua literis quis sigillatim expressis verba quæ huiusdem
literis continentur, alteri qui hæc quoq; nouerit industriam, tamen procul posito,
legenda atq; intelligenda contrada, vel necessaria quoq; per hæc occultis innueni
de significans, vel imperitos quoque quasi diuinando deludens: Cuius ordo ludū
vel loquelæ talis est: Cum primam alphabeti literam intimare cupis, vnū manu
teneto: cum secundam, duo: cum tertiam, tria: & sic ex ordine ceteras. Verbi gratia:
si amicum inter insidiosos positum vt caute rem agat admonere desideras, III, &
I, & XX, & XIX, & V, & I, & VII; & quinque digitis ostende: huius namque ordi-
nis literæ, Caute age, significant. Potest & ita scribi, si causa secretior exigat, sed hæc
græcorum computi literarūq; facilius disci simul atque ap̃i possunt, qui non, vt lati-
ni, paucis isdemq; generibus suos numeros solent exprimere literis, verum toto al-
phabeti sui characterē in numero rum figuræ expensio, tres qui plus sunt numeros
notis singulis depingunt, eundem penne numeri figurandi, quem scribendi alphabe-
ti ordinem sequentes, hoc modo: α 1. β II. γ III. δ IIII. ε V. ς VI. ζ VII.
η VIII. θ IX. ι X. κ XX. λ XXX. μ XL. ν L. ξ LX. ο LXX. π LXXX.
h XC. ϰ CC. ϱ CCC. Ϟ CCC. ϟ DCC. Ϡ DCC. ϡ DCC.

¶ DCCC. Qui ideo mox vt numeros digitis significare didicerint nulla inter-
tate mora literis quoq; pariter istd prefigere sciūt. Vñ. hec hactenus. Nñc ad tēpo-
ra, quāti ipse tēporum conditor ordinatorq; dñs adiuvare dignabit, exponēda
veniamus.

SCHOLIA IN Caput. I.

Ite temporum ratione domino iuante dicturi, necessarium duximus
vtilissimam primo promptissimamq; flexus digitorum paucis præ-
mostrare solertim. ¶ Indicat Beda numerorum notationem, que fit iuxta
digitorum gestu, necessariam esse, computationibusq; temporum: cum enim cicli so-
lares lanarety, unde hec temporum ratio pendet magni numeri expeditur,
quos scriptis numerorum notis signare molestum esset, compleretur nam longam seriem difficile, cōmo-
dissimum est habere expeditum rationem unumquemlibet numerum exprime- re flexibus digitorū,
quod primum homines natura admoniti eru apto digitorum numero, secisse videtur. Cum enim
singule manus binos habeat digitos, unde constat denarius, factus est hic numerus pro digitorum
modo perfectus solus, & summus, nam supra denarii cōtinuo pergetes, minores numeros omnis na-
tio reflexit: quod non solum fit vocali numeratione, veluti decem alii diximus, pergentes nō simpliciter
sumitur dictione, sed unum repentes dicimus undecim, id est decem & unum. Verum in notis id est
fit, decem, deinde repetit a nota unitatis, X & I que sunt undecim: & Arithmetici digitum uo-
cant, numerum omnē infra denarium ut 1. 2. 3. & cetera. Horū enim quilibet digito aliquo exprimi-
tur veluti unū in leuæ manus pollice, ut in eiusdem indice, ut in pollice dextro, & sic deinceps usq;
ad denarium. Articulis quoq; vocant numeratores, qui in decem æquales partes diuidi possunt, ut
X. XXX. XXX. XL. hi enim articuli digitorū exprimiuntur, veluti primus denarius quādo nā utrali
ordine numeratur, in superiore articulo pollicis statuitur, secundus in inferiore: sed hæc numerāli ra-
tio, vulgarissima et pueris nota, quæ posui ob id ut & set digitorū et articuloꝝ origo apud Arith-
meticos indicaretur pueris. Et si alia numerorum notā dōrū ratio, per & sēnsu tabula designat ad Arith-
parallelis positorū, & ipsa vetus est nec, ab usu recessit, nisi q; loco calculoꝝ numis nūc utatur: atq;

Abastomys lani, mac
adip. Aram

Fruguli in alio cod. 1772
dantur, ut sup.

~~f~~ sic in cod. v. 100.

*Cin diafani connota nulla
S.C. angustius connotus, nullis
Nectonias diata, arctas filii
manus etc.*

— १०० —

Frage: Was ist die Bedeutung der ...

1890

huius est & fuit usus in numerandi speciebus ne sociatibus: nam illa quae etiam nunc utuntur Ipso
 tas arabicas, videlicet. 1. 2. 3. &c. quas ysfrae vocat, recens esse videtur nec veteribus Romanis reliquis
 ue nationibus cognita: nulla enim antiquitatis monumenta has notitias habent insculptas. Sed ad
 A Bedem redeo. Est postremo quidam doctus & ingeniosus aliter per digitos numerandi ritus, quem
 hic Bede tradit, quo veteres usus esse pluribus argumentis constat, sed incuria negligentiaque homi-
 nis ab usu recessit. Veterem autem apparere ex Pliny libro XXXIII. naturalis historiae cap. VII. ubi
 ait, lanu dicatu à Numa Pompilio ita figuratis digitis expressum, ut CCCXXXV. dicrum nota per
 significatione anni temporis & cui se deum ostenderet: & M Cicero Hortensii subtilem actionis in
 digitos distributionem aliquoties eludit. Annotatum est quoque in historia Artaxerxis, Ordinem ge-
 nerum regis, quem à socero indignatione quadam in ordinem redactus esset, dixisse solitum, Princi-
 pum animos persimiles uideri Arithmeticorum digitis. nam sicut computando nunc myriada digito-
 rum gestu conficiunt, nunc monada: sic quoque qui à regibus toti pendunt, modo ualēt plurimū, mo-
 do ab illo honores gradu ad inimum deuoluti, omnibus sunt derisui: Caelius, in antiquis lectionibus,
 eodem putat referentē esse illud Fabij in institutionibus Oratoris: Si actor inquit non dico, si citra
 summas trepidat, sed si digitorū solum imperito aut indecero gestu à computatione dissentit, iudi-
 catur indoctus: sed eo loco apparet Quintilianū respicere illam uulgarem computationē de qua
 supra diximus, quod etiam de Hortensio dici potest. Orator enim apud populum agit, qui has sub-
 tilitates sepe nō intelligeret: sed alibi inuenio cum manifestius de hac computatione locutus, ut li. XI
 de formando gestu, ubi sic habet: Nam gestum poculum poscentis, aut uerbera minantis, aut nume-
 rum quingentorum flexu pollice, efficiētis, quae sunt à quibusdam scriptoribus reprehensa, ne in-
 rusticis quidem uidi: ubi sine controuersia hunc computandi modum intelligit exprimentur autē
 ut & hic & Beda difcis quingenta, dextra manus pollice flexo uersus palmam instar literae Γ gre-
 cae, qui gestus in dicendo ridiculus foret: Legunt alij quinquaginta locum forte non intelligentes
 illa enim exprimentur sinistra, sed illa manus sola non facit gestum. Est etiam apud Apuleium locus
 in secunda defensione Magie, qui sine hac arte numerandi intelligi nequit. Notum & illud est: At-
 B que suos iam dextra computat annos, de Nestore, qui ad cētum annos peruenit, centum autem duce-
 ra & trecenta, sic computatur in dextra, sicut unum duo tria in sinistra. Facete Richardus in uetu-
 lam nimis plus uisacem quae annis etiam centos superaret, sic ludit.

ἡ φάσις ἀριθμοῦ ἐλάφου πλὴτος ἢ χρεὶ λαΐς,
 γῆρας ἀριθμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐξ ἀμύνου.

Est igitur istius computationis cognitio ad pleraque ueterum intelligenda necessaria: quod propte-
 rea longius egi ne frivolum mox iudicetur quod prima fronte non blanditur. Priusquā hic Bede li-
 ber uulgaretur, incognita ista erant, & sola ut opinor haec uetus per eum seruata est: Quare quid
 quid huius est id, Bede in uniuersum debes. Pueri habent quoque in hac re non iniucundam digitorū
 exercitationem: liberalis namque digitorum extensio & flexus etiam ad uerū pertinet.
 Tum paratiore ingenio. Nam caput quinquagesimum quintum quod est de re-
 cursu cieli et solarium mensurorumque, expeditur ea numeratione quae fit flexu digitorum.
 Et ipse diuinae interpres historiae Hieronymus. Apud Matthaeum locus est capite de-
 cimo tertio, de agricola qui exiit ad seminandum: quo loco seruator noster triplicem fuisse fructu-
 ri soli differentiam: ex primo fructū uirgunculū, ex secundo sexagecuplum, ex secundo centuplū sustulit
 in qua parabola diuus Hieronymus libro primo contra Iovinianum maximum numerū refert ad
 uirgines, proximum ad uiduos, minimum ad matrimonium, sumpta confirmatione festius ma-
 gis quā necessaria à digitorū gestu, quam eleganter hoc loco Beda explicuit. Eam autem locum
 Erasmus coniecturis exposuit, sic tamen ut à ueritate non aberret: in Beda librum tū nondū inue-
 rat. Postea tamen ubi forte cum alicubi natus esset, ex ipso auctore rem egi.
 Est & alterius modi computus. Locum supra indicauimus, scilicet cap. quin quagesimo quin-
 to eius esse usum.

Potest & ita scribi fisecretion causa exigat. Extant de huiusmodi ratione scribendi (ne
 scilicet alius legere queat quā qui eiusdem artificij est conscius) mira subtilitatis libri auctore lo-
 f y

A illius magni anni, quem Platonem primū notasse scribitur, de quo est apud Ciceronem is sermo de Repub.

¶ Quæ natura non iuxta ethnicorum dementiam. **J** Reprehendit Beda obiter opinionem eorum qui naturam deam faciunt quemadmodum Plato, Plinius secundus &c. Non enim ipsa dea est, sed à deo his quadam syderibus indita, ut sint nobis in signa & tempora, quemadmodū scriptum est Genesim primo, ipsa autem sydera anima, & proinde voluntate carent: quære dii non sunt, sed dei instrumenta quibus mundum gubernat.

DE MINVTISSIMIS TEMPORVM SPATIIS.

Caput III.

Hora duodecima pars diei est: siquidem XII. horæ diem complēt, domino attestante, qui ait: Nonne duodecim sunt horæ diei? si quis ambulauerit in die non offendet. Vbi quamuis allegorice se diem, discipulos vero qui à se illustrandi fuerant, horas appellauerit, solito tamen humanæ computationis ordine numerum definiuit horarum. Verum notandum est, quia si omnes anni dies duodenis horis putetur, æstiuo necesse est dies longioribus, brumales vero breuioribus horis includi. Si vero omnes horas æquiparare, hoc est, æquofiales habere volumus, brumali diei nihilominus pauciores, & æstiuo necesse est plures tribuamus. Recipit autem hora III. punctos, X. minuta, XV. partes, XL. momenta, & in quibusdam lunæ computis V. punctos: Non enim hæc diuisiones temporum naturales, sed videntur esse constitutæ. Nam calculatores cum necesse esset vel diem in XII. vel horam in IIII. aut X. aut XV. aut XL. aut in alias quaslibet minores, maioresve quid distribuere particulas, quæsiere sibi vocabula, quibus id quod volebant nuncupare, & alterutrum dinoscere possent, horam videlicet appellantes, quia certi temporis ora, id est, terminus sitis, sicut & vestimentorum, fluuiorum, maris quoque fines oras vocitare solemus. Punctos vero à paruo puncti transcensu, qui fit in horologio. Minuta autem à minore intervallo vocantes. Partes à partitione circuli Zodiaci, quem tricenis diebus per menses singulos findant. Porro momenta à motu syderum celeritimo nuncupantes, cum aliquid sibi breuissimis in spatijs cedere atque succedere sentitur. Minimum autem omnium, & quod nulla ratione diuidi queat tempus, atomum græce, hoc est, indiuisibile, siue insectibile nominant: quod ob sui pusillitatem grammaticis potius quam calculatoribus visibile est: quibus cum versum per verba, verba per pedes, pedes per syllabas, syllabas per tempora diuidant, & longæ quidem duo tempora, vnum breui tribuant, ultra in quod diuidant non habentibus, hoc atomum nuncupari complacuit. Attamen Mathematici in explorandis hominum generituris, ad atomum vsque peruenire contendunt, dum Zodiacum circulum in XII. signa, signa singula in partes XXX. partes item singulas in punctos XII. punctos singulos in momenta XL. momenta singula in ostenta LX. distribuunt, ut considerata diligentius positione stellarum, fatum eius qui nascitur quasi absque errore deprehendat: Quæ quia vana, & à nostra fide aliena est observatio, neglecta ea videamus potius quod Apostolus ad celeritatem resurrectionis intimandam huiusmodi temporis vocabulo vtitur, dicens: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur, in atomo, in ictu oculi, in nouissima tuba. Nec prætereundum, quia etsi calculatores necessario discernant, plurimi tamen scriptores indifferenter breuissimum illud temporis spatium, quo palpebra oculi nostri moveri potest, quod in ictu punctus transcurrit, quod secari & diuidi nequit, nunc momentum, nunc punctum, nunc atomum vocant.

*Duodecim
hora diei
in euangeli-
o quid si-
gnificent.*

*Hora unda
Punctus.
Minuta.
Partes.*

SCOLIA IN CAPVT TERTIVM.

Hora est duodecima pars diei. **J** Diffinit horam temporalem, quam nunc in æqualem vocant, alij etiam dicunt planetariam, ea est uniuscuiusque diei naturalis seu ut vulgo dicitur artificialis, per duodecima, hæc æstiuis diebus longiores esse facile intelligitur, hybernis vero bre-

f in

BEDÆ ANGLOSAXONIS.

moris, quia spatium temporis inter solis exortum et occasum nō semper æquale ē: unde apud bonos scriptores horas solstitiales, maximas intelligimus, brumales vero minimas. Veluti apud plantum hora æstiva pro longa, hiemalis horis Romani & Iudei pariter in temporis diuisione sunt usque, quam æstiva pro longa, hiemalis horis Romanis & Iudei pariter in temporis diuisione sunt usque, quam vnum oris exordium capere exoriente scdere solis, sexta semper in meridie: unde apud Persum in defudes iuuenes: Stertimus, Quinta dum linea tangitur umbra, id est, ut nos iam numeramus usque, ad horam XI sic & bymni quot ecclesiæ canit ad preces borarias, distributi sunt, ut hora prima, la incris orto sydere, ad sextam: Et tignibus meridiem-habes horas ubique, ubi horarum mentio sua sacris biblis, potestatem intelligere: Veluti in Euangelio, qui hora undecima uenerunt, una hora uenerat ante solis occasum & apud Cicero non nisi dies hora in terrerè pronuntiatur. Sunt autē hore æquinotiales que æquales uocant, quibus ipsi non utuntur nisi ad elephidum, non autem si unum nunc dato signo per rotarum ferreorum machinas, que ad temporales horas accommodari non possunt. Veteres pro his machinis, solaris sunt usque, que non plurius quam XXXII. lineis conlabant. Vocentur autem æquinotiales hore quod colligantur à peribis circuli æquinotialis transactis, veluti dum æquinotiales circuli seminecia una exortus est, hora quoque una præterit dum XII., duodecim hore quoque lapsæ sunt. Has necesse est contineri hybernis diebus pauciores, æstiuis uero plures hoc ob id pluribus eggi, ne in sacris uijum horarum æquinotialium patemus. Locus quē citat Bede est Ioannis undecimo.

Recipit autem hora quatuor punctos.) Ampla solaria diuisa habent linearum intervalla
tribus punctis unde deprehenduntur horarū quadrantes, quemadmodū & in astrolabij, ponuntur.
singule hore quadripartite: tribusculis machinis ferreis reddit signū ad singulos horarū quadrantes.

X. minuta. Hinc ille minuta vulgaris non autem physica, vulgaris minuta dicuntur quilibet portionis integri in partes quolibet divisus sit a selem dividus in partes XII, quæ: duodecima pars minutum est, horum in disciplinis rarior usus: Physica autem minuta sunt, quæ: que sunt in divisione allicum facta per LX. veluti tricesima pars signi seu ut receptiores loquuntur, gradus unus dividit in sexaginta minutas primas, quorum quolibet rursus dividitur in LX. alia que dicuntur minuta secunda, id est iterum in minuta tertia, quod sit usque ad denarium, Græci namque hoc minutum sumus sic effecerunt.

Horam videlicet appellantes. J. Hora græce uox est, nocent autem horis græci & has quas nos deinde quatuor anni partes trimestres, uer, ætatem, autumnum, & hyemem & Homerus quatuor diuis nominis deus celebrat. quæ celum claudunt atq; recludunt. Scholiastæ intus agit per firmamentum hinc partes anni iam distat.

Partes a partitione circuli. — Hora in aequalis quindecim habet partes, propter quod dum hora exigitur, exoriuntur quindecim partes aequo intervallo seu quindecim gradus .i. diuisiū signū. Partes item singulas in punctos XII. — Horam punctulorum, neq. etiam ostentorum ut vocat, apud alios scriptores nullam inueni observationem.

DE RATIONE VNCIARVM. Caput III.

Vnciarum quoq; diuisionem nosse, quæ non minus temporibus rebꝝ uē alijs, q̃
numis est ap̃ia computandis, non ignobilis intentio est: Quibus quia & di-
perit passim historici, & ipsa sacra scriptura utitur, nomina earū paucis affigere cu-
rauiamus. Libra, uel as, siue assis, XII vnciz. Deunx, siue iabus, XI vnciz. Decunx,
uel dextras, X vnciz. Dodrans, siue doras, IX. vnciz. Bes, siue bisillis, VIII. vnciz. Se-
ptunx siue septus, VII vnciz. Semis, VI vnciz. Quicunx, siue cingus, V vnciz. Triens,
siue trias IIII vnciz. Quadras, siue quadras, III vnciz. Sextas, siue sextas, II vnciz.
Sescuns, siue sescuncia, vncia & semis. Vncia. XXIII scrupuli Semuncia,
XII. scrupuli. Duæ sextulæ, siue sescilæ, VIII scrupuli id est, tertia pars vncie
scilicet sex scrupuli Sextula, siue sescela, IIII. scrupuli. Dimidia sextula, siue sescela, II
scrupuli. Scrupulus, VI. siliquæ. Hæc inquam, ponderum uocabula non modo
ad pecuniarum mensurandam, uerum ad quæuis corpora, siue tempora dimetiendā

ditions travaux, y compris les opérations de réorganisation, fait en
lib. de l'Empire. Opération de réorganisation de S. C. 1475.

As.
Dextans.
Dodrans.
Semis.
Quincunx.
Triens.
Quadrans.
Sextans.
Sescunx.
Uncia.

A conueniunt. Vnde & ratio, & mos obtinuit, vt in catione computorum pueri vniū & duo ſæpius aſſe & dipōdio mutant: item treſſis, quartus, quinquis, ſexis, ſeptus, & cetera huiusmodi, quali tres aſſes, quatuor aſſes proferant, & in eundē modum ſequentia numeri quā plūrima. Siue igitur horam vniā, ſiue diem integrū, ſiue mēſem, ſiue annum, ſeu certe aliud aliquod maius minusue temporis ſpaciū in XII. partiri uiſ, ipſa duodecima pars, Vncia eſt: reliquas vudecim Deuncem appellā. Si in ſex partiris, ſexta pars Sextās, quinq; reliquę Dextās, vel vt alij, diſſas vocitātur. Si in III., quarta pars Quadrantis nomen, reliquę Dodontis accipiunt. Et huius diſciplinę regula ſoluitur, quod plerofq; turbat imperitos, quia Philippus in expolitione beati Iob, æſtum maris oceani quotidie bis venire deſcribens, adiunxit hunc vnius æquinoctialis horę dodraute tranſmiſſo, tardius ſiue intermiſſiōe ſiue die venire, ſiue nocte. Porro ſi per tria quid diuidere cupis, tertiam partem Tūtem, duas reſiduas, beſſem nuncupabis. Si per duo dimidiū ſemis appellatur: Sic & cetera, quæ verbo melius colloquentis, quā ſcribentis ſtylo dici pariter & doceri queunt. Item de corporibus, ſiue miliarium ſiue ſtadium, ſiue iugerum, ſiue perſicam, ſiue etiam cubitum, pedumue, aut palinum partiri opus habes, præſerta ratione facies. Deniq; & in Exodo dimidiū cubiti ſemis appellatur narrāre Moſe, quā habuerit Arca teſtamenti duos ſemis cubitos longitudinis, & cubiti ac ſemiſiem altitudinis. Et in Euangelio quarta pars totius midani corporis, id ē, terra, myſtice quadrantis nomine cēſentur, cū mittendo in pœnā peccatori dicunt: Nō exibis inde donec reddas nouiſſimū quadrantem: id eſt, donec luas te: renaſceat, vt beatus Auguſtinus exponit. Hoc enim, inquit, & peccator audit terra es & in terram ibis. Quarta ſi quidē pars diſtinctoꝝ membrorū huius mundi & noſſima terra inuenitur incipias à cælo, ſecundum ærē numeros, aquā ierriam, quarā terram. Qui etiā in expolitione Euangelij vbi ſcriptum eſt, erat autē paraſceue Paſche hora quali ſexta huiusce diſciplinę memini, dicēs. Nō em iam plena ſexta erat, ſed quali ſexta, id peracta quinta, & aliquid etiam de ſexta eſſe cœperat: Nunquā autem iſti dicerent: quinta & quadrans, aut quinta & triens, aut quinta ſemis, aut aliquid huiusmodi.

ſilicus
Sextula.
Scrupulus

IS à nobis
ſuperiore
anno eſt co
ditus.

Quadrās
in Euango
lio.

† aliter.

SCHOLIA IN CAPVT QVARTVM.

Vnciarum quoque diuiſionem. ¶ Vt etes duodenaria diuiſione plurimū uſi ſunt: id ē qd partibus expediunt aſſe. itaque ad tempora, ſpacia, pondera, reliquæſque menſis partes, aſſe accommodarunt. Hoc modo horarū partes apud Pūniū nō aliter q̃ his nominibus notantur ne lunā dodrautibus lucere. in his partib⁹ explicādis multū laborauit Guielmus Budens. Vt Beatus Auguſti. exponit. ¶ Locus eſt apud B. Auguſt. in ſermone domini habito in mōte lib. primo.

DE DIE

Caput V

Dies eſt aēr ſole illuſtratus, nomē inde ſumens, quod tenebras à luce diſtingat ac diuidat: Nam cū in primordio creaturæ tenebrę eſſent ſuper faciē abyſſi, dixit deus: fiat lux, & facta eſt lux: & vocauit deus lucē diē. Quæ deſinitio biſarie diuiditur, hoc eſt vulgari ter & proprie. Vulgus enim omne diem ſolis præſentiā ſuper terras appellat. Proprie autē dies XXIII. horis, id eſt, circū ſolis totū orbem luſtrantis impletur: q̃ ſecum ſemp & ubiq; lunē diurnū circūferēs, nō minore æq̃ ſpatio noſtu ſubter terras q̃ ſupraterras inuerſu credi exaltari. Qd multoꝝ qdē & noſtroꝝ, & ſeculariū ſiue æq̃ teſtatur autoritas. Sed nos vnius patris Auguſtini teſtimoniū ponere ſat eſt. Dicit in libro queſtionū Euangelij ſecundo, LXXII. diſcipulo rū ſum. nō figurali ter explāns: Sicut XXIII. horis tot⁹ orbis peragiť atq; luſtrať, ita myſteriū illuſtrādi orbis per Euāgelij trinitatis in 81. diſcipulis intumaf: Vicijs q̃ter

Dies un
de.

f iij

BEDÆ ANGLOSAXONIS.

enim septuagies terni dipondius. Dicit idem in libro de Genesi ad litterā primo: An dicendū est, quod cū cito peractū esset hoc opus dei, tandiū si erit lux non succedere nocte, donec diurnū spatū perageret? & tandiū mansit nox luci succedēs, donec spatū nocturni tēporis prateriret, & mane fieret diei sequentis, vno primogē trāfacto? Sed si hoc dixerō, vereor ne ridear & ab his q certissime cognouerūt, & ab his q pos sunt facillime aduertere, quod eo tpe quo nox apud nos est, eas partes mūdi praelentia lucis illustret, per quas sol ab occalu in ortum redit: ac per hoc omnibus XXXIII. horis non deesse per circuitum gyri tonius alibi diem, alibi noctem. Et paulo post, commemorata Ecclesiastis sententiā de sole: Australis ergo pars, inquit, cum habet solem, nobis dies est: dum autem partē aquilonis circumiens peruehitur, nobis nox est: Non tamen in aliam partem non est dies, vbi praelentia solis: nisi forte poetis figmentis cor inclinandum est, vt credamus solem mari se immergere, atq; inde locum ex alia parte mane surgere. Quanquam si ita esset, abyssi ipsa praelentia solis il lustraret, atq; ibi esset dies: posset enim & aquas illuminare, quando ab eis non pos sit extingui: Sed hoc monstruosum est suspicari. Ante vero solis creationem primitiuz lucis circuitus, quod nunc per solem fit agebatur: primo quidem secundoq; die aquas abyssi, quæ omnem terram texerant: tertia vero aër vacuum sua circunua gatione lustrantis. Sunt etenim quidam patrum, qui in eo quod scriptum est: in princi pio creauit deus cælum & terram, terra autem erat inanis & vacua, & tenebræ erāt super faciem abyssi: informem cæli, terræ & aquæ, omniumq; elementorum confu sionem putet esse designatam, ita vt nec aqua, nec terra, nec cælum, sed eorum oim vna, vt ita dixerim, seminaria sit indicata, materies. Ideoq; non inuenientes muni di locum, primæ lucis capacem, necessario cuncta quæ de septem primis diebus le gunt aliter, quā consuetudo nostri seculi se tenet, alius perscrutando dogmati zant. Sed multo facilius est sensus, si iuxta traditiones patrum atq; catholicorum, cæ li nomine circulus cæli superioris intelligatur esse monstratus: Terræ nomine tel lus ipsa, suis quibusq; vt nunc est, finium spatij inclusa: excepto quod nihil viren tium germinum, nihil viuientium produxerat animantium. Abyssi vocabulo infinita aquarum diffusio, omnem alluentium terram, in quarum medio posmodum fir mamentum cæli esse factum commemoratur. Deniq; sanctus Clemens apostolorū discipulus, & Romanę ecclesię tertius post Petrum episcopus, in sexto hystoriarum suarum libro ita scribit: In principio fecit deus cælum & terram, terra autem erat inuisibilis & incompressa, & tenebræ erant super abyssum, & spiritus dei ferebatur super aquam: Qui spiritus dei iussu dei, quasi ipsa conditoris manus lucem separauit à tenebris, & post illud inuisibile cælum istud visibile produxit: vt superiora quidē habitacula faceret angelis, inferiora vero hominibus. Proter te ergo iussu dei aqua, quæ erat super faciem terrę secessit, vt terra tibi produceret fructus. Consentit huic Ambrosius Mediolanensis Annistes, in libro Hexameron secundo. Sed & Basilius Cæsarex Cappadocię episcopus, qui in quarto eiusdem operis libro: Congregans, inquit, aqua, vt appareat arida. Vel amētum subducitur, vt conspicua fieret quæ interim non videbatur. Hieronymus quoq; sacrę hystorię doctissimus interpres, in expositione prophetice sententię, qua dictum est: Qui dicebas in corde tuo: in cælum ascendam, super sydera dei exalabo solum meum, meminit cæli superioris, ita scribens: Vel antequam de cælo corrueret ista dicebat, vel postquam de cælo cor ruit: Si adhuc in cælo positus, quomodo dicit ascēdam in cælum? Sed quia legimus, cælum cæli domino, cum esset in cælo, id est, firmamento, in cælum, vbi solum do mini est, cupiebat ascendere, non humiliate, sed superbia. Sin autem postquam de cælo corruit ista loquitur verba arrogantis debemus intelligere, qui nec pręcipita tus quiescat, sed adhuc sibi grandia repromittat: non vt inter astra, sed sup astra del sit. Quantum ergo nobis vestigia patrum sequentibus conspiciatur, cum diceret deus, fiat lux, mox tenebræ quæ abyssum texerant abierunt, & lux ab oriente medi as inter vndas emergens, cunctam terrę superficiem operuit latitudine sui fulgo ris, boreales australesq; necnon & occiduas oras attingēs: paulatimq; se completo

Cælum.

Clementis
liber hysto
riarum.

D

BEDAE ANGLOSAXONIS.

Geographia. Verum solem tam expedito spatio infra terras ferri, ut supra, iam vulgo quod, non est incognitum.

¶ Vmbri & Athenienses.] Memoria lapsus Bedam existimo, dum passim constat Atheniensium diem ab occasu solis incipere: qua de re lege apud Gellium & Macrobiū plura.

VBI PRIMVS DIES SECVLI SIT. Cap. VI.

QVo sane in loco primus seculi dies sit, nonnulli quærentes, VIII. Calendarū Aprilium: Alij XII. Calendarum superscriptarum die magis adnotatum putarunt, vno vtrique, hoc est, æquinoctij argumento nitentes, quali rationi congruat, vt quia deus æquis in principio partibus lucē tenebrasq; diuiserit, ibi præcipue tunc caput mundi, vbi nunc æquinoctium fieri credatur: Bene quidem inquirentes, sed non plene quod dicerent prævidentes, multo vtiq; perinus acturi, si tempus æquinoctij non primo diei quo lux, sed quarto quo luminaria sunt facta potius adsignarent: ibi namq; temporis initium statuit, qui luminaribus conditis dixit, vt sint in signa, & tempora, & dies, & annos: Nam præcedens triduum, vt omnibus visum est, absque vllis horarum dimensionibus, vtpote necdum factis syderibus, æquali lance lumen tenebrasq; pendebat: Et quarto demum mane sol à medio procedens orientis, oris vmbrauit suas per lineas currentibus, æquinoctium quod annuatim serua retur inchoauit: prout videlicet cum primo terris oriretur in eo cæli loco, quem philosophi quartam partem Arietis appellant, eundemq; peracto annuo circuitu, post dies CCCLXV. & sex horis repetiturus, cuius argumento quadrantis efficitur, vt ipse vernalis æquinoctij pñctus modo mane, modo meridie, modo vespere, modo medio noctis occurrat. Luna e contrario vespere plenissima: neq; enim quid imperfectum creator æquissimus instituit, stellis vna fulgentibus, ac medio appars orientis, quartam partem libræ, qua æquinoctium autumnale adseuerant, tenuit, initiationeq; paschale suo consecrauit exortu: Neq; enim alia seruandæ paschæ regula est, quam vt æquinoctij vernalis plenilunio succedente perficiatur: at si vel vno die plenitudo lux præcesserit æquinoctium, iam non primi mensis, sed vltimi luna putetur: Oportet enim, vt sicut tunc primo sol potestatem diei, deinde luna cum stellis potestatem noctis accepit, ita & nunc ad insinuandum nostræ redemptionis gaudium, primo dies noctem longitudine adæquet, ac deinde luna plenissima eā luce perfundat, certi utique mysterij gratia: quia videlicet sol illi creatus omnium illuminator astrorum, æternam veramq; lucem significat, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Luna autem & stellæ, quæ non proprio vt debent, sed aduentitio, & à sole mutuo lumine fulgent, ipsum ecclesiæ corpus, & quosq; viri- tim sanctos insinuant: qui illuminari, non illuminare valentes, cælestis gratiæ munus accipere sciunt, dare nesciunt: At qui in celebracione maximæ solemnitatis Christus ecclesiæ debuit anteponi, quæ non nisi per illum luceret. Nam si qui plenilunium paschale ante æquinoctium fieri posse contenderit, ostendat vel ecclesiā sanctam priusquam saluator in carne veniret, extitisse perfectam: vel quemlibet fidelium ante prouentum gratiæ illius aliquid posse supernæ lucis habere: Neq; enim sine ratione paschalis obseruantia temporis, qua mundi salutem & figurari & venire decebat, ita diuinitus est procurata, vt neque prima die qua lux facta est: neq; secunda, qua firmamentum: neque tertia, qua arida apparuit: neque mox quarta inchoante, qua sol æquinoctialis tanquam sponsus è thalamo processit, sed ad vespertam tandem oriente luna sortiretur exordium. Expectata est enim hora, quæ illuminationem ecclesiæ olim in Christo venturam designaret: Vt sicut in mysterio sacrificij & leuitis nec vinum solum, nec aquam solam offerre licet: ut videlicet ipsa oblatio vel deo tantum, vel homini tantum conueniat: sed sanguinem, qui torcularis crucis expressus est, nostræ fragilitatis aqua temperamus: Granum quoque frumenti, passionis mola contritum, aqua miscemus, vt iuxta quod Apostolus ait, adhærentes domino, viuis cum eo spiritus effici valeamus. Ita etiam in eiusdem sacrificij tempore

*Obseruan-
da pasche
ratio.*

*Sol Christe
Luna eccle-
sia.*

*Pasche
exordium.*

Abservando, nec solis tantummodo cursum quæritemus, quasi dominum quiddam credentes, sed ultra nostri curam suolim itum, iuxta eos qui dicunt. uubes latibulum eius nec nostra considerat, & circa cardines celi perambulat. Nec item luna: solius plenius captemus exortum, quasi iuxta Pelagianos absque gratia superna beati esse non quæmus: verum iuxta eum qui dixit: Deus meus misericordia eius præueniet me. In nostra Paschæ celebratione æquinoctiale solis exortum, cuncta videlicet tenebrarum offendicula deuincere, plenilunio nostræ deuotionis euefugio sequi, dedicemus. Hanc Moisaie Paschæ ratione die propriæ resurrectionis perfecit, quod non venit soluere legem sed adimplere. De quibus singulis suo loco consequentius, prout Dominus dederit, exponemus: Nunc admonere contenti, XII Calendarum Aprilium die exortum æquinoctii, & ante triduum, hoc est, XV Calendarum eandem, primum seculi diem esse norandum: cuius ad iudicium primitus ibi reor antiquos initium Zodiaci circuli voluisse præfigere: Neque enim illa die vel Romanos, vel Græcorum, vel certe Aegyptiorum mensis annusve, cuius hoc causa fieret, oritur: sed nec ab his gentibus, quousque se Græci iactitent, verum ab antiquioribus Chaldaeorum astrologia cepit, à quibus Abraham patriarcha, ut Iosephus testatur, edoctus, ut decem celi syderumque cōuersione cognouit, ipsam mox disciplinam veracius intellectum Aegyptiorum genti aduxit, cum apud eos exularet. Nā & in libro beati Iob, qui non longe post Abraham exiit, mazarothe, id est, signa horoscopi legimus. Igitur iuxta Zodiaci quiddam diuisionem XV Calendarum Aprilium die, quando facta est lux, sol Arietis signum ingreditur, iuxta vero primæ sunt cōditionis ordinem XII Calendarum supra scripti initium sui circuitus, & omnium simul temporum caput attollit, iuxta quod Anatholius Laodice Antistes æquinoctio scribens euidenter adstruit: In quo, inquit, die inuenitur sol non solum descendisse primam partem, verum etiam quadrante in tertia die iam habere, id est, in prima, ex XII partibus. Hec autem particula prima ex duodecim vernali est æquinoctium, & ipsa est initium mensium, & caput circuli, & absolutio cursus stellarum, quæ planetæ, id est, vagæ dicuntur, ac suis duodecim partibus, & totius circuli terminus. Vbi & verissime intellexit, & elegantissime promissit, non nisi in æquinoctio vernali, quantum ad naturam, caput esse Signiferi, & ibi XII signa, quæ ab illo particule nuncupantur, initium ibi habere & terminum, ibi quadrantem, quem bisextum dicimus, ibi saltum lux incipere ac finire, ibi annum magnū, hoc est, planetarum cursum, exordium finemque fortiri.

Abraham
astrologia;
peritus.

eadem.

SCHOLIA IN Caput VI.

Quo sane in loco primus seculi dies. Dissputant Theologi quando mundus sit creatus, is uere ne in autumno: qui alunt in autumno mundum creatum, mouentur hac ratione, ne si in uere esset factus, inedia perisset primi homines nullis fructibus adhuc maturis: probabilius sententia, primum diem fuisse dum sol arietis signum teneret: dissputant de hac questione etiam Astrologi, Vide Iouinianum Pontanum libro primo de rebus celestibus.

Mazarothe, id est, signa horoscopi legimus. Horoscopus est ea pars signi qua aliquo nascente exoritur, ueluti nascente Lucio exoriebatur olaus pars tauri: eam igitur habet horoscopus, quod & sic effertur Astrologi: Lucius horoscopus habet in tauro, Homerus ut obseruatum est, in sagittario, Plato in aquario, Urbs Roma in decima quinta libra, nam & ciuitates habent horoscopus, hinc uerbum *horoscopus*, pro quo nos utimur horoscopus ut nascente Paride horoscopus Capricornus.

DE NOCTE.

Caput. VII.

Nox dicta, quod noceat aspectibus vel negotijs humanis: siue quod in ea fures latronesque nocturni alijs occasum nascantur. Est autem nox abscentia solis terrarum umbra cōditi, donec ab occalu redeat ad exortum, iuxta naturam eius & Poeta inquit: Ruit oceanus nox, Inuoluens umbram magnam terrarumque, polumque

nox à nocte
da.

Et Salomon sacris literis expressit: Qui pascitur inter lilia donec aspiet dies, & Inclinentur vmbræ. Eleganti vtique sensu decessionem noctis inclinationem appellans vmbrarum: Nam quoniam pro conditionibus plagarum, quibus solis cursus intenditur, & splendorem eius à nobis obiectio terrenæ molis includit, inumbratio illa, quæ noctis natura est, ita erigitur, vt ad sydera vsq; videatur extendi, merito cõtraria vicissitudine, id est, lucis exortu vmbras inclinari, noctem videlicet deprimi pelliq; signauit: quam videlicet vmbram noctis ad aëris vsq; & ætheris confinium philosophi dicunt exaltari, & acuminatis in itar pyramidum tenebris lunam, quæ intima planetarum currit, aliquando contingi, atq; obscurari, nullumq; aliud sydu ta liter eclypsim, id est, defectu sui luminis pati, eo quod circa fines telluris solis splendor vndiq; diffusus, ea libere quæ tellure procul absunt alpiciat. Ideoq; ætheris quæ vltra lunam sunt spatia, diurnæ lucis plena semper efficiat: vel suo videlicet, vel syderum radiata fulgore. Et quemadmodum nocte cæca procul accensas faces iutens, circumposita quæq; loca eodem lumine perfundi non dubitas, tameti tenebris noctis obstantibus, non amplius quàm solas facum flammæ cernere præualeas, ita, inquit purissimum illud & proximum cælo inane, diffusis vbiq; syderum flammis, semper lucidum sit: sed præpeditis aëre erassiore nostris obtunib, sydera quidem ipsa luce radiantia apparent, verum reddita ex eis illustratio nō apparere. Luna vero aiunt, cum infimas sui circuli absidas plena petierit, nonnunquam vmbram memorata fuscari, donec paulatim centrum terræ transgressa, rursus à sole cernatur. Verum ne hoc omni plenilunio patiatur, latitudinem ei signiferi, quæ XII. partium est, diuersamq; absidum altitudinem succurrere. Nam quia in vmbrā faciendā tria sunt concurrere necesse est, lucem, corpus, & obscuratum locum: & vbi lux corpori par est, ibi æqualis vmbrā iacitur: vbi lux corpore exilior, ibi vmbrā sine termino augetur: vbi lux corpore maior, ibi vmbrā paulatim rarefendo deficit, argumētatur solem terrā esse maiorem, quamuis ob immensam lōginitatem modicus videatur: atq; ideo noctis vmbram quia sensim decrescat, priusquam ad ætherā pōtingat deficere. Meminit huius vmbræ ac noctis & beatus Ambrosius in sexto hexameron libro ita dicens: An non ille, id est, Moyses, purauit dicendum, quātum de spatio aëris occupat vmbrā terræ, cum sol recedit à nobis, diemq; obducit, inferi ora axis illuminans? & quemadmodum in regionem vmbræ huius incidens lunæ globus eclypsim faciat? Est autem noctis vmbrā mortalibus ad requiem corporis data, ne operis auida cōtinuato labore deficeret ac periret humanitas: & vt animantibus quibuscumq; quæ lucem solis ferre nequeunt: ipsis etiam bestiis, quæ præsentia verentur humanam, discursandi vbiq; ac victum quaritandi copia suppleretur, iuxta quod in dei laudibus Psalmista decantat: Sol cognouit occultum suum, posuisti tenebras & facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes bestię sylvarum, &c. Quam mira prouisio creatoris ita temperauit, vt vbi ob solis longinquitatem rigidior, ibi ad opera breuianda & fouenda sit membra prolixior: quia & hyeme quàm æstate vnuerſo orbi longior: & in ipsa hyeme multo Scythis quàm Afris est productior: Sicut etiam æstate multo longior in Scythia quàm in Africa dies flagrat. Nam si nō tanto breuior quanto ardentior Lybiæ dies vreret, totam nimirū iam dudum absumereret. Noctis sane partes sunt VII. Crepusculum, vesperum, conticinium, intempestum, gallicinium, matutinum, diluculum. Crepusculum est dubia lux: Nam creperum dubium dicimus: hoc est, inter lucem & tenebras. Vesperum, apparente stel la eiusdem nominis, de qua Poëta.

Ante diem elauso componet Vesper olympo.

Conticinium, quando omnia conticescunt, id est, silent. Intempestum, media nox, quando omnibus sopore quietis nihil operandi tempus est. Gallicinium, quando galli canum leuant. Matutinum inter abscissum tenebrarum & auroræ aduentum. Diluculum, quasi iam incipiens parua lux dici: hæc & Aurora, pertingens vsq; ad solis exortum.

Noctis
usq;

Crepuscu-
lum.
Vesperum.

Conticinium
Intempestum.
Gallicinium.
Matutinum.
Diluculum.

A

NOx dicta quod nocet. Sic & Varro libro quinto de origine uerborum, quod non cet nosse dicta esse scribit. Græce dicitur νύξ, quam phisici definiunt νύξ τις νύξ non est aut qualiscumq; terra umbra, sed qua nascitur ex solis subterraneo meatu. Nam cum terra sit globus, ut ante demonstratum est, sic & sol globus, & maior quidem quam terra, necesse est quemadmodum ex optice constat, ab altera terre parte quam sol non afficit, umbram exire qua meta aut pyramidi similis est: cum enim materia lucida rotunda est, & in eius radijs posita alia materia crassa seu opaca, omnino necesse est priorem partem materia opaca illustrari aduerso lumine, altera uero obsecram longius manente umbra ad figuram pyramidis: ex quo facile intelligitur hanc umbram e regione semper contra solem esse positam ac incipiente sole se mergere uersus occasum à parte ex ortina tantum se in altum tollit umbra, quantum sol sub terras abit, dum autem dimidia noctis parte transacta est in hypogæo (sic enim uocant greci subterraneum eum locum quem sol occupat medio noctis) umbra terra uersus austrum proclinat sublimis super terrâ, unde & profunda & alta nox apud poetas ex ratione phisica intelligitur. Istas si uoles clarius intelligere, respice figuras umbrarum quas apposuius libro primo.

Lunam quæ infima planetarum currit aliquando contingi. Quomodo lune eclipsis sit, satis intellectum iri existimo ex his quæ diximus in scholijs primi libri. Quod autem alijs syderibus lumen non auferatur per umbram terre, causa est quod alia sydera altiora sunt, quam umbra terre potest peruenire itaq; supra lunam umbra desinit in conum pyramidis, id est, in uerticem seu acutâ extremitatē: est enim solis orbis longe ac multo amplior quam terre sphaera, propterea sic exigente ratione luminis, corporis umbra in immensam altitudinem nequit peruenire, & sol radios suos non longe à terra iterum componit: unde dicitur sol omnia uidere, quemadmodum & Homerino uersiculo celebratum est:

ἵδω οἷς ὅς πάρε' ἱφός. Ἐπάρ' ἱπαυδα,

B & ealum idem ἱφός uocat, id est, sine nox: in ealum enim umbra terra quæ nox dicitur peruenire non potest.

Cum infimas sui circuli absidas plena petierit. Absides quid sint in planetarum orbitibus, ex scholijs & figuris primo libro appositis facile intelligitur: accepit autem Beda hoc loco absides pro circulo commissuris, quas recentiores uocant caput & eandem draconis, Græci ἀπὸ τοῦ ὄφιοῦ καὶ τοῦ δράκοντος.

Quam mira prouiso creatoris ita temperauit. Somnus frigidis conciliatur: ergo ex te mortalium fuit, ut temporibus ac locis frigidis longior quies hominibus daretur.

DE HEBDOMADA. Caput VIII.

Hebdomada græce à septenario numero nomen accepit, humana quidem consuetudine septenis solum acta diebus, sed scripturæ sacræ autoritate multis speciosus insignis, quæ tamen cunctæ, ni fallor, ad vnum finem spectant: nos scilicet admonentes, post operum bonorum perfectionem in spiritus sancti gratia perpetuam sperare quietem. Prima ergo singularis illa hebdomada & à qua cæteræ formæ capescunt, diuina est operatione sublimis: Quia dominus sex diebus mundi ornatum complens, septima requieuit ab operibus suis. Vbi notandum, quod non ideo senarius numerus est perfectus, quia dominus in eo mundi opera perfecit, sed sicut Augustinus ait: Ideo Dominus qui omnia simul creare valebat, in eo dignatus est operari, quia numerus est ille perfectus, ut etiam per hunc opera sua probaret esse perfectæ, qui suis partibus primus impletur, id est, sexta & tertia, dimidia, quæ sunt vnum duo, & tria, & simul sex fiunt. Ad huius exemplum diuinæ hebdomadis secunda hominibus obseruantia mandatur, dicente Domino: Sex diebus operaberis, facies omnia opera tua, septimo autem die sabbati domini dei tui non facies omne opus: Sex enim diebus fecit deus cælum & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo. Quæ populo dei hebdomada ita computabatur an

Senarius
numerus
quare per-
fectus.

Vetus heb-
domada cō-
putatio.

A Lepiano cessabis. Sexta, anni in bilei, hoc est, remissionis hebdomada est, quæ septem hebdomadibus annorum, hoc est, XLIX annis textitur: qua expleta, hoc est, quinquagesimo demum anno incipiente, tubæ clarius resonabant, & ad omnes, iuxta legem, possessio reuertebatur antiqua.

SCHOLIA IN CAPVT VIII.

H Añen Beda trañit pñtes temporis quas facti conuersio mundi, id est, naturales: deinceps prosequitur tempora que sumuntur ex mystico exemplo diuine operationis, que supra dixit esse constituta ex auctoritate dei. Est autem hebdoma seu hebdomada græca nō signifiens septimanam, quam accipimus pro septem dierum spatio, qua temporis ratio neq; ex mñdi ambitu, neq; stellarum cursu deprehēdatur, sed diuina præceptione introducta est: ut uidelicet per sex dies homines operarentur profana, septimum autem uacatione rerum externarum deo facerent sacrum. Veluti cum ipse sex diebus mundum creasset, septimo quiescit. Huius hebdomada prima est sabbata, reliqui sex ex ordine ab antegresso sabbato denominantur: ut prima sabbati, secunda sabbati & sic deinceps: ut nor, dies lune, Martis, Mercurij &c. quod gentilitium est. Ecclesia feriatarū nomine reliquos dies appellat, quam consuetudinē syluester nomen pontifex introduxit primū.

Sed sicut Augustinus ait: Dominus qui omnia simul &c. De perfectione numeri senarij & septenarij ex professo agunt arithmetici, ut Boetius libro primo arithmetices, Georgius Valia lib. 2. caput 15. & 17. Vide Macrobiū super somnium Scipionis lib. primo capite 5. & 6. Porro de septenarij encomio, multa scripta sunt à Christianis & gentilibus: à Pythagora tū nigrō, tū Minerva, tum amictor appellatur, quod eorum qui intra denarium sunt nullum gignit, nec à quoquam gignatur. Nam IIII. à binario gignitur cum quo octonarium parit. VI. autē à dyade paruer gignitur, & gignit IIII, tringarius uicisim VI. & IX. quinaris pariter decem. VII. uero sola unitate gignitur atq; nullum alium parit, quando bis VII. efficiuntur plura, quim intra denarium continentur: huius subtilitatis plurimis argumentis præponunt septenarium. Vide etiam A.

B Cellium libro tertio capite decimo.

¶ Primam uidelicet diem solu. Gentiles septimana diebus imposuerunt nomina plane-
tarum, cuius rei etiam uestigium seruat lingua Germanica, nam diem dominicum à sole son dach,
sequentes à luna mēmdach tertij & querti diei nomina Germanica quid sibi uelint, non sū inueni,
quartus à tonitruis Dōredach intelligitur Iouis ēē. sequētis nomē à Venere corruptū ē, sic tamē ut
origo remanserit. Postremus est Saturs dach. Valgo creditū est primam diei horam que est ab ex-
ortu solis, esse sub dominio eius planeta unde dies nomen habet secundam sub eo qui sequitur terrā
uersus à celo, & sic deinceps eo ordine quo cōstituti sunt in celo, qua serie exacta ad Saturnū re-
demit, ut prima hora diei dominici est solis, secunda Veneyis, tertia Mercurij, quarta lune, quinta
Saturni, sexta que est in meridie, Iouis: Sed hoc ratione caret, neq; à ueteribus astrologis traditū
inuenio. Cur autem planetarum in dierum assignatione, non sit seruatus ordo, pulchre Beda red-
dit rationem physicam, sumptam ex qualitate & ni syderum: qua de re uide plura apud Pontanū
in commentarijs super C. sententias Ptolemei & libro quarto de rebus celestibus.

¶ Que Lucifer & Vesper. Quando solem matutino ortu præcedit Lucifer dicitur, co-
lore eādenti quando sequitur, colori quidem resurgenti, uocatur Vesperus: unde Græci Vespera uo-
cant loca ad occidentem posita, ab occasu enim semper apparet Vesperus, no. his initio quem parū
hispine Latini uocant uesperam. Desumpsit autem hæc Beda ex secundo libro Plinij capite 8.

¶ Nunquam ab eo viginti duabus partibus remotior. Apud Plinium legitur uiginti
tribus tantum quo consentiunt magis que tradunt recentiores, quare negligentia describendi como-
missum uitiū esse arbitror aut Bedam memoria lapsū.

DE HEBDOMADIBVS LXX. PROPHETI-
CIS. Caput IX.

S Eptima species hebdomadis est, qua Propheta Daniel utitur, more quidem le-
gis septenis annis singulas complectēs hebdomadas, sed noua ratione ipsos an-
nos abbrevians, duodenis uidelicet mensibus lunæ singulos determinans. Est autē

Imos vero menses, qui de annis XI. Epactarum diebus ad crescere solent, nō lege C
 patria tertio vel altero anno singulos adiciunt, sed ubi ad duodecimum numerum
 augescendo peruenirent, pro integro anno pariter inferens. Hoc autem fecit nō ve
 ritatis cognitionem quærentibus inuidendo, sed prophetiæ more ipsum quærentiū
 exercendo ingenium: malēs utiq; suas margaritas à filiis clausas fructuoso sudore ves
 tigiari, quàm profusas à porcis fastidiosa despectione calcari. Verum ut hæc aper
 tius elucescat, ipsa iam angeli ad Prophetam dicta videamus: Septuaginta, inquit, he
 bdomades abbreviate sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut
 consumetur præuaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & addu
 catur iustitia sempiterna, & impleatur visio & prophetia, & vigetur sanctus sancto
 rum. Nulli dubium quin hæc verba Christi incarnationem designent, qui tulit pec
 cata mundi, legem & Prophetas impleuit, vnctus est oleo lætitiæ præ participibus
 suis, & quod hebdomades LXX. per septenos annos distinctæ CCCC. & XC. annos
 iuliuunt. Sed notandum quod easdem hebdomadas non simpliciter adiutas siue
 computatas, sed ad breuiatæ asserit: occulte videlicet lætorem communes, ut bre
 uiores solito annos nouerit indicatos. Scito ergo, inquit, & animaduerte ab exitu
 sermonis, ut iterum adificetur Hierusalem, usq; ad Christum ducem hebdomades
 VII. & hebdomades LXII. erunt, & rursum ædificabitur platea & muri in angustia tē
 poris, Esdra narrante, didicimus: quod Neemias cum esset pincerna regis Artaxer
 xis, XX. anno regni eius, mense Nisan impetrauerit ab eo restaurari muros Hierusa
 lem, templo multo ante Cyro permittente constructo: Ipsum quoq; opus ut dictū
 est, in angustia temporis perfecit, adeo scilicet à finitimis gentibus impugnat, ut
 structores singuli gladio renes accincti vna manu pugnas, altera murum recupe
 rasse uarrēt. Ab hoc ergo tempore usq; ad Christum ducem hebdomadas LXX.
 computa, hoc est annos duodenorum mensium lunarium CCCCXC. qui sunt anni
 solares CCCCLXXV. Siquidem Persæ à præfato XX. anno regis Artaxerxis, usq; ad
 mortem Darij regnauerunt annis CXVI. Ex hinc Macedones usq; ad interitum Cle
 opatræ annis CCC. Inde Romani usq; ad XVII. Tiberij Cæsaris annum, monarchiam
 tenuerunt annis LIX. qui sunt simul, ut diximus, anni CCCCLXXV. Et cōtinē
 circulis decēnouenalibus XXV. decies nouies em̄ viceni & quini sūt CCCCLXXV.
 Et q̄ singulis circulis embolismi septem ad crescunt, multiplica XXV. per VII. sunt
 CLXXV. q̄ sunt embolismi mēses CCCCLXXV. annorū. Si ergo vis scire q̄t annos lu
 nares facere possunt, partire CLXXV. per XII. duodecies deni & q̄terni CLXVIII.
 XIII. ergo annos faciunt, & remanent menses VII. hos iunge ad suprascriptos CC
 CCLXXV. sunt simul CCCCLXXXIX: adde & menses superfluos VII. partemq; XV
 III. anni imperij Tiberij, quo dominus passus est, & inuenies à tempore præfinito
 ad eius usq; passionem LXX. hebdomadas ad breuiatæ, hoc est, annos lunares CCC
 CX. Ad eius vero baptismum, quando vnctus est sanctus sanctorum, descenden
 te super eum spiritu sancto sicut columba, non solum hebdomades VII. & LXII. su
 isse completas, sed & partem iam septuagesimæ hebdomadis inchoatam. Et post he
 domadas, inquit, LXII. occidetur Christus, & non erit eius populus qui eum nega
 turus est. Non statim post LXII. hebdomadas, sed in fine septuagesimæ hebdomadis
 occisus est Christus, quam ideo, quantum conijcere possumus, legregauit à ceteris,
 quia de hac erat plura relaturus: Nam & Christus in illa crucifixus, & à populo per
 fido non modo in passione, verum continuo ex quo à Iohanne prædicari cœpit ne
 gatus est. Quod autem sequitur: Et ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cū
 duce venturo, & finis eius vastitas, & post finem belli statuta desolatio: nō ad LXX.
 hebdomadas pertinet: prædictum enim fuerat, quod ipsæ hebdomades ad Christi
 usq; ducatum pertingerent, sed scriptura prædicto aduentu & passione ipsius, quid
 etiam post hanc populo qui eum recipere noller t̄sset euentum ostendit. Qu
 cem enim venturum Titum dicit; qui quadagesimo anno dominicæ passionis ita
 cum populo Romano & ciuitatem & sanctuarium dissipauit, ut non remaneret la
 pis super lapidem. Verum ihs per anticipationem præliuatis, mox ad expo
 nendum hebdomadæ, quam omiserat, redijt euentum: Confirmauit autem præ

D

Actum multis hebdomadis una. Hoc est in ipsa nouissima, in qua vel Iohannes Baptista, vel Dominus & Apostoli prædicando multos ad fidem cõuerterunt: Et dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium. Dimidium hebdomadis huius XV. annus Tiberij Cæsaris erat, quando inchoato Christi baptismo hostiarum purificatio si delibus paulatim viscerare cepit. Item quod sequitur: & in templo erit abominatio desolationis, & vsq; ad consummationē & finem perseverabit desolatio: ad sequentia tempora respicit, cuius prophetie veritatem & historia veterum, & nostrorum hodie temporum testatur euentus. Totum ideo Prophetæ testimonium ponentes, quantum facultas suppetebat exposuimus, quia hoc & à plerisq; lectoribus ignorari, & speciale genus hebdomadæ flagitare cognouimus. Falluntur autem qui putant Hebræos annis talibus vsos, alioqui tota veteris instrumenti series vacillat, nec vlli us ætas tanta, quanta scripta est debet intelligi, sed ad lunæ cursum stringi. Et Græcos quidem veteres legimus CCCLIII. diebus, annum ad lunæ cursum computantes, octauo semper anno XC. dies qui nascantur, si quadrans cum XI. diebus Epactarum osties componatur pariter intercalasse, in tres videlicet menses tricenarium dierum distribuit. Ios. Iudeos autem nunquam, sed altero vel tertio anno mense lunæ tertiusdecimum quem embolismum vocitamus, inferere solitos, sicut notissima XIII. lunæ paschalis aperte ratio probat. Sciendum sanè quod Africanus hebdomadarum cursum, quem nos in XVII vel XVIII. Tiberij Cæsaris annum, quo Dominum passum credimus, iuxta Chronicam Eusebij perduximus, ab eodem quo nos iucipiens exordio, XV. eiusdem Imperatoris anno, quo eum passum credit, putat esse completum, ponens annos regij Persarum CXV: Macedonum CCC: Romanorum LX. Sed diligens lector quod magis sequendum putauerit, eligat.

Dimidiū hebdomadis.

Anni Hebræorū ad lunæ cursū exiguntur.

IN CAPVT IX. SCHOLIA.

Septima septies hebdomadis. I. Prophetice Daniel prædixit tempus dominice passionis per annorum hebdomadas, quas Beza luculenter ac docte hoc capite explicat. Sudeunt etiā nostra ætate quidam in eiusdem libelli expositione. Porro apud Danielem locus est notus.

DE HEBDOMADA AETATVM SECVLI.
Caput X.

OCTaua species hebdomadis vniformis, & sola sine circuitu reuolutionis extans, ad figuram per omnia primæ hebdomadis labentibus huius seculi cõficitur ætatibus. Prima enim die facta est lux, & prima ætate homo in paradisi amœnitæ locatur. Diuisa luce à tenebris factum est vespere, & separatis dei filijs à semine nequam, nō longe post natis Gigantibus corrupta est omnis terra, donec Creator poenitens se hominem fecisse, mundum diluuiū perdere disposeret. Secūda die firmamentum in medio libratur aquarum: Secunda ætate arca in medio fertur aquarum, hinc fonte abyssi supportata, illinc celi cararactis compluta, q; habuit vespere, quando filij Adam pedes ab Oriente mouentes, q; in construenda superbie turre conuenerant, linguarum diuisione multati, & ab inuicem sunt dispersi. Tertia die aquis in cõgregationem vnā coactis apparuit arida, syluis herbisq; decora: & tertia ætate firmatis in cultu demonum nationibus, Abraham patriarcha cogitationem patriamq; deserens, sanctorumq; semine fecundatur. Aduenit & vespere, quando gens hebræa malis coacta prementibus, contra dei voluntatem regem sibi petiit, qui mox ordinatus primo domini sacerdotes Prophetasq; trucidat, postmodū ipse cū tota gente gladio perijt. Allophilou. Quarto die cælum luminariis ornatur: quarta ætate gens illa cælesti fide incluta, regno Dauid & Solomonis gloriosa, templi etiam sanctissimi altitudine totum nobilitata in orbe, sed accepit & vespere, quando crebescētib; peccatis regnum illud à Chaldæis dissipatum, templum dirutum, & tota gens est Babyloniā translata. Quinta die pisces auesq; aquis educti, huius patris manent vndis, illa æra terramq; peruosant: quinta ætate multiplicatus in Chaldaea populus Israël, pars cælestium desideriorum pennis sulca Hierosolymam pe-

tunt, pars volatu destituta virtutum inter Babylonis fluenta residet. Succellit & vesp̄a, quando imminente iam Saluatoris aduentu gens ludæa propter scel̄e magnitudinē Romanis tributaria facta, insuper & alienigenis est regibus pressa. Sexta die terra suis animatibus impletur, & homo primus ad imaginē dei creatur, moxq; ex eius latere dormientis sumpta costa forma fabricatur: sexta ætate pr̄constituitur. Prophetis filius dein carne, qui hominem ad imaginē dei recrearet apparuit, qui obdormiens in cruce sanguinem & aquam de latere, vnde sibi ecclesiam consecraret emanauit. Huius ætatis vesp̄a ceteris obscurior in Antichristi est persecutione ventura. Septima die cōsummatis opibus suis deus regem, eaq; significans sabbatū nūcupari præcepit, quæ vesp̄eram habuisse nō legitur. Septima ætate iustorum animæ post optimos huius vitæ labores in alia vita perpetuo requiescunt, quæ nulla vnquam tristicia maculabitur, sed maiori insuper resurrectionis gloria cumulabitur. Hæc ætas hominibus tūc cōpit, quando primus martyr Abel, corpore quidem tumulum, spiritu autem sabbatū perpetuæ quietis intrauit. Perficietur autem, quando receptis sancti corporibus in terra sua duplicia possidebunt, lætitiæ sempiterna erit eis, & ipsa est Octaua, pro qua, VI. Psalmus inscribitur. Credo quia ei in sex huius seculi ætatibus pro septima vel octaua illius seculi est ætate supplicandum, in qua quia iusti gaudent, sed reprobi sunt supplicia percepturi, Psalmus hic ingenui pauore incipit, currit, finitur: Domine ne in ira tua arguas me, &c.

SCHOLIA IN Caput. X.

OCTaua species. Vltima species hebdomada est omnium seculorum ab initio temporum consummata, cuius septimus dies requies est perennis per infinita secula durans: Dicitur autem huius septimane partes ætates mundi, quorum temporum rationem septem primi dies creationis typice expresserunt: quā rem Bedæ historicarū collatione & accommodatione luculenter agit.

DE MENSIBVS.

Caput. XI.

Mensis.

Hieronymus
in Amos
prophetam

Menses dicti à mensura, quæ quisque eorum mensuratur. Sed melius à luna, quæ græco sermone *μήνη* vocatur: nam & apud eos menses vocantur *μήνες*. Sed & apud Hebræos Hieronymo teste, luna, quæ *לַיְלָה* nominis, mensibus nomē dedit: Vnde & Iesus filius Syrach, qui vtiq; Hebraicè scripsit, de luna loquens, ait: Mensis secundum nomen est eius. Antiqui menses suos non à solis, sed à lunæ cursu computare solebant: vnde quoties in scriptura sacra, siue in lege seu ante legem quota die mensis quid factum dictumve sit indicatur, non aliud quàm lunæ ætas significatur, à qua semper Hebræi, quibus credita sunt eloquia dei, antiquo patrū more menses obseruare non cessant. Primum mensem nouorum, qui Paschæ ceremonijs sacratus est, Nisan appellantes, qui propter multiuagum lunæ discursum, nunc in Martium mensem, nunc incidit in Aprilem, nunc aliquot dies Maij mensis occupat. Sed rectius Aprili deputat: quia semper in ipso vel incipit vel desinit, vel totus includitur, ea duntaxat regula, cuius & supra meminimus, obseruata, vt quæ XV. post æquinocetium luna ceterit, primum sequentis anni mensem faciat: quæ vero antea, nouissimum præcedens, sicq; per ordinem. Secundus eorum mensis Iar Maior: tertius Sivan lunio: quartus Aab Augusto: sextus Elul Septēbris: septimus Theser Octobri, quem propter collectionem frugum, & celeberrimas in ipso festiuitates nouum annum appellant. Octauus Maresuan, Nouembri. Nonus Casleu, Decembri. Decimus Tebeth, Ianuario. Vndecimus Sabath, Februario. Duodecimus Adar, Martio simili ratione comparatur: Quos videlicet menses propter lunæ circulum, qui XXIIX. semis diebus constat, trienis vndericenisq; diebus alternantes, secundo demum vel tercio anno exacto, mensem superfluum, qui ex annis XI. Epactarum diebus confici solet, intercalant. Vnde nonnulli mouere scrupulo, quomodo maiores nostri diem, quæ lex data est, quæ est tertia mensis tertij, qui in quagesimā ab agni occisione computent, ponentes videlicet primi mensis residuos dies numero X. & VII. quia tredecim priores fuerant ante Pascha grandis

Asti, secundi XXX. ternj III. qui sunt simul dies L. cum constet duos menses lunares nō LX. sed LX. diebus terminari. Ideoq; si paschalis mensis XXX. diebus computatus, XVII. sui cursus dies post pascha retinuerit, secundū tam mēsem nō XXX. sed XXX. diebus debere concludi, ac per hoc in summa tēporis memorati non plus q̄ XLIX. diebus inueniri. Nisi forte putandum est synechdochicū, quæ est regula sanctę scripturę frequentissima, à parte totum computari. Verum hæc utcunq; acta, vel cōputata fuerint, claret tñ Hebręos ad lunę cursū suos menses obseruare cōsueisse. Nec aliter in Genesi recte sentiendū, vbi Noë cum suis XVII. die secundi mēsis arcę ingressus, & XXVII. eiusdem mensis die post diluuiū egressus asseritur, quā annū solis integrum, hoc est, CCCLV. dierum esse descriptum: quia videlicet luna, quæ præsentī anno, verbi gratia: per Nonas Maias septimadecima existit, anno sequente vicemī septima pridie Non. Maias occurret. Norandum suæ, quod nimirum saluntur, qui mensem definiendum, vel ab antiquis definitum autumant, quā diu luna Zodiacum circum peragat, quæ nimirum, sicut diligentior inquisitio naturę, edocuit, Zodiacum quidem XXVII. diebus, & VIII. horis, sui vero cursus ordinem XXX. diebus, & XII. horis, salua sui saltus ratione conficit. Ideoq; rectius ita definiendum, quod mensis lunę sit luminis lunaris circuitus, ac redintegratio de noua ad nouam. Solaris autem mensis digressio sit solis per duodecimam partem Zodiaci, id est, signiferi circuli, quæ XXX. diebus, & decem semis horis impletur, uiginti vnde scet duabus horis ac dimidia, luna: i mense productior, e quibus XI. Epactarum dies & q̄ drās annuū sub crescere solent: duodecies enim viceni & bini CCCLXIII. faciunt, quæ esse horas XI. dierum hinc facile patet, quia vndecies viceni & quaterni eandem summam cōficiant. Porro duodecies semis sex faciunt, quæ annuę sunt horę quadrantis: siquidem luna XII. suos menses XI. diebus, v. distum est, & quadrante breuiore totidem solis mensibus agens, in q̄dem peragendis tredecies Zodiaci ambitum lustrat. Sed in vtroq; mense computando, consuetudo, vel autoritas, vel certe compedium calculandi naturę prævaluit: nam non solum lunę menses, quod calculandi necessitas cogit, tricenis vndetricenisq; diebus ordinantur, sed & lunam superfluiam, quæ iuxta naturę rationem in fine anni debuerat intercalari, plerique vbi libet intercalant, & quod est grauius, tantum inter se calculatores dissident, vt vno nonnunquam eodemq; die hūc quartam decimam, ille quintā decimam, alius sextā decimam adseuerent lunam esse putandam, nec non & solis annuos menses dissimilima regula diuerso quæq; gens ordine inest. Deniq; Aegyptij, qui primi propter ocycorem lunę discursum, ne videlicet error calculandi eius velocitate gigneretur, ad solis cursum, cuius motus tardior facilius poterat comprehendī, suos menses putare cœperūt, sumpto ab autumnī tempore primordio, tricenis hos produntur includere diebus, quorum primus mēsis Thoth, III. Cal. Septembrium fecundus Phaoph, IIII. Cal. Octob. tertius Athur, V. Cal. Nouemb. quartus Choeac, V. Cal. Decembrium: quintus Tybi, VI. Cal. Ianuariarum: sextus Mechir, VII. Cal. Februariarum: septimus Phamenoth, V. Cal. Martiarum: octauus Pharmuthi, VI. Cal. Aprilium: nonus Bacho, VI. Cal. Maiarum: decimus Pauni, VII. Cal. Iuniarum: vndecimus Epiphi, VII. Calendarum Iuliarum: duodecimus Mesor, VIII. Cal. Augustarum die sumit exordium: quem decimo Cal. Septembres die terminantes, residuum quinq; dies ^{vt in epactis}, vel intercalares, siue additos vocant, quibus enī quarto anno diem sextum, qui ex quadrantibus confici solet adneſtunt. Vnde fit vt eorum anni primi ab bissexto tertio Cal. Septemb. ceteri vero IIII. Cal. earundem die fortiantur initium: ipsi autem bissextilis anni IIII. ceteri V. Cal. memoratarum die terminentur. Porro dissonantia, quā bissextilibus annis à tempore intercalati ab eis quadrantis dicimus oriri, nō ante nostrę tempus intercalationis, quæ fit sexto Cal. die Martiarum in computu lunę, vel earundem festiuitate dierum potest cum nostri anni curriculo recipere concordiam, sed idem dies festus eadem luna, verbi gratia, septima, quæ apud nos secunda sabbati, apud illos tertia sabbati computantur, & cetera iulianic modum.

Synechdoche

Aegyptij
menses ad
solis cursum
exegunt.

BEDÆ ANGLOSAXONIS.
SCHOLIA IN CAPVT VNDECIMVM.

Menses dicti à mensura. Hactenus hebdomadum uarietates, nunc mensium rationem explicat, utpote partes maiores. Sunt autem mensura tempora, partim natura instituta, partim arbitrio hominum, nam Græcorum menses ex intervallo temporis, quod est inter duo lune silentia, naturale tantum ex motu collectum, naturalis etiam mensis est, spatium quo sol signum aliquod absoluit, quod est dierum triginta, horarum decem et semis: sed hic mensis difficilis est observationis, quæ quædammodum in lune conuersione, ita homines nulla manifesta nota animaduertere possunt solem è signo uno in aliud transiitum fecisse: propterea gentes raro talibus mensibus utuntur. Utuntur tamen isti Græci ad eos à signis celestibus eos denominantes, ut quatuor mensis est seu tempus quo sol est in signo arietis. Cuius primus dies est quinto idus Martij, postremus tertio idus Aprilis, sic reliqui dies mensis, id est, taurus gemini menses sunt solares. Latinorum autem menses naturales non sunt, constant enim arbitratu numero dierum: ut Ianuarius triginta et altero, Februarius duodeviginti, Aprilis triginta diebus, epactæ autem embolismi bissextili aliaue intercalationes, etsi ex naturali motu siderum proueniunt, iudicio tamen hominum alijs et alijs mensibus sunt interpositi uel apposti.

¶ Sed melius à luna. Menses dicuntur quasi mensa, id est, dimense tempora, seu à græco *μήνη*, quod lunam significat lingua Arcadum, et *μήνη* mensē: ipsum luna globum Athenicenses uocant *αἰώρα*, quod fulgorem recipiat: priori origini, quod scilicet mensis dicatur à luna, unde naturaliter prouenit, Varro assentitur: sic et Germanice uocamus *monsem* ein *maend*, quæ uox modo significat quatuor hebdomadas, quibus lune cursus per Zodiacum definitur, modo mensē Romanum, ut Augustus die octis *maend*.

¶ Qui propter multiuagum. Anni lunares qui constant duodecim mensibus lunariibus, breuiiores sunt annis solaribus, scilicet uiginti duabus horis et dimidiis: Hinc fit quod apud Græcos non semper initia mensium nostris respondent, ut tamen eorum annus etiam cum solari anno exeat, quemadmodum noster facit intercalatio epactarum.

¶ Notandum sane. Consultat Beda crassum errorem de mense lunari, ne existimetur esse spatium, quod luna Zodiacum percurrit, quod fit diebus XXVII. et VII. horis, id tempus est inter duos lune cōitus, quod amplius est quam inter Zodiacum: ut ecce, dum luna totum signiferū transiit, sol interea fere duodecimam partem signiferi promouit, ad quam priusquam luna peruenit, lapsi sunt dies duo et quatuor horæ, hi additi uiginti septem diebus et horis octo, efficiunt uiginti nouos dies et semis, quod tempus est mensis lunaris. Visum autem est hoc loco describere menses Latinorum, et ordine ac è regione Græcorum, Hebræorumque: et aliarum nationum, quarum menses in bonis autoribus cognoscere oportet. Vbi primum adnotandum est, nullos menses esse stabiles præterquam Romanorum, et Aegyptiorum, hoc est ut primus cuiusque mensis dies, uerbi gratia Ianuarij, semper uenit uicesimo die post brumam, primus Martij decimo die ante æquinoctium uernum, aliorum, Græcorum scilicet Hebræorum et Arabum menses non similiter: Præterea Romani incipiunt annum à bruma, itaque Ianuarius primus est Romanorum mensium. Hebræi ab æquinoctio uerno, ergo primus mensis is est, cuius medium, id est, decima quarta luna, proxima est post æquinoctium: alijs primum facit mensem ea decima quarta luna, quæ lucet proxime post solstitium, alij ab ea quæ est in autumno, ut Aegyptij.

Quæ omnia facile deprehendes ex subiecta tabula, quam ex bonis autoribus sæculo collegimus: qui e regione ponuntur, eodem tempore eueniunt.

Romanorū.	Aegyptiorum.	Hebræorum.	Græcorum.	Britannorum.
1 Ianuarius. 5 Thubi.	10 Adar.	8 <i>Ἰαν.</i>	1 Iuli.	
2 Februarius. 6 Mechir.	11 Sabbath.	9 <i>Ἰαβ.</i>	2 Solmonath.	
3 Martius. 7 Phamenoth.	12 Tebeth.	10 <i>Ἀπρ.</i>	3 Rhod monath.	
4 Aprilis. 8 Pharmuthi.	1 Nisan.	11 <i>Ἰαρ.</i>	4 Costur monath.	
5 Maius. 9 Bichoe.	2 Iar.	12 <i>Ἰαβ.</i>	5 Trimilchi.	
6 Iunius. 10 Pancr.	3 Sivan.	1 <i>Ἰαβ.</i>	6 Lida.	
7 Iulius. 11 Epiphi.	4 Thamul.	2 <i>Ἰαβ.</i>	7 Lida.	
8 Augustus. 12 Meior.	5 Aab.	3 <i>Ἰαβ.</i>	8 Vued monath.	
9 September. 1 Thoth.	6 Elul.	4 <i>Ἰαβ.</i>	9 Algemonath.	
10 October. 2 Phaophi.	7 Thiseri.	5 <i>Ἰαβ.</i>	10 Vuntyrsyluch.	
11 Nouember. 3 Athur.	8 Marefuan.	6 <i>Ἰαβ.</i>	11 Blothmonoth.	
12 December. 4 Choeac.	9 Casieu.	7 <i>Ἰαβ.</i>	12 Iuli.	

Ex Beda sunt præcedentia.

Sequuntur menses variarum nationum ex Theodoro Gaza Calonymo & reliquis non præmittendis autoribus.

Romanorū.	Athenien.	Achiuorum.	Macedonū.	Bithiniorū.	Cypriorū.
Ianuar.	<i>Ἰαν.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Febru.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Mart.	<i>Ἀπρ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
April.	<i>Ἰαρ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Mai.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Iunius.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Iulius.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
August.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Septem.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Octob.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Nouemb.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>
Decemb.	<i>Ἰαβ.</i>	<i>Ἀχ.</i>	<i>Μακεδ.</i>	<i>Βιθ.</i>	<i>Κυπ.</i>

Aduertendum tamen est Græcorum mensium rationem, apud scriptores parum constare, nam Am- thestion Gaza respondet Nouembri, Macrobio Aprilis, ab alijs tribuitur Martio, sic & in Ga- melione variant ac alijs quibusdam.

BARBARICORVM MENSIVM ENVMERATIO.

Germanorum.	Hebræorū.	Chaldæorū.	Alexandrinorū.
Herbst mandt.	Tifrim p.	Tifri.	Thoth.
Vnein mandt.	Tifrim se.	Marefuan.	Phaophi.
Vuinter mandt.	Remiz p.	Chisseu.	Athir.
Christ mandt.	Remiz se.	Teueth.	Chiach.
Iermer mandt.	Sabbath.	Senath.	Tybi.
Hor mandt.	Adar.	Adar.	Mechir.
Mertz.	Nisan.	Nisan.	Phamenoth.
April.	Idar.	Yiar.	Phar muri.
Mey.	Haziram.	Sivan.	Pachon.
Braech mandt.	Tamus.	Tamuz.	Pauni.
Heu mandt.	Abh.	Ab.	Epiphi.
Augst mandt.	Eyul.	Elul.	Mefori.

Menses Alexandrino- rum eundem habet or- dinem, & numerum di- erū, quem Aegyptiorū menses, quorū singuli cō- stant diebus 30. postre- mus uero 35. & quarto quoq; 35. horū primus est Thoth, cuius pri- mus dies 1111. Calendas Septembres uenit.

Ex Macro

bjo.

+ Macrobi. Saturn.
lib. 1. c. 15. f. 15.

p. Macrobi. XXXX.

Martius.

Aprilis.

Maius.

Iunius.

Iulius Mo-

netus.

Iulius.

Augustus.

September.

Ianuarius

unde.

Februarius

Quare autem Romani tam diuersæ longitudinis habeant menses, hæc, ut in disputatione Hori, & prætextati legimus, causa extitit. Romulus cum ingenio acriter quidem, sed agresti, statim proprij ordinaret imperij, iunij mēis ex illo sumebat diem, quo nouū lunam contingillet videri: quia vero non continuo euenit, ut eo die semper appareat, sed modo tardius, modo celerius ex certis causis videri solet, cōtingit ut cū tardius apparuit, præcedenti mēsi plures dies, aut cū celerius pauciores darerentur, & singulis quibusq; mensibus perpetuū numeri legē primus casus adduxit, sic factū est, ut alij XXX. & alij XXXX. sortirentur dies. Prīmū mensem Marti, cuius se solum credi voluit, dicauit, eo quod hoc mēse constet lunonē Martem peperisse in Phrygia, quē mēsem anni primum aliqui fuisse, vel ex hoc maxime probatur, qd ex eo septimus, octauus, nonus & decimus iudicū antiquitus à numero nomen vsq; hodie seruant. Secundū mensem nominauit Aprilē, quasi aperitū, eo qd in illo remotis nubibus, pruinis, ac tēpestatibus hybernus, cælum, terra, & mare nauis, agricolis & horocolopis aperiri: arbores quoq; & herbe in germen, sed & animātia quæq; in prolem se aperire incipiant. Maium tertium, quartū Iunij posuit, in honorē videlicet maiore ac iunior, in quos diuisit populum, ut altera pars armis, altera consilio rem publicā tueretur. Contendunt alij Maiam Mercurij matrē, Maiō nomen dedisse. hinc maxime probantes, qd hoc mēse mercatores oēs Maij pariter Mercurios sacrificabant. Iunius mensis aut ex parte populi, ut diximus, nominatur, aut ut Cincius arbitrabat, Iunoniū apud Iuinos ante vocatus est: Et hæc appellatio mēsi apud maiores diu permansit, sed post detritis quibusdā literis ex Iunoniū Iunius dictus est: nam & ædes Iunoni Monetæ Calendis Iunij dedicata fuit. Iulius mēis nomē Quintilis, quod à numero sumpterat, etiā post præpositos Martio duos menses feruauit, sed postea in honorē Iulij Cæsaris dictatoris legē ferēte Marco Antonio Marci filio consule, Iulius vocatus est, quod hoc mēse ad III. Idus Quintiles Iulius procreatus sit. Augustus mēis Sextilis antea vocabatur, donec honor Augusti daret ex senatusconsulto, eo qd ipse die primo huius mensis Antonij & Cleopatræ superauerit, & imperij populi Romani firmauerit. September mensis, October, Nouēber & Decēber principālē sui retinent appellationē, significantes nosse quoniam sint à verno mēse. i. Martio, vel quod imbres in eis immincant. Hæc Romuli fuit annua ordinata diuēnsio, qui annū X. mensū, diesq; vero CCC. & III. habendū esse constituit. Mensesq; ita disposuit, ut III. ex ijs, Martius, Maius, Quintilis, October tricenos singuli, sex vero reliqui tricenos haberent dies, qd hodie quatuor habent nonas, ceteri septimanas. Septimanas autem habentibus, ab Idibus reuertebantur Calendæ ad diem septimūdecimū: vñ habentibus quintanas, ad octauūdecimū remeabant in initium Calendæ: Sed cum hic numerus neq; solis cursui, neq; rationibus huius cōueniret, nonnunq; vsu veniebat, ut frigus anni æstiuus mensibus, & contra calor hyemalibus proueniret. Quod ubi cōtingisset, tñ dierū sine vllō mensis noīe patiebantur absumi, quantū ad id anni tēpus adduceret, quo cæli habitus iustanti mēsi aptus inueniret. Sed secutus Numa ita dies addidit, ut in CCCL. & III. dies, quibus XII. lunæ cursus confici credidit, annus extenderet, atq; ijs L. diebus à se additis, adiecit alios VI. retro eos illis VI. mensibus, qui XXX. habebant dies, i. de singulis singulos, factosq; L. & VI. dies, in duos nouos menses pari ratione diuisit, ac de duobus priorē Ianuariū innūcupauit, primūq; anni esse voluit, tanq; incipiti dei mensem, respicientem ac prospicientem transacti anni finem, surūq; principia. Quidam aurumant Ianuariū innūcuparum ex eo, quod Ianes & ianua sit anni: Secundū dicauit Februario, id est, Plutoni, qui lustrationū potens credebatur: lustrariq; eo mēse ciuitatē necesse erat, quod statuit, ut iura dijs manibus soluerentur. Sed hanc lustrandi consuetudinem bene mutauit Christiana religio, cū in mēse eodē diem sanctæ Mariæ plebs vniuersa cum sacerdotibus ac ministris, hymnis modulatæ vocis per ecclesias, perq; cōgrua vrbis loca, pcedit, datosq; à pōnifice cūcti ceros in manibus gestāt ardētēs, & auge scētē bonā cōsuetudine, idipm in ceteris q; eiusdē beatæ matris, & ppetuæ virginis

Afestiuitatibus agere didicit, non utiq; in lustrationem terrestris impetrij quinquentem, sed in pereuntem regni celestis memoriam: quando iuxta parabolam virginiū prudentium, omnes electi lucenſibus bonorum actuum lampadibus, obuiam ſponſo ac regi ſuo venientes, mox cum eo ad nuptias ſuperne ciuitatis intrabunt. Paulo poſt Numa in honorem imparis numeri vnum adiecit diem, quem Ianuario dedit, vt tam in anno, quā in menſibus ſingulis, præter vnum Februarium impar numerus ſeruaretur, quaſi inferis & diminutio, & par numerus cōueniret. Cum ergo Romani ex hac diſtributione Pompilij ad lunæ curſum, ſicut Græci, annum proprium computarent, neceſſario & intercalarem menſem inſtituerunt more Græcorum: Nam & Græci cū animaduertent temere ſe CCCLIII. diebus ordinariſſe annū, quoniam appareret de ſolis curſu, qui CCCLXV. diebus & quadrante Zodiaci conſiſcit, deſſe anno ſuo XI. dies & quadrantem, intercalares ſtatuta ratione commentati ſunt, ita vt octauo quoq; anno XC. dies, ex quibus tres menſes tricenorum dierum computauerūt, intercalarent. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit, ſed fruſtra: quippe fugie eos diem vnum, ſicut ſupra admonuimus, additum à ſe ad græcum numerum in honorem imparis numeri ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo non poterat, ſed qui exinde ſit error genitus, qualiterq; eide ſit ſuccurſum, in præſata Hori & Prætextati diſputatione, vnde & ita deſcripſimus, qui ſcilicet vult inueniri. Tandē Caius Iulius Cæſar imitatus Aegyptios, ad numerum ſolis annum, ſicut hodie ſeruatur inſtituit, X. videlicet dies obſeruationi veteri ſuperadiſcens, vt annum CCCLXV. dies, quibus ipſe Zodiacum luſtrat, efficerent. Et ne quadrans deſeſſet, ſtatuit vt quarto quoq; anno ſacerdotes, qui curabant, menſibus ac diebus vnum intercalarent diem, eo ſcilicet menſe ac loco, quo etiam apud veteres menſis intercalabatur, id eſt, ante quinq; vltimos menſis Februarij dies, idq; biſſextum conſuiſt nominandum: Omni enim intercalationi menſis Februarij deputatus eſt, quā is vltimus anni erat, qd etiam ipſum ex Græcorū imitatione faciebant: nā illi vltimo anni ſui menſi ſupfluos interferebāt dies. Vex vna re à Græcis diſſerebant, nā illi cōſeſto vltimo m̄ſe, Romani nō cōſeſto Februario, ſed poſt viciſſimū & tertij diē eius intercalabant. Terminalibus ſ. iam peractis, deinde reliquos Februarij menſis dies, qui erant V. poſt intercalationem ſubiungebant, creda veteri religionis ſux more, vt Februarium omnimodo Martius ſequeretur.

Cerereum in eccleſia origo luſtrationis debetur.

Intercalatio mos à Græcis inſtitutus.

Februarius deputatus intercalationi.

SCHOLIA IN CAPVT DVODECIMVM.

Quod ex eo ſeptimus, octauus, nonus & decimus. *I* Hi menſes habent ex ordinis nomen, ut September, October, Nouember, December, ber autem ad vocabuli formam & ſuppletionem pertinet non ad ſignificationem, veluti atrius in quinquatrus, & tullius in medullis, ſic quintus & ſextus menſis etiam nominabantur temporibus Ciceronis adhuc quintilis, ſextilis, quibus non tam cōmodo ſubiungitur ſyllaba ber, propter aliam terminationem, ob id numerorum vocabula ſunt ibi aliter inflexa.

Secundum nominant Aprilem quaſi aperilem. *I* Hoc menſe aperitur annus ſpiritalis ſeſuonio, qui aſpiratē hyemis diſcutit ſole exiſtente in tauro, quæ donus eſt Veneri, quod propterea à doctis hominibus excoſtitutum eſt, ſeu inuentum potius (ne aſtrophos leſam) quia hoc mēſe primū copioſus omnia ex terra proueniunt, non ſolum ſtirpium genera, ſed & vernium ſeſus rigines, quæq; alia ſunt ſub hyemem intermoriente: quā & ola ſere animalia tunc magis tentantur gignendi cupiditate que nature nis (quam Ariſtoteles ait eſſe maxime ſecundum naturam, id eſt, ad nature conſervationem) apud veteres phyſicos Venus nominata eſt, quod ut Cicero inquit, ad eas res ueniat, quare & hic menſis à quibusdam Aprilis quaſi aphrilis dictus, & q; enim uenari apud Græcos nomen dedit: mira breuitate hæc omnia complexus eſt do. Biſſime do. Biſſimus poetæ unico uerſu: Candidas auratis aperit cū cornibus annū. Taurus, quod ut rarij etymologia cōtinet.

Horoſcopis aperitur. *I* Quid hoc loco Beda uocet horoſcopos, fateor me nescire: Nā & horoſcopium ſignificat. Item ſignificari partem que naſcente quopiam ſuper horiſontem emergit, & celeſtium rerū tēporūq; obſervatorē, quē ſi hoc loco accipere uoles, nō uideo cur hic annū aperiat Aprilis: nā hyerne noctes tam ſunt idoneæ et quidē amplius quærna aut aſtina.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

¶ Notandum q. in scriptura sacra kalendas cum legimus. ¶ *Græcia non habet Calendas, sed initia mensium sunt apud eos vocantur unde proverbio eū nolumus rem significare nisi quam futuram, dicimus ad Calendas Græcas.*

DE CALENDIS, NONIS, ET IDI-

BVS. Caput XIII.

Minoris Pontificis officium.
Calenda. Calabra curia. Classis.
Nona.
Idus.
Vidua be- truce ori gins.
Calēda in scripturis.

Pricis temporibus Pontifici Minori hæc providentia delegabatur, ut nouæ hu-
næ primum obseruaret aspectum, visumq. Regi sacrificulo nunciaret: itaq. sa-
crificio à Rege & Minore Pontifice celebrato, idem Pontifex calata, id est, vocata
in Capitolium plebe, iuxta Curiam Calabram, quæ casæ Romuli proxima est, quot
numero dies à Cal: ad Nonas superesset pronuntiabat, & quintanas quidem dicto
quinquies verbo ^{septimanas} repetito septies prædicabat: Verbi aut. Græ-
cum est, id est, voco, & hūc diem qui ex his diebus, qui calarentur primus esset, pla-
cuit Calendas vocari, & hinc ipsi Curie ad quam vocabantur, Calabræ nomen da-
tum est, & Classi, quod omnis in eam vocaretur populus: Ideo autem Minor Ponti-
fex numerum dierum qui ad Nonas superessent calando prouebat, quod post no-
uam lunam oportebat Nonarum die populares, qui in agris essent, confluere in vr-
bem, accepturas causas feriarum à Rege sacrorum, sciturossq. quid esset eo mense fa-
ciendum. Vnde quidam hinc Nonas existimant dictas, quasi nouæ initium observa-
tionis, vel quod ab eo die semper ad idus IX. dies putarēt. Porro Idus vocari pla-
cuit diem, qui diuidit diem: Iduare enim Hetrusca lingua diuidere est: vnde vidua,
quasi valde idua, id est, valde diuisa: aut vidua, id est, à viro diuisa. Nonnullis placet
Idus dictas vocabulo græco, à specie, quæ apud illos ^{Idus} vocatur, quod ea die ple-
nam speciem luna demonstrat. Notandum autem quod in scriptura sacra Calendas
cum legimus, nihil aliud quàm nouæ ortum lunæ intelligere debemus, iuxta illud
Numerorum: In Calendis autem, id est, in mensiū exordijs offerentis holocausta Do-
mino. Quia nimirum Hebræi, vt supra dictum est, non alia mensium exordia, quàm
Neomenias, id est, nouilunia norunt.

DE MENSIBVS GRAECORVM. Caput XIII.

Sed & Græci & Aegyptij, de quibus supra diximus, nullam in suis mēsis Ca-
lendarum, Nonarum, Iduum distinctione obseruant: Verum ab incipiente cui-
usque mensis exordium usque ad terminum eius, crescēte simpliciter, & inerrabiliter
dierum concurrentium ordine computando perueniunt: Siquidem Græci nam de
Aegyptiorum anno & mensibus supra disseruimus) mutatis ex tempore & corre-
ctis prædictarum intercalationum ambagibus, cunctis fixum in XII. mensibus an-
ni vertentis ordinare circulum, quorū pleriq. à Calendis Decembribus suum in-
choantes annum, eodem quo Romani mēses suorum dierum numero perstringit:
nil quidem de Romanorum, vt præfati sumus, Calendis, Nonis, vel idibus curan-
tes, sed à primo vsque ad extremum diem augefcente paulatim numero, singulum
quenque mensem computantes: Vocatur autem apud eos ipse December, Ianuarius,
Februarius, Martius, Aprilis, Maius, Iunius, Iulius, Augustus, September, October,
November, Quo illos ordine annum obseruare, vel menses, & nuper transmis-
sus ad nos de Roma Computus eorum, annales ostendit, & Canones, qui dicuntur
Apostolorum idem antiquioribus literis edocuere, vbi XII. dies mensis
III. Iduum Octob. esse memoratur: quo vtique colligitur, vt unq. mensem pariter
incipere, qui vterq. diem XII. habere probatur eundem. Quibus etiam liber sancti
patri Anatholi, quē de Pascha composuit, ascriptatur, vbi scriptum est: Est ergo
in primo anno initium primi mensis, quod est X. & IX. annorum circuli principi-
um, secundum Aegyptios quidem mensis Phamenothe XXVI. die, secundum Ma-
cedones Distri mensis XXII: secundum Romanos vero XI. Cal. April. Hic enim vi-

Anatholi

cesimam secundam diem Distri m m m s eque vice simam secundam Martij fore com mendans, indicat m m m m s e, quia simul vterq; mensis initium sumit. Et ne quis dicat qd Anatholius in hac sententia nō scripserit XI. Calendas, sed VIII. Calendas Apri les, convincet hoc non ita esse mensis Aegyptiorum Phamenoth, cuius vice sima se xta dies, nō VIII. Calendarum, sed XI. Calendarum Aprilium dies est; utriq; autem, id est, & qui VIII. Cal. & qui XI. Cal. Aprilis, in Anatholio legunt, XXVI. diem Ae gyptij mensis in eadem sententia habent annotatam, quæ absque vlla dubietate in XI. Cal. April. deuenire pbat, iuxta qd superius eorū annalē describētes signauim⁹.

SCHOLIA IN CAPVT XIII.

Sed & Græci & Aegyptij. De Græcorum mensibus scripsit Theodorus Gaza, quem al le, si nis plura de his cognoscere. Quæ ratio sit notandi dies tum apud Græcos tum apud La tinos, discæ ex subiecta tabula, ubi nota, quemadmodum Latini diuidunt dies mensium in Calendas, Nonas & Idus, sic Græci (ut est apud Pollucem primo *ἱστοριῶν* 330. dies & 3. denarios, quorū pri mus dicitur *ἡμερῶν*, secundus à naturali ordine, tertius *ἡμερῶν* seu *ἡμερῶν* : sumptimus autem Iana rium & eum qui huic apud Græcos respondet Gamelonem: Verior enim est hæc sentētia quàm eo rum, qui dicunt esse Octobrem. Nam Aristoteles author est li. primo *meteorol.* mense Gamelione solē esse in hybernis uersionibus, quod est partim in Decembri, partim in Ianuario.

γχαμλιώνος	Ianuarij.	Dierum, Calædarum, No
α νουμηνία,	1. Calendæ.	narum, Iduum in omni
β δριβία,	2. III.	bis mensibus non est par
γ γῆτα	3. III.	ratio, quam uarietate cō
δ πιάστῃ	4. Prid.	plectitur uersus hi quos
ε ὠμιπτα		pueri discere solemus.
		Iulius, Aprilis, septemq;
ζ αμλιών	5. Nonæ Ianu.	nonemq; tricenos.
η νουμηνία	6. VIII.	Vnum plus reliqui Febru
θ δριβία	7. VII.	us tenet octo nicenos.
ι αμλιών	8. VI.	Maius sex nonas, Octo
κ πριάστῃ	9. V.	ber, Iulius & Mars.
λ ὠμιπτα	10. IIII.	Quatuor at reliqui tenet
μ νουμηνία	11. III.	Idus quilibet olo.
ν δριβία	12. Pridie	
ξ αμλιών	13. Idus Ianu.	
ο νουμηνία	14. XIX.	
π δριβία	15. XVIII.	
ρ αμλιών	16. XVII.	
σ νουμηνία	17. XVI.	
ζη δριβία	18. XV.	
η αμλιών	19. XIII.	
θ νουμηνία	20. XIII.	
ι δριβία	21. XII.	
κ αμλιών	22. XI.	
λ νουμηνία	23. X.	
μ δριβία	24. IX.	
ν αμλιών	25. VIII.	
ξ νουμηνία	26. VII.	
ο δριβία	27. VI.	
π αμλιών	28. V.	
ρ νουμηνία	29. IIII.	
σ δριβία	30. III.	
ζη αμλιών	31. Pridie Calendas Februarij.	

Respicit Apriles Aries Phrixæ Calendas.
 Manus Agenorei miratur cornua Tauri.
 Iunius æquatos cælo videt ire Laconas.
 Solstitio ardentis Cancræ fert Iulius astrum.
 Augustum mensem Leo feruidus igne perurit.
 Sydere Virgo tuo Bachum September opimat.
 Aequat & October sementis tempore Libram.
 Scorpius hybernæ præcepit ire Nouembrem.
 Terminat Arcitenens medio sua signa Decembri.
 Principium Iani sancit tropicus Capricornus.
 Mense Numæ in medio solidi stat sydus Aquarij.
 Procedunt duplices in Martia tempora Pisces.

Qui quod de vno Decembri specialiter dixit, de cæteris vtique generaliter intelligendum signauit: quia videlicet singula quæque signorum medio suo mense terminentur, à medio priore sumat exortum. De quorum positione strictim nescientes cū instruemus, obsecro scientibus oneri non sit. Vndique gyrum cæli rotundissimum per lineam Zodiaci circuli, quasi per zonam quandam amplissimæ sphaeræ circumdatam, distincti ordines gemmarum XII. sese inuicem contingentium obsident: tæte sunt magnitudinis, vt non minore quàm duarum spacio horarum, vel oriri, vel occidere, vel de loco possint moueri: Singulis tricenæ partes ob tricenos dies, quibz à sole lustrantur adscribuntur, decem semis horæ quæ plus sunt, quia plenam partem XXIII. horarum non præreddunt, simul computari negliguntur, attamen & ipse duodecies circumactæ, vbi dies quinq; & quadrantem consummauerint, iam quantum ad tricenas partes addiderint patebit, completusq; solis annus non, CCC. solum & LX. diebus, sed à diuinis V. diebus, & quadrante perficietur. Primum igitur Arietis signum in illa cæli parte, quam in medio Martij mensis sol tenet, oriri incipit, consuminatur in illa, quæ in medio Aprilis ipse circumfertur, ideoq; in octaua sua parte iuxta quosdam, sed verius iuxta Aegyptios, qui calculationibus præ omnibus gnari sunt, in quarta sua parte locum æquinoctij vernalis ostendit. Secundum Tauri ab illa celestis circuli parte, quæ in medio Aprilis sol circumfertur, ortus initium faciès, complectitur in ea, quam ipse in Maij medio seruat. Tertium Geminorum à parte Signiferi, quam sol in medio Maij: Quartum Cancræ, ab ea quam in medio lustrat Iunij, facit principium ortus, & ideo iuxta quosdam in octaua sua parte recipit solstitium. Iuxta vero sollicitiorem indaginem aliquot partibus prius iude deflexo ad inferiorem sicut Zodiaci, id est, signiferi circuli, quintum Leonis signi à parte qua sol in medio Iulij, sextum Virginis, ab ea qua in medio Augusti, septimum Libræ, ab ea qua in medio Septembri circumagitur, inchoat oriri. Quapropter & in octaua sua parte iuxta vulgarem opinionem, sed iuxta enucleatorem sententiam aliquanto prius locum autumnali præbet æquinoctio, hinc vergente ad brumalem zonam Signifero, octauum Scorpionis signum à parte, quam in medio Octobri, nonum Sagittarij, ab ea quam in medio Nouembri, decimum Capricorni, ab ea quæ in medio Decembri sol inhabitat, caput attollit, & propterea, vt vulgo credidit, in octaua sua parte, vt vero Aegyptus mater artium docet, aliquot partibus antea brumali solstitio dedicat mansionem. Dein reuerso ad altiora signiferi cursu circuli, vndecimum Aquarij sydus à parte solari mediæ Ianuarij, duodecimum Piscium ab eadem parte Februarij verticem erigens, finitur in medio Martij, vbi Aries subsequens ortus sui pandit initium: siquidem omnia signa, etsi non formæ figura, regionum tamen suarum coniunctione, & computandi sibi ratione coherent, de quibus Poëta:

Idcirco certis dimensum partibus orbem,

Per duodena regit mundi sol aureus astra.

Signifer autem laetæum circulum in Sagittario recipit, & Geminis. Multa hinc dici poterant, sed hæc melius à conloquente, quàm à scribente fiunt. Sane quia de planetarum quæque per signiferum circuli meatus est, ordine & tempore supra memo-

Aegyptius
 artium ma-
 ter.

Arabiles reddit.

¶ **Aequat & October.** Respicit æquinoctium, quod sit autumno in prima parte libræ.

¶ **Scorpius hybernum præcepit.** Præcipuum scorpium intelligimus propter subita die rum decrementa, quæ sub hoc sydere celerissima sunt.

¶ **Principium Iani sancti Tropicus Capricornus.** Capricornus signum est tropicū, quemadmodum & cancer: nam ut in illo solstitiū sit, ita in hoc brumæ, qui dies sunt in autum lucis & tenebrarum potissimi. Quod autē dicatur habere Ianuarij principium, ad nostram ætatem non quadrat, sed sic quemadmodum supra ostendimus duobus ab hinc annorum milibus.

¶ **Solidi stat idus aquarij.** Cur solidi, cum à Luceno lenis dicatur ab alijs citius, ab alijs præcepit? Respicit hic diei tardum incrementū quod tum uixdum aduertitur: & astrologi fixæ non eant signa quæ sequuntur statim tropica, qualis est aquarij: qui secus eum uocant, respiciunt tem poris moram, quo totus exoritur, quod sit intra horam, dum aliæ quedam plus q̃ duas horas consi ciant, priusquā integra oriatur, propter sexū signiferi. Per Nema mensem Februarium intellige. Hunc enim anno adiecit ante à Romulo instituto ueluti & Ianuarium.

¶ **Duarum horarum spatium.** Intellige horas inæquales seu temporales, non æquinoctiales, alioqui falsum esse facile constat, ex his quæ traduntur de exortu & occasu syderum in æquali.

¶ **Decem lemis horæ.** Intellige quibus sol longius in unoquoq; signo commemoratur quā erigina diebus.

¶ **Primum igitur arietis signū.** Obscurius paulo Beda indicat, in quibus celi partibus seu signis quolibet mense sit sol, nec quod idem est, quod signum quouis mense cum sole oriatur, quod ut quolibet mense & cuiusq; mensis die exacte sciatur nostra et atc, adscripti ad finem, tabulam dierū & partium signorum ad annum salutis M. D. XL. exacte cōputatam.

¶ **Et ideo iuxta quosdam in octaua sui parte.** Ad hunc modū Plinius tradit libro 2. naturalis historie cap. xix. Sol autem ipse quatuor, inquit, differentiis habet, bis æquata nocte di ei uere & autumno, in centrum incidens terræ in octauis partibus arietis & libræ, bis permutatis spatis in autū diei, brumæ octaua in parte capricorni: noctis uero solstitio totidē in partibus cancri. Sed dubitet quispiā cū obliqui circuli rō sit immutabilis, nec alio loco possint fieri æquinoctia, q̃ ubi signiferi æquinoctiales sunt sectiones, & harū sectionū una, prima sit pars arietis, altera uero libræ pars seu gradus primus, sine ulla mutatione: quod igitur intelligemus æquinoctia fieri in oia uis partibus, cum ipsa sectio circulorū signiferi & æquatoris efficiat primas partes libræ & arie tis. Respondet ad hunc modū. Aegyptij seu ut est apud Plinium Anaximander Milesius, cum primi deprehenderent & signiferi obliquitatē, atq; in eo solis æquinoctia uel solstitia, respuerunt in xta ea loca uicina astra, quibus tum arietis & tauri nomina in se habent, notariq; eorum asteri smorum in celo tractus & longitudines, ut unumquemq; locū manifesta nota deprehederent. Dein de totū illud astrū diuidentes in partes 30. certa parte imaginis locum æquinoctij aut solstitij signa bāt: ut uerbi gratia quo loco tūc æquinoctiū fuit, ibidē pars octaua eius asterismi, q̃ aries in celo di citur reperiebatur. Verum cum stella fixæ ad motum nona sphaera pandat contra celū moueretur in exortum, non poterat hac rō stabilis esse, quapropter uniuersum circuitū solis, sequētes diui serunt in 12. spacia æqualia, quæ dicuntur græce dodecamoria, quorū unumquodq; diuidebatur in 30. partes, quæ nunc gradus dicuntur omīsa cōputatione quæ per partes asterismi fiebat: asteri smorū enim oīa magnitudo nō est æqualis, hoc modo existimo intelligendū esse locū plinij, & quēli bet aliū ubi est æquinoctia aliter euenire, q̃ in primis partibus arietis & libræ. Hoc si quis uolet cla rius accipere, sonat Astrologiū quod superiori bus annis edidimus, notet in eo primā partē cancri, nonquidē eius astri, sed dodecamorij illius quod quartum est à sectione æquinoctiali: ad eam partē postquam sol peruenit, dicitur esse in prima parte dodecamorij quidem, non tamen in prima parte cancri. i. eius astri: sed circa secundam partem geminorum, quæ est in altera stellarum, quæ priorē pedem geminorum deformat: unde ipsa cancri imago plurimum partium intervallo digressa est. Pro pterea (ut fuisse facit) quando solem dicimus esse in leone seu alio quolibet signo, non astrū, sed dode camorion intelligere debemus ab ariete quartum: Horum unumquodq; sol spatio triecnorum die rū & decē horarū percurrit, de quibus poetæ locus intelligendus ē, quē hic Beda citat ex i. Georgicōn.

¶ **Ut uero Aegyptij mater artium docet.** Aristoteles quorū author est abstrusum artium primam inuentionem esse Aegyptiorum sacerdotum, quibus interdictum fuit prophætiæ re bus operam dare. Vide principium Metaphysicæ apud Aristotelem.

A

Februarius.

Aprilis.

Iunius. XLVI

Di. Gra. Mi. p.			Di. Gra. Mi. p.			Di. Gra. Mi. p.		
9.	0.	9. pisces	9.	19.	11. aries	9.	17.	41. gemini
10.	1.	10. pisces	10.	0.	10. Taurus	10.	18.	39. gemini
11.	2.	10. pis.	11.	1.	18. taurus	11.	19.	36. gemini
12.	3.	10. pis.	12.	2.	16. taur.	12.	0.	33. Cancer
13.	4.	11. pis.	13.	3.	14. taur.	13.	1.	30. cancer
Vale. 14.	5.	11. pis.	Tyb. 14.	4.	12. taur.	14.	2.	17. can.
15.	6.	11. pis.	15.	5.	9. taur.	Viti. 15.	3.	14. can.
16.	7.	11. pis.	16.	6.	7. taur.	16.	4.	11. can.
17.	8.	11. pis.	17.	7.	5. taur.	17.	5.	18. can.
18.	9.	11. pis.	18.	8.	3. taur.	18.	6.	15. can.
19.	10.	11. pis.	19.	9.	1. taur.	19.	7.	12. can.
20.	11.	11. pis.	20.	9.	58. taur.	20.	8.	9. can.
21.	12.	11. pis.	21.	10.	56. taur.	21.	9.	6. can.
Pet. 22.	13.	11. pis.	22.	11.	54. taur.	22.	10.	3. can.
23.	14.	11. pis.	23.	12.	52. taur.	23.	11.	0. can.
Mit. 24.	15.	10. pis.	24.	13.	49. taur.	Iob. b. 24.	11.	57. can.
25.	16.	10. pis.	Marcus. 25.	14.	47. tau.	25.	12.	54. can.
26.	17.	10. pis.	26.	15.	44. tau.	26.	13.	51. can.
27.	18.	9. pis.	27.	16.	41. tau.	27.	14.	49. can.
28.	19.	9. pis.	28.	17.	40. tau.	28.	15.	46. can.
29.	20.	8. pis.	29.	18.	37. tau.	Pr. Pau. 29.	16.	43. can.
			Qgir. 30.	19.	35. tau.	30.	17.	40. can.

B

Iulius.

September.

November.

Di. Gra. Mi. p.			Di. Gra. Mi. p.			Di. Gra. Mi. p.		
M. M. 1.	18.	37. Cancer	Egid. 1.	18.	15. Virgo	Olm S. 1.	19.	2. Scorpio
2.	19.	34. can.	2.	19.	14. virgo	2.	20.	2. scorpio
3.	20.	31. can.	3.	20.	13. virgo	3.	21.	3. scorpio
4.	21.	28. can.	4.	21.	11. virgo	4.	22.	4. scorpio
5.	22.	25. can.	5.	22.	10. virgo	5.	23.	5. scorpio
6.	23.	22. can.	6.	23.	9. virgo	6.	24.	6. scorpio
7.	24.	19. can.	7.	24.	8. virgo	7.	25.	7. scorpio
8.	25.	16. can.	Ma. M. 8.	25.	7. virgo	8.	26.	8. scorpio
9.	26.	13. can.	9.	26.	5. virgo	9.	27.	5. scorpio
10.	27.	11. can.	10.	27.	4. virgo	10.	28.	10. scorpio
11.	28.	8. can.	11.	28.	3. virgo	Mart. 11.	29.	11. scorpio
12.	29.	5. can.	12.	29.	2. virgo	Cuni. 12.	0.	12. Sagittarius
Marg. 3.	0.	2. leo	Mater. 13.	0.	1. lib.	13.	1.	14. sagittarius
14.	1.	0. leo	Exal. 14.	1.	0. lib.	14.	2.	15. sagittarius
15.	1.	57. leo	15.	1.	59. lib.	15.	3.	16. sagittarius
16.	2.	54. leo	16.	2.	59. lib.	16.	4.	17. sagittarius
17.	3.	51. leo	Lam. 17.	3.	58. lib.	17.	5.	18. sagittarius
18.	4.	49. leo	18.	4.	57. lib.	18.	6.	20. sagittarius
19.	5.	46. leo	19.	5.	56. lib.	19.	7.	21. sagittarius
20.	6.	44. leo	20.	6.	56. lib.	20.	8.	22. sagittarius
21.	7.	41. leo	Mit. 21.	7.	55. lib.	Pf. M. 21.	9.	23. sagittarius
Magd. 22.	8.	38. leo	22.	8.	55. lib.	Cecil. 22.	10.	25. sagittarius
3. Re. 23.	9.	35. leo	23.	9.	54. lib.	23.	11.	26. sagittarius
24.	10.	33. leo	24.	10.	54. lib.	24.	12.	27. sagittarius
Jacob. 25.	11.	31. leo	25.	11.	53. lib.	Cata. 25.	13.	28. sagittarius
Anna. 26.	12.	23. leo	26.	12.	53. lib.	26.	14.	30. sagittarius

h uij

LVna quotidie IIII. punctis, siue crescens à sole longius abit, seu decrescens so-
li vicinior, q̄ pridie fuerat rediit: singula autem signa X. punctos habent, id
est, duas horas, sicut & superius admonuimus, V. puncti horam faciunt. Et ideo si
vis scire in quo signo luna est, sume lunam quam volueris, vtpote quintam, multipli-
ca per quatuor, fiunt XX. partire per decem bis deni vies, duobus ergo signis quin-
ta luna semper à sole distat. Item sume octauam lunam, multiplica per IIII. fiunt tri-
ginta duo, partire per decem, ter deni tries, & remanent II. tribus ergo signis & duobus
punctis, octaua luna semper à sole dirimitur. Duos autem punctos VI. partes intel-
lige, id est quantum sol in Zodiaco VI. diebus conficit itineris: punctos siquidē ha-
bet tres partes, quia signum quodq; X. punctos, XXX. autem habet partes. Item su-
me nonamdecimam lunam, multiplica per IIII. fiunt LXXVI. partire per decem, se-
pties deni septais, & remanent VI. septem ergo signis & hora vna, quod est dimidi-
um signi ac puncto, id est, tribus partibus, nonadecima semper in itinere quo cœpe-
rat à sole digressa est. Et ne suspicio tibi forte argumenti fallentis incidat, quæ ad
diametrum cœli, quod quintadecimam lunam tenere nemo est qui dubitet, multi-
plica XV. per IIII. fiunt LX. partire per decem, sexies deni sexais: sex enim signis XII.
luna semper. i. dimidio sphaeræ cœlestis à sole discernitur, siue autem, seu retro respice-
ris. Deniq; orbem lunæ quoties plenissimus est, contra solem cernis oppositum,
humilem videlicet sole sublimi, & sublimem humili: quia nimirum cum sole æstiuū
teneat circulum plenam est, ipsa tenet brumalem cum sole deuxo in brumalem ple-
na est, ipsam solstitiali scandere circulo nox longissima prodit: At cum iste æquino-
ctium in plenilunio, tum illa alterum seruat, & quor partibus sol æquinoctium, vel
solstitium, quod nuperrime lustrauerat transiit, totidē partibus luna plena, vel æq-
noctium, vel solstitium, quod contra est, patet esse transgressa.

SCHOLIA IN CAPVT DECIMVMSEPTIMVM.

Partire per decem, ter deni tries. *¶* Passim in his formis multiplicationū postrema vox
numeri, quæ id quod ex multiplicatione prouenit explicat, corrupta est: quæ siue Aristoteli
eo idiomate siue librariorum incuria commissum sit, siue quod supra dixit, sic à pueris profecti
solere, nescio: Verum quia constanter hoc factum inuenimus. quid uocula illa significet, è regione
posui in margine. Notandum autem est quod in his computationibus loquendi forma est utitur, quæ
usurpant arithmetici in diuidendo. nam quotientem (sic enim uocant denominationem) multiplicant
per diuisorem: ueluti si quadraginta diuidam per V. V. inquam cōtinent quadraginta decies, dein-
de quinquies X. efficiunt quadraginta, superest igitur nihil: hac enim forma explorant an aliquis
superfluus facta distributione.

DE LVNAE DISCVRSV SI QVI SIGNA IGNORANT.

Caput XXVIII.

Quod si quis signorum nescius, lunares tamen cursus agnoscendi cupidus est,
ouerit & ipse solem quotidie partem unam Zodiaci sui complere: neq; enim
aliam partem Zodiaci, quam quotidianos solis in cœlo debemus sentire progressus:
lunam vero quotidie XIII. partes eiusdem Zodiaci conficere, id est, punctos quatuor,
& unam partem: Et quia illa XIII. partes complète sol unam complet, inde fieri,
ut sicut supra docuimus, non plus quotidiano progressu à sole, quam quaternis pun-
ctis, hoc est, duodenis partibus elongetur. Ponat ergo lunam vbi libet cōputare vo-
luerit, vtpote in Cal. Ianuarias primam; hæc ubi primam noctem diemq; transegerit,
illum cœli locū tenet, quem sol XIII. mensis eiusdem die completo. Vbi secundam
multiplica duo per quatuor, fiunt octo. Item ut de punctis ad partes peruenias, mul-
tiplica VIII. per III. fiunt XXIII. Illam ergo cœli partem tenet luna II. in III. Nonas
Ianuarias, quæ sol viginti quatuor ab hinc die cōfecto. Vbi tertia est, multiplica III.
per quatuor, fiunt XII. partire per decem decies alie decus, & remanent duo puncti,

hæc cap. allegat Albi.
7.9. fol. 1477.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

id est, VI. partes: illam ergo cæli partem tenet luna III. quam sol mense toto & diebus VI. post tertium Nonas Ianuarias exactis, id est, VI. post tertium Nonas Februarias die consummato. Vbi quarta est, multiplica hæc per III. fiunt XVI. partire per decem decies asse decus, & remanent VI. puncti, id est, partes X. & VIII. illam igitur cæli partem tenet luna quarta, quam sol mense expleto ac X. & VIII. diebus post Pri die Nonas Ianuarias. Vbi quinta est, multiplica V. per III. fiunt XX. partire per decem bis deni vires duobus ergo mensibus expletis adueniet sol partem cæli, quam luna quinta tenet, id est, die Nonarum Martiarum. Vbi octaua est VI. Idus Ianuarias, multiplica VIII. per III. fiunt XXXII. partire per decem ter deni tries, & remanent duo puncti, id est, VI. partes cæli, illam partem cæli tenet luna VIII. in VI. Iduum Ianuariarum die: quam sol aditurus est post tres ab hinc menses, & dies VI. id est, VI. die post VI. Idus Apriles. Vbi XIX. est XIII. Calendas Februarias, multiplica per III. fiunt LXXVI. partire per decem septies deni septais, & remanent VI. multiplica hæc per III. fiunt X. & VIII. illam partem cæli circunuolet luna XIX. in XIII. Cal. Februarias, quam sol post VII. ab hinc menses ac dies X. & VIII. id est, XVIII. die post XIII. Calend. Septemb. qui est VIII. Iduum Septemb. dies. Et ne scrupulus tibi forte argumenti fallentis incidat, proba ad diametrum anni, quod XV. tenere lunam rarus qui nesciat, multiplica XV. per III. fiunt LX. partire per decem sexies seni sexais: VI. enim mensibus exactis, id est, medio circuitus anni confecto itinere, sol ingreditur partem cæli, qua luna XV. circumfertur. Et quia tunc XV. Ian. dies est, nimirum illam partem sol XV. die Iulij mensis adibit. Et ut ad summum veniamus, sume XXX. lunum, quæ tunc fit in Cal. Feb. multiplica per III. fiunt CXX. partire per decem duodecies deni centies, illa cæli parte luna XXX. currit, quæ XII. mensibus exactis, id est, toto anni circulo transacto est sol obteutus: Ipsa est enim pars eadem in qua & nunc conuersatus lunam suo reciperet in coitu, Quæ ut manifestiora culibet etiam tardioris Ingenij reddantur, per singulas lunæ ætates quantum ea distet à sole distinctius adnotare curauimus. Prima ergo luna ubi suam perfecerit ætatem, elö gatur à sole spatio dierum XII. secunda spatio dierum XXIII. tertia spatio mensis vnus, & dierum sex: quarta spatio mensis vnus, & dierum decem & octo: quinta spatio mensium duorum, sexta spatio mensium II. & dierum duodecim, septima spatio mensium II. & dierum XXIII. octaua, spatio mensium trium, & dierum sex. nonia spatio mensium III. & dierum XVIII. decima spatio mensium quatuor, vndecima spatio mensium quatuor, & dierum duodecim: duodecima spatio mensium quatuor, & dierum viginti quatuor: tredecima spatio mensium V. & dierum sex, quattadecima spatio mensium V. & dierum XVIII. quintadecima spatio mensium VI. decimasexta spatio mensium VI. & dierum duodecim, decimasextima spatio mensium sex, & dierum viginti quatuor, decima octaua spatio mensium septem, & dierum sex, decimanona spatio mensium VII. & dierum XVIII. vigesima spatio mensium octo: vigesimaprima spatio mensium octo, & dierum duodecim, vigesimasecunda spatio mensium octo, & dierum viginti quatuor: vigesimatertia spatio mensium IX. & dierum sex: vigesima quarta spatio mensium nouem, & dierum decem & octo: vigesimam quinta spatio mensium X. vigesimasecunda spatio mensium X. & dierum duodecim: vigesimaseptima spatio mensium X. & dierum viginti quatuor: vigesimaoctaua spatio mensium vndecim, & dierum VI. vigesimanona spatio mensium vndecim, & dierum XVIII. tricesima spatio mensium duodecim.

DE EODEM SI QVI COMPUTARE NON DIDICERVNT. Caput XIX.

Si quis vero etiam calculandi minus idoneus, lunaris tamen circuitus existit curiosus, & huic ad capacitatem ingenio sui commodamus argumentum, quo id quod querit inueniat: siquidem totam annalis circuitus seriem, quæ duodecim mensibus continetur, alphabetis disinximus, ita duntaxat, ut primus & secundus ordo vicanos & septenos dies, tertius autem vno amplius complectatur illo videlicet qui

A de tertio repetitis VIII. horis superfluis accrescit. Et vt diebus quos signare volebamus literæ sufficerent, non singulis has diebus, sed alternis apposuimus, atque ideo non vltra o literam alphabetum tangere opus erat. Præposuimus eidem operi paginam regularem, quæ X. & IX. alphabeta huiusmodi à diuersis literis inchoantia, totidem annorum circuli decennouenalis caperet, simul & mensium singulorum signorumq; vocabula duodecim, quæ hoc ordine disposita est, iuxta numerum dierum, quibus luna Zodiacum peruolat, XXVII. lineas habet in longitudine: nominibus signorum ante, nominibus vero mensium retro adnotatas, vt qui signorum imperitus est, ex mensium tamē notitia possit inuenire quod quærit: X. vero & IX. habet in latitudine lineas, quæ ordinem decennoualis circuli supra adnotato annorum numero præmonstret. Cum igitur anno quolibet diem quemlibet quo in signo, vel cuius mensis in partibus lunam habeat, scire volueris, aperto codice notā literam, quæ eidem sit præposita dici, & recurrens ad regularem paginam, in qua literarum est distincta congeries, eodemq; statim anno ex titulo frontis inuenio, illā quam quærebas literam eiusdem dici inuenies, atq; ante ac retro inspiciens, quod signum quemue mensē ē regione habeat adnotabis. Ponamus aliquod quod ad cetera, lector, conualescat exemplum: Quæris, vbi sit luna, verbi gratia: In Cal. Aprilis anno VI. circuli decennouenalis: aperi codicem, quære diem Calendarū memoratarum, inuenies e literam præscriptam, recurre ad paginam regularem, videbis annum VI. perfecto eius alphabeto e literam reperiēs, circūfer oculos ad latera, hinc geminorum extrema, illinc lunæ mensis initia deprehendes esse notata. Et siue eruditus, siue simplex es lector, palam te quod cupiebas inuestigasse lætaberis. Insuper & toto illo anno quibuscumq; diebus e literam videris adscriptam, siue crescentem, seu decrecentem, in ipsē cæli partibus lunam noueris esse conuersatam: Non em hoc argumento in detrimento an cremento sue lucis in aduerso, an in coitu solis sit posita luna requiris, sed & si hoc scire desideras, aderit argumentum vetusta Aegyptiorum obseruatione traditum.

SCHOLIA, IN CAPVT DECIMVMNONVM.

Incipit Bedæ hoc loco aperire usum tabularum quæ in principio operis summa diligētia posita sunt, & primum sextæ quam signauimus nota F: dedimus autem operam ut exemplar utriusq; summi ac accuratissime in his tabellis pictum ad literam imitaremur, nisi quo loco ex utriusq; consumptis occurrendum fuit, seu ubi græci characteres pro illo seculo male erant scripti. Quod si ex hac Bedæ explicatione usum deprehendere nequis, consule ea quæ ibi breuiter apposuius singulis indicibus.

QVOTA SIT LVNA IN CALENDAS QVASQVE.

Caput XX.

Primo decennouenalis circuli anno, in quo nullæ sunt Epactæ, in Calendas Ianuarias IX. est luna, in Calendas Februarias X. in Calendas Martias IX. in Calendas Apriles X. in Calendas Maias XI. in Calendas Iunias XII. in Calendas Iulias XIII. in Calendas Augustas XIII. in Calendas Septembres XVI. in Calendas Octobres XVI. in Calendas Nouembres XVIII. in Calendas Decembres XVIII. Hos tibi numeros pro regularibus singulorum mensium sume, quibus annuas addens Epactas, luna quota sit per Calendas quasq; siue errore reperiēs. Si enim vis scire quota sit luna in Calendas Ianuarias anno secundo circuli decennouenalis, tene IX. regulares, adde Epactas XI. fiunt XX. vicissima est luna. Si vis scire quota est luna in Calendas Iunias anno tertio, tene regulares X. adde Epactas anni illius XXI. fiunt XXXI. tolle XXX. remanet I. quarta est luna in Calendas memoratas. Quod si quis obsecrit vel huius, vel præcedentis argumenti alicubi ordinem vacillare, doceat ipse in huiusmodi quæstionibus indagandis veracius & compediosius argumentum, & nos libenter gratanterq; accipiemus. Hoc autem præcedens quod commemorauimus argumentum, & nonnullis ad transcribendum iam dedimus, & in principijs huius

BEDÆ ANGLÓSAXONIS.

noſtri opusculi præfigendum eſſe cenſemus. Porro præſens argumentum quod de luna Calendarum querenda poſuimus, hoc tantum loco commemoralle & docuiſſe ſufficiat: Nam cognita quota ſit in Calendas luna, facile etiam cæteris cuiuſque menſis diebus qua ſit ætate cantato ipſo menſe, & concurrētibz digitis apparebit. Sunt autem anni tres circuli decennouenalis, in quibus idem argumentum ſtabilitatem ſui tenoris conſeruare nequeat octauus uidelicet, vndecimus, & nonusdecimus, cui cauſam nutandi varia facit ac diſperſa per annum emboliſmorum inſertio. Siquidem anno octauo luna Calendarum Maiarum iuxta rationem quidem argumenti XXVIII. computatur, ſed propter emboliſmum, qui in Martio menſe inſertitur, XXVII. probatur exiſtere. Item in Calendas Iulias iuxta argumentum XXX. fieri potuit luna, ſed propter adiectionem diei, quem ſuperfluitas emboliſmi attulerat, ſit XXIX. Item anno X. quia luna emboliſmi pridie Nonas Decembres accenditur, facit lunam in Calendas Martias vigefimam eſſe & octauam: cum hanc ratio argumenti XXIX. tunc exiſtere doceat. Item anno XIX. quia luna emboliſmi tertio die Nonarum Martiarum incipit, cogit lunam in Calendas Maias XVIII. computari, cum XXIX. ſecundum argumenti calculationem canatur: quo etiam anno ratio ſaltus lunaris, de quo in ſequentibus dicemus, fidem eiufdem argumenti impugnat: Si enim ipſum argumentum iuxta Aegyptios à Septembri menſe, vbi principium eſt anni eorum, inchoaueris, neceſſe eſt vt luna Iulij menſis eo anno XXIX. dies vt nūquam alias habeat, viro uidelicet ratione ſaltus amiſſo, & ob id luna Calendarum Auguſtarum tertia reddatur, quæ iuxta argumenti regulam ſecunda computabatur. Si vero, iuxta hoc quod nos ſupra docuimus, à Ianuario principium argumenti ſumere mauis, eodem ordine luna in Calendas Decembres VII. incurret, quæ iuxta argumentum ſexta fieri debuiffe putabatur: quia nimirum luna Nouembris menſis vnā amittit diem, & pro XXX. conſuetis XXIX. ſolum diebus cogitur eſſe contenta. Quæ proſpecto omnia melius colloquendo, quàm ſcribendo docetur. Non autem tranſitorie commemorandum, quod hoc argumentum à Septembri quidā incipiunt, ponentes eidem Septembri regulares V. Octobri V. Nouembri VII. Decembri VII. & cætera vt ſupra nos poſuimus: Quod ob autoritatem Aegyptiorum rationabiliter proſus agunt, vñ à quibus origo computandi ſumpta eſt, horū quoque in computando anni principium imitentur. Verum alijs aptius multo & expeditius videtur, vt computatio omnis, quantum non neceſſitas rationis obſiſtat, à principio anni ſui etiam apud Romanos incipiat, & vſq; ad terminum anni rato atque intermerato ordine procurret.

SCHOLIA IN CAPVT XX.

Hoc autem præcedens quod commemorauimus argumentum. J. Horum annuum fragmentū inuenimus apud Bedam circuloꝝ decennouenaliū, ab anno D. XXXII. ſolutis uſq; ad M. XXV. quem ipſe (ut ex hactemporis ratione conſtat) alius repetiit, & longius produxit. Verum in exemplari ſcripto quod deſcit, tum à principio tum à fine, uſq; ad M. DC. produxiſſimus ex aſtrorum computationibus, ut poſteris quoq; hæc computatio prodeſſe queat: atq; ad poſtremum libri poſuimus, quo loco plura quæ ad hoc caput intelligendū rectius ualent, uide.

QVÆ SIT FERIA IN CALENDIS. Cap. XXI.

Simile autem huic tradunt argumentum ad inueniendam diem Calendarū proutiſſimum, ita duntaxat, vt alijs vtens regularibus, quod in hoc per Epactas faciēs, in illo faciēs per concurrentes ſeptem dies. Habet ergo regulares Ianuarius III. Februarius V. Martius V. Aprilis I. Maius III. Iunius VI. Iulius I. Auguſtus III. September VII. October II. Nouember V. December VII. Qui uidelicet regulares hoc ſpecialiter indicant, quota ſit feria per Calendas, eo anno quo ſeptem concurrentes adſcripti ſunt dies: cæteris vero annis addes concurrentes quotquot in præſenti fuerint adnotati ad regulares menſium ſingulorum, & ita diem Calendarum ſine errore ſemper inuenies: Hoc tantum memor eſto, vt cum imminente anno biſſextili

A vnus concurrentium intermittendus est dies, eo tamen numero quem intermissurus es, in Ianuario Februarioq; vtaris: ac in Calendis primum Martijs per illum qui circulo continetur solis computare incipias. Cum ergo diem Calendarij, verbi gratia, Ianuarij quxrere vis, dicis Ianuarius II. adde cōcurrentes septimanę dies, qui fuerunt anno quo computas, vt pote III. fiunt quinq; . quinta feria intrant Calendarę Ianuarię. Item anno qui sex habet concurrentes, lūme V. regulares mensis Martij, adde concurrentes sex, fiunt vndecim, tolle septem remanent quatuor, quarta feria sunt Calendarę Martię.

ARGVMENTVM DE QVALIBET LVNA VEL FERIA. Caput XXII.

Est etiam vetus argumentum, non modo de Calendarum, verum & de quorū ibet inter Calendarum dicum luna vel feria dinoscenda repertum, aliquanto quidem grauius ad discendum, sed maiorum tamen nobis auctoritate contradium, atq; ideo minoribus nostrā exque solertia tradendum . Si ergo vis scire, hoc vel illo die quora sit luna, computa dies à principio mensis Ianuarij vsq; in diem de quo inquiris: & cum scieris, adde ætatem lunę quę fuit in Calendis Ianuarijs, partire omnia per LIX. & si amplius XXX. remanserint, tolle triginta, & quod superest ipsa est luna diei quam queris. Item si vis scire hoc vel illo die quora sit feria, computa dies à Calendis Ianuarijs vsq; in diem de quo inquiris: & cum noueris, adde feriam quę fuit die Calendarum Ianuariarum: & si bissexilis annus est, etiam bissexti diem postq; transferit augmentare memento: partire omnia per septem, & quod remanet diem tibi septimanę quę sit vbicunq; quæris ostendet. Quod ita solum sine labore currit argumentum, si numerum mensium singulorum per Calendar, Nonas & Idus memoriter decantare consueueris. Ianuarius in Calendar I. & Nonas V. in Idus XIII. Februarius in Calendar XXXII. in Nonas XXXVI. in Idus XLIII. Martius in Calendar XL. in Nonas LXVI. in Idus LXXXIII. Aprilis in Calendar XCI. in Nonas XCV. in Idus CIII. Maius in Calendar CXXI. in Nonas CXXVII. in Idus CXXXV. Iunius in Calendar CLII. in Nonas CLVI. in Idus CLXIII. Iulij in Calendar CLXXXII. in Nonas CLXXXVIII. in Idus CXCVI. Augustus in Calendar CCXIII. in Nonas CCXVII. in Idus CCXXXV. September in Calendar CCXLIII. in Nonas CCXLVII. in Idus CCLVI. October in Calendar CCLXXIII. in Nonas CCLXXX. in Idus CCLXXXVIII. Nouember in Calendar CCCV. in Nonas CCCIII. in Idus CCCXVII. December in Calendar CCCXXXV. in Nonas CCCXXXIX. in Idus CCCXLVII. Si ergo scire vis, verbi gratia, anno quo per Calendar Ianuarię nona est luna, quora sit luna in Calendar Maias, dicito, Maias in Calendar CXXI. tolle Calendar remanent CXX. adde IX. fiunt CXXIX, partire per LIX. quinquagies nouies bini cendecus octos: tolle CXVIII. remanent XI. vnde cima est luna in Calendar Maias. Si vis scire quora est luna in XV. Calendar Iunias, dicito, Iunius in Calendar CLII. tolle XV. Calendar Iulias, remanent CXXXVII. adde IX. fiunt CXLVI. partire per LIX. quinquagies nouies bini cendecus octos, tolle CXVIII. remanent XXVIII. vice sima octaua est luna in XV. Calendar Iunias. Si vis scire quora est luna VII. Idus Decembris, dicito, December in Idus CCCXLVII. tolle VII. Idus, remanent CCCXL. adde IX. fiunt CCXLIX. partire per LIX. quinquagies nouies quini CCXCV. tolle CCXV. remanent LIII. tolle XXX. remanent XXIII. vice sima quarta est luna die memorato. Iuuat huiusce argumenti vsum, si calculator vltima quinquagesimę nonę partis diligentius memorię cōmendat: quinquagies nouies senic CCCLIII. quinquagies nouies quini CCXCV. quinquagies nouies quater CCXXXVI. quinquagies nouies terni CLXXVII. quinquagies nouies bini CXVIII. quinquagies nouies a Iis IX. Eodē ordine dię septimanę quęcunq; volueris tpe adiuncto Calendarę lunia fieri die requiris. Si enim vis scire, verbi gratia, anno quo Calendar Ianuarię quinta feria celebrantur, octauo Calendarij Octobrij die quora feria sit dicito: October in Calendar CCLXXIII. tolle VIII. Calendar Octobres, remanent CCLXVI. adde quintam feriam quę fuit in Calendis Ianuarijs, fiunt CCLXXI. partire per VII. septies

tricensi ducenti decus, septies octoni quinquagies sexies, remanent V. quinta est feria octauo Calendae Octobres.

SCHOLIA IN CAPVT XXII.

Est etiam vetus argumentum. Ad hoc caput, deinde ad id quod sequitur, tam ad id quod quod precedit, referenda sunt tabulae quas principio operis proposuit, praesertim has quas literis maiusculis signauimus A. B. G. I. V. & X. quemadmodum ibi etiam annotauimus.

DE AETATE LVNAE SI QVIS COMPTARE NON POTEST. Caput XXIII.

Quod si adeo quis deses vel hebes est, ut absque omni labore computandi suae cursum scire voluerit, innitatur alphabetis quae in annali videt libello iuxta cuius sum distincta lunarem, ubi duos lunae circuitus, id est, quinquagenos & nouenos dies terna tenent alphabeta: & quamcunque literam luna in hac aetate semel habet, eandem per totum annum simili modo notatam in eadem semper aetate habere non desinit: nisi forte, quod tamen raro accidit, embolismorum haec ratio immutetur: Verbi gratia, anno tertio cycli decennouenalis, luna quae XXX. dies habitura est, semper ab a nudo incipit, secunda est in b, tertia in c, similiter nudis, id est, nullo puncto adnotatis: & sic ex ordine suam literam quaeque seruat aetatem lunae. Item luna, quae vndetriginta dies habitura est, ab l subnotatio incipiens, secunda semper in m, tertia in n, simili figura notatis: Et sic ex ordine recurrens luna suae coique literae restituit aetatem. Discernendi enim graua primum de terminis alphabetum nudis utrinque literis, secundum subnotatis, tertium supernotatis determinandum prouidit antiquitas.

QVOT HORIS LVNA LVCEAT.

Caput XXIII.

Tradunt quoque argumentum veteres, quo luna cuiusque aetatis quot horis luceat exploretur: Quia enim prima luna, inquit, III. punctos lucet, adiciunt hic numerus à secunda luna quoti die usque ad plenitimum, detrahiturque de hinc paribus spatiis in diminutionem. Et ideo si nosse vis luna secunda quot horas luceat, multiplica per quatuor duo, sunt VIII. partire per V. quia quinque puncti horam faciunt, quinquies asse quinqvis, & remanent III. horam ergo & tres punctos lucet luna secunda. Item multiplica III. per III. sunt XII. partire per V. quinquies bini decus, & remanent duo: duas horas, & totidem punctos tertia luna lucet. Item ubi ad decimam lunam perueneris, multiplica per III. sunt XL. partire per quintam parte, quinquies octoni quadratis: octo horas lucet decima luna. Et ne argumentum dubium fore arbitreris, tene XV. inquit, & ubi pernox luna candet exquire, multiplica per III. sunt LX. partire per V. quinquies duodeni sexais XII. horas, id est, noctem integram decimaquinta luna perluat. Item si nosse vis sextamdecimam, & septimamdecimam, & ceteras deinceps, quot horis luceat luna recole, per singulas quæstio minus sunt à XXX. & inde computandi crepidinem stue. Verbi gratia: Si nosse vis vicesimaquinta quam diu luceat luna, dicito: quanto minus à XXX. patebit, quia V. multiplica per III. quater quini vles: partire per V. quinquies quater ni vies, quatuor ergo horis splendet vicesimaquinta, quomodo & quinta luna. Et quidem hoc argumentum tempore æquinoctiali legitima fixum statione perlabitur: verum longissimis in bruma noctibus, vel item ætate breuissimis, quarum alias XII. horarum spatium longe transcendere, alias nequaquam ad hoc perdingere posse constat: quæ ratione lunam XII. horas lucere credamus: nisi forte putamus non æquinoctiales horas intelligendas, sed singulas quasque noctes pro sua mensura longitudinis, aut breuitatis in duodecim particulas, quas horas vocitemus æqua distributione findendas.

SCHOLIA IN CAPVT XXIII.

CApus hoc in figuram redactum inuenimus in principio, quam hoc loco libuit subijcere, ne si in eum locum forte incidere lector, incertum sit quo spectet: est autem talis in qua primus numerus et atque luna significat, secundus, numerum horarum temporalium. Apices adiecti sunt puncti quibus, ut supra dictum est, in lune computationibus nitimur.

DE LVNA QVOT PVNCTIS LVCEAT.

Luna	Horæ	Puncti	Luna	Horæ	Puncti
I.		::	XVI.	XL	.
II.	I.	::	XVII.	XL	::
III.	II.	::	XVIII.	IX.	::
III.	III.	.	XIX.	VIII.	::
V.	III.		XX.	VIII.	
VI.	III.	::	XXI.	VII.	.
VII.	V.	::	XXII.	VI.	::
VIII.	VI.	::	XXIII.	V.	::
IX.	VII.	.	XXIII.	III.	::
X.	VIII.	.	XXV.	III.	.
XI.	VIII.	::	XXVI.	III.	.
XII.	IX.	::	XXVII.	II.	::
XIII.	X.	::	XXVIII.	I.	::
XIII.	XI.	.	XXIX.		::
XV.	XII.	.	XXX.		.

QVANDO VEL QVARE LVNA VEL PRONA, VEL
SVPIA, VEL VIDEATVR ERECTA.

Caput XXV.

SVnt qui auras explorare conati, dicant lunam novam quoties supino cornu utroque videatur, tempestuosum mensem: quoties erecto vno, serenum portendere. Quod longe aliter esse naturalis ratio prodir. Quid enim? nunquid credibile est lune statum, qui fixus in æthere permanet, pro subiacentium mutatione flabrorum, vel nubium posse aliorum quam fuerat conuertere, & eam quasi futuræ metu tempestatis aliquanto altius cornu, quam naturæ ordo poscebat attollere? Maxime cum non omnibus in terris idem fluctuantium possit existere status aurarum & lune autem status idem, eademque sit pro variante solis digressu conuersio. Dicunt eam, sicut & beatus Augustinus in expositione psalmi decimi docet, non habere lumen proprium, sed à sole illustrari. Sed quando cum illo est, eam partem ad nos habere, quam non illustratur, & ideo nihil in ea lucis videri: cum autem incipit ab illo recedere, illustrari ab ea etiam parte, quam habet ad terram, & necessario incipere à cornibus, donec fiat quindecima contra solem: Tunc enim sole occidente oritur, ut quisque occidentem solem obseruauerit, cum eum ceperit non videre, conuersus ad orientem lunam surgere videat, atque inde ex alia parte, cum ei ceperit propinquare, illam partem ad nos conuertere, quam non illustratur, donec ad cornua redeat, atque inde omnino non appareat: Quia tunc illa pars quæ illustratur, sursum est ad cælum, ad terram autem illa, quam radiare sol non potest. Cum ergo die crescente sol à meridie plagis ad boreales paulatim partes ascenderit, necesse est luna, quæ eo tempore

nata est, ocyori transiit solem ad borealia signa præcurrat. Atque ideo cum non post occasum solis videtur, quæ ad septentrionem solaris occasus occasura est, nimirum non iuxta, sed supra solem sita est, quo inferiora eius illustrante, æqualia penè cornua protendere, & iuxta navis supina ire videtur. At reuerso post solstitiū æstiuum ad inferiora & australia cursu solis, luna quoque illis nata mēlibus, ad inferiorum cursum tendat necesse est: Vnde fit, ut quæ ad australem partem solis, qui occiderat occasura est, absque vlla dubietate cum primo post occasum solis appareat, non iam supra illum, sed iuxta illum ad meridiem posita videtur. Atque ideo aquilonalia eius latera sole asperstante cernitur erecta progredi: semper enim luna auersa à sole coe nobis, rotundam sui partem pandit ad illum, cuius rationis ordine agitur, ut quo dies longior, eo sit noua luna excellior: & quo breuior atque ad meridiem declinior est dies, eo deiectioni noua luna cernatur. Et inde vulgi creuli opinio, lunam cum supina & celsior incedit, turbines tempestatum: cum vero erecta, & in austros deiectionior, tranquillitatem designare: quia is nimirum status est anni vertentes, ut sex mensibus, quibus decreuit dies, multo clemētor sit aeris motus, quam reliquis sex. Eadem ratio est etiam lune decrecentis, quare matutino in exortu nunc erecta, nunc supina appareat, eadem cur interdiu sæpe prona procedat: nimirum solis eam radibus superiore ex loco tangentibus. Non ergo lune conuersio, quæ naturalis est & fixa, potest futuri mensis portendere statum. Sed qui curiosi sunt, huiusmodi tritum coloris, vel eius, vel solis, vel cæli ipsius, aut stellarum, siue nubium mutatio, vel alius quibuscumque indicij sæpe statum aeris, qui sit futurus explorant. Denique lunam quæ tam, si pura fuerit, neque obtulis cornibus, dare reliquis diebus usque ad exactum mensis indicij serenitatis existimant, & cætera talia.

SCHOLIA IN CAPVT XXV.

Sunt qui auras explorare conati. Reddit Beda hoc capite rationem, quare luna crescentis cornua aliquando supina cælum spectent, aliis prona ad terram deiecta sint: tum quod ea res tempestatum indiciū non sit nisi ex accidente: sit enim ratione stabili ex diuersitate loci, an de lumine haurit. Primum constat lunam non lucere suo, sed alieno lumine scilicet quæ cunctis astris lucem facerit, deinde globum qui dimidiata parte semper lucet (vel ut Cleomedes probat paulo plus propter solis magnitudinem, cuius radij aliquanto amplius quam hemisphærium circumsurgent, ut etiam docent optici) necesse est lunam ea parte lucere quæ solem spectat, atque hæc sic posita sapienter est, ut paululum ab illo distat: nequit igitur illa pars quæ contra solem est posita terra esse auersa. Hinc est quod diuersis intervalis solis & lune alia nobis schematis simi apparent. Verū quod cornua aliquando spectent cælum (quod contingit diebus decrecentibus) causa est ex solis tum etiam ex lune situ: nam cum sol post conuersionem dierum ad humiliores signiferi partes descendat, sequitur & luna è sublimi lucem à sole haurire, quod dum fit, à ambitus lucis pronus, extremitates autem quæ cornua dicuntur, sunt supine. Dum vero dies rursus crescunt, luna ex humiliore loco solem supra se positum habet, unde tunc cōtrario modo euenit, quod facile patebit, si cui in sphaera aut astrolabio id experiri liceat.

QVA RATIONE LVNA CVM SIT SITV INFERIOR, SVPERIOR SOLE ALIQVOTIES VIDEATVR.

Caput XXVL

Nec mirari opus est, cum lunam per australia signa currentem, multo inferius ac vicinior terræ quam solem, cum ipsdem moratur in partibus, circuire viderimus: quia videlicet multo inferius non solum soli, sed & Veneri, ac Mercurio, quæ infimæ stellarum sunt, luna in confinio aeris huius turbulenti, & puri decurrit ætheris. Denique multi philosophorum solem abesse à luna vndeviginti partes, quantas lunam ipsam à terra prodiderunt. Pythagoras vero vir sagacis animi, à terra ad lunam CXXVI. milia stadiorum esse collegit, ad solem ab ea duplum, inde ad

Terra igitur distat à sole & luna.

duodecim signa tripliatum. Sed merito querere ac ac mirari sollicitus quisque potest, quare luna in solstitiali circulo decurrens, tanto altior æstiuo sole currere, quanto breuiores videatur facere umbras. Vnde paucis intimandum est, quod hunc lunæ progressum vltra solem in vtraque cæli plaga, & australi videlicet & septentrionali, Signiferi gignat latitudo. Porro in australi ipsa quoque lunæ ciuidē deiectione iuuat: siquidem Signifer idem CCC. quidem LXV. partibus & quadrante per cæli ambitum longus, sed XII. est partibus laus: Harum duas tantum medias sol, luna omnes peruagari consuevit: quæ cum australes illius deuenit in locos, aliquando humilior hyberno sole apparet, non solum quia vicinior est terræ, sed etiam quia quæque fere partibus aliquoties, siue etiā sex solaris cursus terminos in meridiē transiit, & quanto amplius interiori austri penetrat, tanto deiectione nostris, qui eam ab aqui lone specularum parit obtutibus. At cum solstitiali graditur in circulo, aliquanto sepe elatior sole videtur æstiuo: quia cum propinquior sit terræ quam sol, quinque etiam, vel sex partibus aliquando solis terminos ad æquilonem transcendit, & idcirco nostris obtutibus, qui in terra positi vtrumque sydus de inferioribus aspectamus, tanto eminentior cæli culmina petere videtur, quanto magis boreales sese recipit in partes. Quod hoc probabitur exemplo: Intrabis noctu in aliquam domum prægrandem, certe ecclesiam longitudine, latitudine, & altitudine præstantem, & innumera lucernarum ardētium copia, pro illius cuius natalis est martyris honore repletam: inter quæ dux maximæ ac mirandi operis pharis suis quæque suspensæ ad laquearia catenis, sed quæ nō ex ijs intranti vicinior, ipsa quoque et subiacenti pavimento vicinior, tanta autem vastitas domus, tāta est longe distantium celsitudo pharorum, ut magis nocturno visu lucem comasque flammarum, quam ipsa signum valeas vasa dinoscere: nimirum vbi pharis appropinquare incipiens, recto intuitu oculos ad pharos, & per pharos ad contraposita laqueariorum vel parietes loca sustuleris, illa tibi altior, quæ vicinior est pharus apparebit: & quanto accesseris, tanto tibi quæ submersior eit videbitur esse suspensior, donec perspecta certius veritate, cuncta ut sunt posita cognoscas. Ita ergo & nos infra duo magna cæli luminaria sitiga vtriusque habemus ad meridiem, quo hoc quod inferius est in septentrione me subrigendo magis magisque nobis appropriat, eo nobis oculos ad illa & per illa dirigenribus, ad cælum videtur esse illo sublimius, quo deiectione incedere manifesta ratione patet.

SCHOLIA IN CAPVT. XXVI.

NEc mirari opus est. J Docet hoc capite Beda ex ratione optica lunam, quæ longe terris est vicinior atque sol, aliquando videri sola altiorē à terris quod eū nō sit reuera, facit tamen loci qualitas & uidendi ratio, ut sic necesse sit videri, quemadmodum ex ipsi discipline penetratilibus docebitur paulo post.

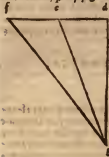
¶ Denique multi philosophorum. J Hac ad verbum sumpta ex secundo libro Plinij naturalis historia capite 22. integro. Aduertendum autem est ex duabus his opinionibus de syderum intervallis veriorē esse pythagoricā, cum qua et si plus quadrat rectior astrologia, multum tamen ab hac pythagorica sententia ebest. Scribit enim Alpharaganus, quem nunc plurimum sequuntur, lunam esse à terra C. IX, M. XXXVII. M. Pass. Quod est hinc usque ad solem, complexitur III, M. DXXX. M. IX C. LXIII M. pass. id est, decies ter centena octingenta milia nongenta sexaginta tria milia pass. quod nec ad Pythagoram nec ad aliam illam opinionem quadrat: nam intervallum lune et solis tricies amplius est, quam à terra usque ad lunam.

¶ Siquidem signifer idem CCC. quidem LXV. partibus & quadrante per cæli ambitum longus. J Partes hoc loco intelligit non ut vulgo nunc gradus, sed quantum spatij sol quotidie in signifero peragat, alioque semper partes intelligimus tricesimā signi duodecimorum portionē.

¶ Harum duas tantum medias sol. J Ex Plinio hæc quoque sumpta sunt de catholicis syderibus, sed ipse legitur Martis stella quatuor medias, iouis mediā & super eam duas, Saturni duas ut sol. Verum tam satis constat solem per mediam signi feri partem incedere, quam eclypticam vocant, sine aliqua inclinatione ad septentrionem vel ad meridiem: legendum igitur est focus forte ad hunc

modi: At Sol nullas, seu alia quaedam solis euagatio intelligenda est, quae fit per absides sursum & deorsum: utcumq; res habet, Beda non recte hunc locum suo themati accommodat.

¶ Pharis suis quæq; suspensæ.] Pharis vocat Coronides illas in quibus lacernarum am-
bitas ab imo usq; ad fastigium sic sunt dispositi, ut edicno superiores angustiores inferioribus Py-

ramidis seu turris formā offendant, quales suspendantur ex la-
queis sacrum aedii, seu quales succeduntur in facris sui
nebris: probat autem ex uicendi ratione, quod magnitudi-
neque sublimis sunt, he quae propiores sunt fastigio appa-
rent altiores, ueluti in aedificiorum conignationibus, quae pars
remotior est ab aspectu humilior ea esse uidetur, quae propior,
sublimior: quemadmodum Euclides quoque docet in optici. sit
uerbi gratia in subiecto sehemate oculus A. sub ipso F D. plano
positus, a quo exeuntes radij, unus quidem B. alter B C. ter-
tius B F. humilissima omnium quae ex puncto B. ad ipsam planum
eminens scilicet D F. est linea B F. atque etiam linea B C. humilior
est linea, B D. linea enim D C. spectatur per geminos radios q
sunt B D. & B C. atque ipsum C F. spectatur per radios B C. &
B F. quare D C. necesse est humilior spectari quam C F.

DE MAGNITVDINE, VEL DEFECTV SOLIS
ET LVNAE. Caput XXVII.

DE magnitudine, vel defectu solis, siue lunæ, Plinius secundus in opere pulcherrimo naturalis historię ita describit: Manifestum est solem interuentu lunæ occultari, lunamq; terræ obiectu, ac vices reddi, eisdem solis radiis luna interposita suo auferente terræ, terræq; lunæ, hæc subeunte repentinis obduci tenebras, rursumq; illius vmbra sydus hebetari. Neque enim aliud esse noctem, quàm terræ vmbra. Stati autem, atque non menstrui sunt vtriusq; defectus, propter obliquitatem signiferi, lunęq; multiuagos. vt dictum est, flexus, non semper in scrupulis partium congruente syderum motu. Hæc ratio mortales animos subducit in cælum, ac vel inde contemplantibus, trium maximarum rerum naturæ partium magnitudinem detegit: Non posset quippe totus sol adimi terris intercedente luna, si terra maior esset quàm luna. Certior ex vtroque vastitas solis aperitur, non sit necesse amplitudinem eius oculorum argumentis, atque coniectura animi scrutari immensum esse, qui arborum in limitibus porrectarum in quodlibet passum milia vmbra paribus iaciat intervallis, tanquam toto spatio medius. Et paulo post Cerrum est, inquit, solis defectum, non nisi nouissimæ, primæve fieri luna, quod vocant coitum, lunæ autem non nisi plena semperq; citrà quàm proximè fuerit: Omnibus autem annis fieri vtriusq; syderis defectus, statutis diebus horisq; sub terra: nec tamen cum superne fiant vbiq; cerni, aliquando propter nebulam, sæpius globo terre obstante conuexitibus mundi intra ducentos annos Hipparchi sagacitate compertum est. Sed ne penitilis tantum viri dictis videamur consummare capitulum, etiam ecclesiæ doctores quid de hoc senserint queramus. Beatus Hieronymus interpretans euangelij sententiam, quia dictum est in domini passione tenebras factas super terram: Qui scripserunt, inquit, contra euangelia, suspicantur deliquim solis, quod veris statimq; temporibus accidere solet, discipulos Christi ob imperitiam super resurrectione domini interpretatos, cum defectus solis nunquam nisi ortu lunæ fieri solear: Nulli autem dubium est, post hæc tempore lunam fuisse plenissimam.

SCHOLIA IN CAPVT XXVII.

DE magnitudine vel defectu solis. ¶ Quoniam huius capituli omnia fere desumpta sunt ex libro secundo plinii historia naturalis capite X. & XI. explicare hæc, puto nō magis ad Pedam pertinere quā ad Plinium: ob id si dominus nitam dederit, alijs per commodiorem occasionem hæc tractabimus ex ordine.

 $+ h^2 \cdot n \cdot \text{cap} \cdot x$

Tesniya 12m
5° cap. 81.

f. free, quothlet
17 Aug. 12.

A ¶ Non posset quippe totus sol. Si hac germana lectio est apud Plinium, quem admodum codices passim habent, est in magno errore (à quo tamen alij eū defen- sūnt) quod terrā luna minorē esse crediderit, quod si pro conditionali particula si, nisi legas verum habebit, sed aptum propositio- nis: proinde si mutare aliquid nobis cōcesserimus, nide sic ne legi posset, Non posset quippe totus orbis lunæ terris adimi intercadere umbra, si minor esset luna quā terra, sed nihil hic definitio, forte al- ter sequitur suo iudicio non interposito, quō auctori quæ nōnētur habetur maior auctoritas.

¶ Nisi ortu lunæ. Ortum lunæ intellige lunæ silentium seu cōitum, alio qui sensus non con- stat.

DE EFFECTIVA LVNÆ POTENTIA, CAPVT XXVIII.

De effectiua lunæ potentia, beatus annites Ambrosius in libro quarto Hexa- meron ita commemorat: Similia de lunæ ratione conueniunt, quæ de consor- te eius ac fratre memoriauimus: Siquidem in id se induit ministerium, in quod & fra- ter, ut illuminet tenebras, foueat semina, augeat fructus. Habet etiam plerique à fra- tre distincta, ut quem tota die calor humorem terræ siccauerit, eundem exiguæ no- ctis tempore ros reponat: Nam & ipsa luna larga roris adferitur. Denique cum sece- nior nox est, & luna pernox, tunc largior ros fertur arua perfundere, & plerique sub ære quiescentes, quo magis sub lumine fuissent lunæ, eo plus humoris se capite col- legisse senserunt. Vnde & in Canticis dicit Christus ad ecclesiam: Quoniam caput meum repletum est rore, & crines mei guttis noctis. Tum deinde minuitur & auge-

Cent. 9.

B tur, ut minor sit cum resurgit noua, & cum sit imminuta cumuletur. In quo grande mysterium est: Nam & defectui eius compariuntur elementa, & procelus eius quæ fuerint exinanita cumulantur, ut animantium cerebra maritimorum humida: Siqui- dem pleniores Oistres reperiri serantur, multaq; alia, cum globus lunaris adolescit. De arborum quoq; internis idem allegant, qui hoc vsu proprio compererunt. Hæc beati Ambrosij verba etiam architectorum omnium ars, & quotidianus vsus adfir- mat, qui obseruandum præcipue docent, ut à quintadecima luna vsq; ad vicesimam & secundam arbores præcidantur, ex quibus vel liburnæ texendæ, vel publica quæ quæ sunt opera faciendæ: His enim octo diebus cæsa materies immunis seruatur à ca- rie, reliquis autem diebus præcisa, etiam in eodem anno, interna vermium labe ex- cisa in puluerem vertitur. Qui hoc quoque obseruant, ut post solstitium æstiuum, id est, post mensem Iulium, & Augustum, vsque ad Calendas Ianuarias materias cæ- dant: His namque mensibus arcescente humore, sicciora, & ideo fortiora sunt ligna. Sed & lapis Selenites in Perside potentie lunaris effectum mirifice demonstrat, qui lunæ continens imagiem, fulgore candido niueoq; irāssucet, atque iuxta cursum astris ipsius vel augeri diebus singulis perhibetur, vel minui. His consentanea Basili- us Cæsarex Cappadociæ reuerendissimus Anstites in sexto Hexameron libro scri- bit, dicens: Opinor autem quod & animalibus creandis, cæterisq; omnibus quæ ter- ra producit non parua confertur ex lunæ mutatione formatio: modo autem laxiora eorum corpora videantur & vacua, cum senescit: modo integra & repleta, cū cre- scit: quoniam humorem quandam cum calore permixtum interius his latenter in- fundit: Quod ita esse demonstrant hi, qui sub dio dormientes lucente luna, post- quam surrexerint inueniunt capita sua largissimo rore madentia. Sed & recen- tes carnes si sub luna iacuerint, fluida mox purreddine corrumpuntur. Idemq; si- gnificat pecorinum cerebrum, vel etiam viscera marinorum animalium, quæ sunt humectiora, nec non arborum medullæ. Et paulo post: Sed aeris motus ipsidem ipsis commutationibus continetur, sicut lunæ nouitas arestat, quæ ex lon- ga plerumque serenitate subito nubium glomerationes & perturbationes exul- citat. Euriporum quoque meatus refluus hoc indicat, vel etiam reciproca- tio Syrtium, quæ vicinæ habentur oceano, quas pro lunæ schematibus concitari

Pli. lib. 37. Plin. lib. 16.
capit. 10. cap. 39. 40.
In fine, ubi dicitur
lunæ: nec nisi
vicesima, in tricesima
et 40. lib.

Euripus.

Ani, ita vt non tardior solum quàm pridie, uerum etiàm maior minorve quotidie re-
deat æstus, & crescentes quidem Malinas, decrescientes autem placuit appellare Le-
dones: qui alternante per septenos octonosve dies successu, mensem inter se quen-
que quadriformi suæ matationis varietate disperuiunt. Sæpe quidem æqua uterque
sorte septenis diebus ac dimidio cursum consummantes: sæpe vel ventis impellentibus,
aut repellentibus, vel alia qualibet accedente siue naturali vi cogente tardius ci-
uiusve venientes, aut minus ampliusve solito feruentes, ita vt aliquoties ordinè tur-
bato Malina plures sibi æstus hoc mense, pauciores vindicet in alio: vnde uterque
motus nunc vespertino nasci, nunc matutino consuevit in æstu. Et siquidem æstu ve-
spertino vel nouilunio, vel plenilunio infestè Malinam nasci contigerit, ideim æstus
quotidie per VII. Malinx dies subsequentes sit maior & violentior æstu matutino.
Similiter matutino si fuerit Malina orta sub æstu, matutinus iam maiori per dies cõ-
tegit æquore terras. Porro vespertinis fluibus quos matutinus æstus cœperat con-
tentus, ulterius cursum extendere negligit: quamvis quibusdam in mensibus uter-
que æstus in dissimili per omnia clementia proficit. Quanto autem plus æstus ma-
ior littora terrasq; contexerit, & fluuios ac freta compleuerit, tanto latius recedens
eadem littora maris exhaurire atq; enudare cõsuevit. Vnde videat qui potest, an ve-
rum sit quod Philippo teste ferunt quidam atq; confirmant, illam immensam maris
oceanum effusionem per omnium regionum ac patriarum fluuios ituram, vno pun-
cto temporis fieri: Scimus em̃ nos qui diuersum Britanici maris litus incolimus,
quod vbi hoc æquor æstuarè cœperit, ipsa hora aliud incipiat ab æstu deferuere: Et
hinc videtur quibusdã, quia recedens aliunde aliorum vnda recurrit, iterumq; reli-
ctis quos adierat fluibus, priores festina repetat. Ideoq; se ad tempus maior Mali-
na his littoribus abiens amplius abducatur, vt alibi adueniens amplius exundare sus-
ficiat: quod ex luxu cursu potest facillime deprehendi. Verbi gratia: hoc mare, posi-
ta circa brumalem solis ortum, vel solstitialem eius occasum luna, cuiuscunq; æta-
tis, siue super terram, seu sub terra sit, æstum solet attollere: at posita circa bruma-
lem solis accubitus, vel solstitialis eius exortum, reflectere. Porro alijs in partibus
ab ea celi plaga recessum maris luna, qua hic signat accessum: non solum autem, sed
& in vno eodemq; litore quo ad Boream mei habitant, multo me citius æstum ma-
ris omnem: qui vero ad austrum, multo serius accipere pariter & resunderè solèt, ser-
uante quibuscq; in regionibus luna semper regulam, societates ad mare quamcunq;
semel acceperit, ergo Malinam quinq; ferè aut nouam siue plenam lunam diebus,
Ledonem totidem ante diuiduam sæpius incipere comperimus, & circa æquino-
ctia duo maiores solito æstus adsurgere, inanes vero bruma, & magis solstitio, sem-
perq; luna in Aquilonia, & à terris longius recedente mitiores, quàm cum in Au-
stro digressa proprie nisu vum suũ exercet, æstus adfluere naturalis ratio cogit. Per-
denos autem & nouenos annos iuxta lunaris circuli ordinem, etiàm maris cursus
ad principia motus, & paria incrementa recurrit.

SCHOLIA IN Caput. XXIX.

Maximè autem præ omnibus admiranda natura Oceanĩ. J sunt et horum pla-
rag, ex Plinĩ capite XC VII lib. II. Distinguit autem Beda æstum maris in duas species,
quarum una Malinam vocat à maiore luna, corruptis vocibus: tunc enim accidit, aliam Ledonem
seu Ledonem: nam utrunq; inuenio apud Bedam, quasi lesam andem. Verum hæc vocabula alibi nõ
legi. Descripti sunt præcedenti libro figuræ de maris et lune æffinitate, eam refer huc.

DE AEQVINOCTIIS ET
SOLSTITIIS.

Caput XXX.

Aut ante septimum Calendarum Aprilium diem Pascha celebrari licitum neget, ipsum quoque Pascha, quod Dominus pridie quam pateretur cum discipulis fecit aut IX. Calendarum Aprilium die non fuisse, aut ante æquinoctium fuisse cõfirmet: non enim nostri tantum temporis, sed etiam legalis & Mosaiica decernit institutio, non ante transensum huius æquinoctij diem festi paschalis esse celebrandum, sicut attestante Anatholio, euidenter docet Philo & Iosephus, sicut eorum antiquiores AGATHOBOLVS, & ab eo eruditus ARISTOBOLVS ex Paneade, qui vnus ex illis LXX. Senioribus fuit, qui missi fuerunt à Pontificibus ad Ptolemæum regem, Hebræorum libros interpretari in græci sermonis: quicquid multa ex traditionibus Mosi proponenti Regi percontantibus responderunt. Ipsi ergo cum quæstiones Exodi exponerent, dixerunt Pascha non prius esse immolandum, quam æquinoctium vernale transiret. Vnde nos necesse est ob conseruandam veritatis regulam, dicamus aperte, & Pascha ante æquinoctium tenebrasque diuitas non immolandum, & hoc æquinoctium duodecimo Calendarum Aprilium diei veraciter adscribendum, sicut non solû autoritate paterna, sed & horologica consideratione docemur: Sed & cætera tria temporum huiusmodi confinia simili ratione aliquot diebus ante octauum Calendarum sequentium esse notanda.

SCHOLIA IN CAPVT XXX.

De æquinoctij quod octauo Calendarum Aprilium. J. Hæcenus de mensibus & luna effectibus circumstantijsque reliquis dictum est, deinceps Beda profequitur tempora que ex solis cursu colliguntur, que primum sunt quatuor illa temporum discrimina, uer, æstas, autumnus & hyems, que apud gentes aliquot anni fuerunt: ut enim luna mensem efficit, ita sol annum uertentem cursu suo definit ac præcipuos anni partes. Est autem, ut hoc obiter annotem, varia horum temporum discretio, ueris inquam, æstatis & reliquorum. Nam uulgi & medici aliter uer de finium, ac alio numero dierum, atque Mathematici uel physici. Vagus mensibus ternis distinguit, ut Martius, Aprilis, Maius, uer constituent, sequentes tres æstatem, & sic reliqui, cum iuxta solis cursum seruius hæc tempora habeant initia quæ menses. nam martialis initium ac uerû est ueris ab ingressu solis in arietis primam partem: æstis à principio canceri usque ad initium libra, & hinc ad primam Capricorni partem autumnus est, postremo hyems est per reliqua signiferi. Harum partium queque dierum est XCI. & horarum VII. Initia horum temporum & fines, cognosces supra ex tabella de uero motu solis. Alij partes has faciunt inæquales, respicientes solis motum per circuli centrum, qui uelocior est per ima abscissis quadrantes, quemadmodum in scholijs super primum librum docuimus, utunturque hæc diuisione & ueteres alij. & M. Cato de re rustica, item Varro, ut uidelicet à bruma usque æquinoctium dies sint 94. hinc usque ad solstitium dies totidem & semis, à solstitio usque ad æquinoctium uernum XCII. & semis, deinde ad brumam non amplius LXXXVIII. sole scilicet currite per angustiores eccentrici sui quadrantes, ueluti figura docet, quam posuimus libro primo. Eadem diuisione uideo ueteres medicos etiam uti.

Sed & Hippocrates de iis Antigono regi scribens. J. Memoria Beda lapsus est, quod hæc epistolam Hippocrati tribuat, cuius nihil putatur extare ad Antigonom, sed tribuit nam epistolam Paulo Aeginete, quæ est apud eum li. primo medicina cap. C. Vnde hoc loco uerbis subijcere placuit, quæ à Beda incuriose admodum citantur: sunt autem hæc interprete Iohanne Andernaco. Ceterum anni solstitia in quibus hæc solent ingruere, silentio prætermittenda nõ sunt, sed quæ in singulis alimenta conueniant paucis exequemur, auspiciati ab hyemali.

Solstitium hyemale.

Solstitium itaque hyemale usque ad uernum æquinoctium, augeat in hominibus distillationes humiditatis, ac propterea calidioribus uti cibis, pleniori potu ac meraciore, atque ex origeno bibera oportet, necnon ueneri indulgere. Numerantur dies ad æquinoctium, nonaginta.

Æquinoctium uernum.

Hoc tempore prædicta in hominibus crescit, & dulcis sanies sanguinis usque ad uergiliarum ortum, eoque

apud eum lib. 1. cap. 1. lib. 1.

de opt. in lib. 1. de opt. Antigono Regi. Hippocrate Iam. Iamario.

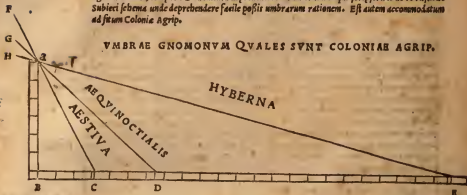
A quod & in India supra flumen Hypalim fieri tempore eodem Onesicritus scripsit: Constatq; in Bereuce vrbe Troglodytarum, vnde stadys IIII. MDCCGXX. in eadē Prolemaide oppido, quod in margine rubri maris ad primos elephantorum ventus conditum est, hoc idem ante solstitij quadragesis quibus diebus, totidemq; postea fieri, & post eos XC. dies in meridiē vmbrae iaci. Rursus in Meroë insula, quæ caput est gēus Aethiopum, V. milibus stadiorum à Syene, in amne Nilo habitatur, bis anno absumi vmbrae, sole duodeuicesimam Tauri partem, & quartamdecimā Leonis obsequente. In India gente Oretum, mons est Malxus uoie, iuxta quem vmbrae æstate in austrum, hyeme ad septentrionem iaciuntur, XV. tantum noctibus ibi apparet Septentrio. In India Patalis celeberrimo portu sol dexter oritur, vmbrae in meridiem cadunt: Septentrionem ibi Alexandro morante adnotatum, prima tantū pte noctis aspic. Onesicritus dux eius scripsit, qbus in locis Indiae vmbrae nou sunt, septentrionē non conspic, & ea loca appellari Afcia, uel horas dinumerari ibi sēt tota Troglodytice, vmbrae bis XLV. diebus in anno Eratosthenes in contrariū cadere prodidit Sic fit, vt vario lucis incrementō in Meroë longissimus dies XII. simul æquinoctiales, & VIII. partes viuis horæ colligat. Alexandriæ vero XIII. horas: in Italia XV. in Britannia XVII. vbi æstate lucidæ noctes haud dubie repromittunt, id qd cogitō credi, solstitij diebus accedente sole propius verticem mundi, angusto lucis amitu subiecta terræ continuos dies haberi senis mensibus, noctesq; è diuerso ad brumam remoto. Quod fieri in insula Thyle Pythias Massiliensis scribit, VI. dierum nauigatione in septentrionem à Britannia distante. Hæc de longitudine distanti solstitialium dierum Plinius iuxta eundem, etiam brumalium dierum, quæ sit in partibus longiorū subiutelligendū reliquit. Sed & noctis utroq; tempore quæ sit mensura, æque clarum reddidit, quia necesse est cuiuscunq; sunt longior diuis dies, simul & nox XXIII. hora & spatium compleant. Sed notandum quod de Thyle aliter scripsit Solinus: Thyle, inquit, vltima, in qua æstiuo solstitio, sole de cancri fydere faciente transitur, nox nulla: brumali solstitio perinde nullus dies. Quod Plinius quoq; in libro septimo non prætermittit: Vltima, inquit, omnium quæ memorantur Thyle, in qua solstitio nullas esse noctes indicauimus, Cancrī signū sole transiente, nullosq; contrā per brumam dies: Hoc quidam senis mensibus fieri arbitrantur.

SCHOLIA IN CAPVT XXXI.

Equidem æquinoctialis dies. Æquinoctialis dies quem sol facit sub æquinoctiali circulo euenit, qui ex eo nomen habet, quod noctes diebus æquat: quemadmodum & æquidialis eadem ratione, quod dies faciat noctibus pares, quemadmodum & apud grecos *isæropos* dicitur, dicitur & æquator, propterea quod hic circulus in sphaera sic ordinatur, ut à polis æquidistans, uniuersam diuidat in partes duas æquales, hic cum melio spatio sit inter septentriones & austros necesse est omnibus generibus tantūde lucis fieri, sole existente sub hoc circulo: ut cōstat ex sphaeræ conuersionibus apud Euclidem. Cum uero sol est in partibus signiferæ quæ ad austrum uer- gunt, lux nobis est breuior, longior uero nox: quemadmodum contrā fit, quando idem solus est in his partibus caeli, quæ circa æquinoctialem, iuxta uerticem nostrum sunt. Ex hac diuersa solis subli- mitate, sequitur & umbrarum diuersitas: Nam humili sole, quemadmodum fit dum terris uicinior est, proluxa sunt corporum umbrae, & sublimi breues, ueluti in meridie: quæ res probationis non eget. Verum sciendum est, scriptores quando de umbrarum ratione loquuntur, semper in eligē- das esse umbras meridianas, reliquæ enim negliguntur, nisi umbrarum incrementa tradantur per singulas dies horas, ut fit apud scriptores rerum rusticarum. & nos quoq; in hoc loco tale schemā subiciemus, quod reperimus in exemplari scripto Verum umbrarum ratio, quæ gno- monica dicitur, in cosmographia meridianas umbras intelligit: ut Germania semp habet umbras dexteras dici horas, ut fit apud scriptores rerum rusticarum. & nos quoq; in hoc loco tale schemā vertunt enim faciem ad occasum: Atque in ipso meridie sol existens, non semper eandem habet sub- limitatē, nam hyberno tēpore humilis est etiam in meridie, æstate uero sublimis, & singulis diebus aliam habet meridianæ lucis altitudinem: hinc igitur umbrarum uarietas oritur: atque eruditio ho-

BEDAE ANGLOSAXONIS.

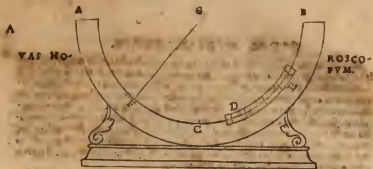
mines toto anno tres duntaxat umbras observat, brumalem, æquinoctialem, & æstivam, id est, diuersa in regionibus: nam cum die quolibet sol meridianus altior sit Romæ, quam eodem die Colonia, aut in Britannia, efficitur ut eodem tempore umbra gnomonis, id est, magnitudinis, verbi gratia, decem pedum ad perpendicularum erectæ, breuiiores sint umbræ, quam Coloniae, Coloniae breuiiores, quam in Britannia. Hanc gnomonicam rationem Cosmographi tradunt, ut istinc regionum ad eas partes posimus situs deprehendere. Alia est umbrarum ratio per singulos dies & horas, unde in agris homines, tempora & momenta deprehendunt: eam tradunt qui scripserunt de re rustica: Subiici schema unde deprehendere facile possis umbrarum rationem. Est autem accommodatum ad situm Coloniae Agripæ.

Gnomon est AB. diuisus per pedes LX. sol æstiuus H. umbra à contactu gnomonis æstius BC. pedum XXXI. cum triente. Sol æquinoctialis G. umbra gnomonis B D. pedum LXXV & semis, hybernus sol F. umbra gnomonis BE. pedum CCXXIX. cum besse. In alijs diuersa ratio est: nam si propius ad meridiem inclinant, quia ibi sol sublimior est meridianus, umbrae sunt breuiiores, si ad septentriones relicto sole crescant statim.

¶ Vnde & ^{æstiuus} dicuntur græce. I. Vmbrarum varietas quatuor facit locorum discrimina. ^{æstiuus} enim loca sunt quibus sol aliquando sit in uertice. i. ubi sol supra ambulantium capita directe ex perpendicularo penetret, quod dum sit, umbras manifestæ est absumi, & magnitudines erectas circumquaque collustrari sole. Horum locorum in Europa est nihil, in Asia tantum in lîe maritimis, in Aphrica oia interiora. Est autem talium locorum initium ubi circulus solstitialis est in uertice, finis ubi circulus brumalis. Inter hos fines media loca bis singulis annis solem habent in uertice, in partibus scilicet antistis sic enim græci uocant, quæ habet eandem sublimitatē super locorum fastigia) extrema semel tantum, alia solstitio ut Syene, alia die brumali, ut ultimus Aphricæ. Secunda sunt amphiscieia quæ umbras habent dextras & sinistras, ut Arabia eozonomet: o felix, & omnia quæ iam diximus subesse torridæ zonæ: eadem enim loca & æscia sunt, & amphiscieia, sed diuersa ratione. Tertia sunt heteroscieia quæ dextras habent, aut sinistras tantum: ut omnia, quorum uerticem sol non superat: ale est, quia quid inter æstus & frigora modis spatij commode habitatur. ^{æstiuus} sunt, qui solem habent diebus aliquot sen etiâ misibus, noctibus nullis interpositis, super finitorem cœli regionē ambientē: quædamodū loca ad extremā septentrionē posita, quæ propter frigoris magnitudinē agrè habitantur.

¶ Vasaq; horoscopi. I. Apud Plinium non horoscopi, sed appositius legitur uasa horoscopa. Sunt autem uasa horoscopa, quæ ad formam hemisphæris exæquata, iuxta circinationem inuis spheræ imaginem continent, accommodata ad temporum ac celestium cursum observationem: Cuius inuentionem Vitruuius refert acceptam Aristarcho Sænio uocatis Scaphen & hemisphærium. Huiusmodi fuit quod memor sum me annis aliquot ab hinc (cum primum operam huius à me requireret) magnifico ac integerrimo uiro D. Rheinsardo Comiti à V Vesteſenarch, in tiori ecclesiæ Coloniensis Decano insinuasse: habet enim harum rerum ut singularem intelligentiam, ita & magnam voluptatem. Ego formam (ut potui) eius in plectro descripsi.

Intelligendum est A b esse labrum seu orificium planum superius materis excavatae, f g stilum
 evolutumque extremis g, ostendit polum arcticum, f antarcticum, e centrum interioris cavitatis,
 cui respondet punctus subterraneus quod nadir vocant, d e signisferum, per parallela signorum
 in interiora cavatura descriptum, adhibito ad id quadrante indicis vice.

¶ Ita Syene, i. a. est enim sita subtropico Cap. in ingressu torrida zone. Vide Pli. Mel. Strab. & So.

¶ Rursus in Meroë insula, quæ caput est Æc. Isunt isthac omnia ex Plinio libro secundo
 de capite septuagesimo primo, secundo & tertio: quid autem sit absumi umbras, quibusq; locis acci
 dat id, & quare, superius aperuimus. Verum quoniam ait umbras absumi sole existente in duodevicesima
 parte tauri, deinde rursus in quattodecima parte leonis, intelligende sunt iam, non ut supra,
 imaginæ partes dodecanony, antistis enim est pars decimo tauri, decimequartæ leon's, quod
 casu modo sit, non granabor explicare. Intelligendum est itaq; ex astrologia, esse signa & partes si

bi mutuo respondentia, quemadmodum & menses pari ratione sunt antistis in umbrarum & dierum
 ratione, ut gemini, cancer, sunt antistia seu equalia signa nã quantum dies post primū canceri partē de
 crescant, tantundē ut leuicefina creuerant, iunt itaq; (ut capri) antistia, gemini, cancer, taurus, leo,
 item eries & uirgo, item pisces & libra, deinde aquarius & scorpio, postremo capricornus & ja
 gittarius. Hoc signa ha & lucis & umbrarū eandē modū, hoc pacto tamē, ut prioris finis cum se
 quentis principio cōferentius sit, & media signorū inter se cōtinent. Verbi gratia: taurus & leo,
 ut diximus, antistia sunt hoc modo, ut ultima tauri, & secunda leonis equalis sint: proinde cum sol
 in duodevicesima parte umbras absumit semel, facit id secundo in parte antistia, atq; illa erit, quæ
 admodū cōstat ex his quæ iam diximus, leonis decimaquartæ pars, hæ enim in sphaera sunt eque sub
 times: quæ res ut clarius intelligi queat, figurā subieci, in q̃ spectabitur q̃ partes gbus erunt antistia.

do subralitque & deficit, sed quia terræ moles opposita spatium præcludit asperstan-
di. Que cuncta de monte quolibet pergrandi vndique circumhabitatione valent facili-
tate probari.

SCHOLIA IN CAPVT XXXII.

Causa autem inæqualitatis. Adhibita sphaera facilius est habere intellectus: demonstratur enim ex terræ rotunditate fieri (nam enim constat esse globum) & quod sol gentibus ad orientem positus, ibidem oriatur, tardius ad occidentem, quemadmodum lucidius ante sit dierum nobis, nobis citius quam Hispanis, tum etiam quod pro climatum diuersitate, dies hyberni & æstiu, alibi sint breuiores & longiores, quorum prius illud, vulgo etiam notum est, postea vero docetur ex mundi inclinatione: nam proficiscentibus ad meridiem, continuò sydera quidam videntur necius destrui oriri, quemadmodum Canopus insignis stella in trancæ Argonaui, nusquam in Italia conspicitur, ibidem tantum emicat ex inferiore parte mundi super horizontem, aduentus in ipsorum parte perducit supra finitorem: ex eo fit ut hybernos dies, gens meridionalis habet quam nos longiores, Nam & illa sydera quedam 10. horis super terram feruntur, que nobis maxime 8. aestiuos autem illi habent breuiores: quod enim citra æquatorem est arboris, diutius super horizontem manet, quemadmodum docetur apud Euclidem in sphaere conuersionibus, seu phænomena inscripitis. Ad hanc rem Cosmographi indicandam excogitarunt duo genera circulorum, alios qui per polos ducti dicuntur meridiani, à septentrione uersus austrum, quorum officium est distinguere horarum discrimina ex orientales ab occidentales: alij sunt in sphaera circuli æquatores, qui diuisunt meridianos prædictos, distinguuntque climata ac dierum temporumque inæqualitatem de quibus dicetur capite sequenti.

Sed nec Italia quidem. De Canopo uide caput LXX. secundi libri C. Plinii, unde hæc desumpta sunt, qui locus tamen istius non caret menla.

QVIBVS IN LOCIS PARES SINT VMBRAE
VEL DIES.

Caput XXXIII.

ET quia supra distantiam dierum solstitialium inter eos, qui ad meridiem & septentrionem ab inuicem sunt remoti, Plinius Secundi dictis ostendimus, videtur oportuisse & eadem nunc latius, & consonantiam quoque dierum inter eos, qui in quacunque mundi parte sub eadem ab oriente in occidentem ducente linea commorantur, eisdem declarare sermonibus. Igitur in sexto Naturalis historię libro de his scribens: Plura sunt, inquit, segmenta mundi, quę nostri circulos appellare, Græci *ἡμετέρας*: Principium habet Indię pars uersa ad austrum, patet vsque Arabiam, & rubri maris accolas e continentur Gedrosi, Carmani, Persę, Elymaei, Parthi, æne, Aria, Susiane, Mesopotamia, Seleuci, cognominata Babylonia, Arabia ad petras vsque, Syriacæ, Pelusium Aegypti inferiorisq; ora quę uocatur Alexandriæ, Africę maritima, Cyrenaica oppida omnia, Tapusi, Hadrumetum, Clupea, Carthago, Vtica, utraq; Hippo. Numidia, Mauritania utraq; Atlanticum mare, coluntur Hercules. In hoc cęli circuplexu æquinoctij die media vmbilicus, quem primonem vocant, VII. pedes longus, vmbrium non amplius IIII. pedes longum reddit. Noctes vero diesq; longissima spacia XIII. horas æquinoctiales habens, breuissima è contrario, X. Sequens circulus incipit ab India vergente ad occasum, vadit per medios Parthos, Persepolin, citius Persidis, Arabiam, interiorum Iudeam, Libani montis accolæ, amplectitur Babylonem, Idumæam, Samaritan, Hierosolymam, Alcalonem, Ioppen, Cæsaream, Phœnicen, Ptolemaidem, Sydonē, Tyrum, Berytum, Botrin, Tripolin, Byblum, Antiochiam, Ptolemaidem, Seleuciam, Cilicę maritimam, Cyprum, austrinam Cretam, Libicum in Sicilia, septentrionale Africę & Numidix, Vmbilicus æquinoctio XXXV. pedum, vmbra XXXIII. pedes longam facit. Dies autem noxq; maxima XIII. horarum æquinoctialium est, accedente bis quinta parte vnius horę. Tertius circulus ab Indis Imao proximis oritur. Tendit per Caspias portas Medix proximæ, Cataoniam, Cappadociam, Taurum, Amanum, Ilium, Cilicias portas, Solos, Tarsum, Cyprum, Pl-

cap. 33 in fac. et
cap. 33

P^{ri}a. PataraCarteiam
cento unis
LXXVII partu

fidiam, Pamphilis Siden, Lycaoniam, Lycis Pataram, Xanthum, Caunum, Rhodū, C
Coom, Halicarnasum, Gnidum, Dorida, Chium, Delum, Cycladas medias, Gythi-
um, Maleam, Argos, Laconiam, Elin, Olympiam, Messeniam Peloponnesi, Syracu-
sas, Cardiam, Siciliam mediam, Sardiniam austrinam, Carteiam, Gades. Gnomonia
cunctae umbram LXVII. vnciarum faciunt. Longissimus dies est æquinoctialium
horarum XIII, atque dimidit cum tricesima vnius horæ. Quarto subiacet circulo,
quæ sunt ab altero latere Imai, Cappadociæ austrina, Galatia, Mylia, Sardis, Smyr-
na, Sipylus, Tmolus mons Lydia, Caria, Ionia, Trallis, Colophon, Ephesus, Mile-
tus, Chios, Samos, Icareum mare, Cyclades septentrionales, Athenæ, Megara, Co-
rinthus, Sydon, Achaia, Patra, Isthmus, Epirus, septentrionalia Sicilia, Narbonen-
sis Gallia exortiva, Hispaniæ maritima à Carthagine noua, & inde ad occasum gno-
moni XXI. pedum, respondent umbræ XVI. pedum. Longissimus dies habet æqui-
noctiales horas XIII, & tertias duas vnius horæ. Quinto continentur segmento ab
introitu Caspij maris, Bactria, Iberia, Armenia, Mylia, Phrygia, Hellepontus, Tro-
as, Tenedos, Abydos, Scepsis, Ilium, Ida mons, Cyrici, Lampacum, Sinope, Ami-
sum, Heraclea in Ponto, Paphlagonia, Lemnus, Imbrus, Thasus, Cassandria, The-
salia, Macedonia, Larissa, Amphipolis, Thessalonice, Pella, Edeus, Bercea, Pharsa-
lia, Caristum, Euboea, Boeotum, Chalcis, Delphi, Acarnania, Aetolia, Apollonia,
Brundisium, Tarentum, Thurij, Locri, Rhegium, Lucani, Neapolis, Putcoli, Thuf-
cum mare, Corsica, Baleares, Hispania media. Gnomoni VII. pedes, umbræ VI. Ma-
gnitudo diei summa, horarum æquinoctialium XV. Sexta comprehensio, quæ conti-
netur vrbs Roma, amplectitur Caspias gentes, Caucasum, septentrionalia Armeniæ,
Apolloniam supra Rhodacum, Miconiam, Nicæam, Chalcedonem, Byzantium,
Lysimachiam, Cherronesum, Melaneusium, Abderam, Samothraciam, Maronea,
Oenum, Bessicam, Thraciam, Mediam, Pæoniam, Illyrios, Dyrrachium, Canusium, D
Apulix extrema, Campaniam, Hetruriam, Pilas, Lunam, Lucam, Genuam, Liguri-
am, Autipolim, Massiliam, Narbonem, Tarraconem, Hispaniam, Tarraconensem medi-
am, & inde per Lusitaniam. Gnomoni pedes IX, umbræ VIII. Longissima diei spa-
ria, horarum æquinoctialium XV. addita nona parte vnius horæ, aut vt Nigidio
placuit quinta. Septima diuisio ab altera Caspij maris ora incipit, vadit super Cal-
laum, Bosphorum, Borysthenem, Tomos, Thraciæ auersa, Triballos, Illyrici reli-
qua, Adriaticum mare, Aquileiam, Altium, Venetiam, Vicentiam, Patavium, Ve-
ronam, Cremonam, Rauentiam, Anconam, Picenum, Marfos, Pelignos, Sabinos,
Umbriam, Ariminum, Bononiam, Placentiam, Mediolanum, omniaq; ab Apenni-
no, trans alpès, Galliam Aquitaniam, Viennam, Piræneum, Celuberiam. Umbili-
co XXXV. pedum, umbræ XXXVII. Vt tamen in partem Venetiæ exæquant um-
bra gnomoni, amplissima dies horarum æquinoctialium XV, & quintarum partiū
horarum trium. Hactenus antiquorum exacta celebravimus. Sequentium diligen-
tissimi quod superest terrarum tribus assignauere segmentis. A Tanai per Maotin
lacum, & Sarmaras vsque Borysthenem, atque ita per Dacos partemq; Germaniæ,
Gallias oceanus littora amplexi, quod esset horarum XVI. Alterum per Hyperbore-
os & Britanniam, horarum XVII. Postremū Scythicum à Rhipæis iugis in Thy-
len, in quo dies continuarentur, vt diximus, notēsq; per vices. Idem & ante princ-
pia quæ fecimus, posuere circulos duos. Primum per insulam Meroën, & Ptolemai-
dem, in rubro mari ad elephantorum venas conditam, vbi longissimus dies XII.
horarum esset, dimidia hora amplior. Secundum per Syenen Aegypti euentem, qui
esset horarū XIII. Hæc de Plinij Secundi scriptis excepta, hunc in nostris opusculis
habeant locum.

hora

SCHOLIA IN CAPVT XXXIII.

ET quia supra distantiam dierum &c.] Agitur hoc capite de regionū latitudine, quæ
distinguntur linee parallele, quas æquidistantes vocamus. Latitudo autem est regionum di-

Astantia versus meridiem & septentrionē, cuius initium sumitur à medio torrida zone, sex quo lecti
idem ab æquinoctiali: ut ciuitas sub æquatore posita, quæ à mo lū tūlis Apiricorum oppidū, nullam
habet latitudinem: quod iam hinc versus aquilonem uertit, incipit habere aliquot latitudinis par-
tes. Hanc distinguunt circuli qui in polis pinguntur, ambientes polum ex quo circino ducuntur, di-
stantes plerumq; spatio decem partium: in mappis autem (sic enim uocant uulgo tabulas in quibus
orbis est descriptus) distant quadrantibus horarum, id ubi dies maximus à proxima regione qua-
drante evenit, istic est alius parallelus: sed post Britanniam propter nimis præcipitem inclinationē
& sphaera, non amplius per quadrantes horarum computatur, quā uniuersam ^{in orbem} libuit hoc lo-
co subijcere ex secundo libro Ptolomæi ^{magistri} ^{magistri} ^{magistri} Prias tamen eam ponimus quā in
ipso Beda inuenimus de umbris.

CONCORDIA DVODECIM MENSIVM PER
VMBRAM, CVIVS GNOMON ERIT HY-
MANI CORPORIS LONGITVDO.

Ianuarius & December.

Hora I.	& IX.	pedes XXIX.
hora II.	& X.	pedes XIX.
hora III.	& IX.	pedes XVII.
hora IIII.	& VIII.	pedes XV.
hora V.	& VII.	pedes XIII.
hora VI.		pedes XI.

Aprilis & September.

Hora I.	& XX.	pedes XXIII.
hora II.	& X.	pedes XIII.
hora III.	& IX.	pedes XI.
hora IIII.	& VIII.	pedes IX.
hora V.	& VI.	pedes VII.
hora VI.		pedes V.

Februarius & Nouember.

hora I.	& XXI.	pedes XXVII.
hora II.	& X.	pedes XVIII.
hora III.	& IX.	pedes XV.
hora IIII.	& VII.	pedes XIII.
hora V.	& VII.	pedes XI.
hora VI.		pedes IX.

Maius & Augustus.

hora I.	& XI.	pedes XXI.
hora II.	& X.	pedes XI.
hora III.	& IX.	pedes IX.
hora IIII.	& VIII.	pedes VII.
hora V.	& VII.	pedes V.
hora VI.		pedes III.

Martius & October.

hora I.	& XI.	pedes XXVII.
hora II.	& X.	pedes XVII.
hora III.	& IX.	pedes XIII.
hora IIII.	& VIII.	pedes XI.
hora V.	& VII.	pedes IX.
hora VI.		pedes VII.

Iunius & Iulius.

hora I.	& XI.	pedes XIX.
hora II.	& X.	pedes IX.
hora III.	& IX.	pedes VII.
hora IIII.	& VIII.	pedes V.
hora V.	& VII.	pedes III.
hora VI.		pedes I. S.
		k iij

DE QVINQVE CIRCVLIS MVNDI, ET SVETER-
RANEO SYDERVM MEATV. Cap. XXXIII.

SAne quoniam de temporibus loquentes, necesse habuimus aliquoties æquinoctialis, vel solstitialis, vel brumalis meminisse circuli, vel zonæ, & de ijs paulo-
tius dicendum putauimus: Soleus enim philosophi inæqualitates temporum, vel
cursum solis annuorum ijs distinguere vocabulis, vt æquinoctialem vocent zonā,
vel circumulum, illam cæli regionem, quæ sol circa æquinoctia: solstitialem, quæ circa
solstitium: brumalem, quæ in hyeme mundum cõuenit ambire. Circuli autem, vel
zonæ vocantur ex eo, quod circuitus solis efficiuntur, è quibus æquinoctialis, quæ
media est zona, æquali spatio terras super substat: circũuectitur: at solstitialis tam
parum spatij sub terris, quàm brumalis agit super terras. Itemq; brumalis, qui sup
terras angustus est, tantam habet amplitudinem circuitus sub terra, quantum soliti-
tialis supra terram: quia nimirum sol in æquinoctio tantum spatij noctu sub terris,
quantum interdiu super terras exigit, tanto vtq; discrimine sub Boreas partes oc-
cultus, quanto visus iter suum descedens ad austrum. Porro in bruma tantu sub ter-
ræ inferiora longe latèq; circumfertur, quantum in solstitio supra terram edita, lon-
go latèq; circumabitur flexu: Similiter æstiuo, id est, solstitiali decurrens in circulo,
tam breuem sub aquilonia terræ loca noctu facit digressum, quàm super meridiana
eius loca diebus hybernis breuem facit ascensum: Sicut enim quælibet anni verren-
tis nox illam habet longitudinem, quam ante VI. menses habuit, & post VI. menses
habitura est dies: ita omni nocte sol tantum agit iter sub terra, quantum ante VI. mē-
ses egit, & post VI. menses aethurus est super terram: Tantum nunc noctu ad aquil-
onem, quantum tunc interdiu gyrās ad meridiem. Sed & stellæ omnes expleto VI.
mensium curriculo, illam cæli plagam interdiu, quam noctu ante iustrando circue-
unt, eandem replicato totidem mensium tempore repetentes, solitis noctu transigūt
excubijs, tanto latiore quæquæ sub terris, quanto angustior em supra: itemq; tan-
to breuiorem subitus, quanto productiorem supra terras cursum peragentes. Vnde
fit, vt in anno solari, Arcturus, Orion, & canis, sed & lacteus circulus, ceteraq; mi-
lizia cæli vna vice plus terræ orbem, quàm sol ipse circumcat. Extra hos sane circulo-
los solis tres, duos vtrobique circulos, septentrionalem ponunt & australem: quorum
septentrionalis semper nostris visibus apparet, non solis, sed Arcturi, & quæ
circa eum sunt stellarum ambitu conficitur: & quia vicinitate caret solis, siigidus ef-
se non cessat. Cui similis est australis, & ipse ob longinquitatē solis gelidus, obq; ter-
ræ obiectum nobis semper absconus: De quo vtroq; in dei laude dicitur: Qui facit
arcturum & Oriona, & Hyadas, & interiora Austri. Et alibi: Qui extendit aquilonē
super vacuum. Meminit hocum & Poeta:

Quinq; tenent cælum zonæ, quarum vna corusco

Semper sole rubens, & torrida semper ab igni.

Ipsa est æquinoctialis, quam quia semper sol aut præsens, aut hinc vel inde vicinā
illustrat, nimirum subiecta terrarum exusta flammis, & cremata, cominus vapore
torrentur.

Quam circum extremæ dextra læuq; trahuntur

Ceruleæ glacies concretæ, atq; imbris atris.

Septentrionalē dicit & australem, quibus subiecta omnia ob solis, molliorūq; sy-
derum absentiam, infesta rigore, & gelu premuntur æterno, teste ipso mari conge-
lato, quod ab insula Thyle dici vnius navigatione distat ad Boream.

Has inter medianq; duæ mortalibus ægris

Monere concessit Diuum.

Solstitialē & brumalem significat, quæ vicina vtriusque feruentis & gelidarum
sunt vi temperatæ: ideoq; ambas dicit habitabiles, id est, habitationi habiles, & nec
frigori immanitate, nec caloris mortalium à se repellentes accessum: quamuis vni
solummodo probare possunt habitaram: Neque enim vel Antipodarum vllatenus

A Diviso est mundi per zonas cui hoc loco ascriptæ sunt literæ A B C D. Quod vero ducatur linea inter li-
 teras mides: nam spiritus duo aduersi sibi. i. à C in t septentrioni, & à D in E australi intelligitur prima ob-

riguisse perpetua siqui-
 de id ostendunt linea ab I
 in G et ab F in E, inter hos
 extremos cingulos & me-
 diū sunt due mortalibus co-
 clesse ab I. sin N, & ab F in
 L, ab his quoq; ducuntur li-
 neæ ostendentes zonas ab N
 in M, & ab L in K. Nā in-
 ter I & N æstiva, inter L
 & P hyemalis cōstat, quæ
 utraq; alteriusq; & frigo-
 ris & caloris tēperie gau-
 det: quoniam ab N in L, sem-
 per sole rubet & in altera
 quoq; minore q̃ maiore cō-
 tinetur quoq; zonas terre su-
 periacet quoq; zone celi q̃
 distinguuntur literis O P
 Q R quibus sic diuiditur at
 q; magnis orbis literis A B
 C D. Ex his igitur constat
 singulas terre partes à sin-
 gulis celi partibus super
 verticē suum positis quali-
 tatem mutuari.

Vnde fit vt in anno solari arcturus Orion &c. J. Singuli planetarum orbis cōtracelum ab
 occasu in exortum mouentur, unde dum ipsi integrum celi circulum abso-
 luerint, semel in annis, quam ipsi sunt, circuli terram circumuehant. Itaq; Saturnus tricenis unum circuitū perdidit, sol singulis annis, quoti-
 die enim ite contra celum unam partem. Luna uiginti septem diebus & triente semel minus, quam ipsi sunt, firma-
 menti circa mundum uersa est: quod nisi esset in sole, toto anno eisdem horis, eadem nobis oriretur & syderat:
 sed diuersum obseruamus, nā Orion aliquando media nocte, aliquando uesperti, aliquando diluulo exoritur.

Arcurus. J. Arcurus stella est prime claritatis intra pedes Bootæ. Oriō magnitudine, inq; Aristo-
 teles) & multitudine stellarum sydus maximū est, uulgo quoq; notū, propter asterismi claritatē. Canis inter
 Galaxiæ & Orionis pedes est collocatus, cuius ea que in ore ponitur, canicula uocatur, Sirius autē à græcis
 propter fœcitatē, que est dum hoc astrū cum sole exoritur.

Nep enim Antipodas. J. Antipoda seu Antipodes (utroq; enim nō latini possunt in flectere, teste
 Prisciano) à Laetentio & Augustino negantur: Verum his à recentioribus satis est respo-
 sum. Si enim pro-
 pterea putarim nō esse quod ex aduerso in altera parte celi eadē nō sit mundi figura, que apud nos, mundi
 negant esse rotundū, atqui hoc iam à multis satis est demonstratū: si ob id, quod in ea parte orbis crediderint
 nō esse boles, sed maria, aut inculta loca, nauigationibus id nunc deprehensum est.

DE QVATVOR TEMPORIBVS, ELEMENTIS, HV MORIBVS, Caput XXXV.

Tempora sunt anni quatuor, quibus sol per diuersa celi spacia discurrendo subiectum
 temperat orbem: diuina utique procurante sapientia, vt non semper eisdem commo-
 ratus in locis, seruis ariditate mundanum depopuletur ortum, sed paulatim per diuer-
 sa commigrans, terrenis fructibus nascendis maturandisq; temperamenta custodiat. A q̃
 temperamento videtur temporibus inditū nomen, vel certe quia quadam suæ similitudine
 quatuor à diuinitate cōtēperata uoluitur, tēpora recte uocant: Hyems enim, utpote lōgius sole
 remoto, frigida ē & hūida: Ver, illo sup̃ terras redeūte, hūidū & calidū: Aestas, illo superue-
 te, calida & sicca: Autūnus, illo ad inferiora decedēte, sicca & frigidus: sicq; fit, vt amplexūti-

SCHOLIA IN CAPVT XXXV.

Horum autem temporum principia. ¶ Iam supra meminimus, auctores variare in ratione horum temporum, plerique respiciunt eorum qualitates, quæ sunt ex calido, frigido, humido, & secro: quæ ubi natura primum mouet atque excitat, manifestis operationibus in subsequentiis: statuuntur ex eodem ratione discerni: sed quia omnibus annis pari ratione non accidunt, distincta sunt tempora exortibus stellarum fixarum. Habent autem singule partes qualitates elementares: ut uer humidum & calidum, æris naturam sortitum est: æstas sicca est & calida uelut ignis, aut ñus frigidus & siccus, hyems frigida & humida, quasi & natura humoris est. Nam & hyems ab ære dicitur, quod est pluuere.

¶ Media inter illos hyeme Etæiarum statu. ¶ Etæsiæ ueni sunt quos amminuatarios quidam uocant, qui sunt post exortum earum spatio quadragintæ dierum ex septentrionibus, quorum statu ualidiores sunt in austrinis quàm in arcticis regionibus. Vide libro secundo in quadam.

Figuras quas hic subieci sic pictas inueni in exemplari scripto quæ, quia nonnihil ad hoc caput faciebant, uidebantur non esse omittenda. Priori figura sic fuit adscriptum.

DE TEMPORIBVS AC PARTIBVS EIVS ET QUALITATIBVS ANNI, SCHEMA.

¶ Signum semis significat, quælibet enim dictio mensura seu in partibus assis suam quædam habet, de quibus & apud Bedam de partibus assis & plerosque alios uetusiores grammaticos: sed descriptum in scia uel negligentia corrupte sunt, neque enim cuiusmodi apud Bedam posuit, respondent antiquitatibus sculptis aut pictis.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

Subiecti hic alteram figuram quam in codice vetustissimo sic ad litteram inueni, cui hoc adscriptum fuit.

DE CONVENIENTIA COSMI, MICROCOSMI ET ANNI.

DE ANNIS NATVRALIBVS.

Capit. XXXVI.

ANNUVS **AN** **N**nus vel ab innouando cuncta quae naturali ordine transierant, vel à circum-
itu temporis nomen accepit, quia veteres an pro circum ponere solebant, vt
Cato dicit in Originibus Oratorum, am terminum, id est, circum terminum: & am-
bire dicitur, pro circumire: Est autem annus lunaris, est & solaris, est & errantium di-
sceretus stellarum, est & omnium Planetarum vnus, quem Magnum specialiter nun-
cupat. Sed lunaris annus quadrifarie accipitur: primus est nanq, cum luna XXVII.
diebus, & VIII. horis Zodiacum percurrentis, ad id signum ex quo egressa est reuer-
titur. Secundus duobus diebus, & quatuor horis prolixior, qui consue mensis ap-
pellatur, cum solem, à quo noua digressa est, XXX. diebus, & XII. horis exactis iam
defecta repetit. Tertius, qui XII. mensibus huiusmodi, id est, diebus CCCLIII. exple-
tur, & vocatur communis, eo quod duo scriptissime tales pariter currant. Quartus q
vbi dicitur per graece dicitur, id est, super augmentum, & habet XIII. menses, id est, dies
CCCLXXXIII. qui vterq, apud Hebræos à principio mensis paschalis incipit, ibi-
demq, finitur. Apud Romanos vero ab incipiente luna mensis Ianuarij sumit initium,
ibiq, terminatur. Item solis est annus, cum ad eadem loca syderum rediit, per-
actis CCCLXV diebus, & VI. horis, id est, quadrante totius diei, quae pars quater du-
cta cogit inserponi diem vnum, quod Romani bissextum vocant, vt ad eundem cir-
cuitum redeatur. Quartus solaris gyri annus bissextilis est, ceteris tribus vno die
prolixior, quo confecto sol ad cuncta signorum loca eisdem dierum noctiumq,

quibus ante quadriennium reuertitur horis. Annus errantium stellarum est, quo illarum quæ p̄ Zodiaci ambitum perlustrat, de quo supra diximus. Annus magnus est, cum omnia simal errantia sydera ad sua quæque loca, quæ simul habuere, recurrunt. De quo Iosephus in primo Antiquitatum libro, cum longæuitatem primorū hominum describeret, ita emittit: nullus autem ad vitam modernam, & auiorū breuitatem, quibus nunc viuimus, vitam comparans antiquorum, putet falsa quæ de illis sunt dicta, & eo quod nunc vita tanto non ducatur tempore, credat neque illos ad vitæ illius longitudinem peruenisse. Illi namq; cum essent religiosi, & ab ipso deo facti: cumq; eis pabula oportunita ad maius tempus existerent præparata, tutorum annorum curricula rite vivebant: deinde propter virtutes & gloriosas utilitates, quæ iugiter perferutabantur, id est, Astrologiam, & Geometriam, deus eis amplius viuendi spatia condonauit, quæ nunc haud edificare potuissent, nisi sexcentis uiuerent annis: per tot enim annorum curricula magnus annus impletur. Annus autem ciuillem, id est, solarem, Hebræi ab æquinoctio uerno, à solitior Græci. Aegyptij ab autumno, à bruma incipiunt Romani.

SCHOLIA IN CAPVT XXXVI.

Annus ab innouando. J. Hæstius Bede per quandam præparationem ad anni temporis descriptionem, explicauit solis effectus quædam, ac alias circumstantias: ab hoc autem capite usq; ad principium annaliū, congegit quædam de annorū uarietate. Annus enim postrema temporis erat pars ex his quas in principio libri proposuimus. Et ordo requirebat, ut priusquā annales exponeret, redderet rationem annorū: Est autem annus ut generaliter definimus, certū temporis intervallum, quod sit dum syllus aliquod errans, signiferū orbem suo motu per signorū ordinē integre absoluit: Vnde & annorū epitheton apud ueteres quoq; sumptū ex Astrologia uertent annus, quod sit planete cuiuslibet per zodiacum conuersione, quo epitheto aliquo utuntur scriptores, ad exprimendā naturam anni, aliquando ad differentiam annorū, qui non stellarum motibus computantur, sed arbitrio hominum, ut uere uertens annus solis, constat diebus CCLXV. & quadrante: et uulgaris est quadrante minor, bissextillis est semisse & quadrante maior, sic & lune anni, aut sunt uertentes, aut uulgares. I. quibus nos propter faciliorem cōputationem aut detraimus, aut addidimus aliquid.

¶ Quia ueteris am pro circum. J. Sic & F. Pompeius Am, inquit, prepositio loquelæ significat circum, unde seruus ambustus, id est, circumstus. Quin & Græci eodem respicientes annum uocent *νῆναιον*, quod in sese redeat, quæ natura est ambitus & circuli.

¶ Quem magnum specialiter nuncupant. J. Magnum annum uocant dum oēs syderū motus etiam tardissimi semel suos cursus desiciunt. Hic uere uertens à Ciccone dicitur in extenuatione humane uitæ, libro sexto de Repub. in quo multa millia annorū uertentium continentur, sed de eo numero non ita satis constat: recentiores terminant LXXM. annorum solarium: quæ de re si plures cognoscere libet, uide Macrobiū in somnium Scipionis. Dicuntur & solares anni magni respectu lunarū, ut apud poetam: Interea magnū sol circumuehitur annū ex quo uersu & ratio uertentis anni constat.

¶ Embolismus. J. adiectitiuū: uide Macrobiū, sed ille menses addidit, non annum uocat.

¶ Annus magnus est. J. Vocant & hunc annum Platonium, mira enim fuerunt eius de hoc anno placita.

DE DISPARIBVS ANTIQVORVM ANNIS. Ca. XXXVII.

Hæc de annis sunt dicta naturalibus, cæterum antiquos diuersarum gentium populos diuerse in obseruatione annali à uero deualle etiam beatus Augustinus edocet: qui cum in duodecimo de ciuitate dei libro contra eos ageret, quæ etiam sanctam scripturam putabant aliter primis seculi temporibus annos cōputasse, id est, tantæ breuitatis, ut unus annus noster decem illos habuisse credatur, dicentes: Cum audierit quisq; vel legerit nongentos annos quæq; uixisse, debet intelligere nonaginta: decem quippe illi anni unus est noster, & decem nostri, centum illi fuerint: Dixit inter alia. Ut autem aliter annum tunc fuisse computatum non sit

BEDAE ANGLOSAXONIS.

*Annalis
tionarie
habito*

incredibile, adhiunt quod apud plerumque scriptores historiarum reperitur, Aegyptios habuisse annum IIII. mensium, Acarnanas VI. mensium, Launios XIII. mensium. Plinius secundus cum commemorasset relatam fuisse in literas, quendam vixisse CLII. alium decem amplius, alios ducentorum annorum habuisse vitam, alios trecentorum annorum, quosdam ad quingentos, alios ad sexcentos, nonnullos ad octingentos etiam peruenisse, hæc omnia inscitia temporum accidisse arbitratu est: Alij quippe, inquit, ætate determinabant annum, & alterum hyeme: alij quadripartitis temporibus, sicut Arcades inquit, quorum anni trimestres fuerunt. Adiecit etiam aliqui Aegyptios, quorum paruos annos quater norum mensium fuisse supradiximus, lunæ hinc limitasse annum. Itaque apud eos, inquit, & singula milia annorum vixisse produntur.

SCHOLIA IN CAPVT XXXVII.

Plinius secundus cum commemorasset &c. *Locus est apud Plinium de Spectis uita longissimis, libro VII. capite XLVIII.*

¶ Arcades inquit, quorum anni trimestres faciunt. Arcades primi mortalium putantur, primorumque obseruasse tempora ex lunæ cursu, unde sabida uulgetum eos esse fuisse luna antiquiores. Est & luna species crescentis (que mensura dicitur) etiam nunc insigne & Arcadia & Græcia, quod sibi usurpat natio Turcarum.

DE RATIONE BISSEXTI. Cap. XXXVIII.

De ratione bissexti non noua nunc cudere, sed quæ in epistola roganti amico quondam dixi, etiam ipsi inferere opusculis placuit, ubi post præfationem congruam ita subiicit: Sicut, inquam, saltum lunæ quem dicunt, locus & hora citior incensionis eius per X. & IX. annos efficit: ita e contrario bissextum non alia causa, quæ tarditas solaris cursus generat. Sunt enim nonnulli qui facilitate computandi absque labore comprehendant, quanta bissexti crescentis particula per singulos annos, vel menses, vel etiam septimanas, & dies incessantes adimpleatur: Nec tamē dicere noverint, qualiter eadem particula crescat, vel quæ sit causa, quæve ratio crenet ipsius, quidve nasceretur erroris infestis, si non ipse dies bissexti suo iuxta morem necessarium intercaletur in ordine. Bissexus igitur ex quadrantis ratione per quadriennium cōficiuntur: Quadrantem namque solent appellare quartam partem cuiuslibet rei, verbi gratia, pecuniæ, temporis, loci: & ideo quarta pars diei, qui XXXIII. horis cum sua nocte completur, id est, horæ VI. quadrans consueve vocatur. Quadrantis autem huiusce per quadriennium lū diem integrum colligendi, & in loco suo intercalandi hæc est ratio, quia sol annui cæli ambitum, id est, XII. signa circuli Zodiaci notissima, non in CCCLV diebus, sed superadditis VI. horis adimplere cognoscitur: unde fit, ut si verbi gratia, nunc æquinoctialem cæli locum mane oriens intrauerit, in hunc anno sequente meridie, tertio vespere, quarto media nocte, quinto rursus in exortu diei, utpote cōpleto diei totius circuitu recurat, licet necessario diem superfluum admoneat ubi libet interponendum, anni quoque quarti plenitudini esse copulandum. Quem Aegyptij anno suo solenniter expleto, id est, IIII. Calendarum Septembrium, Romani autem VI. Calendarum Martiarum die, unde & bissextum vocant, intercalare consueunt. Quod si quis calculatorum facere negligens CCC. solum ac LXV. diebus omnes se annos agere debere putauerit, magnum sibi mox inueniet annui circuitus occurrisse dispendium, ita ut post aliquot annorum vententum curricula, æstiuus mensibus verum tempus, vernis brumalibus, autumnalibus æstiuum se offendisse peruersus computator, horrescat. Si cui sane quæ de Signifero & cæli ambitu paucis diximus, forte habentur incognita, huic vulgari, & fortassis compendiosiori, ac manifestiori ratione satisfacere curauimus, ut qui cæli signis intendere puerili in schola non didicit, saltem horologij lineis in terra, quæ necessaria quærit apprehendat. Et hic ergo sciat, solem morulis suis & cæ-

Aditate quædiana quadrantis huius anni disponente opere Creatoris esse ministrũ, que n̄ diligentior inquisitione declarat, non ad eãdem horologij lineam p̄ CCCLXV. dies post se plene rediit, sed si uerbi gratia, præfenti anno in æquinoctio uernali, quod iuxta Aegyptios, qui calculorum palmam tenent, XII. Calendarum Aprilium die solet venire, à medio orientis surrexerit, eadem die post annum aliquanto inferius oriri, & tertio, quarto, qui totũq; anno eandem diminutionem in tantum naturali sui cursus augere temperatũ, ut nisi dies bissextilis antea iuxta morem intercaletur, iam XI. Calendarum Aprilium die facturus æquinoctium à medio surgat orientis, eãdem nihilominus tarditatis suæ cõstantiam in cæteris quoq; per totum annum seruaturus exortibus simul & occubibus.

SCHOLIA IN CAPVT XXXVIII.

SVNT enim nonnulli qui facilitate computandi. ¶ Non est difficile computandi his modis, sit enim sectio partũ dodecamorij, præterea distributione minorum in singulos dies, quibus annus solaris constat, quot minutis uidelicet sol quotidie minus promoueat in signifero, quã integrã partem tricesimũ dodecamorij portionem, de qua & supra cõmeminamus: sed hoc loco indicem subsistere libuit motuum solis ac luna, quorũ scilicet singulis temporũ momentis in signifero spatij consistant.

Sig. P. MP. MS. Ter. Quart. Quin. Sex. Sept.

Sol qualibet hora	0.	0.	1.	27.	50.	49.	3.	10.	4.
Sol qualibet die	0.	0.	52.	8.	19.	37.	19.	13.	56.
Sol qualibet anno	11.	29.	45.	39.	22.	1.	59.	48.	40.
Sol anno & horis VI.	12.	0.	0.	16.	16.	56.	19.	34.	4.
Luna qualibet hora	0.	0.	32.	56.	27.	33.	7.	57.	41.
Luna qualibet die	0.	13.	10.	35.	1.	15.	11.	4.	35.
B Luna dieb. 17. & 3. horis	12.	0.	9.	17.	14.	35.	2.	45.	13.

In hac figura primus ordo ostendit quot signa sidus per id tẽpus in cælo trãseat, secundus partes tricesimas dodecamorij, tertius quot minuta prima: dicuntur autẽ minuta prima sexagesimæ partes vniuscuiusq; partis tricesimæ seu gradus, quartus minuta secunda, quintus minuta tertia. Progrediuntur enim Mathematici in infinitum hac sectione quæ sit per minuti antegressi sexagenariam diuisionem.

¶ Constat ex hoc indice per computationem additionis aliquanto plus intercalari, quàm uerus solis motus exigit: ob id contingit solstitium & brumam & æquinoctia citius uenire, quod ad computationẽ mẽsum attinet) atate nostræ, ¶ Ciceronis, aut Plinij, de qua res superius plura sunt dicta.

¶ Quem Aegyptij anno suo solenniter expleto. ¶ Tametsi Aegyptij aliter intercalent quem Romani, eadẽ tamen utrobq; ratio. Vterq; enim diem intercalare ultimo mẽsi apponit, quia adiectione crescere debent extreme magnitudinũ partes. Romanis autem fuit primus Martius, antequam intercalabant. Sic Aegyptij circa autumnũ exeunt anno.

¶ Saltem horologij lineis in terris. ¶ Horologij intelligendũ est quale superius descripsi, ut si horoscopi, quã scapten Vitruuius uocat: in alijs namq; nescio, quo pacto id deprehendi possit.

DE MENSVRA CREMENTI ET BISSEXTILIS.

Caput XXXIX.

SED & de mensura crementi bissextilis ne te nostra lateat sententia, dicimus quod drantem eius diei, id est, VI. horas per annum adcrecere, horam autem per duos menses, dimidium vero horæ per vnum mensem, solis dico naturalem. Porro quartam partem horæ, id est, punctum per medium mẽsis, quia solem nouimus Zodiacum circum, id est, duodecim signa horoscopi per CCCLXV. dies, & VI. horas ambire. Singula autẽ signa eiusdem Zodiaci per XXX. dies, & X. horas, ac semissem

naturali cursu peragere: dimidium vero signi cuiusq; per XV. dies V. horas & quadrantem viuis horæ percurrere: Nec omnino putamus eorum suscipiendam esse sententiam, qui quasi nostri nihil tribuentes, tres tantum horas per annum bissextis ad crescere confirmant. Quod si ita esset, non ante annorum VIII. circuitum dies, qui cretuerat totus completeretur: diem namque totum, id est; eius nocte XXIII. habere horas, etiam vulgus ignobile nouit. Qui dum totus per quadriennium non negetur impleri, quæ ratione quarta pars eius per singulos III. annorum negatur impleri: Vt cum si quis nostram in hoc spectandam putat assertionem, legat beati Augustini quartum de sancta trinitate libellū, ubi de senarij numeri, in quo mens factus est, perfectione disserens, etiam huius quadrantis mentionem facere, imò & cum certi mysticij gratia per omnipotentem conditoris sapientiam prouisum factumq; docere non omittit. Vnum enim, inquit, & duo & tria, sex fiunt, qui numerus propterea perfectus dicitur, quia partibus suis completur: Habet enim eas tres, sextam tertiam & dimidiam, nec vlla pars alia, quæ dici possit quora sit inuenitur in eo: Sexta ergo eius vnum est, tertia duo, dimidia tria. Via autem & duo & tria consummant eundem senarium, cuius perfectionem nobis scriptura sancta commendat in eo maxime, quod deus VI. diebus fecit opera sua, & icxio die factus est homo ad imaginem dei, & sexta ætate generis humani, filius dei venit, & factus est filius hominis, ut nos reformaret ad imaginem dei. Annus etiam vnus, si XII. menses integri considerentur, quos triceu dies complent, talem quippe mensem veteres obseruauerunt, quæ circuitus lunaris ostendit, senario numero pollet: Quod enim valent sex in primo ordine numerorum, qui constat ex vnijs ut perueniatur ad X. hoc valent LX. in secundo ordine, qui constat ex denis, ut perueniatur ad centijs: Sexagenarius ergo numerus dierum, sexta pars anni est. Et paulo post: Proinde, inquit, per senarium primi versus multiplicetur, tanquam senarius secundi versus, & hunc sexies sexageni tricenī & sexaginta dies, qui sunt integri XII. menses. Sed quoniam sicut mensem circuitus lunæ ostendit hominibus, sic annus circuitu solis animaduersus est: restant autem V. dies, & quadriens diei, ut sol impleat cursum suum, annumq; concludat: quatuor enim quadrantes faciunt vnum diem, quem necesse est intercalare ex cursu quadriennio, quod bissextum vocant, ne temporum ordo turbetur. Etiam ipsos V. dies & quadrantem si consideremus senarius numerus in eis plurimum valet: primo, quia sicut fieri solet, ut à parte totum computetur, non sunt tam dies quiq; sed potius sex, ut quadriens ille accipiatur pro die. Inde quia in ipsis quinq; diebus sexta pars mensis est, ipse autem quadrans VI. horas habet: totus enī dies, id est, cum sua nocte XXIII. horæ sunt, quarum pars quarta, qui est quadrans diei, VI. horæ inueniuntur, ita in anni cursu senarius numerus plurimum valet. Hec de tanti autoris excerpere dictis libuit, ut de natura bissexti mex pusillitatis sensum relegens, non solum hunc per senas horas annuatim crescere, sed & multiplicem eiusdem senarij numeri perfectionem, quæ & annus ipse constat ex ore doctissimi Tractatoris intelligat.

QVARE SEXTO CALENDAS MARTIAS INTERCALETVR. Caput XL.

O hoc autem bissexti diem in mense Februarii placuit intercalare Romanis, quia hic breuior cæteris, & extremus anni mensis erat. Verum ideo nodum expieto eo, quemadmodum Aegyptij & Græci de cursu totius anni sui curriculo facere volebant, ne omnino discilla lege sua veteri, initium Martij mensis à Februarij fine coniungerent: idē non ante sextum Calendarum Martiarum diem, quia deum Terminum colentes, Terminalia sacra, quæ vicem motu tertio mensis eiusdem die fermet instituerant, in alium diem mutare prorsus non audebant: Sed ipsi rite celebratis, sic tandem necessario aliquandiu per plures, crescente autē per ætates seculi peritū, vni quadrantis interponebāt diē. Hec miseri desipientes, q̄ nescientes ēss, cuius regni nō erit finis, dixit: Ego sum principū, quod & loqr̄ vobis, Terminū diuinū

A cultu honorandum, & ei sacra ac sacrificia credebant agenda. Sed multo miserius de mentes, qui habentes promissionem regni celestis, his potius, quæ terminis sunt obnoxia adherere perituri, quam ad æterna volunt properare, sine fine victuri.

QVOD ET LVNA QVADRANTEM HABEAT.

Caput XLI.

Inter hæc autē meminisse debet calculator, ut lunam mensis Februarii cæteris annis XXX. dierum, anno autem bissextili computet XXX. siue illam ante intercalatum quadrantem, seu post modum terminari contingat, Cuius adiectio diei efficit lunarem tunc annum, si cōis sit, CCCLV. si embolismus, CCCLXXXV. diebus compleri: Palam namque apparet quadrantem, de quo sermo est, non ad solis tantummodo, sed ad lunæ cursum æque pertinere: quia si lunæ quoque quadrantem accommodare uogaueris, sed bissextili anno eiusdem quantitatē mensem lunarem Februario, cuius & antea solebas aptaueris, sit profecto ut & quartadecima lunæ paschalis eiusdē anni, p̄ idie quā debuerat adueniat: Ideoq; paschalis ratio va-
 zillet, & totus mox anni cursus titubet, statusq; ille semper inuiolabilis circuli decē nouenalis magis magisq; turbatus euertatur. Quare oportet, ut sicut distante quadrantis ratione, quarto anno, quem bissextilem dicimus, in vna eadēq; sexta Calendarū Martiarum linea, verbi gratia, tertiam quartamq; solemus ponere feriā, ita etiam tunc ibidem lunam, verbi gratia, tertiam simul ac quartam computare meminerimus. Hæc semper industria peruigiles, ut cum lunam mensis Februarii tunc vno die plus quā solebat habere secerimus, in diebus tamen Calendarum Martiarum, excepto solum vnde decimo circuli decē nouenalis anno, ipsam quā & ante cōsueuerat luna seruet ætatem: Nam & ideo maxime lunæ quadrantem dandum monemus, ne maior solito in Calendar Martiarum exitū do, ratum paschalis obseruantiæ cursum recto à tramite deflectat: Quibus autem quantisve temporū particulis idē lunæ quadrans ad crescat, maiore quæ sitū indiget: nauque cū ipso quadrante etiam crebra embolismorum interruptio, & saltus quoque ratio, ne tota discussus lunaris mensura ad purum dinosci queat, obstitit.

DE SALTU LVNAE.

Caput XLII.

De quo tamen saltu verisimile apparet, quod eum citior quā vulgo putatur lunaris inflexionis locus & hora procreet: Nam quomodo fieri posset, ut per annos denos & nouenos vnum necesse esset solito dierum lunæ uinero auferri, si non hoc velocitas aliqua lunaris gyri paulatim toto circuli decē nouenalis tempore procuraret? Quomodo ecōtra tarditate cursus solaris agi probatum est, ut viuis per quadriennium eius cursus dies augeat. Huius autem velocitatis, & ut ita dicam, anticipationis, tametsi ordo non facile patet, mensura nequaquam latet: Constat eā quia diminutio illa, atq; ablatio diei vnius, quæ quoquo modo agitur, per denos & nouenos annos tota conficitur, hora per annos singulos, & vno puncto, & nouadecima parte vnius puncti augetur. Dies namq; XXXIII. habet horas, ē quibus cū XIX. totidem annis circuli decē nouenalis distribuimus, remanent V. hos per IIII. multiplica, quia videlicet hora quatuor punctis constat, sunt XX. da singulos annis singulis, & remanet vnius: hunc diuide per XIX. & videbis quod ad saltum lunæ completum, ut diximus, annuatim hora & punctus, & nonadecima pars puncti vnius ad crescit. Non ergo vnusq; idēq; vel articulis temporum, vel cæli climatibus lunæ celebratur ascensio, sed semper aliquanto citius quā præcedenti mense prouenerat, ut sit vnde vnus anno nonodecimo transiliatur dies. Diuersis autē locis circuli decē nouenalis, diuersi quique calculatores hunc eūdem lunæ saltum interponendū id est, mensem lunarem, qui cæteris annis tricenos dies habere consueuerat, vnde triginta dierum esse faciendum putare: & ratio quidem naturalis in promptu est, cum ita liuissimi crementa, vel detrimenta solis & lunæ in partibus æquinoctiorum, vbi primo creata sunt, inipsum finemq; fortiri: solis quidem in veris, lunæ ve-

initium me-
fui in equi-
noctio ver-
no.

10 in autumnalis loco æquinoctij. Denique Anatholius, qui verissime in æquinoctio verno initium mensum, & caput circuli totius, terminumq; decernit, non ipse hæc in capite vel fine sui circuli decennouenalis, sed decimoquarto eius anno, q; est vltimus ogdoadis, mutationem lunæ posuit, faciens illam ascendere in æquinoctio de octaua in vicesimam. At contra Victorius tertio ad finem ogdoadis anno, hanc interserendam censuit lunam Calendarum Ianuariarum, de quarta in sextamdecimam conuertens. Porro Aegyptij, in quor; sententiam catholica nunc consentit ecclesia, eandem mutationem primo anno circuli decennouenalis adfigunt, faciētes epactas lunæ annuas, quarum locus est in XI. Calendas Aprilis, de octaua decima in nullam facere saltum. Ideoq; annum eundem, si non bisextus adsit, diebus trecentis quinquaginta tribus consummantes, quod etiam Dionysius in epistola tangere videtur, cū ait: A decima quinta luna paschalis festi anni, verbi gratia, precedentis, vsq; ad decimam quartam sequentis, si cōis annus est CCCLIII, dies habebit: si embolismus, CCCLXXXIII. Quod si vnus dies, plus minusve contigerit, euident error est: excepto videlicet anno primo sæpe dicti decennouenalis cycli, quem à decima quarta luna paschæ vltimi, id est, nonidecimi anni vsq; ad quartamdecimam lunam eiusdem primi numerare curamus. Propter quod idem vltimus Epactas, id est, adiectione lunares XVIII, tunc retinet: Primo anno non XI, vt in cæteris annis fieri solet, sed XII, dies accomodat. Et quia XXX, dierum fine voluntur, nulla epacta in principio ipsius cycli ponuntur. Secundus autem annus epactas XI suscipit. Et ideo sicut diximus, à quintadecima luna paschæ primi cycli, vsq; ad finem eius in communibus & embolismis annis præfixos dies nos inuenire non dubium est. Huiusmodi ergo cogit diuersitas, sex solum primos circuli decennouenalis annos æquali nobiscum ætate lunam putare Victorium. Nam deinceps inserta mutatione saltus, vna semper die maiorem nobis eam vsque dum etiam nos fuuto eam circulo toto inferimus habere non cessat: qui profecto saltus non alibi aptius quàm XII. Calendas Aprilium die videtur anno reddendus, propter originem videlicet quam præfui sumus conditionis syderū, vt luna mensis Martij, quæ eo fit die vicesimanona, de hinc vertatur in nouam. Sed sunt qui hoc nobis in luna Nouembris mensis agendum magis autem nō: quatenus huiusmodi impedimentis cum præcedentis anni fine absolutis, nouum de cætero anni in libero possunt computu ingredi, iuxta exemplum videlicet Aegyptiorum, qui hoc in penultimo anni sui mense, qui est noster Iulius facere perhibentur. Sed siue hic, siue illic, siue alibi feceris, necesse est ibidem ni fallor tres pariter menses vndericenorum computare dierum.

SCHOLIA IN CAPVT. XLII.

Luna saltus hæc ratio est, quod plus temporis per embolismos, intercalatur in lunariis temporibus, quam ipse requirit: velocior enim est paulo, quàm computatur. Exiguum namq; id quod citius ad solem redit propter minuet sectionem, non potest facile animaduerti quæ temporis superfluitas tollitur anno decimonono, à prima detractione. Eodem modo ut supra docuimus, plus intercalari in annis bisextilibus quàm omnino sol requirit: unde fit ut bruma nostra ætate antè idus Decembres proueniat, quæ fiebat Ciceronis temporibus iuxta Calendas Ianuarij: sed hic temporis redundancia, saltu non tollitur propter tarditatem.

QVARE LVNA ALIQVOTIES MAIOR QVAM COMPUTATVR APPAREAT. Caput XLIII.

Notandum sane, quod huius ratio saltus lunaris, longa sui facit exundantia clementi lunam aliquoties maiorem quàm putatur videri, adeo vt etiam die tricesima vespere ascendente illam non gracilem in celo apparere contingat, & quanto circuli decennouenalis terminus amplius instat, tãto hoc crebrius patiat, causa existente perspicua, quod saltus ille, de quo loquimur iam, maxime tunc fit ex parte g. sectus. Sed in naturalis assertionis veritatis, q; & Niceno Concilio, pbata firmat, hæc est specialiter regula tenenda, vt lunæ ætatē nō iuxta quosdā à meridiana vel dimidia post meridiem, sed à vespertina potius hora mutare nouerimus: quia nimirum luna quæ vespere primum mundo exorta est, vespertinit; ex eo semper horis necesse est

Allam aliamq̃ sumat ætatem, singulas quasque vicenis & quaternis explicans horis, sicut è contrario sol qui mane primo ortus est, teste Genesii scriptura, à mane vsq̃ ad mane diem compleuit vnum. Quid enim rationis est, lux mutatioem meridianis computari ab horis, cum nec imposita tunc in cælo, nec sit regressa super terrã, sed nec vlla legis solennis meridianis vel pomeridianis, sed omnia vespertinis incipiant simul & consummantur in horis? Nisi forte quia Adam peccans ad aurã post meridem increpatus à Domino, & de paradisi gaudijs est pulsus, ad remotionẽ cælestis vite, quã seculi huius erumna inuauimus, mutatio lunaris, quæ cremen- tis decrementisq̃ perennibus labores nostros imitatur, in ea specialiter quæ exulare cœpimus debuit hora notari: vt ex ipsa lunaris hora mutationis quotidie versicu- li illius admoneremur: quia stultus vt luna mutatur: nam sapiens cum sole perma- nebit, suspiraremsq̃ ad illam ardentius vitam pace æterna beatissimam, quando erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis septem pliciter sicut lux VII. dierum. Verum quia sicut scriptum est, à luna signum diei festi, & quo modo prima lux lux à vespere mundum iuradavit, ita omnis dies festus in lege à vespere initiari, in vespe- ram perfici debere præcipitur, cõgruentius ætas lunaris à vespertina hora quàm ali- unde noua computabitur: eandemq̃ ætatem quam vespere inchoat, sequentem vs- que seruabit ad vespeream. Et siquidem eam paulo ante vespeream accendi à sole con- uergeris, mox sole occidente primam computari & esse necesse est: quia videlicet illa temporis horam, qua primum terris fulgere cœpit, adiit. Siu autem post occubiti solis accendatur, noui tamen prima priusquam vespeream viderit, sed tricesimam po- tius oportet æstimare, etiamli XXXIII. horas post occasum solis accensa supplue- rit, illam tamen quam occidente sole habuerat, ne primæ conditionis ordo turbe- rit, vsque ad alium eius occasum retinere debet ætatem. Nec mirum lunam cum tot horas noua transegerit manifestam in cælo monstrari, cum aliquois etiam se- xta vel septima post accensionem appareat hora. Sæpe nanque euenit, maxime poli- ta et in Ariete, vna eademq̃ die illa mane simul & vespere cerni, motu videlicet ac- censionis citiè facta. Quod si qui grauius huic insistens quæstioni, dixe- rit se nouam lunam eo anno quo saltus inferendus est, hoc est, ultimo circuli decen- nouenalis biduo priusquã prima caneretur multis cum testibus vidisse, id est, quar- to Nonarum Aprilium die, cū eiusdem anni XIIII. luna paschalis in circulo me- morato XV. Calendarum Maiarum sit adnotata, ideoq̃ non nisi pridie Nonas Aprilis esse prima valcat, rationemq̃ à nobis huius causæ exegerit, hic nostra pusil- litas, ne sui fragilitate deficiat, ad paternæ, imo diuinæ autoritatis auxilium concu- rat. Paternæ etenim autoritatis subsidio fulcimur, dum Nicænæ Synodi scita secta- mur, quæ quatuor decimas festi paschalis lunas tam firma stabilitate præfixit, vt de- cen nouenalis eorum circuitus nusquam vacillare, nunquam fallere possit. In quo videlicet circuitu, lunam paschalem anni de quo agitur II. Nonas Aprilis fieri pri- mam nulli calculantium in dubio est. Ideoq̃ hanc aliter definire nulli fidelium fas est. Quid enim? nunquid credendum est quia illam quam nos IIII. Nonas Apr- lis nouam vidimus lunam, nemo viderit de illis CCCXVIII. Pontificibus qui in Nicæno Concilio residebant? Neino de minorum cœtu graduum, qui illorum cõsilijs aderat & statuit? Et nõ potius intelligendũ, quia cū lunã anni illius pascha- lē à pridie Nonas Aprilis incipere signabant, aliud maius periculũ per hoc declina- uerint, ne videlicet si aliter decerneret, insolubilis ille cõm annoꝝ & embolismo rũ status solueretur, quem inuiolabiliter obseruandũ diuinæ legis autoritate Hebræ- is tradentibus agnouerant. Sed & specialibus diuinæ autoritatis indicijs obseruantia lunare quã tenemus defendim⁹. Legimus nãq̃ scribere B. Cyrillo Alexandrie Epi- scopo, quia Bachomius monachus insignis apostolicæ gratiæ, fundatorq̃ Aegypti ecenobiorum euderit ad monasteria quæ regebat literas, quas a angelo distante per- ceperat, vt non errore incurrerent in solennitatis paschalis ratione, scirentq̃ lunam primi mensis in anno communi & embolismo. Legimus eodem referente Cyrillo, quia si nõ scripseret Synodus Nicæna cyclũ lunare primi mensis, sufficeret cyclus

Bachomij
litera de
Pascha.

A recte memoratum diem fuisse conscriptum, inter alia hæc dicit: Studuerunt quidem sancti patres occasionem huius a ferre, omnem hanc curam Alexandrino Antistiti delegantes, quoniam apud Aegyptios huius supputationis antiquitas tradita videbatur esse periticia, per quem quotannis dies prædictæ solennitatis sedis apostolicæ indicaretur, cuius scripti ad longinquiores ecclesias iudicium generare percurreret. Verum ut huiusmodi labor aliquando quiesceret, composuit memoratus vir circum nunc longe lateq; notissimum, quo decimasquartas lunas primi mensis ex ordine comprehendendo, diem Paschæ, qui mox sequenti dominica futurus erat, facillime cuiusq; inueniendum relinqueret. Cuius circuli Proterius Alexandrinæ urbis Antistes, ad inquisitionem sancti Papæ, Leonis luculentissimam reddens rationem, talis rescripti ab eo meruit tenor prædicari: Lætificauerunt me literæ Dilectionis tuæ, quas frater & coepiscopus noster Nestarius pio adportauit officio. Oportebat enim ut ab Alexandrinæ ecclesiæ Præfule talia scripta ad sedem apostolicam mitterentur, quæ ostenderent magisterio beatissimi Petri apostoli hoc ab initio per beatum Marcum eius discipulum didicisse Aegyptios, quod constat credidisse Romanos.

Alexandri
ni episcopi
officium.

Aegyptij
benjerunt
multa ex
Marco.

SCHOLIA IN CAPVT XLIII.

Decennouenalis circuli Eusebius. Id Decennouenalis circulus ad lunæ computationem factus est, constans nouem numerorum ordinibus, quorum primus continet annos Domini: secundus indicationes: tertius epactas: quartus concurrentes: quintus cyclos lunares: sextus decimas quartas lunas: septimus dies dominicos paschæ: octauus lunæ etatem eiusdem diei. nonus octo-dari & hembecadas, quorum deinceps Bedæ rationem reddit.

DE EMBOLISMIS ET COMMVNIBVS

ANNIS.

Caput

XLV.

Bluiditur autem circulus idem in embolismos, annosq; communes, quos Hebræorum quoq; priscorum autoritate constat obseruatos: communes quidem annos, id est, CCCLIII. dierum XII. embolismus autem, id est, CCCLXXXIII. dierum, continens VII. Primus namque & secundus communes, tertius est embolismus: quartus & quintus communes, sextus embolismus: septimus communis, octauus embolismus: nonus & decimus communes, undecimus embolismus, duodecimus & tertiusdecimus communes, quartusdecimus embolismus: quintusdecimus & sextusdecimus communes, septimusdecimus embolismus: octauusdecimus communis, nonusdecimus embolismus. Qui utriq; sicut & supra dictum est, ab exordio primi mensis, quem Hebræi Nisan vocant, hoc est, ab accessione lunæ paschalis initium sumunt, cuius exordium mensis hac regula debet obseruari, ut usquam lunæ paschæ XIII. vernū præcedat æquinoctium, sed vel in ipso æquinoctio, hoc est, XII. Calendarum Aprilium die, vel eo transgresso legitima procedat. Unde fit, ut ab octauo Iduum Martiæ, usq; in Nonas Aprilium diem lunaris anni sint quærenda primordia. Ipsa autem luna decimaquarta, cum primum XII. Calendas Aprilis cum nouissime XIII. Calendas Maias, occurrendo diem festi paschalis ab XI. Calendas Aprilis, usq; in VII. Calendas Maias faciat inquirendum. Embolismorum autem, sicut Dionysius ait, ista ratio probatur existere, quod annorum communium videtur damna supplere, quatenus ad solare tempus lunatis exqueatur excursio. Quis enim solis annuum cyclum per singulos menses luna circumbeat, tamen eius per sectionem XII. suis mensibus implere non præualeat. Deniq; in annis communibus ad rationem solaris anni XI. dies lunæ deesse cernuntur: in embolismis vero X. & IX. diebus eundem annum videri solarem luna transcendere. Et Hebræi quidem, qui solis lunares in lege nouerant & obseruabant menses, iuxta naturalem lunæ cursum tricens, undetricesq; diebus communium annorum menses duodecim explicabant, & tertio vel secundo ubi decebat anno, tertiumdecimum in fine anni mensent XXX. dierum adponebant embolismum. Porro Romani qui disparces habent menses, non vnoquoque loco embolismos computando interponere voluerunt, sed

Anni cōs.

Embolismus.

p. mensis exordiu.

lunaris anni

Hebraei lunares tantum menses obseruauit.

Alenda: Aprilium die trigesima est luna, quod etiam epactas, quæ tunc XXVIII sunt, ordo manifeste testatur. Quid ergo opus erit ad completionem lunaris ogdoadis duos solaris cursus supradicere dies. i. decimus & nonus Calendas Aprilis, si hoc duo bissexiles poterat phere dies? Non ergo duos dies, qui in ogdoade solis à lunari ogdoade minus sunt, duorum intercalatione bissexile, sed duos magis qui in hēdecade eius à lunari plus sunt adiectione supplēt. Nec nocet quod saltu lunæ, quæ quā in ogdoadis initio ponitur, in hēdecade ponendum memorauimus. Vbi quoniam in interposueris, eodē propostita questio sine solueretur, & habet circulus decennouenalis menses solares CCXXVIII. lunares CCXXV. dies, exceptis bissextis VIMDCCCXXV. decies novies enim duodecim CCXXVIII. addit VII. sunt CCXXXV. Item decies novies trecenteni sexageni & quini VIMDCCCXXXV: Decies novies trecenteni quinquageni & quaterni VIMDCCCXXVI, addit embolismos VII. mensium dies CCX. sunt VIMDCCCXXXVI, subtrahere vnum saltus lunaris diem, & vno eodemque die numero solis & lunæ cursum decennouenalem cyclū includere probabis. Item ogdoas solis habet menses XCVI. lunæ autem CXIX. hendecas vero solis menses habet CXXXI. lunæ autem CXXXVI. De numero dierum supra dictum est.

DE ANNIS DOMINICAE INCARNATIONIS.

NIS.

Caput

XLVII.

Primo decennouenalis circuli versus temporum ordo præfigitur, quem Græci calculatores à Diocletiani principis annis obseruauerunt. Sed Dionysii venerabilis abbas Romanæ urbis, & vtriusque linguæ, græcæ videlicet ac latine non ignobilis peritus scientia paschales scribens circulos, noluit eis, sicut ipse testatur, memoriā impij & persecutoris innectere, sed magis elegit ab incarnatione domini nostri Iesu Christi annorum epactas prænotare, ætenuis exordium spei nostræ notius nobis existeret, & causa reparatiōis humanæ, i. passio redemptoris nostri euidentius eluceret. Qui in primo suo circulo quingentesimū tricesimū secundū dominicæ incarnationis annū in capite ponēdo, manifeste docuit secundū sui circuli annū ipsum esse, & eiusdem sacrosanctæ incarnationis mysteriū cepit. Quia enim lunaris circulus decennouenalis est, solaris autem XX. & VIII. cōfiscitur annis, multiplicatis per se inuicē ambobus, summa DXXX. & II. colligitur annorum. Quia tandem replicata, totus solaris lunarisque recursus ordo in se sua per vestigia reuoluit, eundemque decennouenalis lunarisque cycli annū, eandem epactas lunæ, solis quoque dies cōcurrentes, eandem quartamdecimā lunā, eundem dominicæ Paschæ diē ac lunā ipsius ex ordine restituens. Quod etiam Victorius, quauis alterius institutionis paschalē cōdens, descripto tot annorum circulo manifeste probauit. Quia ergo secundū anno circuli quæ primū Dionysius scripsit, quingentesimus tricesimus tertius ab incarnatione domini cōpletus est annus, ipse est nimirum iuxta concursus siderum ille, in quo incarnari dignatus est: quia hic secundus annus decennouenalis octauus decimus est cycli lunaris, XI. habet epactas, V. cōcurrentes septimanæ dies, lunā paschæ decimā quartā VIII. Calendas Aprilis, oia tunc fuere similia, & sic esset quæ tunc Pascha more nunc ecclesiis vñtato die dominicæ faceret, ipsa nimirum dies quo modo hic adnotatū est VI. Calendas Aprilis veniret, ac lunā haberet decimā sextā. Denique Dionysius ipse nobis quodammodo tacite quæ domini in paschalibus, quæ scripsit argumentis ostendit, vbi ad inueniendū quotus sit annus circuli decennouenalis, sumere annos domini, & prius quos per X. & IX. partiamur vñl præcipit adijcere, significans illo incarnato vñl circuli decennouenalis annū iam fuisse cōpletum. Item ad sciendū quotus sit annus cycli lunaris, sumere monet annos domini, & subtrahere semper duo, ac sic per X. & XIX. partiri, ut videlicet duobus qui reliqui tunc erant, annis sublaris, ceteros calculatos per novamdecimā partē diuidēs, quod reliquū foret teneret. Porro ad inuestigandū quot sint epactæ lunares, annos domini rite sumere, diuidere, multiplicare. Itē diuidere, sed nullo dempro vel addito iubet: quia nimirum secundo decennouenalis cycli anno, incipientes epactæ ad inueniendū suū statū, addi quid vel demi de annis domini qui secū inchoauerant minime poscebant. Item si velimus scire adiectiones solis. i. cōcurrentes septimanæ dies, sumere annos domini iubet, & addita quarta parte, III. insuper re-

Dioeletis-
nus.

*De gestis
viti. f. 2. r. 1.
c. 17.*

gulares semper a dicere docet, ac sic tandem per VII. partiri quia nimirum V. erant G
concurrentes auno quo natus est Dominus, vt & computandi fixa series procurre-
re posset, necesse habebat cōputator III. quæ præcellerunt annectere. His igitur ita
se habentibus, annum passionis dominicæ diligenter inquirere nec ignota quæren-
di via est, si non computus errat alicubi: Habet enim, ut fallor, ecclesiæ fides, Domi-
num in carne paulo plus q̃ XXXIII. annis vsq; ad sua tempora passionis vixisse, quia
videlicet XXX. annorum fuerat baptizatus, sicut Euangelista Lucas testatur, & tres
semis annos post baptismum prædicauerit, sicut Iohannes in Euangelio suo non solum
commemorato redeuntis Paschæ tempore perdocet, sed & idem in Apocalypsi sua.
Dauiel quoque in suis visionibus prophetice designat. Sancta siquidem Romana &
Apostolica ecclesia hanc se fidem tenere & ipsi testatur iudiculis, quæ suis in cereis
annuatim scribere solet, vbi tempus dominicæ passionis in memoriam populis reuocās,
numerum aunorum triginta semper & tribus annis minorem quàm ab eius
iucarnatione Dionysius ponat, adiuvat. Deniq; anno ab eius iucarnatione iuxta Di-
onysium septingentesimo primo, Indictione quartadecima, fratres nostri qui tunc
fuerunt Romæ, hoc modo se in natali Domini in cereis sanctæ Mariæ scriptum vidisse,
& inde descripsisse referebant: A passione Domini nostri Iesu Christi anni sunt
DCLXVIII. Quomodo igitur, vt supra memorauimus, DXXXII. annis circulus pas-
chalis circumagitur? His adde XXIII. vel potius XXXIII. vt illum ipsum quo pas-
sus est Dominus attingere possis annum, fiunt DLXVI. Ipse est ergo annus domini-
cæ passionis & resurrectionis à mortuis. Quia sicut quingentesimus tricesimus tertius
us primo, ita quingentesimus sexagesimus sextus tricesimo quarto per vniuersos so-
lis & lunæ concordat discursus. Et ideo circulus beati Dionysii apertissime quingē-
tesimus sexagesimus sextus ab incarnatione Domini contingens annum, quartam
decimam lunam in eo IX. Calendarum Aprilium quinta feria reperies, & diem Pa-
schæ dominicum VI. Calendarum Aprilium luna decima septima. Age deo grāias, D
quia quod quærebas, sicuti iſſe promissit, te inuenire donauit. Nam quod Dominus
XV. luna feria sexta crucem ascēderit, & vna sabbatorum, id est, die dominica resur-
rexerit à mortuis, nulli licet dubitare catholico, ne Legi, quæ per agnum Paschalem
decima quarta die primi mensis ad vesp̄eram immolari præcipit, pariter & Euange-
lio, quod Dominum eadem vesp̄era teutum à Iudæis, & mane sexta feria crucifixum
ac sepulcrum, primâ sabbati resurrexisse perhibet, videatur incredulus. Quod autem
VIII. Calendarum Aprilium crucifixus, VI. Calendarum earundem die resurrexerit,
multorum late Doctorum ecclesiasticorum constat sententia vulgarum. Quamuis
Theophilus Cæsariensis, antiquus videlicet vicinusq; apostolicorum temporū Do-
ctor, in epistola synodica, quam aduersus eos qui decima quarta luna cum Iudæis
Pascha celebrabāt, vnā cū cæteris Palæstinæ episcopis scripsit, ita dicit: Et impiū nō
est, vt passio dñici tantū sacramenti mysteriū foras limitem excludatur: Passus nan-
que dominus ab XI. Calendas Apriles, q̃ nocte à Iudæis est traditus, & ab VIII. Ca-
lendas Apriles resurrexit. Quomodo tres dies foras terminum excludentur? Con-
stitutumq; est in illa synodo, vt ab XI. Calendas Apriles vsq; in XI. Calendas Maias
Pascha debeat obseruari. Et in eodem libro superius scriptum est: Nam Galli quacū
que die VIII. Cal. Aprilis fuisset, qñ Christi resurrex̄to fuisse tradebat, Pascha semp̄
celebrabant. Sin vero annum qualem quærebas, in loco quem putabas inuenire nō
poteris, vel Chronographorum incuriæ, vel tūc potius tarditati culpam adscribes,
tantum diligentissime cauens, ne Chronicorum scripta defendendo intemeiabile legis
vel Euangelij testimonium videaris impugnare, dicendo dominum saluatorem
vel XV. vel XVI. imperij Tiberij Cæsaris, vel XXIX. aut XXX. suæ ætatis anno factum
sanctum crucis subisse mysterium, cū Euangelia manifeste significant, XV. anno Ty-
berij Præcursores Domini prædicare coepisse, ipsumq; mox inter alios baptizasse
Iesum, incipientem iam fieri quasi XXX. aunorum.

DE INDICATIONIBVS. Caput XLVIII.

SECUNDUS ordo circuli decennouenalis complectitur Indictiones XV. annorum
Sircuitu in sua semper vestigia reduces, quas antiqua Romanorum industria cō

Cereis anti-
quitus an-
nos domini-
cæ nativita-
tis in calen-
dario
bant.

Dionysius
b. c. ij. Ro-
manus, co-
gn. memo-
exiguus, cu-
ius qui tem-
pus. p̄terit
no. ubi de
Paschæ ra-
tione & ci-
bis pasche-
libus.

Theophilus
Cæsariensis.

Aperimus ad cauendum errorem, qui de temporibus forte oboriri poterat institutas: Dum enim, verbi gratia, quilibet Imperator medio anni tempore vita vel regno de-
cederet, poterat euenire vt eundem annum vnus historicus eiusdem regis adscribe-
ret temporibus, eo quod eius partem regnaret: alter vero historicus eundem success-
sori illius potius attribuendum putaret, eo quod & hic partem æque eius haberet in
regno. Verum ne per huiuscemodi dissonantiam error temporibus inolefceret, sta-
tuerunt Indictiones, quibus vterq; scriptor, imo etiam vulgus omne, tempore cur-
sum facillime seruaret, quas pro facilitate quoq; calculandi quindecim esse voluerūt,
vt planissimo numero, & ad multiplicandum promptissimo compediosius transi-
sti temporis status in memoriam possit reduci. Quidam autem putant, quia quon-
dama in republica post censum quinto anno peractum Vrbs Roma lustrabatur, ad
indictionem ternæ lustrationis & census Indictiones esse conditas. Incipiunt autem In-
dictiones ab VIII. Calendis Octobris, ibidemq; terminantur.

XV. Ind-
ctiones.Lustratio
quinto quo
quo anno.

ARGVMENTVM INVENIENDI QVOTA SIT INDICTIO.

Caput XLIX.

Hoc autem argumento quota sit annuo quocūq; computare volueris Indictio
reperies: sume annos ab incarnatione Domini quotquot fuerint in presenti:
verbi gratia, DCCXXV. adde semper tria, quia quarta Indictio secundum Diony-
sium natus est Dominus, fuit DCCXXVIII. hæc partire per XV. quindecies quadra-
geni, sexcenti, quindecies octoni, centies, remaneant octo: octaua est Indictio. Si ve-
ro nihil remanserit, decima quinta est.

Idem inf. f. 100. idē
et p. 19.

et viginti.

DE EPACTIS LVNARIBVS.

Caput L.

Tertia præfati circuli linea continet epactas lunares, quæ ad cursum solis annu-
am videntis diebus accrescere soleant, inde epactæ græco vocabulo, id est, ad-
iectiones dicuntur, quod per annos singulos XI. dierum, vt diximus, accumulentur au-
gmento. Vel certe quia ad inveniendas quotæ sunt lunæ Calendarum, XI per totum
adijciuntur annum, ut supra docuimus: epactæ iure, id est, adiectiones vocantur, &
quidem per totum anni vertentis orbē suos quæq; dies habet adiectiones lunares,
XI. Nam, verbi gratia, si hodie cum scribo quinta est luna, isto ipso die post annū de-
clina sexta erit luna, post duos annos vigesima septima: post tres, octaua: nec eadem
huc quæ nunc est priusquam XXIX. annos peractō circulo redit. Sed proprie quæ
in circulo decenouenali annotatæ sunt epactæ, lunæ quota: in XI. Calendas Apri-
les, vbi paschalis est festi principium signant: hæc præfixam sui cursus regulam sem-
per obseruantes, vt quoties minorem XVI. numerum habent, paschalem lunam præ-
ferant: quoties autem maiorem, insequentem lunam pascha quærendum præmon-
strent: quia nimirum lunæ paschalis plenitudo non æquinoctium præire, sed sicut
in principio creaturarum ordinatum est, sequi potius debet, quando primum ortus
est sol in inchoatione diei vernum tenens æquinoctium: Deinde orta est luna in in-
choatione noctis autumnalis æquinoctij tenens ipsa particulam. Vnde multum et
rare constat eos, qui lunæ paschalis initium à tertio Nonarum Martiarum die quæ-
rendum definiunt: quia videlicet ibi nata luna ante tempus æquinoctij plenilunium
ostendit. Ideoq; sollemnizati paschali inhabilis est, in qua, sicut diximus, primū solem
primitiæ creationis statum, ac deinde lunam necesse est conscendere, vt & hic per
æquinoctij transgressum longitudinem noctis superet, & illa per plenilunij totam
eius quantalacūq; est longitudinē illustret. Quod ad Christi & ecclesiæ sacramen-
tum respiciere nemo est fere qui ambigat: de quo & in primordiis huiusce opusculi
aliqua perstrinximus. & nunc paucis replicemus: Quia sicut luna & stellæ non à se
ipsis, vt perhibent, sed à sole habent vt luceant, sic & ecclesiæ, sanctiq; omnes nō sū
merito virtutis, sed gratia largitoris habeant bonum quo viuunt. Et sicut nō nostrū
vigore arbitrii fortitudinem nostram, sed illo nos suscipiente, illius misericordia p-
ueniente custodimus, nec sufficientes sumus cogitare aliquid à nobis, quasi ex no-
m ij

Epactæ
de dicuntur

bis, sed sufficientia nostra ex deo est, ita etiam in tempore quo nostræ redemptionis insignia celebramus, solaris perfectio splendoris quæ illuminat, lunarem quæ illuminatur antecedere debet.

QVOMODO ERRENT QVIDAM IN PRIMO
MENSIS INITIO. Caput LI.

Victorius
Sed error eorum qui aliter sapiunt, vide an ipsis saltem qui huiusmodi condunt leges iniquas, & scribentes iniustitiam scribunt, satis hac veritate videatur esse inutilis. Victorius qui illorum circulos scripsit, dicit in prologo eiusdem operis inter alia c. Latini nauiq; à III. Nonarum Martiarum vsq; ad IIII. Nonas Aprilis, diebus scilicet XXIX. obseruandum maxime censuerunt, vt quocunq; eorum die luna fuerit nata efficiat primi mensis initium, cuius luna decima quarta si feria sexta prouenerit, subsequens dominicus, id est, luna decima sexta festiuitati paschali sue ambiguo deputeretur. Sin autem die sabbati plenilunium esse contingerit, & consequenti domino luna decima quinta reperiri, eadem hebdomada transmissa, in alterum diem difficū, id est, lunā vigesimam secundam transferri debere Pascha dixerunt: ne minus eiusdem dominici peragendo mysterio destinarēt quā sextamdecimam, nec amplius quā vigesimamsecundam lunam aliquando recipiunt, eligentes potius in lunam vigesimamsecundam diem festi paschalis extendi, q̄ dominicam autē lunam quarādecimam vltateius inchoari. Quartasdecimas porro lunas mensis eiusdē à XV. Calendarum Aprilium, vsq; in XVI. Calendas Maias adferunt esse seruandas. Item in fine eiusdem prologi: Cum vero contigerit, inquit, lunam vigesimamseptimam sabbato, vel maxime die Calendarum Ianuariarū prouenire absq; bissexto, no uerit Sanctitas vestra, quod Pascha XIII. Calēdas Apriles secundum Latinos haud vnquam celebrandum, etiā si luna conueniat, penitus inuenitur: Aut VIII. Calēdas Maias secundum Aegyptios, quod aliquoties obseruandum est, reperiri nō posse. Videamus ergo Latinos quomodo commendet Victorius: Dicit eos maxime censuisse à III. Nonas Martias natam lunam efficere primi mensis initium, & decima sexta luna die dominico Pascha celebrandum. Et iterum dicit, nuq̄ XIII. Calēdas Apriles, etiā si luna conueniat, Pascha celebrandum secūdum Latinos, sed magis secundum Aegyptios VIII. Calendas Maias. Constat autem lunam III. Nonas Martias natam, XIII. Calendas Apriles esse sextamdecimam. Obsecro te sancte frater Victorius, si III. Nonas Martias nata luna facit primi mensis initium, quid rationis est, vt non in eo Pascha celebremus, sed potius alium differamus in mensem? cū lex toties imperet, vt omnes qui possint in primo mense Pascha faciant. Soli autem qui in via fuerint & immundi secundo hoc mense celebrent. Quid est, rogo, quod addis, absque bissexto? An forte quia quando Calēdas Ianuariarū sabbato sunt, tertiadecima Calendarum Aprilium dies in dominicum occurrit, si bissextilis annus nō est? Si autem bissextus intercesserit, eadem dies secunda feria prouenit, docere vis cū secunda feria fuerit XIII. Calendas Aprilis in luna decima sexta, sequenti dominica VI. Calendas Apriles luna vigesimasecunda Pascha rite celebrari? Cum vero eadē dies XIII. Calendas Aprilis lunam decimam sextam dominica die habuerit, non posse in ea Pascha celebrari: quia necdum æquinoctium transierit? Sed nec in sequenti dominica, quia luna superadulta, hoc est, vigesima tertia illam incidat in diē, atque hac cogente necessitate in secundi temporis mensis Pascha differenda solennizetur? Mirus calculandi præceptor, qui principaliter doceas, lunam III. Nonas Martias natam efficere primi mensis initium. Et rursum ratione ipsa superatus compelleris fateri, nisi interueniente bissexto nullatenus lunam hac die natam, sed potius eam quæ post XXIX. dies fuerit accensa, paschalibus festis congruam. Si vero adfuerit bissextus, tunc effici lunam, sequentis anni primam, quæ absque illo feri poterat extrema transacti. Et quid est quod ais: etiā si luna conueniat, XIII. Calendas Aprilis nunquam Pascha celebrandum penitus inueniri? Quomodo enim potest luna conuenire paschalibus solennijs, ubi nunquam paschalia sunt cele-

Abranda solemnitas: Et si nunquam XIII. Calendarum Aprilium Pascha celebraudum, etiam si sextadecima prouenerit, errant profecto Latini, qui lunam paschalem à FI I. Nonas Martias inchoare decernunt: in qua XVI. & XVII. eo quod æquinoctium non transierint, non licet pascha fieri. Et merito illos cõtempta obseruatione, cū Aegyptij potius eo anno in VIII. Calendas Maij Pascha differendum fuades: Si autem in eis obseruandum quod Aegyptij docet autumas, quare non illorum per omnia loca etiam sectaris? Verum quia hoc facere non vis, sed inter vtrosq; medius incedens, magis Latinorum quos vituperas, quàm Aegyptiorum quos præsers, calculum tu is legendum sequendumq; contradis, nos Aegyptiam calculandi disciplinam, quæ & tuo iudicio, & vniuersalis ecclesie consensu venior apparet, omnibus sequendam nouimus, initium videlicet primi mensis ab VIII. Iduum Martiarum vsq; in Nonarum Aprilium diem. Quartas decimas vero lunas Paschæ, à XII. Calendarum Aprilium vsq; in XIII. Calendas Maias. Porro diem Paschæ dominicum ab XI. Calendarum Aprilium vsq; in VII. Calendarum Maiarum: & hoc in luna decimaquinia vsq; ad vigesimamprimam esse querendum. Verum ne uos amatores Victorij temere illum aggressos esse lacerent, legant librum doctissimi & sanctissimi viri, Victoris videlicet Caputini Episcopi de Pascha, quod XV. Calendas Maias purabatur celebrari debere, Iudictione autem decimatercia decies Proconsulo Basilio, & quanti à prudentibus, & catholicis ecclesie Doctoribus æstimatus sit suus magister iuste nescit, cuius principium libri est: Cum paschalis veneranda solennitas, qua nam die potissimum proueniret per anni præsentis Iudictionē tertiamdecimam à nobis sollicite quereretur, & iuxta patrum venerabilium constituta VIII. Calenda:um Martij diceremus resurrectionem Domini proculdubio celebrandam. Aliquibus minime rationabilis visa est nostra responsio, eo quod Victorius quidam in circulo Paschali quem edidit aliter diem dñicæ resurrectionis adixerit, licet & huic designauerit quem nos celebrandum pariter profiteamur & in processu operis. Sed mæ, inquam, ordo expetit, vt cyclorum quos Victorius edidit patefaciam euidenter errores, dum nescit legitimum diem definire Paschalem, vt cum in præteritis ostensus hoc modo fuisse deliquisse, in præsentibus ac futuris & autoritate careat, & occasio nem prauæ persuasionis amittat.

*videtur Caputini
C. FI. et Pascha.*

*Victorius
error.*

ARGVMENTVM QVOT SINT EPACTÆ LVNARES. Caput LIJ.

Si autem vis cognoscere per annos singulos quot sint epactæ, sume annos Domini quot fuerint, vtputa in præsentis octaua Iudictione DCCXXV. hos partire per XIX. decies nouies tricen. DLXX. decies nouies octoni, cenquinquas dipondius, remanent III, hos item multiplica per XI. fiunt XXXIII. tolle XXX. remanent III: Tres sunt epactæ, id est, adiectiones lunares.

DE EPACTIS SOLIS. Caput LIII.

Quarto decennouenalis circuli tramite designantur epactæ solis, id est, concurrentes septimanæ dies, vnus semper ternos per annos, duorum autem per annum bissextilem vsq; ad septimū numerū adiectione crescentes, quæ circulus habet annos quater septenos. i. XXVIII, quia nimis non ante potest cōsummari, q̃ bissextus qui quarto redire solet anno cunctos septimanæ dies contingat, dñicam videlicet, sextam feriam, quartam feriam, secundam feriam, sabbatum, quintam feriam, tertiam feriam: hoc etenim illos ordine percurrit. Cumq; suas quæq; anni dies habeat concurrentes, hæ quæ in circulo adhiæ concurrentes sunt, specialiter quæ sit nono Calendarum Aprilium feria designant, videlicet vt propius festiuitatis Paschalis exordio possit, facillime diæ epactæ, vel decimæ quartæ lunæ quora sit feria p̃dant, ac per hoc ad Paschalis inuentionem diei dominici planum faciant iter. Conringit autem eadem concurrentium annua dies, quod calculator si meminisse iuuat, et si II. Calendas Aprilis, VII. Idus Aprilis, XVIII. Calendas Maiarum, & XI. Calenda-

BEDAE ANGLOSAXONIS.

rum eandem. Cuius circuli talis est cursus, ut quaecumque bissextili anno sunt concurrentes, ipsæ & ante quinquennium fuerint, & post annos VI. futuræ sunt: Quæ primo post bissextum anno sunt, eadem & ante annos XI. transferunt, & post VI. redeant: Quæ secundo post bissextum, eadem & ante annos VI. ierint, & post XI. remeant: Quæ tertio post bissextum, ipsæ & ante VI. annos præterierint, & post V. reuertantur. Ex huius ordo discretionis cunctos annorum vertentium complectitur dies. Notandum sane quod huius gyri solaris, qui XXVIII. annis peragitur, causa facit decennouenales circulos XXVIII. debere compleri, priusquam idem per omnia paschalis obseruantie cursus in seipsum redeat, ut omnis uirum huius circuli annus caput circuli decennouenalis instituat. Itemque huius quicunque circuli decennouenalis huius caput adsequatur, ac per hoc tota paschalis obseruantie series non minus quingentis trigintaduobus annis explicetur.

ARGUMENTVM QVOT SINT EPACTAB SOLIS, ET QVANDO BISSEXTI AN- NVS. Caput LIIII.

Quoniam vero communis atque indiscretus epactarum, id est, adiectionum solis, cum bissexto cursus est, amborum pariter qui sit status argumento condiscitur. Ergo vis scire quando bissextus dies sit, sume annos domini DCCXXV. parte re hos per IIII. & si nil remanserit bissextus est: si vero unum, aut duo, vel tria remanent, primus, aut secundus, aut tertius est annus à bissexto, ut puta quater centeni, CCCC, quater octogeni, CCCXX. quater esse quarta, remanet unum, quia primus est annus à bissexto, si vis nosse adiectionis solis, id est, concurrentes septimanæ dies, sume annos ab incarnatione domini quot fuerint, ut puta DCCXXV. per indicationē octauam, & annorum qui fuerint quartam partem imper adice. i. nunc CLXXXI. qui sunt simul DCCCCVI. his adde IIII, sunt DCCCCX. Hos partire per VII. septies centeni DCC. septies tricenī CCX. & non remanet aliquid, quia VII. sunt epactæ solis, id est, concurrentes septimanæ dies.

DE REDITV ET COMPTV ARTICVLARI VTRARVQVE EPACTARVM Caput LV.

Verum quia facillime diem Paschæ, vel cæteros temporum recursus comprehendit, qui solis & lunæ circulum memoriter tenet, excepto eo quod eosdem circulos per X. & IX. & per XXVIII. multiplicandos partiendosque nouit, omnis calculator meminisse debet, easdem concurrentes solis tricesimo ab hinc anno quas & proximo secuturas, easdem sexagesimo quas & quarto, easdem nonagesimo quas & sexto, easdem centesimo vigesimo quas & octauo, easdem centesimo quinquagesimo quas & decimo: & cæteras in hunc modum esse redituras. Quocumque enim numero annorum transacto concurrentes scire desideras, eundem numerum vide quoties habeat XXX. & tricesima parte geminaria concordiam vertentium cognoscis annorum. Verbi gratia, trecenti decies habent XXX. & præterea eadem concurrentes trecentesimo anno quæ vicesimo sunt futuræ, si quid reliquum fuerit & hoc adicies. Eodem modo etiam in præterita æra concurrentium ordo respicit. Item quia circulus lunaris decennouenalis est præsentis anni, epactæ vicesimo anno redeit, sequentis ab hinc quadragesimo tertio, sexagesimo quarto, octuagesimo quinto, centesimo sexto, centesimo vigesimo septimo, centesimo quadragesimo octauo, centesimo sexagesimo nono, centesimo octuagesimo decimo, ducentesimo &c. Similiter quod & de luna decima post Paschæ, cæterisque quæ decennouenali circulo includunt æque sentiendi est, poterit diligens calculator hoc modo etiam plures sibi tempore sequentiū annorum recursus, quibus semper meminerit etiam præteriti æui congruere statim. Memoratu autem dignum videtur, quia quidam ob cōpendiū calculandi vtriusque ordinis circuli, & solaris videlicet & lunaris transferunt in articulos: nam quia manus humana articulos habet ad octos vnguibus X. & IX. singulis his singulos aptantes annos, lunare cursum in læus

A manu, intrinsecus à radice pollicis incipiunt, & in vngue minimi digiti intrinsecus eundem confumunt. Item, manus binæ articulos, exceptis vnguibus, habet XXVIII. quæ singulos annos singulis aptant, inchoantes à minimo læuæ digito, & in dextera pollice complente, non vt in lunari cyclo singulos ex ordine digitos expedientes ad numerum, sed ob rationem quadrantis per quaternos transtuerim digitos quadrienarium omne signantes, ita vt minimorum bis terni articuli digitorum totidem bissextiles contineant annos. Item proximorum à minimis bis tertii articuli digitorum proximis à bis ternis bissextilis annos totidem explicant, secundi similiter secundos, & tertij digiti tertios totidem annos æqua ratione cõplectantur. Porro septimus bissextilis cum tribus se sequentibus annis bis binos sibi pollicum vindicet articulos. Hæc siue alia quisq; sibi calculator ordinare voluerit, modo, nihilominus circulum vtriusq; sideris libet capere manus. Sed innumera huiusmodi disciplina, sicut & exterarum artium, melius viuz vocis alloquio quàm stili signantis traduntur officio.

DE CYCLO LVNARI. Cap. LVI.

Quinta circuli decennouenalis regione lunaris cyclos includitur, à quarto eas incipiens, & tertio completur in anno, qui proprie Romanorum est: & ad mensuarium pertinet: nam sicut annus quisq; decennouenalis circuli propter legalem Hebræorum obseruationem à paschali mense inchoat, bidemq; finiur: ita & hic Romanorum institutione à luna Ianuarii mensis inchoat, atq; ibi desinit, sicut ille, sic & iste, primum & secundum communes annos, tertium habet embobolismum, quartum & quintum communes, sextum embobolismum, septimum communem, octauum embobolismum. Hendecas quoq; cycli lunaris imitat decennouenalis circuli VII. annos communes. & III. habet embobolismos. Et habet communes anni menses lunares XII. id est CCCLIII. Embobolismi autem menses XIII. dies videlicet CCCLXXXIII. præter vii duntaxat septimumdecimum cycli huius annum, qui est decennouenalis primus, in quo vnus dies ratione saltus lunaris intercipitur. Quod vt manifestius fiat, singulorum ex ordine cursum videamus annorum, & quod Dionysius in mense paschali, nos in Ianuario facere curemus: Anno lunari primo, decennouenali quarto, à Cal. Ian. vsq; in XII. Calendas Ianuarias, quia communis est, fuit dies CCCLIII. Anno lunari secundo decennouenali V. à XII. Cal. Ian. vsque V. Idus Decemb. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari III. decennouenali VI. à III. Idus Decemb. vsq; in V. Cal. Ian. quia embobolismus est, sunt dies CCCLXXXIII. Anno lunari IIII. decennouenali VII. à IIII. Cal. Ian. vsq; in XVI. Cal. Ian. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari V. decennouenali VIII. à XV. Calendas Ian. vsque in VIII. Idus Decembrius, quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari VI. decennouenali IX. à VII. Idus Decemb. vsque in VIII. Calend. Ian. quia embobolismus est, sunt dies CCCLXXXIII. Anno lunari IX. decennouenali X. à VII. Cal. Ian. vsque in XIX. Cal. Ian. quia communis est, fuit dies CCCLIII. Anno lunari VIII. decennouenali XI. CCXVIII. Calend. Ian. vsq; in III. Nonas Ian. quia embobolismus est, sunt dies CCCLXXXIII. Anno lunari IX. decennouenali XII. à III. Nonas Ian. vsq; in XI. Cal. Ian. quia communis, sunt dies CCCLIII. Anno lunari X. decennouenali XIII. à X. Cal. Ian. vsq; in III. Idus Decemb. quia communis est, fuit dies CCCLIII. Anno lunari XI. decennouenali XIII. à II. Idus Decemb. vsq; in III. Cal. Ian. quia embobolismus est, sunt dies CCCLXXXIII. Anno lunari XII. decennouenali XV. à II. Cal. Ian. vsque in XIII. Cal. Ian. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari XIII. decennouenali XVI. à XIII. Cal. Ian. vsq; in VI. Idus Decemb. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari XIII. decennouenali XVII. à V. Idus Decemb. vsq; in VI. Calend. Ian. quia embobolismus est, fuit dies CCCLXXXIII. Anno lunari XV. decennouenali XVIII. à V. Calend. Ian. vsq; in XVII. Cal. Ian. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari XVI. decennouenali XIX. à XVI. Cal. Ian. vsq; in Nonas Decemb. quia communis est, sunt dies CCCLIII. Anno lunari XVII. decennouenali I. à Nonis Decemb. vsque in X. Cal. Ian. quia embobolismus est, sunt dies CCCLXXXIII.

Romanorum
cyclus.

bolissimus est, hūc dies CCCLXXXIII. Anno lunari XVIII. decēnouenali II. à IX. Cal. Ian. vsque in II. Idus Decemb. quia communis est, fiunt dies CCCLIII. Anno lunari XIX. decēnouenali III. ab Idibus Decēb. vsque in II. Cal. Ian. quia embolissimus, fiunt dies CCCLXXXIII. Idcirco autem septimidecimi lunaris anni cōputus ab ipso quo prior explicitus est annus die incipit, & nō à se sequente vt cāterorum, ne propter saltum lunæ, quem dicitur, vnus eidem anno dies deesse videatur. Quod ipsum Dionysius decēnouenalem cyclum huiusmodi ordine percurrentes edocuit, ab eodē die quo vltimi cōclūsit anni metas primi inchoando principium.

ARGVMENTVM DE EO, QVOTA SIT LVNA IN CA-
LENDIS IANVARIIS. Caput LVII.

regularis. P Orest qui vult à cyclo lunari facere argumētum, ad inueniendum quota sit luna Calendarum Ianuariarum. Sume em cyclum lunæ quemlibet, vtputa quintum, multiplica per XI. fiunt LV. adde vnum semper regularem, fiunt LVI. partire per XXX. remanent XXVI. vicesimasexta est luna in Cal. Ian. anno quinto cycli lunaris. Item sume octo, multiplica per XI. fiunt LXXXVIII. adde vnu regularem & partire per XXX. remanēt XXIX. vicesimanona est luna in Calendarum suprascriptas anno cycli lunaris octauo. Tantum memor esto, septimodecimo, octauodecimo, & nonodecimo cycli memorati anno nō vnum, vt in reliquis, sed duos adijcere regulares, & lunam Cal. Ian. sine errore repēies.

ARGVMENTVM QVOTVS SIT ANNVS CYCLI
LVNARIS, VEL DECENNOVENALIS. Cap. LVIII.

I Pse autem cyclus lunæ si vis nosse quotum agat annum, sume annos domini, vtputa DCCXXV. & subtrahē semp duo, remanēt DCCXXIII. hos partire per X. & IX. remanet vnum, primus annus est cycli lunaris. Quoties autem nihil remanet, nonusdecimus est. Et quia decēnouenalis circulus communem cum lunari viam quāuis cyclo currat, si vis scire & eius qtu sit annus, sume annos dñi, vtputa DCCXXV, & vnu semper adijce, fiunt DCCXXVI. hos partire per X. & IX. remanēt IIII. quartus est annus cycli decēnouenalis. Quod si nihil remāserit, vltimus est.

DE XIII. LVNA PASCHAE. Caput LIX.

S Extus sepe dicti circuli locus, amplectitur lunas XIII. primi mēis, quæ paschalis dominicæ diem singulis annis absque omni ambiguitate demonstrent: nam quæ post XIII. lunam dominica dies occurrit, ipsa est paschalis dominicæ resurrectionis dies. Quæ quidem decimaquarta luna primum in æquinoctio, id est, duodecimo Calendarum Aprilium, vltimo vicesimonono ab hinc die. I. XIII. Cal. Maiarum suum vespere processum terris ostendit, quibus terminis per annos denos & nouenos legali tempore paschalis obseruantie discursus cōstat esse comprehēsos: & si fieri posset, vt eadem omnibus annis sabbati die luna decimaquarta cōpigeret, nil nostræ paschalis obseruantie tempus à legali discreparet: Nam & ipsi iuxta legis edicta semper decimaquarta luna primi mēis ad vespēram immolātes, & comedētes agni immaculati carnem, sanguinemq illius ad repellendum exterminatorem nostris postibus aspergētes, id est, baptismi & paschalis celebrātes solennia missarum, spiritalem superaremus Aegyptum, atq; illucescēte mane in luna decimaquarta eiusdem mēis primum azymorum diem intraremus, septemq dies eiusdem celebritatis legitimos à mane quintidecimi diei vsque in vespēram vicesimi primi mēis, ipsius, id est, à dominico paschæ vsque in dominicum octauarum paschæ debita cū veneratione completemus. Sed qm lunæ dies eadem diuersas septimanæ deuoluūt inferias, inde fit, vt q propter resurrectionē nostri redēptoris in dñici diem paschæ initium referre docemur, aliquoties nostra festiuitas septimo post legalium azymorum exordium die sumat ingressum; nō tñ vnq cōtingat, vt nō nostra solennitas paschalis aliquē legalium paschæ dieq, sepe aut oēs intra se complectatur. At cōtrā

A qui dominicum pasche diem à decimasexta luna, vsq; ad vigesimamsecundam celebrandum æstimat, duplici miseria laborant, quia & legitimum pasche principium nanq; habent, & crebro euenit, vt nullum dierum, qui in lege præscripti sunt, in sua paschali obseruatione consequantur: dum & vespertam quatuordecimi diei, quo pascha initiari statutum est, & mane quintidecimi, quo septima azymorum dierum sollemnitas inchoari præcepta, à sua prorsus festiuitate repudiant: Atque insuper in huius pœnâ peccati vigesimumsecundum diem, qui in tota paschali institutione per Moysen nec semel appellatus inuenitur, frequenter in sui pasche principium sanciri præcipiunt. Sum qui in alteram partem à via veritatis, sed in minore labantur errore, cum scriptura præcipiat via regia gradiendû, & neque ad dexterâ, neque ad sinistrâ ab ea diuertendum. Qui à decimaquarta luna vsque vigesimam dñicum pasche obseruandum decernendo, præoccupant sæpius initium pasche legalis, dum quod ipsa in decimaquarta luna heri statum, illi in decimâtertiam conuertit: & quod de vigesima statuit, sanctam eâ & celeberrimâ consecrans, quasi hæc ad pascha minime pertineat, funditus contemnat. Quos inter alios fidei & actionis catholicæ defensores, etiâ beatus Theophilus Alexandrinæ antistes ecclesiæ manifesta ratione deuincit, scribens imperatori Theodosio maiori: Sed quia accidere, inquit, interdum solet, vt occasione decimaquartæ lunæ mensis primi nonnulli in errorem cadant, si decimaquarta ipsa luna in dñicum diem veniat: quo factô, necesse est iam ieiunij solui sabbati die, qñ decimâtertiam luna venire monstratur, & incipimus lrgi contraria facere. Conuenit itaque diligenter aduertere, vt quoties decimaquarta luna in dominicum incurrit diem, in sequentem septimanâ paschalem diem potius differamus, duplici hoc modo: Primum quidem, ne decimâtertiam luna inuenta in sabbati die soluamus ieiunij, quod cõsequens nõ est, quod nec ipsa lex præcipit, maxime cum & lumen ipsius lunæ imperfectum adhuc in proprio globo esse videatur. Deinde, ne dñica die luna decimaquarta constituta ieiunare cogamur, indecentem rem illicitamq; facientes: hoc enim Manichæorum sectæ consuetudo possedit: Qñ igitur nec decimaquarta luna veniente in dominicū diem ieiunare debemus, neque consequens est, vt si in sabbati die decimâtertiam eueniat soluamus ieiunium, necessario asserimus hoc in septimanâ sequentem debere differri, sicuti paulo superius comprehendit: nõ tamen ex hac dilatione præuaricatione aliqua circa paschalem calculum perpetrata: quemadmodum enim decimus numerus complectitur nouum, sic & quoties decimaquarta luna in dominicum incurrit diem, eo quod in eo ieiunare nõ liceat, in proximam septimanam differri necesse est diem Pasche: nulla enim ex hoc immunitio fieri pasche videtur, quia ipsi sequentes dies complectuntur & reliquos.

Theophilus ad Theodosium maiorem.

ARGVMENTVM INVENIENDI EAM. Cap. LX.

Oportet autem calculatorem quęq; peritum decimasquartam lunam primi mensis, sicut & epactas lunæ annuas reuincere memoriter. Sed & si quis has quoq; argumento inuenire desiderat, videat quot sint epactæ lunares anni cuiuscunque computare voluerit, & siquidem XIII. aut XV. sunt, XI. Calendarum Aprilium vel XII. Calendarum eorundem die decimaquartam lunam venire cognoscat: quia nimirum XI. Calendarum superscripearum, sicut sæpe dictum est, proprius est olum locus epactarum. Sin autem pauciores sunt epactæ, dimittat eas crescere per dies vsq; dum quartum decimum impleant numerum, & ibi semper lunâ pasche decimaquartam habere non dubitet. Porro plures quindenario numero si habuerit epactas, & has vsq; ad tricesimum numerum, id est, ipsius terminum mensis per dies crescere sinat, & sic à noua luna inchoans, atq; vsq; ad decimaquartam ex ordine percurrentis, diem votis paschalibus aptum rite reperiet. Sed & hoc notandum quia decimaquarta luna si cõmunis est annus XL diebus prius: si vero embolismus, XIX. tardius quam præcedente anno transierat semper redire consuevit, excepto vno duntaxat primo circuli decennouenalis anno, in quo propter rationem saltus lunaris XII. diebus anno vnum cursum præcurrere solet.

Theophi-
lus.

Sextimo decenouenalis circuli titulo dies Paschæ dominicus comprehenditur, qui de dominica uostri Saluatoris resurrectione à mortuis exordium cepit. Nam cum in veteri testamento tribus argumentorum indicij paschale tempus sit obseruari præceptum, uidelicet ut post æquinoctium, ut mense primo, ut tertia eius septimana. à uespere decimæ quartæ lunæ, quod est initium decimæ quintæ, usque in uesperum, id est, terminum uigilantiæ primæ celebretur, quarta in eisdem obseruatione regula est nobis à tempore dominicæ resurrectionis imposita, ut cum æquinoctio transcurso lunam primi mensis decimaquartam uespere ortum facere uiderimus, non statim ad faciendum Pascha profiliamus, sed dominicum diem quo ipse Pascha, id est, transitum de morte ad uitam, de corruptione ad incorruptionem, de pœna ad gloriam resurgendo facere dignatus est, expectantes, in ipso tandem congrua Paschæ soleunia celebremus. Quod si quis obiecerit, non æquinoctium memoriam, sed tantum primi mensis & tertii in eo septimanæ posuisse legiserum. Sciatur, quia etiam æquinoctium nominatum non exprimit, in hoc tamen ipso quod à pleni lunio primi mensis Pascha faciendum præcipit, æquinoctium transcursum plenaria ratione depromit: quoniam absque ulla dubietate constat, eam quæ prima transitu æquinoctio plenum suum globum ostenderit, primi mensis existere lunam. Quoties ergo diem dominicum mox adueniente decimaquinta luna habemus, nil nostrum tempus paschale à legali dissonat, quamuis alijs sacramentorum generibus eiusdem paschæ solennia colimus. Quoties uero secundo, uel tertio, uel quarto, uel quinto, uel sexto, uel septimo, ab hunc die idem dominicus occurrerit, ne sic quidem legem aut prophetas soluimus, sed euangelicæ potius gratiæ sacramentis adimplemus: quare enim & saluator uoster, sicut Theophilus cuius supra memini, uenerabilis Alexandri episcopus scribit, decimaquarta quidem est traditus luna, hoc est, quinta post sabbatum: decimaquinta autem crucifixus die tertia resurrexit, hoc est, decima septima luna, quæ tunc in dominica die uidetur inuenta, sicuti & ex euangeliorum obseruatione comperimus. Habemus ergo solatium quo recte facere Pascha possumus, etiam si dilatio fuerit consecuta propter incurrentem necessitatem, ut si decimaquarta primi mensis in sabbato euenierit luna, aut si in alijs ante sabbatum diebus septimanæ sequentis acciderit, sine dubitatione pascha celebremus. Si uero in dominicum incidit, omni modo in septimanam sequentem, ut sæpius dictum est, differamus, propter eas quas præfati sumus causas. His ergo demonstratis atque patefactis, hoc etiam considerandum est, quod & lex frequenter causa necessitatis eo quod constrictione temporis quadam non potuerunt in primo mense pascha celebrare, secundo idem facere præcipit: melius enim est in necessitate positos superiora quam inferiora sectari: quoniam inferiora à superioribus continentur, superiora autem ab inferiori numero non includuntur. Illud iterum quod iam posuimus declarantes, quod decimus numerus nonum intra se contineat, nonus autem decimum continere non possit. Quod si lex ad secundum mensē transire nos præcipit, si non possumus sanctum pascha primo mense celebrare propter quasdam necessitates, non intelligo cur non si decimaquarta in dominicum diem incurrit luna, in septimanam sequentem rationabiliter dilationem Paschæ facere debeamus, manente etiam & primo mense & decimaquinta luna in qua Saluator crucifixus est, manente etiam & septima decima quando post triduum resurrexit. Vbi autem primum dominicus resurrectionis Christi dies fuerit, varie refertur: & quidem, ut supra memorauimus, quidam VIII. Calendarum Aprilium, sed alij VI., nonnulli V. Calendarum eandem die fuisse adfuerant. Vbi notandum, quia si octaua Calendarum memoratarum, ut antiquiores scribere, resurrectio domini facta est, quintus profecto circuli decenouenalis tunc agebatur annus, habens concurrentes VII. & lunam decimaquartam, sicut semper XI. Calendarum Aprilium. Si autem VI. Calendarum Aprilium dominus resurrexit, tertius decimus circuli præfati annus extitit, V. habens concurrentem

Ates, & lunam decimam quartam, ut semper[†] VIII. Calendarum Aprilium. Porro si[†] IX. V. Calendarum superscriptarum resurrectio celebrata est Christi, secundus circuli decenouenalis existens annus cōcurrentes habebat IIII. & lunam decimam quartam: sicut semper VIII. Calendarum Aprilium, quæ cūctæ decimæ septimæ lunæ, in qua die dominica prima sacrosanctæ resurrectionis sunt ista mysteria, cursu panduntur, indubio tantum diligentissime cauendum, ne hæc decimæ sexta luna, ut quidam paratam cōfirmādo, non solum inuitabile nostræ calculationis dispendium, sed & grauissimum catholicæ fidei incurramus periculum.

DE LVNA IPSIVS DIEI. Cap. LXII.

Vltima sæpe memorati circuli meta pāduntur lunæ dominiici paschæ propter variantem eiusdem dominiici occursum septem dierum ambitu inclusæ, id est, à X. V. usque ad XXI. qui pro certo dies creberrima legis sunt adnotatione præfixi, di cente domino: Primo mense XIII. die mēse comeditis azyma, usque ad diem XXI. eiusdem mensis ad vespertam: VII. diebus fermentatum non inuenietur in domibus vestris. Cuius primi mensis septemque eius dierum azymorum nūc regula talis est, ut quæ post æquinoctium decima quinta luna occurrerit, primi mensis intelligatur, & hæc quæcumque VII. dierum usque ad viciesimum primum dominicum acceperit, paschalis festi gaudij aptum porrigat. Quod ideo toties repetō, quia fuerit e quidam qui dominicum paschæ diem, verbi gratia, à VII. Calendarum Aprilium die luna viciesima notantes, dicerēt: & quid peccare nos ostenditis in constituendo tēpore paschæ, cum nullus vnquam calculator vetuerit VII. Calendas Apriles pascha celebrari: omnibus æque consentientibus tunc æquinoctium esse transcensum, nullus negauerit lunam vigesimam dominico paschali aptam: Quibus respondendum, quia & VII. Calendas Apriles, vbi luna congruerit, & luna vigesima, vbi dies oportunus arriuerit, dominicum pascha rite actiabitur. Sed quia luna, quæ VII. Calendas Apriles die XX. est, plenilunium ante æquinoctium habuit, non licet luna existente vice
Bsimæ septima Calendas Apriles dominicum paschæ diem celebrari. Quæ vero in æquinoctio, vel post æquinoctium plena est, mox vbi dominicus aderit dies, pascha legitimum dabit. Idem error, eadem est responsio, cum memorati calculatores XI. Calendas Apriles, luna decimæ sexta: X. Calendas Apriles, luna decimæ septima: IX. Calendas Apriles, luna decimæ octaua: VIII. Calendas Apriles, luna decimæ nona: VI. Calendas Apriles, luna vigesimæ prima: V. Calendas Apriles, luna vigesimæ secunda pascha faciendum decernunt. Quod eo sæpius anno faciunt, cum in Calendas Ianuarias XXV. habuerint lunam. Cum vero hæc ibi vigesimam septimam habuerint, tunc longius à veritate deuiant: quia nimirum primo in mensis deputant lunam, quæ III. Nonas Martias nata, triduo fere ante æquinoctium plena existere mōstratur. Et quia decima quinta, decimæ sexta, & decimæ septima diem paschæ dominicum facere nō valet, eo quod hæc ætates XIII. XIII. & XII. Calendarum Aprilium die tenerit, profecto nec reliquas suas ætates quamuis æquinoctium sequentes, eiusdem dominicæ resurrectionis conuenientes potest habere solennijs.

QVID INTER PASCHA ET AZYMA DISTET.

Caput LXIII.

ET quoniam de paschæ obseruatione aliquanta perstrinximus, etiā hoc intrinsecare placuit, quod iuxta legis scripturam alia paschæ, alia solennitas est azymorum: Vna quippe dies paschæ, id est, transitus, est quartæ decimæ videlicet primi mensis, in quo vespere faciente agnus immolari iussus est: & mox sequenti nocte transit dominus Aegyptiorum primogenita percussus, & signatus agni sanguine domus filiorum Israël liberans: sequentes vero dies septem, id est, à XV. usque ad XXI. mensis eiusdem, azymorum proprie vocantur: scriptum namque est in Exodo, vbi agnus immolari decimo quarto die primi mensis ad vespertā mandatur: Et comedetis festinantes, est enim pascha, id est, transitus domini. Et: Transibo per terram Aegypti.

gypti nocte illa, percutiamq; omne primogenitum in terra Aegypti. Et paulo post: Et cum dixerint vobis filij vestri: Quae est ista religio? diceris: Victimam transitus domini est, quādo transiit super domos filiorum Israel in Aegypto, percutiens Aegyptios & domus nostras liberās. Item in Leuitico: Menie primo, inquit, XIII. die mensis ad vesperam phase domini est, & XV. die mēsis huius solennitas est azymorum domini: VII. diebus azyma comedetis, dies primus erit vobis celeberrimus festus: Omne opus seruale uō facietis in eo, sed offeretis sacrificium in igne dño VII. diebus. Et ne nos quispiam verba legis aliter quā veritas habet intellexisse autemet, videat doctissimus legalium literarū & sacerdos quid de rjs sentiat. Iosephus scribit in libro Antiquitatum in hunc modū decimaquarta luna primi mēsis agnus immolatur, decimaquinta autem succedit festiuitas azymorum, quae VII. diebus celebratur. Secūda vero azymorum die, quae est sextadecima, frugum primicias quas metuit offerunt. Quem legalium morem factorum etiam nūc ecclesiae consuetudo nō ignobiliter imitatur, vnam videlicet noctem trāsitus dominici, id est, resurrectionis eius à mortuis, †quam pius triumphādo fideles saluare dignatus est, principaliter obseruans, in cuius exortum sanguis ipsius, videlicet agni immaculati, populum eius fonte regenerationis ablutum mūdāt ab omni peccato. Ac deinde alios septem dies in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis cōgrua festiuitate subiungēs. Verum quia ipsa quoq; dies paschae à fermento castigari praecipitur, hāc euāgelij scriptura aliquādo primam azymorum cognominat: Et primo, inquit, die azymorum quādo pascha immolabatur dicunt ei discipuli: Quo vis eamus & paremus tibi vt manduces Pascha? Item die XV. mensis primi, à qua VII. dies azymorum inchoant, propter viciniam paschae nomine vocat illius cum dicit: Et ipsi non introierunt in praetorium, vt nou cōtaminarentur, sed manducarent pascha: non quia legi contraria est euangelica scriptura, sed quia sacramentum quod decebat hac nobis focietate vocabulorum viuacius inculcare curauit. Salua enim subtiliore discussiōe, possumus intelligere quod mystica paschae solennia singuli nostrum in die baptismatis egerint: spiritalem videlicet exterminatorem signo pretiosi sanguinis euadēdo, spiritales transendo tenebras, toto autem vitae proficientes tempore, quod deinceps in hac peregrinatione gerimus, septem dies azymorum celebremus: quibus sicut Apostolus edocet, nō in fermento malitiae & nequitiae, sed in azymis sinceritatis & veritatis epulari debemus. Et quia nos in baptismo, vt de potestate satanae in partem sortis sanctorum trāsire queamus, sinceritatem ac veritatem necesse est tenere, itemq; toto nostrae peregrinationis tempore, quod septenario dierum numero voluitur, quotidiano profectu ad meliora transire praecipimur, quasi & in pascha azymis vesci, & in diebus azymorum pascha spiritaliter agere cognoscimur.

TYPICA PASCHAE INTERPRETATIO.

Caput LXIII.

NAm sicut tota paschaliū obseruantia ceremoniarum, ita etiam tempus quo agi praeccepta est totum mysterio sacro redolet. In primis nāque æquinoctium transgredi in dominicā paschae celebratione iuxta legis decreta curamus, vt videlicet solennitas, in qua mediator dei & hominum destructa potestate tenebrarum mundo lucis iter aperuit, etiam temporis ordine foris quid intus habeat ostendat. Et quae nobis aeternae beatitudinis lumen promittit, tunc maxime celebretur, cum solis lumen annuo proficiens incremento, primam sumit de noctis vmbra victoriam: Deinde mensem primum anni, qui & Nouorū vocatur, in quo pascha celebremus attendimus. Ipse autem est mensis, in quo mundus iste formatus, & homo est primus in paradisi sede locatus. Quia per huius mysteria solennitatis primam nos stulam recepturos, primum supernae beatitudinis regnum, à quo in longinquā regionem discellimus, nos repetituros esse speramus. De cuius gloria reguli beatus apostolus Petrus: Cuius autem nouos, inquit, & terram nouam, & promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. Sed & Iohannes in Apocalypsi sua: Et dixit

A qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Deinde etiam tertiam mēsis eiusdem septimanam in pascha obseruamus, quod resurrectionis dominice gaudij aptissime congruit. Quia & eadem sacrosancta eius resurrectio tertia die facta est, & tertio tempore secula. i. cum gratia celestis aduentu tota eius in carne dispensatio, quae per resurrectionis consummata est gloriam, mundo apparuit. Prima seculi namque tempora lege naturali per patres, media lege literali per prophetas, extrema charissimae spirituali per seipsum veniens illustrare dignatus est. Sed & ipsa tunc luna conuersio pulcherrimum nobis sacramenti celestis spectaculum praebet: namque luna, quae rotundi facta schematis, à sole lumen, ut supra diximus accipit, ideoque semper ex dimidio orbe, quem ad solem habet, lucida est: ex altero autem dimidio semper obscura, à prima vsque ad X V. lucis crementum ad terras, defectum vero habet ad caelos. A X V. autem vsque ad nouissimam crementum eiusdem suae lucis à terrenis auersum, paulatim ad caelestia reuertitur: Quae nimirum eius conuersio recte paschalis gaudij mysteria signat, quibus omnem mentis nostrae gloriam à visibilibus auerte re delicias, caducisque fauoribus, atque ad solam caelestis gratiae lucem suspendere con templando docemur: Vel si utraque eius conuersionem in bonum delectat interpretari, possumus intelligere, quod crescens ad oculos humanos lumen lunae virtutis gratiam, quibus apparens in carne dominus mundo illuxit, insinuat, de quibus dicitur: Et solus proniciebat sapientia & etate, & gratia apud deum & homines. Recrescens vero ad caelos, resurrectionis ascensionisque illius gloriam designet, quae in se quidem ipsa mox perfecta prouenit, sed in animo fidelium quibuscumque lucis suae profectibus vsque ad finem seculi crescere non desinit. Resurgens enim dominus à mortuis primo singulis ac binis, ac deinde pluribus, modo septem, modo vndecim, modo duodecim, modo plus quam quingentis fratribus simul, ad vltimum discipulis omnibus apparuit: quibus videntibus ascensus in caelum praecipit eos suae dispensationis esse testes in Hierusalem, & in omni Iudaea, & Samaria, & vsque ad vltimum terrae. Et bene luna cum nostris crescit ad oculos paulatim à sole recedit: cum vero ad caelos, paribus ad eum spatijs redit. Hoc enim est quod ipse dixit: Exiui à patre & veni in mundum, iterum relinquo mundum & vado ad patrem. Et quod de ipso psalmus: A summo caelo egressio eius, & occursum eius vsque ad summum eius. Quia ergo luna eo suae lucis incremento, quod exiens à sole ad nostros euoluitur obtutus, domini saluatoris in carne, vsque ad tempora passionis doctrinam virtutesque significat, eo autem quod ad solem rediens paulatim ad inuisibilem nobis caeli faciem recolligit, resurrectionis illius ac posterioris gloriae miracula demonstrat, merito à decima quinta paschalis voti gaudij apta praedicatur. His quidem paschalis temporis à legibus obseruatione sumptis indicijs, haereditas noui testamenti etiam diem dominicam, quam scriptura vnam suae primae sabbati cognominat, adnectimus: nec immerito, quae & conditione primitivae lucis excellens, & triumpho dominicae resurrectionis insignis, & nostra quoque nobis resurrectione manet semper exoptabilis. Septem quoque dies lunae. i. à XV. vsque ad XXI. per quos eadem dominica naturalis ordine discurret, vniuersitatem ecclesiae, quae per totum mundum paschalibus est redempta mysterijs, aperte denuntiant: Nam & septenario saepe numero vniuersitate designare scriptura consuevit. Vnde quod ait Propheta: septies in die laudem dixi tibi, nil melius intelligitur, quam quod alibi ait: Semper laus eius in ore meo. Et specialiter tota catholicae ecclesiae perfectionem eo figurari Iohannes testatur, qui ad septem Aliae scribens ecclesias, vniuersalis per orbem ecclesiae mysteria patefecit. Vnde & per omnia quae singulis septem scribit hortamenta, hunc versiculum intextere curauit: Qui habet aures audiat quod spiritus dicat ecclesijs: quod vnicuique dixerat hoc oibus se dixisse palam probans ecclesijs. Nec minus etiam moralem nobis commendat paschalia tempora sensum, in nomine quidem pascha, ut de vitijs ad virtutes transitum quotidie faciamus spiritalem. In mensa autem nouorum, in quo adulti fructus aduentu suo pronuntiant veteris cessationem, ut exuentes veterem hominem cum actibus eius, renouemur spiritu mentis nostrae, & induamus nouum hominem qui secundum

Septenario
us numerus

Pascha mysticum.
Mensis novorum quid significet.

Et ut vegetati diuersarum varietate virtutum, earumq; folijs veluti amcenæ arboris adumbratione velati, tanq; lætæ atq; fructiferæ segetes pullulemus in plenilunio, vt perfectū splendore fidei & sensus gerentes, à peccati tenebris segragemur, inreuerſa eadem luce lunari ad cælos, qd à quintadecima luna fieri incipit, vt quāto magni sumus humiliemur in omnibus, dicentes cū Apostolo singuli: Gratia aut dei sum id quod sum. Quæ profecto gratia muneris superni, quæ tertio tēpore seculi manifestius effusa est, pulcherrima figurarum consequentia tertia luna hebdomade, lumē ipsius quod eatenus ad terras creuerat, ad cælestia iam crescere inchoat, pulchre hanc in pascha obseruare præcipimur, vt gratiæ quā accipimus nunq; obliui, per singulos gradus spiritualis transitus largitori illius obediendo vicem rependere meminerimus: vel certe increſcente ad homines luna, vitæ nobis actiux, iureuerſa vero ad cælos speculatiux typus ostenditur: Vel in hac nobis conuerſione dilectio proximi, in illa nostri signatur autoris: Aut huc conuerſus lucis eius profectus, vt bona foris operemur admouet, porro illuc, vt eadem bona opera solo supernæ mercedis intuitu geramus: Huc, vt luceat lux nostra coram hominibus, & videāt bona nostra opera, illuc, vt glorificent patrē nostrū qui in cælis est. In vna sabbati, q̄ noui testamenti propria solennitas est, instruimur, vt spe futuræ nostræ in Christo resurrectionis patienter in præſenti omnia aduersa pro Christo, & ipsam mortis toleremus iniuriam, audientes ab Apostolo: Quia si spiritus eius qui suscitauit Iesum à mortu is habitat in vobis, q̄ suscitauit Iesum à mortuis viuificabit & mortalia corpora nostra, p̄ inhabitantē spiritū eius in vobis. Cuius sp̄s quia sepius est gratia, p̄t eadem VII. dieꝝ lunarium numero, quo præfata vna sabbati. i. dies dñica circūferē inimitata, nō incoeuienter intelligi. Vex de mysterio tēporis paschæ, si q; plenius scire vult, legat beati Aurelii Augustini ad Ianuarium epistolā de ratione paschali.

Vna sabbati.

DE CIRCVLO MAGNO PASCHAE. Cap. LXV.

Magnus circulus paschæ.

Circulus paschæ magnus est, qui multiplicato per inuicē solari ac lunari cyclo, DXXXII. conficitur annis. Siue enī decies nouies viceni & octoni, seu vicies & octies deui ac noueni multiplicentur, DXXXII. numere compleuit. Vnde fit, vt idē circulus magnus decennouenalis, lunæ circulos XXVIII. Solis aut, qui vicenis octonisq; cōsummari solēt annis, X. & IX. habeat circulos: bissextus decies nouies septenos. i. CXXXIII. menses solares, vicies octies, CCXXXV. id est, VI M. DLXXX. dies, exceptis bissextis, vicies octies VI M. DCCCCXXXV. id est, CXIII M. CLXXX. appositionis aut bissextis CXIII M. CCCXIII. Qui vbi memoratam ex ordine mensium diuertimꝝ summam compleuerit, mox in seipsum reuolutus, cuncta quæ ad solis vel lunæ cursum pertinent, eodem quo præterierant semper tenore reſtaurat; tantum anni dñicæ incarnationis suo certo tramire proficiunt in maius, & Indictiones quoquo ferantur in ordine, nil siderum cursum, atq; ideo nihil paschalis calculi ordinē mouent. Quod vt apernius clarescat, placuit euidem plenario ordine circulum præſenti opusculo præponere, sumptio exordio à quingentesimo tricesimo secundo dominicæ incarnationis anno, vbi primum Dionysius circulum cœpit, & perducto opere vsq; ad millesimum sexagesimum tertium eiusdem sanctæ incarnationis annum: quatenus legentes quicq; non solum præſentem vel fututum prospicere, sed & præteritū oēm paschalis statum temporis inenarrabili possent intuitu respicere, atq; ad dilucidationem præſcæ lectionis annos omnes, qui aliquādo in quæſitionem venerant, quādo vel quales fuerint euidentius agnoscant.

SCHOLIA IN CAPVT LXV.

Placuit eundem. Hos circulos quotquot ex Beda & Dionysio reliquos inuenimus, subiecimus libro huic ad finem: perſecimus autem ut essent ab initio incarnationis dominicæ, vsq; ad annum DC. quo exactio non deerunt & alij studioſi, qui eundem ad suam quorq; etatem & longiorē producant.

A BEDAE ANGLO SAXONIS DE TEMPORVM RATIONE.

Caput LXVI.

DE sex huius mundi ætatibus, ac septima vel octaua quietis, vitæq; celestis, & supra in comparatione primæ hebdomadis, in qua mundus ornatus est, aliquanta perstrinximus, & nunc in comparatione xui vnius hominis, ^{amplius per}græce à philosophis, hoc est, minor mundus solet nuncupari, de eisdem aliquanto latius exponemus.

Homo minor mundus

¶ Prima est ergo mundi huius ætas, ab Adam vsq; ad Noë, cōtinens annos iuxta hebraicam veritatem, I M. DCLV. iuxta LXX. Interpretes IIM. CCXLII. generationes iuxta vtranc; editionem numero X. quæ vniuersali est delecta diluuiō: sicut primam cuiusque hominis obliuio demergere consuevit ætatem: Quotus est quisque est qui suam recordetur infantiam.

¶ Secunda ætas à Noë vsque ad Abraham generationes iuxta hebraicam autoritatem complexa X. annos autem CCXCII. Porro iuxta LXX. Interpretes annos I M. LXXII. generationes vero XL. Hæc quasi pueritia fuit generis populi dei, & ideo in lingua inuenta est, id est, hebræa. A pueritia namq; incipit homo nosse loqui post infantiam, quæ hinc appellata est q; fieri non potest.

Secunda ætas.

¶ Tertia ab Abraham vsque ad Dauid generationes iuxta vtranc; autoritatem XIII. annos vero DCCCXLII. complectens. Hæc velut quædam adulescentia fuit populi dei, à qua ætate quia incipit homo posse generare, propterea Mathæus euangelista generationum ex Abraham sumpsit exordium, qui etiam pater gentium constitutus est, quando mutatum nomen accepit.

Tertia ætas.

B ¶ Quarta à Dauid vsque ad transmigrationem Babylonis, annos habens iuxta hebraicam veritatem CCCCLXIII. iuxta LXX. translationem XII. amplius: generationes iuxta vtrosque codices XVII. Quas tamen euangelista Mathæus certi mysterij gratia XIII. ponit. Aqua veluti iuuenili ætate in populo dei regum tempora ceperunt: Hæc namq; in hoibus ætas apta gubernādo solet existerè regnoꝝ.

Quarta ætas.

¶ Quinta quasi senilis ætas, à transmigratione Babylonis vsq; in aduentum dñi saluatoris in carnem, generationes & ipsa XIII. Porro annis DLXXXCX. extēta, in qua vt graui senectute fessa malis crebrioribus plebs hebræa quassatur.

Quinta ætas.

¶ Sexta, quæ nunc agitur ætas, nulla generationum vel temporum serie certa est, sed vt ætas decrepita ipsa totius seculi morte consummanda. Hæc ærumnosa, plenatq; laboribus mundi ætates quicq; felici morte vicerunt, septima iam sabbari perennis ætate suscepti, octauam beatæ resurrectionis ætatem, in qua semper cum domino regnent, expectant.

Sexta ætas.

DE CVRSV AETATVM EARVNDEM.

Caput LXVII.

Prima igitur ætate seculi nascentis, prima huius die, fecit deus lucem quam appellauit diem: Secunda firmamentum cæli in medio libauit aquarum, ipsi a quis ac terra, cum cælo superiore, ac virtutibus quæ in eo Conditorum laudarent, ante horum sex dierum exordium creatis. Tertia die congregatis in suum locum aquis, quæ cuncta contexerant, aridam iussit apparere. Quarta sidera in firmamento cæli posuit, quæ nunc, quantum æquinoctij coniectura colligimus, XII. Calendarum Aprilium vocatur. Quinta natantia & volantia creauit animantia. Sexta animalia terrestria, & ipsum hominem formauit Adam, de cuius latere dormientis matrem omnium viuentium produxit Eua, quæ nunc quātum mihi videtur esse creabile, decima Cal. Aprilium dies appellatur. Vnde merito creditur, si non verior senectutia viuicit, quod beatus Theophilus cum ceteris, non solum Palæstinæ, sed & permultis aliarum regionū episcopis de pascha disputans scripsit, eodem X. Calen-

BEDAE ANGLOSAXONIS.

Quoto die darum Aprilium die dominum fuisse crucifixum. Decebat enim una eademque non solum hebdomadis, sed & mensis die, secundum Adam pro generis humani salute viuifica morte sopitum, de productis à latere suo sacramentis caelestibus sponfam sibi sanctificare ecclesiam: qua videlicet die primum Adam, patrem videlicet humani generis ipse creauerat, eiq; de latere costam tollens edificauit mulierem, cuius adiutorio genus propagaret humanum.

ANNO m^o d^o cxxx. ¶ Adam annorum CXXX. genuit Seth, cui superuixit annis DCCC. Verum LXX Interpretes ante natum Seth posuere annos CCXXX. postea DCC. Seth interpretatur resurrectio, significans resurrectionem Christi à mortuis, cuius mortem illatam à Iudæis significat Abel, qui dicitur luctus, à fratre Cain occisus.

CCXXXV ¶ Seth annorum CV genuit Enos, cui superuixit annis DCCC VII. Porro LXX, ante natum Enos annos CCLV. postea posuere DCCVI. Enos interpretatur homo, de quo benedicitur. Iste cepit inuocare nomē domini: Quia hominum est proprium, ut suę fragilitatis memore inuocent conditoris auxilium, eorum duntaxat q̄ in fide Christi, uiuentes filij resurrectionis esse letantur.

CCCXXV ¶ Enos annorum XC. genuit Cainan, cui superuixit annis DCCCXV. Sed LXX. ante natum Cainan CXC. annos, postea DCCXV. posuere.

CCCXCV ¶ Cainan annorum LXX. genuit Malaleel, post cuius ortū vixit annis DCCCXL. LXX. ante natum Malaleel CLXX. postea dixere DCCXL.

CCCCXX ¶ Malaleel annorum LXV. genuit Iareth, cui superuixit annis DCCCXXX. LXX. ante natum Iareth CLXV. postea posuere DCCCXX.

DCXXII. ¶ Iareth annorum CLXII. genuit Enoch, cui superuixit annis DCCC. In hac generatione nullum vtriq; codices discrepant. Hunc Enoch nonnulla diuine scriptis se, Iuda Apostolo attestante cōperimus. Sed vt beatus Augustinus dicit: Non frustra sunt in eo canone scripturarum, qui seruabatur in templo Hebræi populi succedentium diligentia sacerdotum, nisi quia ob antiquitatem suspectæ fidei iudicata sunt, nec vtrum hæc essent quæ ille scripsisset poterat inueniri. Vnde illa quę sub eius nomine proferuntur, & continent illas de gigantibus fabulas, quod non habuerint homines patres, recte à prudentibus iudicantur non ipsius esse credenda.

DCLXX XVII. ¶ Enoch annorum LXV. genuit Mathusalam, post cuius ortum ambulauit cum deo CCC. annis LXX. Ante natum Mathusalam posuere CLXV. annos, postea CC. Et bene in septima generatione Enoch, qui interpretatur dedicatio, tulit à mortalibus deus, quia ciuitas electorum in sex huius seculi pro deo laboris ætatibus, in septima sabbati futuri gloriam dedicationis expectat, atq; reprobi sola præsentia sunt felicitate contenti. Cain ciuitatem quam statuit non in septimana generatione, sed in primogenito Enoch filio consecrat.

DCCL XXIII. ¶ Mathusala annorum CLXXXVII. genuit Lamech, cui superuixit annis DCCLXXXII. id est, vsque ad diluuium. LXX. ante natum Lamech CLXVII. ponunt annos, postea DCCC. & II. Qui numerus, vt lector facillime videbit, iuxta Hebraicam veritatē XX. annis, iuxta ipsorum vero auctoritatem XIII. annis diluuij tempora transit. De qua famosissima questione doctissimi patres, Hieronymus in libro questionum Hebræicarum, Augustinus in libro de ciuitate dei quintodecimo plenissime disputant.

MLVI. † IX. ¶ Lamech annorum CLXXXII. genuit Noë, cui superuixit annis DXC. LXX. ante natum Noë ponunt annos CLXXX† VIII. & postea DLXV. In hac sola generatione summa vniuersitatis discrepat, quia XXIII. annis plus vixisse Lamech in Hebræis, quam in LXX. translatorum codicibus inuenitur.

MDCLVI ¶ Noë anno DC. venit diluuium mense secundo, XVII. die mensis. Sane de differentia annorum inter Hebræam & LXX. interpretum auctoritatem, ne quis nos hæceret nouas mouisse questionis, legat præfatorum patrum memorata opuscula, & intelliget hanc iam olim notissimam fuisse distantiam, cuius originem distinxit cum beatus Augustinus solertissime quæstisset, dixit in libro superscripto capitulo XIII. inter alia sic: Credibilis ergo quis dixerit, cum primo de bibliotheca Ptolæ mei describi ista ceperunt, tum aliquid tale fieri potuisse in codice vno, sed primitus inde

A descripto, vnde iam latius emanaret, vbi potuit quidem accidere etiam scriptoris error. Et hoc in illa questione de vita Mathusale non absurdum est suspicari. Et post aliquanta: Recte fieri, inquit, nullo modo dubitauerim, ut cum diuersum a liquid in vtrisque codicibus inuenitur, quandoquidem ad fidem rerum gestarum vtrunque esse non potest, verum ei lingue potius credatur, vnde est in aliam per interpretes facta translatio.

¶ Secunda seculi ætate prima huius diei, quæ est viciesimaseptima mensis secundæ, egressus est Noë de arca, in qua pauci, id est, VIII. animæ saluæ factæ sunt per aquam. Quod commemorans in epistola beatus apostolus Petrus mirifice statim exponere curauit, cum subiunxit, quod & nos nunc similis formæ saluos fecit baptisma, non carnis depositio sordium, sed conscientie bonæ interrogatio in deum, per resurrectionem Iesu Christi qui est in dextera dei. In aqua diluuntur baptismum, in arca & ipsæ quæ continebat, ecclesiam & fideles illius, in ostensorio animarum numero, mysterium dñicæ resurrectionis in cuius fide baptizamur, docens esse figuratū.

¶ Sem C. annorum genuit Arphaxad biennium post diluuium. Ab Arphaxad Chaldæos originem duxisse Hieronymus scribit. Superuixit autem Sem nato Arphaxad D. annis. i. vsq; ad quinquagesimum annum natiuitatis Iacob. MDCLV
III.

¶ Arphaxad annorum XXXV genuit Sale. Hic LXX. interpretes vna generatione plus q̃ Hebræica veritas posuere, dicentes quod Arphaxad cum esset annorum CXXXV. genuit Cainan. Qui cum CXXX. annorū fuerit, ipse genuit Sale. Quotum translationem euangelista Lucas hoc in loco videtur esse secutus. Verū Chronographi Græcorum cum generationem seriem ad autoritatem hebraicam calligant, ablata vna generatione Cainan, nec tamen numerum annorum in generationibus, quas cum eis habuere communes, ad eorum autoritatem castigare curassent, propriam secuti autoritatem dederunt huic ætati annorum summatim minorē quidem LXX. translatorum editione annis CXXX. sed hebraica veritate annis DC. & L. maiorem, id est, annis DCCCC. & XLII. Vixit autem Arphaxad post natum Sale annos CCC. & III. cui tamen LXX. post natū Cainan scribunt annos + CCCXXX. & Cainan post natum Sale CCCCXXXVIII. MDXCII
+CCCC
XXX.

¶ Sale annorum XXX. genuit Heber, cui superuixit annis CCCCIII. LXX. ante natum Heber posuere annos CXXX. postea CCCXXX. Ab hoc Heber Hebræorum nomen & genus oritur. MDCC
XXIII.

¶ Heber annorū XXXIII. genuit Phalech, cui superuixit annis CCCXXX. LXX. ante natum Phalech annos posuere CXXXIII. postea CCLX. Phalech interpretatur diuilio, cui propterea tale nomen imposuere parentes, quia tempore natiuitatis ipsius terra per linguarum confusionem diuisa est. Cuius diuisionis Arnobius rhetor in expositione psalmi CIII. ita meminit: Sem primogenito Noë pars facta est à Persida & Baetris vsq; in Iudiam longe & vsq; Rhinocoruras. Quæ spacia terrarum habent linguas sermone barbarico XX & VII. In quibus linguis Gentes sunt patriarum CCCC. & VI. non diuersarum linguarum, sed vt dixi, diuersarum patriarum. Verbi gratia, cum vna lingua latina sit, sub vna lingua diuersæ sunt patriæ Brutiorum, Lucanorum, Apulorum, Calabrorum, Picentum, Tuscorum. Et ipsæ atq; huiusmodi similia si dicamus. MDCC
LVII.
Phalech.

¶ Cham vero secundus filius Noë à Rhinocoruris vsq; Gadira habens linguas sermone Punico à parte Garamantum, latino à parte Boreæ, Barbarico à parte Meridiani Aethiopum & Aegyptiorum, ac barbaris interioribus vario sermone XX. duabus linguis in patrijs CCCXC. & IIII. Iapheth autem tertius, à Media vsq; Gadira ad Boream. Habet autem Iapheth flumen Tigridem, qui diuidit Mediā & Babyloniam in patrijs ducentis, sermone vario, in linguis XX. & III. Fiunt ergo omnes simul lingue LXXII. patriæ autem generationum M. quæ in tripartito seculo hoc ordine sitæ sunt. Habet, vt diximus, Iapheth flumen Tigridem, qui diuidit Mediā & Babyloniam. Sem autem Euphraten, Cham vero Geon, qui vocatur Nilus.

¶ Phalech annorum XXX. genuit Reu, cui superuixit annis CCIX. LXX. ante natum MDCC
LVII.

MCCC
IX.
a. 1819.
† Taniaus
MCCCC
XLIX.
† Vigores
MCCCC
LXXXVIII
MCCCC
XLVIII.

IMXXXIII

IMXX
XIII.
IM. XLV
III.

IMCVIII

IMCCX
XXVIII.

IM.CCC
CLIII.

IM.CCC
CXCLIII.

tum Reu CXXX annos ponunt postea CCIX. Hjs temporibus primum templa con-
struſta, & quidam principes gentium tanquam diſi sunt adorian.

¶ Reu annorum XXXII. genuit Seruch, cui ſuperuixit annis CCIX. LXX. ante na-
tum Seruch CXXXII. annos ponunt, poſtea CCVII. Scytharum regnum dicitur ex-
ortum, vb. prius regnauit † Taniaus.

¶ Seruch annorum XXX. genuit Nachor, cui ſuperuixit annis CC. LXX. ante na-
tum Nachor ponit annos CXXX. poſtea CC. Aegyptiorum imperium dicitur in-
choare, primo eis regnante † Zoues.

¶ Nachor annorum XXIX. genuit Thare, cui ſuperuixit annis CXIX. LXX. an-
te natum Thare ponit annos LXXIX. poſtea CXXXIX. Aſſyriorum Sicyoniorumq;
regnum naſcitur. hjs primum Belo, illis Aegialo regnante.

¶ Thare annorum LXX. genuit Abraham, cui ſuperuixit annis CXXXV. Haſte-
nus ſecunda ſeculi ætas protenditur, cuius tota ſerie recensita beatus Auguſtinus in
libro de ciuitate dei XVI. capitulo decimo, hoc modo concludit: Fiunt itaq; anni à di-
luuio vſq; ad Abraham MLXXII. ſecundum vulgatam editionem, hoc eſt, inter pre-
tum LXX. In hebrais autem codicibus longe pauciores annos pehibent inueniri,
de quibus ratio em aut nulla aut diſſiciliſſimam reddunt.

¶ Tertia mundi ætas à natiuitate cepit Abraham patriarchæ, qui LXXV. anno-
rum cum eſſet, relicta gente patria, ad imperium dei uenit in terram Chanaan. acci-
piens promiſſionem naſcitur de ſuo ſemine Saluatoris, in quo benedicerentur oēs
gentes, ſimui & ſepſum in gentem magnam eſſe futurum, quorum vna ſpiritalis, al-
tera eſt promiſſio carnalis. Hjs temporibus Ninus & Semiramis Aſſyrijs regnât.

¶ Abraham annorum LXXXVI. genuit Iſmaël, à quo Iſmaelitæ: genuit autem
Iſmaël XII. duces, & vixit annos CXXXVII.

¶ Idem Abraham annorum C. genuit Iſaac, qui primus & ſolus in toto teſtame-
ti veteris ſerie legitur octaua die circumciſus. Quod non ſine magno myſterio pri-
uilegium eſt filio promiſſionis donatum.

¶ Iſaac annorum LX. genuit Eſau & Iacob Patriarchas Idumæ & Iſraëliticæ
gentis, poſt quorum ortum vixit annos CXX. Hjs temporibus primus apud Ar-
gos regnauit Inachus. annis L. cuius filia Io, quam Aegypti mutato nomine ſi-
dem colunt.

¶ Iacob annorum CXXX. deſcendit in Aegyptum in animabus LXX. Huius tẽ-
poribus Memphis in Aegypto ab Ape Argiuorum rege condita. Sparta quoque à
Sparto filio Phoron rei regis Argiuorum conditur.

¶ Hab ratio filiorum Iſraël qua maſerunt in Aegypto fuit CCCCXXX. annorũ,
quibus expletis eadẽ de egreſſus eſt omnis exercitus domini de terra Aegypti, vt
ſcriptura teſtatur Exodi: quorum tamen ſummam annorum chronologi apli à ſepu
ageim quinto anno natiuitatis Abraham, quando terram repromiſſionis intrauit
computant, ſequentes editionem LXX. inter pre tum, quæ dicit: habitatio autem fili-
oru in Iſraël qua habitauerunt in Aegypto & in terra Chanaan, ipſi & patres eorũ,
anni CCCCXXX. Quam neceſſario ſequendam & ipſa hebraica veritas oſtendit, q̃
narrat Chaiũ filium Leui, quem natum eſſe coſtat in terra Chanaan, vixiſſe annos
CXXXIII. & filium eius Amram patrem Moſis annos CXXXVII. & ipſum Moſen
LXXX. fuiſſe annorum tempore egreſſionis de Aegypto. Quia nimirum horũ ſum-
mam annorum coſtat CCC. & XXX. implere nõ poſſe. Annuit autem horũ trãſla-
tioni & Apoſtolus cum ait: Abraham dicte ſunt promiſſiones & ſemini eius, non di-
cit, & feminibus, quaſi in multis, ſed quaſi in vno, & ſemini tuo q̃ eſt Chriſtus. Hoc
autem dicte ita nimirum confirmatum à deo, quæ poſt CCCC. & XXX. annos facta
eſt lex. non irritum facit ad euacuandas promiſſiones patrum.

¶ Moſes annis XL. eductum ex Aegypto regit populum Iſraël in deſerto, quo-
rum primo anno tabernaculum domino conſtruit, & VII. menſibus opus perchi-
ens, menſe primo anni ſecundi prima die menſis exiit. Huicq; vt Fulebius com-
memorat, quinq; libri Moſis cõtinent geſta annorũ III. M. CCCXXX. ſecundũ LXX.

A Seniorum interpretationem. Quod vero annos huius temporis hebraica veritas cōtineat, Iosephus in primo contra Appionem graminaticum libro ita commemorat. Nec igitur innumera apud nos habentur volumina inter se iniuicem discordantia, sed tantum & XX. sunt libri, qui omnium temporum seriem continent, qui & iuste creduntur diuinitus inspirati. Ex quibus quinque sunt Moysi, continētes leges vię, & successione humanę profetiam, vsque ad ipsius Moysi terminum pertendentes. Qui paulo minus ad tria milia annorum continentiam gerunt.

¶ Iosue annis XXVI. regit populum Israel, vt Iosephus docet: nam scriptura san- **IIMDIX.**
cta quot fuerint anni ducat illius tacet. Quare vero Eusebius in Chronicis XXVII. posuerit, infra dicemus. Primo autem sui ducatus anno, Iosue primo mense decima die mēsis populum patefacto Iordanis alueo in terram repromissionis induxit, quo videlicet anno, vt in Chronicis præfati Eusebii reperimus, principium erat quinquagesimi primi Iubilæi secundum Hebræos, id est, IIMD. anni erant ab initio mundi cōpleti, singulis Iubilæorum ordinibus per quinquagenos annos deputatis. At vero hanc temporis huius esse summam nostra inquisitio nequaquā inuenire valuit, constat enim quia MDCLVI. ad diluuium vsq; fuisse anni. Inde ad Abraham CCXCII. q. LXXV. erat annorum quando promissionem dei accepit. Promissionis anni CCCX. ducatus Moysi anni XL. qui profecto numerus non IIMD. sed VII. minus, id ē, IIMCCCXCIII. vt prænotauimus, annos implet.

¶ Othoniel annis XL. de tribu Iuda primus Israeli Iudex Domino iubente constituitur. Huius temporibus primis filij Israel seruere Chusan Rathsaim regi Mesopotamiz VIII. annis. **IIMDLIX**

¶ Aorh autis LXXX. filius Gera, filij Gemini, qui vtraque manu utebatur pro dextera, cuius in principijs seruiuit Israel Eglon regi Moab annis XVIII. donec cum **IIMDCX
XXIX.**

B ipse percussit Eglon liberauit. Hoc tempore Cyrene ciuitas condita est in Libya.
¶ Debbora annis XL. prophetissa de tribu Ephraim, cum Barach de tribu Nephtali, cuius in initio ducatus oppressit filios Israel Iabim rex Chanana XX. annis, qui regnauit in Alor. Sed occiso ab Israel principe militiz eius Sisara, humiliatus tandem ac deletus est. Hoc tempore Miletus condita. **IIMDCL
XXIX.**

¶ Gedeon annis XL. ex tribu Manasse. Sub quo seruauit Israel Madianitis & Amalechitis VII. annis, sed Gedeon pugnante liberatus est. Tyrus condita est autē tēplum Hierosolymorum annis CCXL. vt scribit Iosephus. **IIMDCC
IX.**

¶ Abimelech annis tribus, filius Gedeonis, qui regnabat in Sichem. Hercules Ilium valet.

¶ Thola annis XXXIII. filius Phoa patris Abimelech, vir de Issachar, qui habitabat in Saur montis Ephraim. Bellum Laphitarum & Centauro um, quos scribit Palephatus primo de incredibilibus libro inobiles fuisse equites Thetalorum, in Troia post Laomedontem regnauit Priamus. **IIMDCC
XXII.
IIMDCC
XXII.
XLII.
† XXXIII.**

¶ Iair annis XXII. ex tribu Manasse. Hercules agonem Olympicum constituit, à quo vsque ad primam Olympiadem supputantur anni CCCXXX.

¶ Isepe Galathites annis VI. Philistini & Ammonitæ depriment Israel, ex quibus Ammonitæ debellantur ab Isepe, qui in libro Iudicum ab ætate Moysi vsq; ad semetipsum ait supputari annos CCC. **IIMDCC
LXXIII.**

¶ Abeian de Bethleem annis VII. Agamemnon imperat Mycenis annis XXXV. cuius anno XV. Troia capitur. **IIMDCC
XXX.**

¶ Achialon Zazulonites annis X. Hic cum annis decem suis in LXX. Interpretibus non habetur, pro quorum damno supplendo Eusebius Iosue filio Nun, Samuelem & Sauli, quorum annos scriptura non dicit, plures annos quam in Iosepho legebat adnotauit, quatenus ab egressu Israel ex Aegypto vsq; ad ædificationem templi CCCLXXX. annorum summam quam scriptura prædicat haberet. **Agamēnon
IIMDCC
XC.**

¶ Lablon de tribu Ephraim annis VIII. Huius anno tertio Troia capta est, cōpleta à primo anno Cecropis, qui primus apud Atticā regnauit, annis CCCLXXV. XCVIII. A quadragesimo autem & tertio regni Nini Assyriorū regis annis DCCGX†XXVI. **IIMDCC
†XXV.**

- IMDCC CXVIII.** Mortuo Labdon seruiuit Israel Philistinis annis XL.
 ¶ Samson de tribu Dan annis XX. Hactenus liber Iudicum tempora signat, habens annos CCXCIX. Iudices autem XII. Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, post tertium annum captiuitatis Troiae, siue vt quidam volunt octauum, regnauit Aeneas annis tribus, post quem Ascauius annis XXXVIII. Ante Aeneam Ianus, Saturnus, Picus, Faunus, Latinus in Italia regnarunt annis circiter CL. Ascauius Aeneas filius Albam urbem condidit.
- IMDCC CLVIII.** ¶ Heli sacerdos annis XL. In Hebraeorum libro XL. anni inueniuntur. In LXX. autem interpretatione XX. Hectoris filij Ilium receperunt, expulsus Antenoris posteris Heleno libi subditiū ferere, Latium tertius Syluius Aenei filius regnat annis XXIX. qui quod post mortem patris editus, ruri fuerat educatus, & Sylus, & Post humi nomen accepit, a quo omnes Albanorum reges Sylus vocati sunt. Reges Syconijs deseruerit, qui ab Aegealeo vsq; ad Zeuxippum regnauerunt annis DCCCC LXII. Post quos sacerdotes carni constituti sunt.
- IMDCC CLXX.** ¶ Samuel annis XII. vt docet Iosephus. In scriptura enim sacra quam diu prae-fuit minime patet. Ab hoc tempora Prophetarum incipiunt. Latiorum quartus Aeneas Syluius regnauit annis XXXI.
- IMDCC CXC.** ¶ Saul primus Hebraeorum rex annis XX. Et huius quia in Canonica scriptura non habetur de antiquitatum Iosephi tempus regni uolumus. In Lacedaemone regnauit primus Euristheus annis XLII. Corinthi primus Alethis annis XXXV.
- IMDCC CCXXX.** ¶ Quarta mundi aetas non solum cum inchoato Iudae gentis imperio, sed & cum innouata promissione, quae patribus olim data est, imperij Christiani sumit exordium, iurante domino David veritate, de fructu ventris eius sedere super sedem eius.
- IMDCC CCXXX.** ¶ David primus ex tribu Iuda rex annis XL. Latiorum Quirrus Latinus Syluius annis L. Ephelus condita ab Audronico. Carthago condita est, vt quidam volunt, à Charcedone Tyrio: vt vero alij, à Didone filia eius anno CXLIII. post Trojanum excidium.
- IMDCC CCLXX.** ¶ Solomon filius David annis XL. Qui quarto regni sui anno mense secundo templum domino edificare cepit in Hierusalem, collectis ab egressu Israelis ex Aegypto annis CCCCLXXX. vt Regum quoque liber testimonio est: quod in figurā viuuerit temporis, quo in hoc seculo Christi aedificatur ecclesia, quae in futuro perficitur, septem annis perfecit, & septimo octauo anni mense dedicauit. Latiorum sextus Alba Syluius, Sylus Aeneas filius regnauit annis XXXIX. Regina Saba venit audire sapientiam Salomonis.
- IMDCC CCLXXX III.** ¶ Roboam filius Solomonis annis XVII. Hieroboam de tribu Ephraim, separauit decem tribus à domo David & à domino, in figuram Hereticorum, qui suos sequaces à Christi ecclesia segregant. Huius quinto anno Sefax rex Aegypti ueniens Hierosolymam templum spolauit. Latiorum septimus Aegyptus Syluius, Albae superioris regis filius regnat annis XXIII. Samus condita, & Smirna in urbis modum ampliata.
- IMDCC CCXC.** ¶ Abiam filius Roboam annis III. Hic pugnantem contra se Hieroboam superauit, occisis de exercitu eius millibus quingentis, eo quod sperasset in domino.
- IMDCC CLXXXI.** ¶ Asa filius Abiam annis XLI. Ab hoc conductus Benedab rex Syriae Damascus contra Israel, percussit omnem terram Neptalim. Latiorum octauus Capys Syluius Aegypti superioris regis filius regnat annis XXVIII. Asa idola destruit, templum mundat, egredientem contra se Zara Aethiopem cum suo stermit exercitu. Ambrisi rex Israel emit montes Samariae à Somer duobus talentis argenti, & edificat eam.
- 3. Reg. 16.** ¶ Achiel de Berhel Hiericho instaurat.
- IMDCC CLXXVI.** ¶ Iosaphat filius Asa annis XXV. Helias Thesbires tres semis annos pluuiam continuat propter peccata Achab & populi Israel, & inter cetera magnalia Heliazum filium Sophath, qui erat de Abel in aula pro se vnxit Prophetam. Latiorum, Nonus Carpentus Syluius superioris regis Capys filius regnauit annis XIII. Post quem filius eius Tiberinus Syluius annis VIII. à quo & huius appellatus est.
- + Capetus.**

A Tiberis, qui prius Albula dicebatur. Post quem Agrippa Syluius filius eius annis XL. Iosaphat fecit rectum coram Domino.

Ioram filius Iosaphat annis VIII. Helias curru igneo rapitur, q̄i vsq; in calū, & Heliasus hares prophetę derelictus primo miraculo aquas Hiericho sanat. In diebus Ioram recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit regem. Ambulauit autem Ioram in vjs domus Achab, filia quippe Achab vxor erat eius.

Azarias filius Ioram anno vno. Iouadab filius Rechab clarus habetur. Azariam cum filio suo Iosias & nepote Amasia ob enormitatem scelerum, & quia nec patrem filiumve quispiam eorum bonum habebat, Euangelista Mattheus à domini Saluatoris genealogia secludit.

Athalia mater Azarix annis VI. quę uidens interfectum ab Hieiu rege Israel filium suum Azariam, interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram, præter solum Iosias filium Azarix, quem Iosabeth soror Azarix vxor Ioadæ Pontificis furata est de medio filiorum regis, cum interficerentur. In LXX. interpretibus VII. annis regnasse Athalia narratur.

Iosias filius Azarix annis XL. Iste bono principio, & sine vsu pessimo, in principijs sui regni templum innouat, in extremis inter cætera facinora Zachariam quoque filium Ioadæ, tutoris quondam ac regnificatoris sui, inter templum & altare lapidari præcepit: Quem ob meritum gratiam Domini in Euangelio filium Barachiz, id est, benedicti Dñi cognominat. Latinoꝝ XII. Aremulus Syluius Agrippæ superioris regis filius regnauit annis XXIX. qui præsidium Albanoꝝ inter motus, ubi nunc Roma est posuit. Huius filius fuit Iulius, proauus Iulij Proculi, qui cum Romulo Romam commigrans fundauit Iuliam gentem.

Amasias filius Iosias annis XXXIX. Helisæus Propheta defunctus sepelitur in Samaria. Azahel rex Syriæ adfixit Israël. Latinorum XIII. Auaminius Syluius Aremuli superioris regis maior filius regnauit annis XXXVII. atque in monte q̄ nunc pars vrbis est mortuus & sepultus, æternum loco vocabulum dedit.

B Azarias qui & Ozias, filius Amasix annis LII. Assyrioꝝ XXXVI. Thonos cōcoleros, qui vocatur græce Sardanapalus, Tharsum atque Anchialem condidit, & in prælio victus ab Arbace Medo semet incendio concremavit. Vsque ad id tempus reges fuisse Assyriorum historia refert, & sunt simul anni MCXCVII. Omnes autem anni Assyriorum à primo anno Nini supputantur. MCCXL. Latinorum XIII. Procas Syluius Auennini superioris regis filius regnauit annis XXIII. Post quem XV. Amulius Syluius annis XLIIII. Arbaces Medus Assyriorum imperio destructo regnum in Medos transtulit, vbi primus ipse regnauit annis XXVIII. Macedonum regnum inchoat, primum habens regem Caranum annis XXVIII. Lacedæmoniorum reges deficiunt, Lydorum incipiunt.

Iotham filius Ozix annis XVI. Olympias prima ab Eliensibus constituitur post annos Troiaꝝ captiuitatis CCCCV. Remus & Romulus generantur Marte & Ilia. Iotham inter cætera virtutum bonarum opera portam domus Domini sublimissimam ædificauit, quę in Actibus Apostolorum Speciosa vocatur. Omnes siquidē portę templi in terra fuerunt, excepta Speciosa quę pendebat, quę ab Hebræis porta vocabatur Iotham.

Achazi filius Iotham annis XVI. Ab hoc conductus Theglath Phalasar rex Assyriorum Rasin regem Syriæ interfecit, & habitatores Damasci transtulit Cyrenen. Roma condita in monte Palatino XI. Calendas Marj à geminis Remo & Romulo filijs Rheæ Syluiæ, quę erat filia Numitoris fratris regis Amulij, virgo vestalis sed constuprata. Consulibus ludis Sabinę rapte anno ab vrbe condita tertio. Remus rastro pastorali à Fabio Romuli duce occisus est.

Ezechias filius Achaz annis XXXIX. Huius anno VI. Salmanasar rex Assyriorum capta Samaria transtulit Israel in Assyrios, cuius regnū à primo Hieroboā steterat

A uam meum, & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt, & interficiam eos, & ponam eos in stuporem, & in sibilum, & in solitudines sempiternas, & seruiet omnes gentes istæ regi Babylonis LXX. annis. Cumq; impleti fuerint anni LXX. visitabo super regem Babylonis, & super gentem istam, dicit Dominus, iuiquitatem eorum, & super terram Chaldeorum, & ponam illam in solitudines sempiternas. Et alibi scribit de transmigrationem, quam transduxerat Nabuchodonosor de Hierusalem in Babylonem cum seclionia rege: Cum cæperint, inquit, impleri in Babylone LXX. anni, visitabo vos, & suscitabo super vos verbum meum bonum, & reducam vos ad locum istum, ait Dominus. Rursus eiusdem temporis iam præteriti verba dierum ita recendantur: Si quis euaserat gladium, ductus in Babylonem seruiuit regi & filijs eius donec imperaret rex Persarum, & compleretur sermo Domini ex ore Hieremiz, & celebraret terra sabbata sua: Cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum, vsque dum complerentur LXX. anni. Anno autem primo Cyri regis Persarum, ad complendum sermonem Domini, quem locutus fuerat per os Hieremie, suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, & cætera. Quibus verbis ostenditur, quia vastata Chaldei Iudæa, nõ vt Assyrii in Samariam alios misere colonos, sed desertam reliquere terram, donec ipsi post annos LXX. in eam redire luseri. Consensit his Iosephus in decimo Antiquitatum libro, scribens templum & Hierusalem, & omnem Iudæam LXX. annis permaussisse desolatam: qui rursus enumerando reges Babylonis (si tamen ipse sic scripsit, & non codex fallit mendosus) G. fere annos ab euerfa Hierusalem vsque ad euetionem regni Chaldeorum facit colligit. Scribit enim, post Nabuchodonosor, qui teste scriptura sacra, XXV. post euerfam Hierusalem vixit annis, Euilmerodach filium eius regnasse annis XVIII. Post quem Egessar filium eius XL. cui successisse filium eius Labosordach mensibus IX. Hæc defuncto ad Balthasar, qui Nabon nũcupatur, transisse imperium. Qui cum iam XVIII. regnauerit annis captam, à Cyro Persarum, & Dario Medorum rege Babyloniam exequitur. Darius autem Asty agis filius, qui Babyloniorum destruxit imperium, cum Cyro cognato suo agebat annum sexagesimum & secundum, cum Babylon fuisset inuasa, qui tamen alio nomine vocabatur à Græcis, quibz Danielẽ Prophetam fumens ad se in Mediam duxit, & omni eum honore celebrauit. Huius Darij Daniel ipse ita meminit: In anno primo Darij filij Asueri de semine Medorum, qui imperauit super regni Chaldeorum. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur desolationis Hierusalem LXX. anni **AVSBAIVS** in temporum libro, XXX. annos ab euerfione Hierusalem vsque ad initium Cyri regis Persarum, Iulius autem Africanus LXX. computat. Porro Hieronymus in expositione Prophetæ Danielis ita dicit: Tradunt Hebræi huiuscemodi fabulam vsque ad septuagesimum annum, quo Hieremias captiuitatem populi Iudæorum dixerat esse soluendam. De quo & Zacharias in principio voluminis sui loquitur: Irruam putans dei pollicitationẽ Balthasar, falsumq; promissum, versus in gaudium fecit grande cõuiuium, insultans quodammodo spei Iudæorum, & vasis templi dei. Sed statim vitio confecta est.

Persarum primus Cyrus regnauit annis XXX. Hic vt impleteretur verbum Domini ex ore Hieremie, primo sui regni anno laxata Hebræorum captiuitate, **IIIMCCC CXXIII.** qui quingenta ferme hominum millia regredi fecit in Iudæam, restituit eis vasa templi Domini aurea & argentea **VMCCCC.** Qui congregati in Hierusalem mense septimo ædificauerunt altare, & à primo die mensis eiusdem cæperunt offerre holocaustum Domino. Anno autem secundo aduentus sui mense secundo templi fundamenta iecerunt, anno incensionis eius iuxta Africanum **LXXII.** iuxta autem Chronica **AVSBAIT XXXII.** Sed impediendibus Samaritanis, intermissum est opus vsque ad annum Darij secundum, qui etiam in regno Asueri & Artaxerxis scripserunt accusationem aduersum Iudæos. Et rescriptis Ar-

A hebdomadas vsque ad Christum poteris inuenire. Xerxes menses II. Post quē So-
gdiannus menses VII. Plato nascitur. Hippocrates medicus insignis habetur.

¶ Darius cognomento Nothus annis XIX. Aegyptus recessit à Persis. Reuerſis
de captiuitate Iudæis, non reges sed Pontifices præfuerunt vsque ad Aristobolum,
qui cum dignitate Pontificis etiam regale sibi cœpit vsurpare vocabulum.

IIIMDXL

VIII.

IIIMDLX

XXV III.

¶ Artaxerxes, qui cognominatus est Memnon, Darius & Parisidis filius, annis
XL. Sub hoc rege videtur Hæster historia completa. Ipse quippe est qui ab Hebræis
Asuerus, & à LXX. Interpretibus Artaxerxes vocatur. Athenienses XXIII. literis
vtri cœperunt, cum antea XVI. tantum literas haberent. Carthaginensium bellum fa-
mosum. Galli Senones duce Brenno Romam inuaserunt, excepto Capitolio, & in-
ceusam VI. mensibus vastauerunt. Tribuni militares pro Consulibus esse cœperunt.
Aristoteles auditor est Platonis, octauumdecimum ætatis annum gerens.

¶ Artaxerxes, qui & Ochus, annis XXVI. lste Aegypti suo iunxit imperio, Ne-
tanebo rege in Aethiopiam pulso, in quo Aegyptiorum regnum destructum est.
Demosthenes orator omnium rumore celebratur. Romani Gallos superant. Plato
moritur. Post quem academiam Speusippus tenuit.

IIIMDCX

III.

Demosthe-

nes.

Plato.

Speusippus

IIIMDCX

¶ Arses Ochi filius annis III. Iudæorum Pontifex maximus Iaddus clarus ha-
betur, cuius frater Manasses templum in monte Gaziri construit. Speusippus mo-
ritur: Cui succedit Xenocrates III. Ochi anno. Alexander Philippi & Olympiadis
filius, viceſimum ætatis annum gerens Macedonibus regnare incipit.

¶ Darius Arſami filius annis VI. Alexander aduersum Illyrios & Thracas feli-
citer Dimicans, subuerſis Thebis in Persas arma corripuit, & apud Granicum flui-
me: regni ducibus oppressis, urbem Sardis capit. Idem capta Tyro Iudæam inua-
dit, à qua fauorabiliter exceptus deo victimas immolat, & pontificem templi Iaddū
honoribus plurimis prosequitur, Andromacho locorum custode dimisso. Sepimo
regni sui anno Alexandriam in Aegypto condidit. Nec mora Babylonem obtinu-
it, intersecto Dario, in quo Persarum regnum destructum est, quod iterat annis
CCXXXI. Quo tempore etiam Latini à Romanis perdomiti sunt.

IIIMDCX

XIII.

Xenocra-

tes.

IIIMDCX

XIII.

IIIMDCX

XVIII.

¶ Alexander post mortem Darij annis V. regnauit: nam antea VII. Alexander
Hircanos & Mardos capit, reuertensq; in Hammone coudidit Paretonium. Idem
Indicum vsque Oceanum victorijs potius quàm bellis peruenit, ac Babylonem re-
uerſus XXXII. vitæ, regni autem sui XII. anno veneni haustu perijt. Post quē trans-
lato in multos imperio, Aegyptum Ptolemæus Lagi filius tenuit. Macedonas Phi-
lippus, qui & Arideus, frater Alexandri. Siriam & Babylonem, & omnia regna ori-
entis Seleucus Nicanor. Aliæ regnauit Antigonus, qui apud Danielem per quatu-
or hirci, qui Arietem contereret, cornua delignantur.

Antigonus

¶ Aegypto primus regnauit Ptolemæus Lagi filius annis XL. Appius Claudius
Cæcus Romæ clarus habetur, qui a quam Claudiam induxit, & viam Appiam stra-
uit. Ptolemæus Hierosolymis & Iudæa inditionem suam dolo redactis, plurimos ca-
ptiuorum in Aegyptum tranſtulit. Iudæorum pontifex maximus Onias Iaddi fi-
lius clarus habetur. Tertiodecimo Ptolemæi anno Syriæ & Babylonis, & superiori-
bus locis regnare incipit Seleucus Nicanor, à quo tempore Machabæorum Hebræa
historia Græcorum supputat regnum, à quo & Edesseni sua tempora computant.
Seleucus Seleuciam, Laodiciā, Antiochiam, Apamiam, Edessam, & Beroëam & Pel-
lām vrbes condidit. Iudæorum pontifex maximus religiosissimus ac piissimus Si-
mon Onix filius clarus habetur. Post quem Eleazarus frater eius suscepit templi mi-
nisterium, filio eius Onia paruo admodum derelicto. Seleucus in eas vrbes quas ex-
truxerat Iudæos transfert, ius eius ciuium, & municipalem ordinem cum Græcis
æquali honore concedens.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

IIIMDCI

XVI.

Annis Babilonicæ captiuitatis. Post quæ regnauit † Ionathas, cognomēto Alexander, annis XXVII. qui pontificatus quoque administrans crudelissime ciuibus præfuit.

¶ Ptolemæus qui & Alexander annis X. Huius anno septimo Syrius Romanus diuionem celsus, capto Philipo & Gabino. Expulsus de regno Ptolemæus Plutonium matrem Cleopatram in Cyprum fecedit.

¶ Ptolemæus, qui à matre fuerat eiectus annis VIII. regressus de fuga regnum obtinuit, quia Alexandrum qui ante eum fuerat, ob interfectionem matris eius pepulerant. Sylla Athenienses vastat.

¶ Ptolemæus Dionysius annis XXX. Ab huius anno quinto Alexandra vxor Alexandri pontificis post mortem eius regnauit ludæis annis IX. ex quo tempore ludæos rerum confusio & variæ clades oppresserunt. Post cuius mortem Aristobolus & Hyrcanus filij eius contra se de imperio diuicantes, occasumem præbuerunt Romanis vt ludæam inuaderent. Itaque Pompeius Hierosolymam ueniens, capta vrbe, & templo reuerato vsque ad Sancta sanctorum accedit, Aristobolum vinctum secum abducit, pontificatum confirmat Hyrcano, deinde Antipatrum Herodis Ascalonitæ filium procuratorem Palestinæ facit, mansitque in Pontificatu Hyrcanus annis XXXVIII. Virgilius Maro in pago qui Ander dicitur, huius procul à Materna nascitur, Pompeio & Crasso Consulibus. Pompeius captis Hierosolymis tributarios ludæos facit. Virgilius Cremonæ studijs eruditur. Cæsar Germanos & Gallos capit, & Britannos quoque, quibus ante eum ne nomē quidem Romanorum cognitum fuerat, victos ob idibus accepit stipendiarios fecit.

Virgilius.

IIIMDCC
CCV.

¶ Cleopatra soror Ptolemæi annis XXII. Orto enim bello ciuili inter Cæsarem & Pompeium, victus Pompeius Alexandriam petit, ibique ab ipso à quo sperabat auxilia Ptolemæo percutsus interijt: mox Cæsari ubi Alexandriam uenit, ipse quoque Ptolemæus parare uoluit insidias, unde bello ei inlato, victus in illo perijt. Cæsar Alexandria potius regnum Cleopatæ dedit, cum qua consuetudinem stupri haberat cuius tertio regni anno ipse primus Romanorum singulare obtinuit imperiū, à quo Cæsares Romanorum principes appellati. Cleopatra regio comitatu vrbem ingressa.

¶ Cæsar ob insolentiam morum coniurantibus in eum LX. vel amplius Senatoribus equitibusque Romanis in Curia confusus interijt, post annos † V. & VI. menses quam regnare coeperat. Cassius ludæa capta templum spoliat.

IIIMDCC
CCX.IIIMDCC
CCLXVI.

¶ Octavianus Cæsar Augustus Romanorum secundus, regnauit annis LVI. & mensibus VI. à quo Augusti appellati reges Romanorum, quorum XV. uiuente Cleopatra, XL. & vnum postea vixit annos. Vndecimo Augusti anno deficiente in ludæa pontificatum principatu, Herodes natus cum patre, utpote Antipatri Alcalonitæ & matris Cypridis Arabicæ filius, à Romanis ludæorum suscepit principatum, quod tenet annos XXXVI. qui ne ignobilis forte & à ludæorum semine argueretur extraneus, combussit libros omnes, quibus nobilitas gentis ludææ in templo seruabatur adscripta, vt deficientibus probamētis, & ipse ad hanc pertinere putaretur. Insuper etiam vt suam sobolem regio illorum generi committeret, proiecta Dosithe formosa Hierosolymitana, quam priuatus acceperat uxorem, & nato ex eo filio Antipatro, fecit sibi Mariannem filiam Alexandri, neprem Aristoboli fratris Hyrcani, qui ante eum rex erat ludæorum. Hæc quicquid ei genuit filios, quorum duos Alexandrum & Aristobolum ipse necauit in Samaria: nec mora, post etiam matrem illorum, qua nil charius nouerat, simili seelere peremit. E quibus Aristobolus Herodem ex Beronice suscepit filium, quem in Actibus Apostolorum ab angelo percutsum legimus. Tertio inter Augustum & Antonium orto bello, quod Antonius, qui Asiam & Orientem tenebat, repudiata sorore Augusti, Cleopatram duxisset uxorem. Antonius & Cleopatra victi, semet interficiunt. A quo tempore quidam primum annum Augusti monarchiæ supputant. Hæc tamen qui vocabantur Lagidæ in Aegypto regnauerunt, annis CCXCV.

Herodes.

¶ Anno Cæsaris Augusti XLII. à morte vero Cleopatæ & Antonij, quando &

† tenetes
alios legi-
tur, & 14-
neus.
IIIMDCC
CL V.
IIIMDCC
CLXXIII.
IIIMDCC
CCIII.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

Aegyptus in provinciam versa est anno XXVII. Olympiadis CXCIII. anno tertio: ab vrbe autem condita anno DCCLII. id est, eo anno, quo comprehensus cunctarum per orbem terrarum gentium moribus, firmissimam verissimamque pacem ordinatione dei Caesar compulsi, Iesus Christus filius dei sextam mundi creatam suo consecrauit aduentu, auno imperij Augusti XLVII. Herodes morbo intercutis aequa, & scatenibus toto corpore vermibus miserabiliter & digne moritur, pro quo substitutus ab Augusto filius eius Archelaus regnavit annis IX. id est, vsque ad ipsius Augusti finem. Tunc enim non ferentibus ultra, sed accusantibus apud Augustum ferocitatem eius Iudaeis, in Viennam urbem Galliae relegatur, & ad minuendam Iudaici regni potentiam, insolentiamque domandam, quatuor fratres eius pro eo sunt Tetrarchae creati, Herodes, Antipater, Lysias & Philippus: quorum Philippus & Herodes, qui Antipater prius nuncupabatur, etiam viuentis Archelao Tetrarcha fuerant ordinati.

IIIMDCC
CCLXXX
IX.

¶ Tiberius priuignus Augusti, hoc est, Liuiæ uxoris eius filius ex superiore genitus coniuge, regnavit annis XXIII. Huius anno XII. Pilatus Iudææ procurator ab eodem dirigitur. Herodes Tetrarcha, qui Iudæorum principatum tenuit annis XXIII. in honorem Tiberij & matris eius Liuiæ Tiberiadem condidit & Libiadem.

IIIMDCC
CCLXXX
I.

¶ Anno XV. imperij Tiberij Dominus post baptismum, quod prædicauit Iohannes, mundo regnum celorum adnunciat, peractis à principio mundi secundum Hebræos annis, ut Eusebius in Chronicis suis signat, quatuor millibus, adnotando quod XVI. Tiberij auno principium fuerit LXXXI. Iubilei, secundum Hebræos. Quare autem nostra supputatio vnde viginti minus ponendos estimauerit annos, facile qui superiora libelli huius legerit inueniet. Iuxta vero Chronica eadem quæ ipse Eusebius de vtriusque editione, ut sibi videbatur composuit, anni sunt VMCCXXVIII.

IIIMDCC
CCLXXX
III.

¶ Anno XVIII. imperij Tiberij Dominus sua passione mundum redemit, & prædicatur per Iudææ regiones Apostoli, Iacobum fratrem Domini Hierosolymis ordinant Episcopum, ordinant & septem Diaconos, & lapidato Stephano ecclesie per regiones Iudææ & Samaritæ dispargunt. Agrippa cognomento Herodes filius Aristoboli filij Herodis regis, accusator Herodis Tetrarchæ Romam profectus à Tiberio in vincula coniecit, ubi plurimos sibi adsciuic ad amicitiam, & maxime Germanici filium Caium.

IIIMDCC
CCXCVII.

¶ Caius cognomento Caligula, regnavit annos III. & menses X. dies VIII. Hic Herodem Agrippam amicum suum vinculis liberatum regem Iudææ facit, qui per manet in regio annis VII. id est, vsque ad quartum Claudij annum: quo ab angelo percussio successit in regnum filius eius Agrippa, & vsque ad extremum Iudæorum XXVI. annis perseuerat. Herodes Tetrarcha & ipse Caia amicitiam petens, cogente Herodiade Romam venit, sed accusatus ab Agrippa etiam Tetrarchiam perdidit, luensque in Hispaniam cum Herodiade, mœrore perijt. Pilatus qui sententiæ damnationis in Christum dixerat, tantis irrogante Caio angoribus coartatus est, ut sua se manu peremerit. Caius in deos se referens Iudæorum loca sancta fordis indolorum profanauit. Matthæus in Iudæa prædicans Euangelium scripsit.

IIIMV.VII.

¶ Claudius annos XIII. menses VII. dies XXVIII. Petrus Apostolus cum primus Antiochenam fundasset ecclesiam, Romam pergit, ibique XXV. annis cathedram tenet Episcopalem, id est, vsque ad vltimum Neronis annum. Marcus Euangelium quod Romæ scripserat, Aegypto Petro mittente prædicat. Quarto Claudij auno fames grauissima, cuius Lucas meminit facta est. Eodem anno ipse Britanniam adiecit, quam neque ante Iulium Cæsarem, neque post eum quisquam attingere ausus fuerat, sine vilo prælio ac sanguine intra paucissimos dies plurimam Insulæ partem in ditionem recepit. Orcadas etiam Insulas Romano adiecit imperio, ac sexto quàm profectus erat mense Romam redijt. Nono regni sui anno Iudæos tumultuantes Roma expulsi, quod & Lucas refert. Sequenti anno fames maxima Romam corripit.

IIIMXXXI

¶ Nero annos XIII. menses VII. dies XXVII. Huius secundo anno Festus Iudææ

A procurator successit Felici, à quo Paulus Romam victus mittitur, & biennium in libera manet custodia, post hæc ad prædicandum dimittitur, necdum Nerone in tanta erumpente scelera, quanta de eo narravit historix. Iacobus frater Domini cum XXX. annis Hierosolymorum rexisset ecclesiam, septimo Neronis anno lapidatur à Iudeis, vindicantibus in illo quod Paulum interficere nequiverunt. Festo magistra qui Iudææ succedit Albinus, Albino Florus, cuius luxuriam & avaritiam, ceterarum flagitia non ferentes Iudæi, contra Romanos rebellauerunt, adversum quos Vespasianus magister militum transmissus plurimas vrbes Iudææ cepit. Primus Nero super omnia scelera sua etiam Christianos persequitur, quorum eximios Romæ Petrum cruce, Paulum occidit gladio. Hic iure militari nihil omnino ausus, Britanniam pene amisit: nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque eversa sunt.

¶ Vespasianus annos IX. menses XI. dies XXII. Hic apud Iudæam Imperator ab exercitu appellatus, & bellum Tito filio commedans Romam per Alexandria proficiscitur: qui secundo anno Iudææ regnum subvertit, templumq; solo stravit, post annos primæ ædificationis eius MLXXXIX. Consummatum est hoc bellum annis III. duobus quidem Nerone viuentē, & duobus alijs postea. Vespasianus inter alia maiorum operum in priuata adhuc vita in Germaniam, ac deinde in Britanniam à Claudio missus, trices & bis cum hoste conflixit: duas validissimas gentes, XX. oppida, Insulam Vesteam Britannix proximam imperio Romano adiecit. Colossus erigitur, habens altitudinis pedes CVII.

¶ Titus annos II. menses II. vir omnium virtutum græ mirabilis, adeo vt amor & desinç humani generis diceretur. Hic Amphitheatrum Romæ ædificat, & in dedicatione eius V. ferarum milia occidit.

¶ Domitianus frater Titii iunior annos [†] XVI. menses V. Hic secundus post Neronem Christianos persequitur: sub quo Apostolus Iohannes in Patrum Insulam relegatus est. Et Flavia Domicilla Flauri Clemētis Cōsulis ex sorore nepis, in Insula Pontianæ ob fidei testimoniū exulat. Qui & ipsum Iohannem fertur in seruutis olei dolium misisse, sed Iohannem tam immunem rediisse à potius, quàm à corrupti one carnis mauebat semper immunis.

¶ Nerua annum I. menses III. dies VIII. Hic primo edicto suo cunctos exules reuocauit, vnde & Iohannes Apostolus hac generali indulgentia liberatus, Ephesum rediit. Et quia conculsam se absente per hæreticos vidit ecclesiæ fidē, confestim hæc descripta in Evangelio suo verbo dei æternitate stabiluit.

¶ Traianus annos XIX. menses VI. dies XV. Iohannes apostolus sexagesimo octauo anno post passionem Domini, ætatis autem suæ nonagesimo octauo Epheso placita morte quieuit. Traiano aduersum Christianos persecutionem mouente, Simeon qui & Simon filius Cleophræ, Hierosolymorum Episcopus crucifigitur: & Ignatius Antiochiæ Episcopus Romam perductus, bestijs traditur. Alexander quoque Romanæ vrbs Episcopus martyrio coronat, & septimo ab vrbe miliario via Numantina vbi decollatus est sepelitur. Plinius Secundus Nouocomensis orator & historicus insignis habetur, cuius plurima ingenij opera extant. Pantheum Romæ qd Domitianus fecerat fulmine concrematum: cui nomen inde datum est, quod omnium deorum sit ipsa domus habitaculum. Iudæi per diuersas terrarum partes seditionem mouentes digna eade sternuntur. Traianus Romani imperij, quod post Augustum descensum magis fuerat q nobiliter ampliatum, fines longe lateq; diffudit.

¶ Adrianus consobrinus Traiani filius annos XXI. Hic per Quadratum discipulū Apostolorum, & Aristidem Atheniensem, virum fide sapientiæq; plenū, & per Serenū Granium legatum, libris de Christiana religione compositis instructus, præcepit per epistolam Christianos sine obiectu criminum non damnari. Idem Iudæos secundo rebelles vltimæ de perdomuit, etiam introfundi eis Hierosolymā licentia ablata, quam ipse in optimum statum murorum extructione reparauit, & Acliam vocari de nomine suo præcepit. Idem eruditissimus in vtraque lingua bibliothecam Athenis, miri operis extruxit. Hierosolymæ primus ex gennibus constituitur

IIIIMXXX

X.

Iudeorū re
gnum sub-
uersum.IIIIMXXX
XII.

IIIIMXXI

VIII.

† XV.

Flauia Do-
micilla.

IIIIMXXI

IX.

Iohannes
Euāg. ista.IIIMMLX
VIII.

Simeon.

Ignatius.

Alexander
Romanus.

Episcopus.

Plinius.

Pantheum.

IIIIMLX
XXIX.Quadrat⁹.

Aristides.

Marcus
primus epi-
scopus Hi-
eroſoly.

IIIM.C
XII.

Iuſtus
philoso-
phus

Crescens
Cynicus.

Pastoris li-
ber.

Polycarpus
IIIM.C
XXXI.

Polycarpus
Melitor.

Apollinis
ris.

IIIM.C
XLIII.

Wenans.

IIIM.C
XLV.

Iulianus.

Victor epi-

scopus Ro-
manus.

Theopilius

I IIM.C
LXIII.

Clemens.

Alexander.

Pantenus.

Narcissus

Leonid.

Clodius.

Albinus.

IIIM.C
LXX.

Alexander

Cappado-
ciensis.

IIIM.C
LXXI.

IIIM.C
LXXV.

Episcopus Marcus, cessantibus his qui fuerant ex Iudeis, qui sunt numero XV. & prae fuerunt à passione Domini per annos fere C. & VII.

¶ Antonius cognomento Pius, cum filiis suis Aurelio & Lucio annos XXII. menses III. Iustinus philosophus librum pro Christiana religione compositum Antonio tradidit, benignumque eum erga Christianos homines fecit. Qui non longe post conscientia persecutionem Crescense Cynico pro Christo sanguinem fudit sub Pio Romano Episcopo, Hermes scripsit librum qui dicitur Pastoris, in quo preceptum angelici conuenit, ut Pascha die dominico celebraretur. Polycarpus Romam uenit, multos ab haeretica labe castigauit, & Valerini & Cerdonis fuerat nup doctrina corrupti.

¶ M. Antonius Verus cum fratre Lucio Aurelio Commodo annos XVIII. mensum vnum. Hi primum & quo iure imperium administrauerunt, cum usque ad hoc tempus singuli Augusti fuerint: bellum deinde contra Parthos admirabili virtute & felicitate gesserunt. Persecutione orti in Asia Polycarpus & Pionius fecere martyrium: in Gallia quoque plurimi gloriose pro Christo sanguinem fudere. Nec multo post uindicta scelerum suorum multas late provincias, Italiam maxime Romanique vastauit. Desuncto Commodo fratre, Antoninus Commodus filium suum confortem regni facit. Antonino Imperatori Melito Asianus Sardenis Episcopus Apologeticum pro Christianis tradidit. Lucius Britanniae rex missa ad Eleutherium Romanum Episcopum epistola, ut Christianus efficiatur impetrat: Apollinaris Asianus Hierapoli, & Dionysius Corinthi clari habentur Episcopi.

¶ L. Antoninus Commodus post mortem patris regnavit annos XIII. Hic aduersum Germanos bellum feliciter gessit, ceterum ipse per omnia luxuriae & obsecrationis mancipatus nihil paternae uirtutis & pietatis simile gessit. Irenaeus Episcopus Lugdunensis insignis habetur. Commodus Imperator Colossi capite pulsat suae imaginis caput ei iussit imponi.

¶ Aelius Pertinax menses VI. Hic Iuliani Iurisperiti scelere occiditur in palatio, quem mense septimo postquam coeperat imperare Seuerus apud pontem Miluium bello victum interfecit. Victor decimus tertius Romae Episcopus datis late libellis constituit Pascha die dominico celebrari, sicut & praedecessor eius Eleutherius à XV. luna primi mensis, usque in XXI. Cuius decretis fauens Theophilus Caesareae Palaestinae Episcopus, scripsit aduersus eos qui decima quarta luna cum Iudeis Pascha celebrant, cum ceteris qui in eodem Concilio aderant Episcopis Synodicam & valde uilem epistolam.

¶ Seuerus Pertinax annos XVIII. Clemens Alexandrinus ecclesiae presbyter, & Pantheus Stoicus philosophus in disputatione dogmatis nostri discernissimi habentur. Narcissus Hierosolymorum Episcopus, & Theophilus Caesariensis, Polycarpus quoque & Bachylus Asianae provinciae Episcopi insignes habentur. Persecutione in Christianos facta plurimi per diuersas provincias, inter quos & Leptides praeter Origenis martyrio coronati sunt. Clodio Albino, qui se in Gallia Caesarem fecerat, apud Lugdunum interfecto, Seuerus in Britanniam bellum transfert, ubi ut receptas provincias ab incurſione barbarica faceret securiores, magnam fossam firmis vallumque, crebris insuper turribus communitum per CXXXII. milia passuum mari usque ad mare duxit & Eboraci obiit. Perpetua & Felicitas apud Carthaginem Africae in castris bestias deputatae pro Christo Nonis Martij.

¶ Antonius cognomento Caracalla Seueri filius annos VII. Alexander Episcopus Cappadociae, cum desiderio locorum sanctorum Hierosolymam uenisset, uixit adhuc Narcisso eiusdem urbis Episcopo, perſenilis aetatis viro, & ipse ibi ordinatur Episcopus, Domino ut id fieri deberet per reuelationem monente. Tertullianus Afer Centurionis Proconsularis filius omnium ecclesiarum sermone celebratur.

¶ Macrinus annum vnum. Abgarus Vir sanctus regnavit Edessa, ut vult Africanus, Macrinus cum filio Diadumeno, cum quo imperium inuasit, apud Archilaidem militari tumultu occiditur.

¶ M. Aurelius Antoninus annos III. In Palaestina Nicopolis quae prius Emma

Aus vocabantur vrbs condita est, legationis industriam pro eo suscipiente Iulio Africano scriptore temporum. Hæc est Emmaus, quam dominus post resurrectionem suo ingressus, sicut Lucas narrat, sanctificare dignatus est. Hippolytus episcopus multis conditor opusculorum, temporum canonem quem scripsit hucusque perduxit: Qui etiam sedecennouenalem Paschæ circulum reperiens, Eusebio, qui sup eodem pascha de cœnuenalem circulum composuit, occasionem dedit.

Emmaus
Africani
Hippolytus.

¶ Aurelius Alexander annis XIII. Hic in Mameam matrem suam vnice pius fuit, & ob id omnibus amabilis. Urbanius Romæ episcopus multos nobiliū ad fidē Christi & martyriū pduxit. Origenes Alexandriæ, imo toto orbe clarus habetur. Denique Mammea mater Alexandri eum audire curauit, & Antiochiam accitum summo honore habuit.

III. M. CC.
XXXVIII.
Urbanius.
Origenes.

¶ Maximinus annis III. Hic aduersus ecclesiæ sacerdotes & clericos, i. doctores, persecutionem exercet, maxime propter Christianam Alexandri cui successerat, & Mammeæ matris eius familiā: vel præcipue propter Origenē presbyterū. Pōntianus & Antheros Romanæ vrbs episcopi martyrio coronati, & in cemiterio Calixti sunt sepulti. ¶ Gordianus annis VI. Iulius Africanus inter scriptores ecclesiasticos nobilis habetur: qui in Chronicis q̄ conscripsit, refert se Alexandriā pperare, Heraclii opinio celebrissima puocatū, quæ & in diuinis, & in philosophicis studiis, atq; oīni Græcorum doctrina instructissimū fama loquere. Origenes in Cæsarea Palæstina Theodororum cognomen Gregorium, & Athenodorum adolescentulos fratres Ponti, postea nobilissimos episcopos diuina philosophia imbuunt.

III. M. C.
XCI.
Poncianus
Antheros.
III. M. C.
XCVII.
Iulius Afri-
canus.
Heraclius.
Athenodo-
rus.

¶ Philippus cum Philippo filio annis VII. Hic primus imperatorum oīm Christianus fuit, ac post tertium imperij eius annū millesimus à conditione Romæ annus expletus est, ita magnificis ludis augustissimus oīm præteritorū, hic natalis annus à Christiano imperatore celebratus est. Origenes aduersus quendam Celsum Epicureū philosophū, q̄ contra nos libros conscripserat, octo voluminibus rēdit:

III. M. CC.
III.
Origenis li-
bri.

B qui vt breuiter dicā, tm scribendi sedulus fuit, vt Hieronymus quodam loco, V. librorum eius milia se legisse meminerit.

¶ Decius anno I. mensibus III. Hic cum Philippus patrem & filium interfecisset, ob odium eorum in Christianos persecutionem mouit, in qua Fabianus in vrbe Roma martyrio coronatus sedem sui episcopatus Cornelio dereliquit, qui & ipse martyrio coronatus est. Alexander Hierosolymorum episcopus apud Cæsaream Palestinæ & Antiochiæ Babylonis interficiuntur. Hæc persecutio, vt Dionysius Alexandriæ episcopus refert, non ex præcepto imperatoris sumpsit exordium, sed anno, inquit, integro principalia præuenit edicta minister dæmonum, qui dicebatur in ciuitate nostra diuinus, superstitionum contra nos exagitans vulgus.

III. M. CC.
V.
Fabianus.
Cornelius.
Dionysius
Alexandri-
nus.

¶ Gallus cum Volusiano filio annis II. mensibus III. Huius imperij Dionysius Alexandriæ Antistes ita meminit: At ne Gallus quidem malum Decij aut videre potuit, aut cauere, sed in eundem lapidem offensionis iniecit: cuius cum regnum floreret initio, & cuncta ei ex sententia cederent, sanctos viros qui pro pace regni eius deo summo supplicabant persecutus est, cum quibus & prosperitatem suam suauit & pacem. Origenes LXX. ætatis anno non ad integrum impleto defunctus, & in vrbe Tyri sepultus est. Cornelius Romæ episcopus rogatus à quadam matrona Lucina, corpora apostolorum de catacumbis leuauit noctu, & posuit Pauli quidem viam Hostiensis, vbi decollatus est: Petri autem iuxta locum vbi crucifixus est, inter corpora sanctorum episcoporum in templum Apollinis, in monte Aurelio, in Vaticano Palatii Neroniani, III. Calendas Iulias.

III. M. CC.
III.

Origenes
moriatur.

† aureo

¶ Valerius cum filio Gallieno annis XV. Hic in Christianos persecutione commota statim I Sapore Persarum rege capitur, ibique luminibus orbatus seruitute miserabili cōsenscit. Vnde Gallienus tam claro dei iudicio territis pacē nostris reddidit, sed ob meriti tñ vel propriæ libidinis, vel paternæ theomachiae innumera à barbaris adurgentibus Romani regni detrimenta sustinuit. Hæc persecutione Cyprianus Carthaginensis episcopus, cuius doctissima extat opuscula, martyrio coronatus.

III. M. CC.
XXII.

Cyprianus

Theodor-
us.

Gregorius
Neocesar-
ensis.

IIIM. CC

XXIII.

Marcion.

Paulus Sa-
mo, athenus

IIIM. CC

XXIX.

Eutychia-
nus Roma-
nus episco-
pus.

IIIM. CC

XXX

Anatholi-
us.

Manichaei.

IIIM. CC

XXXVI.

+CCCC

XXIII.

Archelaus

IIIM. CC

XXXVIII.

Phierius

iuuio Ori-
genes.

IIIM. CC

LVI.

cuius vite & passionis volumen egregium reliquit Pontius Diaconus eius, qui vs-
que ad diem passionis eius cum ipso exilium sustinuit. Theodorus, cuius supra me-
minimus, cognomento Gregorius, Neocesarie Ponti episcopus, magna virtutum
gloria claret. E quibus vnum est, quod vt ecclesie faciendae locus sufficeret, motum
precibus inouit. Stephanus & Xitius Romae episcopus martyrium passi.

¶ Claudius anno I. mensibus IX. lite Gothos iam per annos XV. Illyricum Ma-
cedoniamq; vastantes, superat: Ob que in Curia clypeus ei aureus, & in Capitolio
statua aurea collocata est. Marcion dilectissimus Antiochenae presbyter ecclesiae,
quippe qui in eadem vrbe rhetoricam docuerat, aduersus Paulum de Samosata, qui
Antiochie episcopus, dogmatizabat Christum communis naturae hominem tan-
tum fuisse, accipientis notarijs disputauit, qui dialogus vsq; hodie extat.

¶ Aurelianus annis V. mensibus VI. Hic cum aduersum nos persecutionem mo-
uisset, fulmen ante eum magno pauore circumstantium ruit, ac non multo post a mi-
lilibus occisus est itinere medio quod inter Constantinopolim & Heracleam est
strat & veteris loco Cenofrurium appellatur. Eutychianus Romae episcopus mar-
tyrio coronatus, in cemeterio Calixti sepelitur, qui & ipse CCCXIII. martyres ma-
nu sua sepeliuit.

¶ Tacitus mensis VI. Quo apud Pontum occiso obtinuit Florianus imperium
diebus LXXXVIII. & sic apud Tarsum interficitur. Anatholius natione Alexandri-
nus, Laodice Syriae episcopus, philosophorum disciplinis eruditus, plurimo ser-
mone celebratur: cuius ingenij magnitudo de libro quod super psalms composuit,
& de decem libris arithmeticae institutionis potest apertissime cognosci. Infana Ma-
nichaeorum haereticus temporibus oritur.

¶ Probus annis VI. mensibus III. Hic Gallias iamdudum a Barbaris occupa-
tas, per multa & grauiora praelia deletis, tandem hostibus ad perfectum liberauit, secu-
do huius anno, vt in Chronicis Eusebii legimus, iuxta Antiochenos CCCXXV. an-
nos fuit: iuxta Tyrios CCCCL. iuxta Laodiceos + CCCXXIII. iuxta Edessenos
DLXXXVIII. iuxta Ascalonitas CCCLXXX. secundum Hebraeos initium LXXXVI.
Iubilei, quod significat annos IIIM. CCL. Archelaus Mesopotamiae episcopus, libris
disputationis suae quam habuit aduersus Manichaeum exeuntem de Peilide, Syro
sermone composuit, qui translatus a Graecis habetur a multis.

¶ Carus cum filijs Carino & Numeriano annis II. Caius Romanae ecclesiae ful-
get episcopus, qui a Diocletiano martyrium passus est. Phierius presbyter Alexan-
driae sub Theone episcopo florantissime populos docuit, & tantum sermonis diues
forumq; tractatum, qui vsq; hodie extant, inuenit elegantium, vt Origenes iuuio-
r vocaretur: Vir mirae parsimoniae, & voluntarie paupertatis appetitor, qui post
persecutionem omni tempore vitae Romae versatus est.

¶ Diocletianus cum Herculio Maximiano annis XX. Carausius sumpta purpura
Britannias occupauit, Narseus rex Persarum Orienti bellum intulit. Quinque gen-
tium Africanam vastauerunt. Aegyptum Achilleus obtinuit: ob quod Constantius
& Galerius Maximinus Caesares assumuntur in regnum. Constantius priuignam
Herculi Theodoram accepit, ex qua postea VI. liberos Constantini fratris habuit
Galerius filiam Diocletiani Valeriam. Post X. annos per Aesclepiodotum Praefectum
praetorio Britanniae recepit. XIX. anno Diocletiani ipse in oriente Maximianus,
Herculus in occidente vastari ecclesias, affligi, interfectis Christianos praecipuit.
Secundo autem persecutionis anno Diocletianus Nicomediae, Maximianus Medi-
olani purpuram deposuerunt. Attamen cepta semel persecutio vsq; ad septimum
Constantini annum feruere non cessat. Constantius XVI. imperij anno, summe man-
suetudinis & ciuilitatis vir, in Britannia diem obiit Eboraci. Hec persecutio tam cru-
delis & crebra flagrabat, vt intra vnum mensem XVII. milia martyrum pro Chri-
sto passi inueniantur: Nam & oceani lumbum transgressa, Albanum, Aaron, & Iu-
lium Britanniae, cum alijs pluribus viris ac feminis felici cruore damnauit. Passus
est hac Pamphilus presbyter, Eusebii Caesariensis episcopi necessarius, cuius vitam

Ousebius Pamphilus
trib. lib. comprehendi.

A ipse tribus libris comprehendit.

¶ Tertio anno persecutionis, quo & Constantius obiit, Maximinus & Severus
à Galerio Maximiano Cæsares facti, e quibus Maximinus maleficia & stupra sua
Christianorum persecutionibus accumulat. Passus est ea tempestate Petrus Alexā
drie episcopus, cum pluribus Aegypti episcopis. Lucianus quoq; vir moribus, &
continentia, & eruditione præcipuus, Antiochenus pves byter, passus est, & Timo
theus Romæ X. Calendas Iulias.

¶ Constantinus Constantij ex concubina Helena filius, in Britannia creatus Im
perator regnavit annis XXXI. & mensibus X. Ab anno persecutionis quarto Maxē
tius Herculej Maximiani filius Romæ Augustus appellatur. Licinius Constantij so
roris Constantij vir, Carnunti Imperator creatus. Constantinus de psecutore Chri
stianus efficitur. In Nicæno Concilio fides catholica exponitur, anno post Alexan
driū DCXXXVI die mensis secundum græcos Desi nonodecimo, quod est X. Ca
lendarum Iuliarum, Consulatu Paulini & Iuliani VV CC. Constantinus fecit Ro
mæ, vbi baptizatus est, basilicam beati Iohannis Baptiste, quæ appellata est Constā
tiniana. Item basilicam beato Petro in templo Apollinis; necnō & beato Paulo cor
pus vtriusq; ære Cyprio circumdans quinq; pedes grosso. Item basilicam in palatio
Sessoriano, quæ cognominatur Hierusalem, vbi de ligno crucis domini posuit. Item
basilicam sanctæ martyris Agnæ, ex rogatu filie sue: Et baptisterium in eodem lo
co, vbi & baptizata est soror eius Constantia cum filia Augusta. Item basilicam be
ato Laurentio martyri, via Tiburtina in agro Verano. Item basilicā via Labicana
inter duas lauros beato Petro & Marcellino martyribus: Et Mausoleum, vbi ma
trem suā posuit in sarcophago purpureo. Item Basilicā in ciuitate Hostia iuxta por
tam vrbis Romæ, beatorum apostolorum Petri & Pauli, & Iohannis Baptiste. Item
basilicam in ciuitate Aloanensi sancti Iohannis Baptiste. Item basilicā in vrbe Nea
poli. Idem Constantinus Depranam Bithyniæ ciuitatem in honorem martyris Lu
ciani ibi conditi instantis, ex vocabulo matris sue Helenopolim nuncupauit. Idem
vrbem nominis sui statuens in Thracia sedem Romani imperij, & totius caput ori
entis esse voluit. Idem statuit citra vllam hominē eadem Paganos; templa claudi.

¶ Constantius cum Constantino & Constante fratribus, annos XXIII. menses
V. dies XIII. Iacobus Nisibenus episcopus agnoscitur, ad cuius preces sepe vrbs
discrimine liberata est. Impietas Ariana Constantij regis fulsa præsidio, exilijs, car
ceribus, & varijs afflictionum modis primum Athanasium, deinde omnes nō sue
partis episcopos persecuta est. Maximinus Treuitorum episcopus clarus habetur,
à quo Athanasius Alexandrie episcopus cum à Constantio quæreretur ad poenā,
honorifice susceptus est. Antonius monachus CV. ætatis anno in eremo moritur.
Reliquæ apostoli Timothei Constantinopolim inuectæ. Constantio Romam in
gresso, ossa Andræ apostoli & Lucæ euangelistæ à Constantinopolitanis miro fa
uore suscepta. Hilarius Pictauis episcopus, qui pulsus ab Ariani in Phrygia exu
lauerat, cum apud Constantinopolim librum pro se Constantio porrexisset, ad Gal
lias rediit.

¶ Iulianus annis II. mensibus VIII. Iulianus ad Idolorum cultum cōuersus Chri
stiano psequitur. Pagani apud Sebasten Palæstinæ vrbem sepulchrum Iohannis
Baptiste inuadunt, ossa dispergunt, eadem rursus collecta & cremata laius disper
gunt: Sed dei providentia adfuerit quidam ex Hierosolymis monachi, qui mixti col
ligentibus, quæcunq; ipsi poterant ablata ad patrem suum Philippum pertulere. Il
le confestim hæc, supra se eum ducebat tantum thesaurum proprijs seruare vigilijs,
ad Pontificem maximum tunc Athanasium, per Iulianum Diaconum suum mittit.
Quæ ille suscepta paucis arbitris, sub cauato sacranj pariete inclusa prophetico spi
ritu profutura generationi posteræ conseruauit: Cuius præfagium sub Theodosio
principe p Theophilum eiusdem vrbis episcopum compleretur, qui destructo Sera
pis sepulchro, sancti Iohannis ibidem consecrauit ecclesiam.
Iovinian⁹ mēibus VIII. Synod⁹ Antiochiæ à Melito & suis facta, in q̃

IIIM.CC
LIX.

IIIM.CC
LXXX
VIII.

IIIM.CC
CXIII.

Hilarius,

IIIM.CC
CXV.

IIIM.CC
CXVI.

BEDAE ANGLOSAXONIS.

reic & co, medium inter hæc *hæreticæ* Macedonum dogma vindicauerunt. Iouinianus lapsu Constanter prædecefforis admonitus, honorificis & officioſiſſimis literis Athanaſium requirit, ab ipſo formam fidei & eccleſiarũ diſponendarum ſuſcepit modum. Sed eius pia lætitiæ principia mors imminuta corruptit.

IIIIM. CC
CXXVII.
Damaſus.
Eudoxius.
Ambroſi.
IIIIM. CC
CXXXI.

¶ Valentinianus cum fratre Valente annis XI. Apollinaris Laodiceus epiſcopus multimoda noſtræ religionis ſcripta componit, qui poſtea à fide deuizus hæreſim ſui nominis inſtituit. Damaſus Romæ epiſcopus fecit Baſilicam iuxta theatrum ſancto Laurentio, & aliam in Catacumbas, vbi iacuerunt corpora ſancta apoſtolorũ Petri & Pauli. In quo loco platomã ipſam vbi iacuerunt corpora ſancta, verſibus adornauit. Valens ab Eudoxio Arianorum epiſcopo baptizatus, noſtros perſequitur. Gratianus Valentiniani filius tertio eius anno Ambiaſius imperator factus eſt. Conſtantiſopolis apoſtolorum martyrium dedicatur. Poſt Auxentiũ ſeram mortẽ Mediolani Ambroſio epiſcopo conſtituto, omnis ad fidem rectam Italia conuertitur. Hilaris epiſcopus Piſtauſis moritur.

¶ Valens, cũ Gratiano & Valentiniano, Valentiniani fratris ſui filijs, annis III. Valens lege data, vt monachi militarent, uolentes ſuſtibus ſuſcit interſici. Gens Hunorum diu inaccessis reſuſa montibus, repentina rabie percita, exarſit in Gothos, eosq; ſparſim conturbatos ab antiquis ſedibus expulit. Gothi tranſito Danubio, ſugientes à Valente ſine armorum deſiſtione ſuſcepti, mox per avaritiam Maximĩ ducia fame ad rebellandum coacti ſunt, viſitq; Valennis exercitu per Thraciam ſeſe miſcentes ſimul omnia cedibus, incendijs, rapiniſq; fuderunt.

IIIIM. CC
CXXX
VII.
Theophili.

¶ Gratianus cum fratre Valentiniano annis VI. Theodoſius à Gratiano imperator creatus, maximas illas Scythicas gentes, hoc eſt, Alanos, Hunos & Gothos magnis multiſq; præijs viuicit: cuius concordiam non ferentes Arianĩ, poſt XL annos eccleſias quas vi tenuere, reliquerunt. Synodus CL. Patrum congregatur vrbe Auguſta aduerſus Macedonium ſub Damaſo Romæ epiſcopo. Theodoſius Arcadium filium ſuum confortẽ facit imperĩ, à ſecundo Gratiani anno ipſo ſexies & Theodoſio C O S S. Theophilus paſchalem computum ſcribit. Maximus, vir quidem ſtrenuus & probus, atq; Auguſto dignus, nili contra ſacramenti fidem per tyrannidem emerſiſſet in Britanniam, inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus, in Galliam tranſiit, ibiq; Gratianum Auguſtum dolis circumuentum apud Lugdunum occidit, fratremq; eius Valentinianum Italia expulit: qui tamen iuſtiſſimam cum matre eius Luſtina poenã luit exiliĩ, quia & ipſum Ariana polluit hæreſis, & eminentiſſimam catholicæ fidei arcem Ambroſium perfida obſidione vexauit, nec prius quã prolatiſ bearorum Geruafi & Protatiũ martyrum deo reuelante reliquijs incorruptis, nefanda cepta deſeruit.

IIIIM. CC
CXLVII.
Hieronymus.

¶ Theodoſius, qui Gratiano viuente VI. annis iam orientem regebat, poſt mortẽ eius regnat annis XI. ipſe & Valentinianus, quem Italia expulſum benignè ſuſceperat. Maximum tyrannum tertio ab Aquileia lapide interſiciunt: Qui quoniam Britanniam omni penẽ armata iuuentute copioſiq; militaribus ſpoliauerat, quæ tyrannidis eius veſtigia ſecuta in Gallias, nunquam vltra domum rediere. Videutes tranſmarinæ gentes ſeuſſimæ Scotorum à Circio, Piſtorum ab Aquilone deſtituta militæ ac deſenſore inſulam, adueniunt, & vaſtatam direptamq; eam multoſq; annos opprimunt. Hieronymus ſacræ interpreſis hitoriz librum, quem de illuſtribus eccleſiæ viris ſcribit, vſque ad decimumquartum totius imperij Theodoſij annum perduxit.

IIIIM. CC
CLXI.
† Abaci.

¶ Arcadius filius Theodoſij cum fratre Honorio annis XIII. Corpora ſanctorum Ambaci & Michæ prophetarum diuina reuelatione productum. Gothi Italiam. Vandali atq; Alani Gallias aggrediuntur. Innocentius Romæ epiſcopus dedit cuiusdam illuſtris forminx Veſtiæ. Pelagius Brito dei gratiam impugnãt.

IIIIM. CC
CLXXVI.

¶ Honorius cum Theodoſio minore, fratris ſui filio, annis XV. Halaricus rex Gothorum Romã inuaſit, partemq; eius cremauit incendio, IX. Cal. Septembres, anno

A conditionis eius millesimo centesimo sexagesimo quarto, ac sexto die quàm ingres-
sus fuerat, depredata vrbe egressus est. Lucianus presbyter, cui reuelat deus septi-
mo Honorij principis anno, locum sepulchri & reliquiarum beati protomartyris
Stephani, & Gamalielis ac Nicodemi, qui in euangelio & in Actibus apostolorum
leguntur. Scripturam reuelationem græco sermone ad omnium ecclesiarum p-
sonam. Quam reuelationem Auitus presbyter, homo Hispani generis, in latinum
verit eloquium, & adiecta epistola sua per Orosium presbyterum occidentalibus
dedit. Qui etiam Orosius ad loca sancta perueniens, quo cum Augustinus ad Hier-
onymum pro discenda animæ ratione miserat, reliquias beati Stephani accepit, &
patriam reuersus primus intulit occidenti. Britannii Scottorum pictorumq; in se-
ntationem non ferentes Romam mittunt, & sui subiectione promissa cōtra hostem au-
xilia flagitant, quibus statim missa legio magnam barbarorum multitudinem sternit,
ceteros Britannii sinibus pellit, ac domum reuersura præcepit socijs ad accē-
dos hostes murum trans insulam inter duo maria statuere, qui absque artifice ma-
gistro magis cespere quàm lapide factus nil operantibus profuit. Nam mox vt discē-
tere Romani, aduectus nauibus prior hostis, quasi maturam segetem obuia quæq;
sibi cedit, calcat, deuorat. Iterum petiti auxilia Romani aduolant, & cæsum hostem
trans maria fugant, coniunctisq; sibi Britannis murum non terra vt ante puluerem
sed saxo solidum inter ciuitates quæ ibidem ob metum hostium fuerant factæ,
à mari vique ad mare collocant. Sed & in littore meridiano maris, quia & inde ho-
stis timebatur, turres per interualla ad prospectum maris statuunt, sic valedicunt so-
cijs tanquam vltra non reuersuri.

† Actus
Luciani.

Auitus.

† ob

† puluere

† Bonifacius Romæ episcopus fecit oratorium in cimiterio sanctæ Felicitatis, &
ortuauit sepulchrum eius, & sancti Syluani. Hieronymus presbyter obiit XII. Ho-
norij anno, pridie Calendas Octobres, anno ætatis suæ XCI.

B Theodosius minor Arcadij filius annis XXVI. Valentinianus iunior Constan-
tij filius Rauennæ imperator creatur. Placidia mater eius Augusta nuncupatur. Ef-
fera gens Vandalorum, Alanorum, & Gothorum ad Hispaniam ad Africam transiit
omnia ferro, flamma, rapiuis, simul & Ariana impietate scedauit. Sed beatus Augu-
stinus Hiponensis episcopus, & omnium doctor eximius ecclesiarum, ne ciuitatis
sue ruinam videret, tertio obsidionis eius mense migravit ad dominum V. Calen-
das Septembres, cum vixisset annis LXXVI. in clericatu autem vel episcopatu an-
nos ferme XL. complexer, quo tempore Vandali capta Carthagine Siciliam quoq;
deleuerunt. Cuius captiuitatis Paschasius Lilybitanus Antistes in epistola, quam
deratione paschali papæ Leoni scripsit, meminit. Ad Scottos in Christum creden-
tes ordinatus à papa Celestino Palladius primus episcopus mittitur, anno Theo-
dosij VIII. Recedente à Britannia Romano exercitu, cognita Scoti & Picti reditus
denegatione, redeunt ipsi, & totam ab Aquilone insulam pro indigenis muros tenus
capellunt. Nec mora, cæsis, captis, fugatis custodibus muri, & ipso interrupto et-
iam intra illum crudelis prædo grassatur. Mittitur epistola lachrymis ærumnisq;
referta ad Romanæ potestatis virum, Accium ter Consullem, vicissimotertio Vheo-
dosij principis anno, petens auxilium, nec impetrat. Interea fames dira ac famosissi-
ma profugos infestat: qua coacti quidam hostibus dedere manus. Alij de monti-
bus, speluncis ac saltibus strenue repugnabant, ac strages hostibus dabant. Reuer-
nuntur Scotti domum, post non multum tempus reuerfuri. Picti extremam insulæ
partem tum primum & deinceps inhabituri detinent: famem præfatam magna fru-
gum opulentia, opulentiam luxuria & negligentia, negligentiam lues acerrima, &
acrior mox hostium nouorum, id est, Anglorum, plaga secuta est: quos illi vnani-
mo cōsilio cū rege suo Vertigerno qsi defensores patriæ ad se inuitandos elegerūt:
sed exceptos mox impugnatores atq; expugnatores senserūt, Xistus Romæ episco-
pus fecit basilicā sanctæ Mariæ matris dñi, q ab antiq; Liberi cognominabatur. Eu-
doxia vxor Theodosij principis ab Hierosolymis remeuit, beatissimi Stephani
primi martyris reliquias, q in basilica sancti Laurentij positæ venerant, secum deferens,

IIMM, CC
CGII.Paschasius Lilybitanus
Antistes.

Palladius

† Interd. in Hist. 2. c. 13
solum 66. p. 2. 2008

Dietla & Attila fratres, multarumq; gentium reges Illyricum Thraciamq; depopu- C
lati sunt.

MM. CC

CCIX.

† iunctis

Germanus

episcopus.

Lupus.

¶ Martianus & Valentinianus annis VII. Gens Anglorum siue Saxonum Bri-
tanniam tribus longis nauibus aduehitur, quibus dum iter prosperum domi fama
referret, mittitur exercitus fortior, qui † iunctis prioribus, primo hostes quos pere-
bat abegit, deinde in socios arma vertens totam prope insulam ab orientali eius pla-
ga usq; ad occidentalem igitur vel ense subegit, conficta occasione, quod pro se mili-
tantes Britones minus sufficienter stipendia darent. Iohannes Baptistā caput su-
um duobus monachis orientalibus, qui ob orationem venerant Hierosolimam, iux-
ta Herodis quondam regis habitaculū reuelat, quod deinceps Emisam Phœnicie
urbem perlarum, & digno honore cultum est. Hæretus Pelagiana Britanorum tur-
bat fidem, qui à Gallicanis episcopis auxilium querentes, Germanum Altiodoren-
sis ecclesie episcopum, & Lupum Trecaenum æque apostolicæ gratiæ antistitem
fidei defensores accipiunt: confirmant Antistites fidem verbo veritatis simul & mi-
raculorum signis. Sed & bellum Saxonum pictorumq; aduersus Britones eo tem-
pore iunctis viribus susceptum diuina vi tute retundunt: Cum Germanus ipse dux
belli factus, non tubæ clangore alleluie totius exercitus voce ad sidera leuato, ho-
stes in fugam vertit immanes: qui deinceps ad Rauennam perueniens, & summa re-
uerentia à Valentiniano & Placida susceptus migravit ad Christum: Corpus hono-
rifico agmine comitantibus virtutum operibus Altiodorum deferitur. Aënius Patri-
cius magna occidentalis reipublicæ salus, & regi quondam Attilæ terror à Valen-
tiniano occiditur, cum quo Hesperium cecidit regnū, neq; hætenus valuit releuari.

MM. CC

CCXXVI

Theodore

tus Eccle-

siastricam

historiam

scribit.

MM. CC

CCXL

† Odoacer

rex legis

Cassiodo-

rus sena-

tor.

¶ Leo annos XVII. Hic pro Tomo Chalcedonense per vniuersum orbem singu-
lis orthodoxorum episcopis singulas consonantesq; misit epistolas, quid de eodē
Tomo sentirent rescribi sibi postulans. Quorum adeo consonantia de vera Christi
lucarnatione suscepit omnium rescripta, ac si vno tempore vnoq; dictante fuissent,
vniuersa conscripta. Theodorenus episcopus ciuitatis, quæ à Cyro Perlarum rege
condita Cyrix nomen habuit, scribit de vera incarnatione domini saluatoris adue-
sus Eutychem & Dioscorum Alexandrie episcopum, qui humanam in Christo car-
nem negant. Scripta & historiam ecclesiasticā à fine librorum Eusebij usq; ad suū
tempus, i. usq; ad imperium Leonis huius, sub quo & mortuus est, Victorius iubē-
te papa Hilario scripsit paschalem circulum DXXXII. annorum.

¶ Zenon annos XVII. Corpus Barnabæ apostoli, & euangelium Marthæ eius
stylo scriptum ipso reuelante reperitur, † Odoacer rex Gothorum Romam obti-
nuit, quam ex eo tempore diutius eorum reges tenuere. Mortuo Theodorico Tri-
arij filio alius Theodoricus cognomento Valamer Gothorum suscepit regnum, &
vtrancq; Macedoniam Thessaliāq; depopulatus est, & plurima regis ciuitatis lo-
ca igne succendens, Italiam quoq; infestus occupauit. Honoricus rex Vandalorum
Arianus in Africa exulatis disflugatisq; plus quàm CCCXXXIII. Episcopis catho-
licis ecclesias eorū clausit, plebem varijs affectis supplicij, & quidem innumeris, ma-
nus abscondens linguas præcidit, nec tamen loquelam catholicæ confessionis eripe-
re potuit. Britones duce Ambrosio Aureliano viro modesto, qui solus forte Ro-
manæ gentis Saxonum cædi superfuerat, occisis in eadem parentibus purpura in-
ductis, victicem eorum gentem prouocantes ad prælium, vincunt, & ex eo tempore
nunc hñ, nunc illi palmam habuere, donec advena potentior tota per longum po-
tiretur Insula.

MM. CC

CCLXX.

Symma-

chus.

¶ Anastasius annos XXVIII. Thrasamundus Vandalorum rex catholicas eccle-
sias clausit, & CCXX. Episcopos exilio Sardinii misit. Symmachus papa inter mul-
ta ecclesiarum opera, quæ vel à fundamentis creauit, vel præca renouauit, ad beatū
Petrum, & beatum Paulum, & beatum Laurentium pauperibus habitacula constru-
xit, & omni anno per Africam vel Sardiniam episcopis qui in exilio erant pecuni-
as & vestes ministrabat. Anastasius, quia hæretici fauens Eutychem catholicos inse-
cutus est, diuino fulmine pergit.

A ¶ Iustinus senior annos IX. Iohannes Romanæ ecclesiæ pontifex Constantino polim veniens, ad portam quæ vocatur Aurea populorum turbis ei occurrentibus in conspectu omnium roganti cæco lumen reddidit, qui dum rediens Rauennā venisset, Theodoricus eum cum comitibus carceris afflictione peremit, inuidia ductus, quia catholicæ pietatis defensor Iustinus eum honorifice suscepisset, quo anno, id est, Consolator Probi iunioris & Symmachum Patritium Rauennæ occiderat, & ipse anno sequente ibidem subita morte periit, succedente in regnum Athalarico nepote eius. Heldericus Vandalorum rex, Episcopos ab exilio reuerti & ecclesias instaurare præcepit, post annos LXXIII. hæreticæ prophanationis. Benedictus abbas virtutum gloria claruit, quas beatus papa Gregorius in libro dicalorum scripsit.

¶ Iustinianus Iustini ex sorore nepos, annos XXXIX. Bilizarius Patritius à Iustiniانو in Africam missus, Vandalorū gentem deleuit. Carthago quoque anno excessionis suæ XCVII. recepta est, pulsus deuictisq; Vandalis & † Gelismero rege eorum capto Constantinopolim missio. Corpus sancti Antonij monachi diuina reuelatione repertum Alexandriam deferretur, & in ecclesia beati Baptiste Iohannis humatur. Dionysius paschales scribit circulos, incipiens ab anno dominicæ incarnationis DXXXII. qui est annus Diocletiani CCXLVIII. post Consulatum Lampadij & Orestis, quo anno Codex Iustinianus orbi promulgatus est. Victor quoque Capuanus episcopus librum de pascha scribens, Victorij arguit errores.

¶ Iustinus minor, annos XL. Narsis Patritius Totilam Gothorum regem in Italia superauit & occidit, qui deinde per inuidiam Romanorum, pro quibus multa contra Gothos laborauerat, accusatus apud Iustinum & coniugem eius Sophiam, † qd seruitio premeret Italiam, fecisset Neapolim Campanic, & scripsit genti Longobardorum, vt venirent & possiderent Italiam. Iohānes Romanæ ecclesiæ Pontifex, ecclesiam apostolorum Philippi & Iacob, quam prædecessor eius Pelagius cæperat, fecit & dedicauit.

B ¶ Tiberius Constantinus annos VII. Gregorius tunc Apocrisarius, in Constantinopoli, post Romanus episcopus, libros expositionis in Iob condidit, & Eutychium eiuidem vrbs episcopum in fide nostræ resurrectionis errasse Tiberio præsentē couitit: Ita vt ipse Augustinus librum eius quem de resurrectione scripsit, suis quoque catholicis allegationibus destruens, deliberaret flammis cremari debuisset: Docebat enim idem Eutychius corpus nostrum in illa resurrectionis gloria impalpabile, & vennis æteris subtilius esse futurum, contra illud dominicum: Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. Gens Longobardorum comitante fame & mortalitate ostem inuadit Italiam, ipsamq; Romanam vastatrix obsidet urbem, quibus tempore illo rex præerat Albuinus.

¶ Mauricius annos XXI. Hirminigildus Leuigildi Gothorum regis filius, obsidē catholicæ confessionem inexpugnabilem, à patre Ariano regno priuatus, † in solis & in carcerem ac vincula proiectus, ad extremum nocte sancta dominicæ resurrectionis secuti in capite percussus, regnum cæleste pro terrene rex & martyr intrauit. Cuius frater Richardus mox vt regnum post patrem accepit, ostem Gothorum cui præerat gentem in instante Leandro Hispalitano episcopo, qui & Hirmigildi docuerat, catholicam conuertit ad fidem. Gregorius Romanæ ecclesiæ pontifex & doctor eximius, anno Mauricij imperij decimotertio, iudictione decimatertia, Synodum episcoporum XXIII. ad corpus beati apostoli Petri congregans, de necessarijs ecclesiæ decernit. Idem missis Britanniam Melito, Augustino, & Iohanne, & alios pluribus cum eis monachis timentibus deum, ad Christum Anglos conuertit. Et quidem Edilbertus mox ad Christi gratiam conuersus cum gente Canthuariorum cui præerat, proximisq; prouincijs, etiam episcopum doctoremq; suum Augustinum, sed & ceteros sacros antistites episcopali sede donabat. Porro gentes Anglorum ab aquilone Vmbri fluminis sub regibus Aelle & Aedilfrido sitæ nec dum verbum vitæ audierant. Gregorius XVIII. anno Mauricij, indictione III. scribens Augustino, Londini quoque & Eboraci episcopis, accepto à sede apostolica pallio,

IIIMCC
CCLXXV
III.

Symmachus
patritius
occisus.
Athalaricus
Heldericus
IIIMDX
VII.
† Gelismero

Codex in
Iustinianus.
IIIMDX
XX.

† qus.

IIIMDX
XXIII.
Eutychij
hæresis de
resurrectione.

IIIMDL
III.
† in solis est

Leandro
Hispalitanus
Gregorius
Pontifex.

Edilbertus
rex Anglorum.

Metropolitanos esse debere decernit.

**MM.D
LXL.**

¶ Phocas annos VIII. Huius secundo anno, Iudithione VIII. Gregorius papa mir-
grauit ad dñm. Hic rogatus papa Bonifacio statuit sedē Romanæ & apostoli-
cæ eccle-
siæ caput esse oim ecclesiæ, quæ ecclesiā Constantinopolitana primā le oim ecclesiā
scribebat. Idē alio papa Bonifacio petente, iussit in veteri Fano quod Panthei voca-
batur, ablati idololatricæ fordibus ecclesiā beatæ semper virginis Mariæ & oim
martyr-
um fieri: ut vbi quondā oim nō deo, sed demonio, cultus agebatur, ibi dei
ceps oim fieret memoria sanctoꝝ. Peris aduersus reipublicā grauissima bella ge-
rētes, multas Romanorum provincias & ipsam Hierosolymam auferunt, & destrui-
entes ecclesiās, sancta t quęq; prophanātes, inter ornamenti locoꝝ vel sanctoꝝ vel
communiū quæ abstulere, etiam vexillum dominicæ crucis abducunt.

¶ quocq;

**MM.DX
CII.**

Heraclesius

¶ Heraclesius annos XXX. Anastasius Persa monachus uobile pro Christo mar-
tyrium patitur, qui natus in Perside magicas à patre puer artes discabat, sed vbi à ca-
ptiuus Christianus Christi nomen acceperat, in eum mox animo toto conuersus fe-
licita Perside, Chalcedoniam Hierapolimq; Christum quærens, ac deinde Hieroso-
lymam petit, vbi accepta baptismatis gratia, quarto ab eadem vrbe milario mona-
sterium abbatis Anastasii intravit, vbi t VIII. annos regulariter viuens, dum Cæ-
saream Palestinæ orationis gratia venisset, captus à Peris, & multa diu verbera
inter carceres & vincula Marzabana iudice perpellus est: tandem mittitur Persidem
ad regem eorum Chosronem, à quo tertio per interualla temporis verberatus, ad
extremum viua suspensus manu per tres horas dici, sic decollatus citalis LXX. mar-
tyrium compleuit. Mox tunica eius indutus quidam demoniacus, curatus est. In-
terea superueniens cum exercitu Heraclesius princeps, superatis Peris, Christianos g-
erant captiuati reduxit gaudentes. Reliquit beati martyris Anastasii primo mona-
sterium suum, deinde Romam aduectus, venerantur in monasterio beati Pauli apo-
stoli, quod dicitur ad aquas Saluias. Anno Heraclij regni XVI, Indictione XV. Ae-
duuius excellens uisus rex Anglorum in Britannia transumbraniæ gentis ad aq-
uilonem, prædicante Paulino episcopo, quem miserat de Cantia venerabilis archiep-
scopus Iustus, verbum salutis cum sua gente suscepit, anno regni sui XI. a duentus
tem Anglorum in Britanniam plus minus ann: CLXXX. eiq; Paulino sedem episco-
patus laboraci t donauit, cui profecto rei in auspiciū venturæ fidei & regni cele-
stis, potestas quoq; terreni creauerat regni, ita ut viuiuersos Britannicæ fines, quod
nemo Anglorum ante eum, quæ vel ipsorum vel Britonum gentes habitabant sub
ditione acceperet. Eo tempore exortum apud Scotos in obsequatione paschæ erro-
rem quartadecimanorum Honorij papæ per epistolam redarguit, sed & Iohānes
qui successor eius Seuerino successit, cum adhuc esset electus in Pontificatum, pro
eodem pascha eis simul & pro Pelagiana hæresi, quæ apud eos reuiuisebat, scriptis

¶ VII.

¶ tradidit

**MM.DX
CIII.**

*Pyrrhi si-
la ponti-
ficis.*

¶ Heraclonas cum matre sua Martina amissit. Cyrus Alexandrix, Sergius &
Pyrrhus regis vrbis episcopi, Acephalorum hæresim instaurantes, vnam operati-
onem in Christo diuinitatis & humanitatis, vnam voluntatem dogmatizant. E q-
bus Pyrrhus rjs temporibus, id est, sub Theodoro papa Romam veniens ex Afri-
ca, ficta, ut post apparuit, pœnitentia obtulit eidem papæ, præ sente cuncto clero &
populo, libellum cum sua subscriptione, in quo condemnarētur omnia quæ à se vel
à decessoribus suis scripta vel acta sunt aduersus catholicam fidem. Vnde & beni-
gne susceptus est ab eo quasi regis Pontifex ciuitatis. Sed quia reuersus domum re-
petit & errorem domesticum, memoratus papa Theodorus aduocatis cunctis sa-
cerdotibus & clero in ecclesiā beati Petri apostolorum principis, condemnauit
eum sub vinculo anathematis.

**MM.DX
CIII.**

Placidia.

¶ Constantinus filius Heraclij mensibus VI. Pyrrhi successor Paulus non tan-
tum vesana doctrina, sicut decessores eius, sed & aperta psecutione catholicos cru-
ciat, Apocristianos sanctæ ecclesiæ Romanæ, qui ad eius correctionem missi fuerāt,
partim carceribus, partim exilijs, partim verberibus afficiens: Sed & altare eorum
in domo Placidie sacratum inuenerabili oraculo subuertens diripuit, prohibens

eos ibidem missas celebrare. Vnde & ipse sicut præcessores illius ab apostolica sede iusta depositionis vltione damnatus est.

¶ Constantinus filius Constantini annis XXVIII. Hic deceptus à Paulo, sicut He-
racles auius eius à Sergio eiusdem regis ciuitatis episcopo, exposuit typum aduer-
sus catholicam fidem, nec vnam nec duas voluntates aut operationes in Christo desi-
nari esse confitendos, quasi nihil velle vel operari credeiudis sit Christus. Vnde
Martinus Papa congregata Romæ Synodo CV. episcoporum, damnauit sub ana-
themate præfatos Cyrum, Sergium, Pyrrhum & Paulum hæreticos. Et post hæc
missus ab imperatore Theodorus Hexarchus, tulit Martinum Papam de ecclesia
Constantiniana, perduxitq; Constantinopolim, qui post hæc relegatus Cersonam
ibidem vitam finiuit, multus in eodem loco virtutum signis vsq; hodie resurgens. Fa-
cta est autem Synodus præfata anno IX. imperij Constantiniani, mense Octobri, Indicti-
one VIII. Constantinus princeps Vitaliano Papa nuper ordinato, misit beato Petro
apostolo euangelia aurea geminis albis mire magnitudinis in circuitu ornata,
ipse post aliquot annos, id est, per indictionem sextam veniens Romam, obtulit su-
per altare ipsius pallium auro textile, toto exercitu cum cereis ecclesiam intrante.
Sequente anno facta est eclipsys solis quam nostra ætas meminit, quasi decima ho-
ra diei, V. Nonas Maias. Theodorus Archiepiscopus, & Hadrianus abbas, vir eque
doctissimus, à Vitaliano missi Britanniam plurimas ecclesias Anglorum doctrinæ
ecclesiasticæ fruge fecundauerunt. Constantinus post plurimas & inauditas de
prædationes provincijs factas ocellus in balneo perijt, indictione XII. Nec longo
post tempore etiam Vitalianus Papa cælestia regna petijt.

IIIMDC
XX

Synodus
Romæ habi-
ta sub Mar-
tino.

Vitalianus
Episcopus,
Romanus.

Theodor⁹.
Adrianus.

¶ Constantinus filius Constantini superioris regis annis XVII. Saraceni Siciliam
inuadunt, & præda nimia secum ablata, mox Alexandriam redeunt. Agatho Papa
ex rogatu Constantini Heraclij & Tiberij principum pñssimorum, mittit in regiam
vrbem legatos suos, in quibus erat Iohannes Romanæ ecclesiæ tunc Diaconus, nō
longe post episcopus, pro adunatione facienda sanctarum dei ecclesiarum. Qui be-
nignissime suscepti à reuerendissimo fidei catholice defensore Constantino, iussu sunt
re missi disputationibus philosophicis pacifico colloquio de fide vera perquirere,
datis eis de bibliotheca Constantinopolitana cunctis antiquorum patrum quos pe-
tebant libellis. Adfuerunt autem & Episcopi CL. præsidente Georgio Patriarcha
regis vrbis, & Antiochiæ Macario. Et conuicti sunt, qui vnam voluntatem & ope-
rationem astruebant in Christo falsasse patrum catholicorum dicta pplurima, Fi-
nito autem consilio Georgius correctus est. Macarius vero cum suis sequacibus,
simul & præcessoribus Cyro, Sergio, Honorio, Pyrrho, Paulo & Petro anathemat-
izatus, & in locū eius Theophanius abbas de Sicilia Antiochiæ episcopus factus.
Tanta p gratia legatorum catholice pacis comitata est, vt Iohannes Portuensis episco-
pus, qui erat vnus ex ipsis, dominica octauarum Paschæ missas publice in ecclesia san-
ctæ Sophiæ coram principe & patriarcha latine celebraret. Hæc est sexta Synodus
vniuersalis Constantinopoli celebrata, & græco sermone conscripta, temporibus
pape Agathonis, exequente ac residente pñssimo principe Constantino intra pala-
tium suum, simulq; legatis apostolicæ sedis & episcopis CL. residentibus. Prima
enim vniuersalis Synodus in Nicæa congregata est contra Arium, CCCXVIII. pa-
trum, temporibus Iulij pape sub Constantino principe. Secunda in Constantinopoli
CL. patrum, contra Macedonium & Eudoxium, temporibus Damasi Pape &
Gratiani principis, quando Nestorius eidem vrbi est ordinatus episcopus. Tertia
in Epheso CC. patrum, contra Nestorium Augustæ vrbis episcopum, sub Theodo-
sio magno principe & papa Celestino. Quarta in Chalcedone, patrum DCXXX. sub
Leone papa, temporibus Mariani principis, contra Eutychem nefandissimorum præ-
sulem monachorum. Quinta item Constantinopoli, temporibus Vigilij pape, sub
Iustiniano principe, contra Theodorum & omnes hæreticos. Sexta hæc de qua in
præfati diximus. Sancta perpetua virgo Christi Edithruda filia annæ regis An-

IIIMDC
XXXVII.

Agatho epi-
scopus Ro-

Sexta syno-
dus.

Prima syno-
dus.

Secunda sy-
nodus.

Tertia syno-
dus.

Quarta sy-
nodus.

Quinta syno-
dus.

glorum, & primo alteri viro permagnifico, & post Eufido regi confanx data postquam duodecim annos thorun inuicorrupta seruauit maritalem, post reginam sumpto velamine sacro virgo sanctimonialis efficitur. Nec mora etiam virginum, mater & nutrix pia sanctarum, accepto in construendum monasterium loco, quem † Aelge vocant, cuius merita viuacia testatur etiam mortua caro, quæ post XVII. annos sepulture cum veste qua inuoluta est, incorrupta reperitur.

†Eylege.

III MDC
XLVII.Zacharias
Protospha-
rius princi-
pis

¶ Iustinianus minor filius Constantini annos X. hic constituit pacem cum Saracenis decennio terra maris. Sed & provincia Africa subiugata est Romano imperio, quæ fuerat tertia à Saracenis, ipsa quoque Carthagine ab eis capta & destructa. Hic beate memorie Pontificem Romanæ ecclesiæ Sergium, quia erraticæ suæ Synodo, quam Constantinopoli fecerat, fauere & subscribere nolisset, misso & Zacharia Protospatario suo iussit Constantinopolim deportari. Sed præuenit militia Rauennaræ urbis, vicinarumq; partium iussa principis nefanda, & eundem Zachariam contumelijs & iniurijs ab vrbe Roma repulit. Idem papa Sergius ordinauit venerabilem virum Vuilbrordum cognomine Clementem Freslonum genti Episcopum, in qua vsque hodie pro æterna patria peregrinus, est enim de Britannia gentis Anglorum, innumera quotidie diabolo detrimenta & Christianæ fidei facit augmenta. Iustinianus ob culpam perfidiæ regni gloria priuatus exul in Pontum secedit.

III MDC
L

Culbertus

¶ Leo annos III. Papa Sergius in sacrario beati Petri apostoli capsam argenteam, quæ in angulo obscurissimo diutissime iacuerat, & in ea crucem diuersis ac preciosis lapidibus adornatam, domino reuelante reperit, de qua tractis III. Petallis, quibus gemmæ incluse erant miræ magnitudinis, portionem ligni salutaris dominicæ crucis interius repositam inspexit, quæ ex tempore illo annis omnibus in Basilica Saluatoris, quæ appellatur Constantiniua, die exaltationis eius ab omni osculatur atque adoratur populo. Reuerendissimus ecclesiæ Lindisfarnensis in Britannia, ex anachorita antistes Cuthbertus, totam ab infantia vsque ad senium vitam miraculorum signis inelyram duxit: Cuius dum XI. annos maneret corpus humatum incorruptum, post hæc quasi eadem hora defuncti simul cum veste qua tegebatur inuentum est, sicut in libro de eius vira ac virtutibus, & prosa nuper & hexametris versibus scripto, ante aliquot annos ipsi signauimus.

III MDC
LVII.Synodus
Aquileie.

†Imperio.

Hereber-
chus.Alpos Cot-
tie ad sedē
Romanepertinuit
III MDC
LXIII.

Callinicus.

¶ Tiberius annos VII. Synodus Aquileiæ facta ob imperitiam fidei, quintum vniuersale Concilium suscipere diffidit, donec salutaribus beati Papæ Sergij monitis instructa, & ipsa huic cum cæteris Christi ecclesijs adiuuere consentit. Gisulfus dux gentis Longobardorum Beneuenti Campaniam igne, gladio & captiuitate vastauit, cumq; non esset qui eius † impetui resisteret, apostolicus Papa Iohannes qui Sergio successerat missis ad eum sacerdotibus, ac donarijs per plurimos, vniuersos redeunt captiuos, atque hostes domum redire fecit. Cui successit alius Iohannes, qui inter multa operum illustrium fecit Oratorium sanctæ dei genitrici, opere pulcherrimo, intra ecclesiā beati apostoli Petri. Hereberchus rex Longobardorum multas cortas & patrimonia alpium Comitarum, quæ quondam ad ius pertinebant Apostolicæ sedis, sed à Longobardis multo tempore fuerant ablata, restituit iuri eiusdem sedis, & hanc donationem aureis scriptis literis Romam direxit.

¶ Iustinianus secundo cum Tiberio filio annos VI. hic auxilio Terbelli regis Vulgariorum regnum recipiens, occidit eos qui se expulsi Patrios, & Leonem qui locum eius viurpauerat, necnon & successorem eius Tiberium, qui eum de regno eiecit, toto quo ipse regnabat tempore in eadem ciuitate in custodia tenebatur. Callinicum vero Patriarcham, erutus oculis misit Romam, & dedit episcopati Cyro, qui erat abbas in Ponto, eumq; abbatem exulem: Hic Constantinum Papam ad se venire iubens, honorifice suscepit, ac remisit, ita vt eū die dominica missas sibi

A facere iubens, communionem de manu eius acceperit; quem prostratus in terra pro suis peccatis intercedere rogans, cuncta ecclesiarum privilegia renouauit. Qui cum exercitum mitteret in Pontum, multum prohibente Papa Apostolico ad comprehendendum Philippicum, quem ibi relegauerat, conuersus omnis exercitus ad partem Philippici, fecit cum ibidem imperatorem, reuersusque cum eo Constantinopolim, pugnavit contra Iustinianum, ad duodecimum ab vrbe miliarium, & victo atque occiso Iustiniano regnum suscepit Philippicus.

¶ Philippicus annis II. mensibus VI. Hic eiecit Cyrum de pontificatu, eumque ad gubernandum Abbatem iure monasterium suum Pontum redire precepit. Idem Constantino Papae misit literas prauis dogmatis, quas ille cum Apostolicæ sedis concilio respuit: & huius rei causa fecit picturas in porticu sancti Petri, quæ acta sex sanctarum Synodorum vniuersalium continerent. Nam & huiusmodi picturas tum haberentur in vrbe regia Philippicus iusserat auferri, statuitque populus Romanus, ne hæretici imperatoris uome, aut chartas, aut figuram solidi susceperent, unde nec eius effigies in ecclesiam introducta est, nec uomen ad missarum solennia prolatum.

¶ Anastasius annis II. Hic Philippicum captum oculis priuauit, nec occidit. Idem literas Constantino Papæ Romam per Scholasticum patritium & Hexarchum taliter direxit, quibus se fautorem catholicæ fidei, & sancti & sexti Concilii prædicationem esse docuit. Liudbrandus rex Longobardorum donationem patrimonij alpisu Comarum, quam Herebechtus rex fecerat, & ille repenerat ad monitionem venerabilis Papæ Gregorij confirmauit. Eberchtus vir sanctus de gente Anglorum, & sacerdotum monachica vita etiam pro celesti patria peregrinus exornans, plurimas Scoticæ gentis prouincias ad canonicam paschalis temporis obseruantiam, à qua diuini aberrauerant, pia prædicatione conuertit, anno ab incarnatione Domini DCCXVI.

B **¶** Theodosius anno vno. Hic electus in imperatorem, Anastasium apud Nicæam ciuitatem graui prælio vicit, datoque sibi sacramento clericum fieri ac prefbyterum fecit ordinari. Ipse vero ut regnum accepit, cum esset catholicus, mox in regia vrbe imaginem illam venerandam, in qua sanctæ sex Synodi erant depictæ, & à Philippico fuerat deiectæ, pristino in loco erexit. Tiberis flumini alcum suum egressus multa Romanæ fecit exitia ciuitati: ita ut in via lata ad vnam & semis staturam excreueret, atque à porta sancti Petri usque ad pontem & Moluium aquæ descendentes coniungerent. Mansit autem diebus septem, donec agentibus lætaniis crebras ciuibus, octauo demum die reuertit. His temporibus multi Anglorum gentis nobiles & ignobiles, viri & femine, duces & priuati, diuini amoris instinctu de Britannia Romam venire consueuerant: inter quos etiam reuerendissimus abbas meus Ceolfredus annos natus LXXXIII. cum esset prefbyter annis XLVII. Abbas autem annis XXXV. ubi Lingonas peruenit, ibi defunctus atque in ecclesia beatorum geminoru a martyrum sepultus est, qui inter alia donaria, quæ adferre disposuerat, misit ecclesie sancti Petri Pandectam à beato Hieronymo in latinum ex hebreo vel graeco fonte translaturam.

¶ Leo annis IX. Saraceni cum immenso exercitu Constantinopolim venientes circumio ciuitatem obsident, donec ciuibus multa instantia ad deum clamantibus, plurimi eorum fame, frigore, pestilentia perirent, ac sic peresset obsidionis abscederent, qui inde regressi Vulgariorum gentem, quæ est super Danubium bello adgrederentur: & ab hac quoque victi refugium, ac naues repetunt suas. Quibus cum alium pererent, ingruente subita tempestate, plurimi atiam meritis sine consuetis perlitonibus sunt necati. Liudbrandus audiens quod Saraceni depopulata Sardinia etiam loca fœderent illa, ubi ossa sancti Augustini Episcopi propter vastationem Barbarorum olim translata, & honorifice fuerant condita, misit, & dato magno prædæ accepit, & transtulit ea in Ticinam, ibique cum debito patri honore recondidit.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SCHOLIA IN CHRONICON, SEV LIBRVM DE C
TEMPORIBVS, QVEM BEDA ANGLOSAXO CO-

gnomento venerabilis, Britanius pref byter ad sua vsque
tempora breuiter est complexus, Authore
Iohanne Nouiomago.

EXACTAM temporum rationem, vt fere solet rerum à nostra memoria re-
motarum, non credo vsquam ad vnguem extare, neque facile est de his pro-
nuntiare: praesertim cum plurimi atq; vetusti scriptores ambigant, pauci inter se co-
ueniant: seu ex eo q; regum aliorum ve magistratum & dignitatum per quas com-
putatum est, quorundam obscurior fama fuerit: seu (quod citius crediderim) pro-
pter doctorem hominum, qui suae ætatis res obseruaueret ordine annorum, indi-
gentiam. Propterea qui longa temporum intervallo praeteriti temporis acta re-
spexerunt, necesse habuerunt coniecturis quicq; suis, hanc rem indagare, vbi dum
alias alij sequuntur, sit vt pro hac varietate non omnes inter se conueniant. Sic Eu-
lebius, Orosius & Beda, ab Adam vsque ad Caroli imperium, sub quo nos sumus,
quid nunc ad XXXVII. annum tenuit, anno à Christo nato MDXXXVI. adiecit an-
nis postea actis, fluxerint anni VI. M. DCCXXXIII. secundum Hebraeos & Iohan-
nem picum VM. XLIII. secundum primos ecclesiae patres VIIM. XXXV. secundum
Alphonsum regem Hispaniae VIIM. DXX. Verum recentiores Bedæ opinionem,
vt plurimum sequuntur. Praeterea admonendum & illud duximus, quod in ordine
imperatorum nonnunquam omittuntur hī, quorum plures simul vix annum vnum
aut alterum expleant, nonnunquam quos alij omittunt ex eadem causa, hic recen-
set. Est & nominum varietas pro illa multiplici forma nominum apud grammati-
cos annotata, quæ lectorem facile turbare posset, vt Merentium apud alios dictum,
Beda Constantinum vocat & qui apud Bedam Heraclonas alijs Heraclion dictus
est, pari modo Philippus & Philippleus. Tum & illud sciendum est, quod Leo ille
postremus imperatorū apud Bedam, hic nonem annos habet intellige dum Beda
hæc scriberet, nondum expleto imperio. Imperauit enim annos viginquatuor.

QVAE SEQVVTVR DECERP SIMVS EX OPTI-

MIS QVIBVSQVE SCRIPTORIBVS, NARRATIONE

quantum potuimus, accommodata ad Bedæ breuitatem, serua-
to ordine temporum, vsq; ad Paulum Pontificem ma-
ximum & Carolum sextum imperatorem.

Bene vale & nostram quantulam-
cunq; opellam boni con-
sule.

Constantinus huius nominis quintus, Leonis superioris filius annis tribus & tri-
ginta imperat, patris crudelitatis vtiq; imitator, sub quo monarchia Impe-
rii Romani primum ac deinceps continenter inclinari ab orientalibus principibus,
& ad occidentales transferri coepit. Nam posteaquam Constantinus omni seclere

Ambustus, tyrannus & sacrilegus, Christianos passim persequitur, ac diuorum imagines è templis eijs aboleri iubet, Stephanus Romæ Pontifex Max. omnes titulos ac dignitates Francorum regibus concessit, atque Pipinum Caroli patrem (qui postea Magni à rebus egregie gestis cognomen accepit) suosq; qui ab ea stirpe descenderet reges autoritate Romanæ ecclesiæ instituit, orientalibus vero ac cæteris eî imperij dignitatem abrogauit. Eodem tempore defuncto Stephano Pontifice Maximo, Constantinus Imperator Constantinum ex plebe in pontificatum iussit, Romani & ipse viculum coorta discordia Philippum eligunt. Verum paulo post rebus compositis & ambo se pontificatu abdicare sunt coacti quem inijt Stephanus natione Siculus. Mortuo Pipino ceteri XXVI. anni imperij Constantini, Carolus filius cognomine Magnus successit in regnum Gallos, regnauitq; annis XLVII. q. supra to ac expulso Hmoldo rege Aquitanie ac Saxonu gēte, & eâ q. Vuestphalia nômē habet, summa difficultate ac triginta duorum annorum bello ad fidē Christianā adducta, feliciter cōtra Hūnos, Hispanos, Britannos, & alias q. dā in Italia nationes pugnauit. Deinde Hadriani Pontificis rogatu in Italia Lōgobardos vicit, totaq; Italia expulsi, qui eam circa CCIII. prope annos occupauerunt. Hinc bellum aduersus Saxones redintegrat.

¶ Leo Constantini filius in oriente annis quinque imperat, qua tempestate Imperium continuo id occupantibus Barbaris ad occasum rendit, ad Gallos maxime Romanis spectantibus, Carolus Magnus nobiles aliquot Hispaniæ vrbes vastat, eo quod fidem Christianam recusarent.

¶ Constantinus proximi Leonis filius, cum matre hyrene imperat annis duo de viginti, sed nihilo maiore gloria quam pater. At Carolus M. superatis Hunnis Panoniam ac reliquis vicinas regiones vastantibus, onustū magnis spolijs exercitum in Italiam reduxit, vt reliquias Hunnos, q. Græcor. præsidio iuuē redierant, deleteret. Ad Menapios in Galliam reuertitur, & Aquisgrani, quo loco propter aquas calidas plurimum est vsus, ædem sacram virginī Matri constituit, multisq; donarijs Roma Rauenennæ aduectis insigne reddidit. Constantinus matre Hyrene per vim eiecta, nobiles aliquot, quāsi cum matre cōspirassent trucidat. Deinde Hyrene Constantinū filium captum oculis priuat, ac sola regnat annis III. vsq; ad Caroli Imperium. Verum duo proximi Leo & Constantinus, inter Imperatores à multis non numerantur: vel propter noīm similitudinem, seu quod gesta eorum intra famam nec gloriæ nec opinionis alicuius fuerit, seu quod à temporibus Caroli Magni Imperatores orientales in Chronicis prætermissi sunt, imperio translati ad Gallos, non desierunt tamen continuo post Carolum M. Imperatores in oriente. Nam proximo Constantino successit Nicephorus annis VII. Hinc Stauratus anno I. cui successit Michael annis II. post quem Leo Bardi filius annis octo, deinde Michael alter annis IX. deinde Theophilus annis XV. deinde Michael & Theodorus simul annis II. Deinde Basilus XVII. Deinde Leo. XVII. deinde Constantinus cum Alexandro. Postremo plures, quorum vltimus computatur vsque ad Orthonem tertium. Verum hos multi prætermittunt, q. Imperij à Carolo M. potior pars & celebrior ad Gallos, deinde vniuersum ad Germanos translatus sit. Rectius igitur numeratur post Cōstantinum Hyrenæ filium Carolus, quā alij. Quod ob id apposui, ne turbet quēquam, si fœte plures numerent ab hoc Constantino vsque ad Orthonem quā nos posuimus: hic enim ordo ad temporum rationem magis est idoneus.

Carolus Magnus postquam triginta tres annos à morte Pipini patris Gallos, Hispanos, Germanos, Britannos, reliquasq; gētesq; partim armis, partim hūanitate, partim virtute ad se traxit imperio tenuisset, à Leone Pontifice M. eius noīs tertio quem piniuria à Romanis eiectū, in pristina dignitatē restituit, Augusti nomē accepit renouauit, ac assumpto impio in Italia primus occidentaliū regū impauit Romæ.

Aperio abdicatione ac in priuatum sese redigēs modum, ab Arnulpho patruſcle Germanorum rege aleretur Remigius Antiſiodoreſis ſcriptor claret.

¶ Arnulphus filius Caroli Magni II. & nepos Caroli Calui rex Germaniæ regnat poſt Carolum proximum annis XII. Formoſum Romanū Pontificem ab æmuliſ inſiuria magna affectum, ad priſtinam dignitatem reduxit. A quo deinde imperij titulis inſignitus. Stephanus Pontifex antecellori ſuo inſcuſus contra conſeſſiones eius concilium cōuocat, & coram cadauer Formoſi omni dedecore affectum in Tyberim proſicitur. Saraceni iterum Syriam occuparunt. Arnulphus poſtquam Maguntiacos debellaſſet, Nortmannos in Aquitania bello aggreditur, in quo interijt Phiriſi. Mortuo Arnulpho imperatore, dolentibus plurimum Romanis atque vniuerſis Italiz populis, quod ad Germanos Imperium tranſlatum eſſet, Tranſalpinū Imperatores nulli à Romanis Pōtificibus imperij dignitate inſignitiſ viſq; ad Othonem. Per id tempus Brengarij duo, Rudolphus, Hugo regnum in Italia occuparūt.

¶ Ludouicus Arnulphi filius à Germanis imperator creatur, qui regnauit annis ſex: quo tempore Brengarij à Longobardijs creati in Italia imperat. itaque hic finis Imperij Gallicani eſſe cepit, quod circiter annos C. & XX. durauit.

¶ Conradus in Germania imperium tenuit annis VII. Interea aqud Romanos Berengarij alter. Pannonij vicinas regiones multū depopulaſi, & Saraceni Aphricani Apuliam occupant. At Pontifex Iohannes auxilio Alberici, qui in agro Pygæno dominabatur adiutus, eos iterum Italia exterminat: vltimus hic fuit progenie Caroli Magni.

¶ Henricus comes apud Saxones Othonis filius, annis regnauit XVIII. qui magna diſſidia exerauit regni cupiditate, quæ poſt ſexaginta annos vixdum tolluntur, a tempore ſcilicet Ludouici vſq; ad Othonem primum. Interea Hugo regni occupat in Italia: hic regnum Francorum initium habet monarchiæ Gallicanæ, quorum primus fuit Rodolphus dux Burgundionum. Pannonij duce Alberico, Hetruriam depredantur. Lotharius Hugonis filius imperium accipit poſt patrem, & tenet annis II. Hic tempeſtate ſol diebus aliquot ſanguine manare eſt viſus, maxima peſte ac morborum graſſatione ſubſeſcuta.

B¶ Otho primus Henrici ſuperioris filius ex Saxonum ducibus primum Germaniæ, deinde & Italiz regnum tenuit annis XXX. Hic primus fuit ex Germanis Imperator agnitus, coronatus Aquigrani ab Hildiberto Moguntinenſi Epifcopo. Hinc Imperium ad Germanos tranſlatum computatur, Pannonies ſeu Hungari Germaniz ſuperiorem regionem occupantes, exterminantur tribus eorum ducibus ex arboribus ſuſpenſis. Berengarius tyrannidem in Italia exercens, ab Othone rogata Romanorum regno deſcitur. Apud Ticinum vxorem eius captam red mit, ac ſibi eam coniugem ſociat, nomine Adalindam. Iohanne Pontifice in omnem luxum diſſoluto, Otho à Romanæ eccleſiæ patribus euocatus Germania, vt corruptos Pontificis mores emēdaret, Romam proficiſcitur: in qua vrbe ampliffimis honoribus veneratus Imperij titulos & dignitates ſuſcepit. Pontifex vero ad honeſtam vitam ſæpius exhortatus, cum de eius emendatione tandem eſſet deſperatum, præſente Othone Pontificatu ſe abdicatione cogitur. Poſtea diſcordiz ingentes de Pontifice delegedo ſunt ortæ, alium plebe, alium patribus creatibus Pontificem. Imperator in terra obiit Viennæ apud Pannonies.

¶ Otho alter ſuperioris Othonis filius imperat annis XVI. paternæ virtutis & ſtemmatis imitator, Iohannem Pontificem captum & in exilium miſſum reſtituit. Qui reuerſus diuerſe factionis principes grauiter punit, atque ob remunerationem collatæ beneficii Othonem filium Othonis huiuſce Auguſtum appellat: ipſe imperatorem Nicephoram Conſtantinopolitanum à Græcis pulſum reſtituit, vxorem accipit fororem Nicephoræ. Mox Græcos magna ſtrage Italiam inuadentes ſuperat. Moritur deinde Roma, & ac in Baſilica B. Petri ampliffimo funerali honore ſepelitur.

¶ Otho III. Othonis ſecundi filius imperat annis XIX. & ipſe paternæ gloriæ illuſtrator & imitator. Coronatur à Gregorio Pontifice anno imperij ſui XI. Carolo ſi

A XX. patre nihilo przstantior. Nam profectus Romam vbi benigne & summo honore vrbis receptus esset, Paschalem Pontificem & vniuersos ecclesiarum przlatos p fratrem interceptas eorum bona depredatur. Postea cum aduersantibus patribus inaugurationem imperij obtinere nequireret, Mauritium suæ partis Archiepiscopum eius officij gratia euocauit. In Francia post Philippum regnat Ludouicus annis XX. Hierosolymis Balduinus succedit Balduinus aliter, rex III. ex nostris. In agro Flaminiano & Aemiliano mense Iunio sanguine pluit. Secuta est hyems asperissima, in qua & fruges & plurimæ quadrupedes necnon & homines periere.

¶ Lotharius secundus eius nominis filius Gerhardi ducis Saxonæ imperauit annis XI. bonum virum ac Imperatorem agens: quippe qui sic imperium administrauit, vt facile laudem apud omnes inueniret. Innocentium Pontificem propter Romanorum factiones qui Anaeleto fauebant, sua sponte in Galliam digressum restituit. A quo & imperij auctoritatem suscipiens coronatus est. Bohemos defectionem molientes coërcuit. Hierosolymis regnat Fulco superioris Balduini Gener annis XI. rex III. Maximus in Gallia æstus, vbi sylæ aliquot & nemora magnis incendijs absumpta sunt. Imperator ex Italia in patriam reuertens Veronæ moritur.

¶ Conradus Henrici Imperatoris V. ex filio nepos Sueuus, electus Confluentiæ in Germania, imperauit annis XIII. exercitum duxit Constantinopolim exceptis Emanuelis simulata amicicia & fide, vt euentus docuit: Nam cum ad professionem quam parabat polliceret ei commeatum sese præstiturum cuncta veneno infecit. Vnde exercitus ad mummam calamitatem est adductus. Fulcone mortuus apud Hierosolymis, succedit Balduinus filius qui regnum tenuit annis XXIII. Melopotamiam ad fidem Christi conuertuntur magno promiscui sexus numero.

B **¶** Fridericus proximi Couradi frater, cognomēto Barbarossa Sueuorum rex, annis imperat XXXVII. Bohemos ad regni formam redegit. Cum Alexandro pontifice grauissimas (a cuius antecessore insignia imperij accepit) inimicitias gessit, a quo & excommunicat. Mediolanū post decennouenale oblidionē capiti, magna ex parte subuerit, capiti post septennalē oblidionē. Turcis Iconiū ac armenis armis ademit. Quo bello diu in Syriæ quā flumine lauaret, aq suffocatus imprudēs interijt. Amarici filius Balduini Hierosolymis regnat annis XII. Corpa trisi Magorum Mediolanū añ e Persa aduecta, a Rodolpho Agrippinensium Archiepiscopo Coloniam transferuntur. Anno sequenti Nonis Sediemb. visi sunt in cæli regione occidua tres soles duabus horis, & nocte quæ sequenti diem est infecuta, tres lunæ. Terremotus infecutus est, q ciuitates aliquot in Syria ac Sicilia absorptæ sunt multæ labe factæ. Petrus Lombardus author Sententiarum clarus habetur Parrisiensis episcopus, & Petrus Comestor qui scripsit historiam ecclesiasticam. Amarici superioris filius Balduinus Hierosolymis regnat annis VI. rex VII. Hic lepra infectus vxorem non duxit: quare cum finem vitæ suæ intellexisset, Sybillam sororis suæ filium puerum adhuc sub tutela Tripolitani comitis regnare iussit. Sybilla mater, quæ matrimonium repetijt Guidonem maritum regnare curauit, inter quem & Tripolitanum perniciosā dissensio exoritur, in qua comes Saladino Aegyptiorum regi adhærens maximum detrimentum nostris comparauit. Ille enim per nostrorum discordias vires adeptus, post maximam Christianorum stragem Hierosolymam capite. Quam vrhem post Godofridum Christiani regis per duodecunaginta annos cum magna gloria possederunt.

¶ Henricus Frederici superioris filius, imperat annis X. Coronatus Aquisgran. Siciliam hic cepit, in qua aliquandiu commoratus, moritur. Panormi hac tempestate pluit imbre lapideæ, magnis coortis tempestatibus in agro Bononiensi.

¶ Philippus Henrici proximi frater, ab Henrico Imperator designatus, electoribus creatiſſimis Othonem fratrem ducis Saxonum, quem Innocentius III. confirmauit. Quod vbi Philippus intellexit, collecto valido exercitu, Othonem bello persequitur, ac fugientē Coloniam Agrippinam, cū istic lōga ac graui oblidione tādē fugat. Colonia longo bello; fatigata Philippum Imperatorem agnoscit, reliquis principibusq; ad eā vim exercitus tunc parati nō essent p̄miretibus. Pace itaq; facta, impa

Accedit Philippus filius cognomine Pulcher annis XXIX. Fœmina quædam Romana parit puerum, crinibus & vnguibus similem vr̄se: quidam aiunt hanc fuisse Nicolai pontificis concubinam. Post Rodolphum interregnum fuit vno anno.

¶ Adolphus comes à Nafsau principibus Germaniæ Imperator decernitur, cum in ignia inuadit Alberti Rodolphii proximi Imperatoris filij: seu q̄ patri per electionem suo non esset suffectus, seu quod inferiori loco natus ac minore populo ac fortunarum frequentia infirmior, contemptior haberetur. Orto bello inter hũc & Albertum, cū quo principes alij aliquot egerūt in prælio. Superatus militum indigentia occiditur, auno ab electione sexto apud Vuormaciã.

¶ Albertus filius Rodolphii Imperatoris Austriæ dux, regnat annis X. hic cū superato Adolpho electus audiret se Imperatorem non magna concordia principum (apud quos eius rei potestas esset) creatū, fecit eis potestatem iterum eligendi, ne ar magis q̄ principum consilio Imperium arripuisse diceretur. Postea igitur consentientibus electoribus Imperator hĩ, vir ad rem militarem gerendam plane factus. Bonifacius pontifex primum instituit lubileum. Magna seditio in Gallia coorta infirmitate conditionis hominum: & superiores facti Francorum copias superauit & crudelissime interficiunt. Franciscus Petrarcha clarus habetur. Albertus naui descendens à nepote interit citur.

¶ Henricus Francifurdie electus imperat annis V. Ad Italiam profectus Medio Iani coronatur. Hinc Romam pergens, per contentionem coronatur. Hinc ad Florentinos conuersus, ad ædem Saluianĩ sub ipsis pene vr̄bis in ætibus castra ponit. Deinde Pisĩ comparato exercitu, Robertum Apulie regem bello perit. In qua expeditione moritur veneno, vt quidam volunt, quod ei porrigeret (curatibus Forensinĩs) monachus quidã Dominicanus. Rhodus nobilis insula in mari Carpatho, in Comitatorum potestatem venit. Apparuerunt hac tempestate noctibus, plures lunæ. Sax ardens per celum ferri visa est. Interregnum factum anno vno propter contentionem de Imperatore deligẽdo, in q̄ alij Ludouicum, alij Fredericum elegerūt: quãtobrem inter eos pugnatum est annis VIII. sed Ludouicus tandem superior regnauit solus annis XXIII.

¶ Ludouicus dux Boariorũ seu Bauarorũ, in vniuersum imperat annis XXXII. solus XXXIII. Cũ Frederico in armis annis VIII. Cõtempor sedis Romanæ: ob id lo hĩnes Pontifex ei ecclesię cõmunionẽ interdixit, & varijs multisq̄ celsis publice cõdem nauit. Ludouicus tũ magnis viribus in Italiam ire perrexit, ac Romam veniens contra phas & Pontificis voluntatem, à Scarra Columnensi solennitate aut ceremonijs consuetis obseruatis coronatur, & sua sententia Pontificatum Iohanni abrogat, & Petrum Corbanensem ordinis Minorum Pontificem creat. A quo iterum sibi coronam imponi iubet, & sibi mutuo falsæ dignitatis falsi sunt authores. Hunc Corbanensem pontificem Pisani, apud quos eum Imperator in Germaniam transfens reliquerat, capiūt: & ad Iohannẽ pontificẽ tũ Aquinione agẽtẽ mittūt, apud quẽ seu reuerentiam seu errorem confessus atq̄ mortẽ deprecatur, donec honesto carcere triennio post interijt. Ludouici Philippi regis filius regnat Francis annis duobus & mensibus tribus. Huic succedit Iohannes filius eius puer, diebus XX, post quem Philippus Ludouici frater annis XV. Deinde regnat Carolus filius Philippi annis VI. Aquinione moritur Iohannes pontifex, anno ætatis suæ XC. qui reliquit decies centena XXVM. nec legitur alijs temporibus Romana ecclesia fuisse locupletior. Chistiani Turcas supant, & Smirnam capiūt. ¶ Carolus Bohemus Iohãnes Lutzeburchi filius imperat annis XXXII. Imperij competitors strenuos habuit, Edwardum Britannicum & Guntherum Suarisenburgum, Romæ solenni celebratio in euat: it ab Innocẽtio X. summa tranquillitate Imperij insignia accipit. Pragm ciuitatem vnã omnĩ maxime coluit ac studijs celebrẽ reddidit, circa Imperij res indiligentior paulo. Hic auctor fuit tabularum Imperialium, quam ballam auream vocant, in qua continentur ceremoniæ, quibus vtuntur principes electores ad regẽ ac Imperatorem Romanum creandum. Statuit quoq̄, ne quisquam ad electionẽ Im-

ratē redintegrātū, clari in hoc cōcilio habent Ambrosius Canradulensis, & Nicolaus Euboeicus vterq; Latine & Græce p̄doctus, & oibus bonis disciplinis ornatiss.

¶ Fredericus Austriz dux, post Albertū imperat annis LIII: magna virtute multisq; ingenij dotibus locupletatus, religiosus in primis, & æquus erga oēs, Hierosolymā religionis causā protectus sacra loca deosculatus incolūmis reuersus est. Coniugem habuit Leonorā regis Portugallosē filiam, forma ac probitate iuxta laudatā, liberos ex ea sustulit Christophorū, morte immatura absumptum, Maximilianum & Margaretam. Principiū cōuentus in Germania ab eo primi sunt instituti. Multa bella partim ab eo, partim sub eo gesta sunt, imperauit enī diutissime. Bellum aduersus Turcas gerit, in quo supra XXXM, Turcæ perierūt, ex nris rex Hungarorū ipse Ladislaus, Cardinalis Iulius Cæsarinus, & ipse dux belli à Romano Pontifice emissus, Constantinopolis Romanæ sedis semper æmula, à Mahometo imperatore re Turcarum obfessa, & per dies L. summis viribus oppugnata, & tandem crudelissimis cedibus expugnata. Cōstantini Imperatoris caput e lōgo stipite supra mœnia collocatum, extra omnem humanitatē atq; misericordiam in quoslibet est scēlū tum. Heluētj aduersus gentē peregrinā quādam, quam Delphinus filius Ludouici regis Gallos eduxit, vario Marte pugnatum est: bellum renouatur inter Hungaros & Turcas, ingenti numero vtrūq; cadente. Indulgentias primum Germania magna religione ac veneratione accepit. Turca iteq; à Rodō magna temeris nostrorum clade pellitur. Frederico mortuo in Linz. Maximilianus eius filius succedit q̄ cum patre imperauit septem annis.

¶ Maximilianus post mortem patris annis imperat XXVI. Mariam filiam Burgundiorum ducis coniugem habuit, ex qua sustulit binos liberos, Philippū huiusce nostri imperatoris Caroli V. patrem, & Margaretam quæ ex equo delapsa mortua est. Vir ingenio admodum placido, ingeniorum bonorū liberalis cultor, prudens ac exquisiti concilij, parcus humani sanguinis, ingenio nihil feroci, sed cunctantior paulo bella tamen aduersus Venetos diu gessit. Franciscus à Sickingen genere militari ortus, ciuitates aliquot obsedit, regni (vt creditum fuit) audis, superatur principe Palatino, Treuirsē & Hesso, istus bombardā iuterijt in castro suo ab superioribus obfessus Nansal. In Dalmatiz & Pannoniæ finibus magna rusticorū aduersus principes & magistratus erupit. Erasmus Roterodamus literarū decus primum in Germania, deinde per vniuersum orbem clarus habetur, moritur Basileæ anno domini MDXXXVI. Paulo pontifice Romæ imperante. Martinus Lutherus Saxo monachus Augustinensius aduersus indulgentias Romæ missas, pauca quædam mouens, mox liberius Romano pōtifici sese opponit, deinde paulatim plura & maiora ab ecclesiæ dogmata diu obseruata reprehendit, nunc per vniuersam Europam pene non incognitus, magna in ecclesiā dissentione, alijs cum reprehendentibus, alijs cōmendantibus. Velit deus vt per spiritum eius concordiz ac vnitatis largitorem post has dissensiones aliquam in fidei ac religionis vnitatem redigamur.

¶ Carolus huius nominis V. Hispaniz ac Siciliæ rex &c. Maximilianū ex filio nepos, Francurdiz electus ac hucusq; (q̄ annus est à Christo nato miliesimo quingētesimo trigefimo sexto) annis imperauit XXVI. à Leone pōtifice Imperator declaratus, postea Aquisgrani solenni principum conuentu inuictus: vir magni animi fortitudine ac ingenij dotibus cumulatus, quæ deus diu impio suo seruet. Bellum gessit in Gallia Cisalpina maximum ac diuturnum, in quo Franciscus Gallorum rex (q̄ tum in castris habuit decies centena milia hominum) superatus ac captus, dein datis obsequiis filijs rex ipse dimittitur, ac datis pacis conditionibus, regi foretorem suam Imperator sociat vxorem. Anno MDXII. Turcarum imperator Soliman aduersus Rodum insulam bellum redintegrat, in qua ciuitatē eiusdem nominis post grauisimam oppugnationem, magna multitudine hoim vtrinque cadentū tandem vincit.

¶ Ferdinandus rex Bohemorum ac Hungarorum, Archidux Austriz, anno MDXXXI. Coloniz præsentibus principibus electoribus ac fratre Carolo, rex Romano rum est creatus. Bellum gessit in Pannonia aduersus Iohannem Comitē à Vucida

A	Anni domini.		Anni imperij.		A	Anni domini.		Anni imperij.	
	Numerus im- peratorum.	Nomina.	Numerus im- peratorum.	Nomina.		Numerus im- peratorum.	Nomina.	Numerus im- peratorum.	Nomina.
713.	69.	Theodosius II.	1.	0.	1139.	93.	Conradus III.	14.	0.
719.	70.	Leo III.	14.	0.	1153.	94.	Fredericus	57.	0.
743.	71.	Cöſtantine V.	35.	0.	1190.	95.	Henricus VI.	10.	0.
778.	72.	Leo III.	5.	0.	1200.	96.	Philippus II.	9.	0.
783.	73.	Cöſtantine VI.	11.	0.	1209.	97.	Otho V.	3.	0.
802.	74.	Carolus M.	14.	0.	1212.	98.	Fredericus II.	33.	0.
816.	75.	Ludovicus	25.	0.	1245.		Interregnum	13.	0.
841.	76.	Lotharius	15.	0.	1273.	99.	Rodolphus	19.	0.
856.	77.	Ludovicus II.	21.	0.	1291.		Interregnum	1.	0.
877.	78.	Carol. II. Cr.	6.	0.	1295.	100.	Adalbus	6.	0.
883.	79.	Carol. III. Cr.	12.	0.	1299.	101.	Albertus	10.	0.
895.	80.	Arnolphus	12.	0.	1309.	102.	Henricus VII.	5.	5.
907.	81.	Ludovic. II.	6.	0.	1314.	0.	Interregnum	1.	0.
915.	82.	Conradus	7.	0.	1315.	103.	Ludovic. III.	33.	0.
920.	83.	Henricus	13.	0.	1343.	104.	Carolus III.	31.	0.
938.	84.	Otho II.	30.	0.	1380.	105.	Vincentius	21.	0.
968.	85.	Otho III.	16.	0.	1401.	106.	Robertus	10.	0.
985.	86.	Otho III.	19.	0.	1412.	107.	Sigismundus	17.	0.
1004.	87.	Henricus II.	19.	0.	1440.	108.	Albertus II.	2.	0.
1013.		Interregnum	1.	0.	1441.	109.	Fredericus III.	54.	0.
1015.	88.	Conradus II.	15.	0.	1494.	101.	Maximilianus	16.	0.
1040.	89.	Henricus III.	13.	6.	1520.	102.	Carolus V. sol.	11.	0.
1053.	90.	Henricus III.	50.	0.	1531.	103.	Carolus cū fratre suo Ferdinando, donec uolet deus optimus maximus.		
1103.	91.	Henricus V.	20.	0.					
1123.	92.	Lotharius II.	11.	0.					

CATALOGVS

OMNIVM SVMMORVM PONTIFICVM EX

Eusebio, Hieronymo, Prospero, & Palmerio desumptus, cum annorum ac mensium additione vsque ad Paulum III.

A	Anni domini.		Anni pontificij.		A	Anni domini.		Anni pontificij.	
	Numerus Pontificum.	Nomina.	Numerus Pontificum.	Nomina.		Numerus Pontificum.	Nomina.	Numerus Pontificum.	Nomina.
44.	1.	Petrus	19.	0.	108.	14.	Zepherinus.	9.	
71.	2.	Linus	11.	0.	117.	15.	Celastus.	5.	2.
83.	3.	Anacletus	11.	0.	121.	16.	Vrbani.	8.	2.
95.	4.	Clemens	9.	0.	130.	17.	Pontianus.	9.	5.
102.	5.	Evaristus	9.		137.	18.	Antherus.	3.	1.
109.	6.	Alexander	10.		142.	19.	Fabianus.	13.	11.
112.	7.	Sixtus	10.		155.	20.	Cornelius.	3.	
131.	8.	Thyrophorus	11.		158.	21.	Lucius.	3.	2.
142.	9.	Hyginus	4.		161.	22.	Stephanus.	3.	3.
147.	10.	Pius.	12.		164.	23.	Sixtus II.	2.	9.
159.	11.	Amicetus.	9.	4.	166.	24.	Dionysius.	6.	2.
177.	12.	Eleutherius.	21.	6.	172.	25.	Felix.	4.	3.
198.	13.	Victor.	10.	5.	176.	26.	Euticianus.	8.	10.

Anni domini.	Numerus p[er] t[ri]farij.	Nomina.	Anni p[er] t[ri]farij.	Menfes.
954.	135.	Ioh[ann]es XII. Ro.	8.	7.
963.	136.	Benedictus V.	0.	3.
965.	136.	Leo VIII. Ro.	1.	5.
965.	138.	Ioh[ann]es XIII.	8.	0.
973.	139.	Benedictus VI.	1.	7.
975.	140.	Donus II.	1.	6.
975.	141.	Bonifacius VII.	0.	1.
976.	141.	Benedictus VII.	8.	0.
984.	143.	Ioh[ann]es XIII.	0.	8.
984.	144.	Ioh[ann]es XV.	0.	4.
985.	145.	Ioh[ann]es XVI.	10.	5.
995.	146.	Gregorius V.	1.	8.
996.	147.	Ioh[ann]es XVI.	1.	0.
997.	148.	Syluester II.	4.	0.
1001.	149.	Ioh[ann]es XVIII.	0.	5.
1001.	150.	Ioh[ann]es XIX.	5.	8.
1007.	150.	Sergius III.	3.	
1010.	151.	Benedictus VIII.	11.	10.
1011.	153.	Ioh[ann]es XX.	11.	0.
1033.	154.	Benedictus IX.	13.	3.
1046.	155.	Syluester III.	0.	2.
1046.	156.	Gregorius VI.	1.	0.
1048.	157.	Clemens II.	1.	0.
1049.	159.	Damasus II.	0.	14.
1049.	159.	Leo IX.	5.	6.
1054.	160.	Victor II.	2.	8.
1059.	161.	Stephanus IX.	0.	10.
1059.	161.	Benedictus X.	0.	9.
1060.	163.	Nicolaus II.	3.	0.
1063.	164.	Alexander II.	11.	8.
1074.	165.	Gregorius VII.	11.	0.
1086.	166.	Victor III.	2.	9.
1089.	167.	Vrbanus II.	12.	4.
1100.	168.	Paschalis II.	18.	5.
1118.	169.	Gelasius II.	1.	
1119.	170.	Calistus II.	6.	0.
1125.	171.	Honorius II.	5.	2.
1130.	171.	Innocentius II.	12.	8.
1144.	172.	Celestinus II.	0.	5.
1144.	173.	Lucius II.	0.	11.
1145.	174.	Eugenius III.	8.	7.
1153.	175.	Anastasius III.	1.	5.
1155.	176.	Hadrianus III.	4.	10.
1160.	177.	Alexander III.	12.	0.
1181.	178.	Lucius III. T[er]t[us].	4.	1.
1186.	179.	Vrbanus III. L[og]ob.	2.	0.
1188.	180.	Gregorius VIII.	1.	
1188.	181.	Clemens III. Ro.	3.	5.
1191.	181.	Celestinus III.	6.	8.
1199.	183.	Innocent. III. C[ap].	17.	0.
1216.	184.	Honorius III. Ro.	10.	2.
1217.	185.	Gregorius IX.	14.	0.
1241.	186.	Celestinus III. dies 17.		

Anni domini.	Numerus p[er] t[ri]farij.	Nomina.	Anni p[er] t[ri]farij.	Menfes.
1248.		Varat.	1.	9.
1243.	187.	Innocentius III.	11.	3.
1254.		Vacat II.	1.	0.
1256.	188.	Alex[ander] III. C[ap].	6.	6.
1261.	189.	Vrbanus III. Gal.	3.	1.
1265.		Vacat III.	0.	5.
1266.	190.	Clemens III.	3.	9.
1270.		Vacat III.	1.	0.
1271.	191.	Gregorius X.	4.	0.
1276.	192.	Innocentius V.	0.	6.
1276.	193.	Hadrianus V.	0.	1.
1276.	194.	Ioh[ann]es XXI.	0.	8.
1277.		Vacat V.	0.	6.
1277.	195.	Nicolaus III.	3.	9.
1283.	196.	M[artin]us III.	4.	2.
1287.	197.	Honor. III. Ro.	1.	0.
1288.		Vacat VI.	0.	10.
1289.	198.	Nico. III. L[og]ob.	4.	1.
1291.		Vacat VII.	2.	3.
1294.	199.	Celestinus V.	0.	5.
1294.	200.	Bonif[acius] VIII.	8.	3.
1304.	201.	Benedictus XI.	0.	9.
1305.		Vacat VIII.	2.	0.
1306.	202.	Clemens V.	8.	5.
1315.		Vacat IX.	2.	3.
1317.	203.	Ioh[ann]es XXII.	13.	4.
1335.	204.	Benedictus XII.	7.	0.
1342.	205.	Clemens VI.	12.	0.
1354.	206.	Innocentius IX.	10.	0.
1364.	207.	Vrbanus V.	8.	0.
1371.	208.	Gregorius XI.	7.	5.
1380.	209.	Vrbanus VI.	11.	8.
1391.	210.	Bonifacius IX.	14.	9.
1406.	211.	Innocentius VII.	1.	0.
1408.	212.	Gregorius XII.	2.	7.
1411.	213.	Alexander V.	11.	
1412.	214.	Ioh[ann]es XXIII.	5.	10.
1417.		Vacat X.	2.	6.
1419.	215.	Martinus V. Ro.	13.	3.
1435.	216.	Eugen. III. Ven.	16.	0.
1448.	217.	Nicolaus V.	8.	0.
1456.	218.	Calixtus III.	3.	5.
1459.	219.	Pius II. Senensis	6.	0.
1465.	220.	Paulus II. Venet.	7.	1.
1472.	221.	Sixtus III. minor.	15.	0.
1485.	222.	Innocentius VIII.	7.	10.
1453.	223.	Alexand. VI. Hipp.	11.	0.
1503.	224.	Pius III. dictus	17.	
1503.	225.	Julius II. Niger.	10.	0.
1513.	226.	Leo X. Flo.	9.	0.
1521.	227.	Hadrian. VI. Bat[ava].	1.	7.
1523.	228.	Clemens	11.	0.
1534.	229.	Paulus III. Ro.	2.	

BEDAE ANGLOSAXONIS.
DE RELIQUIIS SEXTAE AETATIS.

C

Capit. LXVII.

HAec de cursu praeteriti seculi ex hebraica veritate prout potuimus elucubrare curauimus, æquum rati ut sicut graeci LXX. translatorum editione videntes, de ea sibi suisque temporum libros condidere, ita & nos qui per beati interpretis Hieronymi industriam puro hebraice veritatis fonte potuimus, temporum quoque rationem iuxta hanc scire queamus. Quod si qui laborem huic nostrum culpaerint esse superfluum, accipiant hunc quicumque sunt iustum salua charitate responsum, quod praefatus Hieronymus praeter cosmographiae calumniatoribus reddit, ut si displicet non legant. Ceterum cunctis in commune suademus, ut siue quis ex hebraica veritate, quæ ad nos per memoratum interpretem pura peruenisse etiam hostibus ludæis in professio est: siue ex LXX. Interpretum translatione, quæ vel minus sollicitè primo edita est, ut multi adstruunt, vel post à Gentilibus corrupta ut beato Augustino videtur, seu certe ex utrisque comixto opere codicibus, ut sibi visum fuerit temporum cursum notauerit: & siue prolixiora, seu breviora transacti seculi tempora signauerit, aut signata repererit, nullatenus tamen ex hoc longiora vel breviora quæ restant seculi tempora putet, memor semper dominicæ sententiae: Quia de illa vitima & hora nemo scit, neque angeli cælorum, nisi pater solus. Neque enim vllatenus sunt audiendi, qui suspicantur huius seculi statum sex milium annorum ab initio fuisse definitum. Et ne contra sententiam domini venire videantur, addunt, incertum mortalibus quoto anno sextæ millenariæ parvis venturus sit dies iudicii: cuius tamen aduentus maxime circa terminum sexti millenarii debeat sperari. A quibus si quaeris, ubi hæc putanda vel credenda legerint? Mox stomachosus, quia aliud quid respondere non habent: An non legisti, inquit, in Genesis, quia sex diebus mundum fecerit deus? Vnde merito credi debet cum plus minus sex milibus annorum esse statum. Et quod est grauius, fuisse qui propter septimum diem, in quo requieuit deus ab operibus suis, sperarent post sex annorum milia sanctorum laboris in hac vita mortali, septimo mille annorum curriculo eos post resurrectionem in hac ipsa vita immortales in delicijs & multa beatitudine regnuros esse cum Christo. Verum hæc, quia hæretica sunt & friuola, funditus omittis, intelligamus sincere & catholice sex illos dies, in quibus mundi huius ornatum perfecit deus: & septimum, in quo ab omni opere suo requieuit, quem ob id perpetuæ quietis benedictione sanctificauit, non sex annorum milia seculi laborantis, & septimum regni beatorum in terra cum Christo, sed sex potius ætates significare mundi labentis, in quibus sancti laborant in hac vita pro Christo, & septimam perpetuæ quietis in alia vita, quam solute à corporibus percipiunt animæ sanctæ cum Christo. Quod animarum sabbatum tunc inchoasse recte creditur, cum primus Christi martyr carne occisus à fratre, mox anima est æternæ translatus in requiem. Tunc autem perficietur, cum in die resurrectionis animæ etiam corpora incorrupta receperint. Et quia nulla ætatum quinque præteritarum mille annis acta reperitur, sed alie plures annos, alie pauciores habuere, neque vlla alteri similem habuit summam, annorum, restat ut pari modo hæc quoque quæ nunc agitur, incertum mortalibus habeat suæ longitudinis statum: soli autem illi cognitum, qui seruos suos accenditis lumbis, lucernisque ardentibus vigilare præcepit, lumines hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptijs.

DE TRINA OPINIONE FIDELIVM QVANDO
VENIAT DOMINVS. Cap. LXVIII.

Civis quidem aduentus horam merito sancti omnes diligunt, & citius adesse desiderant: sed periculose satis agunt, si qui hanc prope aut longe sit putare vel prædicare præsumunt. Vnde pulcherrime beatus Augustinus remoto illo seruo

A nequam qui dicit in corde suo: moram facit dominus meus venire: iste quippe proculdubio domini sui odit aduentum, dat exemplum de tribus seruis optimis, aduentum domini sui sitienter desiderantibus, vigilanter expectantibus, fideliter amantibus, quorum unus dicit: vigilemus & oremus, quia citius venturus est dominus. Alter dicit: Vigilemus & oremus, quia brevis & incerta est ista vita, quamuis tardius venturus sit dominus. Tertius dicit: Vigilemus & oremus, quia & brevis atque incerta est ista vita, & nescimus tempus quando venturus sit dominus. Proinde si hoc factum fuerit quod prædixerat primus, gaudebunt cum illo secundus & tertius: Si autem factum non fuerit, metuendum est ne perturbentur qui illi crediderant, & incipiant aduentum domini non tardum putare, sed nullum. Qui autem credunt quod dicit secundus, tardius esse dominum venturum, si falsum fuerit inuentum, citius domino veniente, nullo modo qui ei crediderant turbabuntur in fide, sed inopinato gaudio perfruentur. Quapropter qui dicit dominum citius esse venturum, operabilius loquitur, sed periculose fallitur. Qui autem dicit dominum tardius esse venturum, & tamen credit, sperat, amat eius aduentum, profecto de tarditate eius etiam si fallitur, felicitate fallitur. Habebit enim maiorem patientiam, si hoc ita erit, maiorem lætitiā si non erit: ac per hoc ab eis qui diligunt manifestationem domini ille auditur suauius, isti creditur tutius. Qui autem quid horum sit verum ignorare se cōfiteatur, illud optat, hoc tolerat. In nullo eorum errat, quia nihil eorum aut infirmat aut negat.

DE TEMPORIBUS ANTICHRISTI.

Caput LXIX.

B Vo sane certissima necdum instantis dei iudicii habemus indicia, fidem videlicet Israëliticæ gentis, & regnum, persecutionemq; Antichristi, quam videlicet persecutionem trium semis annorum futuram fides ecclesiæ tenet. Sed ne hæc improvisa veniens, omnes passim quos imparatos inuenit inuoluat, Enoch & Heliam maximos prophetas & doctores ante huius exortum venturos in mundum, qui Israëliticam plebem ad fidei conuertant gratiam, atque ad pressuram tantæ turbæ in parte electorum insuperabilem reddant. Qui cum ipsi primo tres semis annos prædicauerint, & sicut de vno eorum [†] Helia propheta Malachias prædixit, conuerterint corda patrum in filios. i. antiquorum fidem dilectionemq; sanctorum in eorum qui tunc victuri sunt mente plantauerint, tunc exardescens illa horrenda persecutio, ipsos imprimis martyrii virtute coronet: deinde cæteros fideles corripiens, vel martyres Christi gloriosissimos, vel damnatos apostatas faciat. Quod significare videtur apostolus Iohannes, in scribens in Apocalypsi: Atrium autem quod est foris templum ejce foras, & ne metieris illud, quoniam datum est gentibus, & civitatem sanctam calcabant mensibus XLII. id est, eos, q. homines tenus fideles sola exteriora diligunt, ab electorum forte separatos ostendit: quia & ipsi ad persequendā ecclesiam conuertentur nouissima illa persecutione trium semis annorum: Et dabo, inquit, duobus testibus meis, & prophetabunt diebus MCCLX. amicti fassis, id est, arcibus suis cōinentia: & pressuræ laboribus accincti prædicabunt. Et paulopost: Et cum finierint, inquit, testimonium suum, bestia quæ ascendit de abyssu faciet aduersus illos bellum, & vincet eos, & occidet illos, & cætera. Quibus ministros eiusdem bestia, id est, Antichristi, de occisione [†] horum duorum testimonium, id est, martyrum, lætatuos, eiusdemq; etiā mortuis insultatuos esse cōmemorat idem alio loco: Et vidit, inquit, de mari bestiam ascendentem, & dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnā, id est, vidi hominem sequissimū ingenij de tumultuosa impiorum

[†] irrope
has distio
per sciola

[†] bonoy

† astrin-
gens

stirpe progenitam, cui mox nato, & p̄ magicas artes à pessimis imbuto magistis, & adiungens se diabolus, totam virtutis suæ potentiam, per quam magica cæteris omnibus maiora pararet, indiuiduus comes attulit: Et data est, inquit, illi potestas facere menses quadraginta duos, id est, annos tres & dimidium. Percussio autē illo p̄ditionis filio, siue ab ipso domino, siue à Michaelē archangelo, vt quidam docent, & æterna vltione damnato, non continuo dies iudicij secuturus esse credendus est: alio qui scire possent homines illius x̄i tempus iudicij, si post tres semis annos iustchoatæ persecutionis antichristi confestim sequeretur. Nunc autem quia ante consummatum tempus persecutionis illius dies iudij non veniat, scire omnibus licet. Post quantum vero tempus consummatæ eiusdem persecutionis venturus sit, nemini prorsus scire conceditur. Denique Daniel propheta, qui regnum antichristi MCCXC. diebus futurum describit, ita concludit: Beatus qui expectat & peruenit ad dies MCCCXXXV. Quod Hieronymus ita exponit: Beatus, inquit, qui interfecit Antichristo supra MCCXC. dies, id est, tres semis annos, dies XLV. præstolatur, quibus est dominus atq; Saluator in sua maiestate venturus. Quare autem post interfecitorem Antichristi XLV. dierum silentium sit, diuini scientis est, nisi forte dicamus. Dilatio regni sanctorum patientiæ probatio est.

DE DIE IUDICII. Cap. LXIX.

† quæm

Aui rall.

† perijt

solum ob-
fcurati.

Aduenit autem dies domini sicut fur, quia sicut ipse testatur, nescimus quando veniat dominus, sero, an media nocte, an gallicantu, an mane in quo cæli, inquit, magno impetu transiunt, elementa vero à calore soluentur. Qui autem sint cæli qui transiunt paulo superius docet idem apostolus Petrus dicens: cæli erant prius & terra de aqua, & per aquam consistens verbo dei per t̄ quæ ille tunc mundus perijt. Cæli autem qui nunc sunt & terra eodem verbo repositi sunt, igni reseruat in die iudicij. Non ergo firmamentum cæli, in quo sidera fixa circumueiunt, non cælum æthereum, hoc est, inane illud maximum à cælo sidereo vsq; ad æra turbulentum, in quo puro & quero, diurnæq; lucis semper pleno, errantia VII. sidera vaga ferri creduntur. Sed cælum hoc æreum, id est, terræ proximum, à quo aues cæli, quod in eo volent appellantur, quod aqua quondam diluuij delectis terrestribus transcendendo t̄ perdidit, hoc ignis extremi iudicij eiusdem mensuræ spatio procrefcens occupando disperdet. Nec sola hæc beati Petri sententia, qua illos dicit cælos igne iudicij perdendos, qua diluuij perierant, testatur sidereum cælum igne illo quamuis maximo num esse tangendum, sed etiam domini sermo qui dicit: Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellæ cadent de cælo: Neque enim sol obscurari, luna suo lumine priuari, stellæ poterant cadere de cælo, si cælum ipsum, locus videlicet eorum, igne voratum transibit. Nunc autem cælum quidem æreum igne marcescet, sidereum manebit illæsum. Porro sidera obscurabuntur non suo lumine vacuata, sed maioris vi luminis ad aduentum superni iudicis, ne videantur oblecta, quod in hæc vita lunam stellæq; omnes à potiore lumine solis interdum pari cunctis in promptu est. Cum autem peractio iudicio fuerit cælum nouum, & terra noua, id est, non alia pr̄ alijs, sed hæc ipsa per ignem innouata, & quasi quadam resurrectionis virtute glorificata claruerint, tunc, vt Isaias prædixit, erit lux lux sicut lux solis, & lux solis septemplex sicut lux septem dierum. Quod autem Iohannes in Apocalypsi cum dixisset: vidi cælum nouum, & terram nouam: primum enim cælum, & prima terra abierunt, adiunxit, atque ait: & mare iam non est, vtrum maximo illo ardore siccet mare, an & ipsum vertatur in melius nō facile patet: Cæli quippe noui, & terram nouam non autem, & mare nouum vsq; iam legimus futurum. Nam & typice potest intelligi quod dictum est: & mare iam non est, quia iam tunc non erit hoc seculum via mortalium turbulentum, quod sæpissime in scripturis

Amaris nomine figuratur. Vbi autem ipsum extremi & vniuersalis iudicii sit discrimen habendum, inter multos sæpe quæritur: Constat namque, quia cum descendente ad iudicium domino, in scitu oculi fuerit omnium resurrectio celebrata mortuorum, sancti confestim rapiantur obuiam illi in aëra: Hoc etenim intelligitur Apostolus indicare cum ait: Quoniam ipse dominus in iussu, & in voce archangeli & in ruba dei descendet de celo, & mortui qui in Christo sunt resurgent primi, deinde hos qui viuimus qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam domino in aëra. Vtrum autem & reprobi tunc sublimius à terra leuentur obuiam iudici venturo, ad meritis peccatorum ira prægrauentur, vt quamuis immortalia corpora habentes ad altiora nequeant eleuari, & præfidente ad iudicandum domino sancti in sublimi à dextris eius, ipsi autem in inferioribus assistant à sinistris, sic potius apparebit. Si vero tunc ignis ille maximus & altissimus vniuersam terræ superficiem operiet, & resuscitati à mortuis iniusti nequeant in sublime raptari, cõstat eos vt pote in terra positos igni circumdatos iudicis expectare sententiam. Sed an illo vrantur qui non per illum castigandi, sed æterno potius sunt igne damnandi, quis præiudicare audeat? Nanque aliquos electorum eo purgari à leuioribus quibusdam admissis & beatus Augustinus in libro de ciuitate dei vicesimo ex prophetarum dictis intelligit. Et sanctus Papa Gregorius in homiljs euangelicis, exponens illud Psalmographi: Ignis in conspectu eius ardebit. Et: In circuitu eius tempestas valida. Distinctionem quippe, inquit, tantæ iustitiæ tempestas ignisq; comitantur, quia tempestas examinat quos ignis exurat. Satis autem clarum est, quia raptis ad vocem tuam obuiam domino in aëra perfectis seruis illius, conflagratio mundana non nocet, si trium puerorum mortalia adhuc corpora circumpolitus camini ignis tangere nequirit. Verum in hjs omnibus vtilius est cuiq; cultum se districti iudicis præbere conspectibus, quam de iudicij illius modo locove discutere. Sane quod Apostolus cum dixisset: rapiemur cum illis in nubibus obuiam domino in aëra, subdidit, dicens: Et sic semper cum domino erimus, non sic accipiendum est, tanquam in aëre nos dixerit semper cum domino esse mansuros, quia nec ipse vtiq; ibi manebit, [†] quia veniens transiturus est. Venienti quippe ibitur obuiam, non manenti. Sed ita cum domino erimus, id est, sic erimus habentes corpora sempiterna, vbicumque cum illo fuerimus.

ignis offi-
cium qui
terram su-
peroperiet

† quia

DE SEPTIMA ET OCTAUA AETATE SECVLI FVTVRI. Caput LXX.

Et hæc est octaua illa ætas semper amanda, speranda, suspiranda fidelibus, quæ eorum animas Christus incorruptibilium corporum munere donatas, ad perceptionem regni celestis, contemplationemq; diuinæ suæ maiestatis inducat, non aufereus gloriam, quam exute corporibus à suæ quæque egressione tempore beata in requie perceperant, sed maiore illas gloria etiam corporum redditurum ac cumulans: in cuius conuinæ, & non interruptæ beatitudinis typum, Moses cum sex illos dies primos, quibus factus est mundus, à luce & mane inchoatos, ad vespere terminatos dixisset, in septimo, quo requieuit deus ab operibus suis, solius mane, non autem & vespere fecit mentionem. Sed cuncta quæ de eo commemoranda putauit, æternæ requiei & benedictionis luce conclusit. Quia sicut & supra meminimus, cunctæ huius seculi ætates sex, in quibus fusti domino cooperante bonis operibus inuisunt, ita sunt superna ordinatione dispositæ, vt in primordijs suis singulæ aliquid eorum rerum habentes, non parulis ærumnari tenebris, pressuramq; consumentur. Requies vero animarum, quam pro bonis operibus in futuro seculo percipiunt, nulla vquam curæ alicuius anxietate turbata deficit, sed vbi tempus iudicij & resurrectionis aduenerit, gloriose perpetuæ beatitudinis perfectione complebitur. Comparatur hjs ætatibus sacratissimum dominicæ passionis, sepulcræ, & resurrectionis tempus: Legimus enim scribente Euangelista Iohanne, quia

Inclimus & hoc opusculum in eodem codice & eadem vetustate & literarum forma scriptum ad Vuerbedon anglicana ecclesie presbyterum. Quod quoniam Beda ipse superiori operi subiecit, & eiusdem est argumenti: nec alterius est, quod phrasus quoque ostendit, quam huius scriptoris: opere pretium igitur videbatur ut una cum alijs, quae hic statim sequuntur superioribus, addamus, priusquam circulos decennouenales, ab annis domini ad nostra usque tempora posuimus, quorum haec opuscula sunt praefatae quaedam. Argumentum vero est idem quod tractante Dionysius Romanus, cognomento exiguus, uidelicet de uetusta ordinatione habita inter episcopos, dici paschalis, circa quam ut ante quoque testati sumus, plurimum laborarant.

REVERENDISSIMO AC SANCTISSIMO FRATI
VVICRHEDAE PRESBYTERO, BEDA OPTA-
BILEM IN DOMINO SALVTEM.

Libenter accepi literas tuae benignitatis amantissime in Christo frater, & capitula quae rogasti promptas describere, ac tibi dirigere acceleravi, meior famularitatis ac dulcedinis quae cum illo aduenirem me suscepisti. Sed & quaestionem illam merito famosam de historia ecclesiastica super qua me interrogasti praesentem, cui tunc breuiter ut potui respondi. Nunc latius explanare etiam studui, hoc est, de aequinoctio verno, quod in libro praefato Anatholius antistes reuerentissimus, in XI. Calend. April. die annotasse perhibetur, cum ceteri Aegyptiorum magistri hoc magis in XII. Calendarum earundem die annotandum esse decernant. Dicit namque sanctus Proterius Alexandriae antistes ecclesiae, ad beatissimum papam Leonem scribens de pascha, & manifeste quidem secundum cursum solis, XXV. die mensis Famenoth, qui etiam XII. Calendas April. aequinoctium esse cognoscitur. Sed non oportet ab hoc aequinoctio primi mensis exordium iuxta cursum lunae prorsus affigere. Alioquin per omnia solis circulo lunae discursus concordare deberat. Dicit & sanctus Cirillus eiusdem praefatus ecclesiae. Sol enim ipse quotidie ter ex mari & clauditur in fine diei, & in diei initio aperitur, & finit sol cursum totius anni, in XII. Calendas Aprilis. Vnde te merito sicut & ceteros mouet studiosos, quomodo Anatholius cum sit & ipse eruditione ac genere Aegyptius quasi contrarius Aegypti doctoribus scribat aequinoctium idem in XII. Calendas Aprilis occurrere solere. Est ergo, inquiens, in primo anno initium primi mensis, quando ex X. & IX. Annorum circuli initium, secundum Aegyptios quidem mensis famenoth XXVI. die. Secundum Romanos vero XI. Calendas Aprilis in qua die inuenitur sol non solum conscendisse primam partem, verum etiam quadram iam in eadem die habere idem in prima ex XII. partibus. Haec autem particula, id est, vernale est aequinoctium, & ipsa est initium mensium, & caput circuli, & absolutio stellarum, cursusque planetarum, id est, vagarum, dicuntur, ac finis XII. particularum, & totius circuli terminus, sed facillime ratione posse credo doceri, non eum ceteris Aegypti & orientis praetectoribus in hoc esse contrarium. Facit enim ratio quadrans (quem bissextum vocant) ut sol aequinoctialem sui cursus locum in signifero circulo, nunc in primo exortu suo, nunc in meridie, nunc in occasu, nunc media nocte comprehendat, & quotiens mane vel meridie fieri aequinoctium contigerit, ad XII. Calendarum Aprilium, quotiens autem vespere, vel media nocte ad XI. Calendarum earundem diem pertinet. Absque enim contradictione nox omnis ex quo dominus a mortuis resurrexit, sequentis diei temporibus antepositur, non autem praecedentis apponitur. Vnde consulite Anatholius non vetat in XI. sed ante X. Calendarum Aprilium pascha celebrari, cum ipse in eodem libro diligenter ex antiquorum pariter & novorum patrum scriptis asserat. Aue transiensium aequinoctij pascha agi non posse:

Ipse enim sibi testis erat, quod scribens non prima sedis æquinoctialis tempora, sed C
vltima signauit, hoc est, ea à quibus paschæ celebrationem incipere posse nouerat.
Cum enim secundo vel tertio anno post bissextum paschæ dies dominicus in XI.
Calendarum Aprilium occurrerit, constat nimirum quod cum æquinoctio paschæ
tempus inchoatur. Cuius ceremonie partes celebrantur eiusdem prima uocis;
quamuis illa mediante, vel etiam inchoante perfici æquinoctium nullus ambigit:
eo quod profecto dominice ipsam resurrectionis rite celebrari horam, quæ diluca
lo facta est: & vt parenter animaduertas, quod Anatholius vespertinum specula
ter æquinoctium scribat, à quo pascha incipere potest, quodq; ad XII. Calendarum
Aprilium regulariter respicit: Attende quid in sequentibus ex antiquorum senten
tia patrum annotat. Cum enim fuit duo æquinoctia veris & autumnii æquis spatijs
direpta, & XIII. die primi mensis sit statuta solennitas post vespeream quando luna
soli appolita è regione deprehenditur, sicut etiam oculis probare licet. Inuenitur
itaq; vernalis æquinoctij partem sol obtinens, luna vero autumnalis. Quid ergo mi
randum si in XI. Calendarum Aprilium æquinoctium fieri dicat, cum de illa lo
quens hora declarat, quando occidente ad vespeream sole, luna e contrario suum at
tollit exortum, vbi pariter intuendum, quod æquinoctia veris & autumnii æquis spa
tijs dixit esse direpta. Et inde colligendum quod ab æquinoctio ad æquinoctium di
midium anni computare debeamus, atq; autumnale XIII. Calend. Octob. annota
re, centum videlicet & octogintaduobus diebus e vernali discretum, quod esse ve
rissimum etiam horologica docet inspectio, maxime cum hæc æquidistant anni
inter æquinoctiorum direptionem antiquissimi & eruditissimi doctoris Aristote
lis verbus astruit, q fuit vnus ex illis LXX. illustribus scripturæ sacræ interpretibus.
Quod autem idem ait Anatholius in qua die inuenitur sol, non solum conscendisse
primam partem, verumetiam quadram iam habere in ea die, id est, in prima & XII.
partibus, XII. partes XII. signa horoscopi nominant, quæ tricenis diebus & paucis D
insuper horis solem singula tenent. Vnde & Maro de iisdem dicit: Idcirco certis
dimensum partibus orbem. Per duodecim regis mundi sol aureus astræ: Quarum v
delicet partium prima & iuxta naturam à loca æquinoctij vernalis incipit. Hæc au
tem prima & XII. vernale est æquinoctium, quia nimirum partes eiusdem initium
scilicet vbi sol primo positus est, ipsum tenet æquinoctium, recte præmittit solem
in ea die non solum conscendisse primam partem, verumetiam quadram iam in
ea die habere. Quia quotiens æquinoctiale tempus iuxta rationem præstatam in
XI. Calendarum Aprilium incidit, totiens in ipso temporis momento illa quarta
pars diei, quæ annuatim accrescere solet, secundum naturam perfecta esse dinosci
tur. Nam cum XII. Calendarum earundem die contigit æquinoctium tum in ipso
æque die, & in ipsa æquinoctiali hora quadrans idem expletur. Ideo autem addi
mus naturaliter quia consuetudinis est humane, varijs illum temporibus anni pro
ut cuiuslibet generi placuit inferere. Naturalis vero est rationis in completionem & c
culis solis adijci, quia circulus signauit in ea quam vt supra proposuimus sententia,
dicens: Et finit sol cursum totius anni, in XII. Calend. April. & ne quis forte nos nō
cōtendat in hac Anatholij sententia. Hoc quod ipse sensit intelligere potuisse, libet
pauca annexere quæ de iisdem partibus & æquinoctio vir doctissimus Victor Ca
puanæ vrbs antistes describebat. Cælestis, inquit, circulus per quem sol & luna &
stellæ, quæ planete appellantur: contra impetum totius cæli proprio motu ferun
tur, per duodecim partes, iudicio est sapientiæ distributus. Quibus peractis CCC
LX. die, quo toto tempore annus expletur, dum sol repeteret circuli supradicti pri
mæ partis initium, oritur anni principium, quod fit à XII. Calendarum Aprilium
die vsque ad XI. Sæpe enim vespere, interdum nocte, nonnunquam ipsa Calenda
rum XI. Aprilium die pronenire deprehenditur. Vicefima igitur die sexta Martii
mensis secundum Alexandrinos, hoc est, iuxta Latinos XII. vel XI. Calendarum
Aprilium die fit, iuxta solis cursum primi mensis initium, ne quis nos inconstanter
velit arguere, quod velut sub ambiguo fluctuantis diem primi mensis minime de

A finiamus. Huiusmodi obiurgator aut potius inquisitor sciat, quod solertissima à septima diei hora, horam primam alterius diei docet incipere, & cum sit XXV. dies Martis mensis, XII. Calendarum Aprilium, si vespere eiusdem diei sol spatium primum partis illustraret, iam XXXV. ascribitur. Aegyptiaca ut diximus traditione suprali, & sine dubitatione probabili, & post pauca: Igitur luna, inquit, si XIII. reperitur, sole in prima parte sui circuli constituto, iure primi mensis ascribitur. Si vero prius XIII. luna hoc pleno lumine orbis effulserit, quam sol memoratam primam partem circuli sui contigerit, XII. mensis esse reperitur vel reputabitur. Et ita quoniam ita contigit, solennius differtur ad alterum plenilunium, quam venire necesse est adhuc sole in prima parte de duodecim circuli partibus constituto. Hæc de verbis beati Victoris assumere placuit, quatenus sententia sancti patris Anatholi, quæ & in ipsius opere paschali, & in historia ecclesiastica plerisque obscura est, per eius tibi dicta clarius redderetur. Sed neq; hoc prætereundum, quod sunt quæ contendunt Anatholum in hac sententia nequaquam vndecimum, sed octauum Calendarum Aprilium diem posuisse dicentes: cum hanc sententiam in historia ecclesiastica poneret diem pro diem mutauit, & quod cætera bene ac philosophice posita videntur, vno verbo corrigere voluisse, quod in ea minus perfecta dictum conspexerit, ne illum videlicet quem laudare proposuerat, palam notabilem monstraret, si eius pura & ut ipse scripserat suis videret historiis. Sed mirum si Eusebius tam circûspectus fermonem, & sensus scriptor: iuratum laudes aliorum potuit esse cupidus, vt eorum scripturis desigrans, ea quæ non dixerant illos dixisse suxerit, nec formidant argui, postquam lectoris sui integra eorum opuscula perscrutarentur. Arque quæ ipse de his allumpserat: aliter in suis autoribus posita offensus. Mirum si Victoris cuius dicta posuimus virum æque eruditionis eximie talis impostura latuit, qui in alio opere scribens de pascha, hanc eandem sententiam Anatholi de historia ecclesiastica quasi iure laudabilem ac memorabilem assumens, vbi oportuim reprobatu inseruit, & ipse vndecimum in ea non octauum Calendarum Aprilium scribens diem. Sed & Dionysius cognitione exigui scientia præcipuus, mirum quare vel ipse in epistolis suis paschalibus Anatholi suffragium de historia ecclesiastica flaguaret, si eius ibi dicta sciret falsata, quem ut græce etiam linguae peritissimum qualiter hæc sunt primo edita latere non potuit attentio. Sed quia mensis hic vnde sumat exordium, vel vbi terminetur, euidenter ibi idem in Moysei scriptis non colligitur. Præfati venerabiles CCCXVIII. pontifices antiqui moris obseruantiam, & exinde à sancto Moyse traditam, sicut in VII. libro ecclesiasticæ historiæ fertur solertius inuestigantes. Ab VIII. Iduum Martiarum vsq; in diem nonarum Aprilium nam tam lanata facere dixerunt primi mensis initium, & XII. Calendarum Aprilium vsque ad XIII. Calend. Mai. lunam XIII. solertius inquirendam. Itaque verisimile videtur, Eusebium quidem quod in græca autoritate inueniret, fideliter suis indidisse historiis. Ipsum vero libellum Anatholi postmodum in aliquibus latinorum exemplaribus esse corruptum, eorum nimirum fraude, qui paschæ verum tempus ignorantes erroris suam tanti patris autoritate defendere gestirent. Sed quærit illi qui Eusebium magis vnam emendasse sententiam, quam alibi quilibet toti Anatholi purat infalsasse libellum, quomodo in illo libello sit scriptum. Sed quid mirsi si in XI. luna errauerint qui III. dies addiderunt ante æquinocetium, in quibus pascha imitari posse definiunt, quod certum omnimodis putari absurdum. Quibus respondendum quia Anatholius potuerit nosse plurimos qui sic vel sic de pascha senserint, nec tamen ad nostram notitiam peruenerint. Et contra querendum ab eis quomodo in ipso libello sit scriptum. Est ergo in primo initium primi mensis, quod XIX. annorum circuli initium secundum Aegyptios quidem mensis Faminoth XXVII. die, iuxta Macedones vero distri mensis XXII. Secundum Romanos Martis vero mensis XXV. die idem VIII. Calendas Aprilis cum XXVI. dies mensis Aegyptiorum Faminoth, & XXII. dies mensis Macedonum distri non sit VIII. Calendarum Aprilium, sed IX. Calend. April. Nonne verisimilimum apparet, quam

sit falsata sententia, ubi ipse qui VIII. Calend. pro IX. Calend. April. mutauit. Oblitus est etiam Aegyptiorum vel Græcorum mensium statum mutare. Sed his quæ minus nota erant manere permisit ut fuerunt, illud solummodo quod suis libris vñbilibile erat mutauit. Quid sane horum sit verius, illi potius qui Anatholium græcum legunt, videant. Verum si Eusebius vñam sententiam seu quælibet totum ipsum libellum à suo statu mutauerit. Constat autem absque vñla dubietate quamuis plurima veriter æquinoctium octaua Calendarum Aprilium die nequaquam posse reperiri. Quod in conspectu horologica ex aperta ratione probabitur. Regula enim tenet ecclesiasticæ obseruationis, quæ & edictis patrum priorum & clarius est Nice no probata concilio, ut paschæ dies dominicus ab XI. Calendarum Aprilium vsq; in VII. Calendarum Maiarum diem quærat. Item catholicæ institutionis regula præcipit, ut ante vernalis æquinoctii transscensum pascha non celebretur. Qui ergo VIII. Calendarum Aprilium putat esse æquinoctium, necesse est idem aut ante æquinoctium pascha celebrari licitum dicat, aut ante VII. Calendarum diem pascha celebrari licitum neget. Ipsum quoq; pascha quod dominus pridie quam pateretur cum discipulis fecit, aut nona Calendarum Aprilium die non fuisse, aut ante æquinoctium fuisse confirmet.

Primo anno circuli decennouenalis XXX. est luna in XI. Calendarum Aprilis, eodemq; anno luna XIII. quinta die Calendarum Aprilium, id est, Nonas Aprilis: iungendæ ad XXX. & sume regulares menses Aprilis, eo anno quo XIII. luna Aprilis incurrat. Eo vero quo mense Martis luna XIII. incurrit, tarde Martis regulares XXXVI. Ex epactis vñq; agnoscis facillime, utrum in Martium an in Aprilem, luna XIII. eueniat. Si enim plus XV. aut minus V. epactis habes, Aprilis luna XIII. computatur. Teuc ergo regulares in Aprilis XXXV. & subtrahæ epactas semper eius anni, & quod remanserit, ipsa est dies lunæ XIII. vñputa tertio anno circuli decennouenalis XXXII. erunt epactæ, tolle XXII. de XXXV. & remanent XIII. triadecima die mensis Aprilis, id est, Idus Aprilis luna XIII. occurrit. Si vero feriam quæras XIII. lunæ, addæ concurrentes anni illius numero, qui relictus est, vñputa istis XIII. qui in præsentis sunt, in Aprilis quoq; regulares VII. Hæc omnia collige & postea diuide per septenarium, & quod remanserit ipsa est feria lunæ XIII. & sic facillime ad diem dominicum peruenies. Mense autem Martis tene regulares XXXVI. Subtrahæ epactas anni illius, verbi gratia, secundo anno circuli decennouenalis XI. fuit XXV. XXV. die mensis eiusdem, XIII. luna aderit, id est, VIII. Calendarum Aprilium. Si vero feriam eiusdem diei requiras, addæ numero præscripto concurrentes anni illius & regulares III. in Martio. Iis quoq; in vñum collectis partitoq; per septenarium, & quod remanserit ipse est dies lunæ XIII. si nihil remanserit VII. feria est. Igitur si detrahis epactas XXX. remaneat tamen quodcumq; super est, ipse est dies mensis, in quo XIII. lunam reperiēs, ut eo anno quo III. epactæ sñt, absūme III. de XXXV. & remanent XXXI. Tolle XXX. & remanet I. Prima die mensis XIII. luna occurrit, id est, Calendas Aprilis. Si deductis epactis XXX. tantum remanent, XIII. die mensis luna XIII. euenit, quod semel intra XIX. Accidit annos, quando VI. epactæ ascribuntur, & III. Calendarum Aprilium XIII. luna prouenit. Vñ te exemplis ad inueniendā infra feriam qua XIII. occurrat luna, vñputa anno præsentis dñicæ incarnationis DCCLXXVI. sume epactas huius anni XXVI. detrahisq; eiusdē XXXV. regularibus & remanet, IX. & ecce IX. die mensis XIII. luna erit. i. v. Idus April. Iunges etiā concurrentes anni præsentis. i. I. ad IX. & fiunt X. & his addæ VII. & fiunt XVII. hos partire per VII. bis VII. XIII. & remanet III. tertia feria erit. Luna XIII. III. XIII. V. XVI. VI. XVII. VII. XVIII. L XIX. qui est dies paschæ V. Idus April. XIII. luna III. Idus XV. III. Idus XVI. II. Idus XVII. Idus XV. III. XVIII. Calendarum Maias XIX. Secundo anno post hunc VII. q; plus V. sunt, & minus XV. ad Martium pertinet XIII. luna quam sic requires. Sume regulares Martis mensis XXXVI. detrahe ab eis VII. & remanent XXIX. vicefimo nono Martis mensis, id est, III. Calendarum Aprilium, XIII. tibi luna occurrit. Ad inueniendā feriam, sume ep-

Adem XXX. & adde eis concurrentes anni illius, id est, II. fiunt XXXI. In his quoq; adijce regulares IIII. & erit omnis summa XXXV. partire per VII. Quinques enim VII. fiunt XXXV. & nihil remanet, quia septima feria erit luna XIII. IIII. Calendarii Aprilium & XV. III. Calend. April. ipse est dies dominicus pasche, etiam per singulos circuli decemnouales annos. Semper his regularibus & hac ratione annuis epactarum detractis diebus, XIII. sine errore reperies lunam, & illis regularibus concurrentie numero prescripto iunctis. Feriam quoq; XIII. lunæ reperies, & sic computatis feriis, quæ super sunt septimanz illius, lunæ quoq; ætatem crescentis singulis appone diebus, & tum simul locum lunæ, & ætatem certissime inuenies. Hæc dilecte comes proprio argumeta labore descripsi tibi, tu dic quo munere mecum certares hodie dum talia do tibi sessus.

Enarratio dodrantis & semuntia in partibus boyarum, per quas lunaris luminis ratio computatur apud scriptores.

FRAGMENTVM.

VNius semper horæ dodrante & semuntia transmissa, id est, diuisio vnus horæ spatio, in XXIII. semuntias, quia tot sunt semuntia in libra plena: Iterumq; diuide XXIII. in III. hoc est quater sex, & ter VI. dodrans dicitur, semel vero quadrans, & hoc est quod ait vnus horæ dodrante, id est, tribus partibus X. & octo semuntias. Quod vero & semuntia sex reliquarum semuntiarum. Ad quadrantem pertinentium vnam voluit adiungi dodrantem, vt essent XIX. semuntia, quo ætus oceanus quondam tardius veniret, tardiusq; recederet.

B DE ORDINATIONE FERIARVM PASCHALIVM
PER THEOPHILVM EPISCOPVM CAESARIENSEM AC RELIQVORVM EPISCOPORVM SYNODVM.

Post resurrectionem vel ascensionem domini saluatoris apostoli quomodo pascha deberent obseruare, nihil ordinare potuerunt, quia dispersi erant per vniuersum mundum, & ad prædicandum occupati. Sed quacunq; die XIII. luna mense Martio fuisset, pascha celebrabant. Post transitum ergo de hoc mundo omnium apostolorum, per singulas prouintias diuersa tenebant ieiunia. Nam galli quacunq; die VIII. Calendarum Aprilium fuisset, quando Christi resurrectio tradebatur, semper pascha celebrabant. In Italia vero alij XX. dies ieiunabant, alij VII. Orientales vero sicut apostolos viderunt vt supra dictum est, decimaquarta luna, mense Martis pascha tenebant. Cum ergo hæc tales obseruationes per singulas prouintias tenerentur, vnde mētor erat sacerdotibus, eo quod à quibus vna fides recte tenebatur, eorum dissentirent ieiunia. Tunc papa Victor Romanusq; vrbis episcopus direxit auctoritatem ad Theophilum caesariensis Palaestinae antistitem, vt quomodo pascha recto iure à cunctis catholicis celebraretur ecclesiis, imbi fieret ordinatio, vbi dominus & saluator mundi fuerat in carne versatus. Percepta itaq; auctoritate prædictus episcopus non solum de sua prouintia, sed etiam de diuersis regionibus omnes episcopos euocauit. Vbi cum illa multitudo sacerdotum cōuenit, tunc Theophilus episcopus protulit auctoritatem ad se missam Victoris pape: & quid sibi operis fuisset iniunctum ostendit. Tunc pariter omnes dixerunt episcopi, nisi prius quomodo mundus fuerit à principio inuestigatus, nihil potest de obseruantia pasche salubriter ordinari. Dixerunt ergo episcopi: Quem credimus factum fuisse in mun

do primum nisi dominicum diem. Theophilus episcopus dixit. Probate quod dicitis: Responderunt episcopi. Secundum scripturæ autoritatem factum est vespere & mane dies primus. Deinde II. III. IV. V. VI. VII. In quo septimo requieuit deus ab omnibus operibus suis, quem diem sabbatum appellauit. Ergo cum nouissimum diem signet sabbatum, quis potest esse primus, nisi dominicus dies: Theophilus episcopus dixit. Ecce de die dominico, quia primus sit probastis, de tempore enim quod dicitis? Quatuor enim mundi tempora accipiuntur: ver, æstas, autumnus, hyems. Quod ergo tempus primum factum in mundo: Episcopi responderunt, vernum. Theophilus episcopus dixit. Probate quod dicitis: Et illi responderunt. Scriptum est: Germinet terra fructum herbam secundum genus suum & ligni fructiferum, ferens fructum suum. Hæc autem temporibus veris accipitur. Theophilus episcopus dixit, In quo loco caput mundi esse creditis? In principio temporis, an in medio tempore, aut in fine? Episcopi responderunt. In æquinoctio VIII. Calendarum Aprilium. Theophilus episcopus dixit, Probate quod dicitis. Et illi responderunt: Scriptum est quia fecit deus lucem, & vocauit deus lucem diem, & fecit deus tenebras, & vocauit tenebras noctem, & diuisit iuxta lucem & tenebras æquas partes. Theophilus dixit: Ecce de die vel tempore probastis, De luna quid vobis videtur? Vtrū crescentem ac iam plenam, an imminutam à deo fuisse consecratam. Episcopi responderunt, plenam. Et ille, Probate quod dicitis: Responderunt, Et fecit deus luminaria magna, & posuit ea in firmamento cæli vt luceant super terram. Luminare maius in inchoationem diei, luminare minus in inchoationem noctis, non poterat aliter nisi esset plena. Nunc ergo inuestigauimus, quomodo in principio factus fuerit mundus, id est, die dominico. Verno tempore in æquinoctio, quod est VIII. Calendarum Aprilium, luna plena per ipsum tantummodo tempus & elementa resurgunt. Theophilus dixit: Nunc igitur agendum est de ordinatione, quomodo debeamus pascha tenere. Episcopi dixerunt, Nunquid potest dies dominicus præteriri, vt in eo pascha minime celebraretur, qui tot & talibus benedictionibus sanctificatus est. Theophilus dixit: Dicite ergo quibus & qualibus benedictionibus eum esse sanctificatum asseritis, vt scribere possimus. Episcopi dixerunt, Prima illi benedictio est, quia in ipso tenebræ sunt remotæ, & lux apparuit. Secunda est illi benedictio, quod de terra Aegypti vel vt de tenebris peccatorum quasi per fontem baptismi per mare rubrum populus fuisse liberatus. Tertia illi benedictio est, quia in eodem die cælestis cibus manna hominibus datus est. Quarta illi benedictio est, quia Moyses mandauit ad populum: Sit vobis obseruatus dies primus & nouissimus. Quinta illi benedictio est, vt in CXVII. psalmo dicit: Circundederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis. De resurrectione autem domini dicit: Hæc est dies quam fecit dominus, exultemus & letemur in ea, vsque ad cornu altaris. Sexta illi benedictio est quod in ipsa dominus resurrexit. Vides ergo quia dies resurrectionis dominicus singulariter in pascha teneri possit. Theophilus dicit, De tempore autem ad Moysen mandatum est à deo. Hic mensis erit vobis initium mensium, pascha facite in eo. Omnes ergo XXX. dies à domino consecrati sunt. Episcopi dixerunt, Iam superius dedimus responsum, principium mundi esse æquinoctium VIII. Calendarum Aprilium. Et ab VIII. Calend. April. vsque in VIII. Calendas Maias, legimus esse consecratos. Theophilus dixit: Ecce impium non est, vt passio dominica, tantum sacramenti mysterium, extra limitem excludatur. Passus namque dominus ab XI. Calendarum Aprilium, quia nocte à ludæis traditus est, & ab VII. Calend. resurrexit, quomodo ergo tres dies extra terminum excluduntur. Omnes episcopi dixerunt, Nulla ratione fieri debet, vt tantum sacramentum extra limitem excludatur, sed hi tres dies intra terminum inducantur, & de subter retrahere constitutum est. Ergo in illa synodo ab XI. Calendarum Aprilium vsque in XI. Calendarum Maiarum, pascha debent seruari, & nec ante nec postea cuiquam constitutum limitem transgredi liceat. Similiter & de luna præceptum diuinum teneatur. Mandatum est per Moysen: Sit vo

his obseruatum à decima quarta luna vsq; XXI. Has ergo VII. lunas similiter in pascha tenendo coustat fuisse, consecrata sunt. Quando ergo sit intra illum limitem ab vndecimo Calendarum Aprilium vsque in XI. Calend. Mai. dies dominicus, & luna ex illis octauo sanctificata, Pascha nobis visum est celebrare. Omnis paschalis luna cuiuscunque ætatis est, si detrahis ab ea septem, fiet tibi ætas lune, quæ sit in initio quadragesimæ. Verbi gratia. Si XV. luna est paschalis, tolle de quindecim duodecim, & remanent III. Tertia est luna in initio quadragesimæ, eo anno quo XV. luna est die domini co paschæ, & cætera similiter. Memento quod anno bissextili lune Februarij mensis XXX. dies, & tamen luna Martij mensis XXX. dies habeat, sicut sent per habet, ne paschalis lune ratio vacillet.

SEQUVNTVR CANONES
ANNALIVM, LVNARI-
VM AC DECENNO-
VENALIVM CIRCVLO-
RVM.

Sic nosse vis quotus sit annus secundum Græcos duntaxat, multiplica XV. per CC. CCXVIII. sunt VIMCCLXX. adde indictiones anni cuius volueris, quæ præsen-
tis anni II. esse comprobatur, & sunt VICCLXXVI.

¶ Si nosse vis indictionem quota sit, sume annos ab Adam quos habueris, & eos partire per XV. quot remanent, tanta est indictio: si nihil remanet, XV. est.

¶ Si nosse vis quotus sit circulus solis, sume iam dictos annos, & eos partire per XXVIII. & quot remanent, tantus est circulus solis.

B ¶ Si vis scire quid sit concurrens, sume circulum solare, qui nunc XXVIII. esse comprobatur, & quartam eiusdem numeri ipsi adhas, partire per septem, & quot remanent, tantus est concurrens in IX. Calendarum Aprilium.

¶ Si nosse vis quotus sit circulus lune, sume annos ab Adam, & hos partire per XIX. & quot remanent, totus est circulus.

¶ Si vis scire quota est epacta, sume annos decennouenales quot fuerint, & de ipsis subtrahere semper vnum, & illos alios multiplica per XI. & postea partire per XXX. & quot remanent, tota est epacta.

¶ Si nosse vis, quotus sit annus ab Incarnatione domini nostri Iesu Christi, scito quot fuerint ordines indictionum, vtpote quinto anno Tyberij principis XLVI. hos per XV. multiplica, sunt DCXC. adde regulares XII. quia quarta indictio secundum Dionysium dominus natus est: & indictione anni cui volueris, vtpote in presenti vna sunt DCCIII. Isti sunt anni natiuitatis domini.

¶ Si vis quota sit indictio scire, sume annos ab Incarnatione domini, id est, DCCLXXV. his semper adhas III. sunt DCCLXXVIII. hos partire per XV. remanent XIII. tertiadecima est indictio anni presentis, si nihil remanet, XV. est.

¶ Si nosse vis quotus sit circulus lune, sume annos domini, vtpote DCCLXXVIII. & subtrahere semper duo, & remanent DCCLXVI. hos partire per X. & IX. remanent duo, secundus circulus lune decennouenalis est, quotiens nihil remanet, nonus decimus est.

¶ Si vis scire quoz sint epactæ, computa à primo anno decennouenali, vsque in diem quem volueris, vtpote in quintum annum. Dimitte semper vnum, remanent III. multiplica per III. annos XI. annuas epactas, & facies quater vndecim XLIII. XIII. est epacta in secundo circulo decennouenalis. Ita per omnes X. & IX. annos sub hac breuiatione computabis.

¶ Si nosse vis adiectiones, id est, concurrentes septimanæ dies, sume annos ab Incarnatione domini quot fuerint, vtpote DCCLXIII. per indictionem secundam, & an-

BEDAE ANGLOSAXONIS.

horum qui fuerint quartam partem semper ipsis adde, id est, nunc CXC. & i. sunt simul DCCCLV. his addere regulares III. & sunt DCCCLIX. hos partire per septem, remanent septem. Septem sunt epactæ solis, id est, concurrentes septimanæ dies, & superscriptas indicationes II.

¶ Si vis scire quous sit annus cycli X. & IX. annorum, sume annos domini quot fuerint, vtpura DCCLXIII. & vnum semper adijce, & sunt DCCLXV. Hos partire per X. & IX. remanent V. quintus est annus cycli decennouenalis, quia si nihil remanserit, nonus decimus est.

¶ Si nosse vis quous sit indictio, sume annum domini & adijce III. partire per XV. & quod remanet ipsa est indictio anni præsentis.

¶ Si vis scire quous sunt epactæ lunares, partire annos domini per X. & IX. & quod remanet, multiplica per XI. item partire per XXX. & remanent epactæ.

¶ Si nosse vis concurrentes septimanæ dies, sume annum domini, & eorundem annorum qui fuerint, quartum semper adijce super annum domini. His quoque III. adde, quia quinque concurrentes fuerunt natiuitatis domini: hos partire per VII. & remanent epactæ solis.

¶ Si vis scire quous sit annus circuli decennouenalis, sume annum domini, & vnum addens, quia secundo eiusdem anno natus est, partire per X. & IX. & quod remanerit ipse est annus circuli decennouenalis.

¶ Si nosse vis quous cycli lunaris est, sume annos domini & vnum, diuide per IX. & quod remanerit, ipse est annus circuli lunaris.

¶ Si vis scire bissextilem annum, partire annum domini per III. quantum remanerit, tot anni à bissextis.

¶ Si nosse vis quot punctos vnaqueque luna in die luceat secundum Romanos, sume dies à Ianuario, vtpura in Non. Martij. LXXVI. Vide quous sit cycli lunæ, vtpura VI. multiplica ipsum circulum lunæ quinquies, sunt LXXV. adde ad dies CC. Ianuarij, sunt CXXV. de LX. bis. CXX. remanent VI. ipsi sunt puncti lunæ ipsius quod luxerit, id est, hora & punctus horæ secundæ.

¶ Si ipsam lunam vis inuenire, memento quod habueris in summa, antequam per XL. partireris, & quotiens deduxisti XL. tot asses adijcias ad summam eandem, & iterum multiplicatum circulum lunæ sexies, iunges ad summam, deinde per XXX. & lunam eiusdem diei inuenies.

¶ Si vis scire initium quadragesimæ quando annus communis est, require à Pascha, vsque in Idus Apriles, quot dies ibidem inuenieris, totidem computa dies à Calend. Mart. retro, hoc erit initium quadragesimæ. Quando vero embolusmalis annus fuerit, computa à pridie Iduum April. vsque in Pascha, & quot dies ibidem habueris, totidem dies require à Calend. Mart. ante, & hoc erit initium quadragesimæ. Et hoc nolo te fallere, quia communibus annis Pascha semper ante pridie Idus Aprilis habetur: embolusmus semper antea extenditur.

¶ Si vis scire quous sit epacta anno quo volueris, computa quous sit luna in XI. Calend. Aprilis, & ipsa luna erit epacta. Verbi gratia, si luna fuerit IX. in XI. Calend. April. ipsa erit epacta, vel quo numero lunam inuenieris, ipsum numerum epacta habebit. In quali autem articulo vel iunctura in eodem anno epactam habueris, in ipso terminum paschalem & cyclum lunæ ibidem tenebis.

¶ Si vis scire quous sit luna in initio quadragesimæ, computa in quo volueris anno, in quous feria euenerit terminus paschalis, & in ipsa feria incipe, & computa à secunda luna per singulas ferias, vsque in dominicam, & quomodo ibi lunam inuenieris, sic erit initio quadragesimæ. Similiter & in rogationes lunam computa, in ipsa feria à XX. prima vsque in secunda feria post dominicam, & quomodo ibi inuenieris, ita erit luna rogationis. Si in XI. Calend. April. fuerit luna, XV. seu XIII. aut XIII. vel minus in ipsa lunatione poteris pascha celebrare. Sin autem in XI. Calend. April. fu-

A erit à XVI. aut XVII. vel amplius in ipsa lunatione, nullo modo poteris pascha celebrare, nisi peracta ipsa lunatione & alia subsequente, pascha in illa lunatione sine vlla ambiguitate poteris celebrare. Si vero i VIII. Idus Martij fuerit nata luna, aut post VII. Idus Mar. vsq; in nonas April. in ipsa lunatione pascha nullo modo celebrabis.

¶ Si vis scire quota sit luna initio quadragesimæ, sume lunam pasche anni cui vo lueris, & tolle inde semper XII. & quot remanent, tota luna erit initio quadragesimæ. Verbi gratia. Si XV. erit luna pasche, tolle inde XII. remanent III. tertia erit luna in initio quadragesimæ.

¶ Si vis scire quado bissextus sit, sume annum domini, vt est annus presens DG LXXVIII. hos partire per III. si nihil remanserit, bissextus est. Si autem L. aut III. aut II. remanserit, bissextus non est. Et ne tibi fortitan aliqua caligo erroris occurrat per omnem computum quem ducis, si nihil superfuerit, scias eundem computum esse, per quem ducis. vt puta si per X. & IX. ducis & nihil superfuerit, scias X. & IX. esse. si per XV. si per VII. VII.

¶ Querenda est natiuitas lune XIII. ab VIII. Idus Mart. vsq; in Nonas April. qua primi mensis nouorum initium ostendit, à XII. Calend. April. vsque XIII. Calend. Mai. in quacunque die luna XIII. occurrerit, ipsa te ad celebrationem sancti Pasche perducet. Si vero XIII. luna ante XII. Calend. April. occurrerit, hoc est, aut XII. Calend. April. aut XIII. aut XV. Calend. April. scito quoniam paschalis luna non est: sed cum eadem lunam XXX. perduxeris, alia die nata fuerit, in ipsa caute sanctum pasche celebrabis. Similiter cautus esto, vt XIII. Calend. Mai. luna XIII. non transcedat, aut ad XIII. Calend. Mai. aut ad XV. Calend. Mai. Nam incipies in magnum de duci errorem. Christianorum vero Pascha ab XI. Calend. April. vsque in VII. Cal. Mai. quocunque die dominica luna occurrerit, sanctum Pascha modis omnibus celebrabis. Quod ante XI. Calend. April. etiam si luna occurrerit, vel post VII. Calen. Mai. Pascha nullatenus celebrabis.

B ¶ Tribus ergo locis bissextus intercallatur. Primo VI. Idus Februar. Secundo vbi frequentissime ponitur. VI. Calend. Mart. Terrio nonas Mart.

¶ Cyclos græce circulos latine, octo das VIII. anni, Hendecas XI. Hen græce, t. la tine, decas X. Computus est à natale domini, vsq; ad natalem, id est, lune cyclus. Ite aliud computus est à Pascha, vsque ad Pascha: vbi prima luna erit in Ianuario anno presentis. Ibi iterum in secundo in eodem loco erit luna XI. Cōmunis annus qui XII. lunationes habet. Embolismus qui XIII. lunationes habet. Decenoucialis ex tribus corruptis compositus est, ex X. & IX. & annalis. Bissexus in vno mense XX. momenta. In duobus horam, in anno sex horas. & ideo bissextus dicitur: quia bis Cal. Mart. habet. Saltus lunaris crescit singulis annis horam & X. momenta. & dimidium momenti & XIX. partem dimidij momenti. Ad complendum vero lune saltum annuatim vt diximus hora & pōrtus. & decimanona pars vnus puncti accrescit. Nō ergo eisdem articulis temporū vel celi climatibus lune celebratur accensio, sed semper aliquanto citius quam precedente mense, vt sit vndenus anno XI X. decimū transiliebatur dies VIII. Calend. Iulij longissima dies & breuissima nox. Totius anni solstitium æstiuale faciunt VIII. Calend. Ianuar. longissima nox & breuissimus dies totius anni. Solstitium hyemale faciunt.

AD LECTOREM.

Opusculum hoc du Bedæ sit nec ne, non satis mihi constat, sed quoniam sic exemplari scripto sequebatur statim precedens, partim propter uelustatem, partim propter materiam vrietatem nos putauimus omittenda.

BEDA HERENFRIDAE S. P. D.

Litterarum dilectionis vestre desideratas venerande pater Herenfridæ accēpi. Quibus me valde laboriosum atque periculosum opusculum certe obtrectatorium

BEDAE ANGLOSAXONIS.

Inuidorumq; latratibus atque blasphemis patens, qui me fortasse diabolico quod abest spiritu, aut iniqua magicæ excogitatione artis afflatū, & non sancti spiritus gratia illuminatum, aut rhetorico spiritu imbutū hac fecisse & excogitasse asserant, non uidelicet præfagia rerum quasi ore prophetico prædicere subire iussū. Obsecra res scilicet firmiterq; sepiissime præcipientis, ut de sermone quid mystice tonitrua præsignant, iuxta ingenio mei igniculum in latinum vertere sermonem. Vestrīs autē præceptis obtemperans, idcirco hoc opusculum perficere maxime studui, ne vestra venerabilis petitio apud me floccipendere ab illo videret. Veruntamen subnixis precibus flagito, ut contra inuidos, qui vel canino dēte hoc opusculum contrudere aut subfannare conaturi sunt, vel quali latrantes canes aduersum me rabido ore desquient, quicq; in eo se doctos esse arbitrantur, si alijs detrahant, orationum vestrarū clipeos opponetis, & anchora sancti sermonis vestri fideliumq; vestrorum hoc opusculum ex sermone à fidei vestro in latinum translatur, omnimodis ab inuidorū inimicorumve detractionibus stabilitum atq; illūsum permanere faciatis. Precor etiā am vos pater charissime, ut qui tantum opus me subire fecistis, in sanctorum vestrarum victimis in conspectu altissimi pro me misero peccatore fideliter intercedatis.

CAPITVLA HVIVS OPVSCVLLI

De tonitru IIII. climatum terrę.

De XII. mensium tonitruum IIII.

De tonitru VII. seriarū IIII.

De tonitru XXIII. horarum dici ac noctis.

CAPVT I.

AB orientali igitur plaga si exorta fuerit in tonitrua secundum subtilium philo-
sophorum traditiones in anni ipsius circulo humanis copiosam effusionem ipsa tonitrua præsignant.

CAPVT II.

AB occidentali quoq; climate cū surrexerint tonitrua, sapientes secūdm̃ nimiam subtilitatem indagantes, rerumq; præfagia agiler inuestigantes. Mortalitem prolis Adæ, pessimamq; pestilentia ipso in anno imminere significare dussit tonitrua dixerunt.

CAPVT III.

Meridiana vsq; sagacis ingenij philosophi, qui intellectuāli consideratione indagabilisq; prudentia rerum præfagia notauerunt. Aiunt tonitrua incolas pelagi magnā clade anni illius curriculo esse morituros, præfigurant.

CAPVT IIII.

Boreæ nanque iuxta subtilitatem eorū qui inuestigare rerum hoīm conati sunt, quando iutonant tonitrua pessimorum peccatorum paganorum uidelicet, atque peruersorum Christianorum mortalitatem significant.

Explicit de præfagijs tonitruum.

PRAESAGIA TONITRVVM XII. MENSIVM.

SI in mense Ianuario (prout agilitas philosophorū repperit) tonitrua percrepāt, in anni ipsius ambitu multos homines ac pecora oues uidelicet esse morituros, luxuriamq; ac nemorum sterilitatem infructuositatemve præfigurant.

In mense Februario si tonitrua fuerint exorta, valde vt aiunt auribus audiens innoceat, & ad aurum pertinent qui ipsum perturbant.

Martij quoque mensis tonitrua iuxta sagacis ingenij nobilium philosophorū inuestigationem periculosa designant præfagia sicuti nanque dicunt mortalitatem, vel diem tremendi iudicij præfigurant.

Mensis etiam aprilis tonitrua seminibus vt auit ac frugibus in anni ipsius curriculum periculum imminere significant. & inter vndas vasti pelagi nauigare valde esse periculosum prænociant.

Si autem aliquo in anno tonitrua maio in mense tonuerint. illi qui rerum præfagia subtiliter notauerunt. ipsa tonitrua pluuiam copiosam frugumq; ac sœni nimiam fertilitatem anno in ipso esse venturam significare dixerunt.

Iunio quoque in mense si in curriculo anni illius tonitrua surrexerint, prout philosophi testantur, piscium diuersi generis multiphariam diuersamq; multitudinem inter glauciconas vndas fluminum anno in ipso venturas esse, ipsa tonitrua declarant.

Philosophi etiam qui intellectuâli consideratione agiliq; studio rerum præfagia indagare conati sunt, Iulij mensis tonitrua quocunque in anno hominibus anni in illius curriculo magnum imminere mortis periculum arboribusq; nimiam infertilitatem præfigurare dixerunt.

Repertores quoque magnarum subtilitatum autores egregia prudentia philosophiâ considerationis, in rebus pertractandis in spectaculi latibulis locupletati: mensis Augusti tonitrua in cuiuslibet anni ambitu si intonnerint pelagi pisces & turmas atque generationes suas: nociumq; serpentini generis exercitum anno in ipso esse fortiter morituros præfigurare dixerunt.

Si aliquo in anno (prout sagacis ingenij philosophi subtiliter inuestigauerunt) sembris in mense tonitrua iuerint exorta, anni in ipsius curriculo copiosam multitudinem laicorum, de hoc seculo cateruatum migraturam esse ipsa tonitrua mystice designant.

Batres qui mirabili speculatione quid tonitrua temporum significant inuestigauerunt. asserunt tonitrua mensis octobris infra anni illius circuli validissimas aëris procellas, atque iugentissimos ventos esse venturos significare.

Nouembris quoque tonitrua in quocunque anno sonuerint, iuxta subtilium philosophorum physicam speculationem, in anni ipsius curriculo nimiam otium infœcunditatem sterilitatemq; imminere designant.

Fœlici etiam artificiosaq; cõsideratione nobilissimi ingenij doctores in speculo rerum spiritali ceruere conati sunt, quia tonitruum mensis Decembris nihil nocium malumve hominibus seu cæteris animalibus aut omnibus frugibus præfigurat, sed prospera atque saluberrima ab illis videntur esse.

Explicunt præfagia tonitruum mensium.

¶ PRAEFIGVRATIONES TONITRVM FERIARVM.

Si quolibet in anno tonitrua in die dominica tonuerint, prout philosophi qui rerum præfagia agili consideratione inuestigauerunt, asserunt clericorum atque sanctimonialium foeminarum ingentem mortalitatem imminere ipsa tonitrua designant.

Autores quoque præclari ingenij, qui peruigili speculatione secundum humane intelligentie capacitatem, omnia ac præfigurationes rerum his qui eam agnoscere desiderant scripserunt. Si aliquo in anno in die Lunæ tonitrua fuerint exorta, nuptias coniugum esse morituros frugesq; eclipsim passuros esse, ipsa tonitrua præfigurare aiunt.

Secundum etiam nimiam sagacitatis florulentam scientiam ac philosophicæ contemplationis subtilitatem philosophi, qui physica consideratione quasi prophætico ore quid rerum mystice præfagia significant declarant. Inter cætera sic aiunt, Martis in die in cuiuslibet anni circulo, si surrexerint tonitrua, magnificam copiosissimamq; habundantiam frugum terræ superficiei esse venturam, mystice tonitrua significare nemo dubitet.

Sollerti cura cognoscendarum rerum amatores sapientiæ subditi, de tonitruum diei mercurij præfigurationibus inter diuersas ac varias rerum subtilitates se ita reperisse testantur. Nam ut dicunt, si forte contigerit, ut in die mercurij se eleuent tonitrua, scorta ac meretrices fatuasq; feminas per agmina sua catervatim de ergastulo carnis esse migraturas; aut humani sanguinis copiosam effusionem ipsa tonitrua prægnare nulli est dubitandum.

Efficacis prudentissimæq; scientiæ mentis suæ fibris cati inuectores, qui inderentem sanctæ philosophicæ præfagia rerum rimare ac perscrutari non cessant de præfigurationibus tonitruum diei Iouis prudenti investigatione ita asserrunt. Testantur namque quod quotiescunque Iupiter suo in die insonat, multiplicem habundantiam frugum terræ esse venturam, haberrimamq; incolarum pelagi superbam multitudinem per cunctos alueos, ac turmas suas fluminum multipliciter implenturam, ipsa tonitrua præfigurant.

Nobilium didascalorum qui pene à cunabulis inter matris philosophiæ hube-ra sunt lactati atque nutriti, prudentissima contemplatione acutissima variisq; flore philosophicæ subtilitatis ornata ingenia de præfagis tonitruum diei veneris ita statunt. Testantur etenim omnimodis veneris in die tonitrua si contigerint, quia vel regis intersectionem aut validissimum bellum multorumq; stragem ociter imminere, vel multa pecora moritura esse ipsa tonitrua præsignant.

Philosophi qui artificiali scientia rerum naturas atque præfagia intellectuali speculatione subtiliter cernere iuxta sagacissimi eorum ingenij nimiam flagrantiam conati sunt, de saturni diei tonitruum omnibus præfigurationibus quæ saluer inuestigare atque exponere dicuntur. Si enim ut aiunt in die saturni tonitrua surrexerint tonuerintq; aut longe exinde haud ingentem pestilentiam humani generis esse venturam, vel validissimum bellum venturum ipsa tonitrua designant.

IN CIRCULOS BEATI CYRILLI ET DIONYSII ROMANI ac Bedæ, studiosi cuiusdam præfatio.

Dionysius abbas genere Romanus, paschales circulos mira breuitate composuit, vtpote vtriusq; linguæ peritia insignis. Quos quidem vti ple air, ab anno CCXLVIII. Diocletiani tyranni potius quam principis, inchoauit. Sed incarnationis dominicæ magis, quam eiusdem tyranni memoriam agere deliberans, quinque decennouenalis circulos edidit, quibus annos Christi annotauit. Siquidem sanctus Cyrillus vsque ad ipsius Dionysii tempora, paschalem obseruantiam quinque decennouenalibus circulis comprehenderat. Quorum quintum præfatus Dionysius suis quinque anteposuit, ac sic incipiens ab anno dominicæ incarnationis, quingentis trigintaduobus in CCXLII. sua dispositione perduxit. Sed quoniam hi exacti, redire in se nullo modo poterant, qui à sancto Cyrillo XCV. annis comprehensi fuerant, sicut nec illi quos eodè spatio temporum ipse ordinauerat. Nunquam enim nisi finito anno magno, solis lunæq; computus totus ex integro, sine aliqua confusione repetitur, vt idem scatur. Idcirco præcipit, vt peractis sex annis, qui de quinto circulo beati Cyrilli tunc temporis supererant, eisdem sobrius lector non repetat, sed à suo primo, qui quingentis trigintaduobus annis omni prætulerat, ordiendum non ignoret: Cuius quinque decennouenalibus circulis, vigintitres alij adiecti magnum annum compleuerunt, qui quingentis trigintaduobus annis perficitur, vigintiocto constans circulis decennouenalis. Qui annus propterea sua in se per vestigia sine vlla confusione reuoluitur, quoniam circulus solaris XXVIII. & lunaris XIX. annis peragitur, qui cum eo tenore quo pariter coepti sunt finiuntur. Magnus annus quingentorum trigintaduorum annorum iteratur, vt paschalis ratio ad solem & lunam pertinens inerrato repetatur. Sicq; fit, vt dum in eo sunt XXVIII. cycli decennouenales siue lunares, sint etiam in ipso decem & nouem cycli solares. Quorum solaris nono anno sui cycli in his circulis Dionysii incipit, & in octauo desinit. Decennouenalis vero manifestus in ipsis, totam lunæ rationem regit. Quapropter decies nouies vigintiocto, seu vices octies nouendeim multiplicati, in quingentos trigintaduos, certum est proculdubio exundari. Quo numero annorum conficitur (vt dictum est) magnus annus, qui paschalis dicitur. Nam & in epactis, & in concurrentibus, siue cyclis decennouenali vel lunari, necnon terminio paschali ac dominica paschæ cum luna ipsius diei, qualis fuit quingentesimus tricesimus secundus dominicæ incarnationis annus, talis erit millesimus sexagesimus quartus: qualisq; fuit ipsius incarnati verbi annus primus, & ab eo quingentesimus tricesimus tertius, talis erit etiam millesimus sexagesimus decimus quintus, & deinceps pari ordine vsque ad finem triplici annorum domini serie vbique hanc concordiam seruante, quarum prima omnino præterijt, secunda ac si secundus annus magnus, adhuc imminet, de tertia quantum futurum sit (quam tamen adhibui) in his circulis, deus solus nouit. Cum hæc ita sint, quæritur de anno dominicæ passionis, qui à natiuitate tricesimus quartus terminum paschæ decimam quartam scilicet lunam (qua deus ad immolandum traditur) facit occurrere per concurrentes & regulares eiusdem lineæ, licet catholica fides habeat, post peractam cenam feræ quintæ traditum, & decima quinta luna feræ sextæ crucifixi. In cuius quæstionis obcuritate dominus Beda plurimum obuersatus, nihil lucis infudit, nisi tantum quod euangeliorum fidem huius viri auctoritati prætulit, qui beatum Theophilum quodammodo videtur secutus, qui ait dominum vnde primo Calendarum Aprilium traditum, licet vnum adiciat prædictus vir, & duodecimo Calendarum Aprilium & decimam quartam lunam tunc fuisse scribit. Qui

A detegit soluendam posterioribus relinquit, qui nil calculi cum putant latere, & ob hoc tanti faciunt eius auctoritatem tot labentibus annis seruata, vt vix corrigi possit pluribus obnitentibus causis. Nos tamen omnibus his XXVIII. decennouenalibus cyclis duos subieciimus, vt quod Dionysium facere debuisse diximus, eius lectoris diligentie manifestemus. His enim inspectis de reliquis per totum annum magnum peritus calculator non dubitabit, si tamē saltem dubitare placuerit. Sciendum denique quod in his circulis Dionysii, anni domini sua serie procedunt, & XV. annis euolutis, indictione redeunt nec ad solem nec ad lunam pertinentes, & idcirco finito anno, non eo modo quo cœptæ sunt redeunt.

IOHANNES NOVIOMAGVS LECTORI
STVDIOSO. S. P.

Scripsit Beda, annorum qui sunt à Christo nato usque ad DXCV. circulos decennouenales LXXXIII. seu si minus & quod idem est, XXVIII. ter geminos, qui partim temporum iniuria & descriptorum incidia deprauati sunt, partim etiam interierunt, eos quantum potuimus alibi repositimus, alibi emendauimus ut essent integri usque ad millesimum quingentesimum nonagesimum quintum. Posterior ætas ubi horum annorum sacrit terminus, adijcet plura. Sciendum tamen est posse hos LXXXIII. circulos redigi in XXVIII. quorum quisque circulus constaret tripliti serie annorum, nem quingentesimo tricesimo primo quoque anno redeunt omnia eadem. Constat enim magnus circulus totidem annis, quibus exactis propter solis & lune cursum necesse est omnia redire, que sunt in circulis decennouenalibus eodem ordine & modo, exceptis indictionibus & litteris dominice diei. Vale & nostram operam boni consulo.

f ij

B

D. BEDAE AN.

GLOSAXONIS CIRCVLI DECENNOVENALIS

cum his quos scripsit Dionysius Romanus cognomento exiguus &
B. Cyrillus vsq; ad MDXCV. annum salutis quibus conti-
nentur III. circuli magni.

PRIMVS CIRCVLVS DECENNOVENALIS SE- CVNDVM DIONYSIVM ROMANVM.

	Anni do- mini.	Indicti Epac- tes.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- rentes.	Decimaqua- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū. ipſius di. do.	
	Ante Chrm	iij	Nulla	iij	xvij	Non. April.	iij idus april.	xx e
Ogdoad	I	iij	xi	v	xvij	vij cal.april.	vi cal.april.	xvi d c
	ij	v	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal.april.	xvij b
	ij	vi	iij	vij	i	ij non. april.	vij idus apr.	xx a
	iiij	vij	xiij	ij	ij	xi cal.april.	x cal.april.	xv g
	v	vij	xxv	iij	ij	ij idus april.	ij idus april.	xx f e
	vi	ix	vi	iij	ij	ij cal.april.	ij non april.	xix d
	vij	x	xvij	v	v	xiij cal.mai.	vij cal.mai.	xx c
	vij	xi	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vij idus april.	xv b
	ix	xxij	ix	i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij a g
	x	xiij	xx	ij	vij	xvij cal.mai.	xiij cal.mai.	xix f
Hendecad	xi	xiij	i	iij	ix	ij non.april.	non april.	xv e
	xij	xv	xij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april.	xvij d
	xiij	i	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal.mai.	xvij c b
	xiij	ij	ij	vij	xij	cal.april.	vij idus april.	xxi a
	xv	iij	xv	i	xiij	xij cal.april.	ix cal.april.	xvij g
	xvi	v	xxvi	ij	xiij	v idus april.	ij idus april.	xvij f
	xvij	vi	vij	iij	xv	ij cal.april.	ij non april.	xx e d
	xvij	vij	xvij	v	xvi	xv cal.mai.	vij cal.mai.	xxi c

SECYNDVS CIRCVLVS DECENNOVENALIS SE- CVNDVM DIONYSIVM ROMANVM.

	Anni do- mini.	Indicti Epac- tes.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- rentes.	Decimaqua- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū. ipſius di. do.	
	xix	vñj	Nulla	vi	xvñj	Noñ April.	v idus april.	xvñj b
	xx	ix	xi	i	xvñj	vñj cal.april.	ij idus april.	xx a
	xxi	x	xxñj	ñj	xix	idus april.	xxñj cal.mai.	xxi g f
	xxñj	xi	ñj	ñj	i	ññ non. apr.	non. april.	xvñj e
Ogdoad	xxññ	xxñj	xiññ	ññj	ñj	xi cal.april.	v cal.april.	xx d
	xxññj	xxññj	xxv	vi	ññj	ññ idus apr.	xvi cal. mai.	xx c
	xxv	xiññj	vi	vñj	ññj	ññ cal.april.	cal.april.	xvi b a
	xxvi	xv	xvñj	i	v	xiññ cal.mai.	xi cal. mai.	xvi g
	xxvñj	i	xxvññj	ñj	vi	vñj idus april.	idus april.	xx f
	xxvññj	ñj	ix	ññj	vñj	vi cal.april.	v cal. april.	xv e
	xxix	ññj	xx	v	vññj	xvñj cal. mai.	xv cal.mai.	xxi d c
	xxx	ñññj	i	vi	ix	ññ non. april.	v idus april.	xix b
	xxxi	v	xxñj	vñj	x	ix cal.april.	vññj cal.april.	xv a
	xxxiñj	vi	xxññj	ñj	xi	ññ idus april.	idus april.	xv g
Hendecad	xxxiññj	vññj	ñññj	ññj	ññj	cal.april.	non. april.	xvññj f e
	xxxiñññj	vñññj	xv	ñññj	xxñj	xxñj cal.april.	v cal. april.	xxi d
	xxxv	ix	xxvi	v	xiññj	v idus april.	ñññj idus apr.	xv c
	xxxvi	x	vi	vññj	xv	ñññj cal.apri.	cal.april.	xvññj b
	xxxvñj	xi	xvññj	i	xvi	xv cal.mai.	xi cal. mai.	xvñññj a g

DE TEMPORVM RATIONE
TERTIVS CIRCVLVVS DECENNO-
VENALIS.

Fol. CV.

A

Anni do- mini.	Indicti Epacte.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipſius di. do.
xxxviij	xij	Nulla	ij	xvij	Noni April. vij idus april. xv f
xxxix	xij	xi	ij	xvij	vij cal.april. ij cal. april. xvij e
xl	xv	xxij	v	xix	idus april. xv cal. maias xvij d
xli	i	ij	vi	i	ij non april. v idus april. xxi cb
xliij	ij	xij	vij	ij	xi cal.april. vij cal.april. xvij a
xliij	ij	xxv	i	ij	ij id.april. ij cal. maias xvij g
xliij	ij	vi	ij	ij	ij cal.april. non april. xx f
xlv	v	xvij	ij	v	xij cal.mai. vij cal.mai. xxi ed Ogdos.
xlvj	vi	xxvij	v	vi	vij idus apri. ij idus april. xvij c
xlvij	vij	ix	vi	vij	vi cal.april. ij non april. xx b
xlvij	vij	xx	i	vij	xvij cal.mai. xi cal. maias. xx a
xlix	ix	i	ij	ix	ij non april. vij id. april. xvi gf
l	x	xxij	ij	x	ix cal.april. ij cal.april. xix e
li	xi	xxij	ij	xi	ij idus april. xij cal mai. xx d
liij	xi	ij	vi	xij	cal.april. ij non april. xv c
liij	xij	xxv	vij	xij	xij cal.april. vij cal.april. xvij ba
liij	xij	xxvi	i	xij	v idus april. xvij cal. mai. xvij g
lv	xi	vij	ij	xv	ij cal.april. ij cal.april. xv f
lvi	i	xvij	ij	xvi	xv cal. maias. xij cal.mai. xv e Hendecae.

B

QVARTVS CIRCVLVVS DECENNO-
VENALIS.

Anni do- mini.	Indicti on s.	Epacte.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies dominicus Luna Pascha.	Lit. ipſi. di. do.
lvij	ij	Nulla	v	xvij	Non.april.	ij idus april. xvij d e
lvij	ij	xi	vi	xvij	vij cal.april.	vij cal.april. xv b
lix	ij	xxij	vij	xix	idus april.	xvj cal.mai. xvi a
lx	v	ij	ij	i	ij non.april.	vij idus april. xvij g
lxi	vi	xij	ij	ij	xi cal.april.	ij cal.april. xxi f e
lxij	vij	xxv	ij	ij	ij idus april.	ij idus april. xv d
lxij	vij	vi	v	ij	ij cal.april.	ij non.april. xvij c
lxij	ix	xvij	vij	v	xij cal.mai.	x cal. mai. xvij b Ogdos.
lxv	x	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. mai. xxi a g
lxvj	xi	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal.april. xvi f
lxvij	xij	xx	ij	vij	xvij cal mai.	xij cal. mai. xvij e
lxvij	xij	i	v	ix	ij non.april.	ij idus april. xx d
lxix	xij	xij	vi	x	ix cal.april.	vij cal. april. xvi c b
lxx	xv	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal. mai. xvij a
lxxi	i	ij	i	xij	cal.april.	vij idus april. xx g
lxxij	ij	xv	ij	xij	xij cal.april.	xi cal.april. xv f
lxxij	ij	xxvi	ij	xij	v idus april.	ij idus april. xvi e d
lxxvij	ij	vij	v	xv	ij cal.april.	ij non.april. xix c
lxxv	v	xvij	vi	xvi	xv cal.mai.	ix cal.maias. xx b Hendecae.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
QVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epactæ.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- rentes.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna. Lit. ipſius di. do.	
lxxvi	vi	Nulla	i	xvij	Non. april.	vij idus april.	xvi a
lxxvij	vij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xix g f
lxxviii	vij	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal. mai.	xx e
lxxix	ix	ij	iiij	i	ij non. april.	ij non. april.	xvi d
lxxx	x	xiij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij c
lxxxi	xi	xxv	vij	ij	iii idus april.	xij cal. mai.	xix ba
lxxxij	xij	vi	i	iiij	iii cal. april.	ij cal. april.	xv g
lxxxiii	xij	xvij	ij	v	xij cal. mai.	xij cal. mai.	xvi f
lxxxiiii	xij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xvij e
lxxxv	xv	ix	v	vij	vi cal. april.	ij non. april.	xxi dc
lxxxvi	i	xx	vi	vij	xvij cal. mai.	xvi cal. mai.	xij b
lxxxvii	ij	i	vij	ix	ij non. april.	vi idus april.	xvij a
lxxxviii	ij	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx g
lxxxix	iiij	xxij	ij	xi	ij idus april.	xij cal. mai.	xxi f e
xc	v	iiij	iiij	xij	cal. april.	ij non. april.	xvij d
xc i	vi	xv	v	xij	xij cal. april.	vi cal. april.	xx c
xc ij	vij	xxvi	vij	xiiij	v idus april.	xvij cal. mai.	xx b
xc iij	vij	vij	i	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xvi ag
xc iij	ix	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xij cal. mai.	xvij i

SEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epactæ.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- næ.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna. Lit. ipſius di. do.
xcv	x	Nulla	iiij	xvij	Non April.	ij idus april.	xxd e
xcvi	xi	xi	v	xviij	vij cal. april.	vi cal. april.	xvi d
xcvij	xij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal. mai.	xvij c b
xcviij	xiiij	ij	vij	i	iiij non april.	vi idus april.	xx a
xcix	xiiij	xiij	ij	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi g
c	xv	xxv	iiij	iiij	iiij idus april.	iiij idus april.	xv f
c i	i	vi	iiij	iiij	ij cal. april.	ij non april.	xi x e d
c ij	ij	xvij	v	v	xij cal. mai.	vij cal. april.	xx c
c iij	ij	xxviij	vi	vi	vij idus april.	v idus april.	xv b
c iij	iiij	ix	i	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xvij a
c iv	v	xx	ij	vij	xvij cal. mai.	xij cal. mai.	xix g f
c v	vi	i	ij	ix	ij non april.	non april.	xv e
c vij	vij	xij	iiij	x	ix cal. april.	v cal. april.	xvij d
c viij	vij	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xvij c
c ix	ix	iiij	vij	xij	cal. april.	vi idus april.	xxi b a
c x	x	xv	i	xiiij	xij cal. april.	ix cal. april.	xvij g
c xi	xi	xxvi	ij	xiiij	v idus april.	idus april.	xvij f
c xij	xij	vi	iiij	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xx e
c xij	xij	xvij	v	xvi	xv cal. mai.	vij cal. mai.	xxi d c

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CVL
SEPTIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. lunares.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna Lit. ipſi. di. do.			
cxiiij	xiij	Nulla	vi	xvij	Non. april.	v id. april.	xvij	b
cxv	xv	xi	vij	xvij	vij cal. april.	vñ cal. april.	xv	a
cxvi	i	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal. ma.	xxi	p
cxvij	ij	ij	ij	i	ij non. april.	noñ. april.	xvij	fe
cxvñ	ij	xiiij	ij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	d
cxix	iiij	xxv	v	ij	ij idus april.	xv cal. ma.	xxi	e
cx	v	vi	vij	ij	ij cal. april.	cal. april.	xvi	b
cxci	vi	xvij	i	v	xij cal. ma.	xi cal. ma.	xvij	ag
cxxij	vij	xxvij	ij	vi	vñ idus april.	id. april.	xx	i
cxxij	vñ	ix	iiij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi	e
cxxiij	ix	xx	v	vñ	xvij cal. ma.	xv cal. ma.	xvi	d
cx	x	i	vi	ix	ij non. april.	v id. april.	xvij	c b
cxvi	xi	xij	vij	x	ix cal. april.	vñ cal. april.	xv	a
cxvij	xij	xxij	i	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvi	g
cxvij	xij	iiij	ij	xij	cal. april.	noñ. april.	xvij	t
cxix	xiiij	xv	iiij	xij	xij cal. april.	v cal. april.	xxi	ed
cxix	xv	xxvi	v	xiiij	v idus april.	vñ id. april.	xv	c
cxix	i	vij	vi	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xvij	b
B cxxij	ij	xvij	i	xvi	xv cal. ma.	xi cal. ma.	xvij	a

Ogdo.

Hendec.

OCTAVVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu rētes. nates.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipſi. di. do.			
cxix	ij	Nulla	i	xvij	Noñ. April.	vñ id. april.	xv	g f
cxix	iiij	xi	ij	xvij	vñ cal. april.	iiij cal. april.	xvij	e
cxix	v	xxij	ij	xix	id. april.	xij cal. ma.	xix	d
cxix	vi	ij	vi	i	ij non. april.	v id. april.	xxi	c
cxix	vñ	xiiij	vñ	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvij	b a
cxix	vñ	xxv	i	ij	ij id. april.	xvij cal. ma.	xvij	g
cxix	ix	vi	ij	iiij	ij cal. april.	vñ id. april.	xxi	f
cx	x	xvij	iiij	v	xij cal. ma.	vñ cal. ma.	xxi	e
cx	xi	xxvij	v	vi	vñ id. april.	ij id. april.	xvij	d e
cx	xij	ix	vi	vñ	vi cal. april.	ij non. april.	xx	b
cx	xij	xx	vñ	vñ	xvij cal. ma.	x cal. ma.	xxi	a
cx	xiiij	i	ij	ix	ij non. april.	vñ id. april.	xvi	g
cx	xv	xij	ij	x	ix cal. april.	iiij cal. april.	xix	f e
cx	i	xxij	iiij	xi	ij id. april.	xij cal. ma.	xx	d
cx	ij	iiij	v	xij	cal. april.	ij non. april.	xvi	e
cx	ij	xv	vñ	xij	xij cal. april.	vñ cal. april.	xvij	b
cx	iiij	xxvi	i	xiiij	v idus april.	xvij cal. ma.	xix	g
cx	v	vñ	ij	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xv	i
cx	vi	xvij	ij	xvi	xv cal. ma.	xij cal. ma.	xvi	e

Hendec.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
NONVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

<i>Anni do- mini.</i>	<i>Indicti Epistle. ones.</i>	<i>Cōcur. Cycli la- rētes. nates.</i>	<i>Decima quarta luna.</i>	<i>Dies dominicus Pasche.</i>	<i>Luna Lit. ipfi. di. do.</i>
clij	vij	Nulla.	v	Non. april.	lij idus april. xix d
clij	vij	xi	vi	vij cal. april.	vi cal. april. xv cb
clij	ix	xxij	vij	id. april.	xvij cal. ma. xvi a
clv	x	ij	i	lij non. april.	vij idus april. xix g
clvi	xi	xidj	ij	xi cal. april.	lij cal. april. xxi f
clvij	xij	xxv	lij	lij id. april.	ij idus april. xv ed
clvij	xij	vi	v	ij cal. april.	ij non. april. xvij c
Ogloa. clix	xij	xvij	vi	xij cal. maias	ix cal. ma. xix b
clx	xv	xxvij	i	vij id. april.	xvij cal. ma. xxi a
clxi	i	ix	ij	vi cal. april.	ij cal. april. xvij gf
clxj	ij	xx	ij	xvij cal. maias	xij cal. ma. xvij e
clxij	ij	i	lij	ij non. april.	ij idus april. xxi d
clxij	lij	xij	vi	ix. cal. april.	vij cal. april. xvi c
clxv	v	xxij	vij	ij id. april.	xvij cal. ma. xvij ba
clxvi	vi	ij	i	cal. april.	v idus april. xx g
clxvij	vij	xv	ij	xij cal. april.	x cal. april. xvi f
clxvij	vij	xxvi	lij	v id. april.	ij idus ap. il. xvi e
clxix	ix	vij	v	lij cal. april.	ij non. april. xix dc
Nonas. clxx	x	xvij	vi	xv. cal. maias	ix cal. ma. xx b

DECIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

<i>Anni do- mini.</i>	<i>Indicti Epistle. ones.</i>	<i>Cōcur. Cycli la- rētes. nates.</i>	<i>Decima quarta luna.</i>	<i>Dies dominicus Pasche.</i>	<i>Luna Lit. ipfi. di. do.</i>
clxxi	xi	Nulla	vij	Non. april.	vij id. april. xvi a
clxxij	xij	xi	ij	vij cal. april.	ij cal. april. xix g
clxxij	xij	xxij	ij	id. april.	xij cal. ma. xx fe
clxxij	xij	ij	lij	ij non. april.	ij non. april. xvi d
clxxv	xv	lij	v	xi cal. april.	vi cal. april. xix e
clxxvi	i	xxv	vij	lij id. april.	xvij cal. ma. xix b
clxxvij	ij	vi	i	ij cal. april.	ij cal. april. xv ag
Ogloa. clxxvij	ij	xvij	ij	xij cal. maias	xij cal. april. xvi f
clxxix	lij	xxvij	ij	v id. april.	ij id. april. xix e
clxxx	v	ix	v	vi cal. april.	ij non. april. xxi d
clxxxj	vi	xx	vi	xvij cal. ma.	xvi cal. ma. xv cb
clxxxij	vij	i	vij	ij non. april.	ij id. april. xvij a
clxxxij	vij	xij	i	ix cal. april.	ij cal. april. xxi g
clxxxij	ix	xxij	ij	ij id. april.	xij cal. ma. xxi f
clxxxv	x	lij	ij	cal. april.	ij non. april. xvij ed
clxxxvi	xi	xv	v	xij cal. april.	vi cal. april. xx c
clxxxvij	xij	xxvi	vi	v id. april.	xvi cal. ma. xxi b
clxxxvij	xij	vij	i	ij cal. april.	ij cal. april. xvi a
Nonas. clxxxix	xij	xvij	ij	xv cal. maias	xij cal. ma. xvij gf

DE TEMPORVM RATIONE Pol. CVII.
VNDECIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. lunares.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.			
exc	xv	Nulla	iiij	xvij	Noñ. April.	ij idus april.	xxi	eb
exci	i	xi	iiij	xvij	vij cal. april.	v cal. april.	xvij	a
excij	ij	xxij	vi	xix	Id. april.	xvi cal. ma.	xvij	g.
excijj	iiij	iiij	vij	i	iiij noñ. april.	vi idus april.	xx	i.
excijj	iiij	xiij	i	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi	ed.
exciv	v	xx	ij	iiij	iiij id. april.	idus april.	xvij	c.
excvi	vi	vi	iiij	iiij	ij cal. april.	ij noñ. april.	xix	b
excviij	vij	xvij	v	v	xiij cal. maias	vij cal. ma.	xx	a Ogdoas.
excviij	vij	xxvij	vi	vi	vij id. april.	v idus april.	xvi	gf
excix	ix	ix	vij	vij	vi cal. april.	cal. april.	xix	e
ec	x	xx	ij	vij	xvij cal. maias	xi cal. ma.	xvij	d
eci	xi	i	iiij	ix	ij noñ. april.	noñ. april.	xv	c
ecij	xij	xij	iiij	x	ix cal. april.	v cal. april.	xvij	ba
ecijj	xiij	xxij	v	xi	ij id. april.	xv cal. ma.	xix	g
ecijj	xiij	iiij	vij	xij	cal. april.	vi idus april.	xxi	f
ecv	xv	xv	i	xiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij	c
ecvi	i	xxvi	ij	xiij	v idus april.	idus april.	xvij	dc
ecviij	ij	vij	iiij	xv	iiij cal. april.	non. april.	xxi	b
ecviij	ij	xvij	v	xvi	xv cal. maias	vij cal. ma.	xxi	a Hendecus.

DVODECIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. naves.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.			
ccix	iiij	Nulla	vi	xvij	Non. april.	v idus april.	xvij	g
ccx	v	xi	vij	xvij	vij cal. april.	cal. april.	xxi	fe
ccxj	vi	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal. ma.	xv	d
ccxj	vij	iiij	iiij	i	iiij non. april.	noñ. april.	xvij	c
ccxij	vij	xiij	iiij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	b
ccxijj	ix	xxv	v	iiij	iiij idus april.	xv cal. ma.	xxi	ag
ccxv	x	vi	vij	iiij	ij cal. april.	iiij noñ. april.	xvij	f
ccxvi	xi	xvij	l	v	xiij cal. ma.	xi cal. april.	xvij	e Ogdoas.
ccxvij	xij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	idus april.	xx	d
ccxvij	xiij	ix	iiij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi	cb
ccxix	xiij	xx	iiij	vij	xvij cal. ma.	xiij cal. ma.	xvij	a
ccxg	xv	i	vi	ix	ij noñ. april.	v idus april.	xix	g
ccxgi	i	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv	f
ccxxj	ij	xxij	i	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvi	ed
ccxxij	iiij	iiij	ij	xij	cal. april.	vij idus april.	xix	c
ccxxijj	iiij	xv	iiij	xiij	xij cal. april.	v cal. april.	xxi	b
ccxxv	v	xxvi	v	xiij	v idus april.	iiij idus april.	xv	a
ccxxvi	vi	vij	vi	xv	iiij cal. april.	iiij non. april.	xvij	gf
ccxxvij	vij	xvij	vij	xvi	xv cal. ma.	x cal. ma.	xix	e Hendecus.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
DECIMVSTERTIVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna ipſi us dict.
cccxviii	viii	Nulla	ij	xvii	Noſt. April. vii idus april. xv d
cccxix	ix	xi	iii	xviii	viii cal. april. xviii c
ccccc	x	xxii	iiii	xix	Id. april. xiiii cal. maias xix ba
ccxxxi	xi	iii	v	i	iiii noſt. april. iii noſt. april. xv g
ccxxxij	xii	xiiii	vii	ij	xi cal. april. viii cal. april. xvii i
ccxxxiii	xiii	xv	i	iii	iiii id. april. xviii cal. ma. xviii e
ccxxxiiii	xiiii	vi	ij	iiii	iii cal. april. vii idus april. xxi dc
Ogdoas ccxxxv	xv	xvii	iii	v	xiiii cal. maias xii cal. ma. xv b
ccxxxvi	i	xxviii	v	vi	vii idus april. xvii a
ccxxxvii	ij	ix	vi	vii	vi cal. april. iii noſt. april. xx g
ccxxxviii	iii	xx	vii	viii	xvii cal. maias x cal. maias xxi fe
ccxxxix	iiii	i	ix	ix	ij noſt. april. vii idus april. xvii d
ccxl	v	xi	iii	x	ix cal. april. iii cal. april. xix c
ccxli	vi	xxii	iiii	xi	ij id. april. xiiii cal. ma. xx b
ccxlii	vii	iii	v	xii	cal. april. iii noſt. april. xvi ag
ccxliii	viii	xv	vi	xiii	xi cal. april. vii cal. april. xix i
ccxliv	ix	xxvi	i	xiiii	v idus april. xviii cal. ma. xix e
ccxlv	x	vii	ij	xv	iiii cal. april. iii cal. april. xv d
Nondecas ccxlv	xi	xviii	iii	xvi	xv cal. maias xii cal. ma. xvi cb

DECIMVSQVARTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna ipſi us dict.
Ogdoas ccxlvii	xii	Nulla	iiii	xvii	Noſt. april. vi idus april. xvii a
ccxlviii	xiii	xi	v	xviii	vii cal. april. viii cal. april. xv g
ccxlix	xiiii	xxii	vii	xix	Idus april. xvii cal. ma. xvi i
cccl	xv	iii	i	i	iiii noſt. april. vii idus april. xix ed
cccli	i	xiii	ij	ij	xi cal. april. x cal. april. xv c
ccclii	ij	xxv	iii	iii	iiii idus april. iii idus april. xx b
cccliii	iii	vi	iiii	iiii	iii cal. april. iii noſt. april. xvii a
cccliiii	iiii	xvii	vi	v	xiiii cal. maias ix cal. maias xix g
ccclv	v	xxviii	vii	vi	vii idus april. vi idus april. xv e
ccclvi	vi	ix	ij	vii	vi cal. april. iii cal. april. xvii d
ccclvii	vii	xx	iii	viii	xvii cal. maias xii cal. ma. xvii c
ccclviii	viii	i	iiii	ix	ij noſt. april. iii idus april. xxi ba
ccclix	ix	xi	v	x	ix cal. april. vi cal. april. xvii g
ccclx	x	xxii	vii	xi	ij idus april. xvii cal. ma. xvii i
ccclxi	xi	iii	i	xii	calend. april. vi idus april. xx e
ccclxii	xii	xv	ij	xiii	xii cal. april. x cal. april. xvi dc
ccclxiii	xiii	xxvi	iii	xiiii	v idus april. iii idus april. xvii b
ccclxiv	xiiii	vii	v	xv	iiii cal. april. iii noſt. april. xix a
Nondecas ccclv	xv	xviii	vi	xvi	xv cal. maias ix cal. maias. xx g

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CVIII.
DECIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipſi. di. do.
celxvi	i	Nulla	vij	xvij	Noñ.april. vij fe
celxvij	ij		i	xvij	vij cal.april. ij d
celxviij	ij	xxij	ij	xix	id.april. xij cal.ma. xx c
celxix	ij	ij	ij	i	ij non.april. ij non.april. xvi b
celxx	v	xij	v	ij	xi cal.april. vi cal.april. xix ag
celxxi	vi	xxv	vi	ij	ij id.april. xvi cal.ma. xx i
celxxij	vij	vi	i	ij	ij cal.april. xv e
celxxiij	vij	xvij	ij	v	xij cal.ma. xij cal.ma. xvi d Ogdos.
celxxiij	ix	xxviij	ij	vi	vij id.april. ij id.april. xix cb
celxxv	x	ix	ij	vij	vi cal.april. ij cal.april. xv a
celxxvi	xi	xx	vi	vij	xvij cal.ma. xij cal.ma. xv g
celxxvij	xij	i	vij	ix	ij non.april. ij id.april. xvij f
celxxviij	xij	xij	i	x	ix cal.april. ij cal.april. xxi cd
celxxix	xij	xxij	ij	xi	ij id.april. id.april. xv c
celxxx	xv	ij	ij	xij	cal.april. ij non.april. xvij b
celxxxi	ij	xv	v	xij	xij cal.april. vij cal.april. xx a
celxxxiij	ij	xxvi	vi	xij	v id.april. xvi cal.ma. xxi gf
celxxxij	ij	vij	vij	xv	ij cal.april. cal.april. xvij e
celxxxij	ij	xvij	ij	xvi	xv cal.maiax xij cal.maiax xvij d Hendec.

DECIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipſi. di. do.
celxxxv	v	Nulla	ij	xvij	Noñ.april. ij id.april. xxi c
celxxxvi	vi	xi	ij	xvij	vij cal.april. v cal.april. xvij ba
celxxxvij	vij	xxij	v	xix	idus april. xv cal.ma. xvij g
celxxxviij	vij	i	vij	i	ij non.april. vi id.april. xx f
celxxxix	ix	xij	i	ij	xi cal.april. ix cal.april. xvi e
celxx	x	xxv	ij	ij	ij idus april. id.april. xvij dc
celxxi	xi	vi	ij	ij	ij cal.april. non.april. xx b
celxxij	xij	xvij	v	v	xij cal.maiax vij cal.ma. xx a Ogdos.
celxxiij	xij	xvij	vi	vi	v idus april. vi idus april. xvi g
celxxiij	xij	ix	vij	vij	vi cal.april. cal.april. xix fe
celxxv	xv	xx	i	vij	xvij cal.maiax xi cal.ma. xx d
celxxvi	i	i	ij	ix	ij non.april. non.april. xv c
celxxvij	ij	xij	ij	x	ix cal.april. v cal.april. xvij b
celxxviij	ij	xxij	v	xi	ij idus april. xv cal.ma. xix ag
celxxix	ij	ij	vi	xij	calend.april. ij non.april. xv f
celxx	v	xv	i	xij	xij cal.april. ix cal.april. xvij e
celxxi	vi	xxvi	ij	xij	v idus april. id.april. xvij d
celxxij	vij	vij	ij	xv	ij cal.april. non.april. xxi cb
celxxij	vij	xvij	ij	xvi	xv cal.maiax xij cal.ma. xv a Hendec.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
DECIMVSSEPTIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

<i>Anni do- mini.</i>	<i>Indicti Epactæ.</i>	<i>Cōcur Cycli lu- rētēs, lunares.</i>	<i>Decimaquarta luna.</i>	<i>Dies dominicus Pasche.</i>	<i>Luna ipſi. di. do.</i>	<i>Lit.</i>		
ccciiij	ix	Nulla.	vi	xvij	Noſt. april.	v id. april.	xiiij	g
cccv	x	xi	vij	xviij	vij cal. april.	cal. april.	xxi	i
cccvi	xi	xxij	i	xix	id. april.	xvij cal. ma.	xv	ed
cccviij	xij	ij	ij		iiij noſt. april.	vij id. april.	xviij	c
cccviij	xiiij	xiiij	iiij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	b
ccclix	xiiij	xxv	v	ij	iiij. id. april.	xv cal. ma.	xxi	a
cccxc	xv	vi	vi	iiij	ij cal. april.	iiij noſt. april.	xviij	g f
Ogdoas cccxi	i	xviij	vij	v	xiiij cal. maias	x cal. ma.	xviij	e
cccxiij	ij	xxviij	ij	vi	vij id. april.	id. april.	xx	d
cccxiij	ij	ix	ij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi	c
cccxiij	iiij	xx	iiij	vij	xviij cal. maias	xiiij cal. ma.	xviij	ba
cccxcv	v	i	v	ix	ij noſt. april.	iiij id. april.	xx	g
cccxvi	vi	xiij	vij	x	ix. cal. april.	vij cal. april.	xv	i
cccxviij	vij	xxiiij	i	xi	ij id. april.	xix cal. ma.	xvi	e
cccxviij	vij	iiij	ij	xiij	cal. april.	vij id. april.	xix	dc
cccxiix	ix	xv	ij	xviij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv	b
cccxx	x	xxvi	v	xiij	v id. april.	iiij id. april.	xv	a
cccxxi	xi	vij	vi	xv	iiij cal. april.	iiij noſt. april.	xviij	g
Hendecis cccxxij	xij	xviij	vij	xvi	xv. cal. maias	x cal. ma.	xix	fe

D

DECIMVSOCTAVVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epactæ. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes, naves.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna Lit. ipſi. di. do.			
cccxxij	xiiij	Nulla	i	xviij	Noſt. april.	vij id. april.	xvi	d
cccxxiiij	xiiij	xi	ij	xviij	vij cal. april.	ij cal. april.	xviij	c
cccxxv	xv	xxij	ij	xix	id. april.	xiiij cal. ma.	xix	b
cccxxvi	i	ij	v	i	iiij noſt. april.	ij noſt. april.	xv	ag
cccxxviij	ij	xiiij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xviij	i
cccxxviij	ij	xxv	i	ij	ij id. april.	xviij cal. ma.	xviij	e
cccxxix	iiij	vi	ij	iiij	ij cal. april.	vij id. april.	xxi	d
cccxxx	v	xviij	ij	v	xiiij cal. maias	xij cal. ma.	xv	cb
Ogdoas cccxxxi	vi	xxviij	iiij	vi	vij id. april.	ij id. april.	xviij	a
cccxxxiij	vij	ix	vi	vij	vi cal. april.	iiij noſt. april.	xx	g
cccxxxiij	vij	xx	vij	vij	xviij cal. ma.	x cal. ma.	xxi	i
cccxxxiij	ix	i	i	ix	ij noſt. april.	vij id. april.	xviij	ed
cccxxxiij	x	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx	c
cccxxxiij	xi	xxiiij	iiij	xi	ij id. april.	xiiij cal. ma.	xx	b
cccxxxiij	xij	iiij	v	xiiij	cal. april.	ij noſt. april.	xvi	a
cccxxxiij	xiiij	xv	vi	xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix	g f
cccxxxiij	xiiij	xxvi	vij	xiiij	v id. april.	xviij cal. ma.	xx	e
cccxl	xv	vij	ij	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xv	d
Hendecis cccxli	i	xviij	ij	xvi	xv cal. maias	xij cal. maias	xvi	c

**DE TEMPORVM RATIONE
DECIMVSNONVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

Fol. CIX.

A

Anni do- mini.	Indicti Epactæ.	Cōcur Cycli lu- rētēs. naret.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Li. ipfi di. do.		
ccclxij	h	Nulla	liij	xvij	Noñ.april.	ij id.april.	xx c
ccclxij	ij	xi	v	xvij	vij cal. april.	vi cal.april.	xvi b
ccclxij	liij	xxij	vij	xix	idus april.	xvij cal.ma.	xvi ga
ccclxv	v	i	i	i	liij non. april.	vij id.april.	xix f
ccclxvi	vi	xliij	ij	ij	xi cal.april.	x cal.april.	xv e
ccclxvij	vij	xxv	liij	liij	liij idus april.	ij id.april.	xvi d
ccclxvij	vij	vi	v	liij	ij cal.april.	ij non.april.	xvij cb
ccclxix	ix	xvij	vi	v	xliij cal. maias	ix cal.ma.	xix a
cccl	x	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vi id.april.	xv g Ogdoas.
cccli	xi	ix	i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij f
ccclij	xxij	xx	liij	vij	xvij cal. maias	xliij cal.ma.	xvij ed
ccclij	xij	i	liij	ix	h non. april.	ij id.april.	xxi c
ccclij	xliij	xij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april.	xvij b
ccclv	xv	xxliij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal.ma.	xvij a
ccclvi	i	liij	i	xij	calend.april.	vij id.april.	xx gf
ccclvij	ij	xv	ij	xliij	xij cal. april.	x cal.april.	xvi e
ccclvij	ij	xxvi	liij	xliij	v idus april.	ij id.april.	xvij d
ccclix	liij	vij	liij	xv	liij cal.april.	ij non.april.	xx c
ccclx	v	xvij	vi	xvi	xv cal. maias	ix cal.ma.	xx ba Remedat.

B

**VIGESIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

Anni do- mini.	Indicti Epactæ.	Cōcur Cycli lu- rētēs. naret.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Li. ipfi di. do.			
ccclxi	vi	Nulla	vij	xvij	Noñ.april.	vi id.april.	xvij	g
ccclxij	vij	xi	i	xvij	vij cal.april.	ij cal.april.	xx	i
ccclxij	vij	xxij	ij	xix	id.april.	xij cal.ma.	xxi	e
ccclxiij	ix	liij	liij	i	liij noñ. april.	h noñ.april.	xvi	d c
ccclxv	x	xliij	v	ij	xi cal.april.	vi cal.april.	xix	b
ccclxvi	xi	xxv	vi	liij	liij id. april.	xvi cal.ma.	xx	a
ccclxvij	xij	vi	vij	liij	ij cal. april.	cal.april.	xvi	g
ccclxvij	xliij	xvij	ij	v	xliij cal. ma.	xij cal.ma.	xvi	f c
ccclxix	xliij	xxvij	liij	vi	vij id.april.	ij id.april.	xvij	d
ccclxx	xv	ix	liij	vij	vi cal.april.	v cal.april.	xv	e
ccclxxi	i	xx	v	vij	xvij cal.ma.	xv cal.ma.	xvi	b
ccclxxij	ij	i	vij	ix	h noñ. april.	vi id.april.	xvij	a g
ccclxxij	liij	xij	i	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xxi	f
ccclxxliij	liij	xxliij	ij	xi	h id.april.	id.april.	xv	e
ccclxxv	v	liij	liij	xij	cal. april.	noñ.april.	xvij	d
ccclxxvi	vi	xv	v	xliij	xij cal.april.	vi cal.april.	xx	c b
ccclxxvij	vij	xxvi	vi	xliij	ij id. april.	xvi cal.ma.	xxi	a
ccclxxvij	vij	vij	vij	xv	liij cal. april.	cal.april.	xvij	g
ccclxxix	ix	xvij	i	xvi	xv cal. maias	xi cal.ma.	xvij	f

BEDAE ANGLOSAXONIS.
VIGESIMVS PRIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epae. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipfi. di. do.	
ccclxxx	x	Nulla	iiij xvij	Noñ. April.	ij id. april.	xxi e d
ccclxxxi	xi	xi	iiij xvij	vij cal. april.	v cal. april.	xvi e
ccclxxxij	xij	xxij	v xix	Id. april.	xv cal. ma.	xvij b
ccclxxxij	xij	iiij	vi i	iiij noñ. april.	v id. april.	xxi a
ccclxxxiiij	xiij	xiij	i ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi g f
ccclxxxv	xv	xxv	ij iiij	iiij id. april.	id. april.	xvij e
ccclxxxvi	i	vi	iiij iiij	iiij cal. april.	noñ. april.	xx d
Ogdoas. ccclxxxvij	ij	xvij	iiij v	xiij cal. maias	vij cal. ma.	xxi e
ccclxxxvij	iiij	xxvij	vi vi	vij id. april.	v id. april.	xv ba
ccclxxxix	iiij	ix	vij vij	vi cal. april.	cal. april.	xix g
ccclxc	v	xx	i vij	xvij cal. maias	xi cal. ma.	xx i
ccclxci	vi	i	ij ix	ij noñ. april.	vij id. april.	xvi e
ccclxciij	vij	xij	iiij x	ix cal. april.	v cal. april.	xvij d c
ccclxcij	vij	xxij	v xi	ij id. april.	xv cal. ma.	xix b
ccclxciiij	ix	iiij	vi xij	cal. april.	iiij noñ. april.	xv a
ccclxcv	x	xv	vij xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij g
ccclxcvi	xi	xxvi	ij xiiij	v idus april.	id. april.	xvij f e
ccclxcvij	xij	vij	iiij xv	iiij cal. april.	noñ. april.	xx d
Henotecas. ccclxcviij	xij	xvij	iiij xvi	xv cal. maias	xiij cal. ma.	xv c

VIGESIMVS SECVNDVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epae. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipfi. di. do.			
ccclxcix	xiiij	Nulla	v	xvij	Non. april.	iiij id. april.	xix	b
cccl	xv	xi	vij	xviij	vij cal. april.	cal. april.	xxi	a g
cccli		xxij	i	xix	idus april.	xvi cal. ma.	xv	i
ccclij	ij	iiij	ij	i	iiij noñ. april.	vij id. april.	xvij	e
cccliiij	iiij	xiij	iiij	ij	xi cal. april.	iiij cal. april.	xxi	d
cccliiij	iiij	xxv	v	iiij	iiij idus april.	xv cal. ma.	xxi	c d
ccclv	v	vi	vi	iiij	iiij cal. april.	iiij noñ. april.	xvij	a
ccclvi	vi	xvij	vij	v	xiij cal. ma.	x cal. ma.	xvij	g
Ogdoas. ccclcvij	vij	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. ma.	xxi	i
ccclcvij	vij	ix	iiij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi	e d
ccclcix	ix	xx	iiij	vij	xvij cal. ma.	xiij cal. ma.	xvij	c
ccclcx	x	i	v	ix	ij noñ. april.	iiij id. april.	xx	b
ccclcx	xi	xij	vi	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xvi	a
ccclcxij	xij	xxij	i	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvi	g f
ccclcxiiij	xiij	iiij	ij	xij	cal. april.	vij id. april.	xvij	e
ccclcxiiij	xiij	xv	iiij	xiij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv	d
ccclcxv	xv	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	iiij id. april.	xvi	c
ccclcxvi	i	vij	vi	xv	iiij cal. april.	iiij noñ. ap. il.	xvij	ba
Henotecas. ccclcxvij	ij	xvij	vij	xvi	xv cal. ma.	x cal. ma.	xix	g

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CX.
VIGESIMVSTERTIVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. lunares.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna Lū. ipsi di. do.			
ccccxviij	liij	Nulla	i	xvij	Noñ.april.	vij id.april.	xvij	f
ccccxix	liij	xi	ij	xvij	vij cal.april.	ij cal.april.	xix	e
ccccxx	v	xxij	liij	xix	id.april.	xiij cal.ma.	xvij	d c
ccccxxi	vi	lij	v	i	liij noñ.april.	ij noñ.april.	xv	b
ccccxxij	vij	xiij	vi	ij	xi cal.april.	vij cal.april.	xvij	a
ccccxxiij	vij	xxv	vij	ij	liij id.april.	xvij cal.ma.	xix	g
ccccxxiij	ix	vi	ij	liij	ij cal.april.	vij id.april.	xxi	f e
ccccxxv	x	xvij	ij	v	xiij cal. maias	xij cal.ma.	xv	d Ogdos.
ccccxxvi	xi	xxvij	liij	vi	vij id.april.	ij id.april.	xvij	c
ccccxxvij	xij	ix	v	vij	vi cal.april.	ij noñ.april.	xxi	b
ccccxxvij	xiij	xx	vij	vij	xvij cal. ma.	x cal.ma.	xxi	ag
ccccxix	xiij	i	i	ix	ij noñ.april.	vij id.april.	xvij	f
ccccxx	xv	xij	ij	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xx	e
ccccxxxi	i	xxij	ij	xi	ij id.april.	xij cal. ma.	xxi	d
ccccxxxiij	ij	liij	v	xij	cal. april.	ij non.april.	xvi	c b
ccccxxxiij	liij	xv	vi	xiij	xij cal.april.	vij cal.april.	xix	a
ccccxxxiij	liij	xxvi	vij	xiij	v id.april.	xvij cal.ma.	xx	g
ccccxxv	v	vij	i	xv	ij cal.april.	ij cal.april.	xvi	i
B cccccxxvi	vi	xvij	ij	xvi	xv cal. maias	xiij cal.ma.	xvi	e d Hendecag.

VIGESIMVSQVARTVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. lunares.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pascha.	Luna Lū. ipsi di. do.			
ccccxxvij	vij	Nulla. liij	xvij	Noñ.april	lij id.april.	xx	e	
ccccxxvij	vij	xi. v	xvij	vij cal.april.	vi cal.april.	xvi	b	
ccccxxxiij	ix	xxij	vi	id.april.	xvi cal.ma.	xvij	a	
ccccxx	x	liij	i	liij noñ.april.	vij id.april.	xx	g f	
ccccxxi	xi	xiij	ij	ij	xi cal.april.	x cal.april.	xv	e
ccccxxij	xij	xxv	ij	liij	liij id.april.	ij id.april.	xvi	d
ccccxxiij	xiij	vi	liij	ij cal.april.	ij noñ.april.	xx	c	
ccccxxiij	xiij	xvij	vi	v	xiij cal.maias	ix cal.ma.	xx	b a Ogdos.
ccccxxv	xv	xxvij	vij	vi	vij id.april.	vi id.april.	xv	g
ccccxxvi	i	ix	i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij	f
ccccxxvij	ij	xx	ij	vij	xvij cal.maias	xiij cal.ma.	xix	e
ccccxxvij	ij	liij	ix	ij	ij noñ.april.	ij id.april.	xxi	d c
ccccxxxi	liij	xij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april.	xvij	b
cccc	v	xxij	vi	xi	ij id.april.	xvi cal.ma.	xvij	a
cccci	vi	liij	vij	xij	cal.april.	vi id.april.	xxi	g
ccccij	vij	xv	ij	xij	xij cal.april.	x cal.april.	xvi	f e
cccciij	vij	xxvi	liij	xiij	v id.april.	ij id.april.	xvij	d
cccciij	ix	vij	liij	xv	liij cal.april.	ij noñ.april.	xx	e
ccccv	x	xvij	v	xvi	xv cal.maias	vij cal.ma.	xxi	b Hendecag.

**BEDAE ANGLOSAXONIS.
VIGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

C

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacte.	Cōcur- rentes.	Cycli In- tercal.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit- ipſi. di. do.	
ccccvi	xi	Nulla	vij	xvij	Noſt. april.	vi id. april.	xvij ag	
cccclvij	xij	xi	i	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xx i	
cccclviij	xiiij	xxij	ij	xix	id. april.	xij cal. ma.	xxi e	
cccclix	xiiij	ij	ij	i	iiij noſt. april.	noſt. april.	xvij d	
cccclx	xv	xiiij	v	ij	xi cal. april.	vi cal. april.	xix cb	
cccclxi	i	xxv	vi	ij	iiij id. april.	xvi cal. ma.	xx a	
cccclxij	ij	vi	vij	iiij	ij cal. april.	cal. april.	xvi h	
Ogdoſ.	cccclxiiij	ij	xvij	i	v	xiiij cal. ma.	xi cal. ma.	xvi f
cccclxiiij	iiij	xxviij	ij	vi	vij id. april.	ij id. april.	xix ed	
cccclxv	v	ix	iiij	vij	vi cal. april.	v cal. april.	xv c	
cccclxvi	vi	xx	v	vij	xvij cal. ma.	xv cal. ma.	xvi b	
cccclxvij	vij	i	vi	ix	ij noſt. april.	v id. april.	xix b	
cccclxviij	viiij	xij	i	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xxi gf	
cccclxix	ix	xxij	ij	xi	ij id. april.	id. april.	xv e	
cccclxx	x	ij	ij	xij	cal. april.	noſt. april.	xix d	
cccclxxi	xi	xv	iiij	xiiij	xij cal. april.	v cal. april.	xxi c	
cccclxxij	xij	xxvi	vi	xiiij	v id. april.	xvi cal. ma.	xxi ba	
cccclxxiiij	xiiij	vij	vij	xv	ij cal. april.	cal. april.	xvij g	
Nondecas	ccccxxiiij	xiiij	xvij	i	xvi	xv cal. maias	xi cal. ma.	xvij i

D

**VIGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacte.	Cōcur- rentes.	Cycli In- tercalares.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Litr- ipfi. di. do.	
ccccxxv	xv	Nulla	ij	xvij	Noſt. april.	vij id. april.	xv e	
ccccxxvi	i	xi	iiij	xvij	vij cal. april.	v cal. april.	xvij d c	
ccccxxvij	ij	xxij	v	xix	idus april.	xv cal. ma.	xvij b	
ccccxxviiij	ij	ij	vi	i	iiij noſt. april.	v id. april.	xxi a	
ccccxxix	iiij	xiiij	vij	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij g	
ccccxxx	v	xxv	ij	ij	iiij idus april.	id. april.	xvij f c	
ccccxxxi	vi	vi	ij	iiij	ij cal. april.	noſt. april.	xx d	
ccccxxxij	vij	xvij	iiij	v	xiiij cal. maias	vij cal. ma.	xxi c	
Ogdoſ.	ccccxxxiiij	viiij	xxviij	v	v	vij idus april.	iiij id. april.	xvij b
ccccxxxv	ix	ix	vij	vij	vi cal. april.	cal. april.	xix ag	
ccccxxxvi	x	xx	i	vij	xvij cal. maias	xi cal. ma.	xx i	
ccccxxxvii	xi	i	ij	ix	ij noſt. april.	vij id. april.	xvi e	
ccccxxxviiij	xij	xij	ij	x	ix cal. april.	iiij cal. april.	xxi d	
ccccxxxviiij	xiiij	xxij	v	xi	ij idus april.	xv cal. ma.	xix c b	
ccccxxxix	xiiij	iiij	vi	xij	calend. april.	iiij noſt. april.	xv a	
ccccxx	xv	xv	vij	xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij g	
ccccxxi	i	xxvi	i	xiiij	v idus april.	xvij cal. ma.	xix f	
ccccxxij	ij	vij	ij	xv	iiij cal. april.	noſt. april.	xxi e d	
Nondecas	ccccxxiiij	ij	xvij	iiij	xvi	xv cal. maias	xiiij cal. ma.	xv e

Fol. CXL.

1

1

BEDAE ANGLOSAXONIS.
VIGESIMVSNONVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti epaſte. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Paſche.	Luna Lī- ipſi. di. do.				
dxxxij	x	Nulla	liij	xvij	Non. April.	liij. id. april.	xx	b	
dxxxij	xi	xi	v	xvij	vij. cal. april.	vi. cal. april.	xvi	a	
dxxxij	xij	xxij	vi	xix	Id. april.	xvi. cal. ma.	xvij	g f	
dxxxv	xij	ij	vij	i	liij. non. april.	vi. id. april.	xx	e	
dxxxvi	xij	xij	ij	ij	xi. cal. april.	x. cal. april.	xv	d	
dxxxvij	xv	xxv	liij	liij	liij. id. april.	ij. id. april.	xvi	c	
dxxxvij	i	vi	liij	liij	ij. cal. april.	ij. non. april.	xix	b a	
dxxxix	ij	xvij	v	v	xij. cal. maias	vij. cal. ma.	xx	g	
dxi	liij	xxvij	vij	vi	vij. id. april.	vij. id. april.	xv	f	
dxi	liij	ix	i	vij	vi. cal. april.	ij. cal. april.	xvij	e	
dxiij	v	xx	ij	vij	xvij. cal. maias	xij. cal. ma.	xix	de	
dxiij	vi	i	liij	ix	ij. non. april.	non. april.	xv	b	
dxiij	vij	xij	v	x	ix. cal. april.	vi. cal. april.	xvij	a	
dxiiv	vij	xxij	vi	id	ij. id. april.	xvi. cal. ma.	xvij	g	
dxiiv	ix	liij	vij	xij	cal. april.	vi. id. april.	xxi	fe	
dxiiv	x	xv	i	xij	xij. cal. april.	ix. cal. april.	xvij	d	
dxiiv	xi	xxvi	liij	xij	v. idus april.	ij. id. april.	xvij	c	
dxiix	xij	vij	liij	xv	liij. cal. april.	ij. non. april.	xx	b D	
Hen. lccas	dj	xij	xvij	v	xvi	xv. cal. maias	vij. cal. ma.	xxi	ag

TRIGESIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti epaſte. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Paſche.	Luna Lī- ipſi. di. do.			
dli	xiiij	Nulla	vi	xvij	Non. april.	vi id. april.	xvij	f
dli	xv	xi	i	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xx	e
dliij	i	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal. ma.	xxi	d
dliiij	ij	ij	ij	i	liij non. april.	non. april.	xvij	c b
dliiv	liij	xij	liij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	a
dli v	liij	xxv	vi	liij	liij idus april.	xvi cal. ma.	xxi	g
dli vi	v	vi	vij	liij	ij cal. april.	cal. april.	xvi	f
dli vii	vi	xvij	i	v	xij cal. ma.	xi cal. ma.	xvij	d
dlix	vij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	id. april.	xx	c
dlix	vij	ix	liij	vij	vi cal. april.	v cal. april.	xv	b
dlix	ix	xx	v	vij	xvij cal. ma.	xv cal. ma.	xvi	a
dlix	x	i	vi	ix	ij non. april.	id. april.	xix	g f
dlix	xi	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv	e
dlix iij	xij	xxij	ij	xi	ij idus april.	id. april.	xv	d
dlix iv	xij	liij	ij	xij	cal. april.	non. april.	xvij	c
dlix v	xij	xv	liij	xij	xij cal. april.	cal. april.	xxi	ba
dlix vi	xv	xxvi	v	xij	v idus april.	ij id. april.	xv	g
dlix vii	i	vij	liij	xv	liij cal. april.	cal. april.	xvij	f
dlixix	ij	xvij	i	xvi	xv cal. ma.	xi cal. ma.	xvij	e

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXII.
TRIGESIMVS PRIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur- rentes.	Cycli Ju- dæi.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna: Lits ipſius di. dō.
dlxx	liij	Nulla	liij	xviij	Non. april.	vij idus april. xv dē
dlxxi	liiij	xi	liij	xviij	vij cal. april.	ij cal. april. xviij b
dlxxij	v	xxij	v	xix	idus april.	xv cal. mai. xviij a
dlxxiij	vi	liij	vi	i	liij non. april.	v idus april. xxi g
dlxxiiij	vij	xiij	vij	ij	xi cal. april.	vij cal. april. xviij fē
dlxxv	vij	xxv	i	liij	idus april.	liij cal. mai. xviij d
dlxxvi	ix	vi	liij	liij	ij cal. april.	non. april. xxi e
dlxxvij	x	xviij	liij	v	xiij cal. mai.	vij cal. mai. xxi b
dlxxviij	xi	xxvij	v	vi	vij idus april.	liij idus april. xviij a g
dlxxix	xiij	ix	vi	vij	vi cal. april.	liij non. april. xxi f
dlxxx	xiij	xx	i	vij	xvij cal. mai.	xi cal. mai. xx e
dlxxxi	xiij	i	ij	ix	ij non. april.	vij idus april. xvi d
dlxxxij	xv	xij	liij	x	ix cal. april.	liij cal. april. xix c b
dlxxxiiij	i	xiij	liij	xi	ij idus april.	xiij cal. mai. xx a
dlxxxiiij	ij	liij	vi	xij	cal. april.	liij non. april. xv xij
dlxxxv	liij	xv	vij	xiij	xij cal. april.	vij cal. april. xviij f
dlxxxvi	liij	xxvi	i	xiij	v idus april.	xviij cal. mai. xviij e d
dlxxxvij	v	vij	ij	xv	liij cal. april.	ij cal. april. xv e
B dlxxxvij	vi	xiij	liij	xvi	xv cal. mai.	liij cal. mai. xv b

Ogdo.

Hende.

TRIGESIMVS SECVDVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur- rentes.	Cycli Ju- dæi.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna: Lits ipſius di. dō.
dlxxxix	vij	Nulla	v	xviij	Non. april.	liij idus april. xviij a
dlxc	vij	xi	vi	xviij	vij cal. april.	vij cal. april. xv g f
dlxci	ix	xxij	vij	xix	idus april.	xvij cal. mai. xvi e
dlxciij	x	liij	ij	i	liij non. april.	vij idus april. xvij d
dlxciiij	xi	xiij	liij	ij	xi cal. april.	liij cal. april. xxi o
dlxciiij	xij	xxv	liij	liij	liij idus april.	ij idus april. xv b a
dlxcv	xiij	vi	v	liij	ij cal. april.	ij non. april. xviij g
dlxcvi	xiij	xviij	vij	v	xiij cal. mai.	x cal. mai. xviij f
dlxcvij	xv	xxvij	i	xij	vij idus april.	xviij cal. mai. xxi b
dlxcvij	i	ix	ij	vij	vi cal. april.	liij cal. april. xvi d c
dlxcix	ij	xx	liij	vij	xvij cal. mai.	xiij cal. mai. xvi b
dlx	liij	i	v	ix	ij non. april.	liij idus april. xxi a
dlxi	liij	xij	vi	x	ix cal. april.	vij cal. april. xvi g
dlxii	v	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal. mai. xviij fē
dlxiiij	vi	liij	i	xij	calen. april.	vij idus april. xx d
dlxiiij	vij	xv	liij	xiij	xij cal. april.	ix cal. april. xvi c
dlxv	vij	xxvi	liij	xiij	v idus april.	liij idus april. xvi b
dlxvi	ix	vij	v	xv	liij cal. april.	ij non. april. xxi a g
dlxviij	x	xviij	vi	xvi	xv cal. mai.	ix cal. maias. xx f

Ogdo.

Hende.

liij

BEDAE ANGLOSAXONIS.
TRIGESIMVSTERTIVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni domi- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes.	Cycli lu- naris.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū. ipsius di. do.
dcviiij	xi	Nulla	i	xvij	Non.april.	vij idus april.	xvi e
dcix	xij	xi	ij	xviij	vij cal.april.	ij cal.april.	xix d
dcx	xij	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal. mai.	xx cb
dcxi	xij	ij	ij	i	ij non.april.	ij non.april.	xvi a
dcxij	xv	xiiij	vi	ij	xi cal.april.	vij cal.april.	xviij g
dcxij	i	xxv	vij	ij	ij idus april.	xiiij cal.mai.	xix g
dcxiiij	ij	vi	i	ij	ij cal.april.	ij cal.april.	xv ed
dcxv	ij	xvij	ij	v	xiiij cal.mai.	xij cal. mai.	xvi c
dcxvi	ij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xviij b
dcxvij	v	ix	v	vij	vi cal.april.	ij non.april.	xxi a
dcxvij	vi	xx	vi	vij	xvij cal mai.	xvi cal.mai.	xij gf
dcxix	vij	i	vij	ix	ij non.april.	vi idus april.	xvij e
dcxx	vij	xij	ij	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xx d
dcxxd	ix	xxij	ij	xi	ij idus april.	xij cal.mai.	xxi c
dcxxij	x	iiij	ij	xij	cal.april.	ij non. april.	xvij ba
dcxxij	xi	xv	v	xij	xij cal.april.	vi cal.april.	xx g
dcxxiiij	xij	xxvi	vij	xiiij	v idus april.	xvij cal.mai.	xx i
dcxxv	xij	vij	i	xv	ij cal.april.	ij cal. april.	xvi e
dcxxvi	xiiij	xvij	ij	xvi	xv cal.mai.	xij cal.mai.	xvij dc

Ogdo.

Nondae.

TRIGESIMVSQVARTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes.	Cycli lu- naris.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū. ipsius di. do.
dcxxvij	xv	Nulla	ij	xvij	Non April.	ij idus april.	xxi b
dcxxvij	i	xi	v	xviij	vij cal.april.	vi cal.april.	xvi a
dcxxix	ij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal.mai.	xvij g
dcxxx	ij	ij	vij	i	ij non april.	vi idus april.	xx fe
dcxxxi	ij	xiiij	i	ij	xi cal.april.	ix cal.april.	xvi d
dcxxxij	v	xxv	ij	ij	ij idus april.	ij idus april.	xv e
dcxxxij	vi	vi	ij	ij	ij cal.april.	ij non april.	xix b
dcxxxiiij	vij	xvij	v	v	xiiij cal.mai.	vij cal.april.	xx ag
dcxxxv	vij	xxvij	vi	vi	vij idus april.	v idus april.	xv f
dcxxxvi	ix	ix	i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xviij e
dcxxxvij	x	xx	ij	vij	xvij cal. mai.	xij cal.mai.	xix d
dcxxxvij	xi	i	ij	ix	ij non april.	non april.	xv cb
dcxxxix	xij	xij	ij	x	ix cal.april.	v cal.april.	xviij a
dcxl	xij	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xviij g
dcxli	xiiij	ij	vij	xij	cal.april.	vi idus april.	xxi f
dcxliij	xv	xv	i	xiiij	xij cal.april.	ix cal.april.	xvij ed
dcxliij	i	xxvi	ij	xiiij	v idus april.	idus april.	xviij c
dcxliij	ij	vi	ij	xv	ij cal.april.	ij non. april.	xx b
dcxlv	ij	xvij	v	xvi	xv cal.mai.	vij cal.mai.	xxi a

Nondae.

**DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXIII.
TRGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

Annus do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cœcus Cycli lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna lit. ipſius di. do.	
dclxvi	iii	Nulla	vi	xvij	Non. April.	v idus apri.	xvij g f
dclxvij	v	xi	vij	xvij	vij cal.april.	vij cal.april.	xv e
dclxvij	vi	xxij	ij	xix	Idus april.	xij cal.mai.	xxi d
dclxlix	vij	ij	ij	i	iiij non. april.	non. april.	xvij c
dcl	vij	xiij	ij	ij	xi cal.april.	v cal.april.	xx b a
dcli	ix	xxv	v	ij	iiij idus april.	xv cal.mai.	xxi g
dclij	x	vi	vij	iiij	ij cal.april.	cal.april.	xvi f
dclij	xi	xvij	i	v	xij cal.mai.	xi cal.mai.	xvij e
dclij	xx	xxvij	ij	vi	vij idus april.	idus apri.	xx d c
dclvj	xij	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvi b
dclvij	xv	i	vi	ix	xvij cal.mai.	xv cal.mai.	xvi a
dclvij	i	xij	vij	x	ij non.april.	v idus april.	xvij g
dclix	ij	xxij	i	xi	ix cal.april.	vij cal.april.	xv f e
dclx	ij	ij	ij	xij	cal.april.	non. april.	xvij c
dclxi	ij	xv	ij	xij	xij cal.april.	v cal.april.	xxi b
dclxij	v	xxvi	v	xij	v idus april.	vij idus april.	xv a g
dclxij	vi	vij	vi	xv	iiij cal.april.	ij non. april.	xvij f
dclxij	vij	xvij	i	xvi	xv cal.mai.	xi cal. mai.	xvij e

Ogdoas.

Hendecus.

**TRIGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.**

Annus do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cœcus Cycli lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna lit. ipſius di. do.	
dclxv	vij	Nulla	ij	xvij	Non. April.	vij idus april.	xv d
dclxvi	ix	xi	ij	xvij	vij cal.april.	ij cal.april.	xvij c b
dclxvij	x	xxij	ij	xix	Idus april.	xij cal.mai.	xix a
dclxvij	xi	ij	vi	i	iiij non. april.	v idus april.	xxi g
dclxix	xij	xiij	vij	ij	xi cal.april.	ix cal.april.	xvij f
dclxx	xij	xxv	i	ij	iiij id. april.	xvij cal. mai.	xvij e d
dclxxi	xij	vi	ij	iiij	ij cal.april.	vij id. april.	xxi c
dclxxij	xv	xvij	ij	v	xij cal.mai.	vij cal. mai.	xxi b
dclxxij	i	xxvij	v	vi	vij idus april.	ij idus april.	xvij a
dclxxij	ij	ix	vi	vij	vi cal.april.	ij non. april.	xxi g f
dclxxv	ij	xx	vij	vij	xvij cal.mai.	x cal. mai.	xxi e
dclxxvi	ij	i	ij	ix	ij non. april.	vij id. april.	xvi d
dclxxvij	v	xij	ij	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xix c
dclxxvij	vi	xxij	ij	xi	ij idus april.	xij cal. mai.	xx b a
dclxxix	vij	ij	v	xij	cal.april.	ij non. april.	xvi g
dclxxx	vij	xv	vij	xij	xij cal.april.	vij cal. april.	xvij f
dclxxxi	ix	xxvi	i	xij	v idus april.	xvij cal. mai.	xix c
dclxxxij	x	vij	ij	xv	iiij cal.april.	ij cal. april.	xv d c
dclxxxij	xi	xvij	ij	xvi	xv cal. maias	xij cal.mai.	xvi b

Ogdoas.

Hendecus.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
TRIGESIMVSSEPTIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni domini.	Indictio.	Epactæ.	Correspondentes.	Cyclicæ.	Declinationes.	Diebus dominicis.	Luna.	Litteræ.
dclxxxiiij	xij	Nulla	v	xvij	Non.april.	iiij idus april.	xix	a
dclxxxv	xij	xi	vi	xvij	vij cal.april.	vij cal.april.	xv	g
dclxxxvi	xiiij	xxij	vij	xix	idus april.	xvij cal.mai.	xvi	fe
dclxxxvij	xv	ij	i	i	iiij non.april.	vij idus april.	xix	d
dclxxxviii	i	xiiij	ij	ij	xi cal.april.	iiij cal.april.	xxi	c
dclxxxix	ij	xxv	iiij	iiij	iiij idus april.	iiij idus april.	xv	b
dclxx	ij	vi	v	iiij	ij cal.april.	ij non.april.	xvij	ag
dclxxi	iiij	xvij	vi	v	xiiij cal.mai.	ix cal.mai.	xix	f
dclxxij	v	xxviii	i	vi	vij idus april.	xvij cal.mai.	xxi	e
dclxxij	vi	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij	d
dclxxij	vij	xx	ij	vij	xvij cal.mai.	xij cal.mai.	xvij	cb
dclxxv	vij	i	iiij	ix	ij non.april.	iiij idus april.	xxi	a
dclxxvi	ix	xij	vi	x	ix cal.april.	vij cal.april.	xvi	g
dclxxvij	x	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal.mai.	xvij	i
dclxxvij	xi	iiij	i	xij	cal.april.	vij idus april.	xx	ed
dclxxix	xij	xv	ij	xiiij	xij cal.april.	x cal.april.	xvi	c
dclxx	xij	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	iiij idus april.	xvi	b
dclxxi	xiiij	vij	v	xv	iiij cal.april.	iiij non.april.	xix	a
dclxxij	xv	xvij	vi	xvi	xv cal.mai.	ix cal.maias.	xx	gf

TRIGESIMVSOCTAVVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni domini.	Indictio.	Epactæ.	Correspondentes.	Cyclicæ.	Declinationes.	Diebus dominicis.	Luna.	Litteræ.
dclxxij	i	Nulla	vij	xvij	Non April.	vij idus april.	xvi	e
dclxxij	ij	xi	ij	xvij	vij cal.april.	iiij cal.april.	xix	d
dclxxv	ij	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal.mai.	xx	c
dclxxvi	iiij	ij	iiij	i	iiij non.april.	ij non.april.	xvi	ba
dclxxvij	v	xiiij	v	ij	xi cal.april.	vi cal.april.	xix	g
dclxxvij	vi	xxv	vij	ij	iiij idus april.	xvij cal.mai.	xix	f
dclxxix	vij	vi	i	iiij	ij cal.april.	ij cal.april.	xv	e
dclxx	vij	xvij	ij	v	xiiij cal.mai.	xij cal.april.	xvi	dc
dclxxi	ix	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xix	b
dclxxij	x	ix	v	vij	vi cal.april.	ij non.april.	xxi	a
dclxxij	xi	xx	vi	vij	xvij cal.mai.	xvi cal.mai.	xv	g
dclxxij	xij	i	vij	ix	ij non.april.	vi idus april.	xvij	fe
dclxxv	xij	xij	i	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xxi	d
dclxxvi	xiiij	xxij	ij	xi	ij idus april.	xij cal.mai.	xxi	c
dclxxvij	xv	iiij	iiij	xij	cal.april.	ij non.april.	xvij	b
dclxxvij	i	xv	v	xiiij	xij cal.april.	vi cal.april.	xx	ag
dclxxix	ij	xxvi	vi	xiiij	v idus april.	xvi cal.mai.	xxi	i
dclxx	ij	vi	i	xv	iiij cal.april.	ij cal.april.	xvi	e
dclxxxi	iiij	xvij	ij	xvi	xv cal.mai.	xij cal.mai.	xvij	d

DE TEMPORVM RATIONE **Fol. CXIII.**
TRIGESIMVSNONVS **CIRCVLVS**
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- nares.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
decxxij	v	Nulla	iiij	xvij	Non.april.	ij idus april.	xxi cb
decxxiij	vi	xi	iiij	xviij	vij cal.april.	v cal.april.	xvij a
decxxiiij	vij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal. mai.	xvij g
decxxv	vij	iiij	vij	i	iiij non. april.	vi idus april.	xx f
decxxvi	ix	xiiij	i	ij	xi cal.april.	ix cal.april.	xvi ed
decxxvij	x	xxv	ij	iiij	iiii idus april.	idus april.	xvij c
decxxviij	xi	vi	iiij	iiij	iii cal.april.	ij non. april.	xix b
decxxix	xij	xvij	v	v	xiiij cal.mai.	vij cal.mai.	xx a <i>Ogdoz.</i>
decxxx	xiiij	xxviij	vi	vi	vij idus april.	v idus april.	xvi gf
decxxxi	xiiij	ix	vij	vij	vi cal.april.	cal.april.	xix e
decxxxij	xv	xx	ij	viiij	xvij cal.mai.	xi cal. mai.	xviiij d
decxxxiiij	i	i	iiij	ix	ij non. april.	non. april.	xvij c
decxxxiiij	ij	xij	iiij	x	ix cal.april.	v cal. april.	xvij ba
decxxxv	iiij	xxiiij	v	xi	ij idus april.	xv cal. mai.	xix g
decxxxvi	iiij	iiij	vij	xij	cal.april.	vi idus april.	xxi f
decxxxvij	v	xv	i	xiiij	xij cal.april.	vij cal.april.	xvij e
decxxxviij	vi	xxvi	ij	xiiij	v idus april.	idus april.	xviij de
decxxxix	vij	vij	iiij	xv	iiij cal.april.	non.april.	xxi b
decxl	viiij	xviij	v	xvi	xv cal.mai.	vij cal. mai.	xxi a <i>Nonages.</i>

QVADRAGESIMVS **CIRCVLVS**
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- nares.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
decxli	ix	Nulla	vi	xvij	Non.april.	v idus april.	xvij g
decxliij	x	xi	vij	xviij	vij cal.april.	cal.april.	xxi fe
decxliij	xi	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal.mai.	xv d
decxliiiij	xij	ij	iiij	i	iiij non. april.	non.april.	xvij c
decxlv	xiiij	xiiij	iiij	ij	xi cal.april.	v cal.april.	xx b
decxlvij	xiiij	xxv	v	iiij	iiij idus april.	xv cal mai.	xxi ag
decxlvij	xv	vi	vij	iiij	ij cal.april.	iiij non. april.	xvij f
decxlviiij	i	xvij	i	v	xiiij cal. mai.	xi cal.april.	xvij e
decxlix	ij	xxviij	ij	vi	vij idus april.	idus april.	xx d <i>Ogdoz.</i>
decl	iiij	ix	iiij	vij	vi cal. april.	iiij cal.april.	xvi cb
decli	iiij	xx	iiij	viiij	xvij cal.mai.	xiiij cal.mai.	xvij a
decliij	v	i	vi	ix	ij non. april.	v idus april.	xix g
decliij	vi	xij	vij	x	ix cal.april.	vij cal.april.	xv f
decliij	vij	xxiiij	i	xi	ij idus april.	xviij cal. mai.	xvi ed
declv	viiij	iiij	ij	xij	calen.april.	viiij idus april.	xix c
declvi	ix	xv	iiij	xiiij	xij cal.april.	v cal.april.	xxi b
declvij	x	xxvi	v	xiiij	v idus april.	iiij idus april.	xv a
declviij	xi	vij	vi	xv	iiij cal.april.	iiij non. april.	xvij gf
declix	xij	xviij	vij	xvi	xv cal.mai.	x cal.mai.	xix e <i>Nonages.</i>

BEDAE ANGLOSAXONIS.
 QVADRAGESIMVSPRIMVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cœcur Cycli lu- rentes. neres.	Decimaquet- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipſius di. do.
declx	xiiij	Nulla	ij	xvij	Non. April.	vij idus apri. xv d
declxi	xiiij	xi	iiij	xviij	vij cal.april.	iiij cal.april. xviij c
declxij	xv	xxij	iiij	xix	idus april.	xiiij cal.mai. xix ba
declxiiij	i	iiij	v	i	iiij non. april.	iiij non april. xv g
declxiiij	ij	xiiij	vij	ij	xi cal.april.	vij cal.april. xviij f
declxv	iiij	xxv	i	iiij	iiij idus april.	xviij cal.mai. xviij e
declxvi	iiij	vi	ij	iiij	iiij cal.april.	vij idus apri. xxi d
declxviij	v	xvij	iiij	v	xiiij cal.mai.	xiiij cal.mai. xv b
declxviij	vi	xxviij	v	vi	vij idus april.	iiij idus april. xviij a
declxix	vij	ix	vi	vij	vi cal.april.	iiij non april. xx g
declxx	vij	xx	vij	vij	xvij cal.mai.	x cal.mai. xxi fe
declxxi	ix	i	i	ix	ij non.april.	vij idus april. xviij d
declxxij	x	xij	iiij	x	ix cal.april.	iiij cal.april. xix c
declxxiiij	xi	xxiiij	iiij	xi	ij idus april.	xiiij cal.mai. xx b
declxxiiij	xij	iiij	v	xij	cal.april.	iiij non april. xvi ag
declxxv	xiiij	xv	vi	xiiij	xij cal.april.	vij cal.april. xix f
declxxvi	xiiij	xxvi	i	xiiij	v idus april.	xviij cal.mai. xix e
declxxviij	xv	vij	ij	xv	iiij cal.april.	iiij cal. april. xv d
declxxviij	i	xviij	iiij	xvi	xv cal.mai.	xiiij cal. mai. xvi cb

QVADRAGESIMVSSECVNDVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cœcur Cycli lu- rentes. neres.	Decimaquet- ta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipſi. di. do.
declxxix	ij	Nulla	iiij	xvij	Non April.	vij idus april. xviij a
declxxx	iiij	xi	vi	xviij	vij cal.april.	vij cal.april. xv g
declxxxi	iiij	xxij	vij	xix	idus april.	xviij cal.mai. xvi f
declxxxij	v	iiij	i	i	iiij non april.	vij idus april. xix e
declxxxiiij	vi	xiiij	ij	ij	xi cal.april.	x cal.april. xv c
declxxxiiij	vij	xxv	iiij	iiij	iiij id.april.	iiij id.april. xx b
declxxxv	vij	vi	v	iiij	iiij cal.april.	iiij non april. xviij a
declxxxvi	ix	xvij	vi	v	xiiij cal.mai.	ix cal. mai. xix g
declxxxviij	x	xxviij	vij	vi	vij idus apri.	vi idus april. xv e
declxxxviij	xi	ix	ij	vij	vi cal.april.	iiij cal.april. xviij d
declxxxix	xij	xx	iiij	vij	xviij cal.mai.	xiiij cal. mai. xviij c
declxe	xiiij	i	iiij	ix	ij non april.	iiij idus april. xxi ba
declxci	xiiij	xij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april. xviij g
declxciij	xv	xxiiij	vij	xi	ij idus april.	xviij cal. mai. xviij f
declxciiij	i	iiij	i	xij	cal.april.	vi idus april. xx e
declxciiij	ij	xv	ij	xiiij	xij cal.april.	x cal.april. xvi d
declxcv	iiij	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	ij idus april. xviij b
declxcvi	iiij	vij	v	xv	iiij cal.april.	iiij non april. xix a
declxcviij	v	xviij	vi	xvi	xv cal.maias	ix cal. maias. xx g

DE TEMPORVM RATIONE
 QUADRAGESIMVSTERIVS
 DECENNOVENALIS.

Fol. CXV.

CIRCVLVS

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epist. E.	Cōcur Cycli lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies dominicus Luna Pasche.	Lit. ipfius di. do.
decxcvii	vi	Nulla	vij	xvij	Non April.	vi idus april. xvij fe
decxcix	vij	xi	i	xvij	vij cal.april.	ij cal.april. xx d
decx	vij	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal.mai. xx c
decxi	ix	ij	ij	i	ij non april.	ij non april. xvi b
decxij	x	xiij	v	ij	xi cal.april.	vi cal.april. xix ag
decxij	xi	xxv	vi	ij	ij id.april.	xvi cal. mai. xx i
decxij	xij	vi	i	ij	ij cal.april.	ij cal. april. xv e
decxv	xij	xvij	ij	v	xiij cal.mai.	xij cal. mai. xvi d Ogdos.
decxvi	xiij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april. xix cb
decxvij	xv	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal. april. xv a
decxvij	i	xx	vi	vij	xvij cal.mai.	xij cal.mai. xv g
decxix	ij	i	vij	ix	ij non april.	ij id.april. xvij f
decxix	ij	xi	x	ix	ix cal.april.	ij cal.april. xxi e d
decxix	ij	xxij	ij	xi	ij idus april.	idus april. xv c
decxix	v	ij	ij	xij	cal.april.	ij non april. xvij b
decxix	vij	xv	v	xiij	xij cal.april.	vij cal.april. xx a
decxix	vij	xxvi	vi	xiij	v idus april.	xvi cal.mai. xxi gf
decxv	vij	vij	vij	xv	ij cal.april.	cal.april. xvij e
decxvi	ix	xvij	ij	xvi	xv cal.mai.	xij cal. mai. xvij d Hendec.

QUADRAGESIMVSQVARTVS
 DECENNOVENALIS.

CIRCVLVS

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epist. E.	Cōcur Cycli lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipfius di. do.
decxcvii	x	Nulla	ij	xvij	Non April.	ij idus april. xxi c
decxcvii	xi	xi	ij	xvij	vij cal.april.	v cal.april. xvij ba
decxcix	xij	xxij	v	xix	idus april.	xv cal.mai. xvij g
decxcix	xij	ij	vij	i	ij non april.	ij idus april. xx f
decxcix	xiij	xiij	i	ij	xi cal.april.	ix cal.april. xvi e
decxcix	xv	xxv	ij	ij	ij idus april.	idus april. xvij de
decxcix	i	vi	ij	ij	ij cal.april.	non april. xx b
decxcix	ij	xvij	v	v	xiij cal.mai.	vij cal.mai. xx a Ogdos.
decxcix	ij	xxvij	vi	vi	vij idus april.	vi idus april. xvi g
decxcix	ij	ix	vij	vij	vi cal.april.	cal.april. xix fe
decxcix	v	xx	i	vij	xvij cal.mai.	xi cal.mai. xx d
decxcix	vi	i	ij	ix	ij non april.	non april. xv c
decxcix	vij	xij	ij	x	ix cal.april.	v cal.april. xvij b
decxcix	vij	xxij	v	xi	ij idus april.	xv cal.mai. xix ag
decxcix	ix	ij	vi	xij	cal.april.	ij non april. xv f
decxcix	x	xv	i	xiij	xij cal.april.	ix cal.april. xvij e
decxcix	xi	xxvi	ij	xiij	v idus april.	idus april. xvij d
decxcix	xij	vij	ij	xv	ij cal.april.	non april. xxi cb
decxcix	xij	xvij	ij	xvi	xv cal.mai.	xij cal. mai. xv a Hendec.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
 QVADRAGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur rentes.	Cyeli lu- nae.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipſus di. do.		
dcccxxvi	xiij	Nulla	vi	xvij	Non. april.	v idus april.	xiij	g
dcccxxvij	xv	xi	vij	xvij	vij cal. april.	cal. april.	xxi	i
dcccxxvij	i	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal. mai.	xv	e d
dcccxxix	ij	ij	ij	i	ij non. april.	vij idus april.	xvij	c
dcccxl	ij	xiij	ij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	b
dcccxli	ij	xxv	v	ij	ij idus april.	xv cal. mai.	xxi	a
dcccxlj	v	vi	vi	iiij	ij cal. april.	ij non. april.	xvij	g f
dcccxlj	vi	xvij	vij	v	xiij cal. mai.	x cal. mai.	xvij	e
dcccxlj	vij	xxvij	ij	vi	vij idus april.	idus april.	xx	d
dcccxlvi	vij	ix	ij	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xvi	e
dcccxlvi	ix	xx	iiij	vij	xvij cal. mai.	xiij cal. mai.	xvij	ba
dcccxlviij	x	i	v	lx	ij non. april.	ij idus april.	xx	g
dcccxlviij	xi	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv	f
dcccxljx	xij	xxij	i	xi	ij idus april.	xix cal. mai.	xvi	e
dcccxl	xiij	ij	ij	xij	calen. april.	vij idus april.	xix	d e
dccccli	xiij	xv	ij	xij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv	b
dccccli	xv	xxvi	v	xiij	v idus april.	ij idus april.	xv	a
dccccli	i	vij	vi	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xvij	g
dccccli	ij	xvij	vij	xvi	xv cal. mai.	x cal. mai.	xix	f e

Oglos.

Remains.

D

QVADRAGESIMVSNONVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes.	Cyeli luna.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipſus di. do.
dccciv	ij	Nulla	i	xvij	Non. april.	vij idus april.	xvi
dcccvi	ij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xvij
dcccviij	v	xxij	iiij	xix	idus april.	xiij cal. mai.	xix
dcccviij	vi	ij	v	i	ij non. april.	ij non. april.	xv
dcccix	vij	xiij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij
dcccix	vij	xxv	i	ij	ij idus april.	xvij cal. mai.	xvij
dcccxi	ix	vi	ij	iiij	ii cal. april.	vij idus april.	xxi
dcccxi	x	xvij	ij	v	xiij cal. mai.	xiij cal. mai.	xv
dcccxiij	xi	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xvij
dcccxiij	xij	ix	vi	vij	vi cal. april.	ij non. april.	xx
dcccxiij	xij	xx	vij	vij	xvij cal. mai.	x cal. mai.	xxi
dcccxiij	xiij	i	i	ix	ij non. april.	vij idus april.	xvij
dcccxiij	xv	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx
dcccxiij	i	xxij	iiij	xi	ij idus april.	xiij cal. mai.	xx
dcccxiij	ij	ij	v	xij	cal. april.	ij non. april.	xvi
dcccxiij	ij	xv	vi	xiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix
dcccxiij	ij	xxvi	vij	xiij	v idus april.	xvij cal. mai.	xx
dcccxiij	v	vij	ij	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xv
dcccxiij	vi	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xiij cal. mai.	xvi

Oglos.

Remains.

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXVI,
 QUADRAGESIMVS SEPTIMVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni domi- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipsius di. do.
decebxiiij	vij	Nulla	iiij	xvij	Non April. iij idus april. xx ba
decebxv	vij	xi	v	xvij	vij cal. april. vi cal. april. xvi g
decebxvi	ix	xxij	vij	xix	idus april. xvij cal. mai. xvi f
decebxvij	x	iiij	i	i	iiij non april. vij idus april. xix e
decebxvij	xi	xiiij	ij	ij	xi cal. april. x cal. april. xv d c
decebxix	xij	xxv	iiij	iiij	iiij idus april. ij idus april. xvi b
decebxix	xiiij	vi	v	iiij	ij cal. april. ij non april. xvij a
decebxxi	xiiij	xvij	vi	v	xiiij cal. mai. ix cal. mai. xix g
decebxxiij	xv	xxvij	vij	vi	vij idus april. vi idus april. xv f c
decebxxiij	i	ix	i	vij	vi cal. april. ij cal. april. xvij d
decebxxiij	ij	xx	iiij	vij	xvij cal. mai. xij cal. mai. xvij c
decebxxiij	ij	i	iiij	ix	ij non april. ij idus april. xxi b
decebxxiij	iiij	xij	v	x	ix cal. april. vi cal. april. xvij a g
decebxxiij	v	xxij	vi	xi	ij idus april. xvi cal. mai. xvij f
decebxxiij	vi	iiij	i	xij	cal. april. vij idus april. xx e
decebxxiij	vij	xv	ij	xiiij	xij cal. april. x cal. april. xvi d
decebxxiij	vij	xxvi	iiij	xiiij	v idus april. ij idus april. xvij c b
decebxxiij	ix	vi	iiij	xv	ij cal. april. ij non april. xx a
B decebxxiij	x	xvij	vi	xvi	xv cal. mai. ix cal. maias. xx g

QUADRAGESIMVS OCTAVVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipsius di. do.
dececxiiij	xi	Nulla	vij	xvij	Non april. vi idus april. xvij f
dececxiiij	xij	xi	i	xvij	vij cal. april. ij cal. april. xx c d
dececxv	xiiij	xxij	ij	xix	idus april. xij cal. mai. xxi c
dececxvi	xiiij	iiij	iiij	i	iiij non april. ij non april. xvi b
dececxvij	xv	xiiij	v	ij	xi cal. april. vi cal. april. xix a
dececxvij	i	xxv	vi	iiij	iiij idus april. xvi cal. mai. xx g f
dececxix	ij	vi	vij	iiij	ij cal. april. cal. april. xvi e
dececx	iiij	xvij	ij	v	xiiij cal. mai. xij cal. mai. xvi d
dececx	iiij	xxvij	ij	vi	vij idus april. ij idus april. xvij c
dececx	v	ix	iiij	vij	vi cal. april. v cal. april. xv ba
dececx	vi	xx	v	vij	xvij cal. mai. xv cal. mai. xvi g
dececx	vij	i	vij	ix	ij non april. vi idus april. xvij f
dececx	vij	xij	i	x	ix cal. april. ij cal. april. xxi e
dececx	ix	xxij	ij	xi	ij idus april. idus april. xv d c
dececx	x	iiij	ij	xij	cal. april. non april. xvij b
dececx	xi	xv	v	xiiij	xij cal. april. vi cal. april. xx a
dececx	xij	xxvi	vi	xiiij	v idus april. xvi cal. mai. xxi g
dececx	xiiij	vij	vij	xv	iiij cal. april. cal. april. xvij f c
dececx	xiiij	xvij	i	xvi	xv cal. mai. xi cal. mai. xvij d

BEDÆ ANGLOSAXONIS.
 QVADRAGESIMVSNONVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes. naves.	Cycli lu- ta luna.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
decccxiij	xv	Nulla	iiij	xvij	Non April.	ij idus april.	xxi	c
decccxiij	i	xi	iiij	xvij	vij cal. april.	v cal. april.	xvi	b
decccxiij	ij	xxij	v	xix	idus april.	xv cal. mai.	xvij	a
decccxiij	iiij	iiij	vi	i	iiij non april.	v idus april.	xxd	f
decccxiij	iiij	xiij	i	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi	e
decccxiij	v	xxv	ij	iiij	iiij id. april.	idus april.	xvij	d
decccxiij	vi	vi	iiij	iiij	iiij cal. april.	non april.	xx	cb
decccxiij	vij	xvij	iiij	v	xiiij cal. mai.	vij cal. mai.	xxi	a
decccxiij	vij	xxvij	vi	vi	vij idus april.	v idus april.	xv	g
decccxiij	ix	ix	vij	vij	vi cal. april.	cal. april.	xix	f
decccxiij	x	xx	i	vij	xvij cal. mai.	xi cal. mai.	xx	ed
decccxiij	xi	i	ij	ix	ij non april.	vij idus april.	xvi	c
decccxiij	xij	xij	iiij	x	ix cal. april.	id. april.	xvij	b
decccxiij	xij	xxij	v	xi	ij idus april.	xv cal. mai.	xix	a
decccxiij	xiiij	iiij	vi	xij	cal. april.	iiij non. april.	xv	gf
decccxiij	xv	xv	vij	xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij	e
decccxiij	i	xxvi	ij	xiiij	v idus april.	idus april.	xvij	d
decccxiij	ij	vij	iiij	xv	iiij cal. april.	non. april.	xx	c
decccxiij	ij	xvij	iiij	xvi	xv cal. maias	xiiij cal. mai.	xv	ba

QVINQVAGESIMVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes. naves.	Cycli lu- ta luna.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
decccxxij	iiij	Nulla	v	xvij	Non. April.	iiij idus april.	xix	g
decccxxij	v	xi	vij	xvij	vij cal. april.	cal. april.	xxi	f
decccxxij	vi	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal. mai.	xv	e
decccxxij	vij	iiij	ij	i	iiij non. april.	vij idus april.	xvij	d
decccxxij	vij	xiij	ij	ij	xi cal. april.	iiij cal. april.	xxi	b
decccxxij	ix	xxv	v	iiij	iiij idus april.	xv cal. mai.	xxi	a
decccxxij	x	vi	vi	iiij	ij cal. april.	iiij non april.	xvij	g
decccxxij	xi	xvij	vij	v	xiiij cal. mai.	x cal. mai.	xvij	fe
decccxxij	xij	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. mai.	xxi	d
decccxxij	xij	ix	ij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi	c
decccxxij	xiiij	xx	iiij	vij	xvij cal. mai.	xiiij cal. mai.	xvij	b
decccxxij	xv	i	v	ix	ij non. april.	iiij idus april.	xx	ag
decccxxij	i	xiij	vi	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xvi	f
decccxxij	ij	xxij	i	xi	ij idus april.	xvij cal. mai.	xvi	e
decccxxij	iiij	iiij	ij	xij	cal. april.	vij idus april.	xvij	d
decccxxij	iiij	xv	iiij	xiiij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv	cb
decccxxij	v	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	iiij idus april.	xvi	a
decccxxij	vi	vij	vi	xv	iiij cal. april.	iiij non. april.	xvij	g
decccxxij	vij	xvij	vij	xvi	xv cal. mai.	x cal. mai.	xix	i

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXVII.
QVINQVAGESIMVSPPIMVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni domi- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rētes.	Cycli lu- nares.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Lune Lit. ipsius di. do.
dececl	vñj	Nulla	i	xvij	Non April.	vñj idus april.	xvij ed
dececli	ix	xi	ij	xvij	vñj cal. april.	ij cal. april.	xix c
dececlij	x	xxij	iiij	xix	idus april.	xiij cal. mai.	xvij b
dececliij	xi	ij	v	i	iiij non april.	ij non april.	xv a
dececliiij	xij	xiij	vi	ij	xi cal. april.	vñj cal. april.	xvij gf
dececlv	xij	xxv	vij	iiij	iiij idus april.	xvij cal. mai.	xix c
dececlvi	xiiij	vi	ij	iiij	ij cal. april.	vñj idus april.	xxi d
dececlvij	xv	xvij	ij	v	xiij cal. mai.	xiij cal. mai.	xxi c <i>Ogdous.</i>
dececlviij	i	xxvij	iiij	vi	vñj idus april.	ij id. april.	xvij ba
dececlix	ij	ix	v	vij	vi cal. april.	ij non april.	xxi g
dececlx	ij	xx	vij	vñj	xvij cal. mai.	x cal. mai.	xxi e
dececlxi	iiij	i	i	ix	ij non april.	vñj idus april.	xvij c
dececlxij	v	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx d c
dececlxij	vi	xxij	iiij	xi	ij idus april.	xiij cal. mai.	xxi b
dececlxiiij	vij	iiij	v	xij	cal. april.	ij non april.	xvi a
dececlxv	vñj	xv	vi	xij	xij cal. april.	vñj cal. april.	xx g
dececlxvi	ix	xxvi	vij	xiij	v idus april.	xvij cal. mai.	xx fe
dececlxvij	x	vi	i	xv	iiij cal. apri.	ij cal. april.	xvi d
dececlxvij	xi	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xiij cal. mai.	xvi c <i>Remoues.</i>

QVINQVAGESIMVSSECVDVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cōcur rentes.	Cycli lu- nares.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pascha.	Lune Lit. ipsius di. do.
dececlxix	xij	Nulla	iiij	xvij	Non. april.	ij idus april.	xx b
dececlxx	xij	xi	v	xvij	vñj cal. april.	vi cal. april.	xvi ag
dececlxxi	xiiij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal. mai.	xvij f
dececlxxij	xv	ij	i	i	iiij non. april.	vñj idus april.	xix e
dececlxxij	i	xiij	ij	ij	xi cal. april.	x cal. april.	xv d
dececlxxiiij	ij	xxv	iiij	iiij	iiij idus april.	ij idus april.	xvi c b
dececlxxv	ij	vi	iiij	iiij	ij cal. april.	ij non april.	xix a
dececlxxvi	iiij	xvij	vi	v	xiij cal. mai.	ix cal. mai.	xix g <i>Ogdous.</i>
dececlxxvij	v	xxvij	vñj	vi	vñj idus april.	vi idus apri.	xv f
dececlxxvij	vi	ix	i	vñj	vi cal. april.	ij cal. april.	xvij e d
dececlxxix	vñj	xx	ij	vñj	xvij cal. mai.	xñj cal. mai.	xix c
dececlxxx	vñj	i	iiij	ix	ij non. april.	ij idus april.	xxi b
dececlxxx	ix	xij	v	x	ix cal. april.	vi cal. april.	xvij a
dececlxxxij	x	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xvij gf
dececlxxxij	xi	iiij	vñj	xij	cal. april.	vi id. april.	xxi e
dececlxxxiiij	xij	xv	ij	xiij	xñj cal. april.	x cal. april.	xvi d
dececlxxxv	xij	xxvi	iiij	xiij	v idus april.	ñid. april.	xvij c
dececlxxxvi	xiiij	vñj	iiij	xv	iiij cal. april.	ij non april.	xx ba
dececlxxxvij	xv	xvij	v	xvi	xv cal. mai.	vñj cal. mai.	xxi g <i>Remoues.</i>

v ij

BEDAE ANGLOSAXONIS.
QVINQVAGESIMVSTERTIVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur- rentes.	Cycli lu- naris.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū- ipius di. do.	
dececlxxxviij	i	Nulla	vij	xvij	Non.april.	vi idus april.	xvij f
dececlxxxix	ij	xi	i	xvij	vij cal.april.	ij cal.april.	xx e
dececlxxx	iiij	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal.mai.	xxi dc
dececlxxxi	iiij	ij	ij	i	iiij non. april.	non.april.	xvij b
dececlxxxiij	v	xiij	v	ij	xi cal.april.	vi cal.april.	xix a
dececlxxxiij	vi	xxv	vi	ij	iiij idus april.	xvi cal.mai.	xx g
dececlxxxiiij	vij	vi	vij	iiij	ij cal.april.	cal.april.	xvi fe
dececlxxxv	vij	xvij	i	v	xiij cal. mai.	xi cal. mai.	xvi d
dececlxxxi	ix	xxviij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xix c
dececlxxxiij	x	ix	iiij	vij	vi cal. april.	v cal.april.	xv b
dececlxxxiij	xi	xx	v	viiij	xvij cal.mai.	xv cal.mai.	xvi ag
dececlxxxi	xij	i	vi	ix	ij non april.	v idus april.	xix f
m	xij	xij	i	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xxi e
mi	xiiij	xxiiij	ij	xi	ij idus april.	idus april.	xv d
mij	xv	iiij	ij	xij	calen.april.	non.april.	xix cb
mij	i	xv	iiij	xij	xij cal.april.	v cal.april.	xxi a
miiij	ij	xxvi	vi	xiiij	v idus april.	xvi cal.mai.	xxi g
mv	ij	vij	vij	xv	iiij cal.april.	cal.april.	xvij f D
mvi	iiij	xviiij	i	xvi	xv cal. mai.	xi cal. mai.	xvij ed

QVINQVAGESIMVSQVARTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones,	Cōcur- rentes.	Cycli lu- naris.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lū- ipius di. do.
mxvj	v	Nulla	ij	xvj	Non.april.	vij idus april. xv
mxvij	vi	xi	iiij	xvij	vij cal.april.	v cal.april. xvij b
mix	vij	xxij	v	xix	idus april.	xv cal.mai. xvij a
mx	viiij	ij	vi	i	iiij non. april.	v idus april. xxi g f
mxci	ix	xiij	vij	ij	xi cal.april.	vij cal. april. xvij e
mxciij	x	xxv	ij	iiij	iiij idus april.	idus april. xvij d
mxciij	xi	vi	ij	iiij	iii cal.april.	non.april. xx c
mxciij	xij	xvij	iiij	v	xiij cal.mai.	vij cal.mai. xxi ba
mxv	xiiij	xxviiij	v	vi	vij idus april.	iiij idus april. xvij g
mxvi	xiiij	ix	vij	vij	vi cal.april.	cal.april. xix i
mxviij	xv	xx	i	viiij	xvij cal.mai.	xi cal.mai. xx e
mxviij	i	i	ij	ix	ij non. april.	vij idus april. xvi dc
mxix	ij	xxij	ij	x	ix cal.april.	ij cal. april. xix b
mxix	ij	xxiiij	v	xi	ij idus april.	xv cal.mai. xix a
mxxi	iiij	iiij	vi	xij	cal. april.	iiij non. april. xv g
mxxiij	v	xv	vij	xij	xij cal.april.	vij cal. april. xvij fe
mxxiij	vi	xxvi	i	xiiij	v idus april.	xvij cal. mai. xix d
mxxiij	vij	vij	ij	xv	iiij cal.april.	non april. xxi c
mxxv	viiij	xviiij	iiij	xvi	xv cal.mai.	xiij cal.mai. xv b

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXVIII.
QVINQVAGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōter Cycli lu- rētes. naves.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip[s]i. di. do.
mxxvi	ix	Nulla	v	xvij	Non. April.
mxxvij	x	xi	vi	xvij	vi. cal. april.
mxxviii	xi	xix	i	xix	Id. april.
mxxix	xii	ij	ij	i	iii. non. april.
mxxx	xiii	xiii	ij	ij	xi. cal. april.
mxxxi	xiiii	xxv	iiij	iiij	iiij. id. april.
mxxxii	xv	vi	vi	iiij	ij. cal. april.
mxxxiii	i	xvij	vij	v	xiiij. cal. maias
mxxxiiii	ij	xxviii	i	vi	vij. id. april.
mxxxv	iii	ix	ij	vij	vi. cal. april.
mxxxvi	iiii	xx	iiij	vij	xvij. cal. maias
mxxxvii	v	i	v	ix	ij. non. april.
mxxxviii	vi	xij	vi	x	ix. cal. april.
mxxxix	vij	xxij	vij	xi	ij. id. april.
mxl	viii	iii	ij	xij	cal. april.
mxli	ix	xv	iiij	xij	xij. cal. april.
mxlj	x	xxvi	iiij	xiiij	vi. idus april.
mxljij	xi	vij	v	xv	iiij. cal. april.
B mxliij	xii	xvij	vij	xvi	xv. cal. maias

Ogdoen

Hendece

QVINQVAGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōter Cycli lu- rētes. naves.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip[s]i. di. do.
mxlv	xiiij	Nulla	i	xvij	Non. april.
mxlvi	xiiij	xi	ij	xvij	vij. cal. april.
mxlvij	xv	xxij	iiij	xix	idus april.
mxlviii	i	ij	v	i	iii. non. april.
mxlix	ij	xiii	vi	ij	xi. cal. april.
ml	iii	xxv	vij	iiij	iiij. idus april.
mli	iiii	vi	i	iiij	ij. cal. april.
mlj	v	xvij	iiij	v	xiiij. cal. ma.
mljij	vi	xxviii	iiij	vi	vij. idus april.
mljij	vij	ix	v	vij	vi. cal. april.
mlvj	viii	xx	vi	vij	xvij. cal. ma.
mlvij	ix	i	ix	ij. non. april.	vij. id. april.
mlvij	x	xij	ij	x	ix. cal. april.
mlvij	xi	xxij	iiij	xi	ij. idus april.
mlix	xii	iii	ij	xij	cal. april.
mlx	xiii	xv	vi	xij	xij. cal. april.
mlxi	xiiii	xxvi	vij	xiiij	vi. idus april.
mlxj	xv	vij	i	xv	iiij. cal. april.
mlxjij	i	xvij	ij	xvi	xv. cal. ma.

v ij

Hendece

BEDÆ ANGLOSAXONIS. T
 QVINQVAGESIMVSEPTIMVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epactæ. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. lunares.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.			
mlxiiij	ij	Nulla	iiij	xvij	Noñ. april.	ij id. april.	xx	b
mlxv	iiij	xi	v	xviij	vij cal. april.	vi cal. april.	xvi	a
mlxvi	iiij	xxij	vi	xix	id. april.	xvi cal. ma.	xvij	g
mlxvij	v	ij	vij	i	iiij non. april.	vi id. april.	xx	fe
mlxviij	vi	xiiij	ij	ij	xi cal. april.	x cal. april.	xv	d
mlxix	vij	xxv	ij	ij	iiij id. april.	ij id. april.	xvi	e
mlxx	vij	vi	iiij	iiij	ij cal. april.	ij non. april.	xix	b
Ogdoat. mlxxi	ix	xvij	v	v	xiiij cal. maias	vij cal. ma.	xx	ga
mlxxij	x	xxviij	vij	vi	vij id. april.	vij id. april.	xv	f
mlxxiij	xi	ix	i	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xviij	e
mlxxiiij	xij	xx	ij	vij	xvij cal. ma.	xij cal. ma.	xix	d
mlxxv	xiiij	i	ij	ix	ij non. april.	noñ. april.	xv	cb
mlxxvi	xiiij	xij	v	x	ix cal. april.	vi cal. april.	xviij	a
mlxxvij	xv	xxij	vi	xi	ij id. april.	xvi cal. ma.	xviij	g
mlxxviij	i	iiij	vij	xij	cal. april.	vi id. april.	xxi	f
mlxxix	ij	xv	i	xiiij	xij cal. april.	ix cal. april.	xvij	ed
mlxxx	iiij	xxvi	ij	xiiij	vi id. april.	ij id. april.	xvij	c
mlxxxi	iiij	vij	iiij	xv	iiij cal. april.	ij non. april.	xx	b
Hendecat. mlxxxij	v	xviij	v	xvi	xv cal. maias	vij cal. ma.	xxi	a

QVINQVAGESIMVSOCTAVVS CIRCVLVS
 DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epactæ. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.			
mlxxxiiij	vi	Nulla.	vi	xvij	Noñ. april.	vi id. april.	xviij	gf
mlxxxiiij	vij	xi	i	xviij	vij cal. april.	ij cal. april.	xx	e
mlxxxv	vij	xxij	ij	xix	id. april.	xij cal. ma.	xxi	d
mlxxxvi	ix	ij	ij	i	iiij non. april.	noñ. april.	xviij	c
mlxxxvij	x	xiiij	ij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	ba
mlxxxviiij	xi	xxv	vi	ij	iiij id. april.	xvi cal. ma.	xx	g
mlxxxix	xij	vi	vij	iiij	ij cal. april.	cal. april.	xvi	f
Ogdoat. mlxc	xiiij	xvij	i	v	xiiij cal. maias	xi cal. ma.	xvij	e
mlxci	xiiij	xxviij	ij	vi	vij id. april.	id. april.	xx	d
mlxcij	xv	ix	iiij	vij	vi cal. april.	v cal. april.	xv	b
mlxciiij	i	xx	v	vij	xvij cal. maias	xv cal. ma.	xvi	a
mlxciiij	ij	i	vi	ix	ij non. april.	id. april.	xix	g
mlxcv	ij	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv	fe
mlxcvi	iiij	xxij	ij	xi	ij id. april.	id. april.	xv	d
mlxcvij	v	iiij	ij	xij	cal. april.	non. april.	xviij	e
mlxcviij	vi	xv	iiij	xij	xij cal. april.	cal. april.	xxi	b
mlxcix	vij	xxvi	v	xiiij	vi id. april.	ij id. april.	xv	ag
mc	vij	vij	vij	xv	iiij cal. april.	cal. april.	xvij	f
Hendecat. mci	ix	xviij	i	xvi	xv cal. maias	xi cal. ma.	xviij	e

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXIX.
QVINQVAGESIMVS NONVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni. do mini.	Indicti ones.	Epacta.	Cōcur. rentes.	Cycli lun. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna. Lū. ipſi. di. do.
mctj	x	Nulla	ij	xvij	Noſt. april.	vij id. april.	xv d
mctij	xi	xi	ij	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xvij cb
mctiij	xij	xxij	v	xix	id. april.	xv cal. ma.	xvij a
mctv	xij	ij	vi	i	ij noſt. april.	v id. april.	xxi g
mctvi	xiiij	xiiij	vij	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij f
mctvij	xv	xxv	i	ij	ij id. april.	ij cal. ma.	xvij ed
mctviij	i	vi	ij	ij	ij cal. april.	non. april.	xx c
mctix	ij	xvij	ij	v	xij cal. ma.	vij cal. ma.	xxi b
mctx	ij	xxvij	v	vi	vij id. april.	ij id. april.	xvij a
mctxi	ij	ix	vi	vij	vi cal. april.	ij noſt. april.	xx gf
mctxij	v	xx	i	vij	xvij cal. ma.	xi cal. ma.	xx e
mctxiij	vi	i	ij	ix	ij noſt. april.	vij id. april.	xvi d
mctxiij	vij	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xix c
mctxv	vij	xxij	ij	xi	ij id. april.	xij cal. ma.	xx ba
mctxvi	ix	ij	vi	xij	cal. april.	ij noſt. april.	xv g
mctxvij	x	xv	vij	xij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij f
mctxvij	xi	xxvi	i	xiiij	v id. april.	xvij cal. ma.	xvij e
mctxix	xij	vij	ij	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xv dc
mctxx	xij	xvij	ij	xvi	xv cal. maias	xij cal. ma.	xv b

Ogdoas.

Nonas.

SEXAGESIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do mini.	Indicti. ones.	Epacta.	Cōcur. rētes.	Cycli lun. nates.	Decimaquarta luna	Dies dominicus Pasche.	Luna Lū. ipſi. di. do.
mctxi	xiiij	Nulla	v	xvij	Noſt. april.	iiij id. april.	xvij a
mctxij	xv	xi	vi	xvij	vij cal. april.	vij cal. april.	xv g
mctxij	i	xxij	vij	xix	idus april.	xvij cal. ma.	xvi f e
mctxiij	ij	ij	ij	i	iiij non. april.	vij id. april.	xvij d
mctxiv	ij	xiiij	ij	ij	xi cal. april.	iiij cal. april.	xxi c
mctxv	iiij	xxv	iiij	ij	iiij idus april.	iiij id. april.	xv b
mctxvij	v	vi	v	ij	iiij cal. april.	ij non. april.	xvij ag
mctxvij	vi	xvij	vij	v	xiiij cal. maias	x cal. ma.	xvij f
mctxix	vij	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. ma.	xxi e <i>Ogdoſe.</i>
mctxxx	vij	ix	ij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi d
mctxxi	ix	xx	ij	vij	xvij cal. maias	xij cal. ma.	xvij c b
mctxxij	x	i	v	ix	ij non. april.	iiij id. april.	xx a
mctxxij	xi	xij	vi	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xvi g
mctxxij	xij	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvij t
mctxxv	xiiij	ij	i	xij	calend. april.	vij id. april.	xx ed
mctxxvi	xiiij	xv	ij	xij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv c
mctxxvij	xv	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	iiij id. april.	xvi b
mctxxvij	i	vij	v	xv	iiij cal. april.	ij non. april.	xix a
mctxxix	ij	xvij	vi	xvi	xv cal. maias	ix cal. ma.	xx g f <i>Endeſe.</i>

Ogdoas.

Nonas.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SEXAGESIMVS PRIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epactae.	Cōcur Cycli lu- rētēs. lunares.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip[s]i di. do.	
mexl	iiij	Nulla i	xviij	Noñ.april.	vij id.april.	xvi e
mexli	iiij	xi ij	xviij	vij cal.april.	ij cal.april.	xix d
mexliij	v	xxij ij	xix	id.april.	xij cal.ma.	xx c
mexliiij	vi	ij iij	i	ij noñ.april.	ij noñ.april.	xvi ba
mexliiij	vij	xiiij vi	ij	xi cal.april.	vij cal.april.	xviij g
mexlv	vij	xxv vij	ij	iiij id.april.	xiiij cal.ma.	xix f
mexlvi	ix	vi i	iiij	ij cal.april.	ij cal.april.	xv e
mexlvij	x	xviij ij	v	xiiij cal. maias	xij cal.ma.	xvi d
mclviij	xi	xxviij iij	vi	vij id.april.	ij id.april.	xviij c
mclxix	xij	ix v	vij	vi cal.april.	ij non.april.	xxi a
mcl	xiiij	xx vi	vij	xviij cal. ma.	xvi cal.ma.	xij g
mcli	xiiij	i vij	ix	ij noñ.april.	vi id.april.	xviij f
mcliij	xv	xij ij	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xx ed
mcluij	i	xxij iij	xi	ij id.april.	xij cal.ma.	xxi c
mcluij	ij	iiij iij	xij	cal. april.	ij non.april.	xviij b
mclv	iiij	xv v	xiiij	xij cal.april.	vi cal.april.	xx a
mclvi	iiij	xxvi vij	xiiij	v id.april.	xviij cal.ma.	xx gf
mclvij	v	vij i	xv	iiij cal.april.	ij cal.april.	xvi e
mclvij	vi	xviij ij	xvi	xv cal. maias	xij cal.ma.	xviij d

Oglos.

Nonas

D

SEXAGESIMVS SEC VNDVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epactae.	Cōcur Cycli lu- rētēs. lunares.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip[s]i di. do.	
inclix	vij	Nulla. ij	xviij	Noñ.april.	ij id.april.	xxi e
mclx	vij	xi v	xviij	vij cal.april.	vi cal.april.	xvi ba
mclxi	ix	xxij vi	xix	id.april.	xvi cal.ma.	xviij g
mclxij	x	ij vij	i	iiij noñ.april.	vi id.april.	xx f
mclxiiij	xi	xiiij i	ij	xi cal.april.	ix cal.april.	xvi e
mclxiiij	xij	xxv ij	ij	iiij id.april.	ij id.april.	xv dc
mclxv	xiiij	vi iij	iiij	ij cal.april.	ij noñ.april.	xix b
mclxvi	xiiij	xviij v	v	xiiij cal.maias	vij cal.april.	xx a
mclxviij	xv	xxviij vi	vi	vij id.april.	v id.april.	xv g
mclxviij	i	ix i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xviij fe
mclxix	ij	xx ij	ij	xviij cal.maias	xij cal.ma.	xix d
mclxx	ij	i iij	ix	ij noñ.april.	noñ.april.	xv c
mclxxi	iiij	xij iij	x	ix cal.april.	v cal.april.	xviij b
mclxxij	v	xxij vi	xi	ij id.april.	xvi cal.ma.	xviij ag
mclxxiiij	vi	iiij vij	xij	cal.april.	vi id.april.	xxi f
mclxxiiij	vij	xv i	xiiij	xij cal.april.	ix cal.april.	xviij e
mclxxv	vij	xxvi ij	iiij	v id.april.	id.april.	xviij d
mclxxvi	ix	vij iij	xv	iiij cal.april.	ij non.april.	xx eb
mclxxviij	x	xviij v	xvi	xv cal.maias	vij cal.ma.	xxi a

Oglos

Nonas

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXX.
SEXAGESIMVSTERTIVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epacta. ones.	Cōcent Cycles la- rētes. nates.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipfi. di. do.			
mclxxvij	liij	Nulla	vi	xvij	Non. April.	v id. april.	xvij	g
mclxxix	v	xi	vij	xvij	vij cal. april.	vij cal. april.	xv	f
mclxxx	vi	xxij	ij	xix	Id. april.	xij cal. ma.	xxi	e d
mclxxxi	vij	liij	ij	i	liij non. april.	non. april.	xvij	c
mclxxxij	vij	xiij	liij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx	b
mclxxxij	ix	xxv	v	liij	liij id. april.	xv cal. ma.	xxi	a
mclxxxij	x	vi	vij	liij	liij cal. april.	cal. april.	xvi	g f
mclxxxv	xi	xvij	i	v	xiij cal. maias	xi cal. ma.	xvij	e Ogiours.
mclxxxvi	xij	xxvij	ij	vi	vij id. april.	id. april.	xx	d
mclxxxvij	xij	ix	liij	vij	vi cal. april.	liij cal. april.	xvi	c
mclxxxvij	xiij	xx	v	vij	xvij cal. maias	xv cal. ma.	xvi	b a
mclxxxix	xv	i	vi	ix	ij non. april.	v id. april.	xvij	g
mclxx	i	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv	f
mclxxi	ij	xxij	i	xi	ij id. april.	xvij cal. ma.	xvi	e
mclxxij	liij	liij	liij	xiij	cal. april.	non. april.	xvij	d e
mclxxij	liij	xv	liij	xiij	xiij cal. april.	v cal. april.	xxi	b
mclxxij	v	xxvi	v	xiij	v idus april.	vij id. april.	xv	a
mclxxv	vi	vij	vi	xv	liij cal. april.	liij non. april.	xvij	g
mclxxvi	vij	xvij	i	xvi	xv cal. maias	xi cal. ma.	xvij	f e Hendecus.

SEXAGESIMVSQVARTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epacta.	Cōcent Cycles la- rētes. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipfi. di. do.			
mclxxvij	vij	Nulla	ij	xvij	Non. april.	vij id. april.	xv	d
mclxxvij	ix	xi	ij	xvij	vij cal. april.	liij cal. april.	xvij	c
mclxxix	x	xxij	liij	xix	idas april.	xiij cal. ma.	xix	b
mclxx	xi	liij	vi	i	liij non. april.	v id. april.	xxi	ag
mclxxi	xiij	xiij	vij	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvij	f
mclxxij	xiij	xxv	i	liij	liij idus april.	xvij cal. ma.	xvij	e
mclxxij	xiij	vi	ij	liij	liij cal. april.	vij id. april.	xxi	d
mclxxij	xv	xvij	liij	v	xiij cal. ma.	vij cal. ma.	xxi	b Ogiours.
mclxxv	i	xxvij	v	vi	vij idus april.	liij id. april.	xvij	a
mclxxvi	ij	ix	vi	vij	vi cal. april.	liij non. april.	xx	g
mclxxvij	liij	xx	vij	vij	xvij cal. ma.	x cal. ma.	xxi	f
mclxxvij	liij	i	ij	ix	ij non. april.	vij id. april.	xvi	ed
mclxxix	v	xij	liij	x	ix cal. april.	liij cal. april.	xix	c
mclxx	vi	xxij	liij	xi	ij idus april.	xiij cal. ma.	xx	b
mclxxi	vij	liij	v	xij	cal. april.	liij non. april.	xvi	a
mclxxij	vij	xv	vij	xiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij	gf
mclxxij	ix	xxvi	i	xiij	v idus april.	xvij cal. ma.	xix	e
mclxxij	x	vij	ij	xv	liij cal. april.	liij cal. april.	xv	d
mclxxv	xi	xvij	liij	xvi	xv cal. ma.	xiij cal. ma.	xvi	c Hendecus.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SEXAGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cœsur rentes.	Cycli lu næ.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Li. ipſi di. do.
mccxvi	ij	Nulla	v	xvij	Noñ.april.	ij id.april.	xix ba
mccxvij	iii	xi	vi	xvij	vij cal.april.	vij cal.april.	xv g
mccxviii	iiii	xxij	vij	xix	id.april.	xvij cal.ma.	xvi i
mccxix	v	ij	i	i	ij noñ. april.	vij id.april.	xix e
mccxx	vi	xiij	iiij	ij	xi cal.april.	iiij cal.april.	xxi dc
mccxxi	vij	xxv	iiij	ij	iiij id. april.	ij id. april.	xv b
mccxxij	viii	vi	v	iiij	ij cal. april.	ij non.april.	xvij a
mccxxiii	ix	xvij	vi	v	xiij cal. ma.	ix cal.ma.	xix g
mccxxiiii	x	xxviii	i	vi	vij id.april.	xvij cal. ma.	xxi fe
mccxxv	xi	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij d
mccxxvi	xij	xx	ij	vij	xvij cal. ma.	xiij cal.ma.	xvij c
mccxxvij	xiii	i	iiij	ix	ij noñ. april.	ij id.april.	xxi b
mccxxviii	xiiii	xij	vi	x	ix cal.april.	vij cal.april.	xvi ag
mccxxix	xv	xxij	vij	xi	ij id.april.	xvij cal.ma.	xvij i
mccxxx	i	iiij	i	xij	cal. april.	vij id.april.	xx e
mccxxxi	ij	xv	ij	xiij	xij cal.april.	x cal.april.	xvi d
mccxxxij	iii	xxvi	iiij	xiij	v id. april.	ij id.april.	xvi cb
mccxxxiii	iiii	vij	v	xv	ij cal. april.	ij non.april.	xix a
mccxxxiiii	v	xvij	vi	xvi	xv cal. maias	ix cal.ma.	xx g

SEXAGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cœsur rentes.	Cycli lu næ.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Li. ipſi di. do.
mccxxxv	vi	Nulla	vij	xvij	Noñ.april.	vij id.april.	xvi f
mccxxxvi	vij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	ij cal.april.	xix ed
mccxxxvij	viii	xxij	ij	xix	idus april.	xiij cal.ma.	xx c
mccxxxviii	ix	ij	iiij	i	iiij noñ. april.	ij noñ.april.	xvi b
mccxxxix	x	xiij	v	ij	xi cal. april.	ij cal. april.	xix a
mccxl	xi	xxv	vij	iiij	iiij idus april.	xvij cal. ma.	xix gf
mccxli	xij	vi	i	iiij	ij cal.april.	ij cal.april.	xv e
mccxlj	xij	xvij	ij	v	xiij cal. maias	xij cal.april.	xvi d
mccxliij	xiiij	xxviii	ij	vi	vij idus april.	ij id.april.	xix c
mccxliiij	xv	ix	v	vij	vi cal.april.	ij non.april.	xxi ba
mccxlv	i	xx	vi	viiij	xvij cal.maias	xvi cal.ma.	xv
mccxlvj	ij	i	vij	ix	ij noñ. april.	vi id.april.	xvij g
mccxlvij	iii	xij	i	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xxi e
mccxlviii	iiii	xxij	ij	xi	ij idus april.	xiij cal. ma.	xxi dc
mccxlix	v	iiij	iiij	xij	calend.april.	ij non.april.	xvij b
mcccl	vi	xv	v	xiij	xij cal. april.	vi cal.april.	xx a
mcccli	vij	xxvi	vi	xiij	v idus april.	xvi cal.ma.	xvi g
mcccliij	viii	vij	i	xv	ij cal.april.	ij cal.april.	xvi fe
mcccliij	ix	xvij	ij	xvi	xv cal.maias	xij cal.ma.	xvij d

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXXI.
SEXAGESIMVSSEPTIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. lunares.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip̄si. di. do.
mecliiij	x	Nulla	iiij	xviij	Noñ.april. iiij.april. xxi g
mecelv	xi	xi	iiij	xviij	vij cal.april. v cal.april. xviij f
mecclvi	xij	xxij	vi	xix	id.april. xvi cal.ma. xvij e d
mecclvij	xij	iiij	vij	i	iiij noñ. april. viid.april. xx e
mecclviij	xij	xxij	i	ij	xi cal.april. ix cal.april. xvi b
mecclix	xv	xxv	ij	iiij	iiij id.april. id.april. xvij a
mecclx	i	vi	iiij	iiij	iiij cal.april. ij noñ.april. xix g f <i>Ogdo.</i>
mecclxi	ij	xviij	v	v	xiij cal. maias vij cal.ma. xx e
mecclxij	iiij	xxviij	vi	vi	vij id.april. v id.april. xvi d
mecclxij	iiij	ix	vij	vij	vi cal.april. cal.april. xix c
mecclxij	v	xx	ij	vij	xviij cal. ma. xi cal.ma. xvij ba
mecclxv	vi	i	ij	ix	ij noñ. april. noñ.april. xv g
mecclxvi	vij	xiij	iiij	x	ix cal.april. v cal.april. xvij i
mecclxvij	vij	xxij	v	xi	ij id.april. xv cal.ma. xix e
mecclxvij	ix	iiij	vij	xij	cal. april. vi id.april. xxi d e
mecclxix	x	xv	i	xiij	xij cal. april. vij cal.april. xvij b
mecclxx	xi	xxvi	ij	xiij	vid.april. id.april. xvij a
mecclxxi	xij	vij	iiij	xv	iiij cal.april. non.april. xxi g <i>Hendec.</i>
mecclxxij	xij	xviij	v	xvi	xv cal. maias vij cal.ma. xxi f

SEXAGESIMVSOCTAVVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epist. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ip̄si. di. do.
mecclxxij	xiij	Nulla	vi	xviij	Noñ.april. v id.april. xvij d
mecclxxij	xv	xi	vij	xviij	vij cal.april. cal.april. xxi e
mecclxxv	i	xxij	i	xix	id.april. xvij cal.ma. xv b
mecclxxvi	ij	iiij	iiij	i	iiij noñ. april. noñ.april. xvij ap
mecclxxvij	iiij	xiij	iiij	ij	xi cal.april. v cal.april. xx f
mecclxxvij	iiij	xxv	v	iiij	iiij id.april. xv cal.ma. xxi e
mecclxxix	v	vi	vij	iiij	iiij cal.april. iiij non.april. xvij d <i>Ogdo.</i>
mecclxxx	vi	xviij	i	v	xiij cal. maias xi cal.april. xvij cb
mecclxxxi	vij	xxviij	ij	vi	vij id.april. id.april. xx a
mecclxxxiij	vij	ix	iiij	vij	vi cal.april. iiij cal.april. xvi g
mecclxxxiij	ix	xx	iiij	vij	xviij cal. maias xiij cal.ma. xvij f
mecclxxxij	x	i	vi	ix	ij noñ. april. v id.april. xix e d
mecclxxxv	xi	xij	vij	x	ix cal.april. vij cal.april. xv e
mecclxxxvi	xij	xxij	i	xij	ij id.april. xvij cal.ma. xvi b
mecclxxxvij	xij	iiij	ij	xij	cal.april. vij id.april. xix a
mecclxxxvij	xij	xv	iiij	xij	xij cal.april. v cal.april. xxi g f
mecclxxxix	xv	xxvi	v	xiij	v id.april. iiij id.april. xv e
mecclxx	i	vij	vi	xv	iiij cal.april. iiij noñ. april. xvij d
mecclxxi	ij	xviij	vij	xvi	xv cal. maias x cal.ma. xix c <i>Hendec.</i>

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SEXAGESIMVSNONVS. CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. neres.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lr. ipfi. dī. do.		
mcccxij	ij	Nulla	ij	xvij	Noñ. April.	vij id. april.	xv eb
mcccxij	iiij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	iiij cal. april.	xvij a
mcccxij	v	xxij	liij	xix	Id. april.	xxij cal. ma.	xix g
mcccxv	vi	ij	v	i	iiij noñ. april.	iiij non. april.	xv f
mcccxvi	vij	xiij	vij	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij ed
mcccxvij	viiij	xxv	i	iiij	iiij id. april.	xvij cal. ma.	xvij c
mcccxvij	ix	vi	ij	iiij	iiij cal. april.	vij id. april.	xxi b
mcccxix	x	xvij	ij	v	xiij cal. maias	xiij cal. ma.	xv a
mccc	xi	xxvij	v	vi	vij id. april.	iiij id. april.	xvij gf
mccc	xij	ix	vi	vij	vi cal. april.	iiij non. april.	xx e
mcccij	xiiij	xx	vij	viiij	xvij cal. maias	x cal. ma.	xxi d
mcccij	xiiij	i	i	ix	ij noñ. april.	v id. april.	xvij c
mcccij	xv	xij	iiij	x	ix cal. april.	iiij cal. april.	xix ba
mccciv	i	xxij	iiij	xi	ij id. april.	xiij cal. ma.	xx g
mcccvi	ij	iiij	v	xij	cal. april.	iiij non. april.	xvi f
mcccviij	iiij	xv	vi	xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix e
mcccviij	iiij	xxvi	i	xiiij	v idus april.	xvij cal. ma.	xix dc
mcccix	v	vij	ij	xv	iiij cal. april.	iiij cal. april.	xv b
mcccix	vi	xvij	ij	xvi	xv cal. maias	xiij cal. ma.	xvi a

SEPTVAGESIMVS. CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli lu- rētēs. neres.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lr. ipfi. dī. do.		
mcccxi	vij	Nulla	iiij	xvij	Non. april.	vi id. april.	xvij g
mcccxiij	viiij	xi	vi	xvij	vij cal. april.	vij cal. april.	xv fe
mcccxiij	ix	xxij	vij	xix	idus april.	xvij cal. ma.	xvi d
mcccxiij	x	ij	i	i	iiij non. april.	vij id. april.	xix c
mcccxv	xi	xiij	ij	ij	xi cal. april.	x cal. april.	xv b
mcccxvi	xij	xxv	iiij	ij	iiij idus april.	iiij id. april.	xx ag
mcccxviij	xiiij	vi	v	iiij	iiij cal. april.	iiij non. april.	xvij i
mcccxviij	xiiij	xvij	vi	v	xiij cal. ma.	ix cal. ma.	xix e
mcccxiix	xv	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vi id. april.	xv d
mcccxiix	i	ix	ij	vij	v cal. april.	iiij cal. april.	xvij cb
mcccxiix	ij	xx	ij	vij	xvij cal. ma.	xiij cal. mai.	xvij a
mcccxiij	iiij	i	iiij	ix	ij non. april.	iiij id. april.	xxd g
mcccxiij	iiij	xij	v	x	ix cal. april.	vi cal. april.	xvij i
mcccxiij	v	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvij ed
mcccxv	vi	iiij	i	xij	cal. april.	vi id. april.	xx c
mcccxvi	vij	xv	ij	xiiij	xij cal. april.	x cal. april.	xvi b
mcccxviij	viiij	xxvi	iiij	xiiij	v idus april.	ij id. april.	xvi a
mcccxviij	x	vij	v	xv	iiij cal. april.	iiij non. april.	xix gf
mcccxiix	x	xvij	vi	xvi	xv cal. ma.	ix cal. ma.	xx e

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXXII.
SEPTVAGESIMVS PRIMVS CIRC VVS
DECENNOVENALIS.

Anni. do mini.	Indicti ones.	Epistle.	Cœter. Cycli lu- rentes. nates.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.	
mcccxxx	vi	Nulla	vij	xvij	Noñ. april.	vi id. april.	xvij d
mcccxxxi	vij	xi	i	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xx c
mcccxxxij	vij	xxij	iiij	xix	id. april.	xij cal. ma.	xx ba
mcccxxxij	ix	ij	iiij	i	iiij uoñ. april.	ij uoñ. april.	xvi g
mcccxxxij	x	xiiij	v	ij	xi cal. april.	vi cal. april.	xix f
mcccxxxv	xi	xxv	vi	ij	iiij id. april.	xvi cal. ma.	xx e
mcccxxxvi	xij	vi	i	iiij	iiij cal. april.	ij cal. april.	xv d
mcccxxxvij	xij	xvij	ij	v	xiiij cal. ma.	xij cal. ma.	xvi b
mcccxxxvij	xiiij	xxvij	ij	vi	v id. april.	ij id. april.	xix a
mcccxxxix	xv	ix	iiij	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xv g
mcccxl	i	xx	vi	vij	xvij cal. ma.	xij cal. ma.	xv f
mcccxli	ij	i	vij	ix	ij uoñ. april.	ij id. april.	xvij d
mcccxlj	ij	xij	i	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx c
mcccxlj	iiij	xxij	ij	xi	ij id. april.	id. april.	xv b
mcccxlj	v	iiij	iiij	xij	cal. april.	ij uoñ. april.	xvij ag
mcccxlvi	vi	xv	v	xij	xij cal. april.	vij cal. april.	xx i
mcccxlvi	vij	xxvi	vi	xiiij	v id. april.	xvi cal. ma.	xxi e
mcccxlvi	vij	vij	vij	xv	iiij cal. april.	cal. april.	xvij d
mcccxlvi	ix	xvij	ij	xvi	xv cal. maias	xij cal. ma.	xvii cb

SEPTVAGESIMVS SEC VNDVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do mini.	Indicti ones.	Epistle. Cœter. Cycli lu- rentes. nates.	Decima quarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lit. ipsi. di. do.	
mcccxlx	x	Nulla	ij	Noñ. april.	ij id. april.	xxi a
mccccli	xi	xi	iiij	vij cal. april.	v cal. april.	xvij g
mccccli	xij	xxij	v	idus april.	xv cal. ma.	xvij f
mccccli	xij	ij	vij	iiij non. april.	vi id. april.	xx e d
mccccli	xiiij	xiiij	i	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi c
mccccli	xv	xxv	ij	iiij idus april.	id. april.	xvij b
mccccli	i	vi	ij	ij cal. april.	non. april.	xx a
mccccli	ij	xvij	v	xiiij cal. maias	vij cal. ma.	xx g f Ogdoz.
mccccli	ij	xxvij	vi	vij idus april.	vi id. april.	xvi e
mccccli	iiij	ix	vij	vi cal. april.	cal. april.	xix d
mccccli	v	xx	i	xvij cal. maias	xi cal. ma.	xx c
mccccli	vi	i	ij	ij non. april.	non. april.	xv ba
mccccli	vij	xij	iiij	ix cal. april.	v cal. april.	xvij g
mccccli	vij	xxij	v	ij idus april.	xv cal. ma.	xix f
mccccli	ix	iiij	vi	calend. april.	iiij non. april.	xv e
mccccli	x	xv	i	xij cal. april.	ix cal. april.	xvij d c
mccccli	xi	xxvi	ij	v idus april.	id. april.	xvij b
mccccli	xij	vij	ij	iiij cal. april.	non. april.	xxi a
mccccli	xij	xvij	iiij	xv cal. maias	xiiij cal. ma.	xv g Hendecaz.

x ij

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SEPTVAGESIMVSTERTIVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cōcur rētes. Nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna ipsi. di. do.	Lē.
mcccclxvij	iiij	Nulla	vi	xvij	Non. April.	v id. april.	xiiij f
mcccclxix	iiij	xi	vij	xvij	vij cal. april.	cal. april.	xxd d
mcccclxx	v	xxij	i	xix	Id. april.	xvij cal. ma.	xv c
mcccclxxi	vi	iiij	ij	i	iiij non. april.	v id. april.	xvij b
mcccclxxij	vij	xiiij	iiij	ij	xi cal. april.	v cal. april.	xx g
mcccclxxij	vij	xxv	v	ij	iiij id. april.	xv cal. ma.	xxi f
mcccclxxij	ix	vi	vi	iiij	ij cal. april.	iiij non. april.	xvij e
mcccclxxv	x	xvij	vij	v	xij cal. maias	x cal. ma.	xvij d
mcccclxxvi	xi	xxvij	ij	vi	vij id. april.	id. april.	xx b
mcccclxxvij	xij	ix	ij	vij	vi cal. april.	iiij cal. april.	xvi a
mcccclxxvij	xij	xx	iiij	vij	xvij cal. maias	xiiij cal. ma.	xvij g
mcccclxxix	xiiij	i	v	ix	ij non. april.	iiij id. april.	xx f
mcccclxxx	xv	xij	vij	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xv d
mcccclxxxi	i	xxij	i	xi	ij id. april.	xix cal. ma.	xvi c
mcccclxxxij	ij	iiij	ij	xij	cal. april.	vij id. april.	xix b
mcccclxxxij	ij	xv	ij	xij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv ag
mcccclxxxij	iiij	xxvi	v	xiiij	v id. april.	iiij id. april.	xv f
mcccclxxxv	v	vij	vi	xv	iiij cal. april.	iiij non. april.	xvij e
mcccclxxxvi	vi	xvij	vij	xvi	xv cal. maias	x cal. ma.	xix d

Ogdoat.

Nondecar.

SEPTVAGESIMVSQVARTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cōcur rētes. Nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna ipsi. di. do.	Lē.
mcccclxxxvij	vij	Nulla	i	xvij	Non. april.	vij id. april.	xvi cb
mcccclxxxvij	vij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	iiij cal. april.	xvij a
mcccclxxxix	ix	xxij	iiij	xix	idus april.	xiiij cal. ma.	xix g
mcccclxx	x	ij	v	i	iiij non. april.	ij non. april.	xv f
mcccclxxi	xi	xiiij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij ed
mcccclxxij	xij	xxv	i	ij	iiij idus april.	xvij cal. ma.	xvij c
mcccclxxij	xiiij	vi	ij	iiij	ij cal. april.	vij id. april.	xxi b
mcccclxxij	xiiij	xvij	ij	v	xiiij cal. ma.	xij cal. ma.	xv a
mcccclxxv	xv	xxvij	iiij	vi	vij idus april.	ij id. april.	xvij gf
mcccclxxvi	i	ix	vi	vij	vi cal. april.	iiij non. april.	xx e
mcccclxxvij	ij	xx	vij	vij	xvij cal. ma.	x cal. ma.	xxi d
mcccclxxvij	ij	i	i	ix	ij non. april.	vij id. april.	xvij c
mcccclxxix	iiij	xij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx ba
mcccclxx	v	xxij	iiij	xi	ij idus april.	xiiij cal. ma.	xx g
mcccclxxi	vi	iiij	v	xij	cal. april.	ij non. april.	xvi f
mcccclxxij	vij	xv	vi	xiiij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix e
mcccclxxij	vij	xxvi	vij	xiiij	v idus april.	xvij cal. ma.	xx dc
mcccclxxij	ix	vij	ij	xv	iiij cal. april.	ij cal. april.	xv b
mcccclxxv	x	xvij	ij	xvi	xv cal. ma.	xij cal. ma.	xvi a

Ogdoat.

Nondecar.

D

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXXIII
SEPTVAGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epactæ. ones.	Cōcur Cycli lu- rētes, lunares.	Decimasquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lrē ipshd. do.			
mccccvi	xi	Nulla	iij	xvij	Noñ.april.	iij id.april.	xx	g
mccccvij	xij	xi	v	xvij	vñj cal.april.	vi cal.april.	xvi	fe
mccccvñj	xij	xxij	vñj	xix	id.april.	xvij cal.ma.	xvi	d
mccccix	xij	ij	i	i	iij noñ.april.	vñj id.april.	xix	e
mccccx	xv	xij	ij	ij	xi cal.april.	x cal.april.	xv	b
mccccxi	i	xxv	ij	ñj	iij id.april.	ñj id.april.	xvi	ag
mccccxñj	ñj	v	v	iij	ij cal.april.	ij noñ.april.	xvij	i
mccccxñj	ij	xvij	vi	v	xñj cal. maias	ix cal.ma.	xix	Ogdoas.
mccccxñj	ñj	xxvij	vñj	vi	vñj id.april.	vi id.april.	xv	d
mccccxv	v	ix	i	vñj	vi cal.april.	ñj cal.april.	xvij	cb
mccccxvi	vi	xx	ij	vñj	xvij cal. ma.	xñj cal.ma.	xvij	a
mccccxvñj	vñj	i	ñj	ix	ñ noñ.april.	ij id.april.	xxi	g
mccccxvñj	vñj	xij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april.	xvij	i
mccccxix	ix	xxij	vi	xi	ñ id.april.	xvi cal.ma.	xvij	ed
mccccxx	x	ñj	i	xñj	cal.april.	vñj id.april.	xx	e
mccccxxj	xi	xv	ij	xñj	xñj cal.april.	x cal.april.	xvi	b
mccccxxñj	xñj	xxvi	ñj	xñj	v id.april.	ñ id.april.	xvij	a
mccccxxñj	xñj	vñj	ñj	xv	ñj cal.april.	ij noñ.april.	xx	gf
mccccxxñj	xñj	xvij	vi	xvi	xv cal. maias	ix cal.ma.	xx	Hendecias.

SEPTVAGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Epactæ.	Cōcur Cycli lu- rētes, nates.	Decimasquarta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna Lrē ipshd. do.		
mccccxxv	xv	Nulla.	vñj	xvij	Noñ.april.	vi id.april.	xvij	d
mccccxxvi	i	xi	i	xvij	vñj cal.april.	ij cal.april.	xx	e
mccccxxvij	ij	xxj	ñj	xix	id.april.	xñj cal.ma.	xx	b'a
mccccxxvñj	ñj	ñj	ñj	i	ñj noñ.april.	ñ noñ.april.	xvi	g
mccccxxix	ñj	xñj	v	ñj	xi cal.april.	vi cal.april.	xix	f
mccccxxx	v	xxv	vi	ñj	ñj id.april.	xvi cal.ma.	xx	e
mccccxxxi	vi	vi	vñj	ñj	ñj cal.april.	cal.april.	xvi	d
mccccxxñj	vñj	xvij	ñj	v	xñj cal.maias	xñj cal.ma.	xvi	b' Ogdoas.
mccccxxñj	vñj	xxvij	ñj	vi	vñj id.april.	ñ id.april.	xvij	a
mccccxxñj	ix	ix	ñj	vñj	vi cal.april.	v cal.april.	xv	g
mccccxxv	x	xx	v	vñj	xvij cal.maias	xv cal.ma.	xvi	fe
mccccxxvi	xi	i	vñj	ix	ñ noñ.april.	vi id.april.	xvij	d
mccccxxvij	xñj	xñj	i	x	ix cal.april.	ñ cal.april.	xxi	e
mccccxxvñj	xñj	xñj	ij	xi	ñ id.april.	id.april.	xv	b'
mccccxxix	xñj	ñj	ñj	xñj	cal.april.	non.april.	xvij	ag
mccccxl	xv	xv	v	xñj	xñj cal.april.	vi cal.april.	xx	f
mccccxli	i	xxvi	vi	xñj	ñ id.april.	xvi cal.ma.	xxi	e
mccccxñj	ñj	vñj	vñj	xv	ñj cal.april.	cal.april.	xvij	d
mccccxñj	ñj	xvij	i	xvi	xv cal.maias	xi cal.ma.	xvij	cb Hendecias

x ij

BEDAE ANGLOSAXONIS.
SEPTVAGESIMVSSEPTIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

<i>Anni do mini.</i>	<i>Indicti ones.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Cōcur- rentes.</i>	<i>Cycli lu- næ.</i>	<i>Decimaquarta luna.</i>	<i>Dies dominicus Pasche.</i>	<i>Luna Lk. ipfi. di. do.</i>
mecccxliij	liij	Nulla	liij	xvij	Noñ. april.	ij id. april.	xxi g
mecccxlv	v	xi	liij	xviij	vij cal. april.	v cal. april.	xvi f
mecccxlvj	vi	xxij	v	xix	id. april.	xv cal. ma.	xvij e d
mecccxlvij	vij	ij	vi	i	ij id. april.	v id. april.	xxi c
mecccxlvij	vij	xiij	i	ij	xi cal. april.	ix cal. april.	xvi b
mecccxlix	ix	xxv	ij	ij	ij id. april.	id. april.	xvij a
mecccl	x	vi	ij	liij	ij cal. april.	non. april.	xx g f
mecccli	xi	xvij	liij	v	xij cal. ma.	vij cal. ma.	xxi e
meccclij	xij	xxvij	vi	vi	vij id. april.	v id. april.	xv d
meccclij	xij	ix	vij	vij	vi cal. april.	cal. april.	xix c
meccclij	xij	xx	i	vij	xvij cal. ma.	xi cal. ma.	xx ba
meccclv	xv	i	ij	ix	ij non. april.	vij id. april.	xvi g
meccclvi	i	xxij	liij	x	ix cal. april.	v cal. april.	xvij f
meccclvij	ij	xxij	v	xi	ij id. april.	xv cal. ma.	xix e
meccclvij	ij	liij	vi	xij	cal. april.	ij id. april.	xv d c
meccclix	liij	xv	vij	xij	xij cal. april.	vij cal. april.	xvij b
meccclix	v	xxvi	ij	xij	v id. april.	id. april.	xvij a
meccclxi	vi	vij	ij	xv	ij cal. april.	non. april.	xx g
meccclxj	vij	xvij	liij	xvi	xv cal. maias	xij cal. ma.	xv f e

Oglos.

Amidox.

D

SEPTVAGESIMVSOCTAVVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

<i>Anni do mini.</i>	<i>Indicti ones.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Cōcur- rentes.</i>	<i>Cycli lu- næ.</i>	<i>Decimaquarta luna.</i>	<i>Dies dominicus Pasche.</i>	<i>Luna Lk. ipfi. di. do.</i>
meccclxij	vij	Nulla	v	xvij	Noñ. april.	liij id. april.	xix d
meccclxij	ix	xi	vij	xviij	vij cal. april.	cal. april.	xxi c
meccclxvi	x	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal. ma.	xv b
meccclxvi	xi	ij	ij	i	ij id. april.	vij id. april.	xvij a g
meccclxvij	xij	xiij	ij	ij	xi cal. april.	ij cal. april.	xxi f
meccclxvij	xij	xxv	v	ij	ij idus april.	xv cal. ma.	xxi e
meccclxix	xij	vi	vi	liij	ij cal. april.	ij non. april.	xvij d
meccclxx	xv	xvij	vij	v	xij cal. ma.	x cal. ma.	xvij c b
meccclxxi	i	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. ma.	xxi a
meccclxxij	ij	ix	ij	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xvi g
meccclxxij	ij	xx	liij	vij	xvij cal. ma.	xij cal. ma.	xvij f
meccclxxij	liij	i	v	ix	ij non. april.	ij id. april.	xx e d
meccclxxv	v	xiij	vi	x	ix cal. april.	vij cal. april.	xvi c
meccclxxvi	vi	xxij	i	xi	ij idus april.	xvij cal. ma.	xvi b
meccclxxvij	vij	liij	ij	xij	calend. april.	vij id. april.	xvij a
meccclxxvij	vij	xv	ij	xij	xij cal. april.	xi cal. april.	xv g f
meccclxxix	ix	xxvi	liij	liij	v idus april.	ij id. april.	xvi e
meccclxxx	x	vij	vi	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xvij d
meccclxxxi	xi	xvij	vij	xvi	xv cal. maias	x cal. ma.	xix e

Oglos.

Amidox.

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXXIII
SEPTVAGESIMVS NONVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacta.	Cœcus Cycli lu- rentes. natus.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
mccccxxxij	xij	Nulla	i	xvij	Non. April.	vij idus april.	xvij b a
mccccxxxij	xij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	ij cal. april.	xix g
mccccxxxij	xv	xxij	ij	xix	idus april.	xij cal. mai.	xvij f
mccccxxxv	i	ij	v	i	ij non. april.	ij non. april.	xv e
mccccxxxvi	ij	xij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij d c
mccccxxxvij	ij	xxv	vij	ij	ij idus april.	xvij cal. mai.	xix b
mccccxxxvij	iiij	vi	ij	ij	ij cal. april.	vij idus april.	xix a
mccccxxxix	v	xvij	ij	v	xij cal. mai.	xij cal. mai.	xv g <i>Ogdoies</i>
mccccxc	vi	xxvij	ij	vi	vij idus april.	ij idus april.	xvij f c
mccccxi	vij	ix	v	vij	vi cal. april.	ij non. april.	xxi d
mccccxij	vij	xx	vij	vij	xvij cal. mai.	x cal. mai.	xxi c
mccccxij	ix	i	i	ix	ij non. april.	vij idus april.	xvij b
mccccxij	x	ij	ij	x	ix cal. april.	ij cal. april.	xx a g
mccccxv	xi	xxij	ij	xi	ij idus april.	xij cal. mai.	xxi f
mccccxvi	xij	ij	v	xij	cal. april.	ij non. april.	xvi e
mccccxvij	xij	xv	vi	xij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix d
mccccxvij	xij	xxvi	vij	xij	v idus april.	xvij cal. mai.	xx c b
mccccxix	xv	vij	i	xv	ij cal. april.	ij cal. april.	xvi a
B ind	i	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xij cal. mai.	xvi g <i>Indecies</i>

OCTOGESIMVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacta.	Cœcus Cycli lu- rentes. natus.	Decimaquar- ta luna.	Dies dominicus Lun- a Pasche.	Luna ipſius di. do.	Lit.
mdi	ij	Nulla	ij	xvij	Non April.	ij idus april.	xx f
mdij	ij	xi	v	xvij	vij cal. april.	vi cal. april.	xvi e d
mdij	ij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal. mai.	xvij c
mdij	v	ij	i	i	ij non april.	vij idus april.	xix b
mdv	vi	xij	ij	ij	xi cal. april.	x cal. april.	xv a
mdvi	vij	xxv	ij	ij	ij id. april.	ij idus april.	xvi g f
mdvij	vij	vi	ij	ij	ij cal. april.	ij non. april.	xix e
mdvij	ix	xvij	vi	v	xij cal. mai.	ix cal. mai.	xix d <i>Ogdoies</i>
mdix	x	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vi idus april.	xv c
mdx	xi	ix	i	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xvij b a
mdxi	xij	xx	ij	vij	xvij cal. mai.	xij cal. mai.	xix g
mdxij	xij	i	ij	ix	ij non april.	ij idus april.	xxi f
mdxij	xij	xij	v	x	ix cal. april.	vi cal. april.	xvij e
mdxij	xv	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xvij d c
mdxv	i	ij	vij	xij	cal. april.	vi idus april.	xx b
mdxvi	ij	xv	ij	xij	xij cal. april.	x cal. april.	xvi a
mdxvij	ij	xxvi	ij	xij	v idus april.	ij idus april.	xvij g
mdxvij	ij	vij	ij	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xx f e
mdxix	v	xvij	v	xvi	xv cal. mai.	vij cal. mai.	xxi d <i>Indecies</i>

BEDAB ANGLOSAXONIS.
OCTOGESIMVS PRIMVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni domi- mini.	Indicti Epasle. ones.	Cōcur Cychi lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipsum di. do.
mdxx	i	Nulla	vij	xvij	Non.april. vij idus april. xvij a g
mdxxi	ij	xi	i	xvij	vij cal.april. ij cal.april. xx f
mdxxij	ij	xxij	ij	xix	idus april. xij cal.mai. xxi e
mdxxiij	iiij	ij	ij	i	iiij non.april. non april. xvij d
mdxxiiij	v	xiiij	v	ij	xi cal.april. vi cal.april. xix c b
mdxxv	vij	xxv	vi	ij	iiij idus april. xvi cal.mai. xx a
mdxxvi	vij	vi	vij	iiij	ij cal.april. cal.april. xvi g
mdxxvij	vij	xvij	i	v	xij cal.mai. xi cal.mai. xvi f
mdxxviiij	ix	xxviiij	iiij	vi	vij idus april. ij idus april. xix e d
mdxxix	x	ix	iiij	vij	vi cal.april. v cal. april. xv c
mdxxx	xi	xx	v	vij	xvij cal.mai. xv cal. mai. xvi b
mdxxxi	xij	i	vi	ix	ij non.april. v idus apri. xix a
mdxxxij	xiiij	xij	i	x	ix cal.april. ij cal.april. xxi g f
mdxxxiiij	xiiij	xxiiij	ij	xi	ij idus april. idus april. xv e
mdxxxiiij	xv	liij	ij	xij	cal.april. non april. xix d
mdxxxv	ij	xv	iiij	xiiij	xij cal.april. v cal.april. xxi c
mdxxxvi	ij	xxvi	vi	xiiij	v idus april. xvi cal.mai. xxi b a
mdxxxvij	ij	vij	vij	xv	iiij cal.april. cal. april. xvij g D
mdxxxviiij	iiij	xviiij	i	xvi	xv cal.mai. xi cal. mai. xvij f

OCTOGESIMVS SECVNDVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti Epasle. ones.	Cōcur Cychi lu- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipsum di. do.
mdxxxix	v	Nulla	ij	xvij	Non April. vij idus april. xv e a
mdxl	vi	xi	iiij	xvij	vij cal.april. v cal.april. xvij d c
mdxli	vij	xxij	v	xix	idus april. xv cal. mai. xvij b
mdxlj	vij	ij	vi	i	iiij non apri. v idus apri. xxi a
mdxliij	ix	xiiij	vij	ij	xi cal.april. vij cal. april. xvij g
mdxliiij	x	xxv	ij	ij	iiij idus apri. idus april. xvij f e
mdxlv	xi	vi	ij	iiij	ij cal.april. non apri. xx d
mdxlvi	xij	xvij	iiij	v	xiiij cal.mai. vij cal. mai. xxi c
mdxlviij	xiiij	xxviiij	v	vi	vij idus april. iiij id. april. xvij b
mdxlviij	xiiij	ix	vij	vij	vi cal.april. cal.april. xix a g
mdxlx	xv	xx	i	vij	xvij cal.mai. xi cal.mai. xx f
mdf	i	i	ij	ix	ij non april. vij idus apri. xvi e
mdli	ij	xij	ij	x	ix cal.april. iiij cal.april. xix d
mdliij	iiij	xxiiij	v	xi	ij idus april. xv cal. mai. xix c b
mdliiij	iiij	iiij	vi	xij	cal.april. iiij non april. xv a
mdliiij	v	xv	vij	xiiij	xij cal.april. vij cal.april. xvij g
mdlv	vi	xxvi	i	xiiij	v idus april. xvij cal.mai. xix f
mdlvi	vij	xi	ij	xv	iiij cal.apri. non april. xxi e d
mdlvii	vij	xviiij	iiij	xvi	xv cal.mai. xiiij cal. mai. xv c

DE TEMPORVM RATIONE Fol. CXXV.
OCTOGESIMVSTERTIVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Cōcur rentes.	Cycli le- ntes.	Decimaque- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ^o Lit. ipſus di. do.
mdlvij	xv	Nulla	v	xvij	Non.april.	iiij idus april. xix b
mdlix	i	xi	vi	xvij	vij cal.april.	vij cal.april. xv a
mdlx	ij	xxij	i	xix	idus april.	xvij cal. april. xv g f
mdlxi	ij	ij	ij	i	iiij non.april.	vij idus april. xvij e
mdlxij	iiij	xiij	ij	ij	xi cal.april.	iiij cal.april. xxi d
mdlxiii	v	xxv	iiij	ij	iiii idus april.	ij idus april. xv c
mdlxiiii	vi	vi	ij	iiij	iii cal.april.	ij non.april. xvij b a
mdlxv	vij	xvij	vij	v	xiij cal.mai.	x cal.mai. xvij g
mdlxvi	vij	xxvij	i	vi	vij idus april.	xvij cal. mai. xxi f
mdlxvij	ix	ix	ij	vij	vi cal.april.	ij cal.april. xvij e
mdlxviii	x	xx	iiij	vij	xvij cal.mai.	xiij cal.mai. xvij d c
mdlxix	xi	i	v	ix	ij non. april.	iiij idus april. xx b
mdlxx	xij	xij	vi	x	ix cal.april.	vij cal. april. xvi a
mdlxxi	xij	xxij	vij	xi	ij idus april.	xvij cal.mai. xvij g
mdlxxij	xiiij	iiij	ij	xij	cal.april.	vij idus april. xix f e
mdlxxiii	xv	xv	ij	xiij	xiij cal.april.	xi cal.april. xv d
mdlxxiiii	i	xxvi	iiij	xiij	v idus april.	iiij idus april. xvi c
mdlxxv	ij	vij	v	xv	iiij cal.april.	ij non april. xix b
mdlxxvi	ij	xvij	vij	xvi	xv cal.mai.	x cal.mai. xix a g

OCTOGESIMVSQVARTVS CIRCVLVVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti ones.	Cōcur rentes.	Cycli le- ntes.	Decimaque- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ^o Lit. ipſus di. do.
mdlxxvij	iiij	Nulla	i	xvij	Non.april.	vij idus april. xvij f
mdlxxviii	v	xi	ij	xvij	vij cal.april.	ij cal. april. xix e
mdlxxix	vi	xxij	ij	xix	idus april.	xiij cal.mai. xx d
mdlxxx	vij	ij	v	i	iiij non. april.	ij non. april. xv c b
mdlxxxi	vij	xiij	vi	ij	xi cal.april.	vij cal.april. xvij a
mdlxxxij	ix	xxv	vij	ij	iiij idus april.	xvij cal. mai. xix g
mdlxxxiii	x	vi	i	iiij	ij cal.april.	ij cal.april. xv f
mdlxxxiiii	xi	xvij	ij	v	xiij cal. mai.	xiij cal.mai. xv e d
mdlxxxv	xij	xxvij	iiij	vi	vij idus april.	ij idus april. xvij c
mdlxxxvi	xiij	ix	v	vij	vi cal. april.	ij non. april. xxi b
mdlxxxvij	xiij	xx	vi	vij	xvij cal.mai.	xvi cal.mai. xv a
mdlxxxviii	xv	i	i	ix	ij non. april.	vij idus april. xvij g f
mdlxxxix	i	xij	ij	x	ix cal.april.	ij cal. april. xx e
mdxc	ij	xxij	ij	xi	ij idus april.	xiij cal.mai. xxi d
mdxci	ij	iiij	ij	xij	calen.april.	ij non.april. xvij c
mdxcij	iiij	xv	vi	xiij	xiij cal.april.	vij cal.april. xix b a
mdxciii	v	xxvi	vij	xiij	v idus april.	xvij cal. mai. xx g
mdxciiii	vi	vij	i	xv	iiij cal.april.	ij cal.april. xvi f
mdxcv	vij	xvij	ij	xvi	xv cal.mai.	xiij cal.mai. xvi e

BEDAE ANGLOSAXONIS.
OCTOGESIMVSQVINTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

C

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacte.	Cœsur rentes.	Cycli lu- nares.	Decimaque- ta luna.	Dies dominicus Pasche.	Luna ipfi di.	Lit. do.
mdxcvi	vij	Nulla	i	xvij	Non April.	vij idus april.	xvi	dc
mdxcvij	ix	xi	ij	xvij	vij cal.april.	ij cal. april.	xix	b
mdxcviii	x	xxij	iiij	xix	idus april.	xiij cal.mai.	xix	a
mdxcix	xi	ij	v	i	ij non april.	ij non. april.	xvi	g
mdc	xij	xiij	vi	ij	xi cal.april.	vij cal.april.	xvij	fe
mdci	xij	xxv	vij	ij	ij id.april.	xvij cal. mai.	xix	d
mdcij	xiiij	vi	ij	iiij	ij cal.april.	vij idus april.	xxi	c
mdciii	xv	xvij	ij	v	xiij cal.mai.	xiij cal.mai.	xv	b
mdciij	i	xxvij	iiij	vi	vij idus apri.	ij idus april.	xvij	ag
mdcv	ij	ix	v	vij	vi cal.april.	ij non. april.	xxi	t
mdcvj	ij	xx	vij	vij	xvij cal.mai.	x cal.mai.	xxi	e
mdcvij	iiij	i	i	ix	ij non april.	vij idus april.	xvi	d
mdcvij	v	xiij	ij	x	ix cal.april.	ij cal.april.	xx	cb
mdcix	vi	xxij	ij	xi	ij idus april.	xiij cal.mai.	xxi	a
mdcx	vij	ij	v	xiij	cal.april.	ij non. april.	xvi	g
mdcxj	vij	xv	vi	xij	xij cal.april.	vij cal.april.	xix	i
mdcxij	ix	xxvi	vij	xiiij	v idus april.	xvij cal.mai.	xx	ed
mdcxij	x	vij	i	xv	ij cal.april.	ij cal.april.	xvi	c
mdcxij	xi	xvij	ij	xvi	xv cal.maias	xij cal.mai.	xvi	b

Ogdoas.

Nondecas.

D

OCTOGESIMVSSEXTVS CIRCVLVS
DECENNOVENALIS.

Anni do- mini.	Indicti- ones.	Epacte.	Cœsur rentes.	Cycli lu- nares.	Decimaque- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna ipfi di.	Lit. do.
mdcxv	xij	Nulla	iiij	xvij	Non. April.	ij idus april.	xx	a
mdcxvi	xij	xi	v	xvij	vij cal.april.	vi cal.april.	xvi	gf
mdcxvij	xiiij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal.mai.	xvij	e
mdcxviii	xv	ij	i	i	ij non. april.	vij idus april.	xix	d
mdcxix	i	xiij	ij	ij	xi cal.april.	vij cal.april.	xv	c
mdcxx	ij	xxv	ij	ij	iiij idus april.	ij idus april.	xvi	ba
mdcxxi	ij	vi	iiij	iiij	ij cal.april.	ij non. april.	xix	g
mdcxxij	iiij	xvij	vi	v	xiij cal.mai.	ix cal.mai.	xix	i
mdcxxij	v	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vi idus april.	xv	c
mdcxxij	vi	ix	i	vij	vi cal.april.	ij cal.april.	xvij	dc
mdcxxv	vij	xx	ij	vij	xvij cal.mai.	xij cal.mai.	xix	b
mdcxxvi	vij	i	iiij	ix	ij non. april.	ij idus april.	xxi	a
mdcxxvij	ix	xiij	v	x	ix cal.april.	vi cal.april.	xvij	g
mdcxxvij	x	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xvij	fe
mdcxxix	xi	iiij	vij	xiij	cal.april.	vi idus april.	xxi	d
mdcxxx	xij	xv	ij	xiiij	xij cal.april.	x cal.april.	xvi	c
mdcxxxi	xij	xxvi	ij	xiiij	v idus april.	ij idus april.	xvij	b
mdcxxxij	xiiij	vij	iiij	xv	ij cal. april.	ij non. april.	xx	ag
mdcxxxij	xv	xvij	v	xvi	xv cal.mai.	xvij cal. mai.	xxi	i

Nondecas.

A PRIMVS CYCLVS DIONISII RO. SECVNDVM ORDINEM ANNORVM DOMINI TALIS ESSE DEBVT.

Anni do- mini.	Indicti Episcopi.	Cōcur. Cycli lū- rentes, nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominici pasche.	Luna Līp. ipsius di. do.			
īij	vi	Nulla	i	xvij	Non. april.	vij idus april.	xvi	
īiij	vij	xi	ij	xvij	vij cal. april.	īij cal. april.	xix	
B v	vij	xxij	īiij	xix	īdus april.	xij cal. mai.	xix	
vi	ix	īij	v	i	īij non. april.	īij non. april.	xvi	
vij	x	xxij	vi	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xvij	
viij	xi	xxv	vij	īij	īiij idus april.	xvij cal. mai.	xix	
B ix	xij	vi	īiij	īiij	īiij cal. april.	vij idus april.	xxi	
x	xij	xvij	īij	v	xij cal. mai.	xij cal. mai.	xv	Ogdo.
xi	xij	xxvij	īiij	vi	vij idus april.	īij idus april.	xvij	
xij	xv	ix	v	vij	vi cal. april.	īiij non. april.	xxi	
B xij	i	xx	vij	vij	xvij cal. mai.	x cal. mai.	xxi	
xij	ij	i	i	ix	ij non. april.	vij idus april.	xvi	
xv	ij	xij	ij	x	ix cal. april.	īij cal. april.	xx	
xvi	īiij	xxij	īij	xi	ij idus april.	xij cal. mai.	xxi	
B xvij	v	īiij	v	xij	cal. april.	īij non. april.	xvi	
xvij	vi	xv	vi	xij	xij cal. april.	vij cal. april.	xix	
xix	vij	xxvi	vij	xij	v idus april.	xvij cal. mai.	xx	
xx	vij	vij	i	xv	īiij cal. april.	ij cal. april.	xvi	
B xxi	ix	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xij cal. mai.	xvi	Henec.

SECVNDVS CYCLVS DIONYSII TALIS ESSE DEBVT, SECVNDVM ORDINEM ANNORVM DOMINI.

Anni domini.	Indicti Episcopi.	Cōcur. Cycli lūrentes, nates.	Decimaquarta luna.	Dies dominici pasche.	Luna Līp. ipsius di. do.			
xxij	x	Nulla	iiij	xvij	Non. april.	ij idus april.	xx	
xxij	xi	xi	v	xvij	vij cal. april.	vi cal. april.	xvi	
xxiij	xij	xxij	vi	xix	idus april.	xvi cal. mai.	xvij	
B xxv	xij	ij	i	i	iiij non. april.	vij idus april.	xix	
xxvi	xij	iiij	ij	ij	xi cal. april.	vij cal. april.	xv	
xxvij	xv	xxv	ij	ij	iiij idus april.	ij idus april.	xvi	
xxvij	i	vi	iiij	iiij	ij cal. april.	ij non. april.	xix	
B xxix	ij	xvij	vi	v	xij cal. mai.	ix cal. mai.	xix	Ogdo.
xxx	ij	xxvij	vij	vi	vij idus april.	vi idus april.	xv	
xxxi	iiij	ix	i	vij	vi cal. april.	ij cal. april.	xvij	
xxxi	v	xx	ij	vij	xvij cal. mai.	xij cal. mai.	xix	
B xxxij	vi	i	iiij	ix	ij non. april.	ij idus april.	xxi	
xxxij	vij	xij	v	x	ix cal. april.	vi cal. april.	xvij	
xxxv	vij	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvi cal. mai.	xvij	
xxxvi	ix	iiij	vij	xij	calen. april.	vi idus april.	xxi	
B xxxvij	x	xv	ij	xij	xij cal. april.	x cal. april.	xvi	
xxxvij	xi	xxvi	ij	xij	v idus april.	ij idus april.	xvij	
xxxix	xij	vij	iiij	xv	iiij cal. april.	ij non. april.	xx	
xl	xij	xvij	v	xvi	xv cal. mai.	vij cal. mai.	xxi	Hende.

BEDAE ANGLOSAXONIS.
D. CYRILLI EPISCOPI ALEXANDRINI PRIMVS C
CYCLVS DEGENNOVENALIS.

Anni domi- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipfius di. do.	
ij	vi	Nulla	ij	Non April.	ij idus april.	xxi
B iij	vij	xi	v	vij cal. april.	v cal. april.	xv
v	vij	xxij	vi	idus april.	xvi cal. mai.	xvi
vi	ix	ij	vij	i	ij non april.	xx
vij	x	xiij	i	ij	xi cal. april.	xvi
B viij	xi	xxv	ij	ij	ij idus april.	xvi
ix	xij	vi	ij	ij	ij cal. april.	xix
Oz dōm. x	xij	xvij	v	v	xij cal. mai.	xx
xi	xij	xxvij	vi	vi	v idus april.	xvi
B xij	xv	ix	i	vij	vi cal. april.	xvij
xij	i	xx	ij	vij	xij cal. mai.	xix
xij	ij	i	ij	ix	ij non april.	xv
xv	ij	xxj	ij	x	ix cal. april.	xvij
B xvi	ij	xxij	vi	xi	ij idus april.	xvij
xvij	v	ij	vij	xij	cal. april.	xxi
xvij	vi	xv	i	xij	xij cal. april.	xvij
xix	vij	xxvi	ij	xij	v idus april.	xvij
B xx	vij	vi	ij	xv	ij cal. april.	xx
Memores. xxi	ix	xvij	v	xvi	xv cal. mai.	xxi

SECUNDVS CYCLVS DEGENNOVENALIS D. CY-
RILLI EPISCOPI ALEXANDRINI.

Anni do- mini.	Indicti Epistle. ones.	Cōcur Cycli la- rentes. nates.	Decimaquar- ta luna.	Dies domini- cus pasche.	Luna Lit. ipfius di. do.	
xxij	x	Nulla	vij	Non. april.	vi idus april.	xvij
xxij	xi	xi	ij	xvij	vij cal. april.	xix
B xxij	xij	xxij	ij	xix	idus april.	xx
xxv	xij	ij	ij	i	ij non. april.	xvi
xxvi	xij	xiij	v	ij	xi cal. april.	xix
xxvij	xv	xxv	vi	ij	ij idus april.	xix
B xxvij	i	vi	i	ij	ij cal. april.	xv
Oz dōm. xxix	ij	xvij	ij	v	xij cal. mai.	xvi
xxx	ij	xxvij	ij	vi	v idus april.	xix
xxxi	ij	ix	v	vij	vi cal. april.	xxi
B xxxij	v	xx	vi	vij	xvij cal. mai.	xv
xxxij	vi	i	vij	ix	ij non. april.	xvij
xxxij	vij	xi	i	x	ix cal. april.	xxi
xxxv	vij	xxij	ij	xi	ij idus april.	xxi
B xxxvi	ix	ij	ij	xij	cal. april.	xvij
xxxvij	x	xv	v	xij	xij cal. april.	xx
xxxvij	xi	xxvi	vi	xij	v idus april.	xxi
xxxix	xij	vij	i	xv	ij cal. april.	xvi
Memores. xl	xij	xvij	ij	xvi	xv cal. mai.	xvij

ANNVS PRIMVS.

ANNVS SECVNDVS.

ANNVS TERTIVS.

A	A ix	A xxix	A xix	A xx	A x	A i	A i	A xxi	A xi
	B x	B xxx	B xx	B xxi	B xi	B ij	B ij	B xxi	B xij
	C xi	C i	C xxi	C xxi	C xij	C ij	C ij	C xxi	C xij
	D xij	D ij	D xxi	D xxi	D xij	D ij	D ij	D xxi	D xij
	E xij	E ij	E xxi	E xxi	E xij	E v	E v	E xxi	E xv
	F xij	F ij	F xxi	F xxi	F v	F vi	F vi	F xxi	F xvi
	G xv	G v	G xxv	G xxvi	G xvi	G vij	G vij	G xxvi	G xvij
	H xvi	H vi	H xxvi	H xxvij	H xvij	H vij	H vij	H xxvi	H xvij
	I xvij	I vij	I xxvij	I xxvij	I xij	I ix	I ix	I xxi	I xix
	K xvij	K vij	K xxvij	K xxi	K xix	K x	K x	K xxx	K xx
	L xix	L ix	L xxix	L xxx	L xx	L xi	L xi	L i	L xxi
	M xx	M x	M i	M i	M xxi	M xij	M xij	M ij	M xxi
	N xxi	N xi	N ij	N ij	N xxi	N xij	N xij	N ij	N xxi
	O xxi	O xij	O ij	O ij	O xxi	O xij	O xij	O ij	O xxi
	P xxi	P xij	P ij	P ij	P xxi	P xv	P xv	P v	P xxv
	Q xxi	Q xij	Q v	Q v	Q xxv	Q xvi	Q xvi	Q vi	Q xxvi
	R xxv	R xv	R vi	R vi	R xxvi	R xvij	R xvij	R vij	R xxvij
	S xxvi	S xvi	S vij	S vij	S xxvij	S xvij	S xvij	S vij	S xxvij
	T xxvij	T xvij	T vij	T vij	T xxvij	T xix	T xix	T ix	T xxix
	V xxvij	V xvij	V	V ix	V xxix	V	V xx	V x	V

B

ANNVS QVARTVS.

ANNVS QVINTVS.

ANNVS SEXTVS.

A xij	A ij	A xxi	A xxi	A xij	A ij	A ij	A xxi	A xxi
B xij	B ij	B xxi	B xxi	B xij	B v	B v	B xxv	B xv
C xij	C ij	C xxi	C xxv	C v	C vi	C vi	C xxi	C xij
D xv	D v	D xxv	D xxvi	D xvi	D vij	D vij	D xxvi	D xvij
E xvi	E vi	E xxvi	E xxvij	E xvij	E vij	E vij	E xxvi	E xvij
F xvij	F vij	F xxvij	F xxvij	F xvij	F ix	F ix	F xxi	F xix
G xvij	G vij	G xxvij	G xxi	G xix	G x	G x	G xxx	G xx
H xix	H ix	H xxix	H xxx	H xx	H xi	H xi	H i	H xxi
I xx	I x	I i	I i	I xxi	I xij	I xij	I ij	I xxi
K xxi	K xi	K ij	K ij	K xxi	K xij	K xij	K ij	K xxi
L xxi	L xij	L ij	L ij	L xxi	L xij	L xij	L ij	L xxi
M xxi	M xij	M ij	M ij	M xxi	M xv	M xv	M v	M xxv
N xxi	N xij	N v	N v	N xxi	N xvi	N xvi	N vi	N xxvi
O xxv	O xv	O vi	O vi	O xxvi	O xvij	O xvij	O vij	O xxvij
P xxvi	P xvi	P vij	P vij	P xxvi	P xvij	P xvij	P vij	P xxvij
Q xxvi	Q xvij	Q vij	Q xvij	Q xxi	Q xix	Q xix	Q ix	Q xxix
R xxvij	R xvij	R ix	R vij	R xxi	R xx	R xx	R x	R i
S xxi	S xix	S x	S x	S i	S xxi	S xxi	S xi	S ij
T xxx	T xx	T xi	T xi	T ij	T xij	T xij	T xij	T ij
Vi	V xxx	V xij	V xij	V ij	V	V xxi	V xij	V ij

y

ANNVS SEPTIMVS. ANNVS OCTAVVS. ANNVS NONVS.

A xv	A v	A xxv	A xxvi	A xvi	A vij	A vij	A xxvij	A xvij	C
B xvi	B vi	B xxvi	B xxvij	B xvij	B viij	B viij	B xxvij	B xvij	
C xvij	C vij	C xxvij	C xxvij	C xvij	C ix	C ix	C xxix	C xix	
D xvij	D vij	D xxvij	D xxix	D xix	D x	D x	D xxx	D xx	
E xix	E ix	E xxix	E xxx	E xx	E xi	E xi	E i	E xxi	
F xx	F x	F i	F i	F xxi	F xij	F xij	F ij	F xij	
G xxi	G xi	G ij	G ij	G xxi	G xij	G xij	G ij	G xxiij	
H xxi	H xi	H ij	H ij	H xxi	H xij	H xij	H ij	H xxiij	
I xxi	I xi	I ij	I ij	I xxiij	I xv	I xv	I v	I xxv	
K xxiij	K xij	K v	K v	K xxv	K xvi	K xvi	K vi	K xxvi	
L xxv	L xv	L vi	L vi	L xxvi	L xvij	L xvij	L vij	L xxvij	
M xxvi	M xvi	M vij	M vij	M xxvij	M xvij	M xvij	M vij	M xxvij	
N xxvij	N xvij	N vij	N vij	N xxvij	N xix	N xix	N ix	N xxix	
O xxvij	O xvij	O ix	O ix	O xxix	O xx	O xx	O x	O i	
P xxix	P xix	P x	P x	P i	P xxi	P xxi	P xi	P ij	
Q xxx	Q xx	Q xi	Q xi	Q ij	Q xxij	Q xxij	Q xij	Q ij	
R i	R xxi	R xij	R xij	R ij	R xxiij	R xxiij	R xij	R ij	
S ij	S xxi	S xij	S xij	S xxiij	S xxiij	S xxiij	S xij	S v	
T ij	T xxij	T xij	T xij	T v	T xxv	T xxv	T xv	T vi	
V ij	V xxij	V x	V x	V vi	V xxvi	V xxvi	V xvi	V vij	

ANNVS DECIMVS. ANNVS VNDECIMVS. ANNVS DVODECI. D

A xvij	A vij	A xxvij	A xxix	A xx	A x	A x	A xxx	A xx
B xix	B ix	B xxix	B i	B xxi	B xi	B xi	B i	B xxi
C xx	C x	C i	C ij	C xxi	C xij	C xij	C ij	C xxiij
D xxi	D xi	D ij	D ij	D xxiij	D xij	D xij	D ij	D xxij
E xxi	E xi	E ij	E ij	E xxij	E xij	E xij	E ij	E xxiij
F xxi	F xi	F ij	F v	F xxv	F xv	F xv	F v	F xxv
G xxiij	G xij	G v	G vi	G xxvi	G xvi	G xvi	G vi	G xxvi
H xxv	H xv	H vi	H vij	H xxvij	H xvij	H xvij	H vij	H xxvij
I xxvi	I xvi	I vij	I vij	I xxvij	I xvij	I xvij	I vij	I xxvij
K xxvij	K xvij	K vij	K ix	K xxix	K xix	K xix	K ix	K xxix
L xxvij	L xvij	L ix	L x	L xxx	L xx	L xx	L x	L i
M xxix	M xix	M x	M xi	M i	M xxi	M xxi	M xi	M ij
N xxx	N xx	N xi	N xij	N ij	N xxi	N xxi	N xij	N ij
O i	O xxi	O xij	O xij	O ij	O xxiij	O xxiij	O xij	O ij
P ij	P xxi	P xij	P xij	P ij	P xxiij	P xxiij	P xij	P v
Q ij	Q xxi	Q xij	Q xv	Q v	Q xxv	Q xxv	Q xv	Q vi
R ij	R xxiij	R xv	R xvi	R vi	R xxvi	R xxvi	R xvi	R vij
S v	S xxv	S xvi	S xvij	S vij	S xxvij	S xxvij	S xvij	S vij
T vi	T xxvi	T xvij	T xvij	T vij	T xxvij	T xxvij	T xvij	T ix
V vij	V xxvij	V xvij	V	V ix	V xxix	V xxix	V xix	

A ANNVS XIII.

ANNVS XIII.

ANNVS XV.

Axxi	Axi	Aij	Aij	Axxij	Axij	Axij	Aij	Axxij
Bxxij	Bxij	Bij	Bij	Bxxij	Bxij	Bxij	Bij	Bxxij
Cxxij	Cxij	Cij	Cij	Cxxij	Cxij	Cxv	Cv	Cxxv
Dxxij	Dxij	Dv	Dv	Dxxv	Dxv	Dxvi	Dvi	Dxxvi
Exxv	Bxv	Evi	Evi	Exxvi	Exvi	Exvij	Evi	Exxvij
Fxxvi	Fxvi	Fvij	Fvij	Fxxvij	Fxvij	Fxxvij	Fvij	Fxxvij
Gxxvij	Gxxvij	Gvij	Gvij	Gxxvij	Gxxvij	Gxix	Gix	Gxxix
Hxxvij	Hxxvij	Hix	Hix	Hxxix	Hxix	Hxx	Hx	Hi
Ixxix	Ixix	Ix	Ix	Ixx	Ixx	Ixxi	Ixi	Iij
Kxx	Kxx	Kxi	Kxi	Ki	Kxi	Kxxij	Kxij	Kij
Li	Lxxi	Lxij	Lxij	Lij	Lxij	Lxxij	Lxij	Lij
Mij	Mxxij	Mxij	Mxij	Mij	Mxxij	Mxxij	Mxij	Mv
Nij	Nxxij	Nxij	Nxij	Nij	Nxxij	Nxxv	Nxv	Nvi
Oij	Oxxij	Oxv	Oxv	Ov	Oxxv	Oxxvi	Oxvi	Ovij
Pv	Pxxv	Pxvi	Pxvi	Pvi	Pxxvi	Pxxvij	Pxxvij	Pvij
Qvi	Qxxvi	Qxxvij	Qxxvij	Qvij	Qxxvij	Qxxvij	Qxxvij	Qix
Rvij	Rxxvij	Rxxvij	Rxxvij	Rvij	Rxxvij	Rxxix	Rxx	Rx
Svij	Sxxvij	Sxix	Sxix	Six	Sxxix	Sxxx	Sxx	Sxi
Tix	Txxix	Txx	Txx	Tx	Ti	Ti	Ti	Txij
Vx	Vi	Vxxxi	Vxi	Vxi	Vij	Vij	Vij	Vij

ANNVS XVI.

ANNVS XVII.

ANNVS XVIII.

Axxij	Axij	Av	Av	Axxv	Axv	Axvi	Avi	Axxvi
Bxxv	Bxv	Bvi	Bvi	Bxxvi	Bxvi	Bxxvij	Bvij	Bxxvij
Cxxvi	Cxvi	Cvij	Cvij	Cxxvij	Cxvij	Cxxvij	Cvij	Cxxvij
Dxxvij	Dxvij	Dvij	Dvij	Dxxvij	Dxvij	Dxix	Dix	Dxxix
Exxvij	Exvij	Eix	Eix	Exxix	Exix	Exx	Ex	Ei
Fxxix	Fxix	Fx	Fx	Fxxx	Fxx	Fxxi	Fxi	Fij
Gxxx	Gxx	Gxi	Gxi	Gi	Gxxi	Gxxij	Gxij	Gij
Hi	Hxxi	Hxij	Hxij	Hij	Hxxij	Hxxij	Hxij	Hij
Iij	Ixxij	Ixij	Ixij	Iij	Ixxij	Ixxij	Ixij	Iv
Kij	Kxxij	Kxij	Kxij	Kij	Kxxij	Kxxv	Kxv	Kvi
Lij	Lxxij	Lxv	Lxv	Lv	Lxxv	Lxxvi	Lxvi	Lvij
Mv	Mxxv	Mxvi	Mxvi	Mvi	Mxxvi	Mxxvij	Mxvij	Mvij
Nvi	Nxxvi	Nxvij	Nxvij	Nvij	Nxxvij	Nxxvij	Nxvij	Nix
Ovij	Oxxvij	Oxxvij	Oxxvij	Oxxvij	Oxxvij	Oxxix	Oxix	Ox
Pvij	Pxxvij	Pxix	Pxix	Pix	Pxxix	Pxxx	Pxx	Pxi
Qix	Qxxix	Qxx	Qxx	Qx	Qi	Qi	Qxxi	Qxij
Rx	Ri	Rxxi	Rxxi	Rxi	Rij	Rij	Rxxij	Rxij
Sxi	Sij	Sxxij	Sxxij	Sxij	Sij	Sij	Sxxij	Sxij
Txij	Tij	Txxij	Txxij	Txij	Tij	Tij	Txxij	Txv
Vxij	Vij	Vxxij	Vxxij	Vxij	Vv	Vv	Vxxv	Vv

Axxvij	Axvij	A viij
Bxxviij	Bxviij	Bix
Cxxix	Cxix	Cx
Dxxx	Dxx	Dxi
Ei	Exxi	Exiij
Fij	Fxxij	Fxiij
Gij	Gxxiij	Gxiij
Hij	Hxxiij	Hxv
Iv	Ixxv	Ixvi
Kvi	Kxxvi	Kxviij
Lvij	Lxxviij	Lxviij
Mviij	Mxxviij	Mxix
Nix	Nxxix	Nxx
Ox	Oi	Oxxi
Pxi	Pij	Pxxij
Qxiij	Qij	Qxxiij
Rxiij	Riij	Rxxiij
Sxiij	Sv	Sxxv
Txv	Tvi	Txxvi
Vxvi	Vvij	

Venerabilis Beda ter-
no ordine alphabeti
disposuit, quorum primum
sine punctis secundum au-
te, tertium retro punctis no-
ratur, quibus tota perficitur
series annalis, seruantibus
singulis literis per totū an-
num vsq; ad finem vsq; ean-
demq; lunationis ætate, ni-
si embolismus interueniat,
aut bissext^{us} impediatur. Quo-
circa in his paginis A sine
puncto habet lunam Ianua-
rij per singulos annos iix.
quam ætatem custodit, vbi-
cunque inuenia fuerit. Quod
intellige quoq; de reliquis.

DE CONCVRRENTIBVS ANNIS.

B			B			B			B			D		
I	II	III	III	VI	VII	I	II	V	VI	VII	II	III	LXX	LXX
	XXX		LX		XC		CXX		CLX		XL		LXX	LXX
			CC				CCCC				DC			
			DCCCC				VIM							
			IIIIM											
			XM											

Residuum tabule superioris.

B			B			B			B			B		
III	V	VII	I	II	III	V	VI	VII	I	III	III	V	VI	VI
C			C		XX		L		LXXX		CX		CXL	CXL
DCCCC			XXX		CCC		CXC		DI				DCC	DCC
DM					IM				IIIM				VIM	VIM

Antegresse figura explicatio.

DE recurſu concurrentium figura hæc continet ſolummodo vt nouerit calcu-
lator poſt aliquot à præſenti annos, quot futuræ ſint concurrentes. Verbi gra-
na poſt c. vel cæteros qui in ipſa figura tenentur inſerri. Habet igitur figura ſin-
gulas xxvij annorum concurrentes ſingulisq; ſubiectum numerum poſt quor an-
nos eædem concurrentes redeunt. Sed quia iſta in membrana per ſingulos annos
inchoare non potuit, cœpta eſt à primo hic conſcripto anno cycli ſolaris, qui habet
1. concurſ. biſextilis. Quod autem ibi ſit, hoc omnibus annis de ſingulis provenit.
Quæ ſequenti ordine à biſexto fuerit, ipſe ab hinc xxx eædem clxx. eodem ordi-
ne provenient. Quocunq; ergo numero annorum per actō concurrētes ſeire cupis
eundem numerum vide quoties habeat xxx. & xxx. parte geminata concordiam
vertentium cognosceis annorum præteritorum vel futurorum.

A Figura hac quæ statim sequitur per XXVIII. annos cycli solaris, per quem concurrunt com-
putantur singulorum mensium calendæ quæ sera proueniunt, indicat. Cuius unum sumitur
uol XII. menses sunt quorum primus est Martius. Litera uero singulis annis superposita per totum
annum primam seriem ostendunt. Quomodo semper quarto anno bissextus redit, infra cycli sola-
ris recursus apparebit per singulos reditus concurrentium. si in hac figura notentur concurren-
tes, qui uel primo bissexti anno, uel secundo, uel tertio, uel quarto sunt, ut ante fuerint, uel post fu-
tur: sunt, præfiximus annorum numeros.

Quis sit septimanæ dies per viginti octo annos in
singulis mensium calendis.

	B				A				B				A				B				
	F	E	D	C	A	G	F	E	C	B	A	G	E	D	C	B	F	E	D	C	B
Martius	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	ij	iiij	v	vij	i	ij	ij	ij	vi	vij	i	ij	ij
Aprilis	ij	iiij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	ij	iiij	v	vi	vi
Maius	iiij	v	vi	vi	ij	iiij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	v	vi	vij	i
Iunius	vij	i	ij	ij	v	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij
Iulius	ij	iiij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	ij	iiij	v	vi	vi
Augustus	v	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	v	vi	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	ij
September	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vij	ij	iiij	v	vij	v
October	iiij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij	vij	vij	i	ij	iiij	v	ij	vij	v	ij	vij	vij	vij
November	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	ij
December	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	v	vij	ij	iiij	v	vij	v
Ianuarius	iiij	v	vi	vij	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	vi	vij	i	ij	i
Februarius	vij	i	ij	ij	v	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	i	ij	ij	iiij	v	vij	i	ij	iiij

Residuum antegressa tabula.

	B				A				B				A			
	C	F	E	D	B	A	G	E	D	C	B	A	C	F	E	D
Martius	v	vi	vij	i	iiij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij	v	vi	vij	i
Aprilis	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	v	vi	vij	iiij
Maius	iiij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij
Iunius	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	iiij
Iulius	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	iiij	ij	ij	iiij	v	vi	vij	i	ij	iiij
Augustus	iiij	v	v	vi	i	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	vij	ij	iiij	iiij
September	vij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	ij	v	vi	vij	ij
October	ij	iiij	iiij	vi	vij	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij
November	v	vi	vi	i	iiij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij	v	vi	vij	ij
December	vij	ij	iiij	iiij	vi	vij	i	ij	iiij	v	vi	vij	v	vi	vij	ij
Ianuarius	iiij	v	vi	vij	ij	iiij	i	ij	iiij	v	vi	vij	v	vi	vij	ij
Februarius	vi	vi	vij	i	iiij	iiij	v	vi	i	ij	iiij	iiij	v	vi	vij	ij

COMPVTVS VVLGARIS, QVI DICITVR EPHEME
ris, de Feria, de Luna, & his quæ ad Lunam pertinent, id est, Epactis mēſibus,
ſignis, terminis, annis cycli decennouenalis.

C

Ephemeris est ſubputatio ſingulorum dierum aut ſiderum
ſubtilis inſpectio.

ix	Ardua	Conexx	Libat	f	Acrari	Aforma	e.
	t	i	r	o	s	u	i
	h	i	s	v	t	L	u
xij	B	i	n	o	d	o	n
	a	d	f	u	a	T	r
	q	u	a	e	p	H	æ
xv	C	e	u	d	e	r	i
	h	æ	c	e	t	Q	u
	q	u	o	s	d	E	d
xvij	D	u	m	f	o	L	i
	f	e	r	t	i	N	p
	q	u	a	e	d	B	e
xxi	E	o	o	d	u	m	f
	c	l	a	r	a	C	a
	h	a	c	t	e	n	o
xxiij	F	a	n	d	o	S	o
	a	n	n	u	a	G	i
	q	u	a	m	f	o	d
xxvij	G	i	r	a	t	P	u
	e	l	d	q	u	o	D
	e	l	f	t	v	i	a
I	H	i	c	f	e	M	p
i	a	m	b	o	s	v	a
	q	u	i	n	q	v	a
4 iij	I	p	f	i	s	I	n
	q	u	i	p	r	o	n
7 vi	K	a	r	t	a	F	i
	a	l	m	e	d	e	u
	p	t	u	a	d	O	n
i		vi		xij		xvij	xxiij

D

QVadratus hic æqui laterus qui dicitur, tetragonus, à xxx. in d. cccc. progreditur. Quis diuſio per v. ſenarios facta, lectori occaſionem tribuit, vt ſe exercet in ſingulis mathematicæ diſciplinis. Siquidem continuatis proprietatibus mediætarum trium artium talis diuſio ostendit arithmeticæ vi. xj. xvij. Muſicæ xij. xvij. vviij. Geometricæ vi. xj. xxiij. Igitur viceſimi termini ſummi linea eſt A, quæ in infimo ſpacio habetur pro epactis nulla. A qua videlicet intra A per eandem lineam ſingulæ literæ græcæ quæ ex ordine ſequi debuerant tantum diſtant ſive ſur ſum ſive deorſum, quantus eſt numerus epactarum. Nam bin ordine literarum ſecunda hic habetur xj. & C ordine tertia, hic eſt xxiij. Cyclus quo decennouenalis talis erit, qualem naturalem ordinem litera tenuerit, quia illo anno pro epactis poſuit. Siquidem B poſitione hic eſt vndecima, cum ſit literarum ordine ſecunda & ob hoc conſtat eſſe annum cycli decennouenalis ſecundum, lineæ primæ & duodecimæ expoſitio. In priori ſententiâ cōtinetur abſq. dubio. Deniq. quia luna morat̃ in vno quoq. ſigno duobus diebus & ſemiſſe, alternatim quibuldam ſignis duobus, quibuldam

tres dies ~~medi~~. In xvij. linea huius tabulæ, inferius eo numero subnotatæ, in duo integra signa v. dies integros teneant, dum quod vni subtrahitur alternatim detur. Men-
A les vero contra. In xxiij. linea posui, vt in quo signo sit sol singulis mensibus anni aduertat. Nam hinc ex minio arietem, inde Aprilē, hinc tanq̃, inde Maium perspi-
 cis, & cætera eodem modo. Ergo per singulos dies lunam in quo signo sit inuentu-
 rus scito quora, & cuius mensis sit, ac in lineis xvij & xxiij considerata prima luna
 contra se venient menses, & signa contra vt Aprilis in xxiij & aries in xvij. Termi-
 nos quoq; semper inuenies, si obseruaueris lunam feb. x. mar. ij. aprilis xiiij mai. xx
 Iunij iij.

Manuscriptum exemplar distinctum erat colorum certo genere ex quibus, qua scripta
 erāt minio nos literis maiusculis expressimus, qua distinguendi ratio alibi quoq; est ob-
 seruata.

FINIS COMPUTATIONVM ANNA-
 LIVM BEDÆ,

COLONIAE ex officina Ioannis Praël Typo-
 graphi, Anno à Christo nato M. D.
 XXXVII. mense Maio.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

010347101

XLVIII
5
27

